

3 1761 03521 3446

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

I

DR. FRANCISZEK PIEKOSIŃSKI

RYCERSTWO POLSKIE

WIEKÓW ŚREDNICH

TOM III:

RYCERSTWO MAŁOPOLSKIE

W DOBIE PIASTOWSKIEJ.

ZESZYT DODATKOWY.

W KRAKOWIE

NAKŁADEM AUTORA

SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI SPÓŁKI WYDAWNICZEJ POLSKIEJ

1902

CR
2066
P6
t. 3
CZ. 1

913517

WYJAŚNIENIE.

Już kiedy dzieło niniejsze było zupełnie gotowe i zbroszurowane, doszło do wiadomości mojej, iż kilku poważnych nawet uczonych, których nazwiska niestety nie są mi znane, wyraziło o tem dziele swe zdanie, iż to są śmiecie!!!

Cóż robić! *Habent sua fata libelli*, jak mówi jakiś pisarz starożytny, i nie każdemu pracownikowi na niwie literackiej danem jest być *in odore sanctitatis*, jak IMCPanu Sienkiewiczowi lub IMCPani Konopnickiej; niektórzy pracownicy muszą się kontentować razowym chlebem zjadliwej krytyki, i takich jest stosunkowo daleko więcej, dla czegożbym i ja do ich liczby nie miał należeć.

Nie potrzebowałbym przeto bronić się zgoła przeciw owej potwarzy, gdyby nie dwa decydujące fakta: pierwszy, iż żądając za dzieło 30 koron, a więc cenę do jakiej publiczność nasza czytająca nie jest przyzwyczajona, nie mam prawa za to dawać samych śmieci! powtóre, że czytającej publiczności mogłoby się zgoła niezrozumialem wydawać, że Piekosiński nie zna się na śmieciach naukowych i takowe z wielkim nakładem pracy i pieniędzy wydaje.

Te dwie okoliczności zniewalają mnie do ogłoszenia tego wyjaśnienia.

Otóż przedewszystkiem winienem skonstatować, że ci uczeni, którzy twierdzą, że moje dzieło są śmieci,

albo się zgoła na tej rzeczy nie znają, co nie byłoby zresztą dziwnem, skoro dotychczas ja jeden tylko z uczonych polskich z pracami naukowemi w tej dziedzinie występowałem, albo co prawdopodobniejsza, że wcale dzieła całego nie czytali, jeno otwarli książkę w kilku miejscach i spotkawszy się w tych miejscach z przytoczonymi, nie nieznaczącymi indywidualami, nie badając zawartości całego dzieła, wydali niby Jowisz olimpijski wyrok niweczający na całe dzieło.

Mimoto muszę przyznać tym uczonym choć częściowo słuszność. W dziele mojem jest rzeczywiście dużo śmieci, ale jest i dużo bardzo dobrych i zgoła nowych, nieznanych rzeczy.

Że w dziele mojem znalazło się tak dużo naukowych śmieci, wina nie na mnie spada.

Pierwotnie zamierzałem podać w tomie tym i opracować tych tylko członków rycerstwa małopolskiego z doby piastowskiej, którzy piastując jakąś godność ziemską lub duchowną, wywierali z tego tytułu mniejszy lub większy wpływ na dzieje dzielnic małopolskiej; pominąć zaś miałem te długie szeregi szlachty świadkującej na licznych przywilejach z doby piastowskiej, o których się nie zgoła więcej prócz imienia nie wiedziało. W tym też duchu opracowałem pierwotnie ten tom III, a liczba rycerstwa małopolskiego z doby piastowskiej w niem opracowanego, wynosiła zaledwo kilkaset. Tak opracowany tom III nie byłby przenoślił 25 arkuszy druku i zostawałby w zupełnej harmonii z wydaniami poprzednio dwoma tomami. Cena 10 koron za taki tom byłaby zupełnie wystarczająca.

Kiedy jednak przedstawiłem ten tom na posiedzeniu Wydziału historyczno-filozoficznego, aby uzyskać uchwalenie druku, prof. Ulanowski postawił wniosek, aby dzieło nie ograniczało się tylko do opracowania ważniejszych indywidualów, ale aby objęło wogóle wszystką szlachtę, o jakiej w źródłach z doby piastowskiej jest wzmianka,

choćby nic bliższego o niej wiadomem nie było, a Wydział historyczno-filozoficzny zgodził się z tym wnioskiem prof. Ulanowskiego.

Wprawdzie ja nie potrzebowałem się wiązać koniecznie wnioskiem prof. Ulanowskiego, przyjętym przez Wydział, gdy jednak od łaski Wydziału zależało uchwalić druk mojego dzieła lub nie, nie pozostało mi nic innego, jak oświadczyć moją submisję w tym kierunku i przyrzec przerobienie gotowego dzieła zgodnie z tym wnioskiem.

Tego też dopełniłem z ogromnym nakładem pracy. Tom, który pierwotnie miał obejmować tylko 25 arkuszy, obejmuje obecnie blisko 80 arkuszy druku. Otóż zawarty w tych dodanych 55 arkuszach druku materiał, jest rzeczywiście materiałem pośledniej wartości. Zamiast 500 do 600 szlachty, którzyby znaleźli opracowanie w dziele niniejszem wedle mego pierwotnego programu, musiałem objąć w dziele mem przeszło 3000 szlachty, z których przeszło o 2000 nic się zgoda nie wie, a zatem nie było potrzeby ich drukować. Tłumaczy mnie jednak uchwała Wydziału historyczno-filozoficznego Akademii Umiejętności.

Może wyraz śmiecie jest zbyt ostry i mniej odpowiedni, jak skoro przedmiotem dzieła mojego jest szlachta polska, która po wsze czasy dźwigała losy ojczyzny naszej na swoich barkach; nie da się wszelako zaprzeczyć, że w dziele mojem jest $\frac{3}{4}$ materiału podrzędnej wartości, który powinien był być zgoda wyeliminowany, ale i to nie ulega wątpliwości że $\frac{1}{4}$ część jest doskonałego materiału, jakiego dotąd nikt inny jeszcze nie dostarczył. Gdybym był w dziele mojem nic nowego na jaw nie wydobył, prócz rodu Lubowlitów-Ogniwów, o którym żaden z historyków polskich nie zgoda nie wiedział, ani nawet owi poważni uczeni, którzy dzieło moje śmieciem nazwali, a któryto ród był najznakomitszym rodem szlacheckim polskim w dobie pia-

17

stowskiej wogóle, a losy dzielnic małopolskiej w XII i XIII wieku w jego ręku spoczywały, tak, że dzieje dzielnic małopolskiej w tych dwóch wiekach tylko na tle rodu Lubowlitów-Ogniwów zrozumiałemi być mogą, otóż gdyby całą moją zasługą w tomie III Rycerstwa polskiego wieków średnich było tylko odkrycie rodu Lubowlitów-Ogniwów, jużby żaden historyk polski, parający się dziejami ojczyzny naszej w dobie piastowskiej, zasługi tej odmówićby mi nie mógł.

Zresztą i skreślenie geograficznego rozsiedlenia szlachty małopolskiej w dobie piastowskiej, dopiero po raz pierwszy w tem mojem dziele się znajduje; przedemną żaden inny uczony z tem nie wystąpił.

Nie moja zresztą rzecz wskazywać, co w mojem dziele jest nowego; ale ci, co tak pochopnie niweczając krytykę o niem wydali, powinni pamiętać o przysłowiu „pierwej zbadaj, potem gadaj!”

A chociaż już od lat czterdziestu zajmuję się nauką polską dość skutecznie, przecież nie mogę zrozumieć, dla czegooby daty chronologiczne, odnoszące się do dziejów szlachty małopolskiej w dobie piastowskiej, miały być śmieciem?!

Nie moja zresztą wina, jeśli historycy nasi, mimo iż szlachta polska po wsze czasy wywierała decydujący wpływ na dzieje ojczyzny naszej, nie nabrali dotąd przekonania, że należałoby się zająć skreśleniem dziejów tej szlachty w sposób naukowy, a nie spuszczać się na heraldyków, których więcej obchodzą genealogie, jak historia.

Moje dzieło „Rycerstwo polskie wieków średnich“ miało właśnie na celu dać inicjatywę do skreślenia takiej Historii szlachty polskiej!

Dr Piekosiński.

 Zapowiedziany zeszyt dodatkowy do tomu III Rycerstwa polskiego wieków średnich, składam niniejszem w ręce łaskawych czytelników.

Niestety mógłem dopełnić tylko w części danego przyrzeczenia; dołączenie mianowicie do tego zeszytu dodatkowego atlasu dzielnicy małopolskiej, wykazującego geograficzne rozsiedlenie rodów małopolskich w dobie piastowskiej, musiało być zaniechane dla braku funduszków.

Wogóle muszę nadmienić, że wydany świeżo tom III Rycerstwa polskiego wieków średnich, jest już ostatnim tomem tego wydawnictwa; wydanie dalszych tomów nie jest na razie zamierzonym.

Było wprawdzie pierwotnie moim zamiarem, wydać jeszcze dalsze dwa tomy, mianowicie tom czwarty i piąty. Tom czwarty miał obejmować Rycerstwo polskie z doby piastowskiej innych dzielnic, mianowicie wielkopolskie, mazowieckie oraz sieradzko-łęczycko-kujawskie; tom piąty natomiast miał obejmować Rycerstwo polskie z doby jagiellońskiej. Ten tom piąty miał być dociągnięty do śmierci ostatniego z Jagiellonów: Zygmunta

Augusta, a nawet aż do wyjścia herbarza Barto-
sza Paprockiego, a to w tym celu, aby genealogie
rodów szlacheckich polskich znane z herbarza Pa-
prockiego i herbarzy późniejszych powiązać z ich
przodkami, występującymi w dobie piastowskiej
i jagiellońskiej, gdyż taki był pierwotny cel wy-
dawnictwa Rycerstwa polskiego wieków średnich.

Obecnie jednak zamiar wydania tomu czwar-
tego i piątego musiał być zaniechany. Przyczyną
brak funduszków!

Pierwsze dwa tomy Rycerstwa polskiego wie-
ków średnich wydane zostały nakładem Akademii
Umiejętności, przyczem otrzymałem pewną liczbę
egzemplarzy dzieła tego tytułem honorarium au-
torskiego.

Kiedym w roku zeszłym postanowił przystą-
pić do wydania tomu III, przedstawiłem takowy
na posiedzeniu Wydziału historyczno-filozoficznego
Akademii Umiejętności, i został przyjęty.

Kiedy jednak pragnąłem rozpocząć druk tego
tomu, stanął temu na przeszkodzie regulamin Aka-
demii, który postanawia, że zanim druk jakiegokol-
wiek pracy naukowej kosztem Akademii rozpo-
częty zostanie, winien Autor cały rękopis zamie-
rzonego dzieła złożyć w kancelaryi Akademii. Co
prawda przepis ten regulaminu (wcale zresztą nie
mądry), nigdy przedtem do mojej osoby stosowany
nie był. Wydałem kosztem Akademii Umiejętności
kilkanaście tomów bądźto materiałów, bądź prac
naukowych, a w r. 1899 ostatnie dzieło »Heral-
dyka polska wieków średnich«, a nigdy Akademia

nie wymagała ode mnie złożenia przed rozpoczęciem druku całego rękopisu. Teraz jednak zażądano tego stanowczo.

Odwolałem się więc do Sekretarza generalnego Akademii i przedstawiłem mu, że jeśli Akademia obstawać będzie wobec mnie przy zastosowaniu owego przepisu regulaminu, to tom ten wcale nie wyjdzie, gdyż ja mam zwyczaj wtedy dopiero pracować energicznie nad rękopisem, gdy mnie drukarnia i zecer nagli. Zresztą co do mnie nie może chyba zachodzić obawa, iżbym rozpoczętego dzieła lekkomyślnie dokończyć zaniechał. Sekretarz generalny Akademii uznając słuszność mego przedstawienia, oświadczył, iż mogę rozpocząć druk dzieła, mimo, iż rękopis jeszcze cały gotowym nie jest.

Na tej podstawie złożyłem Drukarni Uniwersyteckiej część rękopisu, starcząca mniej więcej na pięć arkuszy druku, iżby w myśl zezwolenia Sekretarza generalnego druk rozpoczęto. Po kilku atoli tygodniach otrzymałem z Drukarni zwrócony sobie rękopis z tem nadmieniem, iż sekretarz Wydziału historyczno-filozoficznego, (którego obowiązkiem jest czuwanie nad wydawnictwami wydziałowemi), zabronił rozpoczęcia druku tego dzieła i kazał mi zwrócić rękopis.

Chciałem się odwołać do Sekretarza generalnego Akademii przeciw temu oburzającemu postąpieniu sekretarza wydziałowego, na nieszczęście jednak Sekretarz generalny zapadł w tym właśnie czasie ciężko na zdrowiu, a lekarze zabronili mu

podczas choroby zajmowania się jakimikolwiek sprawami, wskutek czego Sekretarz generalny nie mógł mnie przyjąć, a tak ostatnie słowo zostało przy Sekretarzu wydziałowym, czyli że dzieło moje, przyjęte przez Wydział, drukowaniem nie będzie.

Pomyślałem sobie, że przecież tak źle jeszcze ze mną nie jest, by druk moich prac naukowych zależał od widzimisię i kaprysu Sekretarza wydziałowego, który ani wiekiem ani zasługami na polu naukowym nade mną nie góruje. Postanowiłem przeto drukować ów tom własnym nakładem i oddałem rękopis Drukarni W. L. Anczyca i Spółki.

Kiedy jednak druk był już daleko posunięty, przyszło mi na myśl, że członkowie Akademii otrzymali z Akademii dwa pierwsze tomy bezpłatnie; że zatem jeśli ten tom wyjdzie moim nakładem, to go członkowie Akademii nie otrzymają wcale, lecz będą go musieli kupować, co nie jest zwyczajem członków Akademii. Wniósłem więc z tego powodu ponownie przedstawienie do Akademii, by druk owego tomu objęła na swój rachunek. Lecz Akademia nie uwzględniła tego mego przedstawienia, jeno zbyła mnie subwencją 1200 koron, która ani połowy kosztów druku tego dzieła pokryć nie była w stanie, czyli, że musiałem dołożyć ze swego około 2000 koron i nie otrzymałem za moją pracę żadnego wynagrodzenia.

Nie otrzymawszy po przodkach żadnego majątku, nie jestem obowiązany wydawać zapracowanego własnego grosza na cele publiczne a zwła-

szcza na cele naukowe, skoro na to założoną została Akademia Umiejętności i uposażoną przez kraj i państwo, by ogłaszać dzieła naukowe przede wszystkim swych członków, których wydanie Autorom przypadłoby ciężko. Dla braku więc funduszków zmuszony jestem zaniechać opracowania i wydania tomów czwartego i piątego Rycerstwa polskiego wieków średnich i na tomie niniejszym wydawnictwo to zamknąć.

Równie niezyczliwie, jak Akademia Umiejętności, okazała się wobec niniejszego dzieła także czytająca publiczność; kiedy bowiem pierwszych dwóch tomów rozeszło się w pierwszym zaraz roku przeszło sto egzemplarzy, to niniejszego tomu rozeszło się w pierwszym roku zaledwo trzydzieści kilka egzemplarzy. Jest więc nadzieja, że aż do śmierci może wypadnie mi czekać na zupełne pokrycie wyłożonych na to wydawnictwo kosztów. Niechże mi przeto nikt za złe nie bierze, iż wobec takich przeciwności i obojętności odeszła mnie zupełnie ochota pracowania dalej na tem polu. Pracować bowiem jak wól i jeszcze z własnej dokladać kieszeni, to trochę za wiele!

Gdy już podczas druku dzieła niniejszego wypadło mi nieraz zmienić moje zdanie tak co do przynależności pewnych osób do pewnych rodów oraz identyczności tychże osób, wskutek czego zdarza się nieraz w dziele niniejszem, że o jednej i tej samej osobie w dwóch lub więcej miejscach dwa różne wygłaszam zdania, wobec czego czytelnik łaskawy może być w kłopotcie, które z tych

dwóch sprzecznych zdań jest trafne, tedy oświadczam, że zawsze to zdanie jest trafniejsze, które w druku później jest umieszczone.

Bywajcie więc zdrowi!

Autor.

Wykaz osób i miejscowości.

W wykazie niniejszym uwzględniamy już i to wszystko, co w uzupełnieniach i sprostowaniach jest podane; zanim się przeto korzystać zacznie z niniejszego wykazu, należy poprzednio wszelkie uzupełnienia i sprostowania w tekście uwidocznic.

Ponieważ część III i IV ma tężsamą paginację, co i część I i II z tą jedynie różnicą, że części I i II mają paginację cyframi rzymskimi, zaś części III i IV cyframi arabskimi, w indeksie zaś używanie cyfer rzymskich na oznaczenie stronice zabierałoby bardzo wiele miejsca, przeto musieliśmy zaniechać robienia w indeksie różnicy czcionkowej pomiędzy cyframi rzymskimi a arabskimi i podawać wszystkie stronice tylko cyframi arabskimi, zaznaczając stronice odnoszące się do części I i II cyfrą rzymską I, zaś stronice odnoszące się do części III i IV cyfrą rzymską II. Tak n. p. I, 128, znaczyć będzie właściwie stronice CXXVIII, zaś II, 128, znaczyć będzie stronice 128.

Również zwracamy uwagę, że w indeksie nie podajemy wszystkich dat, dotyczących każdej osoby, lecz tylko najwcześniejsze i najpóźniejsze jej występowania oraz daty odnoszące się do dostąpienia jakiejś godności lub urzędu. Skrócenie b. u. oznacza, iż osoba występuje w danym roku, lecz nie piastuje żadnego urzędu, czyli że b. u. oznacza bez urzędu.

A.

- A. Sulisławowicz I, 75.
Abba, patrz Piotr CIII.
Abraham III Markowicz Swieboda, brat Marka II Markowicza, 1228 b. u. 1246—1259 kasztelan wiślicki II, 25, 47, 64, 66, 505.
Abraham IV Sułkowicz Starza z Kębłowa 1278, II, 141, 153, 209.
Abraham V, 1292 dworzaniin sądecki księżnej Gryfiny, II, 236, 246.
Abraham VI z Podgrodzia, II, 246, 284.
Abraham VII z Goszyc, II, 328.
Abraham VIII, 1346 podezaszy sandomirski, 1362—1363 kasztelan i starosta lubelski, II, 378, 507, 512, 527.
Abraham IX z Baranowa, 1360—1364 b. u. II, 437.
Abraham X z Goszyc, 1361, II, 445.
Abraham XI, 1362 zakonnik klasztoru tynieckiego, II, 450.
Abrahamowicz, patrz Jan XXX, Jan LXXVIII, Izak II, Marek XVI.
Abramowice, wieś II, 404.
Absalon, 1333 notaryusz biskupa krakowskiego, kanonik szkalmirski, II, 327.
Adam I Lubowla (1206), I, 4.
Adam II, 1229 kapelan kielecki, II, 76.
Adam III, 1234 kustosz klasztoru wąchockiego, II, 108.
Adam IV Leniartowicz Lubowla, 1244 cześnik krakowski, 1245 cześnik sandomirski, 1246 cześnik krakowski, 1252 kasztelan wiślicki, 1253 wojewoda sandomirski, 1255—1264 kasztelan krakowski, II, 4, 26, 50, 88, 104, 109, 148, 157, 501, 504, 505, 526.
Adam V mistrz, 1244 kanonik katedr. krakow. 1263 rector puerorum, II, 131.
Adam VI, 1276—1278 podsedek krakowski, II, 204, 217, 246, 519.
Adam VII, 1277—1281 kanonik sandomirski, II, 207.
Adam VIII, 1278 rektor kościoła NPMaryi w Krakowie, II, 208.
Adam IX, 1282 kasztelan sandomirski, II, 217, 246.
Adam X z Wielkopolski, 1286—1291 kanonik katedr. krakowski, II, 224.
Adam X, b, z Zasłonia, 1293—1299, II, 237, 246.
Adam XI z Chomarowa, 1300 sędzia klasztoru miechowskiego, II, 245, 246.
Adam XII, II, 246.
Adam XIII, 1307 proboszcz katedr. krak. II, 259.
Adam XIV z Książa, 1314 sędzia krakowski, 1325—1331 kasztelan wiślicki, II, 273, 370, 505, 506, 518.
Adam XV Piotrowicz Jastrzębiec z Kamienia, 1319, I, 173, II, 249, 282.

Adam XVI, 1322—1338 kanonik katedr. krakowski, II, 291.
Adam XVII, 1330 klucznik klasztoru starosądeckiego, II, 317.
Adam XVIII Marcinowicz Lubowla, 1333, II, 248, 270, 324.
Adam XIX mistrz, II, 324, 328.
Adam XX, 1345 sołtys z Ćgolomii, podrzęczy sądecki, II, 374, 513.
Adam XXI Lubowla ze Smisława, 1347 podsędek sandomir., II, 382, 520.
Adam XXII, 1348—1357 rządcza klasztoru św. Andrzeja w Krakowie, II, 383.
Adam XXIII, 1348 kapelan z Lubczy, II, 384.
Adam XXIV Bogusławowicz 1349, II, 389.
Adam XXV Lubowla ze Skroniowa, 1355, II, 415.
Adam XXVI z Adamowic 1360, I, 202, II, 438.
Adam XXVII Henrykowicz z Krzyszowic, 1361, II, 331, 440.
Adam z Chrzastowic, 1326 sołtys z Chmielowa, I, 178.
Adam, 1365 żupnik wielicki, I, 208.
z Adamowic, patrz Adam XXVI.
Adamowicz, patrz Jakub XLIV, Idzi V, Krystyn XIX.
Adalajda, córka Kazimirza Pogrobowca, I, 107, 116.
Adalajda, 1341 królowa polska, I, 188.
Afra, 1366 ksieni Klarysek starosądeckich, II, 475.

Agata I, 1356 podprzeorysza Premonstrantek zwierzynieckich, II, 422.
Agnieszka I, 1263 praecentrix klasztoru zwierzynieckiego, II, 180.
Agnieszka II, 1274 ksieni klasztoru Klarysek w Skale, II, 152, 203.
Agnieszka III magistra klasztoru buskiego, 1287, II, 229.
Agnieszka IV Andrzejojowa, 1345 córka Piotra CLI Zaji, I, 190, II, 374.
Agnieszka V ze Pstroszyc, 1362, II, 448.
Alard I z Dzierżkówka, 1235, II, 111.
Alard II, 1235 wikaryusz katedr. krakow. II, 111.
Alberowicz, patrz Sulisław XI.
Albert II mistrz, 1230 wikaryusz katedr. krakow., 1236—1244 kanonik katedr. krakowski, II, 77.
Albert III, 1254 podkoniuszy nadworny, 1255—1258 podkoniuszy sandomir., II, 157, 166.
Albert IV, 1255 Minoryta z Zawichostu, II, 162.
Albert V, 1258 kapelan nadworny, 1268 spowiednik św. Salomei, II, 168.
Albert VI, 1263 wikaryusz katedr. krakow., II, 179.
Albert VII, 1287 opat klasztoru tynieckiego, II, 228.
Albert VIII, 1284—1286 dziekan katedr. krakow. i oficyał, II, 221, 224, 232.
Albert IX, 1322—1324 pisarz nadworny, II, 290, 531.

- Albert X Janowicz z Opatowca, 1325 wikaryusz katedr. krakow., 1332 notariusz publiczny, II, 297.
- Albert, 1306—1311 wójt krakowski, I, 169, 170, II, 258.
- Albertowicz, patrz Piotr LXXIII.
- Aleksander II, 1210—1220, kanonik katedr. krak. II, 13.
- Aleksander III (Aleksy), 1224 stolnik wojewody sandomir., II, 59.
- Aleksander IV, 1230—1235, wikaryusz katedr. krakow., II, 78.
- Aleksander V, 1250 opat mogiński, II, 142.
- Aleksander VI, 1250—1254 kapelan nadworny, II, 144.
- Aleksander VII (Aleksy), 1280 Minoryta, II, 215.
- Aleksander VIII Starza z Sieciechowic, 1306 kasztelan wiślicki, 1310—1316 kasztelan sądecki, I, 256, II, 505, 506.
- Aleksander IX, 1330 scholastyk wiślicki, II, 315.
- Aleksander X (Aleksy), 1339 wikaryusz katedr. krakow., II, 358, 397.
- Aleksander XI, 1351 kanonik katedr. krakow., II, 397.
- Aleksander IV papież, I, 143, 144, 145.
- Aleksy, 1233 kapelan księcia Konrada Leszkowicza, II, 100.
- Aleksy Wawrzyńciewicz z Lelowa, 1386 notaryusz publiczny, II, 496.
- Aleksy, patrz Aleksander X.
- Alena I Borzyszówna ze Pstrozyc, 1362, II, 448.
- Amadej, 1303, palatyn węgierski, I, 165.
- Ambroży I, 1361 pleban ze Sułoszowa, II, 443.
- Amilej II (Amilis), 1236 wikaryusz katedr. krakow., II, 114.
- Amilej III, 1253, II, 156.
- Andrzej Lis, założyciel wsi Andrzejów, I, 68.
- Andrzej V, 1207—1220 archidyakon katedr. krak., II, 10, 12.
- Andrzej VI Sułkowicz Starza, 1220—1238, II, 31, 88.
- Andrzej VI, b. Markowicz Swieboda, 1227, II, 64, 106, 122.
- Andrzej VII, 1222, II, 41.
- Andrzej VIII Andrzejowicz, 1222 rycerz kasztelana krakow., II, 42.
- Andrzej IX, 1224 scholastyk sandomirski II, 54.
- Andrzej X Klimuntowicz Swieboda, mistrz, 1227 proboszcz u św. Michała w Krakowie, 1234 scholastyk krakowski, 1238 biskup płocki, I, 129, II, 65, 66, 71, 77, 125.
- Andrzej XI, patrz Andrzej X.
- Andrzej XII Stefanowicz Lis z Wierzbna, 1228 † 1241, kasztelan bytomski, I, 130, II, 72, 79, 85.
- Andrzej XIII, 1228 dyakon, II, 74.
- Andrzej XIV z Krakowa, 1232, II, 92.
- Andrzej XV, 1234 brat Wojciecha XV, 1238 cześnik krakowski, II, 104.
- Andrzej XVII Pęclawowicz, 1234, II, 107.

Andrzej XVIII Wróbel, 1236, II, 113.
Andrzej XIX z Morawicy Starza, 1238 b. u., 1250 rycerz wojewody krakow., II, 54, 104, 121.
Andrzej XX, 1244 wikaryusz katedr. krak., II, 132.
Andrzej XXI z Cyrzyn, 1250, II, 142.
Andrzej XXII, 1250 rycerz wojewody krak., II, 147.
Andrzej XXIII, 1253, II, 156.
Andrzej XXIV z Błogocic, 1270, II, 192.
Andrzej XXIV, b. 1278 kapelan Zbrośława kanonika krak., II, 208.
Andrzej XXV, 1281 — 1287 współdziedzic Skały starej, II, 215, 238.
Andrzej XXVI, 1286—1287 kasztelan wojnicki, II, 225, 238, 507.
Andrzej XXVII Klimuntowicz Swieboda, 1287—1293, II, 72, 229, 238.
Andrzej XXVIII, 1293, II, 238.
Andrzej XXIX ze Zbyszyc, 1300, II, 246.
Andrzej XXX z Płok, 1300, II, 246, 272.
Andrzej XXXI z Balic Starza 1304—1306, II, 253, 278.
AndrzejXXXII Tomkowicz z Rakoszyna, 1312, II, 249, 267.
Andrzej XXXIII, 1317 kasztelan wojnicki, 1318—1334 stolnik krakowski, II, 278, 508, 523.
Andrzej XXXIV Starza, 1325 —1346 łowczy krakow., I, 177, II, 238, 298, 528.

Andrzej XXXV, 1327 proboszcz gnieźnień. kanonik katedr. krakow., II, 304.
Andrzej XXXVI Ciołek Żelechowski, 1328 podkomorzy i tenutaryusz sandomir., I, 181, II, 308, 511, 515.
Andrzej XXXVII, 1330 proboszcz kościoła NPMaryi w Krakowie, II, 315.
Andrzej XXXVIII, 1331 pisarz nadworny biskupa krakow., II, 319.
Andrzej XXXIX ze Skroniowa, 1333, II, 328.
Andrzej XXXIX, b. Lis, 1330 podstoli królowej wdowy, 1337 stolnik królowej, 1338 podczaszy królowej, 1340—1347 kasztelan wiślicki, II, 353, 506, 526.
Andrzej XL Gardymirowicz, 1339, II, 330, 357.
Andrzej XL, b. ze Sokolnik, 1342, II, 368.
Andrzej XLI, 1339—1341 kasztelan radomski, II, 361, 508.
Andrzej XLI, b., 1343—1354 mnich klasztoru wąchockiego, II, 369.
Andrzej XLII z Łęcz, 1343, II, 370.
Andrzej XLIII z Rzędowa, 1345, II, 374.
Andrzej XLIV Bogorya z Koprzywnicy, 1346, I, 190, II, 377.
Andrzej XLV Starza, 1349 podkomorzy krakow., 1363 —1366 wojewoda krakow., II, 387, 430, 503.
Andrzej XLVI Wawerowski Su-

lima, 1356 b. u., 1358 —
1384 podsędek ziemski kra-
kow., 1361 sędzia nadworny,
1356 burgrabia zamku kra-
kow., II, 393, 417, 444,
454, 513, 519.
Andrzej XLVII Lis z Mstycz-
owa, 1353, II, 404.
Andrzej XLVIII, 1354 dyakon
klasztoru wąchockiego, II,
414.
Andrzej XLIX, 1354 mnich
klasztoru wąchockiego, II,
414.
Andrzej L Lis lub Starza, 1354
—1378 kasztelan żarnowski,
II, 414, 508.
Andrzej LI Grzegorzowicz Sta-
rza z Morawicy, 1355—1357
b. u., I, 199, II, 415, 426.
Andrzej LII z Pisar Starza,
1356, II, 417.
Andrzej LIII z Rogowa, 1356,
II, 418.
Andrzej LIV z Chmielowa, 1356
komornik sądu ziemsk. kra-
kow., II, 419.
Andrzej LV, 1356 wikaryusz
katedr. krakow., II, 422.
Andrzej LVI, 1358 pleban ko-
ścioła w Łącku, II, 426.
Andrzej LVII Latała z Miku-
łowic, 1359—1369, II, 434.
Andrzej LVIII z Drzewicy, 1361
sędzia komisarz w Opocznie,
II, 444.
Andrzej LIX Dzierżkowicz, 1361,
II, 330, 445.
Andrzej LX z Boczowa, 1361,
II, 446.
Andrzej LXI, 1362—1377 ka-
sztelan czchowski, II, 447,
456, 509.

Andrzej LXII, 1362 mnich kla-
sztoru tyńieckiego, II, 450.
Andrzej LXIII z Nasięchowa,
1362, II, 451.
Andrzej LXIV z Byszowa, 1362
—1363, II, 452.
Andrzej LXV Myszka, 1363,
I, 205, II, 457, 459.
Andrzej LXVI z Mojkowic, 1363
—1368, I, 206, II, 458.
Andrzej LXVII, 1363 woźny
sądu ziem. sandomir., II, 460.
Andrzej LXVIII Starza, patrz
Andrzej XLV.
Andrzej LXIX Świętosławowicz
Lubowła z Modlnicy, 1364,
II, 334, 366.
Andrzej LXX z Michowa Lis,
1366, I, 211, II, 478.
Andrzej LXXI z Borowa, 1366,
II, 480.
Andrzej LXXII Starza, II, 486.
Andrzej LXXIII, II, 486.
Andrzej LXXIV z Korabowie,
II, 487.
Andrzej LXXV z Łęganowa, II,
487.
Andrzej LXXVI ze Stobca, II,
487.
Andrzej LXXVII z Wiślicy, II,
487.
Andrzej Sułkowicz z Miedźwie-
dzia, 1243, I, 134.
Andrzej z Zimnodolu, 1299 brat
Wierzbęty, I, 162.
Andrzej, 1320 księżę ruski, I,
173.
Andrzej Rakoszyński, 1341, I,
188.
Andrzej, 1358 sołtys z Jodło-
wej, I, 200.
Andrzej z Sadek, 1363, I, 205.
Andrzej Czaplic, 1357, II, 425.

Andrzej Docyowicz (ze Słupczy)
1390, II, 488.
Andrzej Janowicz (z Kończysk)
1392, II, 490.
Andrzej Krystynowicz Lubowla
z Królewic, 1370, II, 491.
Andrzej Korczak z Kuchar, 1373,
II, 482.
Andrzej Pakosławowicz (?) Aw-
daniec, II, 90.
Andrzej Prandocic z Nieprześni),
1389, II, 495.
Andrzej ze Szczyrzyca, 1237,
II, 47.
Andrzej Stefanowicz z Wierzbna,
1241, II, 80.
Andrzejowicze, patrz Biech III,
Jan CLXX, Klimunt IX, Mi-
kołaj CLXXI, Niemsta IV,
Piotr XLIII, Stefan VIII i
Stefan XVIII.
Anka, patrz Mikołaj CVI.
Anna I, ksieni Klarysek staro-
sądeckich, 1310, I, 168, 169,
170, II, 267.
Anna II, 1346 ksieni Klarysek
u św. Andrzeja w Krakowie,
I, 191, II, 377.
Anna III, 1355 żona Piotra ze
Szczyrzyca, I, 197, II, 416.
Anna IV Gniewomirówna Lu-
bowlanka z Krzyszowic, 1365,
II, 331, 470.
Anna, † 1339, królowa polska,
I, 186.
Antoni I, 1277—1286 proku-
rator biskupa krakow., ka-
nonik katedr. krakow., II,
206.
Antoni, 1365 sołtys z Sadka,
I, 208.
Anubert I, 1244 wikaryusz ka-
tedr. krakow., II, 132.

Apolonia, 1363 żona Bodzanty
z Chojnicy, I, 205.
Arnold II, 1255 kapelan na-
dworny, II, 160.
Arnold III, 1263 klucznik kla-
sztoru zwierzynieckiego, 1273
—1279 proboszcz tegoż kla-
sztoru, I, 160, II, 179.
Arnold IV, 1278 rektor kościoła
Wszystkich Świętych w Kra-
kowie, II, 208.
Arnold V, 1285 proboszcz u św.
Michała w Krakowie, II, 222.
Arnold VI, 1328 kapelan na-
dworny, II, 307.
Arnold VII, 1331 podskarbi
nadworny, II, 318, 529.
Arnold VIII, 1333 pleban z Go-
rzyce, 1340 kanonik u św.
Floryana, 1349—1366 scho-
lastyk katedr. krakow., I, 183,
211, II, 324, 475.
Arnold dela Caucina, 1347 ko-
lektor apostoł., II, 381.
Arnold, 1191 biskup lubuski,
I, 104.
Aubert mnich 1229, II, 76.
Augustyn I, 1236 b. u., 1238
wojski w Sławkowie, II, 114.
Augustyn II Sieciechowicz Sta-
rza, 1213, II, 247, 249,
272.
Austria, I, 190.
Awdaniec I, 1250 kapelan na-
dworny, II, 144.
Awdaniec, ród, I, 66, 75, 78,
81, 84, 121, 123, 228, 229,
230, 231, 232, II, 2, 3, 4,
37, 38, 46, 53, 55, 57, 58,
76, 85, 91, 93, 96, 104,
130, 144, 145, 181, 196,
197, 199, 236, 352, 368,
369.

B.

Babice wieś, I, 189, II, 57, 369.
Bach z Potoka, II, 101, 146.
Bachowicze z Potoka, patrz Bartold II, Piotr LXIV i Wawrysz I.
Baczyn wieś, I, 199.
Badryk, 1228—1230 stolnik księżnej, II, 66, 524.
Baldwin I z Dzierzkówka, 1235, II, 111.
Baldwin II, 1212 kapelan biskupa krakow., II, 21.
Baldwin II, b., 1285 opat Cystersów szezrzyckich, II, 222.
Baldwin biskup krakowski † 1110, I, 97, 98.
Baldwin, 1310 opat rudzki, I, 168.
z Balic, patrz Andrzej XXXI i Grzegorz XXIII.
Balaban, patrz Węclaw XXX.
Banowice wieś i soltystwo, I, 191, 199, II, 381.
z Banowie, patrz Leniart XXI.
Barabasz, patrz Piotr XIII.
Baran I Putysławowicz z Pełczysk, 1222, II, 17, 18, 36.
Baran, patrz Świętosław XXI.
Barana z Pełczysk wdowa, 1266, I, 147.
Baranierogi herb, I, 228.
Baranów wieś, I, 147, II, 36, 181.
z Baranowa, patrz Abraham IX.
Barbara I ze Zdzisławic, 1354, II, 328, 408.
Barkowice wieś, I, 132.
Barta II, 1232 skarbnik sandomirski, II, 92, 529.

Bartek I Wojnowicz Lubowla z Dubia, 1270, II, 183, 194, 201.
Bartek z Zaborowia, 1345, I, 190.
Bartek, 1366 młynarz z Jędrzejowa, I, 211.
Bartek, patrz Janik II.
Bartko II, 1361 pleban kościoła w Kazimirzu, II, 441.
Bartłomiej II Swieboda, 1222, II, 25, 39, 158.
Bartłomiej III Lubowla, 1250, II, 145.
Bartłomiej IV Brylikowicz Swieboda, 1254, II, 101, 157.
Bartłomiej V, 1290 prowizor ziemi sandomir., II, 233, 511.
Bartłomiej VI, 1313 mnich u Klarysek starosądeckich, 1319 spowiednik Klarysek u św. Andrzeja w Krakowie, II, 271.
Bartłomiej VII, 1327 kustosz klasztoru zwierzynieckiego, II, 303.
Bartłomiej VIII, 1344 opat klasztoru łysogórskiego, I, 189, II, 372.
Bartłomiej IX z Potoka, 1365, II, 470.
Bartłomiej Maciejowicz z Chotowa, 1395, II, 491.
Bartold II Bachowicz z Potoka, 1250, II, 101, 146.
Bartoszek I, 1360 woźny sądu ziemskiego krakow., II, 438.
Barwałd soltystwo, I, 203.
Barzyszów wieś, II, 318.
Bawół wieś i kościół św. Wawrzyńca tamże, I, 153, 170, 174, 187, 191, 211, — uniwersytet tamże, I, 202, II, 208, 289, 290, 291.

z Bawołu, patrz Wawrzyniec IX.
Bawor II Baworowicz, 1222 rycerz biskupa krakow., II, 41.
Bądek czyli Bąd, założyciel dworu Będkowice, I, 64.
Beda ze Skroniowa, 1366, II, 478.
Bedno, wieś paraf., I, 232.
Begen, patrz Benedykt III.
Beginki, zakonnice w Sandomirzu, I, 171.
Bejsce wieś, II, 317.
Belka (Bielcza I), 1232, II, 93.
Bełcz wieś, II, 397, 417.
Benedykt II, 1206—1225 scholastyk katedr. krakow., II, 10.
Benedykt III (Begen, Bień), 1242 podstoli Konrada księcia krakow. i łączyc., 1256 podkoniuszy, II, 126, 523, 530.
Benedykt IV, 1248 kustosz sandomirski, II, 139.
Benedykt V Brześcianowicz, 1259, I, 144, II, 101, 170.
Benedykt VI, 1263 wikaryusz katedr. krak., II, 179.
Benedykt VII, 1266 kanonik katedr. krakow., II, 182.
Benedykt VIII (Bienie) 1324—1346 proboszcz klasztoru miechowskiego, I, 176, 187, II, 293, 358.
Benedykt IX, 1345 administrator probostwa miechowskiego, I, 190, II, 373.
Benedykt X z Sandomirza, II, 487.
Benedykt Przybysławowicz, 1389 kleryk dyecezyi krakow., II, 495.
Berad, założyciel dworu Beradz, I, 76.

Bernard, patrz Biernat.
Bernard de Bosqueto, 1362 audytor Stolicy apostolskiej, I, 204.
Berniz z Popienia, II, 63.
Bernizowicz, patrz Bogusław XVI.
Bertold II, 1228, II, 68.
Bertold III, 1300 mnich klasztoru miechowskiego, II, 245.
Bertold IV, 1334—1337 archidyakon lubelski, kanonik katedr. krakow., II, 339.
Bertold V z Kamienia, 1339—1347 kanonik katedr. krakow., 1345 kantor wiślicki, II, 360.
Beskof (?), 1332 woźny sądu ziem. krakow., II, 322, 371.
Beszowa, wieś parafialna, I, 231.
Beszowa, wiec senatorski tamże 1256, I, 142, 143.
Beszyce, wieś, I, 103, II, 220.
Beznos, 1343 woźny sądu ziem. krakow., II, 322, 371.
Bezdeń wieś, I, 145.
Bęczków las, I, 199.
Będziemysł, założyciel dworu Będziemyśla, I, 82.
Będzin, wójtostwo, I, 199, 206.
Biała wieś i rzeka, I, 187, 189, II, 482.
Białaczów wieś, I, 232, II, 5, 43, 51.
z Białaczowa, patrz Sąd IX.
z Biały, patrz Floryan XVII.
Bibersztajnowie, II, 248.
z Bibic, patrz Mikołaj CXXVIII.
Biczycie wieś, I, 142.
Biech II, 1222 kapelan z Pełczysk, 1224 kapelan wojewody sandomir., II, 38.

Biech III Andrzejowicz ze Zbyszyc, 1306, II, 246, 258.
z Biechowa, patrz Wojciech XXIX i Wojstaw.
Biecz gród, powiat, miasto i mieszczanie, I, 164, 170, 174, 203, 205, 206, 207, 227.
Biechowski, patrz Stanisław XLV.
z Bieczysk, patrz Stanisław XVIII.
z Bieganic albo z Bieganowic, patrz Tomisław IX.
Bieganów wieś, I, 206.
z Bieganowa, patrz Giedko VIII, Imisław I, Mikołaj CLIV Giedzycz, Świętosława III, Tomek VII, Tomisław VI Wojstawowicz, Wojstaw XXV.
Biegosz z Modrzejowic, 1228, II, 70.
z Bielca, patrz Jan CIV.
Bielcza I (Belka), 1232, II, 93.
Bielko, 1328 pleban z Otfinowa, II, 308.
Bień II, 1212 sędzia nadworny, II, 129.
Bień III Lubowla z Zabłocia, 1270, I, 150, II, 139, 195.
Bień V Wojstawowicz Lubowla z Łososiny, 1304, II, 129, 135, 165, 212, 254.
Bień albo Benedykt, założyciel dworu Bieńkowice, I, 62.
Bieniasz I Lubowla z Malic, 1353, II, 404.
Bieniek II, 1212 sędzia nadworny małopolski, II, 18, 518.
Bieniek III, 1212 kapelan szlachecki, II, 20.
Bieniek IV Polaninowicz Lubowla, 1220—1224, II, 27, 34, 129.

Bieniek V Pawłowicz z Tarczka, 1222 rycerz biskupa krakow., II, 41.
Bieniek VI (Bienik) Lubowla, 1233 podczaszy, II, 99, 525.
Bieniek VII Lubowla, 1276 podskarbi krakow., II, 205, 529.
Bieniek Lubowla, założyciel dworu Bieńkowice, I, 225.
Bieniek, patrz Benedykt VIII.
Bieńkowice wieś, I, 187, 225, II, 358.
z Bieńkowic, patrz Żegota XI Złotonos.
Biernat III (Bernard) Starza, 1206, II, 5.
Biernat IV, 1222 kapelan z Ruszczy, II, 38.
Biernat V, 1228—1239 kanonik katedr. krakow., II, 71.
Biernat VI, 1228—1230, II, 74.
Biernat VII, 1275 sędzia sandomirski, II, 204, 519.
Biernat VIII Lubowla, 1278 rycerz, II, 212.
Biernat IX Mikołajowicz Gaboński Skowina, 1325, II, 212, 231, 299.
Biernat X z Góry, II, 328.
Biernat XI, 1337 spowiednik królowej wdowy, II, 346.
Biernat XII z Korzeniowa, 1358, I, 199, II, 429.
Biernat XIII z Włostowa, 1362, II, 448.
Biernat, 1365, I, 208.
Biernatowicze, patrz Pasek VI, Przybysław XVIII.
Bierówka, wieś i sołtystwo, I, 204, II, 449.
z Biertultowic, patrz Żegota XIII.

- Biertowice, sołtystwo, I, 184.
Biesiadki wieś, I, 148, 174,
198, 206, 226, II, 287,
460.
Biezanów wieś, II, 17.
Biezdziada wieś parafialna, I,
230.
Binarowa wieś, I, 192, II, 384.
Birków wieś, II, 125.
Birkowski, patrz Wilczek IV.
Birowo I z Grodzca, II, 328.
Birowo II Tyczka Markowicz
z Łąki, 1364, I, 207, II,
332, 416, 466.
Birowicz, patrz Secema IV.
Biskupice wieś, I, 176.
Blizbor, II, 487.
Blizne las, I, 210.
Błażej I, 1206—1214 kanonik
katedr. krakow., II, 11.
Błażej II (Błażęty), 1212—
1214 kanonik katedr. kra-
kow., II, 19.
Błażej III, 1224—1229 archi-
dyakon lubelski, II, 56.
Błażej IV rycerz Piotra Nosa
1224, II, 61.
Błażej V, 1343 zakonnik kla-
sztoru wąchockiego, pleban
w Kazimirzu, II, 369.
Błażej VII Marcinowicz, 1349
rządca klasztoru miechow-
skiego w Jaksicach, II, 332,
388.
Błażej XI (Błażek) ze Świebo-
rowic, 1349—1366, II, 386.
Błażej Wojkowicz, 1388 kleryk
we Wrocirzu, II, 497.
Błażek, patrz Błażej XI.
Błażęty, patrz Błażej II.
Błażkowa wola wieś, II, 404.
Błogocice wieś, I, 196, II, 192,
193, 411, 412.
z Błogocie, patrz Franciszek VII,
Gierka, Jan CLXIV, Krystyn
XXII, Magdalena, Małgorzata
III, Michał XXVII, Mikołaj
CXLIV, Wawrzyniec XIX,
Wisław X.
Błogost, założyciel dworu Bło-
goszcza, I, 88.
Błonie wieś, I, 140, 144, II,
24.
Błuch Paweł, II, 60.
Bobin, 1246 wiec senatorski
tamże, I, 137.
Bobino, patrz Jan LIX.
z Bobina, patrz Mikołaj LIII,
Mikołaj LXIV.
Bobola III Lubowła, II, 328,
424.
Bobola, założyciel gródka Bo-
bolice, I, 67.
Bobola, patrz Jakub, Mikołaj
XCIII.
Bobolicząta Lubowła, 1357 le-
ktor w Korczywie, II, 328,
patrz Jakub LXIV.
Bobowski Zygmunt Gryf, II, 9.
Bocęta, patrz Bodzęta V.
Bochnek młyn, I, 157, II, 228.
Bochnia, miasto i mieszczanie,
I, 141, 146, 174, 184, 185,
198, 207, 225, II, 39, 70,
103, 125, 163, 209, 346, —
kościół tamże, I, 153, II,
385, — kopalnie soli tamże,
I, 121, 139, 140, 145, 151,
153, 154, 188, II, 71; —
szpital ubogich, I, 198.
z Bochni, patrz Wojciech XXVI,
Wojciech XXVIII.
Bohotnica wieś, II, 317.
z Boczowa, patrz Andrzej LX.
Bodepor II, 1222 kapelan bi-
skupa krakow., II, 93.

- Bodepor III Radujowicz, 1287, II, 187, 228.
Bodeporowicz, patrz Radwan VII.
Bodzęta IV, 1212, II, 17.
Bodzęta V (Bocęta), 1230—1232, II, 85.
Bodzęta VI Mrokocic, 1252—1266, II, 102, 152.
Bodzęta VII Poraj, 1320 dziekan katedr. krakow., 1348 † 1366 biskup krakowski, I, 192—208, II, 286, 385, 390, 391, 395, 397, 405, 416, 425, 427, 431, 432, 445, 446, 453, 455, 456, 458, 467.
Bodzęta VIII Szeliga, 1357—1382 wielkorządca krakow. i sandomir., 1358 kantor wiślicki, 1359 scholastyk wiślicki, 1365 kanon. katedr. krak., 1375 proboszcz u św. Floryana na Kleparzu, I, 199, 203, 204, 205, 208, 210, II, 423, 439, 440, 446, 447, 448, 459, 469, 477, 513.
Bodzęta IX Kłosek, 1361, II, 441.
Bodzęta X z Radziszowa, 1361 kanonik katedr. krakow., II, 443.
Bodzęta, założyciel dworu Boddęcin, I, 77, 83.
Bodzętyn wieś, I, 200.
Bodzantów wieś, II, 422.
Bogdal I, 1229 kapelan kielecki, II, 76.
Bogdan, założyciel dworu Bogdanówka, I, 70.
Bogdasz I, 1222 kapelan z Pełczysk, II, 38.
Bogdasz II ze Sandomirza, 1224, II, 61.
Bogdasz III Małujowicz, 1228, II, 69.
Bogdasz IV, 1228—1230 komornik księżnej Grzymistawy, II, 70.
Bogor, założyciel dworu Bogorya, I, 74.
Bogoryowie ród i herb, I, 103, 227, 229, 230, 231, 232, II, 207, 220, 261, 274, 275, 276, 351, 368, 377, 428, 430, 473, 481.
z Bogoryi, patrz Jakub XLII Wojciechowicz, Mikołaj LXXIII, Mikołaj OLXXV, Paweł XXVII, Piotr XCI, Wojciech XXIII.
Bogra brat Gniewomira III, II, 118.
Boguchwał IV, 1206—1228 proboszcz katedralny krakowski, II, 10.
Boguchwał V Radsułowicz, 1228, II, 69.
Boguchwał VI Samborowicz, 1252 stolnik sandomirski, 1255—1262 kasztelan sandomir., II, 82, 153, 505, 524.
Boguchwał VII Zdzisławowicz, II, 131.
Boguchwał VII, b., 1263 wikaryusz katedr. krakow., II, 179.
Boguchwał VIII Poraj, kanonik katedr. krakow., 1242 biskup poznański, II, 127.
Boguchwał VIII, b. Młodszy Mirosławowicz Lubowła, 1271—1289, II, 197.
Boguchwał IX z Sobiesek, 1274, 1275, II, 203.
Boguchwał XII Minoryta, 1289—1293 spowiednik nadworny i kapelan sądecki, II, 214.

- Boguchwał XIV, 1289 – 1299 kapelan księżnej, 1292 kanonik sandomirski i pleban sądecki, II, 231.
- Boguchwał XV, 1290 przeor klasztoru miechów., II, 232.
- Boguchwał XVI, 1333 proboszcz klasztoru imbramowickiego, II, 323.
- Boguchwał XVII, 1351 kanonik katedr. krakow., II, 398.
- Boguchwał XVIII (Bogufał), 1362 komornik sądu ziem. sandomir., II, 452.
- Boguchwałek, 1228 cześnik komesa Strzeszka, II, 68.
- Bogucice wieś, I, 177, II, 294, 297, — wieś nad Raba, 1285 bitwa tamże, I, 157.
- z Bogucic, patrz Tomasz XXI Ciołek.
- Bogucin wieś, I, 147, 151, 170.
- Bogufał z Charbinowie, 1278, I, 153.
- Bogufał, 1292 kapelan księżnej Kunegundy, I, 160.
- Bogufał, patrz Boguchwał XVIII.
- Bogufałowicz, patrz Jan XLVII.
- Bogumił VIII, 1222, II, 39.
- Bogumił IX (Bogumiłza), 1230 b. u., 1234 łowczy krakow., II, 85, 123, 161, 527.
- Bogumił, założyciel dworu Bogumiłowice, I, 83.
- Bogumiłowice wieś, I, 208.
- Bogumiłowicz, patrz Paweł XII, Piotr LXXI, b.
- z Bogumiłowic, patrz Pasek XIII Miedźwiedź.
- Boguń, 1318 sołtys z Rokitna, I, 173.
- Bogusław X, 1212 b. u., 1238, 1239 mistrz, kanclerz krakow., II, 19.
- Bogusław XI, 1212, bratanek Wincentego biskupa krakow., II, 21.
- Bogusław XII Ramułtowicz, 1220 b. u., 1224 podczaszy biskupa krakow., 1230 komornik wojewody, 1234 miecznik albo chorąży krakow., 1242 podsędek nadworny, 1258 kasztelan sandomirski albo 1259 kasztelan wojnicki, II, 33, 159, 519, 521.
- Bogusław XIII z Koniuszy, 1222, II, 40.
- Bogusław XIV z Brzeźna, 1222, II, 42.
- Bogusław XV, 1224 podczaszy biskupa krakow., II, 60.
- Bogusław XVI Bernizowicz z Popienia, 1227, II, 30, 63.
- Bogusław XVII, 1228—1240 komornik kasztelana lubelskiego, II, 68.
- Bogusław XVIII, 1233 opat klasztoru łośogórskiego, II, 100.
- Bogusław XIX, 1234 chorąży krakowski, II, 102, 106, 521.
- Bogusław XX mistrz, 1234, II, 104.
- Bogusław XXI Bogusławowicz, 1234, II, 106.
- Bogusław XXII, 1234 kantor wąchocki, II, 108.
- Bogusław XXIII z Dzierżkówka, 1235, II, 111.
- Bogusław XXIV, 1238, 1239 kanclerz krakowski, II, 121, 516.
- Bogusław XXV, 1254 stolnik sandomirski, 1256 kasztelan

- sandomirski, 1259 kasztelan wojnicki, II, 159, 507.
- Bogusław XXVI z Szańca, 1254, II, 160.
- Bogusław XXVII, 1263 wikaryusz katedr. krakow., II, 179.
- Bogusław XXVIII Wężyk albo Wężykowicz, 1273, II, 201.
- Bogusław XXIX, 1280 lektor Dominikanów, II, 214.
- Bogusław XXIX, b. Mirosławowicz Lubowla, 1289, II, 162, 189, 231.
- Bogusław XXX, 1325 wikaryusz katedr. krakow., II, 297.
- Bogusław XXXI, 1340 opat Benedyktynów tynieckich, I, 188, II, 361.
- Bogusław XXXII z Raszkowa, 1357 pisarz nadworny, II, 425, 532.
- Bogusław XXXIII z Łukawy, 1358, II, 429.
- Bogusław XXXIV z Padwy, II, 487.
- Bogusław Michałowicz (ze Szczaworyża), 1389, II, 492.
- Bogusław, założyciel dworu Bogusławice, I, 76, 77, 78.
- Bogusława Połukozicówna, 1288 żona Mironia II Dzierżykrajowicza, II, 98, 163, 230.
- Bogusławowicz, patrz Bogusław XXI, Wojśław XII.
- Bogusza albo Bogusz IV, 1239—1243 kasztelan krakow., II, 126, 501.
- Bogusza V z Ogłędówka, 1250, II, 143.
- Bogusza V, b. (Boguta), 1255—1264 kasztelan wiślicki, II, 165, 506.
- Bogusza, wojewoda łączycki, I, 144.
- Bogusza, patrz Bogusz.
- Bogusz VI Sieciechowicz Starza, 1313, II, 247, 249, 272.
- Bogusz VII Wincentowicz z Kiełczewic, 1325, II, 250, 297.
- Bogusz VIII (Bogusza) Gniwomirowicz Lubowla, 1329, II, 247, 314.
- Bogusz IX z Krobielic, II, 487.
- Boguszka I Borzyszówna z Pstrozyc, 1362, II, 448.
- Boguta II, 1243 miecznik krakowski, I, 134, II, 130.
- Boguta III, 1255 kapelan nadworny, II, 160.
- Boguta IV, 1299 dworzanin księżnej Gryfny, 1313 b. u., II, 244.
- Boguta, patrz Bogusza V, b.
- Bojków (Wojków?) wieś, I, 150, II, 193.
- Boksa IV, 1224, II, 58.
- Boksa V, 1250 kantor u św. Floryana na Kleparzu, II, 146.
- Boksa VI z Kargowa Starza, 1252 b. u., 1270 kasztelan małogojski, 1282—1288 wojewoda sandomir., II, 152, 192, 504, 510.
- Boksa VII z Janowic, 1353—1362, II, 405.
- Boksa VIII z Orłowa, 1365, II, 469.
- Boksa IX, II, 487.
- Boksa, 1224 kantor katedr. krakow., II, 11.
- Bolebor I, 1223 podsędek, II, 99, 519.
- Bolibor II, 1250—1258 opat tyniecki, II, 142.
- Bolechowice wieś, I, 136, II, 192.

- Bolechowicz, patrz Wawrzynek.
Bolechowski dział we wsi Dubie, II, 193.
Bolesław Chrobry, I, 97, 98.
Bolesław Krzywousty, I, 95, 97, 98, 99, 105, 109, 128, 217, 221, 223, 225, 227.
Bolesław Kędzierzawy, I, 100, 101, 102, 118.
Bolesław Henrykowicz Łysy, 1241 książę śląski i krakowski, I, 132, II, 87.
Bolesław Leszkowicz, książę krakowski i sandomir., I, 97, 100, 117, 120, 122, 124—138, 139—154, 162, 172, 200, 201, II, 38, 42, 48, 50, 51, 64, 91, 102, 104, 106, 109, 110, 112, 113, 122, 123, 127, 128, 129, 130, 133—145, 148, 149, 150, 153, 154, 156, 159, 160, 161—182, 188, 189, 190, 193, 195—210, 213, 410.
Bolesław Konradowicz, książę sandomirski 1230, I, 125, 126, 128, 129, II, 55, 92, 114.
Bolesław Mieszkowicz, I, 105.
Bolesław, książę mazowiecki 1277, I, 153, 1289, I, 158.
Bolesław, książę mazowiecki i czerski, 1310, I, 168.
Bolesław, książę opolski, 1292 starosta krakowski, I, 169, II, 237, 511.
Bolesław wieś, I, 154, 210, 231, II, 477.
Bolesław, 1324 arcybiskup ostrzychomski, I, 177.
Bolesław, założyciel dworu Bolesławia, I, 64, 82.
z Bolesławia, patrz Dobiesław XXII, Michał XXXV, Wojciech XLIII.
Bończe, ród i herb, I, 231, 232.
Bonifacy I, 1222 kanonik wiślicki, II, 38.
Bonifacy II ze Stępcie, 1339, I, 186, II, 360.
Bonowice wieś, I, 147, 182, 206, II, 320, 416, 466.
Borek, 1328 mnich klasztoru tynieckiego, II, 306.
Borek wieś, I, 194, II, 389.
Borkowice wieś parafialna, I, 231.
Borów wieś, I, 211.
z Borowa, patrz Andrzej LXXI, Chwałek III, Gosko II, Marek XVIII, Paweł XXVIII, Świętosław XXXII, Uniesław VI, Więclaw XXX.
z Borowny, patrz Wojciech XVI.
Boroweńscy Jan i Michał Szreniawici, 1423, II, 119.
Borysław IV, 1220 skarbnik nadworny, II, 31, 528.
Borysław V Niezmirowicz, 1222, II, 41.
Borysław VI, 1268 lektor klasztoru w Skale, 1280 lektor Franciszkanów w Krakowie, II, 189.
Borysław VIII, 1354—1356 komornik podkomorzego krakow., II, 408.
Borysław IX (Borzysław) ze Stradowa, 1356 1360, II, 418.
Borysław X, 1356 komornik podkomorzego krak. II, 420.
Borysław XI z Kłobucka XI, II, 487.

Borzęta wieś, II, 416.
Borzug I z Ninkowa, 1368 —
1369 wojski lubelski, II, 522.
Borzykowa wieś, I, 201, II, 438.
z Borzykowa, patrz Siemian VI.
z Borzykowej, patrz Wojen.
Borzykowski synod, II, 2, 4.
Borzysz I z Pstroszyc, 1362,
II, 329, 448.
Borzyszowicz, patrz Stanisław
XL.
z Boskowie, patrz Ulryk.
Bossowice wieś, I, 142, II, 165.
z Bostowa, patrz Włodzimierz
XII.
Bosutów wieś, I, 194, 199,
II, 390, 391, 393, 431.
z Bosutowa, patrz Herman IV,
Pasek V, Piotr CXXXI, Piotr
CXLIV.
Bosław, 1252 wojewoda san-
domir. fałsz. II, 153.
z Bożegodaru, patrz Dymitr II,
Jakub LXXII Mścigniewo-
wicz, Mścigniew IX, Woj-
ciech XXXVIII Mścigniewo-
wicz.
Bożej IV Wojciechowicz Rawa,
1325, II, 297.
Bożej V Rawa, 1340 przeor
Dominikanów w Krakowie,
II, 363.
Bożej VI ze Słupowa Rawa,
1366 b. u., 1368, 3369 woj-
ski lubelski, II, 475.
Bożek, 1263 konwers klasztoru
zwierzynieckiego, II, 179.
Bozo I, 1238 miecznik krakow.,
II, 116.
Bożywój I (Bozwiwos), 1210 ka-
nonik katedr. krakow., II, 13.
Brandebursey margrabiowie, I,
161.

Branewka wieś, II, 482.
Branice wieś, I, 139, II, 88.
z Branic, patrz Klimunt XXV,
Wierzbęta VI.
Bratek, 1292 sołtys wsi Na
Iąkach, I, 160.
Brnik wieś, II, 400.
z Brnocic, patrz Mirosław XXV.
Brochota, patrz Maciej IX.
Brodzice ród, I, 228.
Brończyce wieś, I, 195.
Bronisław XII, 1333 podczaszy
sandomir., II, 326, 527.
Bronisz VII Wojślawowicz Lu-
bowla, 1230 kasztelan czechow-
ski, 1242 kasztelan brzeski,
1255—1262 kasztelan biecki,
II, 83, 84, 147, 148, 508,
509.
Bronisz VIII, II, 487.
Bronisz czyli Bronisław, zało-
życiel dworu Broniszów i Bron-
iszowice, I, 77, 82.
Broniszowicz, patrz Wojślaw
XVIII.
z Broniszowa, patrz Stanisław
XLVI.
Bronka I z Krzyszowic, 1362,
II, 451.
Brońkowie, las i sołtystwo, I,
185, 188.
Bronowice wieś, I, 152, II,
253.
Brożec, patrz Tomek VI.
Brożek z Prawęcina czyli Pra-
węcki, I, 187, II, 329, 363.
Brożkowicze, patrz Falisław X,
Tomisław V, Wojciech XXXII.
Bruno I, 1236, II, 112.
Bruno II, 1272 komornik ksią-
żęcy, II, 198, 246.
Bruno III, 1293 mnich klasztoru
zwierzynieckiego, II, 239.

Bruno IV, II, 246, 314.
Brunowicz, patrz Jasiek VII.
Brus, 1222—1224 podstoli biskupa krakow., II, 41.
Brylik I, II, 101, 157.
Brylikowicze, patrz Bartłomiej IV, Sulisław XX.
Brynica wieś, I, 170, 188.
z Brzany Pasek Mikołajowicz, 1372, II, 493.
Brzączkowiec wieś, II, 112.
Brzączowice wieś, II, 106.
Brzegi wieś, I, 139, II, 88.
Brześć, klasztor Szpitalników tamże, II, 261.
z Brześcia, patrz Jasiek XI Gładysz, Jan CLVIII.
Brześcian I, II, 101.
Brześcianowicz, patrz Benedykt V.
Brzesko (Hebdów) klasztor Premonstratów, I, 102, 117, 118, 152, 182, 199, 228, II, 318, 427, 437.
Brzesko miasto, I, 154, 226, II, 214.
Brzezie wieś, I, 145, 188, 208, 223, II, 408, 497.
Brzezie narodowe wieś, II, 474.
z Brzezia, patrz Jan (1385), Olt II, Stefan XLVI Zaplecek, Stanisław XLVII Wena, Stanisława II, Świętosław ziemianin kujawski, Wyżenega II, Zbygniew V, Zbygniew XII.
Brzeżycze wieś, II, 317.
Brzeżinki wieś, II, 406.
Brzeżyny wieś, II, 404.
Brzeżinów - Trąbów ród, I, 70.
z Brzeżna, patrz Bogusław XIV, Marcin XXXII, Marcin XXXV Unisławowicz, Stanisław XV, Unisław IV.

Brzeźnica wieś, I, 210, II, 477,
— rzeka, I, 180, 208.
Brzeźnica, patrz Jędrzejów.
Brzeźno wieś, II, 270.
Brzezowa wieś parafialna, I, 226.
Brzostek wieś, I, 144.
Brzozowa wieś, I, 200, 210.
Brzyska wieś, I, 202.
Brzyście wieś, II, 399.
Buczek I, II, 329.
Buczek II Buczkowicz, 1349 rządcza klasztoru miechowskiego w Udorzu, II, 329, 388.
Buczkowicz, patrz Buczek II.
Budko I rycerz 1366, II, 481.
Budza I Witalisowicz 1231, II, 89.
Budza II z Czarney 1366, I, 210, II, 329, 476.
Budzanki, patrz Dobroszka, Katarzyna V, Wichna II.
Budziński przywilej króla Ludwika z r. 1355, I, 197.
Budzisław III, 1224, II, 53, 112.
Budzisław IV Budzisławowicz 1236, I, 137, II, 53, 112, 187.
Budzisław V, II, 187.
Budzisława, 1323 ksieni Kларыsek starosądeckich, I, 176, II, 293.
Budzisławowicze, patrz Budzisław IV, Jan LXXIX, b, Jan LXXX.
Budziwój III Wyszowicz ze Świniarowa albo z Glewa Sulima, 1214 b. u., 1224 komornik wojewody sandomir., 1228 sędzia krakow., II, 23, 28, 84, 155, 210, 300, 518.

Budziwój IV z Ujazdu, 1224
komornik wojewody sandomir., II, 60.
Budziwój V Janowicz, 1270,
II, 193, 246.
Budziwój VI, II, 246.
Budziwój VII Wojsławowicz
Lubowla z Kozłowca, 1317,
I, 171, II, 278, 292, 329.
Budziwój VIII Sulima, II, 329.
Budziwój IX Sulima, 1336,
II, 343.
Budziwojowicze, patrz Jan
CXXIV, Jeś, Mikołaj XCVIII,
Strzesz III, Wysz II.
Bukowa wieś, II, 404.
Bunowice wieś, II, 421, 423.
Bural, patrz Stanisław XLI.
Burk, patrz Jan CLXXVIII.
Burlotka wieś, II, 416.
Busk, klasztor Premonstrantek
tamże, I, 105, 113, 140,
231, II, 7, 11, 13, 16, 26,
229.
Busko wieś parafialna, I, 231.
z Buska, patrz Jan CXLVIII.
Busków, patrz Świętosław XXIII.
Buża łowczy krakowski 1228
—1230, II, 66, 527.
Buzakaryn Ugier, 1238, I, 129.
Byczek Mikołaj z Woźnik, 1346,
II, 376.
z Bydeczyna, patrz Sulek VIII.
z Byieczyna, patrz Wojciech
XXXIV.
Bysina rzeka, I, 177, II, 298.
Bystrzyca wieś, I, 103, II, 207.
Byszów wieś, I, 206.
z Byszowa, patrz Andrzej LXIV,
Dziwisz IV, Krzesław I, Mi-
kołaj CLXVIII, Świętosław
XXVIII, Trojan XV, Woj-
sław XXXIV.

z Bytomią, patrz Piotr CLXIII.
Bzura rzeka, bitwa nad nią,
I, 161.

C.

dela Caucina Arnold, 1347 ko-
lektor apostolski, II, 381.
Ceder IV (Czader), 1324 ka-
nonik sandomirski, II, 293.
Ceder V (Czader), 1329—1349
mnich tyniecki, II, 309.
Ceder VI (Czader), 1361, II,
443.
Ceder VII (Czader) Świętosła-
wowiec Lubowla z Modlnicy,
1364, II, 334, 466.
Ceder, 1346 soltys z Witko-
wic, I, 190.
Ceder, patrz Teodor II Jano-
wicz, Teodor VII Świętosła-
wowiec.
Cedzina rzeka, I, 199, II, 425.
Celestyn III papież, 1193, II, 3.
Celma, patrz Dzierżek III.
Cerekiew wieś, II, 317.
Cergowa wieś, I, 200.
z Charbic, patrz Spiczymir XII.
Charbinowice wieś, I, 153, II,
210.
z Charbinowie, patrz Pietrasz,
Piotr CXIV, Włodzimierz XVII.
Chart, patrz Dobiesław VII.
Chebdzie wieś, I, 166.
Chełm wieś i soltystwo, I, 145,
165, 189, 225, II, 253, 389.
Chełm las, II, 368.
z Chełmu, patrz Dobiesław XIII,
Imbram VIII, Sędzimir II.
Chełmiec wieś, I, 171.
Chełmińska ziemia, I, 109,
II, 43.

- Cherubin II, 1230, II, 83.
 Cherubinowicz, patrz Jan XXIV.
 Chęciny wieś, II, 176, — gród,
 I, 166.
 Chirwatowa wola wieś, II, 396.
 Chlewiska wieś parafialna, I,
 231.
 Chlizne wieś, I, 197.
 Chmielik, bitwa z Tatarami tam-
 że, I, 130, II, 62, 87, 91,
 124.
 Chmielów wieś, I, 178, II, 302.
 z Chmielowa, patrz Andrzej LIV.
 Chmielowie las, I, 196, II, 407.
 Chobrzany, wieś parafialna i ko-
 ściół, I, 185, 230.
 z Chochołu, patrz Jan CLV
 Zaja.
 Chocimir VII Lubowła z Chrza-
 nowa, 1217—1228 sędzia
 nadworny, II, 26, 45, 103,
 518.
 Chocimir albo Kocmyr, założy-
 ciel dworu Kocmyrzów, I, 61.
 Chocimirowicz, patrz Mikołaj
 XXIV.
 Chodko Iwanowicz Rusin, 1353,
 I, 195, II, 404.
 Chodko Matutejowicz, 1360,
 II, 436.
 Chodów wieś, I, 185, 205, II,
 344, 462.
 z Chodowa, patrz Krzesław VII.
 Cholewa, patrz Mikołaj CXXVII.
 z Chomarowa, patrz Adam XI.
 Chomranice wieś, I, 171, II,
 270.
 Chorzelino wieś, I, 63.
 Chorzów wieś, I, 143.
 Chotel czerwony, wieś parafial-
 na, I, 210, 231.
 z Chotelu Wit, biskup płocki,
 I, 105.
 Chotla wieś, I, 137.
 z Chotowa, patrz Maciej XXIV.
 Chrapowicz, patrz Sulisław VIII.
 Chrobrz, wiece senatorskie tam-
 że r. 1244, 1245, 1250 i
 1254, I, 137, 139, 142,
 143.
 z Chrobrza, patrz Drogosz, Sta-
 nisław XIII, Stanisław XLIV.
 z Chrobrza Jana córka, żona
 Barana I Putysławowicza
 z Pelczysk, II, 36.
 Chobrzany wieś, II, 346.
 Chronów wieś, II, 125, 173.
 Chropy (Pabianice) dobra i opole,
 I, 97, 140.
 Chrościn wieś, II, 134.
 Chrzanów wieś, I, 228, II, 26,
 482.
 z Chrzastowa, patrz Stanisław
 XVIII, b.
 Chrzastowice wieś, I, 176.
 z Chrzastowie Adam, 1326 soł-
 tys w Chmielowie, I, 178, —
 patrz Dzierżek XVII.
 Chrzczon (Krzczon, Krystyn),
 założyciel dworu w Chrzczon-
 owie, I, 86.
 z Chrzelową, patrz Mikołaj
 CLXXXI, Mściwniew VI War-
 cisławowicz.
 Chudaczewo wieś, I, 121.
 Chudosław ze Skaryszowa, 1228,
 II, 70.
 Chwalibóg IV, 1224, 1225 ka-
 sztelan żarnowski, II, 61, 508.
 Chwalibóg Dobrosławowicz,
 1258, I, 144.
 Chwalibóg, założyciel dworu
 Chwalibogowice, I, 80.
 Chwalimir III (Falimir), 1230
 wojski biskupa krakowskiego,
 II, 82.

Chwalimir IV (Falimir), 1358
pisarz starosty sądeckiego,
II, 427.
Chwalisław III (Falisław), 1217
kasztelan oświęcimski, 1224
kasztelan sądecki, II, 25, 506.
Chwalisław IV (Falisław) Lod-
gierowicz, 1228, II, 68.
Chwalisław, patrz Falisław IX.
Chwalisz I, brat Mirosława X,
1224, II, 54.
Chwaliszowicz, patrz Piotr LX.
Chwalniów wieś, II, 388.
Chwał IV, b. (Fał), 1224 sę-
dzia nadworny, II, 56.
Chwał V Jarostowicz, 1225,
II, 62.
Chwał VI (Fał), 1293 dworza-
nin księżnej Gryfny, II, 238.
Chwał, brat Przeclawa VIII
Zaji, II, 30.
Chwał, brat Jana XXI, II, 60.
Chwał z Oględówka, II, 143.
Chwał (Chwalisław) założyciel
dworu Chwałowice, I, 76, 81.
Chwał IV i Chwalisław, patrz
Falisław III.
Chwała synowie, 1250, I, 139.
Chwałek II (Fałek), 1253, II,
156.
Chwałek III (Fałek) z Borowa,
1366, II, 480.
Chwałek, brat Przeclawa ka-
sztelana czchowskiego, 1228
—1230, II, 67.
Chybice wieś parafialna, I, 204,
II, 456.
Cichosław, założyciel dworu Ci-
chosławice, I, 72.
Ciech albo Czech, założyciel
grodu Czchów, I, 72.
Ciechanice wieś, II, 317.
Ciechorzyn wieś, II, 284.

Cielejowicz, patrz Jan CLXXV.
Cielej V, II, 329.
Cielej, patrz Mściwniew IX.
Cieleń, patrz Mściwniew VII, b.
Cienia, 1229 wiec tamże, I,
120.
Ciesząta, II, 93.
Ciesząta II Wawrzyńcowicz Po-
łukoza, 1224 podłowczy kra-
kowski, 1238 b. u., II, 57,
528.
Cieszkowice, I, 192, II, 57,
385.
Cięgowice wieś parafialna, I,
228.
Cikowice wieś, I, 197.
Ciołek, patrz Andrzej XXXVI,
Tomasz XXI.
Ciołkowie, I, 231, 232, II, 308.
Ciotcza wieś, II, 317.
Cisło, 1252 kasztelan sando-
mirski (fałsz.), II, 153.
Ciszycza wieś, I, 207, II, 103,
471.
z Ciszycy, patrz Marcin LII,
Mikołaj CXIV.
Cudka, 1339 córka Pelki XX
kasztelana sieciechowskiego,
żona Niemiry z Gołczy, II,
318, 356.
Cudzinowice wieś parafialna, I,
228, II, 108.
z Cudzinowic, patrz Ubiśław III.
Cynad (Kunad?), 1353 łożny
biskupa krakow., II, 405.
Cyrzyny wieś, I, 129, 140, II,
142, 145, 146.
Czader, patrz Ceder IV, Ceder
V, Ceder VI, Ceder VII.
Czadomir, 1317 sołtys z Olsza-
ny, I, 172.
Czarna ulica wieś, I, 205.
Czarnawieś wieś, I, 205.

z Czarney, patrz Budza II.
z Czarnego potoku, patrz Grzegorz XXV.
Czarnota, 1313, I, 170.
Czarnowąskiego klasztoru proboszcz, I, 177.
Czartek I, 1322 kanonik wiślicki, II, 288.
Czasław, założyciel dworu Czasław, I, 70.
Czasław, założyciel dworów Czasławice, I, 73, 86.
z Czawonic, patrz Mikołaj CLXXXII.
Czażów wieś, I, 204.
Czchów, gród, miasto i powiat, I, 114, 198, 224—226.
Czcik I z Paszkowic, 1356, II, 417.
Czcik II, 1356 pleban z Sędziszowa, II, 422.
Czcikowice wieś, II, 417.
z Czcikowic, patrz Jarosław X.
Czeladź wieś, II, 57.
Czelej, patrz Wojciech.
Czermin wieś, I, 195.
Czermna wieś, I, 201, II, 404.
Czernichów wieś parafialna, I, 227.
Czerników wieś, I, 168, II, 261.
Czersk, gród, I, 125.
Czerwińsk, kościół NPMaryi tamże, I, 100, — klasztor tamże I, 124, 183, 196, II, 42, 75, 409.
Czesław Dominikanin, I, 114, 117.
Czesław III, 1315 kustosz sandomirski, II, 273.
Czestek I Starza, II, 246, 313.
Czestka I Klimuntówna z Krzyszowic, 1362, II, 451.
Czestkowicz, patrz Zawisza III.

Czewoje ród i herb, I 228, 232, II, 74, 100, 132, 151.
Częstobor, założyciel dworu Częstoborowice, I, 87.
z Częstocię, patrz Michał XXXII.
Czołys wieś, I, 178.
Cztan I Janowicz, 1254—1256, II, 157.
Cztan, patrz Jakusz XXI.
Cztyma I, 1236, II, 114.
Czulice wieś parafialna, I, 228.
Czuszów wieś, I, 161.
Czystebrzegi wieś, I, 153.
z Czyszowa, patrz Pełka XXVIII, Pełka XXXIII.
z Czyszowej, patrz Pylik I Ząbr.
Czyżemin wieś, I, 140.

D.

Dalawski, patrz Mikołaj CXXXVII.
Dalbor II, 1234 podkoniuszy krakowski, II, 102, 530.
Daleszowice wieś, II, 59.
Damian I, Marcinowicz, 1224, II, 61.
św. Damiana reguła, I, 142.
Damujowice wieś, II, 406.
z Damujowic, patrz Krystyn XV, Piotr CLXVIII.
Danielewicz, patrz Mirosław XI.
Darczyce wieś, I, 165, II, 241,
Dasz (Daszek) 1222 b. u. 1224 włodarz w Tarczku II, 41.
Dawid I Gniewkowicz 1222, II, 39.
Dawid II 1229, 1230 wikaryusz katedr. krakow. II, 75.
Dąb z Dębowa 1366, II, 476.
Dąbie wieś, I, 166, 192, II, 258.

- Dąbrowa wieś i sołtystwo, I, 181, 208, II, 314, 475.
z Dąbrowy albo z Dąbrówki, patrz Świętosław XXIV Górka.
Dąbrowa Mokra wieś, I, 170.
Dąbrowica wieś, II, 317.
Dąbrówka wieś, I, 204, II, 450.
z Dąbrówki, patrz Świętosław XXIV Górka, Świętosław XXVI.
Denków wieś, II, 149.
Detmar, 1222, II, 38.
Detwin I, 1252, proboszcz klasztoru zwierzynieckiego, I, 140, II, 150.
Dezyderyusz I, 1334—1340, przeor klasztoru tynieckiego, II, 338.
Dębiany wieś, II, 303, 304.
Dębica wieś parafialna, I, 230, II, 226, 228.
Dębnica rzeka, I, 194.
Dębno wieś parafialna, I, 180, 185, 204, 226, II, 268, 337, 456.
z Dębna, patrz Jakub LXII, Spicymir VI.
z Dębna Piotr, 1328, I, 180.
Dębno ród i herb, I, 228, 230, 231.
Dęborzyn wieś, II, 387, I, 194.
Dębowa wieś, II, 404.
z Dębowa Dąb, 1366, II, 476.
Dębowiec wójtostwo, I, 192.
z Dęby, patrz Mikołaj CLXIV Wężyk.
Dłubnia (Imbramowice) wieś, II, 73.
Dłubnia klasztor Premonstran-tek tamże I, 116, II, 203.
z Dłubni, patrz Iwan II Siecislawicz, Racibor XI.
Długiepole wieś, II, 304.
Długoleka wieś, I, 199, 202, II, 425, 439.
Długopole las, I, 180.
Długoszyn wieś, II, 57.
Dniepr I, II, 101.
Dnieprowicze, patrz Godyk, Jan XIX, Miękosza.
Dobczyce wieś i miasto, I, 148, 187, II, 450.
z Dobczyce, patrz Piotr CXV.
Dobek z Dobowa, 1366, I, 210.
Dobek założyciel dworu Dobczyce.
Dobiegniew II, 1214—1239 kanonik katedr. krakow. II, 23.
Dobiegniew III, 1228, II, 74.
Dobiesław III Prandocie Odrowąż z Dziebaltowa, 1206—1231, II, 4, 5, 89.
Dobiesław IV Odrowąż, 1206, II, 5.
Dobiesław V Dietrzykowicz, 1224—1231, II, 58.
Dobiesław VI Wisławowicz Odrowąż z Prandocina, 1231 b. u. 1243 skarbnik krakow. II, 36, 51, 89, 528.
Dobiesław VII Chart, 1253 kapelan biskupa krakow. II, 156.
Dobiesław VIII Odrowąż, 1255 podkanclerzy krakow. 1272, podsędek nadworny, 1281 sędzia krakow. II, 165.
Dobiesław IX Sądowicz Odrowąż, 1256 kasztelan zawichojski, 1271 kasztelan wiślicki I, 144, II, 165, 170, 230, 247, 506.
Dobiesław X Odrowąż 1268 kasztelan chrzanowski II, 168, 247, 511.

- Dobiesław XI (Dobiesz) Odrowąż 1272 podsedek krakow. 1281 sędzia krakowski, II, 198, 247.
- Dobiesław XII Odrowąż 1282—1285 skarbnik krakow. II, 217, 259, 529.
- Dobiesław XII, b. II, 247.
- Dobiesław XIII z Chelmu 1304, II, 253.
- Dobiesław XIV Odrowąż 1311 koniuszy sandomir. 1319—1325 kasztelan małopolski II, 266, 510, 530.
- Dobiesław XV Tomkowicz z Rakoszyna 1312, II, 249, 267.
- Dobiesław XVI z Woli 1327, II, 303.
- Dobiesław XVII Zawiszyc z Chodowa Starza 1336 b. u. 1345 podstoli krakow. 1350 podkomorzy krakow. 1351 podkomorzy sandomir. 1356 kasztelan wiślicki, 1368—1379 wojewoda krakow. I, 185, II, 336, 344, 412, 471, 472, 503, 506, 523.
- Dobiesław XVIII wójt z Pilzna, 1354, I, 196, II, 412.
- Dobiesław XIX z Ławszowa 1354—1367, II, 414.
- Dobiesław XX z Końskiego Odrowąż, 1361 b. u., 1365 stolnik krakow. 1368 wojewoda krakow. 1381 kasztelan krakow. II, 445.
- Dobiesław XXI Siedliczko z Nieczuji 1362, II, 452.
- Dobiesław XXII z Bolesławia, 1366, II, 477.
- Dobiesław XXIII z Żorawic, 1366 pleban z Dobrzechowa, II, 478.
- Dobiesław Krzesławowicz Odrowąż z Końskiego 1367, II, 491.
- Dobiesław, założyciel dworu Dobiesławice, I, 65.
- Dobiesławowicze, patrz Piotr XCIX, Sąd V, Strasz I, Szaweł III, Zawisza IX.
- Dobiesz II (Dobiesław) Odrowąż, 1224 kasztelan małopolski, 1229 kasztelan zawichojski, 1230 b. u., II, 49, 510.
- Dobiesz III Wojsławowicz Lubowla, 1228—1230, II, 68, 74.
- Dobiesz IV Wilga 1252, II, 153.
- Dobiesz V Piotrowicz 1256 podezaszy krakow., II, 67, 167, 526.
- Dobiesz VI, 1327—1329 proboszcz klasztoru tynieckiego, II, 306.
- Dobiesz, patrz Dobiesław XI. Dobieszewicz, patrz Piotr XXXIII.
- Dobko I z Trzecieszy, II, 488.
- Doblowa wieś, I, 210.
- Dobra wieś parafialna i sołtystwo, I, 185, 203, II, 313, 341, 342, 443.
- Dobranowice wieś, I, 161, II, 241.
- Dobrociesz wieś, II, 326.
- Dobrogniew, założyciel dworu Dobrogniew, I, 71.
- Dobrogost VI, 1210—1224 b. u., II, 17.
- Dobrogost VII, 1224, II, 54.
- Dobrogost, założyciel dworu Dobrogoszyce, I, 67.
- Dobromir, założyciel dworu Dobromirz, I, 85.

- Dobrosław IV Strzeszkowicz Sulima, 1230 b. u., 1236 koniuszy, 1238 sędzia wojewody krakow., II, 84, 169.
- Dobrosław V, 1286 rektor kościoła św. Wojciecha, II, 224.
- Dobrosław VI, II, 247, 272.
- Dobrosławowicze, patrz Falibóg IV, Michał Minoryta, Świętosław XIII.
- Dobroszka · Budzanka, 1366, II, 476.
- Dobrowoda wieś, II, 443.
- Dobrzechów wieś, I, 103, 186, 211, II, 220, 352, 478.
- Dobrzechowa rzeka, I, 188.
- Dobrzyńska ziemia, I, 109, 197.
- Doeyo ze Słupczy, II, 488.
- Dokarów wieś, II, 207.
- Doliwowie, I, 231, 232, II, 364.
- Dołęgowie ród, I, 231, 232.
- Dołunos wieś, II, 192.
- Dołuszyce wieś, I, 145, II, 125, 174, 194.
- Doły wieś, II, 446.
- Doman I Dzierżykrajowicz Rawa, 1220, II, 30.
- Doman II, 1220—1235 kanonik katedr. krakow., II, 35.
- Doman III Piotrowicz ze Stępcie, 1339, II, 360, 361.
- Domanowicz, patrz Mikołaj XVIII.
- Domarad VII, 1250—1258 podsedek nadworny krakow., II, 143.
- Domarad, założyciel dworu Domaradzice.
- Domarad, założyciel dworu Domaradz.
- Domaradz sołtystwo, I, 200.
- Domarzatko, 1242, II, 125.
- Domasław IX Bodzęcie, 1212 b. u., 1224 mnich, II, 17.
- Domasław X, 1222 mnich, II, 36.
- Domasław X, b, 1253 kapelan biskupa krakow., II, 156.
- Domasław XI, 1260 proboszcz kujawski i u św. Michała w Krakowie, 1263 kanonik katedr. krak., II, 171.
- Domasław XII, 1341—1346 rządzca klasztoru starosądeckiego, II, 366.
- Domasław XIII, 1343 zakonnik klasztoru wąchockiego, II, 369.
- Domasław stryj Barana I Putysławicza z Pełczysk, II, 36.
- Domasław, 1352 sołtys z Mrowli, I, 195.
- Domosław, założyciel dworu Domosławice, I, 72.
- Domaszów wieś, I, 210, II, 479.
- Domerat Jakuszowicz (ze Strzele), 1385, II, 490.
- Dominik I, 1291 pisarz nadworny sandomirski, 1295 wojski i podsedek krakowski, II, 235, 522, 531.
- Dominik II, 1325 kapelan biskupa krakowskiego, 1347 kanonik kielecki, II, 301.
- Dominik III ze Pstroszyc, 1329—1336, I, 185, II, 313, 341.
- Dominik Więclawowicz, 1334 sołtys ze Sławikowej woli, I, 184.
- Dominik IV Gil, 1346—1356 woźny sądu ziem. krakow., II, 379.
- Dominik V, 1351 kanonik szałmirski, II, 397.

Dominik VI, 1359 komornik wojewody krakow., II, 433.
Dominik VII z Kruźlowej czyli z Nowego Smydlna, II, 488.
Dominikanie w Krakowie, II, 185.
Dorota Biernatówna Skowina, 1368, II, 299 (uzupeł.).
Dotarów wieś, I, 103.
Droganowa wieś, II, 396, 490.
Droginia wieś, I, 130, II, 106, 112, 122.
Drogosz z Chrobrza, II, 488.
Drugnia wieś, I, 148.
Druszków wieś, II, 326.
Druszkowo wieś, II, 72.
z Druszkowa, patrz Floryan XX, Jan CCIX, Wojak.
Drużynowie, ród, I, 228.
Drzewica wieś parafialna, I, 232.
z Drzewicy, patrz Andrzej LVIII.
Dubie wieś, II, 174, 182, 183, 193, 194, 201.
Dukla wieś, II, 490.
Dukle wieś, II, 396.
Dunajec Biały i Czarny, rzeki, I, 141, 164, 173, 180, 185.
Dworek I z Gorzyczan, 1362, I, 205, II, 448.
Dydko I z Sandomirza, II, 488.
Dydko II, II, 488.
Dyminy wieś, I, 194, II, 397.
Dymitr I, 1341 spowiednik klasztoru starosądeckiego, II, 366.
Dymitr II Korczak z Łady czyli z Goraja czyli z Bożego daru, 1368—1397 podskarbi królewski i marszałek królestwa polsk., II, 454, 482.
Dyonizy II, 1230, II, 86.
Dyonizy III, 1327—1335 opat

klasztoru szczyrzyckiego, I, 180, 181, 183, II, 304, 323.
Dyonizy IV, 1353 opat klasztoru szczyrzyckiego, I, 196, II, 403.
Dytmar Keczer, 1304, I, 165.
Dytmar II, 1330 wikaryusz kościoła NPMaryi w Krakowie, II, 316.
Dytmar, 1352 mieszczanin z Sannoka, I, 195.
Dziadusza Szawłowicz, 1231, II, 92.
z Dziaduszyce, patrz Mikołaj CXLVII, Stefan XLIV, Jan CCI Stefanowicz, Stefan XXXIX Zapłaczek.
Dziaduszyce wieś, I, 208.
Działoszyce wieś parafialna, I, 229, 231.
Dziebałów wieś, II, 5, 36.
Dzierążnia wieś parafialna, I, 229, 231.
Dzierżek II z Janiny, 1231, II, 92.
Dzierżek III Celma z Janiny Mądrostka, 1315—1338 podśędek sandomirski, II, 266, 330, 520.
Dzierżek IV Mądrostka, 1339 chorąży krakowski, 1351—1356 podśędek sandomir., II, 311, 330, 520, 521.
Dzierżek V Pakostawowicz, 1330 kanonik u św. Floryana na Kleparzu, 1337—1339 kanonik katedralny krakow., I, 182, 187, II, 317, 358.
Dzierżek VI Stągiewski 1331—1333, II, 319, 330, 361.
Dzierżek VII Pakostawowicz, 1337—1346, II, 351 (uzupełnienia).

- Dzierżek VIII (Dzierżław) ze Stogniewic, 1336—1366 stolnik krakow., I, 198, II, 330, 354, 523.
- Dzierżek IX, 1339 chorąży krakowski, II, 330.
- Dzierżek X kasztelan czechowski, 1336, II, 350, 445, 509.
- Dzierżek XI ze Szreniawy, II, 330.
- Dzierżek XII ze Stogniewic, patrz Dzierżek VIII.
- Dzierżek XIII z Janikowic Mądrostka, 1341, II, 366.
- Dzierżek XIV Karwacian z Trzebnicy, 1354, II, 414.
- Dzierżek XV z Janowic, 1355, 1356, II, 416.
- Dzierżek XVI Mądrostka, 1362 pleban ze Siedleca, II, 448.
- Dzierżek XVII z Chrzastowic, 1365—1370 stolnik krakowski, II, 469, 523, 525.
- Dzierżek XVIII Mądrostka 1366—1370 podstoli sandomir., II, 476.
- Dzierżek Pylikowicz (z Czyszowej), 1372, II, 495.
- Dzierżek Pakosławowicz, 1387 kanonik katedr. krakow., II, 494.
- Dzierżek, brat Wita biskupa mazowieckiego, I, 105, 113.
- Dzierżek, 1250 kantor wiślicki, I, 139.
- Dzierżek, założyciel dworu Dzierżków, I, 67.
- Dzierżek, założyciel dworu Dzierżków, I, 78.
- Dzierżek, założyciel dworu Dzierżkowice, I, 87.
- Dzierżka (Dzierżława) Mądrostka z Wielowsi, 1352—1362 żona Rafała Tarnowskiego, podkomorzego sandomirskiego, I, 195, 196, 204, II, 399, 404, 409, 472, 473.
- Dzierżków wieś, II, 471.
- Dzierżków, 80, 82, 111.
- Dzierżków, 80, 82, 111.
- z Dzierżkówka Marcin, II, 67.
- Dzierżkowicze, patrz, Andrzej LIX, Falisław VI, Pelka XXXIV, Spieymir X.
- Dzierżław III Janowicz, 1224, 1235 kasztelan wiślicki, II, 49, 505.
- Dzierżław IV Lubowła, 1246 kasztelan połaniecki, II, 135, 303, 510.
- Dzierżław V Włostowicz Lubowła, 1246, II, 116, 137.
- Dzierżław VI Lubowła, II, 246.
- Dzierżław VII, II, 488.
- Dzierżław VIII Łabędź ze Skrzynna, II, 488.
- Dzierżław (Dzierżek) Pakosławowicz Połukoza, 1354 kanonik katedr. krak., 1354, II, 333.
- Dzierżław Sięgniewicz, 1375 proboszcz wiślicki, II, 495.
- Dzierżław Blizborowicz, 1395 dziekan kielecki, II, 487.
- Dzierżław Stradomski, 1308, I, 168.
- Dzierżykraj III Goworkowicz Rawa, 1224 kasztelan wojnicki, 1228 kasztelan sądecki, 1231 kasztelan lubelski potem połaniecki, 1243 b. u., II, 15, 16, 40, 47, 95, 98, 175, 506, 507.
- Dzierżykraj IV, 1224, 1225 koniuszy nadworny krakowski, II, 61, 530.

Dzierżykraj V Juręć Połuchoza z Niegowici, 1234—1262, II, 103.
Dzierżykraj VI Michałowicz, 1244 b. u., 1250 kantor wiślicki, 1271—1279 proboszcz krakowski katedr., II, 29, 116, 133, 163, 177.
Dzierżykraj VII, 1255, I, 142.
Dzierżykraj VIII Mądrostka z Wielosi, 1302, I, 164, II, 251, 399.
Dzierżykraj brat Lasoty III, II, 96.
Dzierżykraj z Niegowici, 1262, I, 146.
Dzierżykrajowicz, patrz Miron, II, b. Piotr XLVII.
Dzierżysława, 1263 podprzeorysza klasztoru zwierzynieckiego, II, 179.
Dzierżysławowicz, patrz Leniart XIX.
Dzierżyk II, 1239 komornik Sąda Dobiesławicza, II, 123.
Dzierżyk III (Teodoryk) Henrykowiec ze Sławkowa, 1346 notaryusz publiczny, II, 331, 378.
Dzierżyk IV, 1243, 1244, kanclerz krakowski, II, 127.
Dzierżyk V mistrz, 1244 kantor katedr. krakow., II, 131.
Dzierżyk VI (Teodoryk) z Wysockiej, 1362, II, 457.
Dzierżyk Szyja, I, 190.
Dzierżyk Sturm, 1346 sołtys z Lipnika, I, 190.
Dzierżyk Dzierżykowiec, 1346 wójt z Nowegotargu, I, 190.
Dzierżykowiec, patrz Dobiesław V, Henryk VII, Piotr XXXII, b, Dzierżyk.

Dziewin wieś, II, 139, 195, I, 150.
Dziwisz II Nagodzie, 1232—1237, II, 93.
Dziwisz III Jelitko Nagodzie, 1357, II, 423.
Dziwisz IV Lubowła z Byszowa, 1363, II, 457.
Dziwisz Klimuntowicz, 1390 kanonik katedr. krakow., II, 490.
Dziwisz albo Dziwigor Nagodzie, założyciel dworu Dzierżycy, I, 69.
Dziwiszowicz, patrz Wincenty VI, Wincenty z Lubezy.
Dzwola wieś, II, 482.
Dzwonowa sołtystwo, I, 198.

E.

Edlingi, patrz Hilman.
Edmund I, 1365 kantor klasztoru jędrzejowskiego, II, 471.
Ejko z Gołkowiec, II, 489.
Elbord I, 1235 wikaryusz katedr. krakow., II, 111.
Eliasz I (Heliasz), 1212 kapelan biskupa krakow., II, 21.
Elżbieta I szlacheianka, 1278, I, 153, II, 212.
Elżbieta I, b, 1315 Beginka sandomirska, II, 273.
Elżbieta II, córka Świętosława z Brzezia, żona Tomisława z Mokrska wojewody sandomir. 1318, II, 259, 280.
Elżbieta III z Talewskich, 1333 żona Mikołaja podstolego królowej II, 247, 325.
Elżbieta IV, 1366 żona Ste-

fana LI z Tęgoborzy, II, 477.
 Elżbieta żona Marka Radwanity, 1346, II, 376.
 Elżbieta żona Jana CXXV Jury, II, 343.
 Elżbieta de Dornburg, 1352, I, 195.
 Elżbieta z Tęgoborzy, 1366, I, 211.
 Engbert I Henrykowiec, 1324, 1325 kanonik katedr. krakow. II, 294, I 176.
 Engelbert I, 1283—1286 opat klasztoru mogińskiego, I, 156, II, 219.
 Engelbert II, 1302—1327 kanonik katedr. krakow. 1306 proboszcz szkalmirski, 1320 oficyał krakowski, II, 251.
 Ermostaw, 1341 słuźebnik klasztoru starosądeckiego, II, 366.
 Erze wieś, II, 104, 174.
 Eugeniusz IV papież, I, 102.
 Eustachy I, 1206 opat klasztoru koprzywnickiego, II, 7.
 Eustachy II Serafinowicz, 1228, 1230, II, 69.
 Eustachy III (Hostasz) Lubowła, brat Gniewomira IV, II, 247, 313.
 Eustachy V (Ostaszka), 1330 podstoli krakowski, 1351—1358 kasztelan lubelski, II, 364, 414, 507, 523.

F.

Fabian rycerz, 1287, I, 157.
 Fabin I, 1250 kanonik katedr. krakow., II, 146.
 Fabrycy I, 1253, II, 156.

Fajsław (Chwalisław), założyciel dworu Fajslawice, I, 86.
 Fałęta (Chwałęta, Chwalisław), założyciel dworu Fałęcin, I, 81.
 Falibóg IV Dobrosławowicz 1258, II, 84, 168.
 Falibogowicz, patrz Wrocizyr II.
 Falimir, patrz Chwalimir III i IV.
 Falisław II, patrz Chwalisław III.
 Falisław III (Chwał IV, Chwalisław) 1222 podkomorzy biskupa krakow., II, 41.
 Falisław V. 1230 b. u., 1249 podkomorzy sandomirski, 1258 cześnik sandomirski, 1260—1262 kasztelan sandomir., II 84, 127, 505, 515, 527.
 Falisław VI (Fałek) Dzierżkowiec 1255, II, 127, 164, 165.
 Falisław VII, 1242 rycerz krakowski, II, 127.
 Falisław VIII z Marszowic, 1324, II, 294.
 Falisław IX (Chwalisław) ze Słupowa, 1325, II, 301.
 Falisław IX, b. z Głędzanowa, 1335 podczaszy sandomirski, II, 341 (uzupełnienia), 527.
 Falisław X Brożkowiec Prawęcki, 1340, II, 329, 363.
 Falisław XI Piotrowicz z Bosutowa, 1350, II, 333, 391.
 Falisław XII z Jeżowa, 1352, II, 402.
 Falisław czyli Chwalisław z Zadowia, II, 237.
 Falisław z Rzosłonia, 1366, I, 210.

Faliśław (Chwalisław), założyciel dworu Faliśławice, I, 86.
Faliśław, patrz Chwalisław III i IV.
Faliśławowicz, patrz Pelka XVI.
Falisz z Marszowic, 1324, I, 176.
Falisz (Chwalisz), założyciel dworu Faliśzowice I, 72, 75.
Falisz (Chwalisz), założyciel dworu Faliśzów, I, 84.
Falisz (Chwalisz), założyciel dworu Faliśzówka, I, 74.
Falusza, 1366 cantrix klasztoru zwierzynieckiego, II, 479.
Fał, patrz Chwał VI.
Fałek wikaryusz katedr. krakow., 1263, II, 179.
Fałek Dzierżławowicz albo Dzierżkowicz, 1255, I, 142, II, 49.
Fałek z Krosna, 1366 sołtys z Bliznego, I, 210.
Fałek, patrz Chwałek, II, III, Faliśław VI.
Fałek (Chwałek), założyciel dworu Fałków, I, 73, 84, 71.
Fałek (Chwałek), założyciel dworu Fałkowice, I, 70.
Fałęcin wieś, I, 203.
Fałków wieś, I, 187, 232.
Fałkowski, patrz Piotr CXLIV.
Felicja I z Brzezia, 1340 żona Mikołaja CXI z Topoli, I, 188, II, 365.
Felicja II, 1354 córka Barbary ze Zdzisławic, II, 328, 408.
Filip I Bodzętowicz, 1212, II, 17.
Filip II, 1236, II, 112.
Filip III, 1287 podkanclerzy krakowski, 1288 kanonik

sandomirski i sędzia sądecki, 1292—1296 ochmistrz dworu sądeckiego, II, 211, 517, 520.
Filip IV (Gallicus) dziedzic Goszezy, 1279 kanonik katedr. krakow., I, 154, II, 213.
Filip V, 1326 archidyakon lubelski, I, 178, II, 301.
Filip VI, 1330 pleban grywałdzki, II, 317.
Filip VII, 1358—1360 opat klasztoru Premonstrantów w Brzesku, I, 201, II, 427.
Filip kanonik płocki, 1273, I, 151.
Filip biskup firmański, I, 154.
Filipowicz, patrz Jan XXVIII, Leniart XII.
Filka I Stanisławówna z Pstrozyc, 1365, I, 208, II, 334, 469.
Floryan I Szawłowicz, 1222, II, 38, 92, 130.
Floryan II Wojciechowicz Awdaniec, 1224 b. u., 1229 kasztelan sieciechów, 1244 wojewoda sandomir., II, 38, 53, 104, 130, 503, 511.
Floryan III, 1230 b. u., 1234 skarbnik krakowski, 1242 wojski krakowski, 1250 miecznik krakowski, II, 85, 503, 521, 522, 528.
Floryan IV, 1242 podczaszy Konrada księcia krakow. i łęczyckiego, II, 126, 130.
Floryan V, 1243, 1244 wojewoda sandomirski, I, 134, II, 130, 525.
Floryan VI Wrocłowicz, 1250 b. u., 1252 cześnik sandomir., II, 101, 146, 527.

- Floryan VII brat Wolisza, II, 174.
- Floryan VIII, 1279 opat klasztoru brzeskiego, II, 214, I, 154.
- Floryan IX, 1284 skarbnik sandomirski, 1290 skarbnik krakowski, II, 221, 247, 529.
- Floryan X Nagoda, 1286 kasztelan lubelski, 1284 podstoli sieradzki, II, 225, 247, 507.
- Floryan XI Nagoda, 1290 łowczy kłobucki, 1317 kasztelan wiślicki, II, 232, 247, 527.
- Floryan XII, II, 247, 261.
- Floryan XIII Nagoda, 1307 podkomorzy krakowski, 1316 kasztelan zawichojski, 1317 kasztelan wiślicki, II, 260, 330, 506, 510, 514.
- Floryan XIV, 1309 sędzia klasztoru jędrzejowskiego, II, 263, 330.
- Floryan XV Nagoda, 1310 podkoniuszy krakowski, II, 264, 330, 530.
- Floryan XVI Minoryta, 1312 prokurator klasztoru starosądeckiego, 1330 sędzia sądecki, II, 267, 330, 521.
- Floryan XVII z Biały, 1318 pisarz nadworny, II, 279, 330, 531.
- Floryan XVIII z Myszkowa, II, 330.
- Floryan XIX Mokrski Nagoda, 1350 kanonik katedr. krakow., 1350 proboszcz katedr. krakow. i kanclerz łęczycki, 1367 † 1380 biskup krakowski, I, 194, 197, 199, 208, 209, II, 390, 391, 431.
- Floryan XX Lubowla z Druszkowa, 1363, I, 205, II, 462.
- Floryan XXI z Potoka, 1365, II, 470.
- Floryan XXII, 1365 pleban z Dzierzkówka, II, 471.
- Floryan XXIII Grzymała, 1366 woźny sądu ziemsk. krakow., II, 481.
- Floryan XXIV, II, 489.
- Floryan XXV podrzęczy niepołomski, II, 489.
- Floryan Pakosławowicz Awdaniec, 1239, II, 55.
- Floryanowicz, patrz Mieczysław VII.
- Franciszek I Minoryta, 1279, II, 214.
- Franciszek II, 1286 b. u., 1293 kanclerz kapituły kat. krakow., 1304 kanonik katedr. krakow., 1308 rektor kościoła P. Maryi w Krakowie, 1317 kanclerz nadworny, 1320 proboszcz wiślicki, 1330 kanonik kat. krakow., II, 224, 309, 517.
- Franciszek III Sulima, 1325 kustosz u św. Michała w Krakowie, II, 295, 400.
- Franciszek IV (Franko), 1328 pleban z Opatowca, II, 308.
- Franciszek V (Franko), 1333 – 1355 opat jędrzejowski, II, 323.
- Franciszek VI (Franczko) z Sąspowa, 1351, II, 395.
- Franciszek VII z Błogocic 1354, II, 411.
- Franciszek VIII, 1355 proboszcz u św. Floryana, II, 415, I. 197.

Franczek, 1342 mieszczanin
moguncki, wójt lubelski, I,
188.
Franczko, patrz Franciszek VI.
Franko, patrz Franciszek IV
i V.
Frowin I, 1322 scholastyk szka-
l-mirski, 1325 pleban sando-
mirski, 1327 kanonik san-
domirski, 1334 oficyał kra-
kowski, II, 288.
Frowin II (Wronin), 1330 ple-
ban sądecki, 1347 kanonik
katedr. krakow., II, 315.
Fryczek Szachowicz, 1303 na-
miestnik królestwa polskiego,
I, 165.
Fryczek, 1339 mnich miechow-
ski, II, 358.
Fryderyk I, 1224 kanonik wi-
slicki, II, 59.
Fryderyk II, 1228—1236 ka-
nonik katedr. krakow., II, 71.
Fryderyk III z Miechowa, 1232,
II, 92.
Fryderyk IV, 1279 kapelan
u. św. Michała w Krakowie,
II, 214.
Fryderyk V, 1329 przeor kla-
sztoru mogilskiego, II, 309.
z Fury, patrz Mścigniew VII,
b. Cieleń.
de Fusa, patrz Henryk XXIV.

G.

Gaboń wieś, I, 160, 183, 188,
II, 226, 231, 237, 299, 366.
z Gabonia albo Gaboński, patrz
Biernat, Przybek.
Gabońscy, patrz Mikołajowicze.
Gadawa wieś, II, 184.

Gal I, 1234 skarbnik krakow.,
II, 102, 107, 528.
Gall z Łysej góry, 1321 soł-
tys z Łoniowa, I, 174.
z Galowa czyli Galowski, patrz
Pełka XXXVI.
de Gampotek, patrz Paweł XIX.
Ganfyd I mistrz, 1229 kano-
nik kielecki, II, 76.
Gano, 1222 kanonik katedr.
krakow., II, 36.
Garb, patrz Piotr CLV.
Garbów wieś parafialna, I, 230.
Gardymir I, II, 330.
Gardymirowicz, patrz Andrzej
XL.
z Gargowa, patrz Jordan IV.
Garlica wieś, I, 146, 152, II,
178.
Garno wieś, II, 175.
Garyn I, 1250 opat klasztoru
jędrzejowskiego, II, 146, I,
140.
Gastek z Zadroża, 1346, II,
378.
Gaudenty, 1212 kanonik kie-
lecki, 1220 kanonik katedr.
krakowski, II, 21.
Gaweł III z Koniuszy, 1212,
II, 21.
Gaweł IV Wojsławowicz z Ka-
liny Lubowla, 1363, II, 336,
459.
Gawłów wieś, I, 208.
z Gawłowa, patrz Leniart XXII.
Gawłuszowice wieś, I, 230.
z Gawronów, patrz Tomisław X.
Gąbka, patrz Jan C.
Gdów parafia, I, 224, 225.
Gentilis kardynał, 1309, 1310,
I, 168.
Gerward biskup kujawski; 1313
—1318, I, 171, II, 271, 280.

- Getlep z Oględówka, 1250, II, 143.
- Gęba, patrz Sulisław XII.
- Giebultowice wieś, I, 195, II, 403.
- Giedezyc, patrz Klimunt XXVIII, Michał XXVIII, Mikołaj CLIV.
- z Giedezyc, patrz Giedko IX.
- Giedko Lubowła biskup krakowski † 1185, I, 101—103, 118.
- Giedko V Sasinowicz Lubowła, 1210, 1212 biskup płocki, I, 112, II, 6.
- Giedko VI Oltowicz Lubowła, 1220 podkomorzy nadworny, 1249—1255 kasztelan sądecki, I, 138, II, 33, 42, 506, 514.
- Giedko VII Lubowła, II, 330, 414.
- Giedko VIII z Bieganowa, II, 331.
- Giedko IX z Giedezyc, 1336 podkoniuszy krak., II, 346 (uzupełnienia), 530.
- Giedko Lubowła, założyciel dworu Giedezyce (dziś Gierczyce), I, 73, 76, 225.
- Giedko Lubowła, założyciel dworu Gdów, I, 224.
- Giedymín, 1325 książę litewski, I, 177.
- Gierard I Lombard, 1222 kapelan biskupa krakow. II, 39.
- Gierard II Rubinowicz, 1222, II, 40.
- Gierard III, 1228 przeor klasztoru św. Trójcy w Krakowie, II, 75.
- Gierard IV, 1229—1235 wikaryusz katedr. krak., II, 75.
- Gierard V, 1229 kanonik kielecki, II, 76.
- Gierard VII, 1230 podmistrz katedr. krakow. 1240 scholastyk krakow., II, 77, 114.
- Gierard VIII, 1234 zakonnik klasztoru wąchockiego, II, 108.
- Gierard IX Stary, 1234 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 109.
- Gierard X, 1244 opat klasztoru mogińskiego, II, 132.
- Gierard XI mistrz, 1248 archidyakon lubelski, 1253 archidyakon zawichojski, kanonik katedr. krakow., II, 140.
- Gierard XII (Gallicus), 1263 kanonik katedr. krakowski, 1266 proboszcz wiślicki, 1272—1279 dziekan katedr. krak., I, 147, 151, II, 178, 182, 198.
- Gierard XIII, 1318 opat klasztoru jędrzejowskiego, II, 279.
- Gierard XIV (Gieras), 1333, 1334 kapelan biskupa krakow., II, 327.
- Gierard XV, 1349 pleban u św. Mikołaja w Krakowie, II, 389.
- Gierard XVI (Gieras) z Koprzywnicy, 1352, II, 403.
- Gierard XVII (Gierałt), 1359 kanonik katedr. krakowski, 1364—1369 proboszcz u św. Floryana na Kleparzu, II, 433.
- Gierard XVIII (Gierałd), 1363—1372 opat klasztoru jędrzejowskiego, I, 208, II, 461, 466, 471, 480.

Gierard XIX, II, 489.
Gierard, 1206 opat klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu, II, 6, 10.
Gierard, 1274 mieszczanin krakowski, I, 152.
Gierard, 1318 mieszczanin krakowski, I, 172.
Gieraszy, 1324 wójt prowincjonalny krakowski, I, 176.
Gieraszy Piotrowicz, 1341 sołtys, I, 188.
Gieraszy, patrz Gierard XIV i XVI.
Gieraszyów czyli Udęba wieś, II, 462.
Gierzyce (Giedrzyce) wieś, I, 225.
Gierka z Błogocin, 1354, II, 411.
Gierko wójt radziejowski, II, 264.
Gierlach I, II, 330.
Gierlach wójt wielicki, 1312, I, 170.
Gierlach, 1327 młynarz krakowski, I, 178.
Gierlachowicz, patrz Jan CLI.
Giernek Talewski, I, 183, II, 247, 325.
Gierwazowicz, patrz Tomasz III.
Gisler, I, 1290 pisarz nadworny krakowski, 1291 kanonik katedr. krakow. II, 332, 531.
Gizbracht, 1222—1224 kapelan biskupa krakow. II, 39.
Glanów wieś, I, 161, II, 218.
z Gledzanowa, patrz Falisław IX, b.
Glewo wieś, I, 148, 172, II, 23, 27, 28.
Glewice wieś, I, 172.
Glichów wieś, I, 147.

Glinik wieś, II, 346 (uzupeł.), 404.
de Glow, patrz Siemion IV.
Gładysz, patrz Jakub I, Jan CLXXVI, Jasiek XI.
Głazów wieś, I, 160, II, 167.
Głocice wieś, II, 396, 490.
z Głuchowa, patrz Wojciech XLIV Kożuch.
Gnatowice wieś, II, 462.
Gniazdo wieś, I, 158, 164, 177, 178, 182, II, 162, 225, 226, 251.
z Gnieszowic, patrz Mikołaj CLXIX, Olbracht I.
Gnieszowice wieś, I, 206.
Gniewek XI, 1277 kapelan nadworny, II, 207.
Gniewięta, założyciel dworu Gniewięcin, I, 68.
Gniewkowiec, patrz Dawid I.
Gniewomir III, 1238 b. u. 1250 chorąży sandomirski, 1258 stolnik krakowski, II, 118, 218, 521, 523.
Gniewomir IV Lubowla, II, 247, 276, 313.
Gniewomir V z Krzyszowic, II, 331.
Gniewomir VI Starza z Miedźwiedzia, 1366, II, 480.
Gniewomirowicz, patrz Bogusz VIII, Lusław IV, Krystyn XII, Mikołaj LIII, b.
Gniewomirówne, patrz Anna IV, Małgorzata V.
Gniewosz z Dalewic, II, 118.
Gnieźnieńskie arcybiskupstwo i arcybiskup, I, 150, II, 175, — kapituła, II, 72
z Gnojna, patrz Przeclaw IX, Mikołaj CXXXVI.
Gochut I, 1234 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 109,

- Goświn I, 1212—1222 kanonik katedr. krakow. II, 20.
- Goświn II Zegramowicz, 1244 kanonik subdyakon krakowski, 1250 vicearchidyakon, 1259—1263 kustosz katedr. krakow. II, 100, 132, 140.
- Goświn III, 1250 preceptor klasztoru miechowskiego, II, 143.
- Goświn IV (Goświn), 1329 pleban z Dobrowy, II, 309.
- Goczalk I, 1234 podsędek krakowski, II, 102, 519.
- Goczalk, 1315 sołtys z Meltura, I, 171.
- Goczalkowicz, patrz Piotr XXXVII.
- Godek II, 1286 kanonik wiślicki, II, 224.
- Godek, 1275 ojciec sołtysa z Zadroża, I, 152.
- Godfryd II, 1283 komornik klasztoru mogińskiego, II, 219.
- Goduła herb, II, 136, 137.
- Godusza wieś, II, 46, 96.
- Gołyk Dnieprowicz, 1222, II, 39, 41.
- Gogółów wieś, II, 404.
- Gojców wieś, I, 171, 172, II, 274.
- Goleniowy wieś, I, 166, II, 259.
- Golesz gródek, I, 172, II, 274, 281.
- Gołaka wieś, I, 178.
- Gołcza wieś parafialna, I, 229. z Gołczy, patrz Niemir IX.
- Gołek I Wojnowicz Lubowła z Dubia, 1270, II, 182, 194, 201.
- Gołkowice wieś, I, 153, 188, II, 205, 361.
- z Gołkowic, patrz Ejko.
- Gołuch I Sułkowiec Starza, 1224, II, 56, 180.
- Gołuch II Starza, 1263—1279 podkomorzy księżnej, II, 180, 183, 514.
- Gołuch III Starza z Siewierza, 1270, II, 183, 195.
- Gołuch IV Starza, 1320 kanonik katedralny krakowski, II, 283.
- Gołuch V Klimuntowicz z Krzyszowic, 1361, 1362, II, 332, 446.
- Gołusz I, II, 183, 247.
- Gołuszowicz, patrz Marcin XXVIII.
- Goły Starza, ojciec Sieciecha, II, 247.
- Góra wieś, I, 171, II 274.
- z Góry, patrz Pasek VI Biernatowicz.
- Goraj czyli Łada zamek, II, 482, 483, 484.
- z Goraja, patrz Dymitr II, Janusz XVI.
- Gorajski, patrz Dymitr, II
- Gorenice wieś parafialna, I, 228.
- Gorka, patrz Paweł VIII, Świętosław XXIV.
- Gory wieś, II, 183, 206.
- Góry wysokie wieś parafialna, I, 230.
- z Gór, patrz Mieczysław XI.
- Gorzejów wieś, II, 113.
- Gorzejowa wieś, II, 130, 404.
- Gorzno wieś, I, 145.
- Gorzyce wieś, I, 162, 183, 201, II, 181, 240, 347, 435.
- z Gorzyce Piotr, 1366, II, 478, — pleban Arnold, 1333, I, 183.
- z Gorzyczan, patrz Piotr CLXXX.
- Goś, patrz Gosko.

Gościchów wieś, I, 147.
Gościrađ, założyciel dworu Gościrađów, I, 87.
Gościślawowicz, patrz Jan XIII.
Gościśz, założyciel dworu Gościśzowice, I, 79.
Gosko I (Goś), 1332—1338
woźny sądu ziemskiego krakow. II, 321.
Gosko II (Gosław) z Borowa, 1366, II, 480.
Goślice wieś, II, 166, — bitwa tamże, I, 154.
Gosław IX Łysek, 1228, II, 70.
Gosław X, 1228, 1229 kantor sandomirski, II, 74.
Gosław XI, 1229 wikaryusz kielecki, II, 76.
Gosław XII, 1244—1266 kanonik katedr. krakow. II, 132.
Gosław XIII, 1250 kasztelan sieciechowski, II, 145, 511.
Gosław, założyciel dworu Gosławice, I, 67, 83.
Gosławowicz Mszczug, 1241, II, 84.
Gosławowicz, patrz Krzysz, Stefan XIX.
Gosławowiczówna, patrz Sulisława.
Gosprzydowa wieś parafialna, I, 226.
Gost z Wiśniowy, 1365, I, 207.
Gost, założyciel dworu Gost, I, 88.
Gost, założyciel dworu Gost i Wola gostska, I, 79.
Gost, założyciel dworu Goszcza, I, 80.
Gostwica wieś, II, 239.
Goszcza wieś, I, 151, 152, 154, 176, II, 179, 202, 213.

Goszczęta, założyciel dworu Goszczęcin, I, 85.
Goszyce wieś, I, 203.
z Goszyc, patrz Abraham X, Marek XVI Abrahamowicz.
Gotard II Mironicz, 1332, II, 248, 321.
Gotard III z Krzyszowic, 1362, II, 451.
Gotard IV Lubowła z Krzyszowic, 1364, II, 464.
Gotardowicz, patrz Piotr XXVI.
Gotardowski, patrz Świętopełk VI.
Gotfryd, zięć Jana XXVI, 1228, II, 69.
Gowarczów wieś parafialna, I, 232.
Gowor Rawa i jego żona, II, 15.
Gowora Rawa, założyciel dworu Goworzyna, I, 79.
Goworek II (Goworycz) Rawa, 1210 b u., 1212 kasztelan krakowski, I, 105—109, II, 14, 16, 30, 47, 86, 95, 98, 175, 501.
Goworek III (Goworycz) Rawa, 1242 komornik księcia Konrada, II, 126.
Goworek IV Rawa, II, 247, 305.
Goworek V Rawa, 1333 kasztelan radom. II, 306, 327, 508.
Goworek VI Rawa z Jankowic, 1339, II, 357, 359.
Goworek VII Rawa z Rzędowa albo z Kościelnik, 1347, II, 380.
Goworek VIII Rawa, 1356 sędzia krakowski, 1374 kasztelan zawichojski, II, 510, 518.
Goworek Rawa, założyciel dworu Gowarczów, I, 84.

Goworkowa wdowa Miłoslawa, II, 46.
Goworkowicz, patrz Dzierżykraj III, Mikołaj CLII, i LXXXIII.
Gozdowa herb, I, 232, II, 136.
Gozik, 1220 kapelan biskupa krakow. II, 35.
Goźlice wieś parafialna, I, 230.
Grabiec wieś i sołtystwo, I, 182, 199, II, 320, 421, 423.
z Grabieniec, patrz Krystyn XXIII.
Grabonowo wieś, I, 63.
Graboszów wieś, II, 229.
Grajów wieś, I, 181, II, 314.
Grambienice wieś, II, 459.
z Grażkowa, patrz Mściśław II.
Grembałów wieś, I, 138.
Gręboszów wieś, I, 189.
z Gręboszowa, patrz Włost XVI.
Grochowisko (Wola) wieś, II, 55.
Gródek wieś, II, 346 (uzupełnienia).
Grodowice wieś, II, 192.
z Grodźca, patrz Birowo II, Secema IV Birowicz.
Grodzina wieś, II, 96.
z Grodziny, patrz Piotr CLXXI.
Grojec wieś, I, 124.
Gromnik wieś, I, 178.
Grot V Grotowicz Rawa, 1224, II, 47.
Grot VI Teodorowicz Rawa II, 174.
Grot VII Rawa, 1283 podkomorzy sandomir. 1308 kasztelan połaniecki, II, 218, 306, 314, 346, 511, 515.
Grot VIII Rawa, 1321 pleban witowicki, 1324 kustosz szkalmirski, 1333 kanonik katedr. krakowski, II, 287.
Grot IX Rawa, II, 331.

Grot X. Rawa z Jankowic, 1349 b. u. 1354 podczaszy krakowski, 1358 kasztelan zawichojski, 1363—1374 kasztelan lubelski, II, 387, 399 357, 489, 510, 507, 526.
Grot XI, II 489.
Grot Jan Rawa, założyciel dworu Jangrot, I, 63.
Grotek, założyciel dworu Grotkowie, I, 73.
Grotowicz, patrz Jan CXCIV, Jakub XLVII.
Gruszka, patrz Mirosław XVIII, Przeclaw XVI.
Gruszów wieś, II, 39, 57, 124, 318, 442, 443, I, 201, 202.
Gruszowiec wieś, II, 46.
Grybów (Tymberch) miasto, I, 187, 207.
Gryfici, patrz Swiebodzice.
Gryfina księżna, I, 156—162, 165, II, 231, 235, 237, 238, 410.
Grzegorz II, 1212, II, 18.
Grzegorz III, 1220—1223 kanonik katedr. krakow. dziekan u św. Floryana na Kleparzu, 1228 proboszcz u św. Floryana, II, 35.
Grzegorz IV opat klasztoru buskiego, 1224, II, 54.
Grzegorz V opat klasztoru witowskiego, 1224—1227, II, 56.
Grzegorz VI, 1230 1236 wikaryusz katedr. krakowski, II, 78.
Grzegorz VII Fryderykowicz Kołmasz, 1234 proboszcz szkalmirski, 1238 archidyacon krakowski, 1244 scho-lastyk krakowski, 1249—

- 1252 proboszcz krakowski, II, 107, 311.
- Grzegorz VIII. 1263 wikaryusz katedr. krakowski, II, 179.
- Grzegorz IX, 1275 stolnik księżnej, 1281 łowczy sandomirski, II, 203, 524, 528.
- Grzegorz X ze Strączkowa, 1277, II, 207.
- Grzegorz XI, 1302 pleban z Charzewic, II, 252.
- Grzegorz XII Starza z Pisar lub z Sieciechowie, 1319 b. u., 1311 chorąży krakow., II, 282.
- Grzegorz XIII Starza z Sieciechowie, patrz Grzegorz XII.
- Grzegorz XIV Niedźwiedź 1333, II, 325.
- Grzegorz XV z Morawicy, II, 331, 416.
- Grzegorz XVI z Morawicy, 1339 podczasy biskupa krakow. a kustosz szkalmirski, II, 331, 360, 416.
- Grzegorz XVII, 1343—1344 scholastyk kielecki, II, 368.
- Grzegorz XVIII, 1345, 1346, kanonik sandomirski, pleban wojnicki, II, 375.
- Grzegórz XIX, 1349 podprzeorzy klasztoru XX. Dominikanów w Krakowie, II, 385,
- Grzegorz XX Sepia, 1349 rządzca klasztoru miechowskiego w Zagorzycach i w Strzeszowie, II, 389.
- Grzegorz XXI Młodziejowski Starza, 1351 b. u., 1359 starosta krakow. II, 394, 511.
- Grzegorz XXII, 1351 pleban radomski, II, 397.
- Grzegórz XXIII z Balic, 1352—1363, II, 401.
- Grzegorz XXIV Zakliczyc Starza, 1355, 1358, II, 416, 336.
- Grzegorz XXV z Czarnego Potoku Starza, 1357—1358 rządzca Klarysek starosądeckich, II, 425.
- Grzegorz XXVI, 1360 pisarz nadworny, II, 437, 532.
- Grzegorz XXVII, 1362 mnich klasztoru tynieckiego, 1364 kustosz albo podprzeorzy tyniecki, II, 451.
- Grzegorz XXVIII, 1363 starosta chęciński, II, 458, 512.
- Grzegorz XXIX Zalesny, II, 489.
- Grzegorz XXX, II, 489.
- Grzegorz Żegocie Starza z Balic, II, 167.
- Grzegorz z Poręby, 1359, I, 201.
- Grzegorz złotnik nadworny, II, 193.
- Grzegorz IX papież, II, 8.
- Grzegorz X papież, I, 152.
- Grzegorz Starza, założyciel dworu Grzegorzewice, I, 69, 76, 77.
- Grzegorzewice wieś, I, 148, II, 167.
- z Grzegorzewic, patrz Jan CCVI Nekanda.
- Grzegorzowicz Lambek z Zadroża, 1346, II, 377.
- Grzegorzowicz, patrz Andrzej LI.
- Grzybowo wieś, II, 72.
- Grzymała, patrz Floryan XXIII.
- Grzymałowie ród, I, 227, 228, 230, 232.
- Grzymek, I, 1358 sędzia kasztelana sądeckiego, II, 427.

Grzymiśława księżna, I, 114,
121—130, II, 50, 51, 55,
58, 63, 64, 65—70, 75,
80, 86, 91, 92, 102, 106,
121.
Gumbert Polaninowicz, 1366,
II, 495.
Gumbert, patrz Humbert, I.
Gumniska wieś parafialna, I, 188.
Guń, 1316 łowczy sandomir.
II, 276, 528.
Gunów wieś, I, 188, II, 351.
Gunter, I, 1268 gwardyøn kla-
sztoru w Skale, II, 189.
Gunter II, 1315 dziekan san-
domirski, II, 273.
Gutanów las, wieś i sołtystwo,
I, 184, 185, 191, II, 381.
Gwał II (Walo), 1234 opat
klasztoru wãchockiego, II,
108.
Gwido, 1267 kardynał, I, 148.
Gwiz, patrz Streszko XII.
Gwoździec wieś parafialna, I, 226.

H.

Habchenstein gród, I, 153.
Halka, 1354 wdowa po Ry-
nerzu, I, 196.
Handzelin Rench, 1366 wójt
z Kobyla, I, 210.
Hanka II, 1358 córka Paska
V z Bosutowa, żona Grze-
gorza, I, 200, II, 333, 431.
Hanka III Mądrostka, 1352
żona Grota X Jakubowicza
z Jankowic, II, 388, 399,
I, 195.
Hanka (Anka) żona Imbrama
Zawiszycza kasztelana woj-
nickiego, 1375, II, 491.

Hanka, 1382 wdowa po Spi-
cymirze XV ze Szczeki, II,
495.
Hanka Boguszówna (z Krobie-
lic), 1385, II, 487.
Hanka żona Pełki XXXVI
z Galowa, II, 494.
Hanka Ramoldowa, 1383 córka
Mikołaja CLXXIX Pieniązka
z Iwanowic, II, 492.
Hanko I, 1327, 1328 przeor
klasztoru tynieckiego, II, 305.
Hanko II, 1328 b. u. 1331
skarbnik biskupa krakow.
1338 pleban w Luborzycy,
kanonik katedr. krak., II, 309.
Hanko III, 1334 klucznik kla-
sztoru tynieckiego, II, 338.
Hanko IV, 1338 pleban z Lu-
borzycy, kanonik katedr. kra-
kow. skarbnik biskupa kra-
kow. II, 354.
Hanko V, 1342 pleban z Ma-
niny, II, 368.
Hanko VI Michałkowicz, 1346,
II, 375.
Hanko VII z Zakliczyna, 1365
wójt myślenicki, barkmistrz
wielicki, I, 207, II, 474.
Hanko Gieraszwicz, 1318, I,
172.
Hanko Hermanowicz, 1337 soł-
tys z Michałowic, I, 185.
Hanko, 1340 mieszczanin są-
decki, I, 187, 192.
Hanko Romaniec albo Romanek,
1344, 1345 rajca krakow.,
I, 189, 190, II, 372, 374.
Hanko Spicymirowicz 1360
mieszczanin krakowski, II,
439.
Hanko Wernerowicz, 1361 soł-
tys z Barwałdu, I, 203.

- Hanko Kielbasa, 1365 wójt z Opoczna, I, 207.
- Hanko, 1365 wójt z Osieka, I, 207.
- Hanko, patrz Jan CLVIII.
- Hanusz z Kładzka, I, 191, II, 380.
- Hanzlo, patrz Jan CLXXVIII Burk.
- Harkłowa wieś, I, 207, II, 470.
- Hartlip, 1266 opat klasztoru mogińskiego, II, 182.
- Hartmud, I, 1282 kapelan bocheński, sołtys brzeźnicki, II, 216.
- Hebdów, klasztor Premonstratów tamże, I, 117, 118, 128, — patrz Brzesko.
- Hebdzie wieś, II, 259.
- Heinko, 1333, 1334 barkmistrz wielicki, I, 184, 183.
- Heinko Paulinowicz, 1334, I, 184.
- Heinko Pawłowicz, 1342 sołtys z Myślenic, I, 188.
- Heinko Wilhelmowicz, 1342, sołtys z Myślenic, I, 188.
- Heinman szklarz z Opawy, I, 195.
- Heinman, 1343 sołtys z Chełmu, I, 189.
- Heinusz z Nisy, 1340, I, 187.
- Helbrand, 1322 sołtys z Leśnej, I, 174.
- Helbrand z Tarczka, II, 489.
- Helena, 1383 wdowa po Mikołaju CLXXIX Pieniążku z Iwanowic, II, 492.
- Helka z Rynerzowic, 1354—1356, I, 198, II, 334, 413.
- Helman, patrz Hilman.
- Helwik, 1275 brat Mikołaja XLIII, II, 204.
- Hencelin Wierzynek, 1359, I, 201.
- Henryk III, 1206 kantor katedr. krak. II, 10.
- Henryk IV, 1207—1214 kustosz katedr. krak. II, 12.
- Henryk V, 1210 podkustoszy katedr. krak., 1214 kustosz katedr. krak. II, 13.
- Henryk VI, 1212—1220 kanonik katedr. krakow., II, 19.
- Henryk VII Dietrzykowicz, 1228, II, 67, 125.
- Henryk VIII Lubowła brat Gosława IX Łyska i Wita, 1228, II, 70.
- Henryk IX, 1229 scholastyk kielecki, II, 76.
- Henryk X, 1230 kapelan wojewody krakow., II, 80.
- Henryk XI Andrzejowicz, 1230 kapelan, II, 80.
- Henryk XII, 1234—1238 proboszcz klasztoru miechowskiego, II, 108.
- Henryk XIII, 1236 opat klasztoru mogińskiego, II, 111.
- Henryk XIII, b, 1349 opat klasztoru tynieckiego, II, 387.
- Henryk XIV, 1253 kapelan biskupa krakow., 1263 wikaryusz katedr. krak. II, 156.
- Henryk XV, 1255—1262 proboszcz klasztoru miechow., I, 143, II, 170.
- Henryk XVI, 1283 kantor klasztoru mogińskiego, II, 219.
- Henryk XVII, 1290 kustosz klasztoru miechow., 1295—1313 proboszcz tegoż klasztoru, I, 161, 162, 170; II, 232, 245.

- Henryk XVIII Kwas, 1291, 1292 protonotaryusz nadworny krakowski i sandomirski, II, 237.
- Henryk XIX Prus Momot, II, 248, 292, 294.
- Henryk XX, 1303 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 253.
- Henryk XXI z Wieliczki, 1306—1327 kanonik katedr. krakow. II, 258.
- Henryk XXII od św. Mikołaja, 1320—1327 kanon. katedr. krakow., II, 286.
- Henryk XXIII, 1325 proboszcz klasztoru miechow. II, 298.
- Henryk XXIV de Fusa, 1327—1330 pisarz klasztoru starsządec. II, 302.
- Henryk XXV, 1329 pleban z Wojnicza, II, 312.
- Henryk XXVI z Sławkowa, II, 331.
- Henryk XXVII z Krzyszowic, II, 331.
- Henryk XXVII b, Połukoza, 1337 podkomorzy sandomirski, 1347—1352, kasztelan wiślicki, I, 201, II, 346, 434, 506.
- Henryk XXVIII, 1339 podsedek ziemski sandomir., II, 357.
- Henryk XXIX, 1339 zakonnik miechowski, II, 358.
- Henryk XXX, 1345—1349 opat klasztoru tynieckiego, I, 190, 192, II, 373.
- Henryk XXXI Mikołajowicz z Ruszkowa, 1357 notaryusz publiczny, 1358 pisarz nadworny, II, 422.
- Henryk XXXII z Krzyszowic, 1362, II, 451.
- Henryk XXXIII Kropelin, 1362 pisarz nadworny, II, 453.
- Henryk Krystynowicz Lubowła z Królewic, 1370, II, 491.
- Henryk Bolesławowicz, książę sandomirski † 1167, I, 98, 100, 101, 102.
- Henryk Brodaty książę szląski, 118, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 132, 140, II, 1, 31, 38, 42, 46, 61, 64, 70, 76, 79, 89, 91, 101, 110, 114.
- Henryk Pobożny książę szląski, I, 123, 130, 132, II, 92, 123.
- Henryk książę wrocławski 1289 † 1290, I, 158, 159.
- Henryk książę wrocławski, 1297, I, 162.
- Henryk książę głogowski i wielkopolski, 1306 † 1310, I, 166, 168.
- Henryk Kietlicz, II, 319.
- Henryk ojciec Świętosława, II, 190.
- Henryk słuźebnik nadworny, 1244, I, 136.
- Henryk, 1274 mieszczanin krakowski, I, 152.
- Henryk, 1299 mieszczanin olkuski, I, 162.
- Henryków klasztor Cystersów tamże, I, 148, 172, II, 27, 188.
- Henrykowicz, patrz Adam XXVII, Dietrzyk III, Engbert I, Mikołaj LXXX, Mikołaj CLVI, Świętosław VI, Szodr, Teodoryk X.
- Hensyr I Lubowła, rycerz, II, 174, 193.
- Hensyr II Lubowła Matuszowicz

z Dubia, 1270, I, 150, II, 174, 182, 193.
Hensyrowicz, patrz Mateusz IX.
Herbert I, 1212 kapelan szlachecki, II, 20.
Herbert II kleryk, 1260, II, 174.
Herbord III, 1308 dziekan sandomirski, II, 262.
Herborga, 1315 Beginka sandomirska, II, 273.
Herman I, 1212 wikaryusz katedr. krakow. 1212—1229 kustosz u św. Michała, II, 20, 34.
Herman II, 1220 kustosz katedr. krakow. II, 34.
Herman III, 1227—1235 kanonik katedr. krakow. II, 63, 110.
Herman IV z Bosutowa, 1230, II, 78.
Herman V, 1263—1267 kanonik katedr. krakow. 1277 rektor kościoła św. Małgorzaty w Bytomiu, II, 178.
Herman VI, 1263 wikaryusz katedr. krakow. II, 179.
Herman VII, 1270, II, 193.
Herman VIII, 1278 opat klasztoru mogińskiego, II, 209.
Herman IX, 1279 opat klasztoru witowskiego, II, 214.
Herman X, 1283 kustosz klasztoru mogińskiego, II, 219.
Herman XI, 1325—1357 wielkorządca krakowski i sandomirski, 1326 dziekan opatowski, 1340 archidyakon łęczycki, 1344 kanclerz łęczycki, 1356 kanclerz kujawski, 1357 kustosz u św. Floryana na Kleparzu, I, 199, II, 300, 424.

Herman XII, 1328—1349 klucznik klasztoru tyńskiego, II, 306.
Herman XIII, 1333 kapelan biskupa krakow. II, 327.
Herman XIV, 1337 pleban z Krzeszowic, II, 348.
Herman XV, 1339 wikaryusz kościoła św. Szczepana, II, 359.
Herman XVI z Polaninowic, II, 489.
Herman, 1348 sołtys z Binarowej, I, 192.
Herman szklarz, 1329 sołtys z Hutnicy, I, 181.
Herman Piotrowicz, 1360, młynarz z Opoczna, I, 201.
Herman z Raciborza, II, 345.
Herubin z Wysokiej, II, 173.
Hieronim II, 1220 kapelan biskupa krakow., II, 35.
Hieronim III, 1229 dziekan kielecki, II, 75.
Hildebrand I, II, 331.
Hildebrandowicz, patrz Jan CXXXIV.
Hillebald I, 1230—1236 wikaryusz katedr. krakow., II, 78.
Hilman Edlingi, 1258—1362 wójt Prawa wyższego niemieckiego na zamku krakow. I, 200, II, 449.
Hinczko I Słowikowski, 1331 rządca sądecki biskupa krakow. 1346 rządca sławkowski tegoż biskupa, kanonik wiślicki, I, 193, II, 319.
Hinczman z Krakowa, 1340, I, 188, II, 361.
Hinek, 1361 sołtys z Libuszy, I, 203.

Hinek Czarny, 1320 sołtys, I, 173.
Hinko Etyop, 1358 wójt z Będzina, I, 199.
Hisynbold, 1289 wójt z Wieliczki, I, 158.
Honoryusz III papież, 1217, II, 26, 49.
Honoryusz IV papież, 1287, II, 224.
Hostasz, 1330 brat Dzierzka, kanonika u św. Floryana na Kleparzu, I, 182.
Hostasz, patrz Eustachy III.
Hostaszowicz, patrz Piotr CXXIV.
Hrostlewicz Piotr XXXIV, 1228, II, 68.
Hudaczewo wieś, II, 72.
Hugo II, 1238 piwniczy klasztoru jędrzejowskiego, 1261—1263 opat tegoż klasztoru, II, 121.
Hugo III, 1353 rządcza klasztoru szczyrzyckiego w Abramowicach, II, 404.
Hugo, 1365 opat klasztoru sulejowskiego, I, 208.
Hulisława, 1314 córka Andrzeja XXX z Płok, wdowa po Stanisławie wojewodzie kujawskim, II, 246, 272.
Hulman, 1319 mieszczanin krakowski, I, 172, II, 282.
Humbert I (Gumbert) Lubowla, 1217 proboszcz szkalmirski, 1224 scholastyk sandomirski, 1234, 1235 archidyakon krakowski, II, 24.
Humbert II, 1337 pleban z Więławie, II, 347.
Hutnica las, I, 181.
Hyc rycerz, 1224, II, 58.

I.

I. bratanek Teodora II Janowicza, 1237, II, 46.
Jabłonica wieś, I, 196, II, 61, 173.
Jacek Dominikanin, 1218, I, 114, 117.
Jacek z Przybysławic, 1352 b. u., 1358 kanonik katedr. krakow., II, 403.
Jachna I, 1365 wdowa po Mścięgniewie VI Warcisławowiczu Cieleju z Chrzelowa, I, 208, II, 329, 474.
Jaćwingowie, I, 134—136, 146, 154, 155.
Jaczów wieś, II, 225, 226.
Jadamir, założyciel dworu Jadamirz, I, 82.
Jadwiga I, b. 1333 córka Giernka Talewskiego, żona Marcina Przybkowicza, II, 325, 247.
Jadwiga II 1340 wdowa po Brożku Prawęckim, I, 187, II, 329, 363.
Jadwiga wdowa po Jakubie XXXIX Mojkowiczu, 1315, I, 171, II, 248, 273.
Jadwiga Łokietkowa, 1312 † 1340, I, 170, 171, 173, 174, 183, 185, 187, II, 273, 323, 325, 346, 353, 355, 410.
Jadwiga, 1356 księżniczka głogowska, królowa polska, I, 198.
Jaksa I, I, 100, 101, 223, 229, II, 79, 81, 82.
Jaksice wieś, I, 68, 101, II, 79.
Jakub V, 1210 b. u. 1217—1225 wojewoda sandomirski, II, 4, 503.

Jakub VI, 1217 kasztelan brzeski, 1228—1239 kasztelan sandomir. II, 26, 504, 509.
Jakub VII, 1220—1224 kanonik katedr. krakow., II, 34.
Jakub VIII Raciborowicz, 1212 † 1241, kasztelan sandomirski, I, 130, II, 18 33, 38, 61, 91, 121, 123.
Jakub IX Mzurowicz Lis 1222, II, 39, 91.
Jakub X Dzietrykowicz, II, 91.
Jakub XI Nieorzyc, 1229, II, 75, 91.
Jakub XII, 1229 wikaryusz kielecki, II, 76.
Jakub XIII Mądrostka z Dzierżkówka, 1230, II, 80, 91.
Jakub XIV Marciniowicz, 1230, II, 83, 91.
Jakub XV, 1230 b. u., 1234 łowczy krakow. 1250 chorąży krakow. 1257 łowczy krakow. II, 86.
Jakub XVI, 1231 kasztelan krakow. 1241 kasztelan sandomir. II, 91 501.
Jakub XVII, 1233 cześnik, II, 97.
Jakub XVIII, 1234 kapelan, II, 105.
Jakub XIX Wojsenicz, 1234, II, 107.
Jakub XX Jakubinowicz 1235, II, 97, 100, 110.
Jakub XXI Czarny, 1236, II, 112.
Jakub XXII Zdzisławowicz Lubowla, 1236, II, 57, 97, 114.
Jakub XXIII mistrz, 1249—1264 proboszcz wiślicki, 1266 dziekan katedr. krakow., II, 142.
Jakub XXIV, 1250 kapelan

nadworny, 1262 kanonik sandomirski, 1266 archidyakon zawichojski II, 145.
Jakub XXV Pakosławowicz Awdaniec, 1250 b. u., 1259—1263 sędzia krakowski, II, 4, 90, 97, 145,
Jakub XXVI Mściwowiez Lubowla, 1255 b. u., 1256 kasztelan wojnicki, 1270 kasztelan wiślicki, 1271 kasztelan lubelski, II, 45, 97, 139, 162, 506, 507.
Jakub XXVII, 1263 wikaryusz katedr. krakow., II, 179.
Jakub XXVIII, 1263 wikaryusz katedr. krak., II, 179.
Jakub XXIX, 1268 lektor klasztoru w Skale, II, 189.
Jakub XXX, 1268 kustosz u św. Floryana na Kleparzu, II, 190.
Jakub XXXI, 1269, 1270 opat klasztoru łysogórskiego.
Jakub XXXII ze Skabożyra, 1273, II, 201.
Jakub XXXIII, 1278 kapelan bocheński, II, 209.
Jakub XXXIV Spicymirowicz Leliwa, 1278 podkoniuszy sandomirski, 1291 łowczy sandomirski, 1295 kasztelan wiślicki, II, 183, 186, 211, 269, 505.
Jakub XXXV, 1283 piwniezy mogiński, II, 219.
Jakub XXXVI, 1284 archidyakon sandomir. kanonik katedr. krakow., II, 222.
Jakub XXXVII, 1287—1289 proboszcz wiślicki, II, 229.
Jakub XXXVIII, 1299 pleban w Starym Sączu, II, 245.

- Jakub XXXIX Mojkwicz, I, 171, 172, II, 248, 274.
- Jakub XL Stanisławowicz, 1313 kanonik katedr. krakow. pleban z Mokrska, II, 249, 271.
- Jakub XLI, 1310—1315 notaryusz nadworny krakow., II, 274.
- Jakub XLII Wojciechowicz Bogorya z Bogoryi, 1316 b. u., 1319 podkomorzy krakowski, 1319 podkomorzy sandomirski, 1329—1331 kasztelan żarnowski, I, 171, 173, II, 256, 274, 508.
- Jakub XLIII Wawrzyńciewicz Sulima z Krzezonowa, 1325, II, 294.
- Jakub XLIV Adamowicz, 1325 kanonik katedr. krakow., II, 301.
- Jakub XLV, 1327 proboszcz klasztoru imbramowickiego, II 303.
- Jakub XLVI Szyrzyk, 1327—1355 kanonik katedr. krakow., 1351 kustosz gnieźnieński, II, 305, 390.
- Jakub XLVII Grotowicz Rawa, 1329 kasztelan żarnowski, 1352—1353 sędzia sandomirski, I, 194, II, 306, 314, 388, 508.
- Jakub XLVIII, 1330 prokurator kościoła NPanny Maryi w Krakowie, II, 315.
- Jakub XLIX, 1330 kustosz katedr. krakow., 1346, 1347 scholastyk katedr. krakow., II, 316.
- Jakub L Gładysz, 1330 podrzęczy królowej, 1334 rządcza królowej, II, 317.
- Jakub LI z Mokrska, 1332 wojski krakow., II, 321.
- Jakub LII Jakubowicz, 1332, II, 321.
- Jakub LIII, 1337 kapelan biskupa krakow., II, 348.
- Jakub LIV, II, 331.
- Jakub LV z Potoka, 1343, II, 370.
- Jakub LVI Włościejowicz Lubowla, 1343, II, 371, 335.
- Jakub LVII, 1348 gwardyan u św. Andrzeja w Krakowie, II, 383.
- Jakub LVIII Sęk, 1348 kapelan w Koniemłotach, II, 384.
- Jakub LIX Krzeczkwicz, 1349 rządcza klasztoru miechowskiego w Przecławicach, II, 388, 332.
- Jakub LX Stefanowicz, 1349 rządcza klasztoru miechowskiego w Michałowicach, II, 389, 334.
- Jakub LXI Szyrzyk, patrz Jakub XLVI Szyrzyk.
- Jakub LXII Odrowąż z Dębna (de Montevini), 1352, II, 401.
- Jakub LXIII Piotrowicz Ossowski, 1356—1369 pisarz nadworny, 1368 kanonik płocki i u św. Jerzego w Krakowie, II, 421.
- Jakub LXIV Bobolicząta Lubowla, 1357 lektor Klarysek starosądeckich z Korczyną, II, 424.
- Jakub LXV z Moszczanicy, 1357, II, 426.
- Jakub LXVI, 1358—1366 komornik sądu ziemsk. krakow., II, 427.
- Jakub LXVII z Kłudzka, 1359, II, 433.

Jakub LXVIII, 1361 pleban z Lubuszy, II, 443.
Jakub LXIX, 1362 niegdy proboszcz tyniecki, 1364 proboszcz tyniecki, II, 449.
Jakub LXX, 1362 służebnik sądu ziemskiego sandomirskiego, II, 452.
Jakub LXXI, 1362 pisarz podśędka krakow., 1375—1377 pisarz generał ziemski krakow., II, 454.
Jakub LXXII Mścigniewowicz z Bożegodar, 1362, II, 454, 483, 484.
Jakub LXXIII, 1366 pleban z Koniuszy, II, 479.
Jakub LXXIV Koźmicki, 1366 komornik podśędka ziem. krakow., II, 479.
Jakub LXXV, II, 489.
Jakub LXXVI ze Szczaworyża, II, 490.
Jakub LXXVII z Łęganowa, II, 490.
Jakub Doliwa, 1340 kanclerz sieradzki, II, 364.
Jakub Bobola z Wielkich Piaszków, fundator kościoła WW. ŚŚ. w Krakowie, I, 231, II, 183, 211, 269, 326, 329, 356.
Jakub Janowicz, II, 131.
Jakub Floryanowicz, 1389 doktor dekretów, kanonik katedr. krakow., II, 489.
Jakub albo Jakusz Mikołajowicz (z Łągiewnik), 1386 ksiądz, II, 493.
Jakub Więclawowicz wikary kościoła koprzywnickiego, II, 497.
Jakub Andrzejowicz (z Łęga-

nowa), 1389 notaryusz publiczny, II, 487.
Jakub Benedyktowicz (z Sandomirza), 1396 notaryusz publiczny, II, 487.
Jakub brat Mścigniewa, II.
Jakub z Młyna, brat Mikołaja CXXXIII Puszcza, kanonika katedr. krakow., II, 393.
Jakub arcybiskup gnieźnieński, 1271, 1284, I, 157, II, 197, 219.
Jakub kasztelan tezewski, I, 184.
Jakub z Krzezonowa, 1325 sołtys z Bogucic, I, 177.
Jakub 1340 kanclerz sieradzki, I, 187.
Jakub, 1348 sołtys z Lubusza, I, 192.
Jakub Iskra, 1351 sołtys z Obrwinowa, I, 194.
Jakub z Posłowic, 1355, I, 197.
Jakub Wyrzykowicz z Tarczka, 1358, I, 200.
Jakub, 1362 młynarz z Opatkowie, I, 204.
Jakubek I z Krusinowa, 1272, II, 197.
Jakubin I, II, 100.
Jakubinowicz, patrz Jakub XX.
Jakubkowiec wieś I, 183, 188, 226, II, 363.
z Jakubowie, patrz Maciej XVII, Tomek I.
Jakubowicz, patrz Jakub LII, Jan CLXXIV, Jan CLXXX, Piotr LV, Racibor XIII, Spicygniew II, Spicymir VI, Stanisław XIX, Tomisław III.
Jakusz I ze Zborezyc, I, 198, II, 331, 419.
Jakusz II z Młynów, 1361—1365, II, 446.

- Jakusz III Szczepanowicz z Pstro-
szyc, 1362, I, 203, 208, II,
449.
- Jakusz IV z Książa, 1362, II,
450.
- Jakusz V Stanisławowicz z Pstro-
szyc, 1363, II, 458, 334.
- Jakusz VI Starza z Niedźwie-
dzia, 1363, II, 462.
- Jakusz VII Cztan ze Strzelec,
II, 490.
- Jakusz Krzesławowicz Odrowąż
z Końskiego), 1367, II, 491.
- Jakusz Tomisławowicz (z Ga-
wronów), 1373 pisarz gene-
rał ziemi krakowskiej i bie-
ckiej, II, 496.
- Jakusz Jakuszowicz (ze Strze-
lec), 1377, 1385, II, 490.
- Jakusz z Łukawicy, 1378 sę-
dzia subrogat sądecki, II, 355.
- Jakusz Michałowicz (ze Szcza-
woryża), 1389, II, 492.
- Jakuszówny, patrz Janna I,
Małgorzata IV.
- Jan Lis arcybiskup gnieźnieński,
fundator klasztoru Cystersów
w Jędrzejowie, I, 65, 99,
100, 229, II, 40.
- Jan VIII, 1206 kantor katedr.
krakow., II, 7.
- Jan IX, 1210 - 1220 kanonik
katedr. krakowski, dziekan
kruszwicki, II, 13.
- Jan X, 1212—1214 kanonik
katedr. krakow. archidyakon
zawichojski, II, 18.
- Jan XI, 1212 kanonik katedr.
krakow., 1214 dziekan kie-
lecki, 1227 mistrz, archi-
dyakon krakow., II, 19.
- Jan XII Rozdałowicz, 1176,
1212, II, 21.¹
- Jan XIII Gościśławowicz, 1214
—1220 kanonik katedr. kra-
kow., II, 23.
- Jan XIV, 1214—1229 ka-
nonik katedr. krakow. archi-
dyakon sandomirski, II, 24.
- Jan XV Węgier, 1222 kanonik
katedr. krakow., II, 36.
- Jan XVI, 1222 kanonik katedr.
krakow., II, 36.
- Jan XVII (Janek) Klimęć Świe-
boda, 1222 b. u., 1238 ka-
sztelan cieszyński, 1242
kasztelan rudzki, II, 40.
- Jan XVIII Wilantowicz, 1222,
II, 41.
- Jan XIX Dnieprowicz, 1222,
1231, II, 41.
- Jan XXI brat Chwała, 1224,
II, 60.
- Jan XXII Kottek, 1224, II,
60, 315.
- Jan XXIII Przeclawowicz, 1228,
1242, II, 67.
- Jan XXIV (Janek) Cherubino-
wicz, 1228, II, 68.
- Jan XXV (Janek) Lambinowicz,
1228, II, 69.
- Jan XXVI (Janek) mistrz mni-
chów w Skarzeszowie, 1228,
1233, II, 69.
- Jan XXVII Testytowicz, 1228,
II, 70.
- Jan XXVIII Filipowicz, 1228,
II, 70.
- Jan XXIX (Janek) mnich u św.
Trójcy w Krakowie, 1228,
II, 75.
- Jan XXX Abrahamowicz Świe-
boda, 1229, 1231, II, 75,
66.
- Jan XXXI, 1229 kapelen kie-
lecki, II, 76.

Jan XXXII, 1230, II, 78.
Jan XXXIII Przeclawowicz,
1230 b. u., 1243 sędzia
nadworny, II, 83, 30.
Jan XXXIV, 1232 kanclerz
sandomirski, II, 92.
Jan XXXV, 1233 komornik
województwa sandomir., 1236
koniuszy krakowski, 1242,
1243 sędzia nadworny kra-
kowi., II, 96.
Jan XXXVI Gałuszowicz, 1234,
II, 107.
Jan XXXVII, 1234 szpitalnik
klasztora wąchockiego, II,
108.
Jan XXXVIII, 1234 mnich kla-
sztora wąchockiego, II, 108.
Jan XXXIX, 1235 wikaryusz
katedr. krakow., 1236—1252
kanonik katedr. krakow., II,
111.
Jan XXXIX, b. z Dzierżkówka,
1235, II, 111.
Jan XL Wyrzykowicz, 1236,
II, 100, 113.
Jan XLI kapelan, 1236, II, 114.
Jan XLII brat Gierarda VII,
1236 wikaryusz katedr. kra-
kowi., II, 114.
Jan XLIII Mikułowicz Odrowąż,
1237, II, 114.
Jan XLIV (Janek) Swieboda,
1238 komornik, 1245—1257
kasztelan czchowski, I, 137,
II, 115, 509.
Jan XLV Kromolice, 1237, II,
100, 115.
Jan XLVI (Janek) Swieboda
z Niegardowa, 1243, II, 128.
Jan XLVII Bogufałowicz, 1244
subdyakon krakow., I, 136,
II, 131.

Jan XLIX, 1244 kleryk katedr.
krakow., II, 131.
Jan L, 1244 wikaryusz katedr.
krakow., II, 132.
Jan LI Swinka, 1244 wika-
ryusz katedr. krakow., II,
132.
Jan LII, 1244 dyakon katedr.
krakow., II, 132.
Jan LIII, 1244 opat klasztoru
tynieckiego, II, 133.
Jan LIV Zegramowicz, 1248
kanonik sandomirski, 1250—
1253 kapelan nadworny, II,
139, 100, 132.
Jan LV z Miechowa, 1253 kan-
onik katedr. krak., II, 155.
Jan LVI, 1253 pleban z Lu-
borzyey, II, 156.
Jan LVII, 1253 kapelan bi-
skupa krakow., II, 156.
Jan LVIII, 1253 kapelan bi-
skupa krakow., II, 156.
Jan LIX Bobino, 1254 pod-
czaszy krakow., 1263 stol-
nik księżnej krakow., 1264
skarbnik krakow., 1276 skar-
bnik księżnej, II, 159.
Jan LX, 1256 kapelan na-
dworny, II, 166.
Jan LXI, 1257 sędzia sando-
mirski, 1263—1270 podse-
dek sandomirski, II, 168.
Jan LXII z Lipna, 1258, II,
169.
Jan LXIII Lambertowicz, II,
174.
Jan LXIV, 1263 wikaryusz
katedr. krakow., II, 179.
Jan LXV, 1266 archidyakon
lubelski, kanon. katedr. kra-
kowi., II, 182.
Jan LXVI Żyła, II, 188, 243.

- Jan LXVII, 1268 podkomorzy krakow., II, 188.
- Jan LXVII, b. Mikołajowicz Lubowla, 1270, II, 190.
- Jan z Radoszowa, 1271 soltys z Zadroża, I, 150, 152.
- Jan LXVIII, 1273 kapelan nadworny, II, 199.
- Jan LXIX Łyko, 1273 b. u., 1274 podsędek krak., 1276—1278 skarbnik księżnej, II, 200.
- Jan LXX, 1274—1285 opat klasztoru jędrzejowskiego, II, 202.
- Jan LXXI Trojanowicz Lubowla, 1276 proboszcz w Górach, II 183, 206.
- Jan LXXII, 1277 kustosz katedr. krakow., II, 206.
- Jan LXXIII, 1277, 1278 scholastyk sandomir. II, 207.
- Jan LXXIV, 1280 kustosz Franciszkanów, 1281 gwardyan tychże, II, 214.
- Jan LXXV Minoryta, 1281, II, 215.
- Jan LXXVI, 1281 notaryusz biskupa krakow., II, 215.
- Jan LXXVII Pękawka Strzegomia, 1282 podczaszy krakow., II, 216.
- Jan LXXVII, b., 1285 opat sulejowski, poprzednio wąchocki, II, 222.
- Jan LXXVIII Abrahamowicz, 1284, 1285 kasztelan lubelski, II, 222, 507.
- Jan LXXVIII b. 1287 bobrowy główny, II, 228.
- Jan LXXVIII, c. 1290 wojski krakow., II, 233.
- Jan LXXIX, 1286 przeor Do minikanów w Krakowie, II, 223.
- Jan LXXIX. b. Budzisławowicz, 1290 ziemianin sandomirski, II, 187, 233.
- Jan LXXX, 1281 współdziedzic Starej Skały, II, 215.
- Jan LXXXI Muskata archidyakon łączycycki, 1295 † 1320 biskup krakow., I, 161—173, II, 242, 243, 241, 252, 254, 259, 280, 285.
- Jan LXXXII, 1299 kapelan z Ruszczy, II, 244.
- Jan Bogacz, 1299 mieszczanin kamieniecki, I, 162.
- Jan LXXXIII, 1300 kanonik u św. Floryana, II, 245.
- Jan LXXXV z Sokolina, II, 248.
- Jan LXXXVI z Opatowca, II, 248.
- Jan LXXXVII, 1302 pleban wielowiejski, II, 252.
- Jan LXXXVIII Wojsławowicz Lubowla, 1304, II, 250, 255.
- Jan LXXXIX, 1307—1309 podkanclerzy krakow., II, 261.
- Jan XC, 1306—1320 kasztelan brzeski, II, 266, 509.
- Jan XCI (Jasiek), 1311 kasztelan czechowski, 1320 kasztelan sądecki, 1333—1336 kasztelan lubelski, II, 267, 506, 509, 507.
- Jan XCII z Omylina, 1312, II, 270.
- Jan, 1315 pleban mstyczowski, I, 170.
- Jan luksemburski, 1316 król czeski, I, 171, 186, 189.
- Jan XCIII, 1316 komornik sandomir., II, 276.

Jan XCIII, b, 1318 pisarz nadworny, II, 280.
Jan XXI papież, II, 171, 174, 176—178, 180, 182, II, 302.
Jan XCV, 1319 podstoli krakowski, II, 282.
Jan, 1320 wójt zawichojski, I, 173.
Jan XCVI, 1322 archidyakon sandomir. kanonik katedr. krakow., II, 290.
Jan XCVII, 1322 pleban z Koniuszy, kapelan biskupa krakow., II, 291.
Jan XCVIII, 1323—1327 scholastyk katedr. krak. II, 292.
Jan XCIX, 1324 opat klasztoru koprzywnickiego, I, 176, II, 294.
Jan C (Ješko) Gąbka, 1325—1334, II, 300.
Jan Grot Rawa biskup krakowski, 1326 † 1347, I, 178—191, II, 304, 306, 308, 319, 321, 322, 323, 327, 337, 338, 339, 340, 341, 346, 347, 353, 360, 368, 374, 375, 380.
Jan, 1326 proboszcz spiski, I, 178.
Jan Stepek, 1327 mieszczanin krakowski, I, 180.
Jan CI, 1327 proboszcz klasztoru mstowskiego II, 302.
Jan CII, 1327 spowiednik klasztoru starosądeckiego II, 302.
Jan CIII, 1328 mnich klasztoru tyńckiego, niegdy proboszcz kaliski, II, 306.
Jan CIV z Bielca, 1328, I, 180, II, 307.
Jan książę oświęcimski, I, 180, 183.

Jan CV Pilecki Leliwa, 1343—1347 kasztelan radomski, 1350 kasztelan krakow. II, 310, 391, 392, 508.
Jan CVI Nawojowicz Starza 1329, II, 248, 310.
Jan CVII ze Satowa, 1329, II, 312.
Jan CVIII, 1329 pisarz z Zamścia, II, 312.
Jan z Obrowca, 1329, I, 181.
Jan CIX, 1330 siostrzeniec mistrza Franciszka II, II, 315.
Jan CX, 1330 archiprezbyter kościoła NPanny Maryi, I, 181, II, 315.
Jan CXII Wrocimowicz, 1332 wojski sandomir. II, 250, 321.
Jan CXIII, 1332 proboszcz u św. Michała, kanclerz łączycki, II, 322.
Jan z Kurzelowa, 1332 sołtys w Grabcu, I, 182.
Jan Wilkanowicz, 1334 sołtys w Piotrowie, I, 184.
Jan CXIV z Kamienia, II, 331.
Jan CXV z Wrocimowic, II, 331.
Jan CXVI, 1334—1340 kustosz klasztoru tyńckiego, II, 338.
Jan CXVII, 1334—1356 opat klasztoru mogińskiego, I, 184, II, 339.
Jan CXVIII, 1334—1345 opat klasztoru wąchockiego, I, 184, II, 339.
Jan CXIX, 1334—1347 skarbnik biskupa krakow. kanonik katedr. krakow. II, 340.
Jan ze Szczyrzyca, 1335, I, 184, II, 47.
Jan CXX, 1335 pleban prandociński, II, 340.

- Jan CXXI, 1335 pleban biecki, II, 340.
- Jan CXXII, 1335 pleban u św. Jana w Szczyrzyeu II, 341.
- Jan CXXIII, 1335 pleban z Nowego targu, II, 341.
- Jan CXXIV Budziwojowicz Sulima, 1336, II, 343, 329.
- Jan CXXV (Jasiek) Jura Leliwa, 1336 podstoli sandomir. 1338 podkomorzy krakow. 1374 wojewoda sandomirski, 1356—1363 kasztelan krakowski, I, 192, II, 343, 392, 502, 504.
- Jan CXXVI (Ješko) Mądrostka, 1335 sędzia nadworny, 1336 - 1344 sędzia ziemski krakowski, II, 345, 518.
- Jan CXXVII z Koźlej, 1337 kanonik katedr. krakow. II, 347.
- Jan Zygfydowicz z Radzowie, 1337, I, 185.
- Jan młynarz, 1338 sołtys z Opalany, I, 186.
- Jan CXXVIII z Nowego miasta w Dunajcu, 1338, II, 354.
- Jan CXXIX Rudgerowicz z Brześcia, 1338 notaryusz publiczny, II, 354.
- Jan CXXX (Jaško) Spicymirowicz Leliwa z Tarnowa, 1337 łowczy krakow. 1345 kasztelan wojnicki, 1361—1366 wojewoda sandomir. II, 354, 504, 508.
- Jan CXXXI Krzywosadowicz Starza, 1339 podczaszy sandomir. 1351 chorąży sandomir. II, 357, 321.
- Jan CXXXII, 1339 pleban sieciechowski, II, 358.
- Jan CXXXIII, 1339 opat klasztoru łysogórskiego, I, 186, 1345 b. g. II, 359.
- Jan CXXXIV Hildebrandowicz, 1339—1346 rządcza sądecki biskupa krakow. II, 360, 331.
- Jan CXXXV, 1340 prokurator klasztoru Cystersów w Szczyrzyeu, II, 363.
- Jan CXXXVI, 1341 celnik starosądecki, II, 366.
- Jan CXXXVII z Radomska, 1343—1346 kanonik wiślicki, II, 368.
- Jan CXXXVIII, 1343 mnich klasztoru wąchockiego, 1345 opat wąchocki, I, 187, II, 369.
- Jan CXXXIX, 1343 pisarz sądu ziem. krakow. II, 371.
- Jan książę oświęcimski, I, 189, 190, 197, 200, 203, II, 327, 376, 372, 416.
- Jan CXL, 1345—1360 kustosz klasztoru tynieckiego, II, 373.
- Jan CXLII, 1345 ołtarzysta i wicearchidyakon krakow. II, 373.
- Jan CXLIII, 1345 prokurator klasztoru miechowskiego, II, 374.
- Jan CXLIV Zbigniewowicz ze Szczyrzyca, 1346, II, 376.
- Jan CXLV z Obichowa, 1346 ołtarzysta katedr. krakow. II, 378.
- Jan CXLVI, 1346 szpitalnik u św. Ducha w Krakowie, II, 378.
- Jan CXLVII Syrokomla z Syrokomli, 1346 podsedek

ziems. krakow. 1358—1361
sędzia ziem. krakow. I, 195,
II, 379, 393, 398, 465.
Jan CXLVIII z Buska, 1347
notaryusz nadworny, pleban
małogojski, 1359 kanclerz
gnieźnieński, 1368—1370
kanonik katedr. krakow. II,
380.
Jan CXLIX z Oleśnicy Dębno,
1347 podłowczy nadw. II,
382.
Jan CL, 1348 zakonnik u św.
Andrzeja w Krakowie, II,
383.
Jan Tyznar, 1348 sołtys, I,
192.
Jan CLI Gierlachowicz, 1349
kanonik katedr. krakow. II,
330, 385.
Jan CLII, 1349 przeor klasztoru
tynieckiego, II, 387.
Jan CLIII, 1349 stolnik i rzędz-
ca klasztoru miechowskiego
w Stawianach i Kalinie, II,
388.
Jan, 1349 sołtys z Ołpin, I,
192.
Jan CLV Zaja z Chochołu 1350
—1363 komornik sądu ziem.
krakow. II, 393.
Jan CLVI (Janusz) Suchywilk,
1351 proboszcz katedr. kra-
kow. 1357—1374 dziekan
katedr. i kanclerz krakow.
II, 395.
Jan CLVII, 1351 kantor wro-
cławski, kanonik katedr. kra-
kow. II, 396, 397.
Jan z Biecza, 1351, I, 194.
Jan CLVIII (Hanko) z Brze-
ścia, 1351—1375 kanonik
katedr. krakow. II, 397.

Jan CLIX, 1351 chorąży san-
domirski, II, 398.
Jan CLX Pakosławowicz Połu-
koza z Rzeszowa, 1352,
1373 b. u. 1363 poseł do
papieża, I, 196, II, 399, 333.
Jan CLXI, 1353 klucznik kla-
sztoru szczyrzyckiego, II, 403.
Jan CLXII, 1353 kustosz kla-
sztoru szczyrzyckiego, II, 403.
Jan CLXIII z Turka małego
1353, II, 405.
Jan CLXIV z Błogocic, 1354,
II, 412.
Jan CLXV z Wrocimowie Po-
lukoza, 1354, II, 412.
Jan CLXVI, 1352 mnich kla-
sztoru wąchockiego, II, 414.
Jan CLXVII, 1353—1367 opat
klasztoru tynieckiego, II, 414,
437, 449, 450, I, 202, 204,
207, 196.
Jan CLXVIII ze Sandomirza,
1357 pisarz klasztoru u św.
Andrzeja w Krakowie, II, 423.
Jan CLXIX, 1358 kustosz wi-
ślicki, wódzarz sądecki bi-
skupa krakow. I, 200, II,
427.
Jan CLXX Andrzejowicz Starza,
1358, II, 430.
Jan CLXXI, 1359 proboszcz
kielecki, kanonik katedr. kra-
kow. II, 431.
Jan CLXXII doktor dekretów,
kanonik katedr. krak. 1359—
1364, I, 200, II, 431.
Jan CLXXIII, 1359 kanonik
kielecki, II, 432.
Jan CLXXIV Jakubowicz, 1359
doktor dekretów, kanonik
katedr. krakow. 1369 kantor
katedr. krakow. II, 432, 331.

- Jan CLXXV Cielejowicz Lis, 1359 kanonik katedr. krak. II, 433, 329.
- Jan CLXXVI Gładysz, 1357—1358 podrzęczy królowej w Nowym Sączu, II, 435.
- Jan, 1357 sołtys z Długoleki, I, 199.
- Jan, 1358 sołtys z Zabrzezia, I, 200.
- Jan ze Skroni, 1359, I, 201.
- Jan, 1360 brat Więclawa, kluźcznika nadwornego, I, 202.
- Jan CLXXVII, 1360 pleban w Regulicach, II, 437.
- Jan CLXXIX z Książa albo z Mielsztyna Leliwa, 1361 wojewoda sandomir., 1366—1379 kasztelan i starosta krakow. II, 441, 502.
- Jan CLXXX Jakubowicz Nogawka, 1361, II, 441.
- Jan CLXXXI Polska, 1361 mnich klasztoru łysogórskiego, II, 442.
- Jan CLXXXII Sapia, 1361 mnich klasztoru łysogórskiego, II, 442.
- Jan CLXXXIII de Inframaria, 1361 mnich klasztoru łysogórskiego, II, 442.
- Jan CLXXXIV, 1361 pleban z Dobrowody, II, 443.
- Jan CLXXXV Pakosławowicz z Niegowici, 1361, II, 445.
- Jan CLXXXVI z Moniakowic, 1361, II, 446.
- Jan CLXXXVII Pakosławowicz Połukoza z Jurkowa, 1362—1366, II, 447.
- Jan CLXXXVIII (Hanzło) Burk, 1360—1366 stolnik sandomirski, I, 202, II, 439, 435.
- Jan CLXXXVIII, 1362—1364 podczasy krakowski, II, 448.
- Jan CLXXXIX z Krzczowa, 1362, II, 449.
- Jan CXC Żorawicki, 1362 kuchmistrz nadworny, II 450.
- Jan CXCI z Krzyszowic, 1362, II, 451.
- Jan CXCII, 1362—1364 scholastyk łączycki, kanonik katedr. krakow. II, 456.
- Jan CXCIII, 1362—1364 pleban z Dzierążni, kanonik katedr. krakow. II, 456.
- Jan Markowicz, 1362, I, 204.
- Jan Gielnic, 1362 sołtys z Ropczyc, I, 203.
- Jan Cewlej, 1363 wójt z Będzina, I, 206.
- Jan CXCIV Grotowicz Rawa, 1363 kanonik katedr. krakow. 1372—1375 kantor katedr. krak. II, 458, 331.
- Jan CXCV Lubowla z Osieka, 1363, II, 459.
- Jan CXCVI Mikołajowicz z Posądy, 1364, II, 465, 332, 125.
- Jan Czyrwyn, 1364 mieszczanin bocheński, I, 207.
- Jan CXCVII (Ješko) Kmita Szreniawa z Wiśniczy, 1364 b. u. 1367 starosta sieradzki, 1368 starosta ruski, 1375 starosta sieradzki, 1375—1376 starosta krakowski, II, 468.
- Jan CXCVIII Kołab, 1365 kuchmistrz nadworny, II, 470.
- Jan CXCIX z Rakowa, 1365 mnich klasztoru jędrzejow. II, 471.
- Jan CC, 1365 dziekan jędrzejowski, II, 471.

- Jan CCI Stefanowicz z Działuszye, 1365, II, 474, 335.
- Jan CCII Nogawka z Janowic, 1366, II, 478.
- Jan CCIII Panterowicz ze Skroniowa, 1366, II, 478, 333.
- Jan CCIV, 1366 kustosz klasztoru zwierzynieckiego. II, 479.
- Jan CCV Płaza Starza, brat przyrodni Jaśka Owey z Morawicy, 1366, II, 479.
- Jan CCVI Nekanda z Grzegorzowic Starza, 1366, II, 480.
- Jan CCVII (Jaśko) Owca z Morawicy, 1366, II, 479, 480.
- Jan CCVIII z Zakrzowa, 1366 ochmistrz dworu królowej, II, 481.
- Jan Merkilsdorf, 1366, I, 211.
- Jan CCIX z Druszkowa, II, 490.
- Jan CCX z Końskiego, II, 490.
- Jan CCXI z Kończysk, II, 490.
- Jan Feliks 2im. Janowicz Połukoza, II, 400.
- Jan Pylik, 1369 starosta ryczwolski, II, 512.
- Jan, 1354 marszałek królestwa polskiego, starosta sandomirski, II, 511.
- Jan Stanisławowicz z Brzezia, 1385, II, 495, 497.
- Jan Andrzejowicz (z Korabowie), 1395, II, 487.
- Jan Swieszkowski, 1379, II, 453.
- Jan Janowicz Połukoza proboszcz u św. Michała w Krakowie, II, 400.
- Jan z Tęczyna Starza, 1379 kasztelan wojnicki, II, 461.
- Jan Niemirowicz z Nowego dworu, 1380, II, 493.
- Jan scholastyk kielecki, 1364, I, 207, II, 467.
- Jan Więclawowicz (ze Swoszowic) Lubowla, 1387, II, 497.
- Jan Docyowicz (ze Słupczy), 1390, II, 488.
- Jan Parkoszowicz (z Żorawie), kleryk, II, 494.
- Jan Tarnowski kasztelan sandomir. 1379, II, 494.
- Jan Dobkowicz z (Trzecieszy), 1383, II, 488.
- Jan Pakosławowicz, 1389 kanonik katedr. krakow. II, 494.
- Jan Odrowąż z Końskiego, II, 491.
- Jan Bogusławowicz (z Padwy), 1397 kanonik sandomir. notaryusz publiczny, II, 487.
- Jan bratanek Jana CLVI Suchywilka, 1366, II, 396.
- Jan Mikołajowicz z Janowic, 1382, II, 492.
- Jan Grotowicz, 1381 kanonik katedr. krakow. II, 489.
- Jan Gierałtowicz, 1375 kanonik katedr. krakow. II, 489.
- Jan Floryanowicz z Raciborska, 1379, II, 489.
- Jan Hildebrandowicz (z Tarczka), 1373 kanonik katedr. krakow. II, 489.
- Jan Zbygniewowicz, 1346.
- Jan z Kurzelowa, 1332, II, 320.
- Jan, 1233 kapelan Konrada księcia mazow. II, 100.
- Jan Swieboda ojciec Sulisława XV, II, 77.
- Jan brat Chwała IV, b. rycerz biskupa krakow. II, 56.
- Jan Swieboda, brat Marka I wojewody krakow. II, 47.

- Jan sołtys z Zadroża, 1275, II, 204.
- Jan, patrz Jasiek.
- Jancho I, 1362 mnich klasztoru tynieckiego, II, 450.
- Janek kasztelan rudzki, II, 65, 71.
- Janek, patrz Jan XXIV, Jan XXV, Jan XXVI, Jan XXIX, Jan XLVI.
- Janik I, 1228, II, 74.
- Janik II Bartek, 1250, II, 143. z Janikowie, patrz Dzierżek XIII.
- Janinowie, I, 137, 138, 226, 230, 231, II, 429, 439.
- Janina wieś parafialna, I, 231. z Janiny, patrz Dzierżek III Celma, Marкусz III.
- z Janiny Marek III i Dzierżek II, 1231, II, 92.
- Janisław II, 1277 podsedek krakow. II. 207.
- Janisław arcybiskup gnieźnieński, 1323—1330, I, 176, 178, 180, II, 316 323.
- Janiszów wieś, I, 153, II, 212.
- Janko Swieboda, 1238 kasztelan cieszyński, I, 129.
- Janko z Kunie, 1354, I, 196.
- Jankowie, patrz Grot X.
- Jankowicz, patrz Piotr CVII.
- Janna I Jakuszwona ze Zborczye, 1356, II, 419, 331.
- Janowice wieś, II, 317.
- z Janowic, patrz Boksa VII, Dzierżek V, Jan CCII Nogawka.
- z Janowic Jan Mikołajowicz, 1382, II, 492.
- Janowicz, patrz Albert X, Budziwoj V, Człtan I, Dzierżsław III, Janusz IX, Mikołaj XXXV, Niegosław V, Piotr LXXVI, Piotr CLXXIII, Ra-tułd III, Sulisław XV, Świętosław XXII, Teodor II, Wilkota, Wojciech XXVII, Zaklika IV, Zdzisław XXI.
- Janusz III, 1206—1210 archidyakon krakowski II, 10.
- Janusz IV, 1212, II, 18.
- Janusz V Magnusowicz, 1228, II, 69.
- Janusz VI, 1229 kapelan kielecki, II, 76.
- Janusz VII z Niałka Jeleń, 1237, II, 115.
- Janusz VIII, 1239 wojewoda krakow. II, 123, 502.
- Janusz VIII, b. Nawojowicz Starza, 1252 b. u. 1256 komornik księżnej krakow. 1262 kasztelan radomski, 1268 kasztelan lubelski, 1271 wojewoda sandomir. 1284, 1285 kasztelan krakowski, I, 147, 154, 155, 156, II, 101, 152, 501, 504, 507, 508.
- Janusz IX Janowicz, 1260, II, 175.
- Janusz Biały, 1318 rzeźnik sądecki, I, 172.
- Janusz X, 1330 podkoniuszy krakowski, 1331 podczaszy sandomirski, 1334 sędzia ziemski sandomirski, II, 314.
- Janusz XI Lubowła z Opalany, 1338, I, 186, II, 353.
- Janusz XII z Makocic, 1349, II, 388.
- Janusz XII, b. Suchywilk kanclerz nadworny, 1357—1374, I, 210, II, 428, 517.
- Janusz XIII z Kosowic Ko-

- sowski, 1352—1362, II, 403.
- Janusz XIV z Młynów Odrowąż, 1354, II, 407, 445.
- Janusz XV, 1347—1354 opat klasztoru wąchockiego, I, 196, II, 413.
- Janusz XVI ze Stojanic czyli z Goraja Korezak, 1356, sędzia chełmski, I, 198, II, 420, 483, 484.
- Janusz, 1350 sołtys ze Szklarszowej woli, I, 194.
- Janusz XVII Radwańciewicz Radwan, 1356, II, 422.
- Janusz XVIII Mucha z Krzyszowic, 1362, II, 451.
- Janusz Tarnowski, 1362, I, 205.
- Janusz XIX, 1364 podrzęczy biecki, II, 466.
- Janusz XX z Morawicy, 1366, II, 480.
- Janusz Jakuszowicz (ze Strzele), 1385, II, 490.
- Janusz, 1260 arcybiskup gnieźnieński, I, 145.
- Janusz Wojślawowicz Lubowla, założyciel wsi Januszowice, I, 63, 81, 85.
- Janusz, patrz Jan CLVI Suchywilk.
- Januszkowice wieś, I, 201, II, 404.
- Januszowice wieś, I, 114.
- Januszowo wieś, I, 63.
- Jaracz I z Pilicy, 1362, II, 456.
- Jardan, patrz Jordan III.
- Jarocho, założyciel dworu Jaroszyn, I, 80.
- Jarosław IV, 1270, II, 195.
- Jarosław V z Bogoryi, 1316 b. g. 1322 kanonik katedr. krakow. 1326 archidyakon krakow. 1334 kanonik włocławski, 1342 arcybiskup gnieźnieński, I, 171, 178, 199, 201, 202, 203, 204, 206, II, 275, 319, 413, 432.
- Jarosław VI, 1323 kanclerz biskupa krakow. kanonik katedr. krakow. 1334—1341 archidyakon krakow. II, 293, 363.
- Jarosław VII Lubowla z Opalany, 1338, I, 186, II, 353.
- Jarosław VIII z Łęcz, 1343, II, 370.
- Jarosław IX, 1348—1349 pleban kościoła Bożego Ciała w Krakowie lub pleban w Bochni II, 384.
- Jarosław IX, b, z Czecikowic, 1356, I, 197, II 417.
- Jarosław X Mścigniewowicz Lubowla, 1356, II, 419, 342.
- Jarosław XI z Mirowa, 1358, II, 430.
- Jarosław Wojciechowicz Bogorya, II, 256.
- Jarosław Bolesławowicz, 1195 książę śląski, I, 106.
- Jarosław, książę ruski, I, 114.
- Jarosław, założyciel dworu Jarosławice, I, 78, 81.
- Jarosława I ze Pstroszyc, 1362, II, 448.
- Jarosławsey Leliwici, II, 184.
- Jarost II, 1263—1281 kanonik katedr. krakow. II, 179.
- Jarost III, 1306 kustosz katedr. krakow. 1310—1315 kanclerz krakow. II, 258.
- Jarostowicz, patrz Chwał V.
- Jarosz, 1322 kanonik katedr. krakow. II, 291, 293.
- Jarosz, założyciel dworu Jaroszków, I, 67.

- Jarosz, założyciel dworu Jaroszewice, I, 86.
- Jarosz, założyciel dworu Jaroszówka, I, 72.
- Jaroszyn wieś paraf. I, 232, — bitwa tamże, 1246, I, 137.
- Jaś I, 1228, II, 68.
- Jaś II, 1248 komornik sandomir. II, 139.
- Jasiek Spławski, 1296, I, 162.
- Jasiek III, 1312 pisarz nadworny księżnej, II, 268.
- Jasiek IV, 1315 kantor opatowski, II, 273.
- Jasiek V Subta, 1317 b. u. 1334 kasztelan sądecki, II, 277.
- Jasiek VI (Ješko) Wincentowicz, 1325, II, 297.
- Jasiek VII Brunowicz, 1330, I, 181, II, 246, 314.
- Jasiek z Okocima, 1331, sołtys z Jaworska, I, 182.
- Jasiek z Mielsztyna, 1333 kasztelan krakow. (fals.), I, 182.
- Jaško VIII albo Ješko Zbygniewowicz Lesicki Szreniawa, 1335, II, 337, 341.
- Jasiek IX, 1339 kasztelan polaniecki, II, 356, 511.
- Jasiek X Wolny, 1346, II, 378.
- Jasiek XI (Jan) Gładysz z Brześcia, 1356—1368 podrzęczy sądecki, 1368 barkmistrz bocheński, II, 419.
- Jasiek XII Płaza z Rudna Starza, 1358, II, 428.
- Jasiek XIII Wojsławowicz Lubowla z Kaliny, 1363—1368, II, 459, 336.
- Jasiek XIV Zaplecek z Przybkwie, II, 490.
- Jasiek, patrz Jan CXXV Jura.
- Jasień wieś parafialna, I, 226.
- Jasieńczyki ród, I, 230.
- Jasieniec wieś, I, 189, II, 368.
- Jaško, patrz Jan CXXX i Jan CCVII.
- Jaśkowice wieś, I, 205, II, 336, 457, 459.
- Jaślany wieś, I, 171, II, 274, 276.
- Jasło, I, 103, 229, 230, II, 220.
- Jastko, patrz Mikołaj XLIV.
- Jastrzębee ród, I, 228—232, II, 249, 419.
- Jaszczold II, 1229 proboszcz sandomirski, II, 75.
- Jaszczórka, patrz Scibor VIII, b. Mikołaj LXII.
- Jawor II z Kacic, 1339, II, 360.
- Jawor góra, I, 207.
- Jaworsko wieś, I, 180, 182, 226, II, 308, 319, 446.
- Jaworzno wieś, II, 57.
- Jazd III Cieszącie Połukoza, 1232 b. u. 1234 cześnik krakow. 1236 b. u. II, 57, 92, 101, 102, 134.
- Jazdocha ze Sułkowa, 1357, I, 199.
- Idzi II, 1222 kapelan z Pełczysk, II, 38.
- Idzi III Pryszech, 1224, II, 58, 133.
- Idzi IV Idzie, 1224, II, 58, 133.
- Idzi V Adamowicz Lubowla, 1254, II, 110, 157.
- Idzi, 1321 patriarcha aleksandr. I, 174.
- Idzi VI, 1333 cześnik królowej, 1335—1340 cześnik krakow. II, 323, 337.

Idzi VII ze Stępiec, 1339,
I, 186, II, 360.
Idzi VIII z Otwinowa, 1359,
II, 432.
Jeleza wieś, I, 183.
Jelenie Czarne ród, I, 225,
226, 231, II, 115.
Jelitko, patrz Dziwisz III, Sta-
niśław XXI b.
Jelito, patrz Piotr CVI.
Jelmus I z Osieka Lubowła,
1363, II, 459.
Jemielno wieś, I, 229, II, 436.
z Jemielnym, patrz Spicygniew
II Jakubowicz.
Jerand I, 1220 kapelan biskupa
krakow. II, 35.
Jerzmanów wieś, I, 207.
Jerzowice wieś, I, 201, 206.
Jerzy, 1244 scholastyk kra-
kowski, I, 137.
Jerzy I, 1287 dowódzca wojsk
węgierskich, II, 177, 226,
227, 269, 270.
Jerzy II Zbygniewowicz Szre-
niawa, 1335, I, 184, II,
437, 341.
Jeś Budziwojowicz Sulima, 1322
stolnik krakow. II, 246, 292.
Jeśko I, przed r. 1210, II, 16.
Jeśko II Wincentowicz z Kieł-
czewic, 1325, II, 250.
Jeśko, 1289 wójt z Wieliczki,
I, 158.
Jeśko Jelitko, 1334, I, 184.
Jeśko Dominikowicz (z Krużło-
wej), 1370, II, 488.
Jeśko, patrz Jan C, Jan CXXVI
Mądrostka, Jan CXCVII.
Jeziorko wieś, I, 187, II, 359.
Jeżów wieś, I, 195, II, 402.
z Jeżowa, patrz Falisław XII,
Klimunt XXVII Strzeszko-

wicz, Mirosław XXVI, Prze-
cław XI Strzeszkowicz i Sta-
niśław XXXII Strzeszkowicz.
Jeżowice wieś, II, 433.
Jędrzej Lis, założyciel dworu
Jędrzejów, I, 76.
Jędrzejów miasto i gród I, 127,
150, 211, — kościół tamże,
I, 99, — klasztor Cystersów
tamże, I, 99, 100, 114,
123, 129, 132, 137—142,
145, 146, 150, 152, 168
—172, 182, 183, 185, 188,
197, 201, 202, 206, 207,
211, 229, II, 4, 7, 12, 14,
17, 25, 36, 37, 40, 54, 65,
76, 84, 105, 113, 119, 121,
134, 135, 137, 138, 141,
145, 146, 175, 196, 235,
243, 262, 267, 279, 324,
415, 442, 458, 461, 471,
478
Igołomia wieś parafialna, I, 228.
Ilik III, Lubowła, 1322 ka-
nonik katedr. krak. 1325
skarbnik biskupa krak. II,
288.
Ilik IV Lubowła ze Sulisławic,
1361, II, 445, 481.
Ilik, założyciel dworu Ilkowice,
I, 68, 83.
Ilikowicz, patrz Imbram XVI.
Iłza wieś, I, 161, 183, II, 425.
z Iłży, patrz Krystyn XXVI.
Imbram IV, założyciel klasztoru
Premonstrantek w Dłubni,
I, 154, II, 73.
Imbram V Mścigniewowicz Lu-
bowła z Witowa, 1226 b. u.
1270 wojski krakowski, 1286
—1288 łowczy krakow. II,
84, 138, 181.
Imbram VI Krystynowicz Sta-

rza z Miedźwiedzia, 1279,
I, 154, II, 213.
Imbram VII z Mydlowa, 1303,
II, 252.
Imbram VIII z Chełmu, 1304,
II, 253.
Imbram IX Oksza z Moczydła,
1322 b. u. 1327 podczaszy
krakow. 1331 komornik kra-
kowski, 1342—1361 woje-
woda krakow. II, 290, 319,
400, 503.
Imbram X Oksza z Witowa,
1332, II, 321.
Imbram XI z Niegowy, 1347,
I, 191, II, 380.
Imbram XII, patrz Imbram IX.
Imbram XIII z Tworkowej,
1354, I, 196, II, 407.
Imbram XIV Żegocie Starza,
1356 burgrabia czchowski,
II, 337, 421.
Imbram XV z Rogowa, 1357,
II, 426.
Imbram XVI Ilikowicz Lubowła
ze Sulisławic 1366, II, 445,
481.
Imbram ze Strzegomia, II, 74.
Imbram z Miedźwiedzia, II, 199.
Imbram Zawiszyc kasztelan woj-
nicki, II, 491.
Imbram czyli Emeram założyciel
dworu Imbramowice, I, 62, 66.
Imbramowice wieś, II, 73, —
klasztor Premonstrantek tam-
że, I, 116, 143, 152, 154,
183, II, 73, 213.
Imisław I z Bieganowa, II,
331, 433.
de Inframaria, patrz Jan
CLXXXIII.
Innocenty IV papież, I, 137,
138, 140, 141, 152, 242.

Joad, patrz Jazd.
Jodłowa góra wieś i miasto, I,
195, 200, II, 404.
Jodłowa rzeka, I, 200.
z Jodłownika, patrz Zawisza
VIII.
Jokund I, 1222, II, 39.
Jolenta I, 1316 zakonnica u św.
Andrzeja w Krakowie, 1322
ksieni tegoż klasztoru, I, 182,
II, 277, 320.
Jolenta II, 1361 ksieni u św.
Andrzeja w Krakowie, I,
203, II, 443.
Jonasz, 1230 scholar krakowski,
II, 78.
Jordan III (Jardan), 1230, II,
85.
Jordan IV z Gargowa, 1301
komes Sasów, I, 164, II,
250.
Józef I Wojsławowicz Lubowła
1317, II, 278.
Józef II, 1332 mnich klasztoru
św. Andrzeja w Krakowie,
II, 320.
Irządze wieś parafialna, I, 229.
Jugowice wieś II, 454.
Junoszowie ród, I, 228.
Jura, patrz Jan CXXV.
Jurek I, 1358 ziemianin są-
decki, II, 427.
Jureć, patrz Dzierżykraj V.
Juręta 1222 II, 41.
Jurków wieś parafialna, I, 230,
II, 333, 400.
z Jurkowa, patrz Jan CLXXXVII
Pakosławowicz, Pakosław
XIV — Mikołaj 1326, I,
178.
Justyn I, 1222—1229 kanonik
katedr. krakow. proboszcz
wiślicki, II, 36.

Justyn II 1268 gwardyan krakow. II, 189.
Iwan I Nosal, 1222, II, 41.
Iwan II Sieciesławicz z Dłubni, 1228, III 73.
Iwan III Odrowąż, 1231 b. u. 1236 kanonik gnieźnieński, II, 90.
Iwan Szawłowicz II, 90.
Iwan Rusin, II, 404.
Iwan z Klecia Korczak, 1373, II, 482.
z Iwanowic, patrz Mikołaj CXLVI, Mikołaj CLXXIX Pieniązek.
Iwła wieś II, 396, 490.
Iwo I Pawłowicz Odrowąż, 1206 kanclerz Leszka Kazimirowicza, 1218 † 1229 biskup krakow. I, 114, 115 — 118, 121, 124, II, 4, 5, 7, 8, 18, 22, 34, 35, 36, 44, 46, 49, 56, 73, 75, 185.
Iwo II Miłosławowicz Odrowąż, 1230 scholar krakow. 1259 — 1264 dziekan krakow. II, 78.
Iwo III, 1258 kapelan nadworny, 1259 dziekan katedr. krakow. II, 168.
Iwo IV, 1321 kantor gnieźnieński, kanonik katedr. krakow. 1334 proboszcz gnieźnieński, II, 286.
Iwo rycerz, 1234, II, 106.
Iwon dziadek Wszemiła, I, 199.
Izajasz I z Osieka Lubowła, 1363, II, 459.
Izak I, 1290 wikaryusz od św. Pawła, II, 233.
Izak II Abrahamowicz z Podgrodzia, 1320 b. u. 1333 — 1339 sędzia sędecki, II, 246, 284.

Izyk Kesznic, 1336 podczaszy królowej, II, 346 (uzupełnienia).

K

Kacice wieś, I, 114, 152, — klasztor Cystersów tamże, I, 116.
z Kacie, patrz Jawor II.
Kaczka, patrz Piotr CLXXVII.
Kaim wieś, I, 144, II, 196.
Kalana wieś, I, 192, II, 388.
Kalina wieś, I, 205, II, 388.
z Kaliny, patrz Gawel IV Wojsławowicz, Jasiek XIII Wojsławowicz, Sądek IV Wojsławowicz, Wojsław XXVII.
Kaliska kasztelania, II, 72.
Kaliszek I ze Pstroszyc 1362, II, 448.
Kamień wieś, I, 173, 198, II, 282, 418, — kościół parafialny tamże, I, 153.
z Kamienia, patrz Piotr CLXXVIII Janowicz, Bertold V, Mikołaj XCIV, Adam XV Piotrowicz, Świętosław XXII Janowicz, Piotr CLXXIV Mikołajowicz.
Kamienica rzeka, I, 164, 190.
Kamienica wieś i sołtystwo, I, 164, 171, 182, II, 258, 316, 404.
Kamienica dolna wieś, II, 374.
Kamienie wieś na Szląsku, II, 2.
Kamieńska parafia, II, 206.
Kamiona czyli Jastrzębiec herb, II, 419.
Kaniowa proklamaeya, II, 283.
Kanna wieś, I, 210, II, 477.
Kantorowice wieś II, 205.
Kargów wieś, I, 146, 155, II, 192.

- z Kargowa, patrz Sulisław XIII,
Wszebor VI.
- Karniów wieś, I, 207, II, 389.
- Karol, 1339 król węgierski, I,
186.
- Karpaty góry, I, 137.
- Karsna, patrz Michał XXIV.
- Karwacian, patrz Dzierżek XIV.
- Kasina rzeka, I, 201.
- Kaszów wieś, I, 205.
- Katarzyna I, 1263 piwniczna
klasztoru zwierzynieckiego,
II, 180.
- Katarzyna Bogułałowa z Char-
binowic, 1278, I, 153.
- Katarzyna II Odolanówna, 1313
—1334 ksieni klasztoru sta-
rosądeckiego, I, 128, 170, 172,
181, II, 248, 271, 277, 302,
316.
- Katarzyna III ze Pstroszyc,
1362, II, 448.
- Katarzyna IV z Krzyszowic,
1362, II, 451.
- Katarzyna V Budzanka, 1366,
II, 476.
- Katarzyna 1278 córka Stefana
Iwonowicza z Wielkopolski,
II, 210.
- Katarzyna, 1316 córka Marka,
żona Marcina XXXV Uni-
sławowicza z Brzeźna, II,
113, 221, 270.
- Kawitory wieś pod Krakowem,
I, 172.
- Kazimir, założyciel dworu Ka-
zimirz, I, 87.
- Kazimir, założyciel dworu Ka-
zimirza, I, 80, 66.
- Kazimirz Mieszkowicz Mnich,
książę polski, II, 407.
- Kazimirz Pogrobowiec (Spraw-
iedliwy) książę polski, 1189
† 1194, I, 101—108, 118,
139, II, 27, 117, 220.
- Kazimirz książę opolski, 1228,
II, 57, 71.
- Kazimirz Konradowicz, 1251
książę kujawski i łęczycki, I,
140, 144, 145, 147, II, 139.
- Kazimirz książę łęczycki, 1290
† 1294, I, 158, 161.
- Kazimirz Wielki król polski,
1333 † 1370, I, 168, 177,
182—190, 192, 194—197,
199—201, 203, 205—207,
210, II, 268, 295, 325,
333, 339, 341, 343—348,
351, 352, 354, 359—364,
367, 370, 371, 374, 377
—395, 398, 399—416, 417,
421, 422, 424, 425, 427,
429, 432—454, 457—471,
474—482.
- Kazimirz książę mazowiecki,
1351, II, 398.
- Kazimirz, 1357 książę cieszyń-
ski, I, 198.
- Kazimirz miasto, rajcy i mie-
szczanie, I, 187, 198, 211, II,
362, — kościół św. Jakuba
tamże, I, 222, — kościół
Bożego Ciała tamże, I, 191.
- Kazimirz wieś, I, 189, II, 369,
441, 464.
- Kąty wieś, I, 210, II, 326,
462, 476.
- Kecerowie Dytmar i Krystan,
1304, I, 165.
- Kembłów wieś, I, 153, II, 209,
223.
- Kenna, 1362 żona Piotra
CLXXV Szczekockiego, ka-
sztelana sądeckiego, I, 204,
II, 455.
- Kesznice, patrz Izyk.

Kezeyrswald las, I, 188, II, 367.
Kępin wieś, I, 129, 132, II, 6, 10.
z Kępina Paweł, II, 65.
Kęsów wieś, I, 200, II, 430.
Kęty wieś, II, 57.
Khaer Raciborowicz, 1212, II, 18.
Kidów wieś parafialna, I, 229.
z Kielanowic, patrz Michał XXXI.
Kielce, I, 207, II, 171, —
kollegiata, I, 114, 140, II, 6, —
prebenda, I, 200, II, 432.
Kielcz, założyciel dworu Kielce,
I, 84.
Kielcz, założyciel dworu Kiel-
czowice, I, 87.
Kielcza, założyciel dworu Kiel-
czyna, I, 75.
Kielcz XI Awdaniec, 1338, II,
352.
Kielcz XII, z Radowążą, 1342,
II, 367.
Kielczewicze wieś, I, 177, II,
250, 297, 298.
Kierstan, 1291 scholastyk wi-
ślicki, II, 234.
Kieszkowicz, patrz Marcin XLVII.
Kietla I rycerz, 1254, II, 157.
Kije, prebenda i kościół para-
fialny tamże, I, 112, 231,
II, 9, 22.
Kilian, założyciel dworu Kiliano-
wice, I 74.
Kilian II, 1224 kapelan z Da-
leszowie, II, 59.
Kilian III, 1229 kanonik kie-
lecki, II, 76.
Kilian IV, 1254 podsędek san-
domirski, II, 157.
Kinga, patrz Kunegunda.

Klara, 1352 córka mistrza Mar-
cina, I, 195.
Klara I z Niewiatrowic, 1356,
I, 198, II, 419.
Klara II, 1366 przeorysza kla-
sztoru zwierzynieckiego, II,
477.
Klarysek zgromadzenie, I, 152.
Klasztor miasto, I, 207.
Klecie wieś, I, 195, 201.
z Klecia Iwan, 1373, II, 482.
Klecza, kościół tamże, I, 197.
Klemencya I, 1361 zakonnica
u św. Andrzeja w Krakowie,
II, 444.
Klemens wojewoda głogowski
† 1241, I, 130.
Klemens, 1252 wojewoda kra-
kowski (fałsz), II, 153.
Klemens, 1305 kanclerz i ka-
nonik krakowski, I, 166.
Klemens Swarkowic, 1311 soł-
tys z Zabrzezia, I, 170.
Klemens, 1320 opat sieciechow-
ski, I, 173.
Klemens VI papież, 1343, I,
189, II, 371.
Klemens, 1365 sołtys ze Sci-
borzyc, I, 208.
Klemens, patrz Klimunt.
Klementowice wieś, II, 317.
Klemęta czyli Klemens, założyciel
dworu Klemieńczyce, I, 69.
Kleparz, ziemia koło kościoła
św. Floryana, I, 144, — kol-
legiata św. Floryana, I, 103,
— (Florenycja) miasto, I, 210.
z Kleszczowy, patrz Spieymir
XVI.
Klęczycza, role, I, 202.
Klich z Ujeźdźca, 1358, I, 200,
II, 427.
Kliczanowo wieś, II, 55.

- Klimek, 1346 rządcza lub pod-
rządczy sądecki, I, 191, II,
376.
- Klimunt (Klemens), założyciel
dworu Klimuntów, I, 64, 66,
75.
- Klimunt, założyciel dworu Kli-
muntowice I, 87.
- Klimunt z Brzeźnicy Lis, 1140
fundator klasztoru jędrzejow-
skiego, I, 99, 229, II, 40.
- Klimunt IV, II, 41, 57, 65, 71.
- Klimunt V (Klemens) Klimun-
towicz Swieboda, 1224 pod-
koniuszy krak. 1228 palatyn
opolski, 1230 kasztelan kra-
kow. II, 42, 57, 65, 71, 78,
134, 157, 191, 195, 501.
- Klimunt VI Klimuntowicz Swie-
boda, 1231 b. u. 1238 ka-
sztelan brzeski, † 1241 ka-
sztelan krakow. I, 129, 130,
II, 58, 70, 87, 191, 196,
501, 509.
- Klimunt VII Sulisławowicz Swie-
boda z Ruszczy, 1231 b. u.
1238 kasztelan krak. 1241
— 1255 wojewoda krakow.
I, 132, 134, 139, 140, II,
25, 50, 87, 113, 125, 128,
128, 146, 150, 196, 205,
229, 501, 502.
- Klimunt VIII Wierzbęć, II,
72, 196.
- Klimunt VIII, b. Wincentowicz
Lubowla, 1234, II, 39, 105.
- Klimunt IV Andrzejowicz Swie-
boda, 1234, II, 105, 106.
- Klimunt X Markowicz Swieboda,
1234 kasztelan rzeczyński,
1262 komornik księżnej, II,
106, 196, 64, 95, 112.
- Klimunt XI Mikołajowicz Swie-
boda, 1237 b. u. 1250 łow-
czy krakow. II, 6, 11, 115,
118, 126.
- Klimunt XII Wawrzyńcowicz
Sulima, 1278 miecznik san-
domirski, I, 153, II, 155,
210, 211, 235, 283.
- Klimunt XIII Sulisławowicz
Swieboda, 1287 b. u. 1290
— 1292 kasztelan wojnicki,
I, 157, II, 158, 227, 507.
- Klimunt XIV Swieboda, 1306
— 1309 kanonik katedr. kra-
kow. kanclerz nadworny, II,
257.
- Klimunt XV Świętopętkowicz
Lis, 1309—1312, I, 169,
II, 263, 235.
- Klimunt XVI, 1312 klucznik
klasztoru starosądeckiego, II,
267.
- Klimunt XVII, 1320 opat kla-
sztoru sieciechowskiego, II,
284.
- Klimunt XVIII Swieboda, 1321
1334 kanonik katedr. kra-
kow. 1322 scholastyk gnie-
źnieński, II, 287.
- Klimunt XIX, II, 331.
- Klimunt XX z Krzyszowic, II,
332, 446.
- Klimunt XXI Wróbel z Krzy-
szowic, II, 332, 451.
- Klimunt XXI, b. 1338—
1346 scholastyk krakow. II,
353.
- Klimunt XXII.
- Klimunt XXIII Zbygniewowicz
Szreniawa, 1335—1354 mie-
cznik krakow. II, 337, 341.
- Klimunt XXIII, b. 1340 ku-
stosz klasztoru tynieckiego,
II, 361.

Klimunt XXIII c. 1343 - 1358
woźny sądu ziemskiego kra-
kow. II, 370.

Klimunt XXIV Mściwniewicz
Lis, 1341 chorąży krakow.
1348 podstoli sandomir. 1363
—1366 kasztelan radomski,
II, 342.

Klimunt XXIV b. 1345 -1346
sołtys z Bodzanowa, podrzę-
czy sądecki, II, 374.

Klimunt XXV Swieboda z Bra-
nic, 1347—1353, I, 191,
II, 381.

Klimunt XXVI, 1348 zakon-
nik u św. Andrzeja w Kra-
kowie, II, 383.

Klimunt XXVII Strzeszkowicz
z Jeżowa, 1352, II, 402, 334.

Klimunt XXVIII Giedezye Lu-
bowla, 1354, II, 330, 408,
414.

Klimunt XXIX z Sopichowa,
1356, II, 417.

Klimunt XXX, 1358 z Rawu-
łowic, II, 427.

Klimunt XXXI Bogorya ze
Zmigrodu, 1358, II, 427.

Klimunt XXXII z Radujowic,
1359, II, 433.

Klimunt XXXIII z Kozłowa,
1360, II, 437.

Klimunt XXXIV, 1360 mnich
klasztoru tynieckiego, II, 437.

Klimunt XXXV z Krzyszowic
1362, II, 451.

Klimunt XXXVI z Nasięchowa
1363, II, 458.

Klimunt XXXVII Swieboda,
1363—1382 kasztelan ra-
domski, II, 463, 508.

Klimunt XXXVIII, 1364 pleban
z Kazimirza, II, 464.

Klimunt XXXIX Rożen z Ro-
żnowa, II, 490, 494.

Klimunt XL, II, 490.

Klimunt Markowicz Swieboda
kasztelan oświęcimski, II, 25,
47, 113.

Klimunt Markowicz, 1254, II,
122, 157.

Klimunt Dzierżławowicz, 1383
archidyakon zawichojski, kan-
onik katedr. krak. II, 488.

Klimunt Jaśkowicz (z Druszko-
wa), 1386 magister szkoły
u Wszystkich Świętych w Kra-
kowie, II, 490.

Klimunt Tomkowicz, (z Zębo-
cina), 1389, II, 496.

Klimunt Witkowicz Lubowla,
1354, II, 335.

Klimunta komesa wdowa Ra-
cława, 1260—1263, I, 145,
146.

Klimuntów wieś, I, 144, 203,
205, II, 143, 160, 165, 170,
420, 445.

z Klimuntowa Klimuntowski
patrz Mikołaj CXXXVIII.

Klimuntowicze, patrz Andrzej
XXVII, Klimunt VI, Stani-
sław XXIX, Wierzbęta III,
Wojciech XLI.

Klimuntówna, patrz Czestka I.
Kliszów wieś, II, 399.

Klonowa wieś, II, 72.

z Kludzka, patrz Jakub LXVII.

Klus, Klusęta, patrz Mikołaj VIII.

z Kładzka Hanusz, II, 380.

z Kłobucka, patrz Borysław XI.

Kłodnica wieś, I, 232.

Kłopot, patrz Piotr CLIV.

Kłopotnica wieś, I, 205, II, 459.

Kłósek, patrz Bodzęta IX.

Kmita, patrz Jan CXCVII.

z Knyszyna, patrz Piotr CXCIV.
z Kobierzyka, patrz Strasz II.
Kobołka, patrz Świętosław XIV
Trzebiez, Świętosław XV.
Kobyle wieś i wójtostwo, I, 195,
210, II, 396, 476, 490.
Kobylnia wieś, I, 183, 196.
Kochów wieś, I, 183, 196, 232.
Koćmir czyli Chocimir, założy-
ciel dworu Kocmyrzów, I, 78.
Kock wieś, I, 144.
Kocudza wieś, II, 482.
Kolanowice wieś, I, 139, 152.
Kolantyce wieś, II, 317.
Koleczek Spytek, II, 448.
Kolechowice wieś, II, 317.
Koloman, 1209 król halicki, I,
114.
Koluszko, patrz Wojciech XXXV.
Kołąb, patrz Jan CXCVIII.
Kołmaszowie ród i herb, I,
228, 232, III 74, 311.
Koło miasto, II, 453.
Komat, 1264 księżę Jadźwin-
gów, I, 146.
Komorniki wieś, I, 178.
Komorów wieś, I, 100.
Komparzewo, Kompasów wieś,
I, 201, 204, II, 413, 430,
456.
Konary wieś, I, 203, II, 442,
55.
Konarzewo wieś, II, 72, 134.
z Kończysk, patrz Jan CCXI.
Koniemłoty wieś, II, 384, —
1246 wiec senatorski tamże,
I, 137.
Koniusza wieś, I, 210, II, 291,
479.
z Koniuszy, patrz Bogusław
XIII, Gaweł III, Mikołaj CVII.
Konrad II, 1212 rycerz bi-
skupa krakow. II, 21.

Konrad III, 1356 komornik
sądu ziem. krak. II, 418.
Konrad IV, 1356 komornik
podkomorzego krak. II, 420.
Konrad I księżę mazowiecki, I,
108, 109, 118, 121—129,
132, 134, 136, 137, 138,
142, II, 4, 42, 43, 48, 50,
64, 79, 88, 91, 92, 98, 102,
125, 126, 127, 128, 129,
130, 136, 139, 145.
Konrad Konradowicz † 1241,
I, 130.
Konrad II księżę mazowiecki,
II, 177, 197, 223, 226.
Konrad, 1333 wójt z Lipnika,
I, 183.
Końskie wieś, I, 232, II, 36,
51.
z Końskiego, patrz Dobiesław
XX, Jan CCX, Jan Odrowąż,
Krzysztof XIII, Paweł, Sza-
weł, Strasz I Dobiesławowicz.
Końskowola wieś parafialna, I,
232.
Konstancya, 1334 księżna gło-
gowska, 1357—1358 ksieni
klasztoru starosądeckiego, I,
184, 199, 200, II, 328,
340, 424—426.
Kopaszyna herb i ród I, 228,
230, 232, II, 9, 85, 155,
161.
Kopernia, 1257 wiec senatorski
tamże, I, 143.
Koprzywnica rzeka, I, 206.
Koprzywnica wieś, I, 103, 148,
II, 220.
z Koprzywnicy, patrz Andrzej
XLIV, Gierard XVI.
Koprzywnica klasztor Cystersów
tamże, 103, 146, 148, 153,
154, 156, 168, 172, 176,

177, 185, 186, 190, 201,
204, 206, 211, 229, 230,
II, 7, 189, 206, 207, 217,
220, 275, 367, 377, 438,
460, 495.
Kopyto I, II, 100.
Kopyto, patrz Świętosław XII.
Kopytow, Kopytowicz, patrz
Zdzisław XIII.
Kopytowa wieś, I, 196, II, 412.
Kopytowa rzeka, I, 192.
Kopytowicz czyli Kopytów,
patrz Włodzimierz XI.
z Korabowiec, patrz Andrzej
LXXIV.
Korcza, założyciel grodu Kor-
czyn, I, 80.
Korzakowie herb i ród, I,
230, II, 420, 454, 483—486.
Korzczyn, II, 424, — 1257,
1275 wiece senatorskie tamże,
I, 143, 152, — cło tamże,
I, 153, 173, 176, — klasztor
Franciszkanów tamże, I, 143.
Korytnicki przywilej, 1224, II,
54.
Korzeniów wieś, I, 199.
z Korzeniowa, patrz Biernat
XII, Pełka XXX.
Korzeniowicz, patrz Przeclaw
XII.
Korzenna wieś parafialna, I,
227.
Korkiew góra, I, 195, II, 403.
z Kościelca, patrz Pełka XXVII,
Piotr LXXVIII.
Kościelcki, patrz Wisław IV.
z Kościelnik, patrz Goworek VII.
Kościień, patrz Marcin XLI.
Kościeszowie-Strzegomie, I, 79,
II, 118, 234.
Koska, patrz Sięgniew IV.
Kosmołów wieś, I, 176.

z Kosowiec, patrz Janusz XIII,
Wysz IV.
Kostrza, założyciel grodu Ko-
strzyń, I, 79.
Kostrzewa, patrz Wojciech XXXI.
z Kostrzy, patrz Stonold.
z Koszycz, patrz Wincenty
XVI.
Kotłek, patrz Jan XXII.
Kotym, II, 183.
Kotymowicz, patrz Mikołaj XLV.
z Kowali, patrz Zawisza VI.
z Kowalowa, patrz Polanin II.
Kowalski, patrz Zawisza VI.
Kozanki wieś, I, 152.
Koziegłowy wieś parafialna, I,
229.
Kozieł, patrz Piotr CLXII.
Kozień I, II, 101.
Kozieniów, patrz Piotr LXXVII.
z Kozłej, patrz Jan CXXVII.
Kozłów wieś, I, 189, 229, II,
371.
z Kozłowa, patrz Klimunt
XXXIII.
Kozłowicz, patrz Wojśław XXIII.
Kozłowiec wieś, II, 278.
Kozmas opat tyniecki, 1274,
I, 152.
Kozmicki, patrz Jakub LXXIV.
Kozuch, patrz Wojciech XLIV.
Kozuchowski Mikołaj, 1361
archidyakon krakowski, 1366
proboszcz gnieźnieński, I,
211, II, 443.
Kraków, gród, miasto, rajcy,
mieszczanie i kupecy, I, 98,
105, 107, 126, 130, 134,
141, 143, 144, 156, 158,
165, 166, 168, 169, 171,
172, 173, 174, 176, 181,
182, 184, 185, 188, 190,
195, 196, 197, 199, 200,

- 205, 210, II, 141, 255, 264, 295, 309, 352, 400, 476, — gród nad Rudawą, I, 137.
- Kraków, biskupstwo i biskupi, I, 120, 143, 161, 166, 176, 177, 180, 182, II, 154, 275, 284.
- — kościół katedralny św. Wacława na Wawelu i kapituła katedralna, I, 98, 125, 138, 140, 142, — 146, 148, 150—154, 161, 164, 165, 168, 169, 170, 174, 177, 178, 180, 185, 186, 187, 189, 192, 194, 197, 198, 208, 210, II, 162, 169, 178, 201, 202, 213, 241, 258, 286, 290, 307, 371, — wikaryusze katedralni, I, 199, — skarbiec katedralny, I, 114.
- — kościół parafialny Wszystkich Świętych, I, 180, 191, II, 183, 185, 211, 444.
- — kościół św. Trójcy i klasztor Dominikanów, I, 117, 140, 148, 181, 194, II, 185, 223, 297, 310, 385, 386.
- — kościół św. Andrzeja i klasztor Panien Klarysek I, 127, 130, 134, 171, 172, 173, 174, 176, 177, 183, 184, 195, 203, 207, 210, II, 130, 212, 244, 254, 255, 281—284, 286, 338, 421, 423, 443, 468.
- — kościół św. Mikołaja, I, 189, II, 372, 389, 439.
- — kościół NPMaryi, I, 117, 174, 180, II, 185.
- — kościół Bożego Ciała, II, 384.
- — klasztor Franciszkanów, I, 143, 168, II, 189, 383.
- — kościół św. Marcina, II, 212, 255.
- — kościół św. Jerzego na Zamku, I, 134, 195, II, 421.
- — kościół św. Idziego, I, 97, 173, II, 284, 286.
- — klasztor kanoników regularnych przy kościele św. Marka, I, 143, 181, II, 147.
- — klasztor i szpital św. Ducha, I, 160, II, 167, 236, 378.
- — klasztor św. Krzyża, I, 169, 180, II, 262.
- — kościół św. Szczepana, I, 180.
- — kościół św. Michała, I, 142, 146, 195.
- — kościół św. Salwatora, I, 100.
- — klasztor św. Katarzyny I, 205.
- — kaplice i ołtarze w kościele katedralnym krakowskim: kaplica św. Małgorzaty, II, 291, — kaplica Poczęcia NPMaryi, II, 395, — kaplica św. Stanisława, II, 385, — ołtarz św. Wincentego Lewtty, II, 353, — ołtarz NPMaryi, II, 212.
- — dwa klasztory żeńskie, I, 195.
- — szpital I, 187, II, 268.
- — parafie, I, 180.
- — uniwersytet, I, 206.
- — ulica św. Krzyża, I, 189, II, 372, — ulica świnia, I, 204.
- — kamienica po Hermanie z Raciborza, II, 345, — dom Jana kantora wrocławskiego, II, 397, — kamienica, II, 268.

— — folwark Hanka Romańca pod kościołem św. Mikołaja, II, 374.

Kraków dzielnica, księstwo, ziemia, województwo i powiat, I, 109, 122, 128, 157, 159, 165, 221—229, — żupy, I, 161, 162, — cło, I, 173, 176.

— — Sąd wyższy prawa niemieckiego na Zamku, I, 185, 197, 198, 204.

— — Sąd ziemski, I, 170, 174, 182, 189, 191, 194, 195, 196, 198, 200, 202, 204, 206, 207, 208, 211.

— — wiece senatorskie i ustawodawcze tamże z lat 1228, 1245, 1271, 1356 i 1361, I, 123, 137, 150, 197, 202.

z Krakowa Andrzej XIV, 1232, II, 92.

Krakowiec Łąka we wsi Krzcin, I, 185.

Krampsko wieś, I, 142.

Kraśnik wieś parafialna, I, 198, 232, II, 420, 482, 483, 484.

z Krasowa, patrz, Zbygniew XIV, Mikołaj CXXXI.

Krauszów wieś parafialna, I, 196, II, 403.

z Kępy, patrz Piotr LXXV, Zdzisław XIX.

Krobielice wieś, II, 495.

z Krobielic, patrz Bogusz IX.

z Królewic, patrz Andrzej, Henryk, Sułek, Wierzechosław i Włost Krystynowicze.

Kromoń, założyciel dworu Kromołów, I, 67.

Kromoła VII, II, 100, 115.

Kropelin, patrz Henryk XXXIII.

Kruczek, patrz Mikołaj CLVII.

Kruplino wieś, I, 172.

Krupsko wieś, II, 69.

Krusinów wieś, I, 150, II, 197.

Kruszynowa wieś, II, 123.

Krużłowa wieś parafialna, I, 227. z Krużłowej, patrz Dominik VII.

Krym I rycerz, II, 173.

Krystajrys I, 1234 zakonnik miechowski, II, 109.

Krystan Keczner 1304, I, 165.

Krystan I, 1304—1327 kanonik katedr. krakow. I, 177, II, 255.

Krystan ze Sobniowa, 1352, I, 195.

Krystyan I, 1238 komornik księżnej, II, 120.

Krystyan 1222—1224 biskup pruski, II, 43, 47.

Krystyn Lubowła, 1205 palatyn mazowiecki, I, 108.

Krystyn III Młodocie Lubowła 1228—1230, II, 68.

Krystyn IV Raclawowicz, 1228—1230, II, 69.

Krystyn V 1330 brat Racibora XII Wojciechowicza, II, 84.

Krystyn VI Sułkowicz Starza z Niedźwiedzia † 1241, I, 130, II, 124, 213.

Krystyn VI b. Sala, 1252, II, 153.

Krystyn VII Piotrkowicz Lubowła, II, 172.

Krystyn IX Lubowła, 1283 kasztelan sieciechowski, II, 218, 511.

Krystyn X mistrz, 1303 kanonik katedr. krakow. II, 253.

Krystyn XI, 1308 podezaszy sandomirski, II, 261.

Krystyn XII Gniewomirowicz, 1316, II, 247, 276.

- Krystyn XIII Wawrzyńciewicz Sulima, 1325, II, 297.
- Krystyn XIV Sokolec Lubowla, 1329, II, 311.
- Krystyn, 1330 sołtys z Kamienicy, I, 182.
- Krystyn XV z Damujowie Łabędź, II, 332, 406.
- Krystyn XVI z Turbii, I, 332.
- Krystyn XVII, II, 332.
- Krystyn XVIII z Miodar, II, 332.
- Krystyn XIX Adamowicz z Książa, 1343, II, 273, 370.
- Krystyn XX z Michowa, 1351 — 1353, II, 395.
- Krystyn XXI z Tura Łabędź 1354, II, 408.
- Krystyn XXII z Błogocic, 1354, II, 411.
- Krystyn XXIII z Grabienic Lubowla, 1356, II, 418.
- Krystyn XXIV z Wysza (?), 1361, II, 446.
- Krystyn XXV (Krzezon) z Mikluszowie Lubowla, 1365 chorąży sandomirski, 1367 chorąży krakowski, II, 470.
- Krystyn XXVI z Iłży, II, 491.
- Krystyn XXVII z Miodar Lubowla, II, 491.
- Krystyn XXVIII, II, 491.
- Krystyn Piotrkowicz Lubowla palatyn mazowiecki, II, 136, 47, 48, 58, 61.
- Krystyn z Miedźwiedzia, II, 199.
- Krystyn, patrz Krzezon IV i V.
- Krystynowicz, patrz Imbram VI, Piotr XXVI c, Wojciech XXX, Sulisław XXIV, Wojciech XXXVI, Piotr CLXVIII.
- Krzieńcice wieś parafialna, I, 129.
- z Krzieńcic, patrz Piotr CLV Garb. Krzcin wieś, I, 103, 185, II, 220.
- Krzczała, patrz Krzezon VI.
- Krzezon IV (Krystyn), 1274, II, 202.
- Krzezon V (Krystyn) Łabędź, II, 332, 366.
- Krzezon VI (Krzczała) Ocic ze Skrzywna Łabędź, 1354, II, 333, 406, I, 196.
- Krzezon (Krystyn) założyciel dworu Krzezonowice, I, 82.
- Krzezon, patrz Krystyn XXV.
- Krzezonów wieś, II, 406.
- z Krzezonowa, patrz Jakub XLIII Wawrzyńciewicz.
- z Krzezonowa Jakub, 1325 sołtys z Bogucic, I, 177.
- Krzezonowicz, patrz Mirosław XXII.
- Krzeczek, II, 332.
- Krzeczkowicz, patrz Jakub LIX, Maciej XIV.
- z Krzczowa, patrz Jan CLXXXIX.
- Krzesław V Sądowicz z Białaczowa lub Prandocina Odrowąż, 1222 rycerz kasztelana krakowskiego, 1224 stolnik nadworny, 1227 stolnik sandomirski, 1228 cześnik, 1231 — 1236 b. u. II, 5, 42.
- Krzesław VI Krystynowicz Lubowla, 1224 b. u. 1232 palatyn kujawski, II, 48.
- Krzesław VII Szawłowicz Odrowąż, 1228, II, 66.
- Krzesław VIII Odrowąż, 1276 łowczy sandomirski, 1292 — 1295 kasztelan czechowski, I, 157, II, 502 509.
- Krzesław IX z Szumska, 1341 — 1357, II, 365.
- Krzesław X Odrowąż, 1358 ziemianin sądecki, II, 427.

Krzesław XI z Pawłowa, 1363, II, 460.
Krzesław XII z Chodowa Odrowąż, 1363, II, 462.
Krzesław XIII Dobiesławowicz Odrowąż z Końskiego, II, 445, 491, 493.
Krzesław z Bieniędzic, 1360, I, 202.
Krzesław z Chodowa, 1363, I, 205.
Krzesław Dobiesławowicz Starza, 1364, II, 344.
Krzesław, założyciel dworu Krzesławice, I, 61, 71, 80.
Krzesława I Lubowła z Byżowa, 1363, II, 457.
Krzesławice wieś, I, 137, 138, 146, 157, 177, II, 106, 141, 205, 389, 406.
Krzyszów cło, I, 202.
Krzyszowice wieś i sołtystwo, I, 207, 227, II, 201, 467.
Krzysz II Gosławicz, 1228—1230, II, 67, 83.
Krzyszczan II Putysławowicz z Krzyżanowic 1228—1230, II, 40, 68.
Krzyszczan III, 1228, 1229 podkanclerzy Henryka Brodatego, II, 70.
Krzyszczanowski dział w Dubiu, II, 193.
Krzyszczek IX, II, 120.
Krzyszczek X Krzyszkowicz, 1238, I, 129, II, 120, 47.
Krzyszkowice wieś, I, 129, 187, 196, II, 47, 120, 407.
Krzyszkowice, patrz Krzyszczek X, Lewosz I.
Krzyszowice wieś, I, 203, 204, 206, 208, 210, II, 439,

440, 446, 447, 451, 459, 460, 464, 465, 469, 470, 481, 482.
z Krzyszwic, patrz Adam XXVII Henrykowicz, Bronka I, Czeszka I Klimuntówna, Gniewomir V, Gołuch V Klimuntowicz, Gotard III, Gotard IV, Henryk XXVII, Henryk XXXII, Jan CXCI, Janusz XVIII Mucha, Katarzyna IV, Klimunt XX, Klimunt XXI Wróbel, Klimunt XXXV, Libert I Klimuntowicz, Machna III Smyłowiczówna, Magdalena II, Marcin LI, Mikołaj CLVIII, Mikołaj CLXV Przybkowicz, Ozanna, Piotr CLXXXIV, Piotr CLXXXV, Przybysław XXXI, Przybysława I Stanisławówna, Rosław I, Smył XVII, Stachna I, Stanisław XXI Laska, Stanisław XLIII, Strasz III Wilkowicz, Świętosław XXV, Tomasz XXX, Tomka I, Uniesław V, Wichna I Stanisławówna, Wichna III, Więclaw XXXII, Wojciech XL, Wojsław XXXVI, Zbygniew XVI.
Krzysztofor I, 1222 rycerz biskupa krakowskiego II, 41.
Krzysztofor II, 1266 kanonik katedr. krakow. II, 182.
Krzysztoforowicz, patrz Mikołaj XIV.
Krzysztopor (Krzysztofor) założyciel dworu Krzysztoforzyce, I, 61.
Krzywosąd IV Starza, II, 187.
Krzywosąd V Starza, 1288, II, 230, 282.

Krzywosąd VI Starza, 1332—1337 podkomorzy krakowski, II, 320, 357.
Krzywosądowicz, patrz Jan CXXXI, Mikołaj LXXV, Niemsta III.
Krzyżacy, I, 184.
Krzyżanowice klasztor Premonstrantek tamże, I, 138, 141, 160, II, 34, 55, 159, 237.
Krzyżanowice wieś, I, 139, 157, 206, II, 223.
z Krzyżanowic Krzyszan II Putysławowicz, 1228—1230, II, 68, — patrz Świętosław XI.
Książki powiat, I, 229.
z Książa Jan kasztelan krakowski, 1366—1379, II, 502.
z Książa, patrz Adam XIV, Jakusz IV, Jan CLXXIX, Krystyn XIX Adamowicz.
Książnice wieś, I, 168.
Ksienice wieś, II, 61.
z Ksienic kapelan: Radwan, 1224, II, 17.
z Kuchar Andrzej, 1373, II, 482.
Kujawy, I, 104, 107, 109.
Kujawskie biskupstwo i katedra, I, 142, 168, 180, II, 92, 222.
Kumani, I, 157, II, 197.
Kuna, patrz Piotr CXXVI.
Kunad, 1352 sołtys I, 195.
Kunegunda (Kinga) księżna krakowska i sandomirska, żona księcia Bolesława Leszkowicza, I, 127, 130, 143, 148, 151, 153, 154, 155, 157, 158, 160, 199, II, 95, 106, 123, 201, 205, 212, 214, 215, 230, 231, 232, 410.

Kunice wieś, I, 190, II, 309, 380.
Kunicki Piotr, 1324, I, 176.
Kunko Kuncowicz, 1337, sołtys z Gutanowa, I, 185, II, 351.
Kunów wieś, I, 150, 205, II, 375.
Kurdwanów wieś, I, 140, II, 212.
z Kurnika, patrz Mikołaj CLIII.
Kurozwięki, wieś parafialna, I, 231, 141.
z Kurozwek Mścigniew Marcynowicz, 1246, II, 84.
z Kurzelowa Jan 1332, II, 320.
Kusina I, II, 174.
Kuźma I, II, 125.
Kuźma II rycerz, 1255, I, 142, II, 160.
Kuźma III 1274—1282 opat tyniecki, II, 202, 217.
Kwaczała wieś, II, 416.
Kwas, patrz Henryk XVIII.
Kwilina wieś, II, 123.

L.

Lajn ze Stubna, 1358, II, 429.
Lala, patrz Mikołaj CIII.
Lambek Grzegorzewicz z Zadroża, 1346, I, 191, II, 377.
Lambert II brat Herubina z Wysokiej, II, 173, 174.
Lambert III, 1275 brat Roberta, II, 204.
Lambert IV, 1284 dziekan u. św. Floryana na Kleparzu, 1295 podkomorzy książęcy, II, 221.
Lambert V, 1303 kustosz klasztoru miechowskiego, II, 253.
Lambert V b. Szczepanowicz

z Pstroszyc, 1362—1365,
I, 203, II, 449.
Lambert VI Stanisławowicz
z Pstroszyc, 1363—1365,
I, 208, II, 458, 334.
Lambertowicz, patrz Jan LXIII,
Stefan XXVII.
Lambin II 1239—1266 ka-
nonik katedr. krakowski, II,
122.
Lambin III, 1299, rektor ko-
ścioła w Ruszczy, II, 244.
Lambinowicz, patrz Jan XXV.
Lambko I, 1274 prokurator
klasztora w Skale, II, 203.
Lampert III, 1082 † 1101
biskup krakowski, I, 95, 97,
Lanckorona miasto, I, 201, 210,
II, 433, 476.
Lanckorońscy Zadorowie, II,
408.
Laska, patrz Stanisław XXI.
Laskowice wieś na Szląsku,
II, 2.
Lasocie, patrz Pakosław V Stary.
Lasota III Wojciechowicz Aw-
daniec, 1233 b. u., 1249
kantor wiślicki, 1250 pro-
boszcz szkalmirski, 1258—
1264 proboszcz sandomirski,
II, 2, 55, 96, 116, 133, 181.
Lasota IV Awdaniec, 1271 pro-
boszcz szkalmirski, II, 196.
Lasota V Awdaniec, 1271,
1272 kasztelan sądecki, II,
197, 506.
Lasota VI z Przewodu, 1339,
II, 360.
Lasota VII Zadybski, 1349—
1354 kasztelan zadybski, I,
196, II, 387, 413.
Latała, patrz Andrzej LVII.
Latoszyn wieś, I, 157, II, 228.

z Lednicy Tomsik, II, 496.
Leksik 1346 rządzca klasztoru
św. Andrzeja w Krakowie, II,
377.
Leliwa, Leliwici herb i ród, I,
226, 228, 229, 230, 232,
II, 184—187, 211, 269,
303, 310, 324, 326, 344,
355, 392, 409, 420, 436, 441.
Lelów gród, I, 137, 145, 165,
— wójtostwo i mieszczenie,
I, 204, 208, — ziemia i po-
wiat, I, 145, 228.
Lelów Stary, I, 189.
z Lelowa, patrz Marcin LIII,
Wawrzyniec XXIV, Mikołaj
CLVII Kruczek.
Leniart (Leonard) XI Lubowła,
1201, II, 1.
Leniart XII Filipowicz Lubowła,
1228, II, 70.
Leniart XIII Chocimirowicz Lu-
bowła, 1234—1242, II, 26,
103, 109.
Leniart XIV Lubowła, kanonik
kurzelowski, II, 175.
Leniart XV 1274 pisarz opata
tynieckiego, II, 203.
Leniart XVI Minoryta, 1281,
II, 215.
Leniart XVII Łabędź, 1309
wójt jędrzejowski, II, 263.
Leniart XVIII Łabędź, 1321
pleban oświęcimski, II, 287.
Leniart Dzierżykrajowicz, 1327,
I, 180.
Leniart XIX Dzierżysławowicz,
1327, II, 246, 268, 303.
Leniart XX, 1339 wikaryusz
kościół św. Szczepana, II,
359.
Leniart XXI z Banowic Lu-
bowła, 1347, I, 191, II, 381.

- Leniart XXII Lubowla z Gąwłowa, 1365, I, 208, II, 474.
 Leniart XXIII Lubowla z Pleyszowa, II, 491.
 Leniart Więclawowicz Lubowla (ze Swoszowic), 1387, II, 497.
 Leniart, założyciel dworu Leniarcice, I, 75.
 Leniart, założyciel dworu Lenartowice, I, 82.
 Leniartowicz, patrz Adam IV.
 Leon książę ruski, II, 166.
 Leonard rycerz, 1331, I, 182.
 Lepietnica wieś, I, 183.
 Leśna wieś, I, 174.
 Leśnica wieś, II, 34.
 Leszczyna wieś, II, 396, 490.
 z Leszczyny, patrz Mikołaj CXLV.
 Leszcyce ród, I, 232.
 Leszek Kazimirowicz książę polski, I, 101, 105, 106—114, 117, 118, 120, 140, II, 2, 4, 24, 26, 43, 44, 48, 49, 56, 61, 62, 87, 91, 172.
 Leszek Czarny książę krakowski, sandomirski i sieradzki, 1279 † 1289, I, 103, 147, 150, 153—162, II, 177, 187, 211, 215, 217, 220—230, 269, 348, 410.
 Leszek Bolesławowicz książę mazowiecki i kujawski † 1186, I, 103, 104.
 Leszkowice wieś, II, 317.
 Leupold, 1338 sołtys w Szafarach, I, 186.
 Lew książę ruski, 1280, I, 154.
 Lewart, założyciel dworu Lewartów, I, 87.
 Lewarty ród, I, 231, 232.
 Lewek żyd, 1363, I, 205.
 Lewosz I, Krzyszkowicz, 1238, I, 129, II, 47, 120.
 z Łęcz, patrz Andrzej XLII, Jarosław VIII.
 Libert I Klimuntowicz z Krzyszowic, 1361, 1362, II, 446, 332.
 z Libiertowa, patrz Stanisław XX, Wawrzyniec XI.
 Libertus Szymonowicz, 1235, II, 141.
 Libichowa (Trzeciana), klasztor kanoników regularnych tamże, I, 142, 225, II, 29, 103, 147, 163.
 Libiszowa wieś parafialna, I, 232.
 Libusza wieś, I, 203, II, 384, 385.
 Ligięzowie, II, 99.
 Lignica, 1241 bitwa tamże, I, 130, II, 80, 124.
 z Lipna Jan LXII, 1258, II, 169.
 Lipnica wieś parafialna, I, 227.
 Lipnik wójtostwo, I, 183, — sołtystwo, I, 190.
 Lipowa wieś, II, 57.
 Lis, patrz Mikołaj LXIV.
 Lis, Lisowie, herb i ród, I, 65, 68, 74, 76, 99, 228, 229, 232, II, 6, 39, 73, 79, 84, 85, 143, 178, 218, 242, 244, 263, 264, 290, 307, 318, 330, 342, 343, 353, 401, 405, 415, 433, 478, 493.
 Lisów wieś, II, 174.
 Liszki wieś, I, 205.
 Litwini, I, 134, 136, 144, 151, 154—157, 161, II, 197.
 Lodgierowicz, patrz Chwalisław IV.
 Lombard, patrz Gierard I.

Lubaczów cło tamże, I, 202.
Lubcina wieś, I, 103.
Lubeza wieś, II, 384, 433.
z Lubezy Wincenty VI Dziw-
szowicz, 1234, II, 105.
Lubechowitz gród, I, 153.
Lubecka wola wieś, II, 497.
Lubiąski klasztor, II, 35.
Lubiąż wieś, II, 193.
Lubicko dobra, II, 113.
Lubieszko wieś, II, 130.
Lubienia rzeka, I, 205.
Lubienie wieś, II, 458.
Lubiński klasztor, I, 143, II,
15, 25.
Lubla wieś, I, 103, II, 220.
Lublin gród i miasto, I, 130, 171,
173, 188, 199, II, 428, —
kościół św. Michała tamże,
I, 155, — ziemia, I, 109,
136, 146, 151, 154, 155,
157, 164, 232.
Lubnica wieś, II, 106, 134.
z Lubnicy Iwon, II, 116.
Lubomir, założyciel dworu Lu-
bomirz, I, 70, 73.
Lubor, założyciel dworu Lubo-
rzyca, I, 62.
Luborzyca wieś, I, 191, 228,
II, 156.
Lubowła wieś na Spizu, I, 77,
78, 164, 177, 178, 182,
227, II, 251.
Lubowlici-Ogniwowie ród, I, 63,
64, 66, 68, 71, 72, 73, 81,
82—86, 108, 109, 112, 113,
121, 128, 138, 215, 216,
222 — 232, II, 2, 4—8,
14, 18, 22, 24, 26, 32—34,
37, 39, 40, 42, 44—48,
56—62, 68, 70, 74, 78,
82—86, 97, 98—100, 103,
104, 115, 116, 118, 119,

121—126, 130, 133—139,
143, 145, 153, 157, 162,
163, 166, 159, 161, 169,
172, 173—176, 180—183,
185, 187, 189—197, 202,
204—206, 211, 212, 218,
223, 225, 226, 231, 232,
238, 242, 246—251, 255,
260, 263, 270, 272, 277—
280, 289, 299, 303, 304,
308, 311—316, 318, 320,
324, 326, 329, 330, 335,
336, 342, 353, 356, 359,
366, 367, 370, 371, 378,
382, 384, 386, 389, 404,
407, 408, 412, 414, 415,
418, 419, 422, 423, 424,
429, 430, 433, 435, 440,
442, 447, 452, 455, 457,
459, 461, 463—466, 467,
474, 481, 483, 485, 486,
491, 496, 497.
Lubsin wieś, II, 406.
Lubusz strumień, I, 192.
Lubuski kościół, II, 307, bi-
skupstwo, I, 180.
Lubusza wieś, II, 443.
Lubzina wieś, II, 120.
Luciąża rzeka, I, 140.
Lucyan I, 1250 stolnik woje-
wody krakowskiego, II, 147.
Ludfryd I opat łysogórski, 1224,
II, 54.
Ludfryd II, 1224—1242 opat
tyniecki, I, 124 II, 56.
Ludmiła wdowa po Boguszy
województwie łęczyckim, 1258,
I, 144.
Ludmiła Mąkoszanka Bieniowa,
II, 139.
Ludmiła I 1356 przeorysza
klasztoru zwierzynieckiego,
II, 421.

Ludwik królewicz węgierski,
1339, I, 186, król węgier-
ski i polski, I, 197, II, 420,
454, 482—484.
Ludzimir, założyciel dworu Lu-
dzimirz, I, 72, 73.
Ludzimierz wieś, I, 183, II, 323,
Ludzimierz klasztor Cystersów
tamże, I, 126, 130, 224, II,
46, 47, 80, 94, 96, 119,
122, — założenie tamże ko-
ścioła, II, 105.
Lukut, II, 183.
Lukutowicz, patrz Mikołaj
XXXIX i XLVII.
Lulin wieś, II, 167.
Lupold II, 1306 niegdy pro-
wincyał Minorytów, II, 258.
Lupus 1286 kanonik katedr.
krakow. 1295 dziekan u św.
Floryana II, 224.
Lusław IV Gniewomirowicz Lu-
bowla, 1329, II, 314.
Lusław, założyciel dworu Lu-
sławice, I, 67, 72.
Lusławice wieś, I, 181, II,
313, 314.
z Lusławic, patrz Piotr Osta-
szewicz.
Lusź (Lusław), założyciel dworu
Luszwice, I, 83.
z Luszkowic, patrz Wit XVI.
Luszewice wieś, II, 42.
Luszwice wieś, II, 57.
Lutek, 1321 sołtys z Biesiadek,
I, 174.
Lutryd, 1229 opat tyniecki, I,
124.
Lutogniew I Piotrkowicz, II,
173.
Lutogniewowicz, patrz Markusz.
Lutosławowicz, patrz Wojśław X.
Lwów miasto, I, 154.

Ł.

Łabędź herb i Łabędziowie ród,
I, 62, 65, 73, 75, 76, 78,
85, 228, 229, 231, 232,
II, 109, 118, 124, 263, 280,
287, 302, 333, 335, 357,
366, 371, 405—408, 462,
488.
Łada wieś, II, 420, 482, —
czyli Goraj zamek, II, 482.
z Łady albo Ładowski, patrz
Dymitr II.
Łągiewniki wieś, I, 152, II,
176, 178.
z Łągiewnik, patrz Mikołaj
CLXXX.
Łagoda herb i Łagodowie ród,
II, 310, 381.
Łągów, I, 156, — kasztelania,
I, 141.
Łajsce wieś, I, 196, II, 412.
Ławszowici-Strzemieniowie ród,
I, 222, 227, II, 120, 255.
z Ławszowa, patrz Dobiesław
XIX.
Łącko wieś i kościół tamże, I,
137, 140, 141, 165, 168,
II, 42, 236, 253, 426.
Łączany wieś, I, 198.
Łączyn wieś, II, 43.
Łąka wieś, II, 232.
z Łąki, patrz Birowo II Tyczka
Markowicz.
Łąteżyn wieś, I, 146, 168,
172, 182, II, 141.
Łęcze dobra, I, 189.
Łęczno wieś, II, 26, 108.
Łęczyczka ziemia i dzielnica I,
102, 109, 161.
Łęg wieś, I, 103, 167, II, 220,
294.

z Łęganowa, patrz Andrzej LXXV, Jakub LXXVII.
Łęka wieś, II, 214.
Łęki wieś, I, 191, II, 326, 381, 396, 490.
z Łęki, patrz Marek X.
Łękomir I, 1275, II, 203.
Łętkowice wieś, I, 170, II, 120, 125, 126, 473, 474.
Łętowice wieś, I, 208.
Łętownia wieś, I, 208, II, 416,
Łężkowice wieś, I, 168, II, 57.
Łoniów wieś parafialna i sołtystwo, I, 174, 230.
Łoniowa wieś, I, 174, II, 286.
Łopuszna wieś, I, 197, II, 415.
Łososina las, I, 190. — rzeka, I, 195.
Łososina wieś, II, 375.
z Łososiny, patrz Bień V Wojślawowicz.
Łosoškowice wieś, I, 147, 151, II, 179, 182, 201.
z Łowinicy, patrz Spieymir XIII.
Łubinka rzeka, I, 162, II, 245.
Łubno wieś, I, 150, 196, II, 412.
Łubno stare wieś, II, 198.
Łuczan (Łucyan), założyciel dworu Łuczanowice, I, 61.
z Łuczyc, patrz Tomko IV.
Łukasz, dziad Marcina XXIV, II, 152.
Łukasz, 1334 sołtys z Siekierna, I, 184.
Łukaszowicz, patrz Marcin X.
Łukawa wieś, I, 145.
z Łukawy, patrz Bogusław XXXIII.
Łukawica wieś parafialna, I, 226.
z Łukawicy, patrz Jakusz, Scibor IX.

Łukowska ziemia, I, 155, 200.
z Łuszczewic, patrz Wawrzyniec XXIII.
Łyko, patrz Jan LXIX.
Łysek, patrz Gosław IX.
z Łysobargi Marcin XVII, 1224, II, 60.
Łysogóra wieś, I, 204, II, 456.
z Łysej góry Gall i Radost sołtysi łoniowscy, 1321, I, 174.
Łysogórski klasztor Benedyktynów, I, 145, 148, 150, 168, 172, 178, 194, 210, II, 7, 167, 190, 261, 283, 289, 359, 442, 480.
Łysaków wieś, I, 168, 208.
Łysy, patrz Mikołaj XII.

M.

Machna II, żona Strzeszka, 1352, II, 402.
Machna III Smyłówna z Krzyszowic, 1362, II, 447, 334.
Machna IV, 1362 żona Nieczuji z Nieczuji, II, 452.
Machna V Piotrówna, 1350, II, 333, 391.
Machna VI Strzeszowa, 1352, II, 334.
Machna córka Wszeborza VII z Marszowic, II, 497.
Maciej I, 1222, II, 41.
Maciej II, 1230 scholar krakowski, II, 78.
Maciej III, 1230—1237, II, 85.
Maciej IV, 1263 mnich zwierzyniecki, II, 179.
Maciej IV b. 1283 kasztelan wiślicki (uzupeł.), II, 219, 505.

- Maciej V, 1292 prokurator nadworny sądecki, 1293 kapelan i spowiednik księżnej Gryfyny, I, 160, II, 235, 238.
- Maciej VI z Myślica, 1313, II, 272.
- Maciej, 1317 wójt z Opatowca, I, 171.
- Maciej VII, 1318 wielkorządca, II, 279.
- Maciej VIII, 1320 sędzia nadworny biskupa krakowskiego, 1321 kanonik katedr. krakow. 1324 archidyakon zawichojski, 1327—1329 oficyał krakowski, II, 285, 297.
- Maciej, 1321 sołtys z Biesiadek, I, 174.
- Maciej IX Brochota, 1326 kanonik u św. Michała w Krakowie, 1348 kustosz tamże, I, 178, II, 301.
- Maciej Węgrzyn, 1326 sołtys z Myślica, I, 178.
- Maciej X 1327 pleban z Cła, II, 304.
- Maciej, 1328 kanonik i oficyał krakowski, I, 180.
- Maciej, 1329—1358 biskup kujawski, I, 181, 184, 188, 195, 198, 200, II, 311.
- Maciej XI Wojśławowicz ze Swieszkowic Lubowla, 1339 notaryusz publiczny, 1355 pisarz nadworny, kanonik katedr. krakow. 1357 kolector, II, 356, 359, 453.
- Maciej XII, 1345—1462 piwniczny tyniecki, II, 373.
- Maciej XIII ze Skąły, 1346, II, 378.
- Maciej XIV Krzeszkowicz, 1349 rządcą klasztoru miechowskiego w Smrokowie, II, 388, 332.
- Maciej, 1349 sołtys z Kalany, I, 192.
- Maciej, 1350 sołtys z Borku, I, 194.
- Maciej XIV, b., 1353 podrzęczy wiślicki, II, 405 (uzup.).
- Maciej XV, 1354 podrzęczy wiślicki, II, 409.
- Maciej XV, b., 1356—1358 komornik sądu ziem. krakow. II, 418.
- Maciej XVI, 1359 kustosz kielecki, kanonik katedr. krakow. II, 431.
- Maciej XVII z Jakubowic, 1359 kanonik katedr. krak. II, 433.
- Maciej XVIII Wawrzyńciewicz, 1360—1379 kanonik katedr. krakow. 1369 doktor dekretów, II, 436, 335.
- Maciej XIX, 1360 opat koprzywnicki, II, 438.
- Maciej XX, 1362 klucznik tyniecki, 1362 piwniczny tyniecki, II, 449.
- Maciej XXI ze Swieszkowic, 1362—1378 kantor sandomirski, kanclerz dobrzyński, II, 453.
- Maciej XXII ze Strzele, 1364, II, 465.
- Maciej, 1365 wójt w Osieku, I, 207.
- Maciej XXIII z Marszowic, II, 491.
- Maciej XXIV z Chotowa, II, 491.
- Maciej XXV Oksza ze Strzele, II, 492.
- Maciej Marcinowicz, 1391 wi-

karyusz koprzywnicki, II, 492.
Maciej Mściławowicz, 1389 wójt subrogat sądu nadwornego leńskiego w Nowym Sączu, II, 493.
Maciej Świętosławowicz (ze Stobnicy), 1389 kleryk dyecezyi krakowskiej, II, 496.
Maciej niegdy wójt lwowski, II, 401.
Maciej założyciel dworu Maciejowice, I, 62.
Magdalena II z Krzyszowic, 1362, II, 451.
Magdalena z Błogocic, 1354, II, 412.
Magnus V Wałkunowicz, 1228, II, 69.
Magnus VI, 1274 przeor tyński, II, 202.
Magnusowicz, patrz Janusz V, Piotr XXXV.
z Makocic, patrz Janusz XII.
Makowiska wieś, II, 396, 490.
Maksencyzus I, 1253, II, 156.
z Malic, patrz Bieniasz I.
Mała wieś, II, 404.
Małgorzata I, 1333 wdowa po Mikołaju LIX Pączku, I, 183, II, 231, 299, 324.
Małgorzata I, b., 1339, żona Pełki XX kasztelana sieciechowskiego, I, 187, II, 318, 356.
Małgorzata II, 1339 wdowa po Tomaszu XXIII z Pawłowa, II, 335, 359.
Małgorzata III z Błogocic, 1354 żona Jana z Wrocimowic, II, 412.
Małgorzata IV Jakuszówna ze Zborczyce, 1356, II, 331, 419.

Małgorzata V Gniewomirówna z Krzyszowic Lubowla, 1365, II, 470, 331.
Małgorzata, 1383 wdowa po Dobku I z Trzecieszy, II, 488.
Małgorzata, 1387 córka Klimunta XXXIX Rożna z Rożnowa, II, 490.
Małobąd, założyciel dworu Małobądź, I, 64.
Małogost, założyciel grodu Małogoszcz, I, 85.
z Małoszowa, patrz Wierzbęta V.
Małujowicz, patrz Bogdasz III.
Manina wieś, II, 368.
Marcin VI przed r. 1210, II, 16.
Marcin VII, 1212—1220 kanonik katedr. krak. II, 19.
Marcin VIII, 1212 kapelan biskupa krakow. II, 21.
Marcin IX Wyszowicz Sulima, ojciec Poznana, II, 28.
Marcin X Łukaszowicz, 1220, II, 31.
Marcin XI, 1222 komornik, 1224 podkomorzy biskupa krakow. II, 40.
Marcin XII, 1222 podezaszy biskupa krakow. II, 40.
Marcin XIII, 1222 podłowczy biskupa krakow. II, 40.
Marcin XIV, 1222, II, 41.
Marcin XV (Marcinek) z Łętkowic, 1224, II, 59.
Marcin XVI Pierścioneł, 1224, II, 60.
Marcin XVII z Łysobargi 1224, II, 60.
Marcin XVIII, 1224 podkomorzy biskupa krakow. II, 61.
Marcin XIX, 1228, II, 66.
Marcin XX zięć Bronisza, II, 84.

Marcin XXI Żegocic Starza, 1263 koniuszy krakowski, 1268 kasztelan zawichojski, II, 103, 510.

Marcin XXII, 1250—1258 opat wąchocki, II, 142.

Marcin XXIII z Goszczy, 1250, II, 147.

Marcin XXIV, 1252 wnuk Łukaszów, II, 152.

Marcin XXV Piotrowicz Rawa, 1253 kapelan biskupa krakow. II, 95, 156.

Marcin XXVI, 1263 mnich zwierzyniecki, II, 179.

Marcin XXVII, 1270—1279 kleryk, pisarz nadworny, II, 190.

Marcin XXVIII Gołuszowicz, 1273 b. u. 1276 miecznik krakowski, 1278 kasztelan brzeski, 1286 kasztelan biecki, 1287—1290 kasztelan małogojski, II, 183, 201, 509, 510.

Marcin XXIX, 1281 koniuszy krakowski, 1285 cześnik krakowski, II, 215.

Marcin XXX, 1293 przeor zwierzyniecki, II, 239.

Marcin XXXII z Brzeźna Lubowla, II, 248, 270, 277, 324, 325.

Marcin Rynoldowicz z Krakowa, 1300 mistrz, I, 162.

Marcin XXXIII z Woli, 1304, II, 253.

Marcin XXXIV Zbigniewowicz Szreniawa ze Szczyrzyca, 1396, I, 166, II, 257.

Marcin XXXV Unisławowicz z Brzeźna, Lubowla, 1312 b. u. 1317—1323 sędzia

Klarysek starosądeckich, I 171, II, 113, 221, 249, 270, 276.

Marcin XXXVI, 1322 rządcza sandomirski biskupa krakowskiego, 1332 kanonik kielecki, 1334 kanonik sandomirski, 1343—1347 kanonik katedr. krakow. II, 289.

Marcin, 1318 sołtys z Kruplina, I, 172.

Marcin, 1325 sołtys z Gabonia, I, 177.

Marcin XXXVII, 1325 kustosz katedr. krakow. 1337—1338 kantor katedr. krakow. II, 301.

Marcin XXXVIII, 1327 klucznik klasztoru starosądeckiego, II, 302.

Marcin XXXIX, 1328 lekarz nadworny, II, 307.

Marcin XL, brat Jana CIV z Bielca, 1328, II, 307.

Marcin XLI Koścień, 1330 słuźebnik klasztoru starosądeckiego, II, 317.

Marcin XLII Zbigniewowicz, Szreniawa, 1335, I, 184, II, 337, 341.

Marcin XLIII, 1337 kanonik kielecki, II, 347.

Marcin XLIV, II, 332.

Marcin Maciejowicz z Winiar, 1337, I, 185.

Marcin Janowicz z Kurzelowa, 1343, I, 189.

Marcin Miłkowicz, 1343 sołtys w Jasieńcu, I, 189.

Marcin XLV, 1343 przeor wąchocki, II, 369.

Marcin Baryczka, 1349 wikaryusz, I, 192.

Marcin XLVI, 1354 kustosz wąchocki, II, 414.
Marcin XLVII Kieszkwicz dzie-
dzie Długołęki, 1357, II, 426.
Marcin z Cergowej, 1359, I,
200.
Marcin XLVIII ze Szreniawy,
1360, I, 201, II, 435.
Marcin XLIX, 1361—1362
podrzęczy krakow. II, 440.
Marcin L ze Szreniawy, 1363,
II, 458.
Marcin LI z Krzyszowic 1363,
II, 460.
Marcin LII z Ciszycy, 1363,
I, 206, II, 460.
Marcin, 1365 mieszczanin le-
lowski, I, 208.
Marcin LIII z Lelowa, II, 492.
Marcin LIV, II, 492.
Marcin z Dzierzkówka, II, 67.
Marcin Marciniowicz, 1252, II,
31.
Marcin Floryanowicz, 1379, II,
489.
Marcin, 1303 biskup albański,
II, 252.
Marcin Przybysławowicz, 1333,
II, 289.
Marcin IV papież, I, 155, 156,
157.
Marcinek, patrz Marcin XV.
Marcinowa wola wieś, I, 191,
II, 381.
Marciniowicz, patrz Adam XVIII,
Damian I, Jakub XIV, Mi-
kołaj LXXIV, Mściwniew III,
Pełka XVIII, Pełka XXII,
Raclaw III.
Marek I Swieboda, 1217 † 1225
wojewoda krakowski, II, 24,
27, 37, 64, 65, 89, 94, 106,
112, 502.

Marek II Markowicz Swieboda,
1227 kasztelan wiślicki,
1228—1230 wojewoda kra-
kowski, 1230 kasztelan san-
domirski, I, 120, 123, II,
25, 47, 63, 64, 66, 78, 80,
83, 89, 104, 106, 112, 122,
192, 502, 505, 504.
Marek III z Janiny, 1231, II, 92.
Marek IV Markowicz Swieboda,
1233—1237 kasztelan ra-
domski, 1260 b. u., II, 95,
112, 157, 192, 508.
Marek V Markowicz Swieboda,
1236 b. u., 1259 podcza-
szy krakowski, 1270 kaszte-
lan połaniecki, 1284 kaszte-
lan sandomirski, II, 95, 112,
505, 510.
Marek VI Secemicz Swieboda,
1243—1263, II, 129, 103,
113.
Marek VIII Swieboda (zobacz
Marek IV Markowicz), II, 191.
Marek IX, 1284 kasztelan san-
domirski, II, 221, 217.
Marek X z Łęki, II, 332.
Marek, 1307—1311 wójt san-
domirski, I, 166, 169.
Marek, 1337 wójt sandomirski,
I, 185.
Marek Rakoszyński, 1341, I,
188.
Marek XI Radwanita, 1346, II,
376.
Marek XII, 1346—1349 ko-
mornik sądu ziemskiego kra-
kowskiego, II, 379.
Marek XIII, 1356—1364 ku-
stosz sandomirski, I, 198,
II, 420.
Marek XIV z Wilkowa, 1361,
II, 443.

- Marek XV Swieboda ze Skrzydłej, 1361 skarbnik krakowski, 1366 łowczy krakowski, I, 203, II, 443.
- Marek XVI Abrahamowicz z Gosszyc, 1361, II, 445, 328.
- Marek XVII, 1365 pleban ze Steżycy, II, 471.
- Marek XVIII z Borowa, 1366, II, 480.
- Marek XIX, II, 492.
- Marek Markowicz, 1389 kanonik katedr. krakow. II, 492.
- Marek Boksicz, 1389 kanonik katedr. krakow. II, 487.
- Marek brat przyrodni Klimunta X Markowicza, Swieboda, II, 106.
- Marek dziedzic klasztoru stańteckiego, II, 125.
- Marek z Wilkowa, I, 202.
- Marka, 1263 magistra klasztoru zwierzynieckiego, II, 179.
- Markowicz, patrz Andrzej VI, b. Klimunt X, Marek II, Marek IV, Marek V, Birowo II Tyczka.
- Markusz I z Szanistowa, II, 173.
- Markusz II opat wąchocki, II, 174.
- Markusz III z Janiny, 1284 cześnik księżnej, 1285 kasztelan połaniecki, II, 221, 511.
- Markusz Lutogniewowicz kasztelan biechowski, II, 173.
- Markusz, założyciel dworu Markuszów, I, 87.
- Markuszów wieś, I, 232, II, 317.
- Markward I, 1230, II, 85.
- Marszowice wieś, I, 180, II, 307.
- z Marszowic, patrz Rodgier III, Falisław VIII, Maciej XXIII, Wszebor VII.
- Martyryusz I, 1234 skarbnik wąchocki, II, 108.
- Marzynek, II, 183.
- Marzynkowicz, patrz Mikołaj XLI.
- Mateusz, 1143 † 1165 biskup krakowski, I, 99, 101.
- Mateusz III, 1222 podkomorzy kasztelana wiślickiego, II, 38.
- Mateusz V, 1224—1229 podkanclerzy krakowski II, 56.
- Mateusz VI Odrowąż, 1231 b u., 1239 kantor katedr. krakow. II, 90.
- Mateusz VII, 1234 kapelan, 1236 kanonik katedr. krak. 1239 kantor katedr. krak. II, 105.
- Mateusz VIII Wojnowicz Lubowla z Dubia, 1270, II, 182, 194, 201.
- Mateusz IX Hensyrowicz Lubowla z Dubia, 1270, II, 174, 182, 193.
- Mateusz X, 1295 opat tyńiecki, II, 241.
- Mateusz, 1334 sołtys z Biertowic, I, 184.
- Matuszewicz, patrz Hensyr II, Piotr LXXXIV.
- Matylda, 1230 wdowa po Raciborze XII Wojciechowiczu, II, 86,
- Maurus biskup krakowski, I, 99.
- Maurycy I, 1234 zakonnik wąchocki, II, 108.
- Mazowsze, I, 104, 109, 157.
- Mądrostka, patrz Dzierżek IV, Jan CXXVI.
- Mądrostki herb i ród, I, 67,

227, 229, 232, II, 82, 252,
267, 311, 319, 346, 366,
399, 436, 448, 476.
Medyka, patrz Tomasz X.
Meltur sołtystwo, I, 171.
Mełgiew wieś, II, 317.
Męcina Dzierżławowicz ze
Skrzynna Łabędź, 1389, II,
488.
Męcina Rawicz, założyciel dworu
Męcina, I, 71, 74.
Męczykał Wincenty, I, 177.
Mękosza Dnieprowicz, 1242, II,
101.
Michał III, 1212 kapelan bis-
kupa krakow. II, 21.
Michał IV, 1213 opat mogiński,
II, 22.
Michał V Piotrkowicz Połukoza,
1220 b. u. 1239 cześnik
sandomirski, 1243 † 1255
kasztelan krakowski, I, 137,
II, 31, 133, 134, 148, 154,
159, 160, 164, 501.
Michał VI, 1232 b. u. 1234—
1252 kanonik katedr. krak.
II, 93.
Michał VII, 1234 kanonik ka-
tedr. krak. 1269 proboszcz
kielecki, II, 105.
Michał VIII Michałowicz Lu-
bowła, 1239 cześnik sando-
mirski, 1258—1260 podstoli
krak. II, 32, 121, 133.
Michał IX Przedwojowicz † 1241,
II, 124.
Michał X, 1269—1277 pro-
boszcz kielecki, kanonik ka-
tedr. krakow. II, 206.
Michał 1273 wójt sądecki, I,
151.
Michał XI Radwanita, 1278,
II, 209.

Michał XII Radujowicz, 1287,
II, 187, 228.
Michał XIII, 1284 kustosz ka-
tedr. krakow. 1295—1302
kantor katedr. krakowski II,
222, 241.
Michał 1295 kantor krakowski,
I, 161.
Michał XIV Peteczyc Lubowła,
1306 skarbnik krakowski,
1316, 1317 kasztelan ra-
dowski, II, 248, 258, 508.
Michał XV, 1319—1334 opat
tyniecki, I, 173, 180, 184,
II, 281, 305, 306, 309.
Michał XV b, 1320 podsędek
ziemski krakow. II, 286.
Michał XVI, 1321—1338 ka-
nonik katedr. krakow. II, 287.
Michał XVII Niedźwiedź, 1327
kanonik katedr. krak. II, 305.
Michał XVIII z Rzymu, 1330
szpitalnik szpitala św. Ducha
w Krakowie, II, 316.
Michał XIX z Opalany Lu-
bowła, 1333, II, 325, 353.
Michał XX, II, 332.
Michał XXI, 1334—1338 ple-
ban z Dzierążni, kanonik
katedr. krakowski, II, 337.
Michał XXII, 1337 wojski
krakowski, II, 351.
Michał, 1337 sołtys z Raclawic,
I, 185.
Michał, 1343 sołtys z Kazi-
mirza, I, 189.
Michał XXIII, 1348 zakonnik
u św. Andrzeja w Krakowie,
II, 383.
Michał XXIV Karsna, 1349
rządca klasztoru miechow-
skiego w Szczepanowicach,
II, 388.

Michał XXV, 1351 pleban z Osiekowa, II, 395.
Michał XXVI, 1351 kustosz u św. Idziego w Krakowie, II, 397.
Michał XXVII z Błogocic 1354, II, 411.
Michał XXVIII Giedezyc Lubowla, 1354, II, 414.
Michał XXIX z Paszkowic, 1356, II, 417.
Michał XXX (Michałko) z Miedźwiedzia, 1361—1367 kanonik wiślicki i szkalmirski, pisarz nadworny, II, 442.
Michał XXXI z Kielanowic, 1362, I, 204, II, 453.
Michał XXXII z Częstocic, 1363, II, 460.
Michał XXXIII ze Strożysk, 1365, I, 207, II, 471.
Michał XXXIV, 1366 dziekan sandomirski, I, 210, II, 475.
Michał XXXV z Bolesławia, 1366, II, 477.
Michał XXXVI Michałowicz ze Szcaworyża, 1389, II, 492.
Michał XXXVII, II, 492.
Michał Piotrowicz (z Knyszyna), 1375 kanonik katedr. krak. II, 494.
Michał Wincentowicz (ze Mstowa), 1389, notaryusz publiczny, II, 497.
Michał Stanisławowicz (z Broniszowa), 1375 kanonik katedr. krakowski, II, 495.
Michał biskup kujawski, 1232, II, 92.
Michał wójt sądecki, 1273, II, 201.
Michał Dobrosławowicz Mino-ryta, 1258, II, 169.

Michał Broniszowicz, 1375 kanonik katedr. krak. II, 487.
Michał, założyciel dworu Michałowice, I, 62.
Michałkowicz, patrz Hanko VI.
Michałowice wieś i sołtystwo, I, 162, 185, II, 245, 389.
Michałowicz, patrz Dzierżykraj VI, Pełka XIV, Sulisław XXI, Mikołaj CLXII, Mirogniew I. z Michowa, patrz Andrzej LXX, Krystyn XX, Rafał IV Warszowicz.
Miezko (Mikołaj) Pisanka, 1351 rządcza klasztoru św. Andrzeja, II, 395.
Miezko, patrz Mikołaj XCII.
Miechów, klasztor Bożogrobców tamże i sołtystwo, I, 100, 132, 136, 137, 139—142, 144—146, 152—153, 155—157, 165, 168, 170, 172, 173, 182, 191, 196, 206, 207, 229, II, 4, 23, 24, 42, 75, 79, 80, 93, 106, 108, 111, 114, 126, 166, 167, 170, 172, 181, 205, 208, 226, 229, 230, 245, 320, 373, 389, — miasto i wójtostwo, II, 232, 260. z Miechowa, patrz Fryderyk III, Jan LV.
Mieczmir, założyciel dworu Mieczmirz, I, 87.
Mieczsław, 1243 książę opolski, I, 143.
Mieczsław VII Floryanowicz z Myszkowa, 1308, I, 168, II, 247, 261, 330.
Mieczsław VIII, 1337 burgrabia biskupa krakowskiego w Lipowcu, II, 347.
Mieczsław IX Włodzimirowicz

ze Smogorzewa Łabędź 1354,
I, 196, II, 406, 335.
Mieczsław X Stanisławowicz ze
Pstroszyc, I, 208, II, 469,
334.
Mieczsław XI z Gór, II, 492.
Mieczsław Adamowicz, 1368
kanonik katedr. krakowski
i szkalmirski, II, 382.
Mieczsław uzurpator mazowiecki,
II, 407.
Mieczsławowicz, patrz Mikołaj
XXI.
Miedźwiedź, patrz Pasek XIII.
z Miedźwiedzia, patrz Gniewo-
mir VI, Jakusz VI, Krystyn
VI Sułkowicz, Mikołaj CLXXII,
Michał XXX, Sułek V, Su-
lisław XVIII b, Tomasz
XXXI, Tomasz XXXII Żre-
biec.
Mielsztyn wieś parafialna, I,
226.
z Mielsztyna Jan, 1366—1379
kasztelan krak. I, 182, II,
502.
z Mielsztyna, patrz Jan CLXXIX.
Mielsztyńscy Leliwici, II, 184.
Mierzawski wiec, I, 136, II, 50.
Mieszek Stary książę, 1177, I,
101, 103 — 105, 107, 108,
II, 35.
Miedzieża, patrz Tomasz XI.
Miękosza Dnieprowicz, 1242,
II, 126,
Mikluszowice wieś, I, 225.
z Mikluszowic, patrz Krystyn
XXV.
Mikołaj III Lubowła palatyn
krakowski, 1182 † 1206,
I, 104—108, II, 6, 45,
94, 117, 118, 502.
Mikołaj III b, Mikołajowicz Lu-

bowła, 1209 palatyn kra-
kowski, I, 109, II, 94, 117,
118, 502, 45.
Mikołaj IV, 1206—1220 ka-
nonik katedr. krakow. 1214
proboszcz wiślicki, II, 11.
Mikołaj IV b. Raciborowicz,
1224 podkanclerzy krakow-
ski, 1239 kantor katedr. kra-
kow. II, 43.
Mikołaj V, 1212, II, 18.
Mikołaj VI, 1212 wikaryusz
katedr. krakow. 1224 kape-
lan biskupa krak. 1230—
1239 kanonik katedr. krak.
II, 11, 20.
Mikołaj VII Polaninowicz, 1209
kapelan księcia śląskiego,
1214—1223 notaryusz te-
goż księcia, II, 27, 28, 23.
Mikołaj VIII Klus albo Klu-
sęta, 1222—1224 kapelan
biskupa krakow. II, 39.
Mikołaj IX Repezol, 1222—
1232 kanclerz nadworny,
1235—1239 kanonik ka-
tedr. krakow. II, 43, 44.
Mikołaj X opat sieciechowski,
1224, II, 54.
Mikołaj XI (Mikuł), 1222—
1225 archidyakon krakowski,
II, 54.
Mikołaj XII Łysy, 1227—1229
kanonik katedr. krakow. II,
63, 11.
Mikołaj XIII, 1227—1232,
II, 67.
Mikołaj XIV Krzysztoforowicz,
1228, II, 69.
Mikołaj XV Salomonowicz, 1228,
II, 74.
Mikołaj XVI, 1229 wikaryusz
kielecki, II, 76.

Mikołaj XVII, 1229 mistrz,
kapelan kielecki, II, 76.
Mikołaj XVIII Domanowicz,
1230, II, 78.
Mikołaj XIX Więclawowicz,
1230—1233, II, 82, 86, 18.
Mikołaj XX (Mikuł) Odrowąż,
1231, II, 90, 114.
Mikołaj XX b, 1234, 1235 ku-
stosz katedr. krakow. II, 105.
Mikołaj XXI Mieszławowicz,
1231, II, 92.
Mikołaj XXII, 1232, 1236, II,
93.
Mikołaj XXIII (Mikuł) Wojsła-
wowicz Lubowla, 1234 ku-
stosz katedr. krakow. 1249
scholastyk krakow. 1264 pro-
boszcz katedr. krak. 1266
archidyakon krakow. II, 97,
110, 11.
Mikołaj XXIV Chocimirowicz
Lubowla, 1233 b. u. 1243
kasztelan biecki, 1255 ka-
sztelan lubelski, 1259 ka-
sztelan małogojski, 1263 ka-
sztelan brzeski, 1268 kaszte-
lan biecki, II, 97, 26, 104,
507, 509, 510.
Mikołaj XXV Gallik, 1234 opat
klasztoru sieciechowskiego, II,
110.
Mikołaj XXV b. Witowicz, 1236
† 1241, I, 130, II, 113, 79.
Mikołaj XXVI, 1239 sędzia
sandomirski, II, 122.
Mikołaj Jastka 1243, I, 134.
Mikołaj XXVII, 1244—1264
kanonik subdyakon krakow.
II, 133.
Mikołaj XXVIII Goduła, 1246
—1258 sędzia nadworny
krakow. II, 136, 156.

Mikołaj XXIX Mściwowiec Lu-
bowla, 1248 b. u. 1249
cześćnik krakow. 1255—1272
wojewoda krakow. I, 150,
II, 118, 139, 502, 503,
138, 195, 147, 148, 45.
Mikołaj XXX, 1250 scholastyk
szaniecki, 1266 scholastyk
kielecki, II, 143.
Mikołaj XXXI, 1250—1254
kapelan nadworny, II, 144.
Mikołaj XXXII Piotrowicz, 1252,
II, 152, 95.
Mikołaj Volkmarowicz, 1253,
I, 141.
Mikołaj XXXIII, 1253 kapelan
biskupa krakow. II, 156.
Mikołaj XXXIV, 1253, II, 156.
Mikołaj XXXV Janowicz Lu-
bowla, 1260, I, 145, II, 175.
Mikołaj XXXVI (Mikuła) Sie-
ciesławowicz z Chęcín Lu-
bowla, 1261 b. u. 1275
podkomorzy sandomir. I, 152,
II, 175.
Mikołaj XXXVI b. (Mikuł) Ste-
fanowicz Lis, 1263 b. u.
1269 podstoli sandomr. 1275
podkomorzy sandomir. 1276
podezaszy krakowski, 1282
kasztelan sandomirski, 1290
wojewoda krakow. II, 178,
503, 80.
Mikołaj XXXVII, 1263 wika-
ryusz katedr. krakow. II, 179.
Mikołaj XXXVIII, 1266 pro-
kurator i scholastyk wiślicki,
kanon. katedr. krak. II, 182.
Mikołaj XXXIX Lukutowicz,
1263 kasztelan brzeski, 1268
kasztelan biecki, 1283 kasz-
telan czchowski, II, 188, 183,
203, 509.

Mikołaj Bartkiewicz, 1264 wójt w Połańcu, I, 146.
Mikołaj XL, 1274 bratanek Bolibora II opata tynieckiego, II, 202.
Mikołaj XLI Marzynkiewicz, 1275—1286 kanonik katedr. krakow. II, 183, 204.
Mikołaj XLII z Uliny, 1275, II, 204.
Mikołaj XLIII, 1275 brat Helwika, II, 204.
Mikołaj XLIV Jastko, 1243, II, 130.
Mikołaj XLV Kotymowicz Bogorya, 1277, II, 183, 207.
Mikołaj XLVII Lukutowicz, patrz Mikołaj XXXIX.
Mikołaj XLVIII, 1279—1290 skarbnik krakow. II, 213.
Mikołaj XLIX, 1279 proboszcz brzeski, II, 214.
Mikołaj LI, 1280 prowincyał Franciszkanów w Polsce, II, 214.
Mikołaj LII, 1281 współdziedzic Starej Skały, II, 215.
Mikołaj LIII z Bobina, 1282 podkomorzy krakow. 1308 wojewoda krakow. II, 216.
Mikołaj LIII b. Gniewomiowicz z Głanowa, 1283 kasztelan czchowski, 1286—1296 kasztelan sandomirski, I, 161, II, 218, 242, 505.
Mikołaj LIV, 1185 fundator klasztoru koprzywnickiego, I, 103, II, 220.
Mikołaj LV, 1286 archidyakon krakowski, II, 223.
Mikołaj LVI z Górk, 1286—1288 podsędek krakow. II, 226.

Mikołaj LVII Włościejowicz z Graboszowa Lubowla, 1287, II, 187, 229.
Mikołaj LVIII, 1287 rektor kościoła w Busku, II, 229.
Mikołaj LIX Pączek Lubowla z Gabonia, 1289 b. u. 1296, dworzanin księżnej Gryfny, I, 160, II, 231, 299, 324, 226.
Mikołaj LX, 1290 wojewoda krakowski, II, 232.
Mikołaj LXI Warszowicz Rawa, 1290—1302 kanonik katedr. krakow. II, 233, 249, 149.
Mikołaj LXII Jaszczórka, 1289—1313 sędzia nadworny sądecki, II, 235, 272.
Mikołaj LXIII Wawrzyńciewicz Sulima, 1293, II, 239.
Mikołaj LXIII b. proboszcz klasztoru w Imbramowicach, 1293, II, 239.
Mikołaj, 1295—1301, książę opawski, starosta krakowski, I, 161, 164, II, 511, 241.
Mikołaj LXIV Lis z Bobina, 1295 sędzia sandomirski, 1306—1312 wojewoda krakowski, II, 242, 503.
Mikołaj LXV, 1296 kustosz u św. Andrzeja, II, 244.
Mikołaj LXVI, 1300 prokurator klasztoru miechowskiego, II, 245.
Mikołaj LXVII Wiernkowicz Lubowla, 1303 zakonnik miechowski, II, 250, 253.
Mikołaj LXVIII, 1304 archidyakon lubelski, II, 255.
Mikołaj LXIX, 1304 kapelan ze Szreniawy, II, 255.
Mikołaj LXX, 1306 proboszcz wiślicki, II, 258.

Mikołaj LXXI Jaszczórka, patrz Mikołaj LXII.
Mikołaj LXXII, 1314 kanonik katedr. krakow. kanclerz łęczycycki, II, 273.
Mikołaj, 1215 sołtys, I, 171.
Mikołaj LXXIII Bogorya z Bogoryi, 1318 łowczy krakowski, 1318 podkomorzy krakowski, 1331—1338 wojewoda krakow. I, 171, 196, II, 430, 503, 274, 319, 256, 412.
Mikołaj LXXIV Marcinowicz Lubowla, 1317, II, 270, 277.
Mikołaj LXXV Krzywosądowicz Starza, 1319 b. u. 1320 skarbnik nadworny, II, 282, 230.
Mikołaj LXXVI, 1320 pleban z Pełczysk, 1321 prokurator wiślicki i sądecki biskupa krakow. II, 284.
Mikołaj LXXVII, 1320 kustosz wiślicki, 1321 i kanonik katedr. krakow. 1328—1334 kanclerz biskupa krak. II, 285.
Mikołaj LXXVIII, 1322—1349 komornik sądowy krak. II, 290.
Mikołaj LXXIX, 1322 pleban w Ruszczy, kapelan biskupa krakow. II, 291.
Mikołaj LXXX Henrykowicz Prus Momot, 1323 sołtys Prandociński, I, 176, II, 248, 292, 294.
Mikołaj Byczek, 1324, I, 176.
Mikołaj z Jurkowa, 1326, I, 178.
Mikołaj LXXXI, 1327 spowiednik klasztoru starosądeckiego, II, 302.
Mikołaj LXXXII, 1326 pro-

boszez klasztoru zwierzynieckiego, I, 178, II, 302.
Mikołaj LXXXIII Goworkowicz Rawa, 1327 kanonik katedr. krak. i 1334 kanonik sandomirski, I, 184, II, 305, 327, 339, 431, 247.
Mikołaj LXXXIV, 1328—1334 kanclerz biskupa krakow. kanonik katedr. krak. II, 308.
Mikołaj LXXXV, 1329 zakonnik mogilski, II, 309.
Mikołaj LXXXVI Wierzynek Łagoda, 1339 b. u. 1342—1359 stolnik sandomi. I, 186, 190, 191, 196, 197, 201, II, 309, 380.
Mikołaj LXXXVII z Miłostawic, 1330 kanonik katedr. krakow. I, 182, II, 315.
Mikołaj LXXXVIII, 1330 kapelan z Podgrodzia, kanonik katedr. krakow. II, 316.
Mikołaj LXXXIX, 1332 prokurator w klasztoru św. Andrzeja w Krakowie, II, 320.
Mikołaj XC Pępek ze Strzelec Oksza, 1332, II, 321.
Mikołaj XCI, 1332 komornik podsędka ziem. krakow. II, 322.
Mikołaj (Miczko) XCII Puszczy, 1333 podstoli królowej, 1350—1361 podstoli krakow. II, 325.
Mikołaj XCIII Boboła Lubowla, 1333 podczaszy królowej, 1338 cześnik królowej, II, 326, 356.
Mikołaj Kuźnic, 1333 sołtys z Ludzimirza, I, 183.
Mikołaj, 1333 sołtys z Gabonia, I, 184.

- Mikołaj, 1333 kowal z Hły, I, 183.
- Mikołaj, 1334 sołtys z Prandocina, I, 184.
- Mikołaj XCIV z Kamienia, II, 332.
- Mikołaj XCX z Posądy, II, 332.
- Mikołaj XCVI, 1334 dziekan gnieźnieński, kanonik katedr. krakow. II, 338.
- Mikołaj Smarz, 1334 sołtys, I, 184.
- Mikołaj XCVI b, 1335—1343 pisarz nadworny biskupa krakow. II, 340.
- Mikołaj XCVII, 1335 pleban ze Starych Rudek, II, 341.
- Mikołaj XCVIII Budziwojowicz Sulima, 1336, II, 343, 329.
- Mikołaj XCIX, 1337 pleban z Siemuni, II, 348.
- Mikołaj C, 1337 kapelan biskupa krakow. II, 348.
- Mikołaj CI, 1337 przeor klasztoru Premonstrantów w Brzesku, II, 351.
- Mikołaj CII, 1338 woźny sądu ziem. sandomir. II, 352.
- Mikołaj CIII Lala, 1339—1354 podkomorzy królowej, II, 355.
- Mikołaj CIV, 1339 kapelan i pisarz nadworny królowej wdowy, II, 356.
- Mikołaj CV, 1339 kantor wiślicki, kanonik katedr. krakow. II, 357.
- Mikołaj CVI Anka, 1339 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 358.
- Mikołaj CVII Koniusza, 1339 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 358.
- Mikołaj CVIII, 1339 oficyał krakowski, pleban u św. Szczepana, II, 358.
- Mikołaj CIX, 1339 wikaryusz kościoła św. Szczepana w Krakowie, II, 359.
- Mikołaj Gallik, 1339 wójt wielki, I, 186.
- Mikołaj Kąkol, 1339, I 187.
- Mikołaj Świętosławowicz ze Sławkowa, 1339, I, 187.
- Mikołaj Kleszcz, 1340, I, 187.
- Mikołaj CX z Wierciszowa, 1340 kapelan kaplicy w katedrze krakow. II, 361.
- Mikołaj CXI z Topoli, 1341 mąż Felicy z Brzezia, I, 188, II, 365.
- Mikołaj CXIII, 1341 kapelan i pisarz klasztoru starosądeckiego, II, 366.
- Mikołaj Rusin, 1341 mieszczanin sądecki, I, 188.
- Mikołaj, 1341 mieszczanin bocheński, I, 188.
- Mikołaj, 1341 sołtys z Olszownicy, I, 188.
- Mikołaj, 1342 sołtys z Kezeyrswaldu, I, 188.
- Mikołaj CXIV z Ciszycy, 1342 starosta sandomir. II, 368, 511.
- Mikołaj CXV, 1343 pleban z Starego Tarczka, II, 369.
- Mikołaj Janowicz z Kurzelowa, 1343, I, 189.
- Mikołaj CXVI, 1343 pleban z Waśniowa, II, 369.
- Mikołaj CXVII, 1344—1370 kanonik sądecki, pisarz nadworny, 1348 kanonik gnieźnieński, 1362—1370 pleban czchowski, II, 372.

- Mikołaj CXVIII Kozuchowski, 1346—1362 archidyakon krakow. II, 373, 443.
- Mikołaj CXIX, 1345 prokurator biskupa krakow. kanonik katedr. krakow. II, 375.
- Mikołaj CXX Zawiszyc z Młynów Starza, 1345 kanonik wiślicki, 1347—1364 kanonik katedr. krakow. 1352 proboszcz wiślicki, 1359—1363 proboszcz szkalmirski, II, 375, 336.
- Mikołaj CXXI, 1345—1346 pleban z Kunowa, II, 375.
- Mikołaj Kerstan, 1345 sołtys, I, 190.
- Mikołaj CXXII, 1346 klucznik klasztoru miechow. II, 377.
- Mikołaj CXXIII, 1346 komornik sądu ziem. krak. II, 379.
- Mikołaj CXXIV, 1347 prebendarz u św. Jana w Krakowie, kanonik szkalmirski, II, 380.
- Mikołaj CXXV, 1347 lekarz biskupa krakow. II, 381.
- Mikołaj CXXVI Wierzynek Młodszy Łagoda, 1347—1348, II, 381.
- Mikołaj CXXVII Cholewa, 1347, II, 382.
- Mikołaj Gardzinka, 1347 sołtys z Gutanowa, I, 191.
- Mikołaj Włosniczar, 1348 sołtys z Binarowej, I, 192.
- Mikołaj z Kopytowy, 1348 sołtys, I, 192.
- Mikołaj, 1348 mieszczanin starszadecki, I, 192.
- Mikołaj CXXVIII z Bibic, 1348 burgrabia biecki a potem kamieniecki, II, 383.
- Mikołaj CXXIX, 1349 skarbnik i rządcza klasztoru miechowskiego, 1364—1365 proboszcz tegoż klasztoru, II 388.
- Mikołaj CXXX Raczkowicz, 1349 rządcza klasztoru miechowskiego w Chwalniowie, II, 388, 334.
- Mikołaj z Bakowa, 1349 wójt z Dębowca, I, 192.
- Mikołaj, 1349 sołtys z Więciernicy, I, 194.
- Mikołaj CXXXI z Krasowa, 1350, II, 391.
- Mikołaj CXXXII, 1350 archidyakon zawichojski, II, 391.
- Mikołaj CXXXIII (Nyczko) Puszczy, 1350 podstoli krakowski, 1362 sędzia ziemski krakowski, 1372 i 1373 starosta krakowski, II, 393, 511.
- Mikołaj CXXXIV z Wojborza, 1350—1359 pisarz nadworny, 1354 kanonik wiślicki, II, 393.
- Mikołaj, 1351 sołtys z Wysłokiej, I, 194.
- Mikołaj CXXXV, 1351—1355 kustosz katedr. krakow. II, 396.
- Mikołaj CXXXVI z Gnojna, 1351—1357 kanonik katedr. krakow, II, 396.
- Mikołaj CXXXVII Połukoza, 1352—1363 sędzia ziemski krakow. II, 399.
- Mikołaj CXXXVII b. Dalawski, 1352, II, 401.
- Mikołaj CXXXVIII z Klimuntowa Klimuntowski, 1352, II, 402.

Mikołaj CXXXIX Zorawski, 1352—1363, II, 402.
Mikołaj CXL, 1352 woźny sądu ziem. sandomir. II, 402.
Mikołaj CXLI z Raciborza, 1353 zakonnik koprzywnicki, II, 403.
Mikołaj CXLII, 1353 pleban kościoła św. Jana w Szczyrzu, II, 404.
Mikołaj CXLIII Strzała, 1354, II, 407.
Mikołaj CXLIV z Błogocic, 1354, II, 412.
Mikołaj CXLV z Leszczyny, 1354, II, 413.
Mikołaj CXLVI z Janowic, 1354, II, 413.
Mikołaj CXLVII z Dziaduszyce, 1356, II, 419.
Mikołaj CXLVIII, 1357 opat mogiński, II, 424.
Mikołaj CXLIX Rola, 1357, kanonik wiślicki, II, 425.
Mikołaj CL, 1357 sędzia nadworny biskupa krakow. archidyakon szremski, II, 425.
Mikołaj CLI, 1357 pleban z Iłży, II, 425.
Mikołaj, 1357 sołtys z Dzwonowej, I, 189.
Mikołaj, 1358 młynarz z Lublina, I, 199.
Mikołaj z Mestczy, 1358 sołtys, I, 200.
Mikołaj, 1358 sołtys z Jodłowej, I, 200.
Mikołaj CLII Goworkowicz Rawa, 1358—1370 kanonik katedr. krakow. II, 431.
Mikołaj CLIII z Kurnika, 1359 licencyat w prawie kanonicznem, sędzia biskupa kra-

kow. pleban lubrzycki, kanonik katedr. krakow. II, 432.
Mikołaj CLIV Giedezyc z Bieganowa Lubowla, 1359, I, 201, II, 433, 331.
Mikołaj CLV z Rożnicy, 1359, I, 201, II, 434.
Mikołaj CLVI Henrykowicz Połukoza, 1359, II, 434, 347.
Mikołaj z Uścia 1360, I, 201.
Mikołaj CLVII Kruczek z Lelowa, 1360 pisarz nadworny, II, 437.
Mikołaj CLVIII z Krzyszowic Lubowla, 1361, II, 440.
Mikołaj CLIX z Raciborzan, 1361, II, 443.
Mikołaj CLX Ryborznik, 1361 kanonik katedr. krak. II, 443.
Mikołaj CLXI, 1361 pleban z Tuchowa, II, 443.
Mikołaj CLXII Michałowicz z Wiślicy, 1361 notaryusz publiczny, II, 444, 332.
Mikołaj CLXIII ze Świętchowa, 1361, I, 203, II, 444.
Mikołaj CLXIV Wężyk z Dęby, 1361, II, 444.
Mikołaj CLXV Przybkowicz z Krzyszowic, 1361, 1362, II 333, 447.
Mikołaj CLXVI Czech, 1361, 1362 pisarz nadworny, kanonik wiślicki, II, 450.
Mikołaj CLXVII, 1362 kapelan tyniecki, II, 451.
Mikołaj Gielnic, 1362 sołtys z Ropczy, I, 203.
Mikołaj Garbar, 1363 wójt z Będzina, I, 206.
Mikołaj CLXVIII Lubowla z Byrszowa, 1363, II, 457.

Mikołaj CLXIX z Gnieszowic,
1363, II, 457.
Mikołaj CLXX, 1363 pleban
koprzywnicki, II, 460.
Mikołaj CLXXI Andrzejowicz
ze Skroniowa, 1363, 1364,
II, 461, 328.
Mikołaj CLXXII z Miedźwie-
dzia Starza, 1363, II, 462.
Mikołaj CLXXIII, 1363 — 1368
opat wąchocki, I, 207, II, 464.
Mikołaj z Wiślicy, 1364, I, 206.
Mikołaj, 1364 sołtys z Rusi-
nowic, I, 207.
Mikołaj z Karniowa, 1365, I,
207.
Mikołaj Kruze z Bochni, 1365,
I, 203.
Mikołaj CLXXIV z Mironic,
1365, II, 474.
Mikołaj CLXXV Bogorya z Bo-
goryi, 1366 b. u. 1378, ka-
sztelan zawichojski, II, 481.
Mikołaj CLXXVI, 1366 ołta-
rzysta u św. Wawrzyńca
w Sandomirzu, II, 481.
Mikołaj CLXXV, II, 492.
Mikołaj CLXXVIII z Wieliczki,
II, 492.
Mikołaj CLXXIX Pieniążek
z Iwanowic, II, 492.
Mikołaj CLXXX z Łagiewnik,
II, 493.
Mikołaj CLXXXI z Chrzelowa
Lis, II, 493.
Mikołaj CLXXXII z Czawonic,
II, 493.
Mikołaj CLXXXIII ze Swirada,
II, 493.
Mikołaj CLXXXIV z Tworko-
wej II, 493.
Mikołaj CLXXXV z Pacanowa,
II, 493.

Mikołaj CLXXXVI wójt z Tarcz-
ka, II, 493.
Mikołaj bratanek Jana CLVI
Suchywilka, 1366, II, 396.
Mikołaj z Koźuchowa, 1366
proboszcz gnieźnieński, I, 211,
II, 481.
Mikołaj Wojakowicz z Druszkow-
wa, 1368, II, 497.
Mikołaj Stępicie, 1374 kano-
nik sandomirski, II, 496.
Mikołaj Andrzejowicz Lubowla,
1375 kanonik katedr. krak-
II, 466, 486.
Mikołaj Jakuszowicz (ze Strze-
lec) 1377, II, 490.
Mikołaj Żegocie, 1380, II, 497.
Mikołaj Dydkowicz, 1381 ple-
ban w Górze, II, 488.
Mikołaj Marcinowicz z Lelowa,
1382 notaryusz publiczny,
II, 492.
Mikołaj Andrzejowicz (z Wi-
ślicy), 1382 notaryusz pu-
bliczny, II, 487.
Mikołaj Piotrowicz, 1383 ar-
chidyakon lubelski, kanonik
katedr. krakow. II, 494.
Mikołaj Spieymirowicz (z Za-
błocia), 1383, II, 495.
Mikołaj Węcławowicz ze Swo-
szowic Lubowla, 1387, II,
497.
Mikołaj brat Węcława ze Swo-
szowic, 1387, II, 497.
Mikołaj Jakubowicz (ze Szcza-
woryża), 1389, II, 490.
Mikołaj Porajowicz, 1389 kano-
nik katedr. krakow. II, 495.
Mikołaj Ejkowicz (z Gólkowic),
1391, II, 489.
Mikołaj Wątróbka ze Strzele-
Oksza, 1391, II, 492.

- Mikołaj Drogoszowicz z Chrobry, 1392 dworzanin królowej, II, 488.
- Mikołaj Piotrowicz z (Zagorzan), 1395 notaryusz publiczny, II, 494.
- Mikołaj Zbygniewowicz (z Łapanowa), 1395 kanonik katedr. krakow. II, 497.
- Mikołaj Michałowicz, 1396 kanonik katedr. krakow. pleban u Wszystkich Świętych w Krakowie, II, 492.
- Mikołaj Bartkiewicz wójt w Połańcu, 1264, II, 181.
- Mikołaj III, 1280 papież, I, 154.
- Mikołaj Byczek z Woźnik, 1346, II, 376.
- Mikołaj Witkowicz Lubowla, 1354, II, 335.
- Mikołajowicz, patrz Biernat IX, Henryk XXXI, Jan CXCVI, Jan LXVII b, Mirosław XX, Mściwój III, Piotr CXX, Piotr CLXX, Piotr CLXXIV, Piotr CLXXVII, Prokop II, Przybysław XXVII, Seibor VIII, Stefan XXIV, Strachota II, Swiesław II, Wojciech XVII.
- z Mikołajowic, patrz Wojciech XLI Klimuntowicz, Włodzimierz XIV.
- z Mikołajowic Piotr, Mściwniew i Włodko, 1329, I, 181.
- Mikorek wieś, II, 108.
- Mikosz I z Żabic, 1364, II, 464.
- Mikuł, patrz Mikołaj XX.
- Mikuła Sieciesławowicz Odrowąż, 1261, II, 90.
- Mikułowice wieś, II, 312.
- z Mikułowic, patrz Andrzej LVII Latala, Mściwniew VIII, Pachna Pakosławówna, Pakosław XVII, Prandota X, Sieciesław III, Wojstaw XXXIII.
- Mikułowscy, II, 307, 308.
- Miłek II, 1250, II, 147.
- Mileszyn wieś, II, 134.
- Milwan, 1361 sołtys w Ratajach starych, I, 203.
- Miłoń I, 1263 wikaryusz katedr. krakow. II, 179.
- Miłosław III Pawłowicz Odrowąż 1212—1220, II, 18, 90.
- Miłosław IV, 1212 kapelan szlachecki, II, 20.
- Mikołaj V Probołowicz, 1222, II, 39.
- Miłosław VI, 1244 dyakon krakowski, 1247 kanonik katedr. krakow. 1248, proboszcz szkalmirski, II, 112.
- Miłosława, 1231—1243 wdowa po Goworku, I, 136, II, 14, 15, 46, 86.
- z Miłosławic, patrz Mikołaj LXXXVII.
- Miłosz, 1341 słuźebnik klasztoru starosądeckiego, II, 366.
- Minard, 1348 mieszczanin starosądecki, I, 192.
- Minorytów zakon, I, 143, 144.
- z Miodar, patrz Krystyn XVIII, Krystyn XXVII, Sulisław XXIV Krystynowicz.
- Mir IV z Sędziszowa, 1222, II, 41.
- Mir V, 1244 wikaryusz katedr. krakow. II, 132.
- Mir, założyciel dworu Mirów, I, 67, 79.
- Mirogniew I Michałowicz Lubowla, 1260, II, 122, 174.

- Miroń I Wojciechowicz Awdaniec, 1224, II, 38, 57.
- Miron II Dzierżykrajowicz, 1233 podkomorzy II, 48, 98, 230.
- Miron II b, Dzierżykrajowicz Rawa, 1261, 1288, b. u. II, 175.
- Miron III, II, 248, 321.
- Miron (Miroslaw) założyciel dworu Mironice, I, 68, 69, 79, 85.
- Mironeż Piotrowicz, II, 123.
- Mironice wieś parafialna, I, 229.
- z Mironic, patrz Mikołaj CLXXIV.
- Miroslaw IX, 1212 rycerz biskupa krakow. 1224 kasztelan połaniecki, 1229—1231 kasztelan małegojski, II, 22, 510.
- Miroslaw X, 1224, 1230 b. u. II, 54.
- Miroslaw XI Danielewicz, 1224 kapelan biskupa krakowskiego, 1234—1236 kanonik katedr. i mistrz, II, 59.
- Miroslaw XII, 1230, II, 80.
- Miroslaw XIII, 1244 kanonik subdyakon katedr. krakow. II, 132.
- Miroslaw XIV Mściwowiec Lubowla, 1255 b. u. 1268 cześnik krakowski, 1271 sędzia nadworny krak. 1275 kasztelan sandomir. II, 45, 162, 226, 231, 505.
- Miroslaw XV Lubowla, 1268 łowczy kłobucki, II, 189.
- Miroslaw XVI Wojnowicz Lubowla z Dubia, 1270, II, 182, 194, 201.
- Miroslaw XVII Lubowla, brat Pawła Trzebicza, 1293, II, 238.
- Miroslaw XVIII Gruszka Lubowla, 1295, II, 242.
- Miroslaw Rożen, 1306, I, 166.
- Miroslaw XX Mikołajowicz Gaboński Skowina, 1325—1333, II, 299, 231.
- Miroslaw XXI, 1331 kustosz Klarysek starsządeckich, II, 319.
- Miroslaw XXI b. 1336 pisarz, II, 343.
- Miroslaw XXII Krzezonowicz Lubowla, 1341 b. u. 1362 komornik sandomir. II, 366, 332.
- Miroslaw XXIV, 1343 zakonnik wąchocki, 1354 wąchocki podprzeorzy, II, 369.
- Miroslaw XXV z Brnocie, 1348, II, 384.
- Miroslaw XXVI z Jezowa, 1352, II, 402.
- Miroslaw Biernatowicz Skowina, 1368, II, 299 (uzupeł.)
- Miroslawowicz, patrz Boguchwał VIII b, Bogusław XXIX b, Mściwoj IV, Piotr XCVI.
- Miroszów wieś, I, 211, II, 475.
- Mirota z Dzierżkowic, 1228, II, 70.
- z Mirowa, patrz Jarosław XI.
- Mirso, 1252 kasztelan krak. (falsz), II, 153.
- Mirzawa wieś, II, 106.
- z Mirzca, patrz Stefan XLII.
- Mleczków wieś, II, 317.
- Młodocie, patrz Krystyn III.
- z Młodziejowic, patrz Grzegorz XIX.
- Młodziejowski, patrz Grzegorz XXI.
- z Młodzowa, patrz Piotr CLVIII.
- z Młynów, patrz Mikołaj CXX

Zawiszyc, Jakusz II, Janusz XIV.
Mniewice wieś, II, 219.
Moczek, 1235, II, 110.
z Moczydła, patrz Imbram IX.
Modlibóg, II, 1270 proboszcz staniątecki, II, 192.
Modlibóg III, 1271 opat tyńniecki, II, 197.
Modlibóg, założyciel dworu Modlibożyce, I, 77.
Modlibor, założyciel dworu Modliborzyce, I, 88.
Modlisz, 1263 konwers zwierzyniecki, II, 179.
z Modliszewic Strasz IV Odroważ, II, 491.
Modlnica wieś, I, 207.
z Modlnicy, patrz Piechna I Świętosławówna, Świętosław XVIII, Andrzej LXIX Świętosławowicz, Ceder VII Świętosławowicz.
Modrzany wieś, II, 108.
z Modrzejowic Biegosz, 1228, — Seinyr, 1228, II, 70.
Mogilany wieś, I, 136, II, 46, 86.
Mogilna wieś parafialna, I, 227.
Mogiła wieś, I, 195, II, 63.
Mogiła klasztor Cystersów tamże, I, 116, 129, 130, 136, 137, 139, 141, 147, 151—153, 164, 170, 176, 184, 189, 190, 192, 194, 196, 197, 199, 200, 202, 204, 207, 210, II, 30, 35, 52, 62, 75, 77, 89, 112, 116, 123, 128, 131, 132, 133, 142, 145, 182, 200, 204, 224, 248, 292, 294, 408, 438, 479, — kościół św. Bartłomieja tamże, I, 147, 148, —

kościół klasztorny tamże, I, 192.
Mojek II, II, 248.
z Mojkowic, patrz Andrzej LXVI.
Mojkowicz, patrz Jakub XXXIX.
Mokra Dąbrowa sołtystwo, II, 247, 271, 272.
Mokrsko wieś parafialna, I, 229, II, 471.
z Mokrska, patrz Jakub LI, Piotr CVI Jelito, Stanisław XXX, Tomisław II.
Mokrski, patrz Floryan XIX.
Momoty, herb i ród, II, 248, 265, 292, 294.
Moniakowice wieś, I, 202, II, 438, 441, 446.
z Moniakowic, patrz Jan CLXXXVI.
de Montevini, patrz Jakub LXII.
Morawica wieś, I, 227, II, 142, 224, 422.
z Morawicy, patrz Andrzej XIX, Grzegorz XV, Nawój III Pękawka, Sułek V, Andrzej LI Grzegorzowicz, Jan CCVII Owca, Janusz XX, Wojciech XXXV Koluszko.
z Morska, patrz Sieciech XIV.
Morzysław II, 1232, II, 93.
z Moszczanicy, patrz Jakub LXV.
Moszczenica wieś, I, 188, II, 366.
Motycz wieś, II, 317.
Mozgawa rzeka, bitwa nad nią, 1195, I, 105.
z Mozgawy, patrz Piotr CLXXXIX.
Mroczek I z Sędziszowie lub z Sędziszowa, 1358—1366, II, 428.
Mroczek, 1366 bratanek Jana CLVI Suchywilka, II, 396.

Mrokota III, 1234 sędzia krakowski, 1228 b. u. II, 102.
Mrokocie, patrz Bodzęta VI.
Mrowła wieś, I, 95.
Mrozowicz, patrz Stefan XI.
Mrzyglód wieś parafialna, I, 229.
Mścigniew II brat Jakuba, 1230, II, 84.
Mścigniew III Marcinowicz Lubowła z Kurozwek, 1246, I, 137, II, 84, 138, 181.
Mścigniew IV Pakosławowicz, 1258 b. u. 1285 komornik księżnej, 1290 kasztelan radomski, I, 152, II, 169, 508.
Mścigniew VI Warcisławowicz Cielej Lis z Chrzelowa, 1309 b. u. 1316 sędzia ziemski sandomirski, 1322 sędzia ziemski krakowski, 1331—1346 wojewoda sandomirski, II, 263, 294, 330, 342, 474, 504, 218.
Mścigniew VII (Mszczug) 1318 podkomorzy krakow. II, 279.
Mścigniew VII, b. Cieleń Lis z Fury, 1328, II, 307.
Mścigniew VIII Wilczekosy z Mikułowic, 1328, II, 307, 312.
Mścigniew z Mikołajowic, 1329, I, 180.
Mścigniew IX Cielej Lubowła z Bożegodar, 1331 podezaszy krakow. 1333 podstoli sandomirski, 1334 wielkorządca i kasztelan radomski, 1339—1341 wojewoda krakowski, II, 320, 454, 483, 484, 503, 319, 508.
Mścigniew X (Mszczug) z Pałeczniczy Lubowła, 1331—1346 wojewoda sandomirski, II, 342, 419.

Mścigniew XI (Mszczug) Mścigniewowicz Lis, 1336 b. u. 1351 łowczy krakowski, 1361—1381 podkomorzy krakowski, 1364 starosta bydgoski, II, 342.
Mścigniew XI b. (Mszczug) ze Siedliszowic, 1340, II, 363.
Mścigniew XII (Mszczug) 1351—1363 łowczy krakowski, II, 398.
Mścigniew XIII (Mszczug) Ottonowicz, Łabędź ze Skrzynna, 1354, II, 333, 406.
Mścigniew XIV Lubowła ze Skroniowa, 1355, II, 415.
Mścigniew XV (Mszczug) Żelichowski, 1366, II, 477.
Mścigniew, 1286 podkomorzy sieradzki, II, 225.
Mścigniew brat Więclawa ze Swoszowic, 1387, II, 497.
Mścigniewowicz, patrz Jakub LXXII, Jarosław X, Imbram V, Klimunt XXIV, Mścigniew XI, Sulisław XXII, Wojciech XXXVIII.
Mścij, założyciel dworu Mścijów, I, 74.
Mścisław II z Grążkowa, 1224, II 60.
Mścisław III, 1250 chorąży krakowski, II, 144.
Mścisław IV, 1360 zakonnik tyniecki, II, 437.
Mścisław V, II, 493.
Mścisław VI (Mściszko) z Koszni, 1378, 1379 kasztelan połaniecki, II, 511.
Mścisławowicz, patrz Jakub XXVI.
Mścii Warcisławowicz Lis z

- Chrzelowa, 1309 wojewoda sandomirski, II, 262, 263.
- Mściwój II (Mszczuj) Lubowła, 1210, II, 15.
- Mściwoj III (Mstuj, Mściw, Mściwniew) Mikołajowicz Lubowła, 1222 kasztelan sandomirski, 1228 kasztelan wiślicki, 1231 wojewoda wiślicki, 1232 wojewoda sandomirski, 1234 kasztelan oświęcimski, 1239 wojewoda łączycki, 1241 wojewoda krakowski, 1247 wojewoda łączycki, 1248 kasztelan wiślicki, 1254 b. u. I, 120, 128, II, 24, 44, 162, 118, 138, 139, 505, 504, 502.
- Mściwoj IV Mstuj Mirosławowicz Lubowła z Gniazda i z Gabonia, 1286, 1293, I, 160, II, 162, 226, 228, 231.
- Mściwowiez, patrz Jakub XXVI, Mirosław XIV.
- Msciszko Szczuczka, 1359, II, 434.
- Msta, założyciel dworu Mstów, I, 71.
- Mstów, klasztor tamże Premonstrantów, I, 114, 144, 146, 153, 178, II, 35, 180, 209, 302, — parafia tamże, I, 229, — powiat I, 146.
- z Mstowa, patrz Wincenty XVII.
- Mstycz, założyciel dworu Mstyczów, I, 68.
- Mstyczów wieś parafialna, I, 229.
- z Mstyczowa, patrz Andrzej XLVII, Pakosław XI Lis, Wojciech X Stefanowicz.
- Mszana wieś, II, 396.
- Mszczęcin wieś I, 132, 206, II, 389.
- Mszczuj Gosławowicz, 1241, II, 84, 145.
- Mszczug, 1286 koniuszy sie-radzki, II, 225.
- Mszczug ksiązę pomorski 1290, I, 158.
- Mszczug ze Skrzywna, 1354, I, 196.
- Mszczug Świętopelkowiec, 1366 — 1383 kanonik katedr. krak. II, 480, 496.
- Mszczug, patrz Mściwniew VII, Mściwniew X, Mściwniew XI, Mściwniew XIII, Mściwniew XIV.
- Mucha, patrz Janusz XVIII.
- Muniakowice, wieś, II, 126.
- Muskata herb, II, 242, — patrz Jan LXXXI.
- Muszka rzeka, I, 178.
- Muszyna dobra, II, 98, 163.
- z Mydłowa, patrz Imbram VII, Tomasz V, Zdzisław XVIII.
- z Mydłowic, patrz Werner IV.
- Mykanów wieś, I, 146.
- Myślakowo wieś, II, 72.
- Myślec wieś, I, 178, II, 302.
- z Myśleca, patrz Maciej VI.
- Myślibor IV, 1222 stolnik biskupa krakow. II, 40.
- Myślibor, założyciel dworu Myśliborz, I, 84.
- Myślimice, I, 177, 188, II, 298.
- Mystków wieś, I, 187, II, 360.
- Mysł, założyciel dworu Mysłowski, I, 64.
- Mysłaczyce wieś, I, 142.
- Mysław, założyciel dworu Mysławczyce, I, 65.
- Myszka, patrz Andrzej LXV.
- z Myszkowa, patrz Floryan VIII, Mieczysław VII Floryanowicz.
- Mzurowicz, patrz Jakub IX.

N.

N. wdowa po Mścigniewie IX wojewodzie krakow. 1362, II, 454.

Nabramy ród i herb, I, 228, 230.

Nabuże wieś, II, 57.

Nacieszaw, założyciel dworu Nacieszawice, I, 81.

Nagłowice wieś, I, 146, II, 141.

Nagodów - Jelitów ród i herb, I, 69, 229, II, 85, 93, 105, 130, 213, 225, 232, 257, 260, 264, 274, 316, 362, 363, 390, 423, 430, 431, 402.

Nałęczce ród i herb, I, 231.

Na łękach wieś, I, 160, II, 235.

Nankier I Oksza, 1308 archidyakon sandomirski, 1318 kanclerz sieradzki, 1320 dziekan krakowski, 1320—1326 biskup krakowski, I, 173—175, 176, 177, 178, II, 261, 286, 290, 291, 292, 293, 287, 288, 300, 301.

Nankier II Stogniewicz Lubowla, 1327, II, 303, 249, 268.

Narew rzeka, I, 155.

Naroczniki, I, 41—45.

Narok wieś, II, 169.

Nasan I Smysłowicz, 1327—1349 kantor sandomirski, kanonik katedr. krakow. 1328 proboszcz wiślicki, II, 305.

Nasiech, założyciel dworu Nasiechowice, I, 69.

z Nasiechowa, patrz Andrzej LXIII, Klimunt XXXVI, Zbygniew XVII.

Nastaw, założyciel dworu Nasławice, I, 75.

Nawarzyce wieś, I, 138, 137, II, 40.

Nawój II Starza, II, 101, 152.

Nawój II b. Starza, II, 248.

Mawój III Pękawka Starza z Morawicy, 1304 b. u. 1308 podkomorzy sandomir. 1317 wojewoda sandomir. 1320—1330 kasztelan krakowski, I, 173, II, 254, 281, 288, 310, 333, 504, 502.

Nawój IV Pękawka, niegdy podkomorzy krakowski, 1310 wielkorządca krakow. 1316 podkomorzy krakowski, II, 264.

Nawój V Starza, II, 333.

Nawój VI z Tułkowiec Starza, 1342, II, 368.

Nawój VII z Wierzchostawic, 1365, II, 474.

Nawój Andrzejowicz Starza, 1379—1381 kanonik katedr. krakow. II, 461, 486.

Nawój Sułkowicz z Miedźwiedzia, II, 199.

Nawój Starza, założyciel dworu Nawojowa, I, 71, 227.

Nawój Starza, założyciel dworu Nawojowa góra, I, 64.

Nawój Starza, założyciel dworu Nawojówka, I, 71.

Nawojowa wieś parafialna, I, 226.

Nawojowicz, patrz Jan CVI, Janusz VIII b, Siegniew VII.

Nekanda, patrz Jan CCVI.

Niałko wieś, II, 115.

Nida rzeka, I, 141.

Nieciecza wieś, I, 103, II, 207.

Nieczajno dobra, II, 167.

Nieczuja I z Nieczuji, 1362, II, 452.

Nieczuja wieś, I, 204, II, 452.
z Nieczuji, patrz Dobiesław
XXI Siedliczko, Nieczuja I,
Świętosław XXVII.
Nieczuje ród i herb, I, 230,
231, 232.
Nieczulice wieś, I, 204.
Niedabil I, 1228 mnich z Rze-
pina, II, 69.
Niedabil II służebnik, 1256,
II, 167.
Niedan, 1351 sołtys z Neda-
nowej woli, I, 194.
Niedaniec I, 1254—1258 ka-
pelan nadworny, II, 157.
Niedanowa wola sołtystwo, I, 194.
Niedary wieś, I, 201.
Niedrzvice wieś, I, 204.
z Niedrwy, patrz Wojśław
XXXIII.
Niedźwiedź, patrz Grzegorz XIV,
Michał XVII.
Niedźwiedź, 1328 sołtys z Pilzna,
I, 180.
z Niedźwiedzia dziedzice, I, 205.
Niegardów wieś, II, 113, 128,
129, 462.
z Niegardowa, patrz Jan XLVI.
Niegosław IV Niegosławowicz,
1212, II, 17.
Niegosław V Janowicz, 1222—
1224, II, 40.
Niegosław VI, 1354 komornik
sądu ziem. krak. II, 408.
Niegosław, założyciel dworu Nie-
gosławice, I, 81, 82, 69.
Niegosz, założyciel dworu Nie-
goszowice, I, 64.
Niegowa wieś, I, 191, II, 380.
z Niegowy, patrz Imbram XI.
Niegowiec wieś parafialna, I, 203,
224, II, 29, 98, 99, 103,
163, 164, 177, 230, 333.

z Niegowici, patrz Jan CLXXXV
Pakosławowicz, Pakosław
XIII.
z Niegowici Dzierżykraj i Wysz,
1262, I, 146.
Niegowitrycerz, założyciel dworu
Niegowic, I, 70, 224, II, 99.
Niegowonice wieś, II, 285.
z Niegowonic, patrz Ostrobałd III.
Niekisiałka wieś, I, 204, II,
454.
Niekrasów wieś parafialna, I,
230.
Niemen rzeka, I, 155.
Niemir (Niemira) VIII, 1325
proboszcz sandomir. II, 298.
Niemir (Niemira) IX z Gołczy,
1341 poseł do Rzymu, 1350
podkomorzy nadworny, II,
356.
Niemir X (Niemirza) z Racla-
wic, 1361, II, 441.
Niemir XI (Niemirza) wojski
krakowski, II, 493.
Niemir XII (Niemirza), II, 493.
Niemirza Mikołajowicz z Chrze-
łowa, 1383 kanonik katedr.
krakow. II, 493.
Niemirza Pełczyce, 1379, II, 494.
Niemira z Gołczy, 1339, I,
187, II 318.
Niemira z Raclawic, 1361, I,
202.
Niemira, Niemirza, patrz Niemir.
Niemodlin wieś, I, 145, II, 57.
Niemsta III Krzywosądowicz
Starza z Beszyce, 1284, II,
187, 220.
Niemsta IV Andrzejowicz ze
Skroniowa, 1363—1364, II,
461, 328.
Niemył wieś, II, 125, 191.
Niorza, patrz Piotr CXLV.

Nieorzyc, patrz Jakub XI.
Niepołom, założyciel dworu Niepołomice, I, 70.
Niepołomice wieś i kościół parafialny tamże, I, 194, 199, 202, II, 390, 391, 429.
z Nieprześni, patrz Prandota XI.
Nieskorzów wieś i sołtystwo, I, 181, II, 311.
Niesobie ród i herb, I, 228.
Nieszkowa wieś, I, 142, 206.
Nieszkowice wieś, I, 207.
z Nieszkowie, patrz Piotr CLIX.
Nieustap I Lubowla, 1271 kasztelan sandomirski, 1272—1278 wojewoda krakowski, II, 196, 503, 505.
Nieustap II z Porzeczna, 1317 kasztelan biecki, 1320 b. u. II, 279, 311, 509.
Nieustap III, patrz Nieustap II, z Niewiarowa, patrz Pakosław XVI.
Niewiatrowice wieś, I, 198, II, 419.
z Niewiatrowie, patrz Klara I, Pasek XI.
Niezmirowicz, patrz Borysław V.
Nigra, patrz Piotr CLXXIX.
Ninogniew I, 1361 opat łyso-górski, I, 203, II, 442.
Ninota I, 1357—1360 kasztelan radomski, II, 422, 508.
z Nissy Wilhelm, 1248 kanonik wrocławski, I, 139, II, 140.
Niżowa wieś, I, 191.
Nogaj, 1287 wódz tatarski, I, 157.
Nogawka, patrz Jan CLXXX Jakubowicz, Jan CCII.
Nos, patrz Piotr XXVIII.
Nos II (Nosek), 1236, II, 113.

z Nosaczowie albo Nosaczowski, patrz Pasek VIII, Paweł XXVI.
Nosal, patrz Iwan I, Piotr CXII, Piotr CLXIX.
Nosatko, patrz Tomko IX.
Nosdrak, patrz Wojciech XXIV.
Nosek, patrz Nos II, Węclaw XII.
Nosek, 1347 woźny sądu ziemskiego sandomir. II, 382.
Nowagóra wieś parafialna, I, 227.
Nowawieś wieś, I, 205.
z Nowogodworu, patrz Jan Nemirowicz.
z Nowogomiasta w Dunajcu, patrz Jan CXXXVIII.
z Nowego Smydlna, patrz Dominik VII.
Nowiny ród i herb, I, 228.
Nowy targ miasto, I, 141, 190.
Nowotarszczyzna nad Dunajcem, II, 46.
Nyczko Dominikowicz (z Krużlowej), 1370, II, 488.
Nyczko, patrz Mikołaj CXXXIII.

O.

Obichów wieś, II, 399.
z Obichowa, patrz Jan CXLV.
Obiecan III, 1229 wikaryusz kielecki, II, 76.
Oblekoń gród nad Wisłą, I, 159.
Obrazów, 1256 wiec senatorski tamże, I, 142.
z Obrowca Jan, 1329, I, 181.
Obrwinów wieś, I, 194.
Obundza, 1256 służebnik, II, 167.
Ochędzin wieś, II, 134.
Ochmanów wieś, I, 198, II, 364.

Ocin wieś, I, 168.
Oczko Pęcina, 1222, II, 38.
Odolan III, II, 248, 271.
Odolanówna, patrz Katarzyna II.
Odrobąd, założyciel dworu Odro-
wąż, I, 73, 84.
Odrawąż wieś parafialna, I, 232.
Odrawążowie ród i herb, I,
61, 65, 66, 68, 71, 73, 78,
80, 121, 132, 226—232,
II, 5, 7, 51, 52, 66, 78,
89, 90, 114, 139, 144, 165,
168, 179, 198, 205, 217,
230, 259, 265, 266, 260,
287, 322, 327, 345, 377,
401, 423, 427, 445, 462,
463, 467, 491, 496.
Odrzygrochrycerz, 1244, II, 130.
Ofka I, 1365 żona Stefana
XXXIX Zapłaczka z Dziadu-
szyc, I, 335.
Ofka II, 1365 żona Jana CCI
Stefanowicza z Dziaduszyc,
474.
Ofka, 1388 wdowa po Jaśku
XIV Zaplecku z Przybkowie,
II, 490.
Oględów wieś, I, 139, — wiec
senatorski tamże, 1252, I,
140, 143, — przywilej z r.
1252, I, 142
Oględówek wieś, II, 143.
Ogniwo czyli Lubowła herb,
II, 186, 326, 464, — patrz
także Lubowlic.
Ogon, patrz Paweł XX.
Ogony czyli Ogończyki, ród
i herb, I, 227, 231.
Okalina wieś, I, 171, 172, II, 274.
Okleśna rzeka, I, 201, II, 416.
Okradzionów wieś, II, 285.
Okresa Wojkowicz Lubowła,
1222, II, 41.

Okszowie ród i herb, I, 228,
II, 262, 288, 321, 492.
Okunie, II, 486.
Olbierzowice wieś parafialna, I,
230.
Olbracice wieś, I, 129, II, 37.
Olbrackiego żona, siostra Pa-
kosława V Lasocica Starego,
II, 37.
Olbracht I z Gnieszowic, 1363,
II, 457.
Olehowa wieś, II, 149.
z Oleśnicy, patrz Jan CXLIX.
Olesno wieś parafialna, I, 231.
Olsand z Wronowa, 1366, II,
481.
Olszana rzeka, I, 160, II, 235.
Olszana wieś i sołtystwo, I, 172.
Olszanica wieś, I, 188.
Olt Żyrowicz, II, 34, 42.
Olt II z Brzezia Lubowła, 1366
rzeznik Arnolda scholastyka
krakow. II, 475.
Ołbocki klasztor I, 146, II,
23, 72, 134.
Ołpiny wieś i sołtystwo, I, 192.
z Omylina, patrz Jan XCII.
Opalana wieś, I, 160, 186, II,
214, 232, 353.
z Opalany, patrz Jarosław VII,
Michał XIX.
Opatek, patrz Piotr C.
Opatkowice wieś, I, 186, 204,
208, 210, II, 289, 450.
Opatów, klasztor Dominikanów
tamże, I, 156.
Opatowiec wieś parafialna, I,
150, 230, — cło tamże, I,
153.
z Opatowca, patrz Albert X
Janowicz, Jan LXXXVI, Woj-
ciech XXVII Janowicz, Zdzi-
sław IX.

- Opatowski przywilej Kazimirza Pogrobowca z r. 1189, II, 27.
- Opoczno wójtostwo, I, 201, 207, — powiat, I, 232.
- Opole wieś parafialna, I, 232.
- Opole gród, I, 145, II, 57, 71, — księstwo, I, 151, — dziekan I, 189, — proboszcz, I, 143.
- Orań wieś, II, 122, 174.
- Orłów wieś, I, 201, II, 433, 434.
- Orłów, klasztor lamże, I, 148. z Orłowa, patrz Boksa VIII.
- Orzeszko, 1366 burgrabia lankoroński, II, 476.
- Osiek, I, 205, II, 459, 470. z Osieka, patrz Jan CXCV, Jelmus I, Izajasz I, Piotr CLXXXIII, Stanisław XLII, Świętosław XXIX, Wrocław IV.
- Osieków wieś, II, 395.
- Osobnica rzeka, I, 192.
- Ossorye ród i herb, I, 224, 232.
- Ossowski, patrz Jakub LXIII Piotrowicz.
- Ostasz I Rawa, 1210 b. n. 1217 kasztelan wiślicki, 1223 —1225 kasztelan krakowski, II, 15, 38, 47, 501, 505.
- Ostasz II (Hostasz, Ostaszek), 1330 podstoli krakowski, 1352 kasztelan lubelski, II, 317.
- Ostasz III (Ostaszek) Rusin Iwanowicz, 1353, I, 195, II, 404.
- Ostaszka, patrz Eustachy V.
- Ostoje, I, 62, 63, 65, 228, 229, 230, II, 74, 151, 253, 442.
- Ostobąd III z Niegowonic, II, 285.
- Ostrołęka wieś, I, 174, 176, II, 275, 293.
- Ostrów wieś, I, 192, II, 57, 174, 384.
- Ostrowiec wieś parafialna, I, 231.
- Ostrowite wieś, I, 63.
- Ostrzychowski arcybiskup, I, 138, 182.
- Otokar król czeski, 1277, I, 153.
- Otto II, 1224—1228 komornik biskupa krakow. II, 59.
- Otto III, 1232 sędzia sandomirski, 1234 podstoli krakowski, II, 93.
- Otto IV, 1260 podkoniuszy krakowski, 1280—1282 cześnik krakowski, II, 172.
- Otto V Piotrkowicz Lubowla, II, 172.
- Otto VI Żegocie Starza, 1260 podkoniuszy krakow. 1261 podkomorzy krakow. 1284—1285, 1291—1300 wojewoda sandomirski, I, 150, II, 167, 177, 226, 269, 504.
- Otto VII, 1291 kanonik kielecki, II, 235.
- Otto, 1292 margrabia brandeburski, I, 159.
- Otto VIII Żegocie Starza, 1292 b. g. 1329 kantor sandomir. II, 236.
- Otto IX z Tylkowie Starza, 1320, II, 283.
- Otto X Starza, 1329 kantor sandomir. 1330 kanonik katedr. krakow. 1336 kanclerz wielkopolski, 1352—1355 proboszcz szkalmir. II, 312.
- Otto XI Rzezonny Łabędź ze Skrzywna II, 333, 406.
- Otto XII, 1349—1364 kanonik katedr. krakow. II, 385.

Otto XIII z Pilezy Leliwa,
1356 b. u. 1360, 1361 sta-
rosta ruski, 1363 b. u. I,
203, 205, II, 420, 463.

Otwinów wieś, I, 195.

z Otwinowa, patrz Idzi VIII,
Warcisław III.

Owady ród i herb, I, 231.

Owca, patrz Jan CCVII.

Ozanna z Krzyszowic, 1366,
II, 481.

P.

P. Sulisławowicz, II, 75.

Pacanów wieś, II, 257.

z Pacanowa, patrz Mikołaj
CLXXXV.

Pachna Pakosławówna z Miku-
łowic, 1359, I, 201, II, 434.

Pacultowice wieś parafialna, I,
227.

z Padwy, patrz Bogusław
XXXIV.

Pakosław IV Awdaniec, 1210—
1212 wojewoda krakowski,
II, 3, 117, 502.

Pakosław V Lasocie Stary Aw-
daniec, 1222 kasztelan kra-
kowski, 1223 wojewoda san-
domirski i 1227 wojewoda
krakowski zarazem, 1234
kasztelan krakowski, 1237
kasztelan żarnowski, 1239
wojewoda wiślicki, 1243 ka-
sztelan sandomirski, I, 121,
123, 129, 130, II, 3, 14,
18, 23, 37, 42, 53, 57, 59,
64, 66, 93, 94, 60, 145,
503, 504, 502, 501.

Pakosław VI Awdaniec, 1223
sędzia nadworny krakowski,
II, 3, 46.

Pakosław VII Młodszy Wojcie-
chowicz Awdaniec, 1224 ka-
sztelan wiślicki, 1230 woje-
woda sandomirski i 1231 ka-
sztelan sandomirski zarazem
II, 2 3, 37, 55, 68, 93—
97, 104, 145, 503, 504,
505.

Pakosław VIII Awdaniec, 1229
kustosz kielecki, II, 76.

Pakosław IX (Pękosław) Star-
szy Awdaniec, 1231—1243
kasztelan wiślicki, II, 90,
145, 505.

Pakosław X, 1292 kanclerz
nadworny sandomirski, 1294
—1302 kanclerz krakowski,
1295—1302 archidyakon
krakowski, II, 236.

Pakosław XI Lis z Mstyczowa,
1296 podkomorzy krakow-
ski, 1304 sędzia krakowski,
1315 kasztelan sandomirski,
1317 † 1319 kasztelan kra-
kowski, II, 243, 404, 317,
502, 505.

Pakosław XII, 1302 archidya-
kon i kanclerz krakowski, II,
252.

Pakosław XII b. 1317 skarbnik
krakowski, II, 279 (uzupeł.).

Pakosław XII c. ze Stróżysk
Połukoza, II, 318, 333.

Pakosław XIII Połukoza z Nie-
gowici, II, 333.

Pakosław XIV Połukoza z Jur-
kowa, II, 333.

Pakosław XIV Awdaniec z Pa-
kosławowic, 1343, II, 369.

Pakosław XVI Połukozie z Nie-
wiarowa, 1348, II, 384.

Pakosław XVII z Mikułowic,
1359, I, 201, II, 434.

Pakośław XVIII (Pakosz), 1365—1369 wojski lubelski, II, 474.
Pakośław XIX, II, 494.
Pakośław XX, II, 494.
Pakośław, założyciel dworu Pakośław, I, 78.
Pakośław, założyciel dworu Pakośławice.
Pakośławice wieś, II, 369.
z Pakośławic, patrz Pakośław XV.
Pakośławowicz, patrz Dzierżek V, Dzierżek VII, Jakub XXV, Jan CLX, Jan CLXXXV, Jan CLXXXVII, Mścigniew IV.
Pakosz, patrz Pakośław XVIII.
Paleńnica rzeka, I, 194.
z Pałeczniczy, patrz Mścigniew X.
Pałukowie, ród i herb, I, 80, 88, II, 456.
Pankracy I, 1210—1220 kanonik katedr. krakowski, II, 13.
Pankracy II, II, 101.
Pankracowa wola, wieś, II, 396.
Pankracowicz, patrz Sławomir IV.
Panówki wieś, II, 446.
Pantera ze Skroniowa, II, 333.
Panterowicz, patrz Jan CCIII.
Pantosław, Pantysław, patrz Pęclaw.
Parkosz I przed r. 1210, II, 16.
Parkosz II, 1308—1315 cześnik sandomirski, II, 261.
Parkosz III ze Skotnik, II, 494.
Parkosz IV ze Żórawic, II, 494.
Parkoszowice, wieś, I, 178.
Pasek II, patrz Paweł XXIII.
Pasek III Oksza, sędzia opolski, 1322, II, 288.

Pasek IV, 1333 kanonik katedr. krakow. II, 323.
Pasek V z Bosutowa, II, 333.
Pasek VI Biernatowicz z Góry, 1342, II, 328, 367.
Pasek VII z Radowęża, 1342, II, 367.
Pasek VIII Nosaczowski, 1346, I, 191, II, 375, 376.
Pasek IX (Paweł) ze Zdroheca Zabawa, 1354, II, 9, 409.
Pasek X z Uliny, 1354, II, 413.
Pasek XI z Niewiatrowic, 1356, II, 419.
Pasek XII z Sędziszowa, 1365, II, 469.
Pasek XIII Miedźwiedź Połuchoza z Bogumiłowic, 1365, II, 473.
Pasek z Bosutowa, II, 431.
Pasek Mikołajowicz z Brzany, 1372, II, 493.
Pasek Parkoszowicz (ze Skotnik), 1377, II, 494.
Pasek (Pasko) Michałowicz (ze Szczaworyża), 1389, II, 492.
Pasek, patrz Paweł XVIII, Paweł XXVII.
Pasiniec wieś, II, 399.
Paszek Przemankowski, 1303, I, 165.
Paszek z Bogoryi, 1316, I, 171, patrz Paweł XXIII.
Paszek, 1356 syn Klary z Niewiatrowic, I, 189.
z Pąszkowic, patrz Czeik I, Michał XXIX.
Paszyn soltystwo, I, 208.
Patoka I, 1230, II, 85.
Paulin I, 1230 przeor klasztoru tynieckiego, II, 77.
Paweł V przed r. 1210, II, 16.

- Paweł VI, 1212—1222 koniuszki biskupa krakowskiego, II, 21.
- Paweł VII (Pawlik) de Melcha, 1224, II, 59.
- Paweł VII b. 1224 kapelan biskupa krakow. II, 59.
- Paweł VIII Górka, 1224 cześnik biskupa krakow. 1243 b. u. II, 59.
- Paweł IX z Sącza, 1230, II, 84.
- Paweł X Sądowicz, 1231—1236, II, 90, 5.
- Paweł XI, 1234 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 109.
- Paweł XII Bogumiłowicz, 1239, II, 123.
- Paweł XIII Połukoza z Przemankowa, 1245 komornik biskupa krakow. 1250 kanonik katedr. krakow. 1253 submagister, 1263 kanclerz krakowski, 1266 archidyakon sandomirski, 1266 † 1292 biskup krakowski, I, 148—153, 155, 156, 158, 160, II, 48, 57, 93, 98, 102, 125, 137, 163, 201, 206, 215, 221, 223, 230, 233, 234, 235, 240, 241.
- Paweł XIV z Samborza Bogorya, uposażyciel klasztoru koprzywnickiego, I, 103, II, 207.
- Paweł XV, 1284 kantor katedr. krakow. II, 222.
- Paweł XVI Trzebiez Lubowla, 1289 sędzia nadworny sądecki, 1293 dworzanin sądecki, 1313 sołtys podolniecki, II, 231, 238, 272.
- Paweł XVII, 1293 dworzanin księżnej Gryfiny, II, 238.
- Paweł XVIII (Pasek) Wojsławowicz Połukoza Przemankowski, 1295, I, 161, II, 137, 240.
- Paweł XIX de Gampotek, II, 248.
- Paweł XX Ogon, 1307, II, 260.
- Paweł XXI Bogorya, 1307 cześnik sandomirski, 1311 skarbnik sandomir. II, 261.
- Paweł XXII, 1312 ochmistrz nadworny klasztoru sądeckiego, II, 268.
- Paweł XXIII (Pasek II) z Bogoryi Bogorya, 1316—1328 b. u. I, 174, 176, II, 275, 292.
- Paweł XXIII b, 1321—1322 pleban sandomirski, II, 287.
- Paweł XXIV, 1327 kanonik katedr. krakow. II, 305.
- Paweł, 1327 sołtys z Długopola, I, 180.
- Paweł XXV, 1328 pleban z Radłowa, II, 308.
- Paweł XXVI z Nosaczowic, 1333, II, 325.
- Paweł XXVII (Pasek) Wojciechowicz z Bogoryi, 1335 sędzia ziemski sandomirski, 1359 kasztelan biecki, II, 351, 366, 382, 319, 256, 509.
- Paweł Benedykt Węgrzyn, 1340, I, 187.
- Paweł, 1356 kmieć z Łagowa, I, 198.
- Paweł, 1358 sołtys z Domaradza, I, 200.
- Paweł, 1358 sołtys z Zabrzezia, I, 200.
- Paweł, 1358 sołtys z Wszachowa, I, 200.

Paweł Węgrzyn, 1361, I, 202.
Paweł XXVIII z Borowa, 1366,
II, 480.
Paweł Witkowiec Lubowla,
1354, II, 335.
Paweł Mikołajowicz (z Wie-
liczki), 1389 notaryusz pu-
bliczny, II, 492.
Paweł Mikołajowicz (z Paca-
nowa), 1391 akolita i kleryk
krakowski, II, 493.
Paweł z Kempina (XII wiek),
II, 65.
Paweł Odrowąż z Końskiego,
(XII wiek), II, 7, 18.
Paweł z Tarczka, II, 41.
Paweł Błuch, II, 60.
Paweł, patrz Pasek IX.
Pawęzów wieś, I, 207, II, 463.
Pawlik, patrz Paweł VII.
z Pawłowa, patrz Tomasz XXIII,
Krzesław XI.
Pawłowicz, patrz Bieniek V,
Miłek, Piotr XXVIII, Siero-
sław VII, Więclaw.
Pączek, patrz Mikołaj LIX.
Pecold I, 1330 przeor klasztoru
św. Marka w Krakowie, II,
315.
Pecold, 1333 kowal z Ilży, I,
183.
Pelagiusz z Połajowic, 1366
ołtarzysta kościoła katedr.
krakow. II, 479.
Pelczyce, patrz Michał XIV.
Pelczyska dobra, II, 36, 39.
z Pelczysk, patrz Baran Puty-
tysławowicz, II, 17, 18, —
Mikołaj LXXVI.
Pełka IX Lubowla biskup kra-
kowski, 1186 † 1207, I,
103, 104, 105, 108, 112,
113, II, 6, 7, 10, 11, 13, 36.

Pełka X, 1224 kantor gnie-
źnieński, kanonik katedr. kra-
kow. 1239 proboszcz wiśli-
cki, II, 56.
Pełka XI Sulisławowicz Swie-
boda, 1236 b. u. 1263 ka-
sztelan czechowski, II, 113,
25, 509.
Pełka XII Lubowla, 1238 —
1253 dziekan katedr. kra-
kow. II, 119.
Pełka, 1239 arcybiskup gnie-
źnieński, I, 129, 130, 139,
134.
Pełka XIII albo Przedpełk,
1248—1262 kanclerz na-
dworny krakowski i sando-
mirski, 1250 dziekan katedr.
krakowski, I, 140, II, 138,
147, 148.
Pełka XIV Michałowicz Połu-
koza, 1254 b. u. 1258 pod-
komorzy nadworny, 1272
stolnik krakowski, 1275 cze-
śnik sandomirski, 1279—
1280 kasztelan sandomirski,
II, 159, 204, 217, 249,
502, 32, 164.
Pełka XV Lubowla, patrz Pełka
XIV.
Pełka XVI Falisławowicz, 1292,
II, 237.
Pełka XVII Lubowla, II, 248,
249.
Pełka XVIII Marcinowicz Lu-
bowla z Brzeźna, 1317 b. u.
1321 cześnik krakowski,
1333 kasztelan lubelski, II,
248, 270, 277.
Pełka XIX Święt Lubowla, 1330
cześnik sandomirski, 1333
kasztelan lubelski, II, 316,
404.

Pelka XX Lubowla, 1328 cze-
śnik krakowski, 1333 kaszte-
lan sieciechowski, 1340 ka-
sztelan sądecki, 1351—1361
chorąży krakowski, I, 187,
II, 318, 356, 511.

Pelka XXII Marcinowicz Lu-
bowla, 1333, II, 324.

Pelka XXIII Włodzimierz
Łabędź, 1339 z Bostowa, II,
357, 335.

Pelka XXIV, 1340—1350 ka-
sztelan sądecki, II, 363, 506.

Pelka XXV, 1343 pleban ze
Zbyszyc, II, 369.

Pelka XXVI Lubowla, 1347
kustosz wiślicki, II, 382.

Pelka XXVII Kościelec albo
z Kościeleca, 1351 podkoniu-
szy sandomirski, 1355 pod-
koniuszy krakowski, 1358—
1369 marszałek nadworny,
II, 395, 510.

Pelka XXVIII Ząb Swieboda
z Czyszowa, 1351 chorąży
krakowski, 1362—1371 sę-
dzia ziemski sandomirski, II,
398, 444.

Pelka (Pelta) XXIX Podko Lu-
bowla, 1357, II, 423.

Pelka XXX z Korzeniowa, 1358,
I, 199, II, 429.

Pelka XXXI, 1358 kapelan
nadworny, pleban w Niepo-
łomicach, II, 429.

Pelka XXXII Przezboneki, 1360,
II, 438.

Pelka XXXIII Janina z Czy-
szowa, 1360 wojski lubelski,
1363 wojski sandomirski,
1364 kasztelan zawichojski,
1373—1385 sędzia sando-
mirski, II, 439.

Pelka XXXIV Dzierzkowicz,
1361, II, 445, 330.

Pelka XXXV Lubowla z Wło-
stowa, 1364, II, 465.

Pelka XXXVI Pełczyce z Ga-
łowa, 1365, I, 208, II, 468,
469, 494.

Pelka, założyciel dworu Pełko-
wice, I, 63.

Pelka, założyciel dworu Peł-
czyce, I, 75.

Pelka, założyciel dworu Pełczy-
ska, I, 81, 231.

Pełczyńska wieś parafialna i gród
biskupi, I, 165, 166, 231.
z Pełczysk wdowa Barana, 1266,
I, 147.

Peterlin, 1359 żupnik krakow-
ski, II, 435.

Petrumiła Wisławówna Odro-
wążówna, 1270, II, 192.

Pęcina Oczko, 1222, II, 38.

Pęcław VII (Pantosław, Panty-
sław), 1210 kanonik kate-
dralny krakow. 1220 kustosz
katedr. krak. 1235 archi-
dyakon sandomirski, II, 14,
17, 70, 107.

Pęcław VIII, 1266 kanonik ka-
tedr. krakow. II, 182.

Pęcław IX, 1274 kantor kla-
sztoru tynieckiego, II, 202.

Pęcław, założyciel dworu Pęc-
ławice, I, 75, 76.

Pęcławice wieś, I, 196, II, 404.

Pękawka, patrz Jan LXXVII,
Nawój III, Nawój IV.

Pękosław, założyciel dworu Pęc-
kosław, I, 68.

Pękosław, założyciel dworu Pęc-
kosławice, I, 77.

Pękosławice wieś, I, 152, II,
169.

- Pępek, patrz Mikołaj XC.
Piasek wielki i mały, dobra, I, 231, II, 184.
Piasek, 1245 wiec senatorski tamże, I, 137.
z Piasku, patrz Spycimir VI.
z Piechanina, patrz Wojśław XVI.
Piechna I Świętosławówna Lubowla z Modlnicy, 1364, II, 366, 334.
Piechna Krzesławówna, 1390 wdowa po Mikołaju CLXXXVI wójcie z Tarczka, II, 493.
Piekary wieś, I, 198, II, 420.
Pielaszów wieś, I, 103, II, 220.
z Pielgrzymowic, patrz Wisław VIII b.
Pielgrzymowski Jan, podsędek ziemski krakow. II, 322.
Pieniążek, patrz Mikołaj CLXXIX.
Pieniny, gródek nad Dunajcem, I, 157.
Pierścionek, patrz Marcin XVI.
Pierzchnica wieś, I, 201.
Piesko albo Piesek Żegocie Starza, 1346—1355, II, 337, 376.
Pieskowa skała wieś, I, 228, II, 376.
Pietrasz, 1319 sędzia klasztoru Panien Klarysek w Zawichocie II, 281.
Pietrasz z Charbinowic Sulima, starosta halicki, II, 210.
Pietrasz Krystynowicz z Damujowic Łabędź, 1354, I, 196, II, 332.
Pietrasz, patrz Piotr CLIII, Piotr CLXVIII.
Pietrzej (Piotr) założyciel dworu Pietrzejowice, I, 62.
Pietrusz, II, 333.
Pietruszowicz, patrz Szymon XIII.
Piękostki herb, II, 307, 308, 312, 423, 479.
Pięta wieś, I, 147.
Pilawy ród i herb, I, 228, 230.
Pilchutkowo wieś, I, 63.
Pilica rzeka, bobry tamże, I, 123, — wiec nad nią, 1229, I, 124, 187.
z Pilicy, patrz Jaracz I.
Pilecki albo z Pilezy, patrz Jan CV, Otto XIII.
Pilzno miasto, I, 180, 196, 229, II, 412, 306, 344.
Pinczów wieś parafialna, I, 231.
Piotr XI, (1206), II, 5.
Piotr XII, patrz Wisław IV.
Piotr XIII Barabas, 1210 — 1214 kanonik katedr. krak. II, 13.
Piotr XIV, 1210, mistrz, 1224 kapelan biskupa krak. II, 16.
Piotr XV, 1212, II, 18.
Piotr XVI, 1212 kanonik katedr. krakow. 1230 podkustoszy katedr. krakow. II, 19.
Piotr XVII, 1212—1229 wikaryusz katedr. krakow. II, 20.
Piotr XVIII włodarz, II, 33.
Piotr XIX Rzukowicz, 1220, II, 34.
Piotr XX Baranowicz z Pełczysk, 1222, II, 36.
Piotr XXI Szarlakowicz, 1222, II, 39.
Piotr XXII Robertowicz, 1222 — 1224 kapelan biskupa krakowskiego, II, 39.
Piotr XXIII (Piotrek), 1222—1337 kapelan biskupa krakow. II, 39.

Piotr XXIV Węgier, 1222, II, 41.
Piotr XXV, 1222 podkoniuszy biskupa krakow. II, 41.
Piotr XXVI Gotardowicz, 1222, II, 41.
Piotr XXVI b. 1222, II, 42.
Piotr XXVI c. (Piotrek) Krystynowicz Lubowla, 1224, 1232, II, 58, 173, 47, 48.
Piotr XXVII, 1224 kapelan wojewody krakow. II, 59.
Piotr XXVIII Nos Pawłowicz, 1224—1234, II, 60, 61.
Piotr XXIX, 1224 brat Sławka Węgra, II, 61.
Piotr XXX Żaba, 1224, II, 61.
Piotr XXXI, 1225—1230 opat mogilski, II, 62.
Piotr XXXII Pawłowicz z Kempina, 1227, II, 65.
Piotr XXXII b. Dzierżykowicz, 1228, II, 67.
Piotr XXXIII Dobieszewicz albo Dobiesławowicz, 1228—1246, II, 5, 67, 167.
Piotr XXXIV Hrostlewicz, 1228, II, 68.
Piotr XXXV Magnusowicz, 1228, II, 69.
Piotr XXXVI, 1228 zakonnik z Krupska, II, 69.
Piotr XXXVII Goczalkowicz, 1228, II, 74.
Piotr XXXVIII, 1236—1252 mistrz, kanonik katedr. krak. II, 74.
Piotr XXXIX, 1229 przeor klasztoru zwierzynieckiego, II, 76.
Piotr XL, 1230—1235 wika-ryusz katedr. krakow. II, 78.
Piotr XLI, 1230, II, 80.

Piotr XLII, 1230, II, 80.
Piotr XLIII Andrzejowicz, 1230, II, 85.
Piotr XLIV, 1230, II, 86.
Piotr XLV Sądowicz Odroważ, 1231 b. u. 1243 kasztelan wojnicki, II, 89, 5, 507.
Piotr XLVI Lasocie Awdaniec, 1232, 1239, II, 2, 93, 38.
Piotr XLVII Dzierżykrajowicz Rawa, 1233 b. u. 1239 podkomorzy sandomirski, 1254 komornik krakowski, 1258 podkomorzy księżnej, II, 94, 48.
Piotr XLVIII Wojciechowicz Awdaniec, 1234—1239, II, 104, 55.
Piotr XLIX, 1234 podprzeorzy klasztoru wąchockiego, II, 108.
Piotr L Przybysławowicz, 1235, II, 110, 104.
Piotr LI Teodorowicz Swieboda, 1235—1236, II, 111, 154, 47.
Piotr LII, 1236 dziekan kielecki, II, 112.
Piotr LIII, 1238 kanonik katedr. krakow. 1239—1241 proboszcz szkalmirski, II, 120.
Piotr LIV Lubowla, 1239 brat stryjeczny Pełki arcybiskupa gnieźnieńskiego, II, 122.
Piotr LV Jakubowicz, 1239, II, 38, 123, 197.
Piotr LVI, 1243 sędzia nadworny krakowski, 1246—1255 sędzia sandomirski, II, 128.
Piotr LVII, 1343 podsędek krakow. II, 128.
Piotr LVIII, 1243 podczaszy

krakow. 1250 cześćnik krakowski, II, 128.
Piotr LIX Węgier, 1244—1263 kanonik katedr. krakow. II, 132.
Piotr LX Chwaliszowicz, 1244, II, 133.
Piotr LXI, 1245 łowczy sandomirski, 1250 podczaszy sandomir. 1255 podłowczy sandomir. II, 135.
Piotr LXII, 1248 kantor sandomirski II, 139.
Piotr LXIII, 1248—1250 kapelan u NPNaryi w Krakowie, kanonik katedr. krakow. II, 140.
Piotr LXIV Bachowicz z Potoka, 1250, II, 101, 146.
Piotr LXV, 1251—1252 opat szczyrzycki, I, 141, II, 148.
Piotr LXVI Witowicz, 1251 b. u. 1256 komornik krakowski, II, 148, 79.
Piotr LXVII, 1253 kasztelan sandomir. II, 154, 156, 505.
Piotr LXVIII, 1253 prokurator biskupa krakow. II, 155.
Piotr LXIX, 1253 niegdy skarbnik biskupa krakow. II, 155.
Piotr LXX, 1253 skarbnik biskupa krakow. II, 156.
Piotr LXXI, 1253, II, 156.
Piotr LXXI b. Bogumiłowicz Kopasina, 1255 kasztelan wojnicki, 1258 kasztelan lubelski, 1262 kasztelan sądecki, 1268 kasztelan wiślicki, 1270 kasztelan sandomirski, 1270—1288 wojewoda krakow. I, 147, II, 85, 161, 503, 505, 506, 507.

Piotr LXXI c. 1255 stolnik biskupa krakow. II, 162.
Piotr LXXII, 1256 wojski wiślicki, 1261 skarbnik krakowski, 1266 skarbnik sandomirski, II 166.
Piotr LXXIII Albertowicz, 1258 podkomorzy księżnej, 1280 wojewoda krakowski, II, 157, 166.
Piotr LXXIV, 1258 kasztelan czechowski, 1268 kasztelan wiślicki, I, 509, II, 169.
Piotr LXXV z Krępy, 1259 starosta (?) sandomirski, II, 170.
Piotr LXXV b. 1260 kleryk nadworny, II, 171.
Piotr LXXXVI Janowicz, II, 174.
Piotr LXXXVII Kozieniów, 1261, II, 101, 175.
Piotr LXXXVIII z Kościelca, 1262, II, 176.
Piotr LXXXIX, 1261, 1262 skarbnik nadworny, II, 177.
Piotr LXXX, 1264—1266 kustosz katedr. krak. II, 180.
Piotr LXXXI, 1264 kanonik katedr. krakow. II, 181.
Piotr LXXXII, 1264 kapelan z Gorzyce, II, 181.
Piotr LXXXIII, 1270 kasztelan sandomir. II, 190.
Piotr LXXXIV Matuszowicz Lubowla z Dubia, 1270, I, 150, II, 174, 182, 193.
Piotr LXXXV, 1272 kapelan nadworny, kapelan u św. Floryana na Kleparzu, II, 198.
Piotr Jakubkowicz, 1272, I, 150, 151.
Piotr, 1272 kanonik u św. Floryana, I, 150.

Piotr LXXXVI, 1273 łowczy krakow. 1276 stolnik krakowski, II, 200.
Piotr LXXXVII, 1273 opat szczyrzycki, II, 200.
Piotr LXXXVIII, 1277—1281 kustosz kielecki, kanonik katedr. krakow. II, 206.
Piotr LXXXIX (Piotrek), 1278 podkomorzy sandomir. 1278 podkomorzy księżnej, 1284 kasztelan radomski albo małogojski, II, 209, 508, 510.
Piotr XC, 1281 rektor kościoła w Bodzanowie, I, 155, II, 216.
Piotr XCI z Bogoryi, 1280—1282 wojewoda krakow. I, 154, II, 217, 503.
Piotr XCI b. 1283 podprzeorzy mogiński, II, 219.
Piotr XCII 1281 współdziedzic Skąły Starej, II, 215.
Piotr XCIV, 1284 kasztelan małogojski, II, 221.
Piotr XCV, 1286 kapelan z Morawicy, II, 224.
Piotr XCVI Mirosławowicz Lubowla, 1286 b. u. 1292—1296 pisarz nadworny księżnej, II, 162, 226, 231.
Piotr XCVII, 1287 proboszcz miechowski, 1300 komtur miechowski, I, 157, II, 229.
Piotr XCVIII (Piotrek), 1287 sędzia sandomirski, II, 229.
Piotr XCIX Dobiesławowicz Odrowąż, 1288, II, 230.
Piotr C Opatok, 1291 kanonik katedr. krakow. 1295—1302 kustosz katedr. krakowski, II, 234.
Piotr CI, 1292—1293 pisarz nadworny sądecki, II, 236.

Piotr Moryciewicz, 1293, I, 160.
Piotr CII, 1293 komornik księżnej Gryfny, II, 237.
Piotr, 1295 mieszczanin krakowski, I, 161.
Piotr Święca, 1296 kanclerz pomorski, I, 161.
Piotr CIII Abba, 1299 pisarz nadworny księżnej Gryfny, 1313 b. u. II, 245.
Piotr CIV, II, 248, 282.
Piotr CV, 1303 zakonnik klasztoru miechowskiego, II, 253.
Piotr CVI Jelito z Mokrska Nagodzie, 1306 kasztelan małogojski, 1315 kasztelan wiślicki, 1317—1328 kasztelan sandomirski, II, 256, 505, 510.
Piotr CVII Jankowicz ze Sokolina, 1306, II, 257, 131, 248.
Piotr CVIII Odrowąż ze Szczekocina, 1307, II, 260.
Piotr CIX, 1312 magister klasztoru starsądeckiego, II, 268.
Piotr, 1315 opat sulejowski, I, 171.
Piotr CIX b. 1316 scholastyk sandomirski, pisarz nadworny, II, 277 (uzup.).
Piotr, 1317 sołtys z Olszany, I, 172.
Piotr, 1318 sołtys z Kruplina, I, 172.
Piotr CX, 1318 opat wąchocki, II, 279.
Piotr CXI Salomonowicz Łabędź, 1318, I, 172, II, 280.
Piotr CXII Nosal Starza, 1319 chorąży krakowski, 1334—1345 kasztelan sandomirski, II, 281, 505.

- Piotr CXIII, 1319 sędzia z Połomii, II, 282.
- Piotr CXIV z Charbinowic Sulima, 1319, II, 283.
- Piotr CXV z Dobezyce, 1320, II, 284, I, 173.
- Piotr CXVI Rycerz, 1320 kanonik katedr. krakowski, 1328—1339 scholastyk krakowski, I, 180, II, 286.
- Piotr CXVII, 1322 kapelan biskupa krakow. 1326 pisarz biskupa krakow. II, 289.
- Piotr CXVIII, 1322 kanonik katedr. krakow. 1323 kapelan nadworny królowej, 1327, proboszcz sandomir. 1332—1345 proboszcz u św. Floryana na Kleparzu, I, 180, II, 292.
- Piotr CXIX z Zagorzyce, 1324, I, 176, II, 294.
- Piotr Kunicki, 1324, I, 176.
- Piotr CXX Mikołajowicz Gaboński Skowina, 1325, II, 299.
- Piotr, 1325 kanclerz gnieźnieński, I, 178.
- Piotr CXXI Stogniewowicz Lubowla, 1327, II, 303, 249, 268.
- Piotr CXXII, 1328 pleban ze Skalki, sędzia biskupa krakow. 1332—1337 kantor wiślicki, II, 308.
- Piotr z Dębna, 1328, I, 180.
- Piotr CXXIII z Mikołowie Lubowla, 1329—1333 I, 180, II, 312, 231.
- Piotr CXXIV Hostaszowicz Lubowla z Lusławic, 1329, I, 181, II, 313, 247.
- Piotr CXXV, 1330 prebendarz z Radomia, II, 316.
- Piotr CXXVI Kuna, 1330 rządcza Klarysek starosądeckich, II, 316.
- Piotr CXXVII, 1331—1334 łowczy krakowski, II, 318.
- Piotr z Brzeźnicy, 1331 sołtys z Jaworska, I, 182.
- Piotr, 1332 proboszcz czarnowąski, I, 182.
- Piotr CXXVIII, 1332—1333 mistrz, kantor wiślicki, II, 322.
- Piotr CXXIX z Sącza, 1333 pleban z Jakubkowic, II, 323.
- Piotr CXXX, 1333 pleban z Gołoczowa, II, 323.
- Piotr CXXXI z Bosutowa, II, 333.
- Piotr CXXXIII, patrz Piotr CXVI Rycerz.
- Piotr CXXXIV Nosal, patrz Piotr CXII Nosal.
- Piotr CXXXV, 1334—1343 proboszcz kielecki, II, 340.
- Piotr CXXXVI Zbygniewowicz Szreniawa ze Szczyrzyca, 1335, I, 184, II, 337, 341.
- Piotr, 1336 sołtys, I, 185.
- Piotr CXXXVII, 1337 pleban ze Sławkowa, II, 347.
- Piotr CXXXVIII, 1337 pleban z Giebułtowa, II, 347.
- Piotr CXXXIX, 1338—1339, mistrz, pleban z Podgrodzia, kanonik katedr. krakow. II, 353.
- Piotr CXL ze Słupa, 1338 kasztelan dunajecki, II, 354, 511.
- Piotr CXLI (Piotrasz), 1339 woźny sądu ziemskiego sandomirskiego, II, 358.
- Piotr CXLII, 1339 wikaryusz

kościół św. Floryana na Kleparzu, II, 359.
Piotr CXLIII ze Sępolic, 1339, II, 360.
Piotr Kąkol, 1339, I, 187.
Piotr CXLIV Fałkowski Doliwa, 1340 proboszcz św. Floryana na Kleparzu, 1347 † 1348 biskup krakowski, I, 187, 191, 192, 199, II, 364, 391.
Piotr CXLV Nieorza, 1341 b. u. 1343 wojski krakowski, 1361 kasztelan wojnicki, 1366—1376 wojewoda sandomirski, II, 365, 504, 508.
Piotr CXLVI, 1341 słuźebnik klasztoru starosądeckiego, II, 366.
Piotr CXLVII, 1341—1353 słuźebnik sądu ziemskiego sandomirskiego, II, 367.
Piotr CXLVIII ze Samborzeza, 1342, II, 368.
Piotr CXLIX Benedyktyn, 1343, II, 368.
Piotr CL, 1344—1368 mistrz, kantor katedr. krakowski, I, 191, II, 372, 378, 413.
Piotr CLI Zaję, 1345—1347, I, 190, 191, II, 374.
Piotr CLII, 1345 - 1346 scholastyk wiślicki, II, 375.
Piotr, 1345 patriarchy jerozolimski, I, 190, II, 373.
Piotr, 1345 sołtys z Lipnik, I, 190.
Piotr CLIII (Pietrasz) ze Szczyrzyca, 1346—1355, I, 197, II, 376, 416.
Piotr CLIV Kłopot, 1346, II, 378.
Piotr CLV Garb z Krzcięcie, 1346, II, 379.

Piotr CLVI Zajączek z Wierchowisk, 1346, I, 190, 191, II, 380.
Piotr CLVII, 1347 rządzca wiślicki biskupa krakowskiego, II, 381.
Piotr CLVIII z Młodzowa, 1347, II, 382.
Piotr CLIX z Nieszkowic, 1348, II, 384.
Piotr CLX z Wronina, 1348 rządzca klasztoru staniąteckiego, II, 384.
Piotr CLXI, 1349 chorąży krakowski (?), II, 386.
Piotr CLXII Kozieł, 1349 woźny sądu ziemskiego krakowskiego, II, 386.
Piotr CLXIII z Bytomia, 1349 rządzca klasztoru miechowskiego z Karniowic, II, 389.
Piotr CLXIV z Bosutowa, 1350, II, 391.
Piotr Tworkowicz z Tworkowej woli, 1350, I, 194.
Piotr CLXV, 1351 pleban sławkowski, II, 397.
Piotr CLXVI, 1351 rządzca z Bełzeza, II, 397.
Piotr CLXVII Rusin Iwanowicz, 1353, I, 195, II, 404.
Piotr CLXVIII (Pietrasz) Krystynowicz Łabędź z Damujowic, 1354, II, 406.
Piotr CLXIX Nosał, 1354 kanclerz sądecki, II, 410.
Piotr CLXX Mikołajowicz Bogorya, 1354—1362, I, 201, II, 275, 412.
Piotr CLXXI Szreniawa z Grodziny, 1355 cześnik krakowski, II, 415.

- Piotr Herbordowicz, 1356 sołtys z Piotrowej woli, I, 198.
- Piotr CLXXIII Janowicz z Kamienia, 1356, I, 198, II, 418, 331.
- Piotr CLXXIV Mikołajowicz z Kamienia, 1356, I, 198, II, 419, 332.
- Piotr CLXXV ze Szczekocin albo Szczekoeki, 1356 b. u. 1361 starosta sądecki, 1368—1374 kasztelan sądecki, 1375—1377 starosta lubelski, I, 199, 204, II, 421, 506, 512, 423.
- Piotr CLXXVI, 1357 pleban z Piotrawina, II, 425.
- Piotr CLXXVII Mikołajowicz Bogorya, 1358, II, 430, 477.
- Piotr, 1358 wójt z Kołaczycy, I, 199.
- Piotr, 1358 sołtys z Zabrzezia, I, 200.
- Piotr CLXXVII b. (Piotrek) Kaczka, 1360 kanonik wiślicki, II, 436.
- Piotr Iwanowicz, 1360 wojewoda żydaczowski, I, 201, II, 437.
- Piotr Krakowka, 1360 młynarz z Opoczna, I, 201.
- Piotr CLXXVIII ze Zborowa, 1361, I, 202, II, 441.
- Piotr CLXXIX Nigra, 1361 kleryk u Wszystkich Świętych II, 344.
- Piotr CLXXX z Gorzyczan, 1362, I, 205, 211, II, 447.
- Piotr CLXXXI, 1362 kapelan tyniecki, II, 450.
- Piotr CLXXXIII Lubowła z Osieka, 1363, II, 459.
- Piotr CLXXXIV z Krzyszowic albo z Suchoraby, 1363—1364, II, 459, 465.
- Piotr CLXXXV, patrz Piotr CLXXXIV, Piotr CLXXXVI 1364 podkustoszy katedr. krakowski, kanonik u św. Idziego, I, 207, II, 467.
- Piotr CLXXXVII, 1364 choraży krakowski, II, 468.
- Piotr CLXXXVIII (Piotrko) 1365, II, 469.
- Piotr CLXXXIX z Mozgawy, 1365, I, 208, II, 470.
- Piotr CXC, 1365 pleban w Mokrsku, II, 471.
- Piotr Pieniak, 1365 wójt Prawa wyższego magdeburskiego w Krakowie, I, 208.
- Piotr, 1365 sołtys z Sadka, I, 208.
- Piotr z Kurowej, 1365, I, 208.
- Piotr z Chmielowa, 1366, I, 210.
- Piotr CXCI Rożen z Rożnowa, II, 394.
- Piotr CXCII, II, 494.
- Piotr CXCI z Zagorzan, II, 494.
- Piotr CXCV z Knyszyna, II, 494.
- Piotr CXCV ze Stobnicy, II, 494.
- Piotr Andrzejowicz Lis, 1375, II, 478.
- Piotr Mikołajowicz (z Czawonic), 1382 kleryk krakowski, II, 493.
- Piotr (Piotrasz) Więclawowicz (ze Swoszowic) Lubowła, II, 397.
- Piotr Włost (XII wiek), II, 62.
- Piotr, 1191 areybiskup gnieźnieński, I, 104.

Piotr Wojnowicz, 1230, II, 60.
Piotr Krystynowicz Lubowla,
1232, II, 84.
Piotr Stary, (1274) spowiednik
Klarysek w Skale, II, 203.
Piotr opat sulejowski, 1315,
II, 274.
Piotr Przybkowicz, 1333, II,
289, 325.
Piotr Mikołajowicz, 1360 mie-
szczanin krakow. II, 439.
Piotr Węgrzyn, 1361, I, 202.
Piotr ze Strzelec, 1362, I, 204.
Piotr z Bogoryi, 1362, I, 204.
Piotr z Gorzyce, 1366, II, 478.
Piotr bratanek Jana CLVI Su-
chylka, 1366, II, 396.
Piotr (Piotrasz) Maciejowicz
z Marszowic, 1377, II, 491.
Piotr Jakuszowicz (ze Strzelec),
1377, II, 490.
Piotrasz, patrz Piotr Maciejo-
wicz, Piotr CXLI.
Piotrawin wieś, I, 169, II, 425.
Piotrek, patrz Piotr XXVI e,
Piotr XCVIII, Piotr LXXXIX,
Piotr CXLVII, Piotr CLXXVII
Kaczka.
Piotrko, patrz Piotr CLXXXVIII.
Piotrkowice wieś, II, 219.
Piotrkowicz, patrz Krystyn VII,
Lutogniew I, Michał V, Otto V.
Piotrów wieś, I, 184.
Piotrowa wola wieś, I, 198,
II, 421.
Piotrowicz, patrz Adam XV,
Dobiesz V, Doman III, Fa-
lisław XI, Jakub LXIII Os-
sowski, Machna, Marcin XXV,
Mikołaj XXXII, Raclaw VI,
Święchna, Więclaw XXVIII.
Pirko, 1358—1363 pleban ku-
rzelowski, II, 430.

Pisanka, patrz Miczko.
z Pisar, patrz Grzegorz XII,
Andrzej LII.
Piwniczna szyja, I, 192, II, 384.
z Pleszowa, patrz Leniart XXIII.
z Płaczkowic, patrz Stefan
XXXVIII b.
Płaszów wieś, I, 177, 181, 194,
II, 386.
z Płaszowa, patrz Sięgniew IV
Koska.
Pławiec zamek, I, 164.
Pławno wieś, I, 146.
Płaza wieś parafialna, I, 227.
Płaza, patrz Jan CCV, Jasiek
XII.
Płock, biskupstwo, I, 144, —
Dominikanie, I, 168.
Płoki wieś parafialna, I, 228.
z Płok, patrz Andrzej XXX.
Pobiedniszcza rzeka, I, 184.
Pobiodr wieś parafialna, I, 223.
Pobogi ród i herb, I, 228, 230.
Pobor, założyciel dworu Pobo-
rowice, I, 66.
Pobrzezie wieś, I, 205.
Podegrodzie wieś parafialna, I,
151, 158, 226, II, 212, 316.
z Podgrodzia, patrz Abraham
VI, Izak II Abrahamowicz.
Podko, patrz Pełka XXIX.
Podłęże wieś, I, 162, II, 57.
z Podłęża, patrz Racibor XIII.
Podolany wieś, II, 317.
Podoliniec wieś, soltystwo i mia-
sto, I, 136, 158, 164, 177,
178, 182, II, 231.
Pogonia, 1244, bitwa tamże,
I, 189.
Polan, założyciel dworu Pola-
nowice, I, 62.
Polanin I ojciec Mikołaja VII
Polaninowicza, II, 27.

Polanin II z Kowalowa, II, 495.
z Polaninowic, patrz Herman XVI.
Polaninowicz, patrz Bieniek IV, patrz Mikołaj VII.
Polanka wieś, I, 196, II, 405.
Polany wieś, I, 184, II, 327, 339.
Polikard, 1224 podsędek krakowski, II, 56.
Polska, patrz Jan CLXXXI.
z Połajowic, patrz Pelagiusz, Stefan XLV Wężyk, Szymon XIV.
Połańcze herb i ród, I, 75, II, 310, 381.
Połanek, założyciel grodu Połaniec, I, 75.
Połaniec gród, I, 146, 230.
Połom wieś, II, 462.
Połomia wieś, II, 282, 326.
Połukozowie herb i ród, I, 224, 225, 227, 228, 229, 230, 231, II, 33, 93, 99, 103, 122, 124, 133, 134, 159, 161, 230, 318, 333, 347, 399, 400, 435, 447, 473.
Pomian X (Pomnan) Lubowla proboszcz staniątecki, opat płocki, II, 156, 193.
Pomian XI, 1274 proboszcz tyniecki, II, 202.
Pomianowa wieś, I, 155.
Pomorzany wieś, I, 208.
z Pomorzanz, patrz Wawrzyniec XXII.
Pomorzanin, patrz Więclaw XIII.
Pomorze, I, 109, 161, 166.
z Popienia Berniz, II, 63.
Popowice wieś, I, 178, II, 106, 112.
Poprad rzeka, I, 170, 192.
Porajowie ród i herb, I, 112, 228—232, II, 12, 127, 467.

Poraj X, II, 495.
Poraj, patrz Wojciech XXV.
Porąbka wieś, I, 204, II, 326, 456.
Poręba wieś, I, 201, II, 416.
Poręba Pawłowa wieś, II, 446.
Poręba Zakliczyna wieś II, 416.
z Poręby Zakliczynej, patrz Zaklika II.
Poronia, założyciel dworu Poronin, I, 72.
Poronia herb, II, 136.
Poronin wieś, II, 136.
z Porzeeczna, patrz Nieustęp II, Nieustęp III.
Posądza wieś, I, 206.
z Posadzzy, patrz Mikołaj XCV, Jan CXCVI Mikołajowicz.
Posiłów wieś, II, 176.
z Posłowic Więclaw, 1351 sołtys z Dyminów, I, 194.
Postko, 1362 woźny sądu ziemskiego sandomirskiego, II, 457.
Potok wieś, I, 140, 189, 208, 211, II, 25, 146, 370, 470, 480.
Potok złoty wieś, I, 229.
z Potoka, patrz Bach i Bachowicze, Bartłomiej IX, Floryan XXI, Jakub LV, Sułek X, Włościbor VII, Włościbor VIII, Wojciech XXXIII Wiewiorka, Zdzisław XXI Janowicz.
Potworów wieś parafialna, I, 231.
Potułów wieś, II, 406.
Powirzon, 1222 komornik kasztelana wiślickiego, II, 38.
Po wysoki brzeg, łąka, II, 375.
Poznachowice wieś, I, 147, 153, II, 209.

Poznan III Marcinowicz Sulima,
1220 b. u. 1224 podstoli
krakowski, 1238 b. u. II, 28.
Poznan IV Sułkowicz, 1268—
1270 podczaszy sandomirski,
1272 b. u. II, 188.
Poznan V, 1348—1352 ko-
nuszycy krakowski, II, 382.
Poznań gród, wiece tamże
1296 i 1300, I, 161, 162.
Praczków wieś, I, 167, II, 294.
Prakseda, 1348—1357 ksieni
klasztora św. Andrzeja w Kra-
kowie I, 192, 199, II, 383,
423.
Prandocin wieś, I, 129, 147,
153, 156, 176, 184, II, 5,
35, 43, 52, 89, 292, —
klasztor Cystersów tamże, I,
114, II, 35, — gród, I, 127.
Prandota I Stary, II, 51, 89, 90.
Prandota II Prandocie, II, 35,
89, 51.
Prandota V Sądowicz Odrowąż,
1228 proboszcz w Tarczku,
1238 archidyakon krakow-
ski, 1239 proboszcz kielecki,
1242 † 1266 biskup kra-
kowski, I, 129, 132, 133,
134, 136, 138, 139, 140,
141, 145, 147, 148, 151,
II, 5, 66, 72, 132, 139,
147, 148, 153, 182, 192.
Prandota VI Odrowąż, 1263
kanonik katedr. krakow. II,
179.
Prandota VII Warszowiec Rawa,
1295 b. u. 1300 kasztelan
sandomirski, 1315 kasztelan
krakowski, I, 161, 166, II,
149, 240, 241, 502, 505.
Prandota VIII, 1327 proboszcz
u św. Floryana, kanonik ka-

tedr. krakow. 1334—1349
proboszcz szkalmirski, II, 304.
Prandota IX, 1352—1354
kuchmistrz nadworny, II, 401.
Prandota X z Mikułowic, 1357—
1364, II, 422.
Prandota XI z Nieprześni, II,
495.
Prandota Odrowąż, założyciel
dworu Prandocina, I, 66, 78.
Prandota Odrowąż, założyciel
dworu Prandocinka, I, 78.
z Prawcowa, patrz Tomasz
XXVII.
Prawęcice wieś, I, 189, II, 369.
Prawęcín wieś, I, 187, 205,
II, 363.
z Prawęcina, patrz Brożek, To-
mek VI Brożec, Tomek VIII.
Prawęcycy, patrz Brożek, Fali-
sław X, Tomisław V, Woj-
ciech XXXII.
Prądnik rzeka, I, 192, 197,
202, II, 383, 438, 439.
Prądnik wieś i sołtystwo, I,
180.
Prądów wieś, II, 61.
Prejekt I, 1224—1229 opat
klasztora zwierzynieckiego, II,
54.
z Probołowic Więclawek, 1224,
II, 60.
Probołowicz, patrz Miłosław V.
Prokop I, 1270—1290 kan-
clerz nadworny, 1274 kan-
tor gnieźnieński, proboszcz
sandomirski, kanonik katedr.
krakowski, 1279 scholastyk
katedr. krakow. 1280 pro-
boszcz gnieźnieński, archi-
dyakon krakowski, 1292, †
1295 biskup krakowski, I,
153, 160, 161, II, 194, 208.

- Prokop II (Prokosz) Mikołajowicz Bogorya z Rytwian, 1354—1366, I, 204, 211, II, 412, 413, 275, 477.
 z Proszowic, patrz Zbygniew XIII.
 Proszowicz, patrz Przybysław XIV.
 Proszowski powiat, I, 228.
 Prot, 1332 proboszcz czarnowąski, II, 320.
 Prus, patrz Mikołaj LXXX Henrykowiec.
 Prusinowice, wieś, I, 191, II, 24, 382.
 Pruskie biskupstwo, II, 4, — Zakon krzyżowy, I, 137, 138.
 Prusacy, I, 135, 157, 161.
 Pryniec wieś, I, 170.
 Przeclaw VIII Zaja, 1220 wojski krakowski, 1228 kasztelan czechowski, 1237 chorąży krakowski, II, 30, 67, 508.
 Przeclaw IX z Gnojna, 1246 b. u. 1264 cześnik sandomir. II, 137.
 Przeclaw X, 1252, II, 153.
 Przeclaw XI Strzeszkowicz Sulima z Jeżowa, 1352, II, 334, 402.
 Przeclaw XII (Przecko) Korzeniowicz, 1357, II, 426.
 Przeclaw XIII Szczepanowicz ze Pstroszyc, 1362, I, 203, 204, II, 448, 449.
 Przeclaw XIV Stanisławowicz z Pstroszyc, 1363, II, 458.
 Przeclaw XV, 1363 podkoniuszy krakowski, 1364—1365 podstoli krakow. II, 460.
 Przeclaw XVI Gruszka Starza, 1366, II, 480.
 Przeclaw Andrzejowicz (ze Stobca), 1382 notaryusz publiczny, II, 487.
 Przeclaw Jakuszowicz (ze Strzelec), 1385, II, 490.
 Przeclaw, założyciel dworu Przeclaw, I, 68, 82.
 Przeclaw, założyciel dworu Przeclawice, I, 66, 68.
 Przeclaw, założyciel dworu Przeclawka, I, 81.
 Przeclawice wieś, II, 388.
 Przeclawowicz, patrz Jan XXXIII.
 Przecko, patrz Przeclaw XII.
 Przedbor IV, 1351 podczaszny krakowski, II, 395.
 Przedbor V Zadora z Brzezia, 1358—1363, II, 428.
 Przedbor VI, 1366 komornik sądu ziemskiego krak. II, 476.
 Przedbor Zbygniewowicz Zadora z Brzezia, 1395, II, 497.
 Przedbor starosta kujawski, II, 428.
 Przedbor, założyciel dworu Przedborz, I, 82, 85.
 Przedborz, wiece senatorskie tamże, I, 130, 145.
 Przedpełk, patrz Pełka XIII.
 Przedwój III, 1224, II, 49, 124.
 Przedwojowicz, patrz Michał IX.
 Przeginia wieś, I, 127, 152, 190, 205, II, 205, 206, 281, 375.
 Przeginiów ród, I, 228, II, 74.
 Przekop wieś, I, 176, II, 293.
 z Przemankowa, patrz Paweł XIII.
 Przemankowski, patrz Paweł XIII, Paweł XVIII.
 Przemęczany wieś, II, 57, 124.
 Przemyków wieś parafialna, I, 228, 230.

- Przemysł I, 1243 książę wielkopolski, I, 134.
- Przemysł II książę wielkopolski, 1284, I, 158, 159, II, 167, 232, 233.
- Przemysł król polski, I, 161.
- Przesławice wieś, I, 153.
- Przezbonecki (Przewodzki?) patrz Pelka XXXII.
- Przewodowicz Przybysław, II, 58.
- z Przewodu, patrz Lasota VI.
- Przewodzki, patrz Przezbonecki.
- Przybek ze Starej Stróży, 1348, I, 192.
- Przybek Szreniawa z Grodziny, 1420, II, 96.
- Przybek z Gabonia czyli Gaboński, 1325, I, 177, II, 212, 238, 298.
- Przybek, patrz Przybysław XXVI, Przybysław XXVII, Przybysław XXXI, Przybysław XXXIII.
- z Przybkowie, patrz Jasiek XIV. Zaplecek.
- Przybkowicz, patrz Mikołaj CLXV.
- Przybniów, wieś parafialna, I, 229.
- Przybor, założyciel dworu Przyborowice, I, 73, 75.
- Przybygniew I, 1234 podezaszy krakowski, II, 110.
- Przybysław XIV Proszowicz, 1222, II, 40, 58.
- Przybysław XV Rafałowicz, 1224, II, 58.
- Przybysław XVI, 1224 podkoniuszy biskupa krakow. II, 58, 60.
- Przybysław XVII Przybysławowicz, 1228, II, 58, 68, 110.
- Przybysław XVIII Biernatowicz, 1230 b. u. 1237 wojski krakowski, 1254—1255 podstoli krakowski, II, 58, 78, 104, 107.
- Przybysław XIX Gierowicz, 1234 b. u. 1246—1250 kasztelan małegojski (?), II, 104.
- Przybysław XX Wawrzyńciewicz Sulima, 1243 b. u. 1246—1253 kasztelan małegojski (?), I, 133, 134, II, 58, 104, 128, 154, 510.
- Przybysław XXI, 1243 wnuk Grzegorza, II, 128.
- Przybysław XXII, 1244 wikaryusz katedr. krakowski, II, 132.
- Przybysław XXIII, 1245 piast małopolski, 1254 podstoli krakowski, 1274 wojski krakowski, II, 58, 135.
- Przybysław XXIV, 1268 lektor klasztoru w Skale, II, 189.
- Przybysław XXV, 1288 przeor Dominikanów w Krakowie, II, 230.
- Przybysław XXVI (Przybko), 1322 podsędek krakowski, 1346 – 1349 sędzia ziemski, I, 186, II, 247, 289, 325.
- Przybysław XXVII (Przybko) Mikołajowicz Skowina Gaboński, 1325, II, 298, 212, 238, 231.
- Przybysław XXVIII, 1328, II, 306.
- Przybysław XXIX, 1329 pleban z Opatowca, II, 312.
- Przybysław XXX Żabka, 1334 rządcza sądecki klasztoru Klarisek starosądeckich, II, 340.

Przybysław XXXI (Przybek)
z Krzyszowic, II, 333, 447.
Przybysław XXXII, 1344—
1354, pisarz nadworny, 1349
proboszcz kościoła św. Je-
rzego w Gnieźnie, 1350 ple-
ban sądecki, II, 371.
Przybysław XXXIII (Przybek),
1348, II, 382.
Przybysław XXXIV, II, 495.
Przybysław Janowicz, brat Pio-
tra LXXVI, II, 174.
Przybysław Biernatowicz Sko-
wina, 1368, II, 299, (uzupeł.).
Przybysław Przewodowicz, II,
58, 104.
Przybysław Piotrowicz, II, 104.
Przybysław, założyciel dworu
Przybysławice, I, 62, 63, 67,
69, 75, 76, 82, 87.
Przybysława I Stanisławówna
z Krzyszowic, 1362, II, 446,
334.
Przybysławice wieś, I, 195.
z Przybysławic, patrz Jacek,
Sieciech XIV.
Przybysławowicz, patrz Krzy-
szan II, Piotr I, Przybysław
XVII, Sobiesław I.
Przydonica wieś, II, 346 (uzup.).
Przyłęk wieś, I, 137, 152, II,
84, 138.
Przystałowice wieś, II, 406.
Przyszowa wieś parafialna, I,
226.
Psary wieś, I, 194, II, 397.
Pstroszyce wieś, I, 181, 203,
205, 208, II, 448, 458, 469.
z Pstroszyc, patrz Agnieszka V,
Alena I, Anna IV Gniewo-
mirówna, Boguszka I, Bor-
zys I, Dominik III, Filka
I Stanisławówna, Jakusz III

Szczepanowicz, Jakusz V Sta-
nisławowicz, Jarosława I, Ka-
liszek I, Katarzyna III, Lam-
bert V Szczepanowicz, Lam-
bert VI Stanisławowicz, Mał-
gorzata V Gniewomirówna,
Mieczysław X Stanisławowicz,
Przeclaw XIII Szczepanowicz,
Przeclaw XIV Stanisławowicz,
Stanisław XIX, b. Stanisław
XL Borzyszwowicz, Strzesz
XXIII.
Ptaszek Wawrzyńcowicz, 1224,
II, 60.
Ptaszkowa rzeka, I, 200.
Pudliskowo wieś, II, 134.
Puszczy, patrz Mikołaj XCII,
Mikołaj CXXXIII,
Putysław II, 1222, II, 40.
Putysławowicz, patrz Baran I.
Pylik Ząbr z Czyszowej, II, 495.
Pylik Jan starosta rycerski,
1369, II, 512.
Pysz, 1268 sołtys ze Starego
Sącza, I, 148.

R.

Raba rzeka, I, 148, 194, 196,
201, 224, II, 70, 125, 190,
223.
Racibor X, brat Radwana VI
z Bieżanowa, II, 14, 17,
18, 43.
Racibor XI Tłusty z Dłubni,
1212—1222 rycerz kaszte-
lana krakow. II, 18, 43.
Racibor XII Wojciechowicz,
1220—1230, II, 29, 30,
43, 77, 84, 86, 121.
Racibor XII b Bogusławowicz,
1227, II, 63.

Racibor XIII Jakubowicz z Podłęża, 1238 proboszcz klasztoru staniąteckiego, II, 18, 121, 123.
Racibor XIII b, † 1273 kasztelan łukowski, I, 151.
Racibor XIV, 1282 proboszcz klasztoru staniąteckiego, II, 216.
Racibor XV, 1286 opat łyso-górski, II, 224.
Racibora spadkobiercy, II, 83.
Racibor, założyciel dworu Raciborowice, I, 62.
Racibor, założyciel dworu Raciborzany, I, 73.
Racibor, założyciel dworu Raciborsko, I, 71.
Raciborowice wieś, I, 151.
Raciborowicz, patrz Jakub VIII, Radosław III.
z Raciborska, patrz Jan Flo-ryanowicz.
Raciborz I, 145.
z Raciborza, patrz Mikołaj CXLI.
z Raciborzan, patrz Mikołaj CLIX.
Raclaw II (Reclaw), 1228, II, 70.
Raclaw III (Reclaw) Marcino-wicz, 1228, II, 70.
Raclaw IV, 1230 sędzia ty-niecki, II, 78.
Raclaw V (Reclaw), 1234 sędzia ziemski krakowski, II, 76, 102.
Raclaw VI Piotrowicz, 1239, II, 123.
Raclaw, 1289 mistrz, medyk, 1302, 1303 kanonik katedr. krak. I, 158, 164, 165.
Raclaw VII, 1343 mnich wą-chocki, pleban w Pakosławic-ach, II, 369.

Raclaw VIII, 1354 klucznik klasztoru wąchockiego, II, 414.
Raclaw, założyciel dworu Ra-clawice, I, 63, 69, 74, 77.
Raclaw, patrz Radosław V.
Raclawa wdowa po Klimuncie V Klimuntowiczu, 1245, II, 72, 134, 157.
Raclawa wdowa po Klimuncie VII Sulisławiczu, 1260—1270, I, 145, 146, II, 88, 125, 171, 192.
z Raclawic, patrz Niemirza X.
Raclawowicz, patrz Krystyn IV.
Raczek I, II, 334.
Raczeń, 1319 rycerz nadworny klasztoru św. Andrzeja, II, 281.
Rackowicz, patrz Mikołaj CXXX.
Raczyn wieś, II, 47.
Radgost, założyciel dworu Rad-goszcz, I, 83.
Radgoszyce wieś, I, 121.
Radłowski bór, I, 173, II, 284.
Radnawa wieś, I, 181, II, 307, 311, 312.
z Radnawy, patrz Strzeszek XXIII.
Radobań, założyciel dworu Ra-doważ, I, 77.
Radogoście wieś, II, 72.
Radom miasto, I, 206, — ra-domska ziemia, I, 231.
Radom (Radosław) założyciel grodu Radom, I, 78.
z Radomia, patrz Radosław II.
Radomice wieś, I, 145.
Radomirza rzeka, I, 190.
z Radomska, patrz Jan CXXXVII.
Radomyśl, założyciel dworu Ra-domyśl, I, 88, 84.
Radosław II z Radomia, 1224

- rycerz biskupa krakow. II, 60, 76.
- Radosław III Raciborowicz, 1227—1230, II, 30, 63, 76.
- Radosław IV, 1229 sędzia nadworny, II, 76.
- Radosław V (Raclaw) 1278 medyk nadworny, 1304 mistrz i kanonik katedr. krakow. II, 212.
- Radost biskup krakowski, † 1142, I, 99, 98.
- Radost, 1269 sołtys z Biesiadek, I, 148.
- Radost z Łysej góry, 1321 sołtys z Łoniowa, I, 174.
- Radost, założyciel dworu Radostów, I, 75, 79.
- Radostowa wola wieś, II, 446.
- Radosz, 1324 sołtys z Biskupic, I, 176.
- Radosz (Radosław) założyciel dworu Radoszyce, I, 86.
- Radoszki wieś, I, 168.
- Radoszkowice wieś, I, 185.
- z Radoszowa Jan, 1271 sołtys z Zadroża, I, 150.
- Radoszyce wieś, I, 202.
- Radoważ wieś, I, 188, II, 367.
- z Radoważą, patrz Kielcz XII, Pasek VII.
- Radsułowicz, patrz Boguchwał V.
- Raduj, II, 187, 228.
- z Radujowic, patrz Klimunt XXXII.
- Radujowicz, patrz Bodepor III, Michał XII.
- Radulf I (Raul), 1207 kanonik katedr. krakow. archidyakon sandomirski, 1224—1236 kantor katedr. krakow. II, 12.
- Radulf II, 1228 książdż w Skaryszowie, II, 69.
- Radulf III, 1229 wikaryusz kielecki, II, 276.
- Radulf IV, 1229 kapelan kielecki, II, 76.
- Radulf V, 1230 wikaryusz katedr. krakow. II, 77.
- Radwan VI z Biezanowa, 1212 kapelan biskupa krakow. 1224 kapelan z Ksienic, II, 17, 33, 43, 61.
- Radwan VII Bodeporowicz, 1220, II, 33.
- Radwan VIII, patrz Radwan VI.
- Radwan IX Sniedark, 1228, II, 70.
- Radwan X Sniedark, 1228, II, 70.
- Radwan, założyciel dworu Radwanów, I, 85.
- Radwan, założyciel dworu Radwanowice, I, 64.
- Radwan, założyciel dworu Radwań, I, 84.
- Radwańciewicz, patrz Janusz XVII.
- Radwanita, patrz Marek XI.
- Radwanici ród, I, 153, 228—II, 209, 336, 422, 457, 459.
- Radymir, 1339 notaryusz publiczny, II, 359.
- Radziejów miasto, II, 291.
- Radziecin wieś, II, 482.
- Radziszów wieś, I, 141, 184.
- z Radziszowa, patrz Bodzęta X.
- Rafał I, 1327 zakonnik tyński, II, 306.
- Rafał II, 1338 pisarz nadworny sandomir. 1339—1342 pisarz ziemski sandomir. II, 352.
- Rafał III ze Swiniar, 1353, II, 404.
- Rafał IV Warszawicz Rawa

- z Michowa, 1353 b. u. 1354
—1355 kasztelan wiślicki, II,
405, 335, 505.
- Rafał V Leliwa z Tarnowa,
1353 kasztelan wiślicki, 1356
—1367 podkomorzy sando-
mirski, I, 203—208, 210,
II, 399, 409, 440, 447, 451,
452, 460, 463, 469, 470,
472, 481, 453, 468.
- Rafał VI, 1362 klucznik kla-
sztoru tynieckiego, II, 451.
- Rafał VII, 1362 pisarz gene-
rał sandomir, II, 451.
- Rafał VIII, 1368—1374 ka-
sztelan wiślicki, II, 472, 471.
- Rafał, założyciel dworu Rafa-
łowice, I, 62.
- Rafałowicz, patrz Przybysław
XV, II, 58.
- Rajbrot wieś, II, 279.
- Raków wieś, I, 169, II, 235.
- z Rakowa, patrz Jan CXCIX.
- Ramold, 1383, II, 492.
- Ramult III Serafinowicz, 1228,
1230, II, 69.
- Ramultowicz, patrz Bogusław
XII.
- z Raszkowa, patrz Bogusław
XXXII.
- Raszów wieś, II, 230.
- Rataje stare wieś i soltystwo,
I, 203, II, 442.
- Ratnowski, patrz Strzeszek.
- Ratułd III Janowicz syn Żyły,
1296, I, 162, II, 243.
- Rawiczowie ród, I, 63, 71, 73,
74, 77, 79, 84, 106, 228,
230, 232, II, 15, 16, 30,
47, 48, 95, 99, 107, 126,
150, 175, 234, 240, 257,
287, 297, 310, 314, 306,
319, 331, 334, 335, 346,
357, 359, 363, 365, 378,
381, 387, 388, 405, 431,
475, 488.
- z Rawułowic, patrz Klimunt
XXX.
- Reclaw, patrz Raclaw II, Raclaw
III, Raclaw V.
- Regulice wieś, II, 437.
- Reiner I, 1230—1238 zakon-
nik klasztoru Cystersów z Lu-
dzimirza, II, 80.
- Rembów wieś, I, 173.
- Repezoł, patrz Mikołaj IX.
- Robert biskup krakowski, 1142
† 1143, I, 99.
- Robert II, 1220—1222 kano-
nik katedr. krakow. II, 34.
- Robert III, 1236, II, 112.
- Robert brat Lamberta III, II, 204.
- Robert, 1307 wójt sandomirski,
I, 166.
- Robertowicz, patrz Piotr XXII.
- Roch Stradomski, 1308, I, 168.
- Rodger III z Marszowic, 1324,
I, 176, 294.
- Rogi wieś, I, 199, II, 427.
- Rogier I, 1229 kapelan kie-
lecki, II, 76.
- z Rogowa, patrz Andrzej LIII,
Imbram XV.
- Rogoźnik wieś, I, 160, II, 46,
115, 239.
- Rogoźno, I, 161.
- Rokitno wieś, I, 173, II, 281.
- Rola, patrz Mikołaj CXLIX.
- Role ród, I, 230.
- Roman Mściślawowicz, książę
włodzimirski, 1195, 1205,
I, 105, 106, 108.
- Roman III, 1234 kanonik ka-
tedr. krakow. II, 105.
- Roman IV, 1273 piwniczny kla-
sztoru wachockiego, II, 200.

Roman V, 1293 proboszcz kła-
sztoru zwierzynieckiego, I,
160, II, 239.
Romaniec, patrz Hanko.
Romanowicz, patrz Stefan XV.
Rombold, patrz Rymbold I.
Romulus, patrz Szymon VII.
Ropa rzeka, I, 192, 203.
z Ropaczyc, patrz Zbygniew XV.
Ropczyce wieś, I, 203, II, 449.
Roskidalino wieś, II, 271.
Rosław I z Krzyszowic, 1361,
II, 440.
Rosław, założyciel dworu Ro-
sławice, I, 83.
Równe wieś, I, 155, 195.
Rożen z Rożnowa, patrz Kli-
munt XXXIX, Piotr CXCI,
Mirosław XIX.
Rozkochów wieś, II, 57.
z Rożnicy, patrz Mikołaj CLV.
z Rożnowa, patrz Klimunt
XXXIX Rożen.
Rozwora, patrz Stefan XXXIV.
Różygroch, wiec tamże, 1224,
II, 44, 45, 56.
Rubinowicz, patrz Gierard II.
Rudawa rzeka, I, 142, 165,
180, 210, II, 165, 253,
parafia, I, 227.
Rudgier I, 1293 zakonnik kła-
sztoru zwierzynieckiego, II,
239.
Rudgier II, 1300 kanonik u św.
Floryana, II, 245.
Rudka wieś, II, 317.
z Rudna Zaklika Syrokomla,
1364, II, 379, — patrz
Jasiek XII Płaza, Zaklika IV
Janowicz.
Rudnik wieś, I, 145, II, 207.
Rupert Markowicz, 1311 wójt
sandomirski, I, 169.

Ruś, I, 104, 114, 154, 187, 190.
Rusini, I, 144, 145, 147, 164,
189, II, 197, 220.
Rusinów wieś, II, 406.
Ruszcza wieś, I, 139, 210, II,
88, 291.
z Ruszczy, patrz Klimunt VII.
z Ruszkowa, patrz Henryk XXXI
Mikołajowicz, Szymon XVII.
Ri-bitwy wieś, II, 396.
Rybna wieś, I, 190, 199, 205,
II, 375.
Rybno wieś, I, 146.
Ryborznik, patrz Mikołaj CLX.
Rycerz, patrz Piotr CXVI.
Rygoszyn wieś, I, 177, II, 271.
Rykarđ I, 1210—1222 kano-
nik katedr. krakow. II, 13.
Rykarđ II. 1327 pleban z No-
wegotargu, II, 304.
Rykeza, córka króla Przemy-
sła, żona Waclawa II króla
czeskiego i polskiego, 1300,
1303, I, 162, 165.
Rymbold I (Rombold), 1281
kanonik katedr. krakow. 1286
archidyakon sandomir. 1320
—1322 archidyakon krakow.
I, 177, II, 216.
Rynca, II, 188.
Ryncowicz, patrz Wicelaw XX.
Rynerz I książdz, 1233, II, 97.
Rynerz II, 1268, II, 189.
Rynerz III z Rynerzowie Ra-
wa, II, 334, 413.
Rynerz IV z Rynerzowie lub
z Woli duchackiej, 1346—
1364, I, 191, 207, II, 334,
378, 463.
Rynerzowice wieś, I, 196, 198,
II, 378, 413, 417.
z Rynerzowie, patrz Rynerz III?
Rynerz IV, Helka.

Rynold, 1260 mieszczanin krakowski, I, 145.
Rytro, cło tamże, I, 170, 182, 185, 198.
Rytwiany wieś parafialna, I, 230, 231.
z Rytwian patrz Prokop II Mikołajowicz.
Rdziostów wieś, I, 171.
Rzechna, 1339 wdowa po Włodzimirzu XII z Bostowa, I, 187, II, 357.
Rzeczony, patrz Otto XI.
Rzeczycza wieś, II, 482.
Rzemiędzice wieś, I, 195, II, 398.
Rzepin wieś, I, 186, II, 69, 289.
Rzepinek wieś, I, 186.
Rzeplice wieś, I, 157.
Rzeplin wieś, I, 207.
Rzeszów miasto, I, 196, II, 333, 400.
z Rzeszowa, patrz Jan CLX Pakosławowicz.
Rzezawa kościół parafialny tamże, I, 194.
Rzędów wieś, II, 374.
z Rzędowa Rzędowski, patrz Goworek VII, Stanisław XXXIII, Andrzej XLIII.
Rzochów wieś, I, 208, II, 468.
Rzukowicz, patrz Piotr XIX.
Rzym, I, 171.
z Rzymu, patrz Michał XVIII.

S.

Sabrza wieś, I, 186.
Sadek wieś i sołtystwo, I, 208, II, 471.
Sadki wieś, II, 396, 490.

Sala, patrz Krystyn VI b, Więclaw XI.
Salisław, założyciel dworu Salisławice, I, 69.
Salomea nigdy królowa halicka, 1266, 1268, I, 144, 146—148, 168, 142, 143, II, 36, 177, 181, 189.
Salomea, 1336 ksieni Klarysek starosądeckich, I, 185, II, 345.
Salomon I, 1228 archidyakon krakowski, 1230—1235 dziekan katedr. krakow. I, 129, II, 71, 74, 280.
Salomon II, 1238 archidyakon sandomir. i profesor prawa, 1244—1266 archidyakon krakowski, II, 119, 280.
Salomon III, II, 249, 280.
Salomonów z Bieńkowiec ród, II, 280.
Salomonowicz, patrz Mikołaj XV, Piotr CXI.
Samborowicz, patrz Boguchwał VI.
Sambor, założyciel dworu Samborek, I, 70, 223.
Sambor, założyciel dworu Samborzec, I, 74.
Samborek folwark, I, 223.
Samborzec wieś parafialna, I, 230.
z Samborzca, patrz Paweł XIV, Piotr CXLVIII.
z Samborzyna, patrz Tomko II.
Samogost, założyciel dworu Samogoszcz, I, 86.
Samsunowicz, patrz Słabomir III.
Sandomir, założyciel grodu Sandomirza, I, 74.
Sandomirz gród i miasto, I, 144, 154, 165, 166, 160, 168,

- 169, 182, 185, 189, 192, 198, 210, II, 55, — parafia, I, 230, — dzielnica i ziemia, I, 101, 102, 106, 109, 125, 126, 147, 154, 155, 157, 159, 165, — województwo, I, 229, — starostwo, I, 181, — powiat, I, 230.
- Sandomirz, kościół kolegiacki NPMaryi tamże, I, 104, 156, 174, 186, II, 221, 475.
- Sandomirz, kościół św. Wawrzyńca, II, 481, — klasztor Dominikanów przy kościele św. Jakuba, I, 107, 116, II, 233, — Beginki, II, 273, — klasztor Szpitalników, I, 160, — Sąd ziemski, I, 186, 187, 188, 191, 195, 196, 204, 206, 208, — cło tamże, I, 173, — wiece senatorskie tamże r. 1249, 1285, 1289, I, 139, 156, — bitwa tamże, I, 159.
- ze Sandomirza, patrz Benedykt X, Dydko I, Jan CLXVIII, Bogdasz II, 1224, II, 61.
- Sanka wieś, I, 199.
- Sanok, I, 195.
- Sapia, patrz Jan CLXXXII.
- Sarbkowo wieś, II, 55.
- Sasin IV Kopaszyna, 1253 podkomorzy sandomirski, 1275 kasztelan wiślicki, 1277 kasztelan sandomirski, 1278—1279 wojewoda krakowski, II, 155, 503, 505.
- Sasin Lubowła, II, 7.
- Satkowice wieś, II, 193.
- ze Satowa, patrz Jan CVII.
- Sącz Stary gród i miasto, I, 148, 151, 157, 153, 171, 198, 199, II, 428, — kościół tamże, I, 174, — powiat, I, 203, 204, 226, 227, — klasztor Klarysek tamże, I, 154, — 157, 160, 169—171, 174, 176, 183, 184, 191, 200, 204, 210, II, 214, 239, 264, 268, 270, 272, 293, 299, 375, 376, 424, 425, 427.
- Sącz Nowy miasto, I, 165, 166, 170, 173, 176, 178, 181, 182, 185, 189, 190, 196, 208, 226, 493, II, 410, 258, 268, 309.
- Sądecka ziemia, I, 143, II, 410.
- z Sącza, patrz Paweł IX, 1230, II, 84, — Piotr CXXIX.
- Sąd V Dobiesławowicz Odrowąż, 1224 b. u. 1233 kasztelan wojnicki, 1242 wojewoda czerski, 1243 wojewoda żarnowski, 1243 kasztelan wiślicki, 1245 wojewoda sandomirski, 1253—1254 kasztelan krakowski, I, 130, II, 5, 49, 50, 51, 90, 153, 148, 501, 503, 504, 505, 507.
- Sąd VI Odrowąż, 1231 b. u. 1252—1253 kantor katedr. krakow. II, 90.
- Sąd VII Odrowąż, 1248—1255 podkomorzy krakow. II, 139, 144, 165.
- Sąd VIII Momot czy Odrowąż, 1311 stolnik sandomirski, 1319 stolnik krakowski, 1320 stolnik sandomirski, 1320 kasztelan lubelski, 1327 sędzia sandomirski, 1333—1334 kasztelan sandomirski, II, 264, 505, 507.

Sąd, 1318 komornik wojewody sandomir. I, 173.
Sąd IX Odrowąż z Białaczowa, 1346, II, 377.
Sąd X z Wielogłów Starykoń, 1364—1367, II, 463.
Sąd Odrowąż, założyciel dworu Sędowice, I, 68, 86.
Sądek z Chodecy, 1243, I, 134.
Sądek II, 1263 kustosz zwierzyniecki, II, 179.
Sądek III Lubowla, II, 183.
Sądek IV Wojsławowicz Lubowla z Kaliny, 1363, II, 459, 336.
Sądek, założyciel grodu Sądeca, I, 71.
Sądka I wdowa po Tomaszu XVIII (Tomku) z Rakoszyna, 1312, I, 170, II, 249, 267.
Sądka II, 1366 podprzeorysza zwierzyniecka, II, 479.
Sądkowicz, patrz Wojsław XX.
Sądowicz, patrz Dobiesław IX, Paweł X, Piotr XLV.
Sądzisz, założyciel dworu Sędziszowice, I, 65.
z Sasypowa, patrz Franciszek V.
Seibor VIII Mikołajowicz ze Seiborzyc, 1252, I, 141, II, 150.
Seibor VIII b Jaszczórka, 1334—1338, II, 324, 376.
Seibor IX z Łukawicy, 1339 ziemianin sądecki, II, 355, 376.
Seibor X Ostoja, 1346, II, 376.
Seibor, założyciel dworu Seiborzyc, I, 63.
Seibor, założyciel dworu Seiborowice, I, 65, 62.
Seiborzycy wieś, I, 140, 141, 181, II, 150.

Scinyr z Modrzejowic, 1228, II, 70.
Sezu z Żukowic, II, 434.
Szuczka, patrz Mściszko.
Sebastyan I, 1357—1358 pleban starosądecki, II, 425.
Secema III b. Sulisławowicz Swieboda, 1234—1236, II, 25, 103, 113, 129.
Secema IV Birowicz z Grodzca, 1364 b. u. 1365 justycyaryusz sandomirski, I, 206, II, 416, 466, 328.
Secema, założyciel dworu Secemin, I, 85.
Secemicz, patrz Marek VI.
ze Sepnicy, patrz Wojciech Czelej.
Serafinowicz, patrz Eustachy II, Ramułt III.
Serniki wieś, II, 289.
Serwacy I, 1237, II, 116.
Sędowice wieś, I, 114, 147, II, 52.
Sędzimir II z Chelmu, 1304, II, 253.
Sędziszław, założyciel dworu Sędziszławice, I, 80.
Sędzisz, założyciel dworu Sędziszów, I, 68, 74, 82.
Sędziszów wieś parafialna, I, 229, II, 422.
z Sędziszowa Mir IV, 1222, II, 41, Pasko XII.
z Sędziszowa lub Sędziszowic, patrz Mroczek I.
Sędziwój ze Skotnik, 1310 podkomorzy krakowski, I, 168.
Sęk, patrz Jakub LVIII.
Sępia, patrz Grzegorz XX.
Shbinog, 1234 podczaszy krakowski, II, 102.
Siadca wieś, I, 194, 201, II, 390, 438.

z Siadczy, patrz Wroczka Stę-
pocina.
Sidzina wieś, I, 223, II, 170.
Sieciech Stary, założyciel grodu
Sieciechowa, I, 79, 97, 98,
II, 141, 282—284.
Sieciech VIII Starza, 1212
wojski biskupa krakowskiego,
II, 21.
Sieciech IX Starza, 1224, II,
53, 169.
Sieciech X Sułkowicz Starza,
1224, II, 56.
Sieciech XI Starza z Kargowa,
brat Boksy VI, 1270 b. u.
1285—1287 podkomorzy
sandomirski, II, 192, 249,
272, 152.
Sieciech XII Starza, II, 249.
Sieciech XIII Starza, 1310.
skarbnik krakowski, II, 264.
Sieciech XIV (Sieciej) z Morska,
1332 b. u. 1347 koniuszy
krakow. II, 321.
Sieciech XV (Sieciej) z Przy-
bysławic, 1352, II, 403.
Sieciech Starza, założyciel dworu
Sieciechowice, I, 69, 83.
Sieciechów gród i ziemia, I,
125, 126, 136, 200, II,
110, 141, — klasztor Bene-
dyktynów tamże, I, 97, 140,
207, II, 103, 254.
Sieciechowice wieś parafialna,
I, 228.
z Sieciechowic, patrz Aleksan-
der VIII, Grzegorz XII, Grze-
gorz XIII, Zawisza II.
Sieciechowicz, patrz Augustyn
II, Bogusz VI.
Sieciej Starza, założyciel dworu
Sciejowice, I, 69.
Sieciej, patrz Sieciech XIV.

Sieciesław II Odrowąż, 1231,
II, 90, 176.
Sieciesław III Wilczekosy z Mi-
kułowic, 1328, II, 307, 312.
Sieciesław IV 1336—1339 ko-
niuszy krakowski, II, 355.
Sieciesławowicz, patrz Iwan II,
Mikołaj XXXVI.
Siedlce wieś, I, 103.
Siedlec wieś, II, 207, 420, 448.
z Siedlca, patrz Wojtek.
Siedliczko, patrz Dobiesław XXI.
Siedliska wieś, II, 404.
z Siedliszczan, patrz Wojciech
XXXIX.
z Siedliszowic, patrz Mścigniew
XI.
Siejesław, I, 1212, II, 18.
Siekierno sołtystwo, I, 184.
Sielce wieś, I, 203, 205, II,
445.
Siemichów, wieś parafialna, I,
178, 226.
Siemion IV de Głow, 1279
podczaszy krakowski, 1290
stolnik krakowski, II, 213.
Siemian V, 1354 mnich kla-
sztoru wąchockiego, II, 414.
Siemian VI z Borzykowa, 1366,
II, 477.
Siemir, założyciel dworu Sie-
mierzyce, I, 67.
Siemirad, założyciel dworu Sie-
miradz, I, 79.
Siemowit, 1256 książę mazo-
wiecki i czerski, II, 34.
Siemowit, 1351 książę mazo-
wiecki, II, 398.
Sierad, założyciel dworu Sierad
i Sieradowice, I, 72, 77.
Sieradz gród i miasto, I, 150,
156, 160, — dzielnica i zie-
mia, I, 109, 157.

Sieraków wieś, I, 63, II, 63.
Sieraków wieś pod Mogiłą, II, 30.
Sierakowicz, patrz Wojciech VI.
Sierock, II, 317.
Sierosław VII Pawłowicz, 1236, II, 113.
Sierosław, założyciel dworu Sierosławice, I, 65, 84.
Siestrzemił, 1334 sołtys ze Sławikowej woli, I, 184.
Siestrzemił, 1357 sołtys, I, 198.
Siesław, założyciel dworu Siesławice, I, 147.
Sietejów wieś, I, 147.
Siewierz ziemia, I, 198, — bitwa tamże, 1290, I, 158.
z Siewierza, patrz Gołuch III.
Sięgniew I, 1230 b. u. 1252 kasztelan lubelski, 1255—1264 wojewoda sandomirski, II, 83, 147, 148, 504, 150, 507.
Sięgniew II, 1252 kasztelan żarnowski, II, 150, 508.
Sięgniew II, b. 1283 skarbnik krakowski, II, 219 (uzup.).
Sięgniew III Nawojowicz Starza, 1322 kanonik katedr. krakow. 1333 podkanclerzy, 1334—1349 proboszcz u św. Michała, II, 288, 248, 433.
Sięgniew IV Koska z Płaszowa, Rawa, 1324—1329, I, 177, 181, II, 310.
Sięgniew V Grotowicz Rawa, 1319—1324 podstoli sandomirski, II, 306, 346.
Sięgniew VI Włóściejowicz, 1341—1373 proboszcz u św. Michała, podkanclerzy nadworny, I, 195, II, 335, 367.

Sięgniew VII Nawojowicz Starza, 1359 kanonik katedr. krakowski, II, 433, 333.
Sięgniew VIII, II, 495.
Sitnica rzeka, I, 192, 194.
Sitnik łąki i rzeka, I, 198, II, 462.
ze Skabożyra, patrz Jakub XXXII.
Skalnik, wieś parafialna, I, 227.
Skąła gród pod Przeginią, I, 127, 132, — miasto i wójtostwo, I, 148, 171, 184, 192, — kościół tamże, I, 148, — bitwa tamże, I, 123, 124, 158, — II, 88, 394, — klasztor Klarysek tamże, I, 144, 145, 146, 147, 148, 150, 152, 154, 157, 160, 174, 177, II, 177, 189, 215, 254, 282—284, 383.
ze Skąły, patrz Maciej VIII.
Skalka pod Krakowem, I, 165, II, 212, — katedra, I, 95—97.
Skarbimir I Awdaniec palatyn Bolesława Krzywoustego, założyciel dworu Szkalmirza, I, 66, 81, 231.
Skarbimir III, II, 4.
Skarbimir VII Skarbimirowicz, 1224 komornik księżnej, 1228 łowczy łączycki, II, 4, 58.
Skarbimir VIII Awdaniec, 1264 b. u. 1268 podkomorzy sandomir. 1271—1273 podkomorzy krakow. II, 181.
Skarbimir IX Awdaniec, 1272—1277 kasztelan wojnicki, II, 199, 507.
Skarbimir X Awdaniec, 1273 były koniuszy, II, 200.
Skarbimir XI Awdaniec, 1292 podkomorzy sandomir. II, 236.

- Skarbimir, brat Lasoty III, II, 96.
- Skarbisław, założyciel dworu Skarbisławice, I, 81.
- Skaryszów wieś, I, 146, II, 69, — wiece tamże, 1228 i 1230, I, 123, 124, II, 65. ze Skaryszowa Chudostaw, 1228, II, 70.
- Skaryszowskie przywileje z lat, 1228, 1230, II, 55, 67, 102.
- Skarzyce wieś, I, 178.
- Skawa rzeka, I, 183, II, 209, 327.
- Skawina, I, 206, II, 467, — kościół parafialny tamże, I, 207.
- Skolūt, patrz Wawrzyniec XX.
- Skołyszyn wieś, I, 201, II, 434.
- ze Skołyszyna, patrz Mścisz Szuczka.
- Skomlino wieś, II, 134.
- Skornik wieś, I, 143.
- Skórowa wieś, II, 404.
- Skoruszkowice wieś, I, 146, II, 105.
- Skotniki wieś parafialna, I, 174, 230, II, 275, 293.
- Skotniki małe wieś, I, 176, II, 275.
- ze Skotnik, patrz Parkosz III.
- Skowinowie ród, II, 299.
- Skroniów wieś, I, 197, 206, 207, II, 415, 461, 466.
- ze Skroniowa, patrz Andrzej XXXIX, Adam XXV, Beda, Jan CCIII Panterowicz, Mścigniew XIV, Pantera, Stanisław XXXV, Włocibor VI.
- Skrzydlna, wieś parafialna, I, 224.
- ze Skrzydłnej, patrz Marek XV.
- Skrzynka sołtystwo, I, 201.
- Skrzynno wieś, I, 231, II, 406. ze Skrzynna, patrz Otto XI Rzeczozy, Warsz VI.
- Skrzyszów wieś, I, 182, 183, II, 268, 304, 325.
- Skworbia rzeka, I, 201.
- Skrzyszowice wieś, I, 151, II, 223.
- Slaz I Radwanita, 1278, II, 209.
- Sląsk, I, 100, 186, 197.
- Słabomir III (Sławomir) Samsonowicz, 1222, II, 40.
- Sławomir IV Pankracowicz, 1266, II, 182.
- Słabosz VI (Sławosz), 1210 b. u. 1214 kanonik katedr. krak. II, 26.
- Słabosz, założyciel dworu Słaboszów, I, 68.
- Słabosz, założyciel dworu Słaboszowice, I, 68, 76.
- Słaboszowice wieś, I, 211.
- Sław X (Sławosz), 1217—1218 kanonik katedr. krakow. II, 26.
- Sław XI (Sława) 1250 b. u. 1254 cześnik księżnej krakowskiej, 1258 cześnik żarnowski, II, 144.
- Sław, założyciel dworu Sławno, I, 84.
- Sław, założyciel dworu Sławice, I, 66, 69.
- Sława Markowicz, 1250, II, 106.
- Sława Odrowąż, II, 139.
- Sławek Węgier, 1224, II, 61.
- Sławek, założyciel dworu Sławków, I, 64.
- Sławek, założyciel dworu Sławkowice, I, 71, 81.
- Sławęta, założyciel dworu Sławęcın, I, 74.

Sławikowa wola wieś, I, 184.
Sławka, założyciel dworu Sławczyn, I, 79.
Sławin wieś, II, 317.
ze Sławkowa, patrz Dzietryk III Henrykowiec, Teodoryk X Henrykowiec.
Sławnika, 1317 magistra klasztoru staniąteckiego, I, 171, II, 278.
Sławobor I, 1365 pleban z Wielowsia, pisarz nadworny podkomorzego sandomirskiego, II, 469.
Sławomir IV Pankracowicz, 1266, I, 147, II, 101, 179.
Sławosz rycerz, 1210, I, 113.
Sławosza przywilej z przed r. 1210, II, 3.
Sławoszów dobra, I, 113.
Słotowa wieś, I, 206, II, 465.
Słów wieś, I, 189.
Słowikowski, patrz Hinczko I.
Słup wieś, II, 369.
ze Słupa, patrz Piotr CXL.
ze Słupezy, patrz Docyo.
Słupia wieś parafialna, I, 229.
Słupów wieś, II, 184.
ze Słupowa, patrz Bożej VI, Falisław IX.
Smarzowa wieś, II, 404.
Smierząca wieś, I, 205.
Smił, założyciel dworu Smielów, I, 79, 76.
Smisław wieś, I, 382.
ze Smisławia, patrz Adam XXI.
Smogor, założyciel dworu Smogorzów, I, 79, 80, 82, 81.
Smogorzew wieś, I, 231, II, 406.
Smogorzewski Wit, 1331, II, 275.
Smolice wieś, II, 57.

Smroków wieś, I, 157, II, 229. 388.
Smuszko, 1325 kasztelan radomski, II, 298, 508.
Smył XIII, 1217 kasztelan wojnicki, II, 26, 507.
Smył XIV Żegocie Starza, 1234 b. u. 1242 łowczy krakowski, 1250 koniuszy krakowski, 1255 cześnik krakowski, 1263 stolnik krakowski, 1271 — 1274 kasztelan brzeski, II, 54, 102, 509.
Smył XV Nosal Starza, 1306 sędzia sandomirski, 1329 b. u. I, 166, II, 256.
Smył XVI Starza, II, 334.
Smył XVII z Krzyszowic, II, 334, 447.
Smył XVIII, 1350 kapelan z Wieliczki, II, 389.
Smył, założyciel dworu Smiłów, I, 86.
Smyłowa wola wieś, II, 446.
Smyłowicz, patrz Nasan I, Żegota XVI.
Smyłówna, patrz Machna III.
Sniedark, patrz Radwan IX, Radwan X.
Sobek z Wyszkwic, 1368 starosta opoczyński, II, 512.
z Snieków, patrz Stogniew V.
Sobiesądowicz, patrz Wielisław III.
ze Sobiesek, patrz Boguchwał IX.
Sobiesław I Przybysławowicz, 1248—1255 podkanclerzy krakowski, II, 107, 147, 148.
Sobiesław II, 1258 kanonik sandomirski, II, 168.
Sobiesław III z Wierciszewa, 1307, II, 260.

Sobolów wieś i kościół tamże,
I, 168, 181, II, 314.
Soboszów wieś, II, 318.
Sobotka wieś, I, 195.
Sochna, 1362—1363 żona Andrzeja LXI kasztelana czchowskiego, I, 206, II, 456, 447.
Sochów wieś, II, 318.
Sokolec, patrz Krystyn XIV.
z Sokolina, patrz Jan LXXXV,
Piotr CVII, Wawrzyniec XIV.
Sokolniki wieś, I, 188, II, 406.
ze Sokolnik, patrz Andrzej XL, b.
Solec wieś, I, 177, II, 438.
z Solea, patrz Sulisław XXIII.
z Sopiczowa, patrz Klimunt XXIX.
Spantosz, 1236, II, 114.
Spieygniew II Jakubowicz z Jemielny, 1230, II, 85.
Spieymir V Lubowla, II, 183, 211, 326.
Spieymir VI (Spytek) Jakubowicz Leliwa z Dębna, z Piasku, z Tarnowa, 1312 b. u. 1316 łowczy krakowski, 1317 kasztelan sądecki, 1319 kasztelan wiślicki, 1320 wojewoda krakowski, 1331—1350 kasztelan krakowski, I, 176, 177, 180, 181, 182, 183, 184, 187, 188, 189, 194, II, 183, 211, 268, 293, 303, 304, 325, 354, 355, 367, 371, 473, 502, 503, 505, 506.
Spieymir VII (Spytko) Leliwa, 1333 podstoli krakowski, II, 324.
Spieymir VIII (Spytek), 1351 kanonik katedr. krakow. archidyakon zawichojski, 1353

—1360 archidyakon kurzełowski, II, 396, 446.
Spieymir X (Spytek) Dzierżkowicz ze Szreniawy, 1360, II, 436, 330.
Spieymir XI (Spytek), 1361—1362 dziekan u św. Floryana na Kleparzu, II, 446
Spieymir XII (Spytko) z Charbic, 1364, II, 464.
Spieymir XIII (Spytek) z Łowinicy, 1366—1379 podczaszy sandomir. II, 475.
Spieymir XIV (Spytko) z Kleszczowy, 1366, II, 475.
Spieymir XV (Spytek) ze Szczeki, II, 495.
Spieymir XVI (Spytek) z Zabłocia, II, 495.
Spieymirowicz, patrz Jan CXXX, Jakub XXXIV.
Spiż, I, 164, — spiski proboszcz, I, 182.
Sprawa wieś, II, 230.
Spytek, patrz Spieymir VI, Spieymir VIII, Spieymir X, Spieymir XI, Spieymir XII, Spieymir XIII, Spieymir XV, Spieymir XVI.
Spytek Koleczek, II, 448.
Spytek Dzierżkowicz, 1360, I, 201.
Spytek z Karniowa, 1365, I, 207.
Spytek, założyciel dworu Spytkowice, I, 70.
Spytko, patrz Spieymir VII, Spieymir XII, Spieymir XIV.
Spytko Boguszowicz (z Krobielic), 1376, II, 487.
Sromowce soltystwo, I, 184.
Srostów wieś, I, 160.
Stachna I z Krzyszowic, 1362, II, 451.

- Stagobor, założyciel dworu Stagoborzyce, I, 65.
- Staniątki, klasztor Benedyktynów tamże, I, 129, 132, 136, 139, 140, 141, 142, 144, 145, 146, 150, 155, 184, 192, 196, 198, 205, 223, II, 57, 71, 72, 119, 120, 125, 126, 128, 134, 138, 156, 157, 165, 170, 171, 176, 190, 191, 192, 193, 197, 199, 215, 216, 278, 364, 384, 411, 412, 461, 462.
- Stańcz Doeyowicz (ze Słupczy), 1390, II, 488.
- Stanimir, I, 1222, II, 39.
- św. Stanisław i jego grób, I, 141, 143, — kanonizacja, I, 139.
- Stanisław XI, 1212 rycerz biskupa krakow. II, 22.
- Stanisław XII, 1244—1263 wikaryusz katedr. krakow. II, 131.
- Stanisław XIII z Chrobrza, 1285, II, 223.
- Stanisław XIV, 1293 zakonnik klasztoru zwierzyńskiego, II, 239.
- Stanisław XV z Brzeźna, II, 249, 271.
- Stanisław XVI (Staszek) Wojsławowicz Lubowla, 1304, II, 255.
- Stanisław XVI, b. 1306 kapłan nadworny, 1312 kanonik u św. Michała, pleban w Kamienicy, 1315 kanclerz krakowski, I, 170, II, 257, 516.
- Stanisław XVII, 1313 pleban starszadecki, II, 272.
- Stanisław XVIII (Staś) z Bieczysk, 1313, II, 272.
- Stanisław XVIII, b, z Chrząstowa, 1331—1332 sędzia ziem. krakowski, II, 319.
- Stanisław XVIII, c, 1332 pisarz sądu ziem. krakow. 1353 notaryusz publiczny, II, 321.
- Stanisław XIX Jakubowicz, 1315, 1318, I, 172, II, 248, 274.
- Stanisław XIX, b. z Pstroszyc, II, 334.
- Stanisław XIX, c, (Staszko), 1337—1343 rządcza sławkowski biskupa krak. II, 347.
- Stanisław XX z Libiertowa i Ujazdu, I, 174, II, 289.
- Stanisław, XX b. sołtys z Zadroża, II, 334.
- Stanisław XX, c. (Staszek), 1337 pisarz ziemski, sołtys opatowiecki, II, 352.
- Stanisław XXI (Staszek) Laska z Krzyszowic, II, 334, 446.
- Stanisław XXI, b. (Staszek) Nagodzie, 1340 podkoniuszy krakowski, 1243 podczaszny krakowski, 1353 kasztelan żarnowski, 1354—1370 kasztelan małegojski, II, 508, 510, 362.
- Stanisław XXII, 1340 przeor Dominikanów w Sandomirzu, 1349 przeor Dominikanów w Krakowie, II, 363.
- Stanisław XXVI, 1343 rządcza krakowski biskupa krakow. II, 368.
- Stanisław XXVII, 1343 piwniczny klasztoru wąchockiego, 1354 przeor tegoż klasztoru, II, 369.
- Stanisław XXVIII (Staszek),

1343—1358 woźny sądu ziem. krakow. II, 370.
Stanisław XXIX (Staszko) Klimuntowicz, 1349 rządcza klasztoru miechowskiego w Krzesławicach, II, 389.
Stanisław XXX, 1351 oficyał i kanonik katedr. krakow. II, 397.
Stanisław XXXI z Mokrska Nagodzie, 1352, II, 402.
Stanisław XXXII Strzeszkowicz Sulima z Jeżowa, 1352, II, 402, 334.
Stanisław XXXIII z Rzędowa Rzędowski, 1352, II, 403.
Stanisław XXXIV, 1353—1362 notaryusz publiczny, II, 405.
Stanisław XXXV Lubowła ze Skroniowa, 1355, II, 415.
Stanisław XXXVI, 1356 proboszcz klasztoru zwierzynieckiego, 1366 przeor tegoż klasztoru, I, 198, II, 421.
Stanisław XXXVII ze Strogoborzyc, 1358, I, 200, II, 429.
Stanisław XXXVIII, 1360 pleban kościoła w Solcu, II, 438.
Stanisław XXXIX z Topoli, 1361, II, 443.
Stanisław XL Boryszowicz ze Pstroszyc, 1362, II, 448, 329.
Stanisław XLI Bural, 1362 woźny sądu ziem. sandomir. II, 451.
Stanisław XLII z Osieka Lubowła, 1363, II, 459.
Stanisław XLIII (Staszko) Lubowła z Krzyszowic i Suchoraby, 1364, II, 465.
Stanisław XLIV z Chrobrza, 1364, II, 468.

Stanisław XLV (Staszko) Biechowski, 1366, II, 477.
Stanisław XLVI z Broniszowa, II, 495.
Stanisław XLVII Weneta z Brzezia, II, 495.
Stanisław wojewoda kujawski, II, 246, 272.
Stanisław Jelitko Nagodzie z Witowa, 1352, II, 402.
Stanisław Szyrzyk Świętosławowicz ziemianin kujawski, II, 260, 280.
Stanisław Krystynowicz z Rży, 1382 notaryusz publiczny, II, 491.
Stanisław Borysławowicz z Kłobucka, 1391 notaryusz publiczny, II, 487.
Stanisław Tomsikowicz z Le dniczy, 1389, II, 496.
Stanisław, założyciel dworu Stanisławice, I, 61, 65, 70.
Stanisława I, 1293 ksieni klasztoru w Krzyżanowicach, I, 160, II, 237.
Stanisława Wyrzykowa, 1322, I, 174.
Stanisława, 1325 żona Spytka wojewody krakowskiego, I, 177.
Stanisława II z Brzezia, 1341, II, 364.
Stanisława III, 1361 zakonnica klasztoru u św. Andrzeja, II, 444.
Stanisławowa, patrz Wierzbiena.
Stanisławowicz, patrz Jakub XL, Jakusz V, Lambert VI, Mieczsław X, Przeclaw XIV.
Stanisławówna, patrz Filka I, Przybysława I, Wichna I.
Stanka Staszkówna, 1346, I, 191.

- Stanko Klimuntowicz, 1349
rządca klasztoru miechowskiego w Krzesławicach, II, 331.
- Stanko, patrz Stanisław XXIX.
- Starzowie ród, I, 62, 64, 69, 70—72, 77, 79, 80, 83, 132, 174, 226, 227, 232, II, 5, 21, 31, 54, 56, 103, 105, 121, 124, 141, 152, 167, 169, 172, 177, 180, 187, 192, 195, 199, 209, 213, 215, 223, 227, 230, 236, 237, 246—249, 254, 256, 264, 269, 272, 282, 283, 288, 298, 310, 313, 321, 333, 334, 336—338, 344, 357, 368, 375, 376, 387, 395, 415—417, 421, 422, 425, 428, 433, 430, 436, 440, 443, 459, 461, 462, 467, 479, 480, 486,
- Starekonie ród, I, 210, 226, 228, 229, 230, II, 377, 440, 463.
- Staś, patrz Stanisław XVIII.
- Staszek, podczaszy krakowski, II, 260 (uzupeł.).
- Staszek, 1348 sołtys, I, 192.
- Staszek, patrz Stanisław XX c. Stanisław XXI, Stanisław XXI b, Stanisław XXVIII.
- Staszko Wojsławowicz Lubowła, 1304, II, 250.
- Staszko, patrz Stanisław XIX c, Stanisław XLIII, Stanisław XLY.
- Staszów wieś parafialna, I, 230, 231.
- Stawiany wieś, II, 388.
- Stąg, patrz Tomasz XXIV.
- Stągiewski, patrz Dzierżek VI.
- Stefan VII, 1206—1228 kanonik katedr. krakow. II, 25.
- Stefan VIII, 1212 kanonik katedr. krakow. 1214 archidyakon zawichojski, II, 19.
- Stefan IX, 1212 wikaryusz katedr. krakow. 1220 kapelan nadw. biskupa krakow. II, 20.
- Stefan X, 1212—1213 dziekan opatowski, II, 21.
- Stefan XI Mrozowicz, 1222, II, 38.
- Stefan XII, 1222, II, 41.
- Stefan XIII Wąsik czy Wężyk, 1224—1242, II, 57.
- Stefan XIV, 1224 kapelan wojewody sandomir. II, 59.
- Stefan XV Romanowicz, 1228, 1230, II, 68.
- Stefan XVI, 1229 wikaryusz kielecki, II, 76.
- Stefan XVII, 1230 wikaryusz katedr. krakow. II, 77.
- Stefan XVIII Andrzejowicz Lis, 1230 wojski krakowski, 1232 kasztelan bolesławicki, 1233 podkoniuszy, 1241 koniuszy krakowski, 1243 kasztelan czechowski, 1245 kasztelan sandomirski, 1253 wojewoda krakowski, II, 72, 79, 502, 505, 509.
- Stefan XIX Gosławowicz, 1230, II, 83.
- Stefan XX Wincentowicz Lubowła, 1234, II, 39, 102.
- Stefan z Dzierżkówka, 1235, II, 111.
- Stefan XXI, 1236 kanonik u św. Michała w Krakowie, II, 112.
- Stefan XVIII Koźlec, 1238—1242, II, 118.
- Stefan z Wierzbna †, 1241, I, 130.

- Stefan XXIV Mikołajowicz Lubowla, 1242, II, 126.
- Stefan XXV, 1250 kapelan nadworny krakow, 1266 kanonik katedr. krakow. II, 144.
- Stefan XXVI Starza, 1258, II, 169.
- Stefan XXVII Lambertowicz, II, 174.
- Stefan, 1270 król węgierski, I, 148.
- Stefan XXVIII, 1285 opat koprzywnicki, II, 222.
- Stefan XXIX Pękawka Kościeśsza z Cholewic, 1291 b. u. 1299 prokurator księżnej Gryfiny, 1316 prokurator Klarysek starosądeckich, 1317 starosta wielkopolski, II, 216, 234, 244.
- Stefan XXX Węgrzyn z Gorzyc, 1294, 1300, I, 161, 162, II, 239, 244.
- Stefan XXXI, 1296 wielkorządca krakowski, II, 244.
- Stefan XXXII, 1303 zakonnik miechowski, II, 253.
- Stefan Świętopelkowicz 1310, I, 169.
- Stefan XXXIII, 1319 opat łysogórski, II, 283.
- Stefan XXXIV Rozwora Lis, 1322 pstreto, II, 290.
- Stefan XXXV, 1325—1329 opat mogiński, II, 301, 309.
- Stefan XXXVI, 1329 wikary z Wojnicza, II, 312.
- Stefan XXXVII (Szczezan), II, 334.
- Stefan XXXVIII (Szczezan) z Pstroszyc, II, 334.
- Stefan XXXVIII, b. z Płaczkowic, 1339—1341 żupnik, II, 358, 366.
- Stefan XXXIX (Szczezan) Zapłaczek z Dziaduszyc, II, 335.
- Stefan XL, patrz Stefan XXXVIII b.
- Stefan XLI, 1342 komornik sędziego ziem. sandomir. II, 368.
- Stefan XLII z Mirzca, 1343, II, 369.
- Stefan XLIII, 1347 pleban u Wszystkich Świętych w Krakowie, II, 382.
- Stefan XLIV z Dziaduszyc, 1351, I, 195, II, 398.
- Stefan XLV Wężyk z Połajowic, 1354, II, 408.
- Stefan XLVI Zapłeczek Zadora z Brzezia, 1354—1358, II, 408.
- Stefan XLVII, 1357 pleban z Szewni, II, 425.
- Stefan Wojostowicz ze Stobniowa, 1359, I, 200.
- Stefan XLVIII, 1360—1362 opat tyniecki, II, 437.
- Stefan XLIX, 1363 proboszcz klasztoru staniąteckiego, II, 462.
- Stefan L, 1365 poborca danin królewskich, II, 471.
- Stefan LI z Tegoborzy, 1366, II, 477.
- Stefan LII, 1366 opat łysogórski, II, 480.
- Stefan z Chmielowa, 1366, I, 210.
- Stefan Andrzejowicz Lis, 1375, II, 478.
- Stefan Starza, brat Sieciecha IX, II, 53.

Stefan z Wierzbna kasztelan niemiecki, 1226 † 1241, II, 80.

Stefan Wronowicz z Wielkopolski, II, 210.

Stefan Świętopelkowicz Lis, II, 235.

Stefanowicz, patrz Andrzej XII, Jakub LX, Jan CCI, Mikołaj XXXVI, b, Wojciech X.

Stępoce wieś, I, 186, II, 360.

Stępoce, patrz Wojciech VIII.

ze Stępoce, patrz Bonifacy II, Idzi VII.

Stępota II, 1256, II, 166.

Stępota III, 1317—1329 kasztelan czechowski, II, 278, 509.

Stępota IV, II, 334.

Stępota V z Siadczy, 1350, I, 194, II, 389.

Stępota VI, II, 496.

Stępoty wdowa Wrocza, 1360, I, 201.

Stężyca wieś, II, 471.

ze Stobca, patrz Andrzej LXXVI.

Stobnica miasto, I, 203, II, 450.

Stobnica wieś, I, 203.

ze Stobnicy, patrz Piotr CXCIV, Świętosław XXXIII.

Stogniew III, 1259 pieczętarz nadworny, II, 170.

Stogniew IV, II, 249, 303.

Stogniew V ze Sniekoz, 1362, II, 448.

Stogniew, założyciel dworu Stogniewice, I, 66.

ze Stogniewic, patrz Dzierżek VIII.

Stogniewowicz, patrz Nankier II, Piotr CXXI.

ze Stojanic, patrz Janusz XVI.

Stojanowice wieś, II, 317.

Stonold z Kostrzy, 1361, II, 443.

Strachota mistrz, 1224 kapelan biskupa krakow. 1227—1252 kanonik katedr. krakow. II, 59.

Strachota II Mikołajowicz ze Seiborzye, 1252, I, 141, II, 150.

Strachota III z Żelichowa, 1359, II, 432.

ze Stradowa, patrz Borysław IX.

Strasz I Dobiesławowicz Odrowąż z Końskiego, 1307, I, 166, II, 247, 259.

Strasz II z Kobierzycka, 1365, II, 469.

Strasz III Wilkowicz, 1366, II, 481, 335.

Strasz IV Odrowąż z Modliszewic, 1367, II, 491, 496.

ze Strączkowa, patrz Grzegorz X.

Stredka, 1327 przeorysza zwierzyniecka, II, 302.

ze Strogoborzye, patrz Stanisław XXXVII.

Stronek, patrz Stronisław I.

Stronisław I (Stronek), 1233 sędzia radomski, II, 97.

Stronisława, 1319, 1320 ksieni klasztoru starosądeckiego, I, 173, II, 284.

Stróża wieś, II, 482.

Stróża stara wieś, I, 192, II, 382.

Strożyska wieś parafialna, I, 230, 231.

ze Strożysk, patrz Michał XXXIII, Pakosław XII, b.

Strzała, patrz Mikołaj CXLIII.

Strzałowie, ród, II, 262.

Strzedka, 1326 przeorysza klasztoru zwierzynieckiego, I, 178.

Strzedyk, 1234, II, 103.
Strzegomie, ród, I, 62, 75, 230,
232, II, 74, 216, 218.
Strzegoń, założyciel dworu Strze-
gom, I, 75.
Strzelce wielkie wieś, I, 182,
II, 321.
ze Strzelc, patrz Jakusz XXI
Cztan, Maciej XXII, Maciej
XXV.
Strzelno wieś, I, 63.
Strzemięńczykowie, I, 280,
230, — patrz Ławszowici.
Strzesz III Budziwojowicz Su-
lima, 1220 b. u. 1223 cze-
śnik krakowski, 1228 cze-
śnik sandomir. 1234 b. u.
II, 23, 28, 84, 155, 210, 300.
Strzesz (Strzeszko) XII Gwiz,
przed 1210, II, 16.
Strzesz (Strzeżysław) XIV Su-
lima, 1372 komornik księżnej,
1384 kasztelan połaniecki,
II, 198, 510.
Strzesz (Strzeszko) XV Sulima,
1317 proboszcz staniątecki,
II, 278.
Strzesz XVI Sulima, 1325 b. u.
1336—1346 rządzca sądecki
królowej polskiej, II, 299.
Strzesz (Strzeszek) XVII, 1326
opat łysogórski, II, 301.
Strzesz (Strzeszek) XVIII Su-
lima z Radnawy, 1329, II,
300, 312.
Strzesz XIX Zadybski Sulima,
1333, II, 300, 326, 334.
Strzesz XX Sulima, II, 334.
Strzesz XXI ze Strzeszowic
Sulima, 1341—1342 pod-
sędek sandomir. II, 366.
Strzesz XXII Sulima, 1346,
II, 376.

Strzesz XXIII ze Pstroszyc,
1363, II, 458.
Strzesz Sulima, założyciel dworu
Strzyżów, I, 83.
Strzeszek Sulima, założyciel
dworu Strzeszkowice, I, 67,
84, 87, 88.
Strzeszek komes, II, 68.
Strzeszka żona, Machna II, 1352,
II, 402.
Strzeszkowicz, patrz Klimunt
XXVII, Przeclaw XI, Sta-
nisław XXXII.
Strzeszów wieś, II, 389.
ze Strzeszowic, patrz Strzesz
XXI.
Strzeżysław współfundator kla-
sztoru Premonstrantów w Heb-
dowie, I, 102.
ze Stubna, patrz Lajn, Szymon.
Subta, patrz Jasiek V.
Sucha rzeka, I, 194.
Suchedniów, wiec tamże (1224),
II, 44, 49, 53.
Suchodół wieś, 1243 bitwa
tamże, I, 134, 145, II, 50,
130.
Suchoraba wieś, I, 206, II,
459, 464, 465.
Suchywilk, patrz Jan OLVI.
Sudół wieś, I, 169, II, 262.
Sufezyn wieś, I, 204, II, 456.
Sukmanie wieś, I, 182, II,
268, 304.
Suków wieś, I, 143.
Sulejów, klasztor Cystersów
tamże, I, 102, 123, 129,
130, 132, 140, 146, 168,
172, 185, 203, II, 2, 5, 20,
22, 26, 92, 98, 122, 261,
273, 343, — 1350 wiec
senatorski tamże, I 194.
Sulicechów wieś, I, 103.

Sulimowie ród, I, 67, 83, 84, 88, 228, 230, 231, 232, II, 155, 199, 239, 271, 278, 283, 295, 297, 300, 312, 326, 329, 334, 343, 366, 376, 394, 400, 470.
Sulimów wieś, I, 202.
Sulisław VI, 1212 bratanek Wincentego biskupa krakow. II, 21.
Sulisław VII Bartłomiejowicz Swieboda, 1217 kasztelan sandomirski, I, 114, II, 25, 87, 113, 158, 228, 504.
Sulisław VIII Chrapowicz, 1222, II, 38.
Sulisław IX, 1222 łowczy kasztelana wiślickiego, II, 38.
Sulisław X, 1222, II, 39.
Sulisław XI Alberowicz, 1224, II, 60.
Sulisław XII Gęba, 1224, II, 60.
Sulisław XIII z Kargowa, 1228, II, 68.
Sulisław XIV, 1229—1233 kanonik sandomir. II, 75.
Sulisław XV Janowicz Swieboda, 1230 kanonik katedr. krakow. 1246—1253 kantor płocki, II, 77, 133, 188.
Sulisław XVI, 1233 kapelan wojewody sandomir. II, 97.
Sulisław XVII (Sulek) Sulistawowicz Swieboda, 1238 b. u. 1255 podkoniuszy krakow. II, 88, 120, 228, 188, 530.
Sulisław XVIII Świętosławowicz Lubowła † 1241, I, 130, II, 124.
Sulisław XVIII b. (Sulek) z Międziewidia, 1249 kasztelan brzeski, 1255 kasztelan wi-

ślicki, 1260 wojewoda krakowski, 1268—1288 kasztelan krakowski, I, 146, II, 140, 501, 503, 505, 509.
Sulisław XIX, 1250 archidyacon zawichojski, II, 143.
Sulisław XX Brylikowicz Swieboda, 1254 b. u. 1255 podkoniuszy krakowski, 1260 stolnik sandomir. II, 101, 157, 188.
Sulisław XXI (Sulek) Michałowicz Potukoza, 1252—1256 kasztelan zawichojski, II, 160, 188, 32, 164, 510.
Sulisław XXII Mścigniewowicz Lubowła, 1257 koniuszy sandomir. 1260 stolnik sandomir. 1266 b. u. II, 181, 84, 138, 188.
Sulisław XXIII z Solca, 1346, II, 379.
Sulisław XXIV Krystynowicz z Miodar Lubowła, 1366 notaryusz publ. II, 479, 332.
Sulisław brat Włodimirza VIII, Lubowła, II, 62.
Sulisław z Oględówka, II, 143.
Sulisław, założyciel dworu Sulistawice, I, 75.
Sulisława synowie, 1250, I, 139.
Sulisława Gosławowiczówna wdowa po Marcynie z Dzierżkówka, 1228, II, 67.
ze Sulistawic, patrz Ilik IV, Imbram XVI Ilikowicz.
Sulistawowicz, patrz Klimunt VII, Klimunt XIII, Pełka XI, Secema III, b, Sulisław XVII, Tomasz IX.
Sulistrowa wieś, II, 490.
Sulistryjowa wieś, II, 396.

Sulisz (Sulisław), założyciel dworu Suliszów, I, 75, 85.
Suł (Sulisław) założyciel dworu Sułów, I, 71.
Sulek IV kasztelan krakowski, II, 209.
Sulek V z Morawicy Starza, 1255 podkoniuszy krakow. 1275 komornik księżnej, 1277 cześnik krakow. 1284 kasztelan wiślicki, II, 199, 213, 506.
Sulek VI Tomkowicz z Rakoszyna, 1312, II, 249, 267.
Sulek VII, 1339 mnich i rządcza miechowski, II, 358.
Sulek VIII z Bydyczyna, 1339 —1347, II, 360
Sulek IX, 1343 kustosz wąchocki, II, 369.
Sulek X z Potoka, 1343, II, 370.
Sulek Krystynowicz Lubowła z Królewic, 1370, II, 491.
Sulek ojciec Żegoty VI, II, 54.
Sulek Markowicz, 1233, II, 106.
Sulek (Sulisław), założyciel dworu Sułków, I, 85, 71, 78.
Sulek (Sulisław), założyciel dworu Sułkowice, I, 62, 80, 70.
Sulek, patrz Sulisław XVII, Sulisław XVIII, b.
Sułgost, założyciel dworu Sułgostów I, 79.
Sułkowice wieś, I, 144, II, 170, 174.
Sułkowicz, patrz Andrzej VI, Krystyn VI, Poznan IV.
Sułoszowa wieś, I, 176, 228, II, 443.
Sułów wieś, II, 207.
Swarno księżę Rusinów, 1265, I, 147.

Swęk, patrz Pełka XIX.
Swiebodzice-Gryfci ród, I, 68, 69, 87, 121, 123, 126, 129, 157, 223, 224, 227, 228, 229, 230, 232, II, 7, 40, 47, 58, 65, 66, 72, 77, 89, 95, 101, 103, 104, 106, 111, 112, 113, 129, 143, 158, 196, 206, 219, 228, 229, 257, 287, 331, 342, 381, 398, 408, 428, 429, 438, 443, 463.
Swiebodzin wieś, I, 161, 210, II, 477.
ze Swieborowic, patrz Błażej XI.
Swiesław I Wojstawowicz ze Swieszkowic, 1333 notaryusz publiczny, 1354 kanonik katedr. i oficyał krakow. 1357 —1359 proboszcz szkalmir. II, 250, 323, 359.
Swiesław II Mikołajowicz z Bogoryi Bogorya, 1354, II, 275, 412.
ze Swieszkowic, patrz Swiesław I Wojstawowicz, Jan, Maciej XXI, Tomisław, Maciej XI Wojstawowicz.
Swietnica, 1290 bitwa tamże, I, 158.
Swietoń Czaczkowicz, 1317 sołtys z Wietrznicy, I, 172.
Święca jezioro, II, 406.
Święchna Piotrówna, 1350 córka Piotra z Bosutowa, II, 333, 391.
Święchna, 1389 wdowa po Wszeborze VII z Marszowic, II, 497.
Święchna wdowa po Boguszu IX z Krobielic, 1385, II, 487.

Swięciech, założyciel dworu
Swięciechów, I, 88.
z Swięciechowa, patrz Mikołaj
CLXIII.
Swięsza I, 1260, II, 174.
Swiętek, patrz Swiętosław XVII.
Swiętochna, 1390 wdowa po
Docyu ze Słupezy, II, 488.
Swiętopełk książę pomorski,
1227, 1241, I, 117, 132.
Swiętopełk II Łosoś Swieboda,
1236—1263, II, 113.
Swiętopełk III Żelichowski,
1244, I, 200, II, 130.
Swiętopełk Klimuntowicz Swie-
boda, 1263, II, 106.
Swiętopełk IV Lis, 1291 wo-
jewoda krakowski, 1310—
1312 wojewoda łęczycki, I,
169, II, 235, 262, 503.
Swiętopełk V, 1336 kustosz
kielecki, II, 342.
Swiętopełk VI Gotardowski,
1366, II, 480.
Swiętopełk VII, II, 496.
Swiętopełkowicz, patrz Klimunt
XV.
Swiętosław V Bodzęcic, 1212,
II, 17.
Swiętosław VI Henrykowicz
Lubowla z Birkowa i Dołu-
szyc, 1242, II, 125.
Swiętosław VII, 1252 opat
sieciechowski, II, 149.
Swiętosław Włodzimierzowicz Lu-
bowla, 1256, 1258 † 1273,
I, 151, II, 62.
Swiętosław, 1258, I, 144.
Swiętosław VIII Włodzimierzowicz
(? czy nie Swiętosławowicz)
Lubowla, 1284—1286 ka-
sztelan wojnicki, II, 166,
507.

Swiętosław IX, 1263—1279
przeor klasztoru zwierzynie-
ckiego, II, 179.
Swiętosław X Klimuntowicz
Swieboda, 1270 komornik
księżnej, 1274 woźny, I,
152, II, 195, 202, 228.
Swiętosław Henrykowicz, 1270,
II, 190.
Swiętosław XI Lubowla z Krzy-
żanowic, 1285—1288 ka-
sztelan wiślicki, I, 157, II,
223, 505.
Swiętosław XII Kopyto Lu-
bowla, 1307, II, 260.
Swiętosław XIII Dobrosławo-
wicz, 1313, II, 247, 272.
Swiętosław XIV Kobołka Trze-
bicz Lubowla, 1313 b. u.
1323 prokurator klasztoru
starosądeckiego, 1330 pod-
wójci sądecki, II, 231, 272,
302.
Swiętosław, 1317 zięć Pawła
XIX de Gampotek, II, 248.
Swiętosław, 1324 sołtys z Bis-
kupic, I, 176.
Swiętosław XV Kobołka, patrz
Swiętosław XIV.
Swiętosław XVI, 1337 opat
Premonstrantów w Brzesku,
I, 185, 188, II, 351.
Swiętosław XVII (Swiętek) Lu-
bowla, 1337 żupnik królew-
ski, 1355—1366 podskarbi
królewski, II, 351, 529.
Swiętosław, 1348 młynarz ze
Skąły, I, 192, II, 383.
Swiętosław XIX Wojsławowicz
Lubowla, 1349 rządcza kla-
sztoru miechowskiego w Unie-
jowie, II, 336, 388.
Swiętosław XXI Baran, 1356

woźny sądu ziem. krakow.
II, 418.
Świętosław XXII Janowicz z Ka-
mienia, 1356, I, 198, II,
331, 419.
Świętosław XXIII Busków,
1356, II, 420.
Świętosław XXIV Górka z Da-
browy lub Dąbrówki Lu-
bowła, 1353—1365, II, 440.
Świętosław XXV Lubowła
z Krzyszowic, 1361, II, 440,
445.
Świętosław XXVI, patrz Świę-
tosław XXIV.
Świętosław XXVII Lubowła
z Nieczuj, 1362, II, 452.
Świętosław XXVIII Lubowła
z Byszowa, 1363, II, 457.
Świętosław XXIX Lubowła
z Osieka, 1363, II, 459.
Świętosław XXX Lubowła, 1364
—1369 komornik krakow-
ski, II, 466, 516.
Świętosław XXXI, 1365 opat
sieciechowski, II, 471.
Świętosław XXXII z Borowa,
1366, II, 480.
Świętosław XXXIII Lubowła
ze Stobnicy, II, 496.
Świętosław Grzegorzowicz, 1376
bakałarz, kanonik katedralny
krakow. II, 489.
Świętosław XXXIV Lubowła
z Zagorzan, II, 496.
Świętosław Świętosławowicz z
Zagorzan Lubowła, 1386,
II, 496.
Świętosław Wawrzyńcowicz z
Łuszczewic, 1386 notaryusz
publiczny, II, 496.
Świętosław niegdy soltys w Za-
drożu, II, 429.

Świętosław Lubowła brat Win-
centego IV, II, 39.
Świętosław z Brzezia ziemianin
kujawski, II, 259, 280.
Świętosława I, 1271 ksieni kla-
sztoru Klarysek w Skale, I,
150, II, 196.
Świętosław III, 1359 wdowa
po Imisławie z Bieganowa,
I, 201, II, 331, 433.
Świętosława IV (Świętoszka),
1359 wdowa po Henryku
kasztelanie wiślickim, II, 434.
Świętosławowicz, patrz Andrzej
LXIX, Ceder VII, Sulisław
XVIII, Teodor VII, Włodzi-
mirz VIII.
Świętosławówna, patrz Piechna I.
Świętoszka, patrz Świętosława
IV.
Świężyca wieś, I, 103, II, 220.
ze Swiniar, patrz Rafał III.
Swiniarsko dobra, II, 98, 163.
Swinka, patrz Jan LI.
ze Swirada, patrz Mikołaj
CLXXXIII.
Swirczawice wieś, I, 142.
ze Swoszowic, patrz Węclaw
XXXIII, Wojsław XXXV.
Sybretko, 1220 kapelan biskupa
krakow. II, 35.
Syfryd, 1228, 1230 wódzarz
w Skaryszowic, II, 69.
Syfryd II, 1302 kustosz san-
domirski, II, 252.
Sykst I Wierzbiciec Swieboda,
1268—1276 kasztelan ru-
dzki, 1269 łowczy kaliski,
1284, 1299 b. u. II, 219,
244, 206.
Sylwester I, 1220 kanonik ka-
tedr. krakow. II, 34.
Syrniki wieś, II, 317.

Syrokomle ród i herb, I, 230, II, 379.
ze Syrokomli, patrz Jan CXLVII.
Syzema, patrz Secema III.
Szaflary wieś i sołtystwo, I, 186, II, 354.
Szafraniec (Zaprzaniec) ród, II, 177, 440.
Szafraniec, patrz Żegota XIV.
Szalowa wieś parafialna, I, 227
Szaniec, prebenda tamże, II, 111, 112.
z Szańca, patrz Bogusław XXVI, Szymon X.
z Szanistowa, patrz Markusz I.
Szarlak, 1222, II, 39.
Szawel III Dobiesławowicz Odrowąż, 1231—1244, II, 5, 66, 89, 92, 90.
Szawel IV Odrowąż, 1321 pleban tuchowski, II, 287.
Szawłowicz, patrz Dziadusza, Floryan I, Krzesław VII.
ze Szezaworyża, patrz Jakub LXXVI, Michał XXXVI.
Szezebrzeszyński, patrz Dymitr II.
ze Szczeki, patrz Spieymir XV.
ze Szczekocina albo Szczekocki, patrz Piotr CVIII, Piotr CLXI, Piotr CLXXIV.
Szczepan, 1329 sołtys z Nieskorzowa, I, 181.
Szczepan, patrz Stefan XXXVII i Stefan XXXVIII.
Szczepanów wieś parafialna, I, 226.
Szczepanowice wieś, I, 153, 191, II, 208, 388.
Szczepanowicz, patrz Jakusz III, Lambert V, Przeclaw XIII.
Szczodr (Szodr) Henrykowicz, 1228, II, 68.

Szczu z Żukowie, I, 185, II, 348.
Szezyrzyce wieś II, 77, 163, — klasztor Cystersów tamże, I, 126, 129, 136, 139, 140, 141, 142, 147, 162, 168, 172, 180, 183, 187, 224, II, 46, 47, 89, 106, 112, 144, 148, 150, 153, 157, 180, 192, 358, 403, — kościół NPMaryi tamże, I, 129, 162, II, 96, 119, 243, — powiat, I, 222, 223.
ze Szezyrzyca Jan, Piotr, Marcin i Jerzy, 1335, I, 184, — patrz Marcin XXXIV Zbygniewowicz, Piotr CLIII, Zbygniew IX.
Szezytniki wieś, I, 145, II, 318.
z Szebni, patrz Tomisław VIII.
Szelligowie, II, 424.
Szewce wieś, I, 211, II, 207.
Szewnia wieś, II, 425.
Szkalmirz parafia, I, 231, — gród I, 127, — kościół I, 140, — miasto I, 188, — wiece tamże, 1243, I, 132, II, 128, 129.
Szklarzowa wola wieś i sołtystwo, I, 194, II, 391.
Szreniawa wieś, I, 201, 205, II, 255, 435, — wiec r. 1222, II, 36.
ze Szreniawy, patrz Dzierżek XI, Marcin XLVIII, Marcin L, Spieymir X Dzierżkowicz.
Szreniawowie · Drużynowie ród i herb, I, 224—227, 229, 230, 232, II, 114, 119, 198, 257, 276, 291, 337, 341, 415, 468.
ze Szumska, patrz Krzesław IX.

Szuszczyce wieś, I, 208.
Szutków wieś, II, 422.
Szyce wieś, II, 57, 106.
Szydłów wójtostwo, I, 181, 191.
Szydłowiec wieś parafialna, I, 231.
Szymek, patrz Szymon XIV.
Szymon IV, 1206 opat łyso-
górski, II, 7.
Szymon V, 1212 kapelan szla-
checki, II, 20.
Szymon VI Wincentowicz, 1222,
II, 41, 111.
Szymon VII Romulus, 1224
kapelan biskupa krakow. 1227
kanonik katedr. krakow. II,
59.
Szymon VIII, 1229 kanonik
kielecki, 1250 kustosz kie-
lecki, II, 76.
Szymon IX, 1229 kapelan kie-
lecki, II, 76.
Szymon X z Szańca, 1236, II,
112.
Szymon XI, 1238 kanonik ka-
tedr. krakow. II, 120.
Szymon, 1258, I, 144.
Szymon XII, 1266 kanonik
katedr. krakow. II, 182.
Szymon XIII Pietruszowicz,
1349 rządcza klasztoru mie-
chowskiego w Mszezęcinie
i Chełmie, II, 389, 333.
Szymon ze Stubna, 1358, II,
429.
Szymon XIV (Szymek) z Po-
łajowie, 1362, II, 447.
Szymon XV, 1362 kustosz ty-
niecki, II, 451.
Szymon XVI, 1365 przeor Cy-
stersów jędrzejowskich, II,
471.
Szymon XVII z Ruszkowa,

1366 pisarz nadworny, 1377
podkanclerzy koronny, II,
478.
Szymon Piotrowicz (ze Stobnicy),
1366 kanonik katedr. kra-
ków. II, 494.
Szymonowicz, patrz Libertus.
Szyrkowa wieś, I, 207.
Szyrzyk, patrz Stanisław Świę-
tosławowicz, Jakub XLVI.

T.

Talewski Giernek, II, 247.
Tarezek miasto, I, 161, 174,
207, II, 66, 104, 174, 493.
z Tarezka, patrz Helbrand Pa-
weł.
Targowisko wieś, I, 176, 206,
II, 293.
Tarkawice wieś, II, 317.
Tarnawa wieś, I, 154.
Tarnów wielki i mały, I, 180.
Tarnów miasto, I, 180, 181,
189, 230, II, 246, 268,
304, — wójtostwo, I, 205,
II, 460, — młyn tamże, I,
205, — zamek, I, 204, —
kaplica na zamku, II, 453.
z Tarnowa, patrz Jan CXXX
Spicymirowicz, Rafał V.
Tarnowscy Leliwici, II, 184,
211.
Tarnowski Jan kasztelan san-
domirski, 1379, II, 494.
Tarnowiec wieś, I, 180, II, 318.
Tarski powiat, I, 144.
Tarszawa wieś, I, 139.
Tatarzy, I, 163, 138, 144—
147, 154, 157, 160, 189,
II, 420, — napad na Pol-
skę, 1241, I, 130.

Teeylin czyli Tyslin I, 1252
opat szezrzycki, II, 150.
Telebuga, 1287 wódz tatarski,
I, 157.
Teobald I, 1234 podpiwniczy
wąchocki, II, 108.
Teodor I, II, 41.
Teodor II Janowicz Swieboda,
1222 kasztelan kruszwicki,
1231—1238 wojewoda kra-
kowski, I, 126, 129, 136,
140, II, 39, 46, 77, 86,
94, 96, 105, 111, 115,
120, 123, 154, 502.
Teodor III, 1232 komornik
krakowski, II, 94.
Teodor III, b, 1243 brat Kli-
munta wojewody krakow-
skiego, I, 134.
Teodor IV Męcina Rawa, II,
174.
Teodor V, 1263 proboszcz kla-
sztoru zwierzynieckiego, II,
178.
Teodor VII (Ceder) Świętosła-
wowiez Swieboda, 1287—
1306 dziedzie Latoszyna, I,
157, II, 226, 228.
Teodorowicz, patrz Grot VI,
Piotr II.
Teodoryk II, 1213 - 1239 opat
jędrzejowski, II, 22, 65.
Teodoryk III, 1236 mistrz,
1243, 1244 kanclerz małop-
olski, II, 112.
Teodoryk IV, 1238 Cysters,
II, 119.
Teodoryk (Dzietryk) V, 1244
kantor katedralny krakowski,
II, 131.
Teodoryk VI, 1250 opat ko-
przywnicki, I, 140, II, 146.
Teodoryk VII, 1257 rektor

Szpitalników zagojskich, I,
143, II, 168.
Teodoryk VIII, 1283 przeor
Cystersów w Mogile, II, 219.
Teodoryk IX, 1327 klucznik
klasztoru zwierzynieckiego, II,
303.
Teodoryk X Henrykowicz ze
Sławkowa, 1337—1346 no-
taryusz publiczny, II, 348.
Teodoryk XI, 1353 kleryk, II,
405.
Teodoryk XII, 1358 spowiednik
Klarysek starosądeckich, II,
426.
Teodoryk (Dzietryk VI) z Wy-
sokiej, 1362, II, 457.
Teodoryk, patrz Dzietryk.
Testytowicz, patrz Jan XXVII.
Tęczyn las, I, 173, II, 281.
Tęczyn wieś parafialna, I, 227,
II, 142, — gród, II, 261.
z Tęczyna Jan kasztelan woj-
nicki, 1379, II, 463.
z Tęgorozy, patrz Stefan LI,
Wydźga II.
Tęgoroz, założyciel dworu Tę-
goroz, I, 72.
Thasso z Wizemburga, 1294,
starosta krakowski, I, 161,
II, 239, 511.
Tłuczań dolny, kościół tamże,
I, 196, II, 354 (uzup.).
Tobiasz I, 1235, 1236 wika-
ryusz katedralny krakowski,
II, 110.
Tobiasz, 1291 biskup praski,
I, 159.
Toligniew z Jaślan, komes, 1316,
II, 276.
Tomasz II, 1212 opat witow-
ski, II, 21.

- Tomasz III Gierwazowicz, 1222, II, 38.
- Tomasz IV Bogucie, 1224, II, 54.
- Tomasz V z Mydłowa, 1228, II, 68.
- Tomasz VI, 1228 siostrzeniec wojewody Pakosława, II, 68.
- Tomasz VII, 1228 mnich ze Skaryszowa, II, 69.
- Tomasz VIII, 1233 pedagog czyli piast, II, 100.
- Tomasz, 1234 biskup wrocławski, II, 107.
- Tomasz IX (Tomek) Sulisławowicz Swieboda, 1236, II, 113.
- Tomasz X Medyka skarbnik krakowski, 1243 – 1253, II, 127, 528.
- Tomasz X, b, Piotrkowicz † 1241, I, 130.
- Tomasz XI Miedzieża, 1243, II, 128.
- Tomasz XII, 1244 kapelan u św. Krzyża w Krakowie, II, 131.
- Tomasz XIII, 1255 kapelan nadworny, 1268 kustosz katedr. krakowski, II, 163.
- Tomasz XIV, 1259 koniuszy sandomirski, 1262 sędzia sandomirski, II, 170, 519, 530.
- Tomasz, 1271 biskup wrocławski, II, 197.
- Tomasz, 1283 opat tyniecki, I, 156.
- Tomasz XV, 1284 podsędek sandomirski, II, 221, 520.
- Tomasz XVI Minoryta, 1288, II, 230.
- Tomasz XVII, 1292 kapelan księżnej Kunegundy, kapelan w Łącku, II, 236.
- Tomasz, 1295 sołtys z Głanowa, I, 161.
- Tomasz XVIII (Tomek) z Rakoszyna, II, 249, 267.
- Tomasz XIX Tomkowicz z Rakoszyna, 1312, II, 249, 267.
- Tomasz XX, 1320 – 1322 proboszcz katedr. krakow. II, 284.
- Tomasz XXI Ciołek z Bogucie, 1325, II, 294.
- Tomasz XXII, 1327 mnich zwierzyniecki, II, 303.
- Tomasz XXIII z Pawłowa, I, 187, II, 335, 359.
- Tomasz XXIV Stąg, 1338 – 1341 kasztelan biecki, II, 352, 509.
- Tomasz XXV, 1345 mnich mogiński, II, 374.
- Tomasz XXVI Zawał, 1347, II, 382.
- Tomasz XXVII z Prawcowa, 1349, II, 386.
- Tomasz XXVIII (Tomek) z Więclawic, 1354, II, 413.
- Tomasz XXIX (Tomek), 1359 kanonik katedr. krak. II, 432.
- Tomasz XXX z Krzyszowic, 1362, II, 451.
- Tomasz XXXI z Miedźwiedzia, 1363, II, 462, 480.
- Tomasz XXXII Żrebiec z Miedźwiedzia, 1366, II, 480.
- Tomek Sulisławowicz, II, 25.
- Tomek z Rakoszyna, I, 170.
- Tomek I z Jakubowic, 1359 kanonik katedr. krakowski, II, 433.
- Tomek II z Samborzyna, 1359 I, 201, II, 434.
- Tomek III, 1360 pleban z Jemielnia, II, 436.

Tomek IV z Łuczye, 1361, 1362, II, 440.
Tomek V (Tomko), 1361 podrzęczy żarnowiecki, II, 441, 513 (uzup.).
Tomek VI Brożec z Prawęcina, 1362, II, 452.
Tomek VII z Bieganowa, 1362, I, 204, II, 456.
Tomek VIII Prawęcki, 1362, I, 204, II, 457.
Tomek IX Nosatko, 1366, II, 477.
Tomek X z Zębocina, II, 496.
Tomek, patrz Tomasz XVIII, Tomasz XXVIII, Tomasz XXIX, Tomisław IV, Tomisław IX.
Tomik, 1327 służebnik klasztoru zwierzynieckiego, II, 303.
Tomisław Wierzbicie Swieboda, 1259, II, 72.
Tomisław II z Mokraska, 1307 podczaszy krakowski, 1310 łowczy krakowski, 1315 kasztelan sądecki, 1317 wojewoda krakowski, 1320—1327 wojewoda sandomirski, I, 171, 174, II, 259, 274, 277, 280, 362, 503—506, 526, 527.
Tomisław III Jakubowicz, 1315, 1318, I, 172, II, 248, 274.
Tomisław IV (Tomek), 1330 cześnik nadworny biskupa krakow. 1346—1356 podkanclerzy nadworny, 1333—1357 kanonik katedr. krakow. I, 517, II, 315, 517.
Tomisław V Brożkowicz Prawęcki, 1340, II, 329, 361, 363.

Tomisław VI Wojsławowicz z Bieganowa, 1358, 1363, II, 336, 430.
Tomisław VII, 1359 kanonik kielecki, I, 200, II, 431.
Tomisław VIII z Szebni, 1362, II, 457.
Tomisław IX (Tomek) Wojsławowicz z Bieganowic, 1359—1367, I, 201, II, 460.
Tomisław X z Gawronów, II, 496.
Tomisław Nagodziec z Witowa, II, 402.
Tomisław Swieszkowski, 1379, II, 453.
Tomka I z Krzyszowic, 1362, II, 451.
Tomko Dobkowicz z Trzecieszy, 1383, II, 488.
Tomko, patrz Tomek.
Tomkowicz, patrz Andrzej XXXII, Dobiesław XV, Sułek VI, Tomasz XIX.
Tomsik z Lednicy, II, 496.
z Topoli, patrz Stanisław XXXIX.
Toporezyków ród, I, 210, 228, 229, 230, 232, II, 142, 387, 461.
Toruń, I, 181.
Trąbki wieś, I, 165, II, 241.
Trąby herb i ród, I, 228, 230.
Trątnowice wieś, I, 154.
Trojan I i II, II, 14.
Trojan XI Lubowla, 1210 kanonik katedr. krak. 1238 kustosz katedr. 1259—1266 kantor katedr. krak. II, 14.
Trojan XII Trojanowicz Lubowla, 1222, II, 40.
Trojan XIII Lubowla, 1228, II, 74.
Trojan XIV Lubowla, II, 183.

- Trojan XV Lubowla z Byszowa, 1363, II, 457.
- Trojan, założyciel dworu Trojedynów, I, 64.
- Trojan, założyciel dworu Trojanowice, I, 63, 84.
- Trojan, założyciel dworu Trojanów, I, 86.
- Trojanów wieś, II, 42.
- Trojanowicz, patrz Jan LXXI.
- Trojden, 1311 książę czerski i sochaczewski, I, 169.
- Tropiszów wieś, I, 129, 138.
- Trusklewie, dział w Cyrzynach, I, 129-
- Trzciana, patrz Libichowa.
- Trzeba (Trzebieszów), II, 272.
- Trzebieszów, założyciel dworu Trzebieszowice, I, 75.
- Trzebiecz, patrz Paweł XVI, Świętosław XIV.
- Trzebieszów V, 1279 proboszcz klasztoru w Imbramowicach, II, 213.
- Trzebinia wieś, II, 406.
- z Trzebnicy, patrz Dzierżek XIV.
- Trzebol wieś, II, 209, 422.
- z Trzecieszy, patrz Dobko I.
- Trzemeszka wieś, I, 206, II, 416, 466.
- Trzemeszno, klasztor tamże, I, 63, 157.
- Trześń wieś parafialna, I, 208, 230, II, 468, 494, — rzeka, II, 324.
- Trzyciąż wieś, 176.
- Trzyciech, założyciel dworu Trzycieź, I, 63, 71.
- Tucha rzeka, I, 192.
- Tuchów, I, 187, II, 443.
- Tules z Oględówka, 1250, II, 143.
- Tułkowie dobra, I, 186, 188, II, 352, 366.
- z Tułkowie, patrz Nawój VI.
- z Tura, patrz Krystyn XXI.
- z Turbii, patrz Krystyn XVI, Wojciech XXX Krystynowicz.
- Tursko, 1241 bitwa z Tatarami tamże, II, 62, 124.
- Tursko małe wieś, I, 195, II, 405.
- Turzynowie ród i herb, I, 228, 231, II, 322.
- Twardosław II (Twardysław), 1230, II, 85.
- Twardosław III, 1255 kapelan nadworny, 1256—1278 podkanclerzy nadworny, 1270 kantor sandomirski, II, 160, 517.
- Tworkowa wola wieś, I, 194.
- z Tworkowej, patrz Mikołaj CLXXXIV.
- Tworzyn I, 1237 skarbnik krakowski, II, 116, 528.
- Tyczka, patrz Birowo II.
- Tylko, 1357 sołtys z Dzwonowej, I, 198.
- z Tyłkowie, patrz Otto IX.
- Tylman Piotrowicz, 1336 sołtys, I, 185.
- Tylusz, 1351 sołtys z Wysockiej, I, 194.
- Tymberch (Grybów) miasto, I, 187.
- Tymek, 1362 sołtys z Bierówki, I, 204.
- Tymowa, wieś parafialna, I, 226.
- Tyniec, klasztor Benedyktynów tamże, 97, 141, 144, 148, 150, 170, 171, 172, 174, 178, 180, 187, 196, 197, 198, 205, II, 102, 168, 169, 197, 228, 264, 274, 414, 415, 426, 437, 450, 482, — gród tamże, I, 137.

Tyślin I (Teyclin) opat klasztoru szczyrzyckiego, 1252, II, 150.

U.

Ubisław II, 1237, II, 116.
Ubisław III z Cudzinowic Kołmasz, 1329—1333 kanonik u św. Michała w Krakowie, kustosz szkalmirski, II, 311.
Uciech, 1274 sołtys z Wielmoży, I, 152.
Udęba, czyli Gieraszów wieś, II, 462.
Udorz wieś, I, 207, II, 388.
Ugier Buzakaryn, profesor prawa, 1238, II, 119.
Ujazd wieś parafialna i sołtystwo, I, 184, 230.
z Ujazdu, patrz Budziwój IV, Stanisław XX, Wawrzyniec XI.
Ujeździec wieś, I, 200, II, 426.
z Ujeżdzca, patrz Klich I, Wiktor II.
Ulina wieś parafialna, I, 229.
z Uliny, patrz Mikołaj XLII, Pasek X.
Ulinowie ród, I, 229, 232.
Ulryk I, 1236 kanonik szkalmirski, II, 112.
Ulryk II, 1298 kustosz kielecki, II, 244.
Ulryk z Boskowic, 1303 starosta małopolski, II, 252, 511.
Ulryk III, 1366—1372 proboszcz zwierzyniecki, II, 477.
Umianowice wieś, I, 160, 207.
Uniazd I Radwanita z Trzebola, 1278, II, 209.

Uniejów dobra, II, 75, 388.
Uniewitowice wieś, I, 103, II, 207.
Unisław III komes, II, 249, 270.
Unisław IV z Brzeźna, 1357, II, 424.
Unisław V z Krzyszowic, 1362, II, 451.
Unisław VI, 1366, II, 480.
Unisławowicz, patrz Marcin XXV, Marcin XXXV.
Urban IV papież, 1263, I, 146, 170, 210.
Urban V papież, 1366, II, 475.
Urban z Grunwałdu, 1335, I, 185.
Uście solne miasto, 201, 205, 225, II, 347, 435.
Uszew wieś, I, 145, 146, 203, II, 125, 134, 157, 160, 191, 445, 446.
Uszew rzeka, I, 142, 172, II, 160.
Uszwica wieś, 203.
Uszwica rzeka, I, 198.

W.

W. wdowa po Marku II Markowiczu wojewodzie krakowskim, 1239, I, 130, II, 64, 122.
Wachłów wieś, I, 197.
Wachów wieś, II, 131.
Wacław II król czeski, I, 159—162, 164, 165, 181, II, 177, 239, 245, 250, 252.
Wacław III król czeski, I, 165, 166.
Wacław książę mazowiecki i płocki, 1320, I, 173.
Wacław VI (Więclaw), 1217

- kasztelan krakowski, II, 25, 501.
 Waclaw VII (Więclaw) komes, 1224, II, 53.
 Waclaw Ryncowicz, 1293 sołtys w Srostowie, I, 160.
 Waclaw ze Swoszowic Lubowla, 1387, II, 464.
 Waclaw, patrz Więclaw XV, Więclaw XVI.
 Waleryan I, 1263 wikaryusz katedr. krakow. II, 179.
 Walo, patrz Gwal II.
 Walter II, 1212 opat brzeski, II, 21.
 Walter III, 1213 opat zwierzyniecki, II, 23.
 Walter IV, 1228—1239 kanonik katedr. krakow. II, 74.
 Walter V, 1230—1236, II, 85.
 Walter VI, 1244 kleryk katedr. krakow. 1248 skarbnik biskupa krakow. 1250—1269 kanonik katedr. krakow. 1275 proboszcz kielecki, II, 131.
 Walter VII, 1248 prokurator biskupa krakow. 1266 skarbnik biskupa krakow. II, 140.
 Walter VIII, 1254 kapelan nadworny, II, 157.
 Wałkunowicz, patrz Magnus V.
 Warcisław I ze Sułkowic, 1259 b. u. 1263—1269 cześnik nadworny księżnej, II, 170, 218, 526.
 Warcisław II Lis, 1283 sędzia sandomirski, 1290 sędzia krakowski, 1293—1296 kasztelan krakowski, II, 217, 502, 518, 519.
 Warcisław III z Otwinowa, 1352—1356, II, 401, 402.
 Warcisław Andrzejowicz Lis 1375, II, 478.
 Warcisławowicz, patrz Mścigniew VI.
 Wardzyń wieś, I, 190.
 Warner, patrz Werner I.
 Warsz II Rawa, 1252 miecznik sandomirski, 1256 stolnik sandomirski, 1259 kasztelan lubelski, 1268 wojewoda sandomirski, 1270—1280 kasztelan krakowski, I, 154, 156, II, 149, 233, 240, 249, 501, 504, 507, 522, 524.
 Warsz III, II, 249.
 Warsz IV z Michowa, II, 335.
 Warsz V, 1341—1343 kasztelan wojnicki, II, 365, 508.
 Warsz VI ze Skrzynna Łabędź, 1363 pisarz nadworny, II, 462, 532.
 Warsz Rawa, założyciel dworu Warszów i Warszówek, II, 77.
 Warszowicz, patrz Mikołaj LXI, Prandota VII, Rafał IV.
 Warta rzeka, I, 144.
 Warzelino wieś, II, 377.
 Warzyn wieś, I, 132.
 Waśniów wieś, II, 369.
 Wawel, katedra św. Wacława tamże, I, 95.
 Wawerowski, patrz Andrzej XLVI.
 Wawrowice wieś, I, 210.
 Wawrysz I Bachowicz z Potoka, 1250, II, 101, 146.
 Wawrzyńciewicz, patrz Przybyśław XX.
 Wawrzyńczyce wieś, I, 141, 151, 206, II, 6, 10.
 Wawrzynek Bolechowicz, 1224, II, 60.

Wawrzyniec II, 1206 kustosz,
1207—1224 kantor katedr.
krakowski, II, 10, 11.
Wawrzyniec III, 1212 komornik
biskupa krakow. II, 21,
57.
Wawrzyniec IV, 1229 wika-
ryusz katedr. krakow. II, 76.
Wawrzyniec V Strzeszkowicz
Sulima, 1253 podkomorzy
krakowski, 1258 podstoli sando-
mirski, 1261 podkomorzy
krakowski, 1269 łowczy kra-
kowski, 1273 stolnik sando-
mirski, 1278 komornik kra-
kowski, 1286—1290 sędzia
krakowski, I, 200, II, 29,
154, 198, 210, 239, 271,
295, 297, 300, 514, 518,
524, 527.
Wawrzyniec VI, 1255 kanonik
u św. Floryana w Krakowie,
II, 161.
Wawrzyniec VII, 1274 niegdy
opat tyniecki, II, 202.
Wawrzyniec VIII, 1274 piwni-
czny klasztoru tynieckiego,
II, 202.
Wawrzyniec IX z Bawołu, 1278,
I, 153, II, 208, 290.
Wawrzyniec Sławski Pomorza-
nin, 1296, I, 161.
Wawrzyniec X, 1319 wikaryusz
z Żarnowca, II, 281.
Wawrzyniec XI z Libiertowa
i Ujazdu, 1322, I, 174, II,
289.
Wawrzyniec XII, 1322 woźny
nadworny, II, 290.
Wawrzyniec XIII, 1325 pod-
kustosz katedr. krakowski
i tumbaryusz, II, 297.
Wawrzyniec XIV z Sokolina,

1333, 1340 rządcza sądecki
królowej wdowy, II, 325.
Wawrzyniec XV, 1336 pleban
z Łącka, 1357—1358 spo-
wiednik Klarysek starsządec-
kich, II, 345.
Wawrzyniec XVI, II, 335.
Wawrzyniec XVII, 1344 kan-
tor u św. Floryana w Kra-
kowie, II, 372.
Wawrzyniec XVIII z Żórawnik,
1348, II, 385.
Wawrzyniec XIX z Błogocic,
1354, II, 411.
Wawrzyniec XX Skołat, 1357,
II, 423.
Wawrzyniec XXI, 1361 przeor
łysogórski, II, 442.
Wawrzyniec XXII z Pomorzan,
1365, II, 475.
Wawrzyniec, 1365 sołtysz Sadka,
I, 208.
Wawrzyniec z Ołomuńca, 1364,
I, 206.
Wawrzyniec XXIII z Łuszcze-
wic II, 496.
Wawrzyniec XXIV z Lelowa,
II, 496.
Wawrzyniec Dydkowicz z San-
domirza, 1395 notaryusz pu-
bliczny, II, 488.
Wawrzyniewicz, patrz Jakub
XLIII, Klimunt XII, Krystyn
XIII, Mikołaj XLIII, Maciej
XVIII, Przybysław XX, Przy-
bysław LVIII, Ptaszek, Wierz-
chosław IV.
Wawrzyszew wieś, II, 173.
Wawrzyszowski las, I, 190.
Wąchock klasztor Cystersów
tamże, I, 103, 139, 145,
150—152, 154, 156, 168,
172, 190, 191, 206, 231,

- II, 24, 44, 61, 104, 108, 122, 140, 146, 169, 172, 174, 193, 196, 199, 204, 279, 327, 382.
- Wąchów folwark, I, 136.
- Wąsik czy Wężyk, patrz Miłaj CLXIV, Stefan XIII, Stefan XLV.
- Welehradzki klasztor Cystersów, I, 162.
- z Velletri Jakub Minoryta, nuncyusz papieski, I, 139, 141.
- Weneta, patrz Stanisław XLVII.
- Werbena, 1362 wdowa po Stanisławie XX, b, II, 334.
- Werner I (Warner) Cysters, 1238, II, 119.
- Werner II, 1255 kanonik zawichojski, II, 161.
- Werner III, 1263 wikaryusz katedr. krakow. II, 179.
- Werner, 1333 sołtys z Gabonia, I, 184.
- Werner IV z Mydłowic, 1342, II, 368.
- Werszowców ród, I, 106.
- Weszemił, 1357 wnuk Iwona, I, 199.
- Wezenborg, patrz Thasso de Vissinburg.
- Węch, 1327 służebnik klasztoru zwierzynieckiego, II, 303.
- Węgier, patrz Piotr XXIV, Piotr LIX, Jan XV, Sławek.
- Węgier Sławek, 1224, II, 61.
- Węgry, I, 130, 134, 137, 145, 157, 164, 165, 181, 182, 190, II, 88, 127, 224, 251.
- Węgrzyn Maciej sołtys z Myślica, I, 178.
- Węgrzyn Paweł i Piotr, 1361, I, 202.
- Węgrzyn, patrz Jerzy I, Stefan XXX.
- Węgrzynowo, Węgrzynów wieś, II, 1, 251, 399.
- Wężyk I, 1228 stolnik krakowski, II, 66.
- Wężyk, patrz Bogusław XXVIII, Stefan XLV.
- Wężyków ród, I, 228—232.
- Wiadrus I, 1206 opat jędrzejowski, II, 7.
- Wiadrus II (Wiard), 1234 przeor wąchocki, II, 108.
- Wiesław (Wisław VI?), 1270, II, 192.
- Wichna Staszówna z Krzyszowic, 1362, II, 334.
- Widawa wieś, II, 3.
- Widuchowa wieś, I, 211, II, 477.
- Wieleń gród, I, 38.
- Wielgor założyciel dworu Wielgor, I, 88.
- Wielgor dwór, I, 88.
- Wieliczka miasto, I, 158, 170, 190, 202, II, 232, 389, — wójtostwo tamże, I, 186, 354, — źródło solny i kopalnie, I, 137, 183, 184, II, 72.
- z Wieliczki, patrz Mikołaj CLXXVIII.
- Wielisław II Sobiesądowicz, 1228, II, 67.
- Wielisław sołtys z Długoleki, 1357, I, 199.
- Wielka łąka rola, I, 206.
- Wielkopolska i Wielkopole, I, 39, 161, 166, 168, II, 224, 466.
- Wielmoża wieś, I, 151, 152, 184.
- Wielobor, założyciel dworu Wieloborowice, I, 77.

Wieloborowice dobra, I, 77, 204.

Wielogłowy wieś, II, 177, 226, 227, 269, 270, 463.

z Wielogłów, patrz Sąd X.

Wielogłowscy Starekonie, II, 177, 227.

Wielogłowski, patrz Żegota IX.

Wielopole wieś, I, 201, II, 347, 435.

Wielowieś, I, 230, II, 469.

z Wielowsi czyli Wielowiejska Dzierżka, żona Rafała podkomorzego sandomirskiego, 1352, 1375, I, 196, II, 399, 404, 409, 472, 473.

z Wielowsi, patrz Dzierżykraj VIII.

Więń (Więclaw), założyciel dworu Wieniawa, I, 79, 87.

Wieniawa dobra, I, 79, 87.

Wieniawów ród, I, 229, 232.

z Wierieczowa, patrz Mikołaj CX, Sobiesław III.

Wierdelew, 1223 wiec tamże, II, 37, 46.

Wiernek I, II, 250.

Wiernek burgrabia będziński, 1349, II, 388.

Wiernkowicz, patrz Mikołaj LXVII.

Wierzbica wieś, I, 187, II, 172.

Wierzbice dwie wsie, II, 240.

Wierzbiczany wieś, II, 167.

Wierzbie wieś, I, 183.

Wierzbęta I Swiebodzie, 1170, II, 25.

Wierzbęta II Klimuntowicz Swiebodzie, 1228 b. u. 1235 Benedyktyn, 1238 proboszcz staniątecki, II, 40, 57, 65, 71, 72, 120, 124—126, 134, 143.

Wierzbęta III Klimuntowicz Swiebodzie, dziedzic Przegini, 1276, 1289 b. u. I, 152, II, 72, 88, 205, 206, 219, 229.

Wierzbęta IV Wierzbęcie Swieboda, 1284 b. u. 1299 kasztelan czchowski, 1304 wojewoda krakowski, 1309, 1310, kasztelan krakowski, I, 165, II, 206, 219, 244, 502, 503, 509.

Wierzbęta z Zimnodotu brat Andrzeja, 1299, I, 162.

Wierzbęta V z Małoszowa, 1355—1366, I, 206, 208, II, 416.

Wierzbęta VI z Branic Swieboda, 1360, II, 438.

Wierzbęta, 1355 starosta wielkopolski, I, 197.

z Wierzbna Stefan, 1226 kasztelan niemiecki, II, 79, 80.

Wierzbnow ród, I, 79.

Wierzosław III, 1263 b. u. 1266 stolnik księżnej, 1270 cześnik księżnej, 1278 stolnik krakowski, 1285 sędzia krakowski, II, 180, 518, 523, 524, 526.

Wierzosław IV Wawrzyńciewicz, 1313 kanonik katedr. krakowski, 1322 oficyał krakowski, 1325 dziekan kielecki, 1326, 1327 archidyacon radomski, I, 170, 177, II, 271, 371.

Wierzosław V, 1343 kanonik katedr. krakow. II, 371.

Wierzosław Krystynowicz Lubowla z Królewic, 1370, II, 491.

Wierzosław, założyciel dworu Wierzosławice, I, 83.

- Wierzchosława, 1316—1319
ksieni u św. Andrzeja w Krakowie, I, 172, II, 277, 281.
- Wierzchosławice wieś, I, 208.
- z Wierzchosławic, patrz Nawój VII, Włodzimierz XVIII.
- z Wierzchowsk, patrz Piotr CLVI Zajączek.
- Wierzynek, patrz Mikołaj LXXXVI, Mikołaj CXXVI.
- Wietrznica sołtystwo, I, 172.
- Wietrzno wieś, I, 103, II, 220.
- Wiewiórka, patrz Wojciech XXXIII.
- Więcek I Wojnowicz Lubowla z Dubia, 1270, II, 182, 194, 201.
- Więcek (Więclaw), założyciel dworu Więckowice, I, 66, 72.
- Więcek, patrz Więclaw VIII, Więclaw XI.
- Więciernica rzeka, I, 194.
- Więcemił, 1230, II, 86.
- Więclaw IV (Więcęsław) Raciborowicz, 1212, II, 18, 25.
- Więclaw V (Więcek), 1212 sędzia biskupa krak. II, 21.
- Więclaw VI (Wacław), 1217 kasztelan krakowski, II, 25, 501.
- Więclaw VII, 1224, II, 53.
- Więclaw VIII (Więcek), 1228 kanonik katedr. krak. II, 71.
- Więclaw IX Sala, 1230, II, 82.
- Więclaw X Pawłowicz, 1230, II, 84.
- Więclaw XI (Więcek), 1230—1237, II, 85.
- Więclaw XII Nosek, 1231, II, 92.
- Więclaw XIII Pomorzanie, 1232, II, 93.
- Więclaw XIV, 1250, II, 143.
- Więclaw XV (Wacław), 1250 kapelan kościoła św. Wojciecha w Krakowie, I, 139, II, 145, 146.
- Więclaw XVI (Wacław), 1252 opat brzeski, I, 140, II, 150.
- Więclaw XVII, 1253 kantor wiślicki, 1274 proboszcz wiślicki, kanonik katedr. krakow. II, 156.
- Więclaw XVIII, 1253, II, 156.
- Więclaw XVIII, b. Wojnowicz z Dubia Lubowla, 1270, II, 182, 194, 201.
- Więclaw XIX Minoryta, 1274, II, 203.
- Więclaw XIX b. 1279 niegdy przeor brzeski, II, 214.
- Więclaw XX, 1279 przeor brzeski, II, 214.
- Więclaw XX, b. Ryncowicz, 1293 dworzanin księżnej, II, 188, 238.
- Więclaw XXI, 1284 proboszcz katedr. krakow. II, 221.
- Więclaw XXIII Adamowicz Lis z Sudółu, 1309, I, 169, II, 246, 262.
- Więclaw XXIV Minoryta, 1319, II, 281.
- Więclaw XXV, 1321, 1322 pleban przemankowski, II, 287.
- Więclaw XXVI, 1327 mnich zwierzyniecki, II, 303.
- Więclaw XXVII, 1336, II, 341.
- Więclaw, 1336 sołtys z Dobry, I, 185.
- Więclaw, 1336 siostrzeniec Dominika III z Pstroszyc, II, 313.
- Więclaw XXVIII Piotrowicz ze Stępcic, 1339, II, 306, 361.

Więclaw XXIX, 1345 mnich tyniecki, II, 373.
Więclaw XXX Bałaban, 1351 woźny ziemski krakowski, II, 398.
Więclaw z Posłowic, 1351 sołtys z Dyminów, I, 194.
Więclaw, 1360 klucznik nadworny, I, 202.
Więclaw XXXI z Borowa, 1366, II, 480.
Więclaw XXXII z Krzyszowic, 1366, II, 481.
Więclaw XXXIII ze Swoszowic Lubowla, II, 496.
Więclaw XXXIV, II, 497.
Więclaw Hermanowicz z Polaninowic, 1382 notaryusz publiczny, II, 489.
Więclaw, założyciel dworu Więclawice, I, 62, 64.
Więclawa, 1263 przeorysza zwierzyniecki, II, 179.
Więclawek z Probolowic, 1224, II, 60.
Więclawice wieś parafialna, I, 228.
z Więclawic, patrz Tomasz XXVIII.
Więco, I, 1357 klucznik kielecki, II, 425.
Wikard czyli Wiker, 1211 kustosz kielecki, 1212 kanonik katedr. krakow. II, 19.
Wiktor I, 1330 pleban starosądecki, II, 317.
Wiktor II z Ujeźdźca, 1358, I, 200, II, 426.
Wiktor III ze Zborowa, 1361, I, 202, II, 441.
Wiktor, założyciel dworu Wiktorowice, I, 62.
Wiktorowice wieś, I, 141, 172, II, 100, 132.

Wilantowicz, patrz Jan XVIII.
Wilczek I, 1331 pisarz nadworny biskupa krak. II, 319, 322.
Wilczek II, 1332 prawidlnik sądu ziem. krak. II, 322.
Wilczek III, 1332, 1338 notaryusz publiczny, 1337 pisarz nadworny, II, 322, 531, 331.
Wilczek IV Birkowski, 1340 podstoli sandomirski, 1348—1358 kasztelan sandomirski, I, 195, 198, II, 364, 394, 505, 525.
Wilczek V, 1343 pisarz ziemski sandomir. 1344—1349 pisarz nadworny, II, 370.
Wilczek z Opatowa, 1342 sołtys z Brońkowie, I, 188.
Wilczek VI z Wrocimowic, 1356—1358, II, 417.
Wilczek, 1366 bratanek Jana CLVI Suchywilka, II, 396.
Wiczekosy ród i herb, I, 232, II, 289, 307.
Wiczkowice wieś, II, 44.
Wilczyska wieś parafialna, I, 227.
Wilermus I, 1365 mnich jędrzejowski, II, 471.
Wilga, patrz Dobiesz IV.
Wilhelm I, 1233 kleryk II, 98.
Wilhelm II, 1234 komornik klasztoru wachockiego, II, 109.
Wilhelm III, 1236 mnich miechowski, II, 114.
Wilhelm IV, 1278 proboszcz mstowski, II, 209.
Wilhelm V, 1327 przeor klasztoru zwierzynieckiego, II, 303.

- Wilhelm VI, 1338 opat koprzywnicki, II, 352.
 Wilhelm VII, 1361 opat jędrzejowski, II, 442.
 Wilhelm z Nissy, 1248, II, 140.
 Wilhelm, 1274 opat lubuski, I, 152.
 Wilhelm, 1341, 1342 opat koprzywnicki, I, 188.
 Wilk Bieniowicz, 1243, I, 134.
 Wilk V z Krzyszowie, II, 335.
 Wilkan, 1334 sołtys w Piotrowie, I, 184.
 Wilkosz I, 1230, II, 85.
 Wilkota Janowicz Lubowla, 1260, II, 175.
 Wilków wieś parafialna, I, 232.
 z Wilkowa, patrz Marek XIV.
 Wilkowicz, patrz Strasz III.
 Wilkowisko wieś parafialna, I, 176, 224.
 Winiary wieś, I, 139, 148, 164, 185.
 Wincenty III Kałużek, 1207 proboszcz sandomirski, 1208 — 1218 biskup krakowski, † 1223, I, 99, 111—114, II, 4, 5, 6, 12, 14, 20, 22, 23.
 Wincenty IV Lubowla, 1228 podstoli krakowski, 1242 dziedzic Bochni, II, 39, 106, 125, 523.
 Wincenty V, 1227 — 1236 kanonik katedr. krak. II, 63.
 Wincenty VI Dziwiszowicz z Lubczy Nagoda, 1234, II, 105, 93.
 Wincenty VII (Wicek), 1236—1244, II, 113.
 Wincenty VIII, 1238—1244 opat brzeski, II, 121.
 Wincenty X, 1244 wikaryusz katedr. krakow. II, 132.
 Wincenty XI kielecki, 1260, II, 171.
 Wincenty XII Męczykał, I, 177, II, 250, 297.
 Wincenty XIII, 1340 pleban z Wieliczki, II, 363.
 Wincenty XIV Dominikanin, 1349, II, 386.
 Wincenty XV spowiednik Klarysek starosądeckich 1357, II, 425.
 Wincenty XVI z Koszycz Ostoja, 1361, I, 202, II, 442.
 Wincenty XVII z Mstowa, II, 497.
 Wincentowicz, patrz Bogusz II, Jasiek VI, Klimunt VIII, Szymon VI.
 Winiary wieś, II, 347, 401.
 Wirciżyr I, 1227 cześnik krakowski, 1229 kasztelan żarnowski II, 65, 508, 525.
 Wirzchoniów wieś, II, 317.
 Wiślica gród i kasztelania, I, 195, 165, 189, 230, — wiślicka dzielnica, I, 101, 129, — wiślickie województwo, I, 128, II, 504, — wiślicki powiat, I, 228, 230, — kościół, I, 140, 189, — wiece tamże senatorskie i ustawodawcze z lat 1311, 1332, 1346 i 1356, I, 169, 182, 190, 197.
 z Wiślicy, patrz Mikołaj CLXII Michałowicz, Andrzej LXXVII.
 Wisła rzeka, I, 162, 171, 189, 199, 210, 227, 229, 230, 231, II, 71.
 Wisław III Prandocie Odrowąż z Prandocina, 1177—1222, I, 114, II, 35, 51, 89.
 Wisław IV (Piotr XII), Zabawa,

- 1206 dziekan katedr. krak.
 1229 † 1242 biskup krakowski, I, 118, 119, 129, 132, 184, II, 8, 9, 10, 46, 65, 105, 111, 119.
- Wisław V, 1250 kapelan nadworny, II, 144.
- Wisław VI (Wicesław), 1270, II, 192.
- Wisław VII Wojsławowicz Lubowła, 1317, I, 171, II, 278.
- Wisław VIII, 1328 kapelan nadworny, II, 307.
- Wisław VIII, b. z Pielgrzymowic, 1332 komornik ziemski krak. II, 322.
- Wisław IX, 1336 dworzanin królewski, I, 185, II, 345.
- Wisław X z Błogocic, 1354, II, 411.
- Wisław Jakubowicz, 1374 kanonik katedr. krakow. II, 489.
- Wisław, patrz Wojsław XVI z Piechanina.
- Wisława I Giernkówna Talewska, 1333, II, 247, 325.
- Wisława II, 1341 ksieni starosądecka, I, 188, II, 365.
- Wisławowicz, patrz Dobiesław VI.
- Wisłok wieś, I, 202.
- Wisłoka rzeka, I, 229, 230.
- Wiśnicz wieś parafialna, I 225, II, 125.
- z Wiśniczy, patrz Jan CXCVII Kmita.
- Wiśniowa wieś parafialna, I, 223.
- de Vissinburg, patrz Thasso.
- Wit, 1191 biskup mazowiecki, I, 104, 113, 231.
- Wit VI, 1212 kanonik katedr. krakow. 1234—1247 proboszcz katedr. krakowski, II, 10, 19, 114.
- Wit VII, 1222, II, 42.
- Wit VIII Wygnanowicz, 1228—1230, II, 69.
- Wit IX brat Gosława Łyska, 1228, II, 70.
- Wit X (Witek), 1228 kanonik katedr. krak. II, 71.
- Wit XI Zdzisławowicz z Jaksic, 1230, II, 79.
- Wit kołodziej, 1253, I, 141, 151, 155.
- Wit XII, 1268—1276 notaryusz księżnej, 1271 proboszcz u św. Floryana na Kleparzu, II, 188.
- Wit XIII, 1273 archidyakon zawichojski, kustosz sandomirski, 1283—1286 proboszcz sandomirski, II, 201.
- Wit XIV, 1302 kapelan z Trześni, II, 252.
- Wit XV (Witek) Wojsławowicz z Kozłowca Lubowła, 1317, I, 171, II, 278.
- Wit XVI z Luszkwic, 1327, II, 303.
- Wit Smogorzewski, 1331, II, 275, 319.
- Wit XVII (Witek), II, 335.
- Wit XVIII z Jankowic Rawa, 1348—1358 kasztelan polaniecki, II, 357, 511.
- Wit XIX (Witek) Włóściejowicz Lubowła, 1343, II, 371.
- Wit XX, 1360—1362 mnich tyniecki, II, 437.
- Wit, założyciel dworu Witów, I, 65, 67, 70, 73, 82.
- Wit, założyciel dworu Witowice, I, 68, 72, 75, 87.

- Witalis z Tarczka, 1337, 1342, I, 185, 188.
- Witalisowicz, patrz Budza I.
- Witanowice wieś, I, 203, II, 445.
- Witek Bieniowicz Lubowła, 1243, II, 129.
- Witek z Żukowic, I, 196.
- Witek, 1341 sołtys z Olszanicy, I, 188.
- Witek, patrz Wit XV, Wit XVII, Wit XIX.
- Witek (Wit), założyciel dworu Witkowice, I, 71.
- Witenes, 1294 książę litewski, I, 161.
- Witkowice sołtystwo, I, 190.
- Witosław V, 1242—1253, II, 126.
- Witosław, założyciel dworu Witosławice, I, 76, 77.
- Witów klasztor Premonstrantek tamże, I, 105, 113, 130, 140.
- Witów wieś, II, 57.
- z Witowa, patrz Imbram X.
- Witowicz, patrz Mikołaj XXV, b, Piotr LXVI, Wojciech XIII.
- Władysław Herman książę polski, I, 63, 95, 97, 98, 99, II, 141.
- Władysław II książę polski, I, 99, 100, 122.
- Władysław książę opolski, 1257 1274, I, 143, 145, 148, 151, II, 171.
- Władysław książę oświęcimski, 1278, I, 153.
- Władysław król węgierski, 1285, I, 156, II, 270.
- Władysław Łokietek książę a następnie król polski † 1333, I, 158—162, 165—178, 180—184, 199, 206, II, 177, 184, 210, 228, 233, 235, 236, 251, 255, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 264, 278, 279—285, 297, 298, 302, 303, 307—308, 312—314, 318, 320, 324, 348, 410, 420.
- Własów wieś, I, 100.
- Włochy wieś, I, 204.
- Włodek, 1350 proboszcz kielecki, 1359 kanonik katedr. krakow. II, 391.
- Włodek, patrz Włodzimierz XVI, Włodzimierz XVII, Włodzimierz XVIII.
- Włodko, patrz Włodzimierz IX.
- Włodowice wieś, I, 178, 228.
- Włodzimierz, 1191 książę halicki, I, 104.
- Włodzimierz VIII Świętosławowicz Lubowła, 1224 b. u. 1232 kasztelan brzeski, 1238, kasztelan oświęcimski, 1238 † 1241 wojewoda krakowski, I, 129, 130, II, 61, 84, 116, 124, 166, 502, 509.
- Włodzimierz IX (Włodko) z Mikułowic, 1329, I, 180, II, 312.
- Włodzimierz X Lubowła, 1274 łowczy krakowski, II, 202, 527 (uzup.).
- Włodzimierz XI Kopytów czyli Kopytowicz, 1238, II, 100, 118.
- Włodzimierz XII Łabędź z Bostowa, I, 187, II, 335, 357.
- Włodzimierz XIII Łabędź ze Smogorzewa, 1354, I, 196, II, 335, 406.
- Włodzimierz XIV z Mikołajowic Lubowła, 1353, II, 404.
- Włodzimierz XV Włodzimirowicz

Łabędź ze Smogorzewa, 1354, II, 335, 406.
Włodzimierz XVI (Włodek) z Kościelca Lubowla, 1362 kanonik katedr. krakowski, II, 453.
Włodzimierz XVII (Włodek) Sulima z Charbinowie, 1365, II, 470.
Włodzimierz XVIII (Włodek) z Wierzchosławic, 1365, II, 473.
Włodzimierz, cło tamże, I, 173.
Włodzimirowicz, patrz Mieczysław IX, Pelka XXIII, Świętosław VIII, Włodzimierz XV.
Włodzisław Laskonogi, książę polski † 1231, I, 118, 120, 121, 122, 125, II, 6, 4, 72, 91.
Włodzisław Odonicz książę wielkopolski, I, 117, 121, II, 23, 64.
Włościbor III zięć Barana Putysławowicza, 1222, II, 37, 36.
Włościbor IV, 1303 kanonik sandomirski, II, 253.
Włościbor V, 1333, II, 324.
Włościbor, 1333 zięć mistrza Adama XIX, II, 328.
Włościbor VI Lubowla ze Skroniowa, 1355, II, 415, 461, 467.
Włościbor VII Lubowla z Potoka, 1363, II, 461, 467.
Włościbor VIII (Włost) Lubowla z Potoka, 1364, 1366, II, 466.
Włościej, patrz Włost XVI z Gręboszowa.
Włościejowicz, patrz Jakub LVI, Sięgniew VI, Wit XIX, Mikołaj LVII, Wojciech XXII.

Włost XII, 1236, 1237, II, 116, 137.
Włost XIII Lubowla, 1250, II, 143.
Włost XIV, 1260, II, 171.
Włost XV Lubowla, 1290, II, 232.
Włost XVI (Włościej) z Gręboszowa, II, 335, 371, 187.
Włost Krystynowicz Lubowla z Królewic, 1370, II, 491.
Włost Awdaniec, stryj Lasoty III, II, 96.
Włost, syn Dzierżykraja VI Michałowicza, II, 133.
Włost stryj dziedziców z Oględówka, II, 143.
Włost, założyciel dworu Włostowice, I, 65, 73, 88.
Włost, założyciel dworu Włostów, I, 76.
Włost, patrz Włościbor XIII. z Włostowa, patrz Biernat XIII, Pelka XXXV.
Włoszcz, założyciel dworu Włoszczowice, I, 85.
Włoszcz, założyciel dworu Włoszczowa, I, 85.
Włoszczowice wieś, I, 171, II, 277.
Vocco starosta krakowski i sandomirski, 1300, I, 162, II, 245, 511.
Wocław (Wrocław, Wojśław?), 1250 sędzia wojewody krakow. II, 147.
Wodzirad, założyciel dworu Wodziradz, I, 76.
Wodzisław, założyciel dworu Wodzisław, I, 69.
Wojak z Druszkowa, II, 497.
Wojak (Wojśław) Lubowla, za-

- łożyciel dworu Wojakowa, I, 73, 225, 226.
 Wojakowa wieś parafialna, I, 225, II, 326.
 Wojakowa wola wieś, II, 462.
 z Wojborza, patrz Mikołaj CXXXIV.
 Wojciech IV Awdaniec, ojciec Pakosława VII, 1206 b. u. 1210 palatyn (krakowski), II, 2, 3, 93, 96, 502.
 Wojciech V, 1214 kanonik katedr. krakow. proboszcz kielecki, II, 24.
 Wojciech VI Sierakowicz, 1222, II, 39.
 Wojciech VII, 1222, II, 40.
 Wojciech VIII Stępcie, 1224 b. u. 1234 kasztelan wiślicki, † 1241, I, 130, II, 53, 166, 505.
 Wojciech IX Lubowła, 1224 kasztelan lubelski, 1230 palatyn księżnej Grzymisławy, II, 55, 68, 503, 507.
 Wojciech X Stefanowicz z Mstyczowa Lis, 1224, II, 60.
 Wojciech XI, 1228, 1230 brat Przeclawa VIII kasztelana czchowskiego, II, 30, 67.
 Wojciech XIII Witowicz, 1228, II, 69, 79.
 Wojciech XIV Wygnanowicz, 1228, 1230, II, 69,
 Wojciech XV, 1234 archidya-
 kon, kanclerz księcia Bolesława Leszkowicza, II, 104, 516 (uzup.).
 Wojciech XVI Szreniawa z Borowny, 1238, II, 119-
 Wojciech XVI b. z Cyrzyn, 1250, II, 142.
 Wojciech XVII Mikołajowicz, 1253 kapelan biskupa krakow. II, 135, 156.
 Wojciech XVIII, 1256 podkoniuszy sandomirski, II, 166, 531.
 Wojciech XIX, 1281 współdziedzic Starej Skąły, II, 215.
 Wojciech XX, 1285 niegdy opat koprzywnicki, II, 222.
 Wojciech XXI, 1286 łowczy krakowski, II, 225, 526 (uzup.).
 Wojciech XXII Włóściejowicz Lubowła z Graboszowa, 1287, II, 229, 187.
 Wojciech Owieczka, 1302 sołtys z Węgrzynowa, I, 164.
 Wojciech XXIII ze Żmigrodn albo z Bogoryi Bogorya, 1306—1312 wojewoda sandomirski, I, 165, II, 255, 274, 275, 504.
 Wojciech XXIV Nosdrak Rawa, 1306—1314 stolnik krakowski, I, 170, II, 257, 297, 523.
 Wojciech XXV Poraj, 1325 stolnik królowej, II, 297, 524.
 Wojciech XXVI z Bochni komes, 1327, 1333, II, 304, 323.
 Wojciech, 1327 wójt bocheński, I, 180.
 Wojciech XXVII Janowicz z Opadowca, 1332 notaryusz publ. II, 248, 320.
 Wojciech XXVIII z Bochni, patrz Wojciech XXVI.
 Wojciech XXIX z Biechowa, 1334—1339 skarbnik krakowski, II, 339, 529.
 Wojciech XXX Krystynowicz z Turbii, 1338—1340 no-

taryusz publiczny, II, 354, 432.
Wojciech XXXI Kostrzewa, 1339, II, 356.
Wojciech XXXII Brożkiewicz Prawęcki, 1340, II, 329, 363.
Wojciech XXXIII Wiewiórka z Potoka, 1343, II, 370.
Wojciech Czelej z Wrzaw i Sepnicy † 1344 wojewoda sandomirski (?), I, 189.
Wojciech XXXIV z Byńczyna, 1356, II, 417.
Wojciech XXXV Koluszko z Morawicy Starza, 1356, I, 198, II, 422.
Wojciech XXXVI Krystynowicz z Turbii, 1359—1375 kanonik katedr. krak. II, 332, 431, 491.
Wojciech XXXVII, 1362 mnich tyniecki, 1364 przeor tyniecki, 1376—1379 opat tyniecki, II, 450.
Wojciech XXXVIII Mścigniewowicz z Bożogodaru, 1362, II, 454, 483, 484.
Wojciech XXXIX ze Siedliszczan, 1362, II, 457.
Wojciech XL z Krzyszowie Lubowla, 1364, II, 464.
Wojciech XLI Klimuntowicz z Mikołajowie albo z Wielkopolski, 1364—1370 pisarz nadworny, II, 466, 332, 532.
Wojciech XLII z Żorawy, 1366, II, 477.
Wojciech XLIII z Bolesławia, 1366, II, 477.
Wojciech XLIV Kożuch z Głuchowa, 1366, II, 478.
Wojciech z Dzierżkówka, 1235, II, 111.

Wojciechowicz, patrz Bożej IV, Jakub XLII, Floryan II, Pakosław XII, Racibor XII, Piotr XLVIII.
Wojcieszek I, 1235 kanonik katedr. krak. II, 111.
Wojek, II, 497.
Wojek (Wojśław) Lubowla, założyciel dworu Wojków, II, 78.
Wojek (Wojśław) Lubowla, założyciel dworu Wojkowa, II, 82.
Wojen Lubowla z Borzykowej, 1224, II, 60.
Wojen III Lubowla z Dubia, II, 182, 194.
Wojen IV z Łosośkowie, 1273, I, 151, II, 201.
Wojkowicz, patrz Okresa.
Wojnicz, cło tamże, I, 153, 207, — kasztelan, I, 144.
Wojnowicz, patrz Bartek I, Gołek I, Mateusz VIII, Mirosław XVI, Więcek I, Więcław XVIII.
Wojnowski dział w Dubiu, II, 193.
Wojs, 1328 zakonnik tyniecki, II, 306.
Wojśław I Lubowla, stolnik Władysława Hermana, założyciel dworu Wojstawice, I, 14, 63, 65, 85.
Wojśław X Lutosławowicz Lubowla, 1212—1222 rycerz nadworny biskupa krakow. II, 22.
Wojśław XI Lubowla, 1213 patron prebendy w Kijach, II, 22, I, 112.
Wojśław XII Bogusławowicz Lubowla, 1224, II, 60, 33.
Wojśław XIII Lubowla, 1230, II, 78.

- Wojśław XIV Lubowła, 1230 kapelan u NPMaryi w Krakowie, 1231 wikaryusz katedr. krakow. II, 86.
- Wojśław XV Wydzdźyc Lubowła, 1245 koniuszy sandomirski, 1256, 1258 kasztelan małegojski, II, 42, 135, 250, 254, 510, 530.
- Wojśław XVI Lubowła z Piechanina, 1246 b. u. 1256 podsędek sandomir. 1256 kasztelan małegojski, 1271 podkomorzy krakowski, II, 134, 137, 241, 520.
- Wojśław XVII, 1250 kapelan wojewody krakow. II, 147.
- Wojśław XVIII Broniszowicz Lubowła, 1252 b. u. II, 83, 153.
- Wojśław XIX Lubowła, 1276 skarbnik krakow. 1279 — 1285 podkomorzy krakow. II, 205, 514, 529.
- Wojśław XX Sądkowicz Lubowła, 1277 prawidlnik, II, 183, 207.
- Wojśław XXI Wydzdźyc, patrz Wojśław XV.
- Wojśław XXII Lubowła, II, 250.
- Wojśław XXIII Kozłowicz Lubowła, II, 250, 278.
- Wojśław XXIV ze Swieszkowic, II, 335, 359.
- Wojśław XXV Lubowła z Bieganowa, II, 336, 430.
- Wojśław XXVI, II, 336.
- Wojśław XXVII z Kaliny, II, 336, 459.
- Wojśław XXVIII, 1344—1347 rządca biskupa krakow. II, 372.
- Wojśław XXIX Lubowła, 1346, II, 378.
- Wojśław XXX Lubowła, 1356 pleban z Bodzantowa, II, 422.
- Wojśław XXXI, 1361 kustosz klasztoru łysogórskiego, II, 442.
- Wojśław XXXII Lubowła, 1361, 1362 podskarbi krakowski, II, 447, 529.
- Wojśław XXXIII, 1362 z Nierdwicy Lubowła, I, 204, II, 452.
- Wojśław XXXIV Lubowła z Byszowa, 1363, II, 457.
- Wojśław XXXV ze Swoszowic, 1364, II, 463.
- Wojśław XXXVI z Suchoraby i Krzyszowic, 1364, II, 465.
- Wojśław XXXVII z Mikułowic, 1366 kanon. sandomirski, II, 479.
- Wojśław z Biechowa, II, 83.
- Wojśław Lubowła, założyciel dworu Wojśław, I, 77.
- Wojśław Lubowła, założyciel dworu Wojśławice, I, 78, 81.
- Wojśław wieś, I, 148, II, 167.
- Wojśława Lubowła, 1263 podkustodyssa zwierzyniecka, II, 180.
- Wojśławowicz, patrz Bień V, Bronisz VII, Budziwoj VII, Gawel IV, Jasiek XIII, Józef I, Maciej XI, Pawel czyli Pasek XVIII Przemankowski, Sądek IV, Swiesław I, Swiętosław XIX, Tomisław VI, Tomisław IX, Wisław VII, Wit XV.
- Wojszyka I, 1363 magistra klasztoru staniąteckiego, II, 462.
- Wojtek z Siedleca, 1360, I, 202, II, 436.

Wokko, 1300 starosta krak, i sandomirski, II, 420, 245, 511.
Wola wieś, I, 191, 205, 253, 318, 374, 406, 462.
Wola duchańska wieś, I, 207, II, 463.
z Woli, patrz Dobiesław XVI, Marcin XXXIII.
z Woli duchańskiej, patrz Rynerz IV.
Wolica, wieś parafialna, I, 229.
Wolimir, 1253 biskup kujawski, I, 141.
Wolisz z Łukawy brat Floryana VII, 1260, II, 174.
Wolman, 1337 podrzęczy krakowski, wójt łobzowski, II, 352.
Wolny patrz Jasiek X.
Woźniki wieś, I, 176, 189, 190, 200, II, 376.
z Woźnik Mikołaj Byczek, 1346, II, 376.
Wróbel, patrz Andrzej XVIII, Klimunt XXI.
Wróblowa sołtystwo, I, 184.
Wrochna I, 1361 zakonnica u św. Andrzeja w Krakowie, II, 444.
Wrociryż wieś, I, 52, 130, 147 — bitwa tamże, 1228, I, 123, 124.
Wrocizyr I (Wircozyr), 1227 cześnik krakowski, 1229 kasztelan żarnowski, II, 65, 91, 508.
Wrocizyr II Falibogowicz, 1231, II, 91.
Wrocim II, II, 250, 321.
Wrocim, założyciel dworu Wrocimowice, I, 66.
Wrocimir, założyciel dworu Wrocimirowa, I, 72.

z Wrocimowic, patrz Jan CXV, Wileczek VI.
Wrocimowicz, patrz Jan CXII.
Wrocisław współfundator klasztoru Premonstrantów w Hebdowie, I, 102.
Wrocław II (Wrocze), II, 101.
Wrocław III, 1308 burgrabia Tęczyna, II, 261, 512.
Wrocław IV z Osieka, 1363, II, 459.
Wrocław, klasztor św. Wincen-tego, II, 3, 6, 100.
Wrocławskie księstwo, I, 154, 162.
Wrocze, patrz Wrocław II.
Wrocza, 1360 wdowa Stępcina I, 201, II, 334, 437.
Wroczołowicz, patrz Floryan VI.
Wronin wieś, I, 168, 169.
Wronin, patrz Frowin II.
z Wronina, patrz Piotr CLX.
Wroniniec wieś, I, 169.
z Wronowa, patrz Olsand.
Wrotek, 1318 sołtys z Rokitna, I, 173.
Wróznice wieś, I, 184, 172.
z Wrzawy, patrz Wojciech Czelej.
Wrzos wieś parafialna, I, 231.
Wszachów sołtystwo, I, 200.
Wszebor IV Lubowła, 1224 łowczy krakowski, II, 61, 173, 527.
Wszebor V Krystynowicz Lubowła, 1224, 1260, II, 47, 48, 173.
Wszebor VI z Kargowa Lubowła, 1343, II, 370.
Wszebor VII z Marszowie, II, 497.
Wszeborzyce wieś, I, 140.
Wszerad, założyciel dworu Wszeradz, I, 83.

Wszerad, założyciel dworu Wszeradzice, I, 78.
Wszerad czyli Sierad, założyciel dworu Sieradzice, I, 65.
Wyciąże wieś, I, 185.
Wydźdzyce, patrz Wojśław XXI.
Wydźga I Oltowicz Lubowła z Czorsztyna, komes, 1222 podkoniuszy mazowiecki, 1241 kasztelan plocki, 1243 kasztelan sądecki, 1255 b. u. I, 137, 138, 140, 141, II, 34, 42, 129, 135, 254, 506.
Wydźga II Lubowła z Tęgorborzy, 1348 b. u. 1352 podrzęczy sądecki, 1354—1358 starosta sądecki, I, 198, 200, II, 384, 419, 427, 512, 513.
Wydźga Lubowła, założyciel dworu Wydźdzyce, dziś Wyszycy, I, 225.
Wygnanowicz, patrz Wit VIII, Wojciech XIV.
Wymysł, założyciel dworu Wymysł, I, 83.
Wymysł, założyciel dworu Wymysłów, I, 78, 79, 81, 85.
Wyrzyk I, II, 100.
Wyrzykowiec, patrz Jan XL.
Wysoka sołtystwo, I, 194.
z Wysokiej, patrz Dietrzyk VI, Herubin.
Wysz I (Wyszek) Sulima, 1189, II, 23, 27.
Wysz II Budziwojowicz Sulima, 1220, 1235 b. u. II, 23, 29.
Wysz III z Niegowici, 1255 kanonik katedr. krak. 1271 kantor następnie scholastyk katedr. krakow. I, 142, 146, II, 29, 98, 99, 103, 163, 177, 230.

Wysz IV (Wyszko) z Kosowic, 1361, II, 441.
Wysz V (Wyszota) z Gowarczowa, 1361, II, 444.
Wysz VI (Wyszek), 1362 kustosz tyniecki, 1364 klucznik tyniecki, II, 450.
z Wysza, patrz Krystyn XXIV.
Wyszek, patrz Wysz VI.
Wyszemir II, 1237, II, 116.
Wyszko, patrz Wysz IV.
z Wyszkwicie, patrz Sobek.
Wyszogród gród, I, 173, 186.
Wyszota, patrz Wysz V.
Wyszowie ród, II, 452.
Wyszycy, właściwie Wydźdzyce wieś, I, 225.
Wyżenega I, 1252 ksiieni klasztoru zwierzynieckiego, I, 150.
Wyżenega II Klimuntówna Swiebodzianka, 1242 zakonnica, 1260 magistra, 1260—1282 ksiieniklasztoru staniąteckiego, I, 145, II, 58, 88, 125, 134, 191.
Wyżenega III z Brzezia, 1341, II, 364.
Wyżnica wieś, II, 482.
Wzdół sołtystwo, I, 182, II, 322.

Z.

Żaba, patrz Piotr XXX.
Zabawa wieś, II, 8, 9.
Zabawowie ród, I, 228, 230, II, 8, 9, 345, 409.
Zabawski Jan, II, 9.
z Żabie, patrz Mikosz I.
Żabka, patrz Przybysław XXX.
Zabłocie wieś, I, 150, 198, II, 139, 195.

Żabno wieś, I, 152, II, 195.
Zabor, założyciel dworu Zaborowice, I, 86.
Zaborowie wieś, I, 182.
Zabrzezie wieś, I, 170, 200, II, 426.
Zabrza wieś, II, 289.
Zacharyasz, 1274 sołtys z Garlicy, I, 152.
Zacharyaszowa albo Zacharzowa wola wieś, I, 208, II, 474.
Zachawa, 1248 wiec senatorski tamże, I, 139.
Zadorowie ród, I, 223, 229, 232, II, 262, 389, 408, 428, 497.
Zadroże wieś i sołtystwo, I, 150, 152, 176, 184, 200, 205, II, 196, 204, 429, 449.
z Zadroża Lambek Grzegorzowicz, 1346, II, 377.
z Zadroża, patrz Gastek.
Zaduszniaki wieś, I, 210.
Zadybski, patrz Lasota VII, Strzesz XIX.
z Zagorzan, patrz Piotr CXCH, Świętosław XXXIV.
Zagórze wieś, II, 57, 396, 490.
Zagorzycy wieś, I, 100, II, 389.
z Zagorzyc, patrz Piotr CXIX.
Zagość, klasztor Szpitalników św. Jana tamże, I, 100, 136, 137, 139, 171, II, 139.
Zagost, założyciel dworu Zagość, II, 80.
Zagrodzie wieś, II, 57.
Zaja, patrz Jan CLV, Przeclaw VIII, Piotr CLI.
Zajączek, patrz Piotr CLVI.
Zakliczyc, patrz Grzegorz XXIV, Żegota XV.
z Zakliczyna, patrz Hanko VII.

Zaklika I Żegocie Starza, 1292, II, 167, 236.
Zaklika II Starza z Poręby zakliczynej, II, 336.
Zaklika III Starza, 1363 sędzia z Grambienie, II, 459.
Zaklika IV Janowicz Syrokomla z Rudna, 1364, I, 206, II, 379, 465.
Zaklika Starza, założyciel dworu Zakliczyn, I, 70, 72.
Zakon krzyżowy I, 171, 186.
Zakrzewo wieś, I, 155.
Zakrzów wieś, II, 207, 317.
z Zakrzowa, patrz Jan CCVIII.
Zalas wieś parafialna, I, 227.
Zalasowa wieś, I, 203, II, 453.
Zalesny, patrz Grzegorz XXIX.
Zaleszany wieś parafialna, I, 230.
Zammel, 1329 mieszczanin krakow. wójt z Szydłowa, I, 181.
Zaplecek, patrz Jasiek XIV, Stefan XLVI.
Zapłaczek, patrz Stefan XXXIX.
Zapniów wieś i sołtystwo, I, 191, 203, II, 446.
Zaprzaniec ród, II, 377.
Żarnowiec, I, 187, — kościół św. Wojciecha tamże, I, 145, — cło tamże, I, 176, 183.
Żarnowska ziemia i pałacya, I, 101, 232, II, 50, 51.
Zaryszów, 1246 bitwa tamże, I, 137.
z Zastonia, patrz Adam X, b.
Zasów wieś, II, 210.
Zastów wieś, I, 199.
Zatopolice wieś, II, 317.
Zator wieś, II, 57.
Zawandole wieś, II, 396.
Zawichost gród, I, 130, 156, 173, — 1255, wiec sena-

- torski tamże, I, 142, 143, —
1205 bitwa tamże, I, 108.
- Zawichost szpital reguły św.
Damiana i klasztor Klarysek
tamże, I, 142—146, 148,
II, 161, 383.
- Zawichost, założycieli grodu Za-
wichost, I, 76, 88.
- Zawierzbie las, I, 160, II, 167.
- Zawisza I Starza, 1214 kano-
nik katedr. krakow. II, 23.
- Zawisza II Starza z Sieciecho-
wic, 1325 b. u. 1331 pod-
koniuszy, 1338—1341 cho-
rąży sandomirski, II, 298,
521, 531, 336, 344.
- Zawisza III Czestkowicz Starza
1329, II, 246, 313.
- Zawisza IV z Młynów, II, 336,
375.
- Zawisza V, patrz Zawisza II.
- Zawisza VI z Kowali, 1348
b. u. 1354—1366 kasztelan
sądecki, 1366—1376 kaszte-
lan wojnicki, II, 385, 401,
506, 508.
- Zawisza VII Gamrat Sulima,
1352, II, 400, 295.
- Zawisza VIII z Jodłownika Sta-
rza, 1361, I, 203, II, 443.
- Zawisza IX Dobiesławowicz Po-
raj, 1364 kanonik katedr.
krakow. 1370 archidyakon
krakow. 1371 podkanclerzy,
1374 kanclerz, 1380 † 1382
biskup krakowski, II, 336,
344, 467, 482.
- Zawisza X Starza, 1366, II, 480,
489.
- Zawiszyc, patrz Dobiesław XVII,
Mikołaj CXX.
- Ząbr, patrz Pełka XXVIII, Py-
lik I.
- Zboiska wieś, I, 202.
- Zbor, założyciel dworu Zboro-
wice, I, 74.
- ze Zborezyc, patrz Jakusz I,
Janna I i Małgorzata IV Ja-
kuszówna.
- Zborów wieś, I, 186, II, 157,
289.
- ze Zborowa, patrz Piotr
CLXXVIII, Wiktor III.
- Zborowice sołtystwo i wieś, I,
190, II, 373.
- Zbrośław I, 1274—1278 ka-
nonik krakowski i wrocław-
ski, I, 152, 153, II, 208.
- Zbrośław II, 1294 burgrabia
krakowski, II, 240, 513.
- Zbygniew II Idzicz 1244 b. u.
1256 wojewoda sandomirski,
II, 133, 504 (uzup.).
- Zbygniew III † 1259, II, 171.
- Zbygniew III, b, Szreniawa
z Gdowa 1272 b. u. 1276—
1278 sędzia krakowski, II,
198, 518.
- Zbygniew IV Szreniawa, II,
250.
- Zbygniew V z Brzezia, 1309
b. u. 1324 łowczy krakow.
II, 262.
- Zbygniew VI (Zbyszek) Szre-
niawa, 1316 podkanclerzy
krakowski, 1322 kanclerz
sieradzki i archidyakon za-
wichojski, 1323 proboszcz
katedr. krakow. 1328—1356
kanclerz krakow. 1355 dzie-
kan katedr. krakow. I, 186,
II, 276, 291, 337, 517,
354.
- Zbygniew VII (Zbysz), patrz
Zbygniew VI.
- Zbygniew IX Szreniawa ze

Szczyrzyca, 1335, II, 276,
337, 341, 376.
Zbygniew X, II, 337.
Zbygniew XI (Zbyszko), 1337
pleban ze Słupów, II, 347.
Zbygniew XII Zadora z Brze-
zia, 1350 - 1363 b. u. II,
389.
Zbygniew XIII z Proszowic,
1356, II, 419.
Zbygniew XIV z Krasowa,
1358, II, 430.
Zbygniew XV z Ropaczyce,
1363, II, 460.
Zbygniew XVI (Zbyszek) z Krzy-
szowie i Suchoraby, 1364,
II, 464.
Zbygniew XVII z Nasiechowic,
1366—1372 komornik san-
domirski, II, 479.
Zbygniew XVIII Zadora z Brze-
zia, II, 497.
Zbygniew IX z Łapanowa, II, 497.
Zbygniew Zbygniewowicz z Ła-
panowa, 1395 biskup la-
odycejski, II, 497.
Zbygniew, założyciel dworu Zbi-
gniew, I, 75, 77.
Zbygniew, założyciel dworu Zbi-
gniewice, I, 69, 75.
Zbygniewowicz, patrz Jan
CXLIV, Jerzy II, Klimunt
XXIII, Marcin XXXIV Mar-
cin XLII, Piotr CXXXVI.
Zbylut I Pałuka, 1355—1364
proboszcz płocki, kanonik
katedr. krakow. II, 456.
Zbylut, założyciel dworu Zby-
litów, I, 87, 88.
Zbylut, założyciel dworu Zbył-
towska góra, I, 83.
Zbylut, założyciel dworu Zby-
lutka, I, 77.

Zbylut, założyciel dworu Zby-
litowice, I, 80.
Zbysław I, 1252 podstoli san-
domirski, I, 153 (uzup.), 524.
Zbysław II, 1295 kasztelan
krakowski II, 241, 502.
Zbysław III, 1260 mnich ty-
niecki, II, 437.
Zbysz, patrz Zbygniew VII.
Zbyszek, patrz Zbygniew XVI.
Zbyszko, patrz Zbygniew XI.
ze Zbyszyc, patrz Andrzej XXIX,
Biech III Andrzejowicz.
Zbywój brat Marcina XVII z Ły-
sobargi, II, 60.
Zdaków wieś, I, 205, II, 447.
Zdanów wieś, I, 103, II, 220.
Zdrohec wieś, II, 8, 9.
ze Zdrohca, patrz Pasek IX
czyli Paweł.
Zdygot, 1244 wojski krakow-
ski, 1250 podskarbi, 1257,
1258 pieczętarz nadworny,
II, 131, 522, 529.
Zdżary wieś, I, 207, II, 471.
Zdzimir, założyciel dworu Zdzi-
mirzyce, I, 69.
Zdziś, patrz Zdzisław XVII.
Zdzisław IV, 1212 wikaryusz
katedr. krak. 1214—1220
kanonik katedr. krakowski,
1222—1228 mistrz, II, 20.
Zdzisław V, 1222, II, II, 41.
Zdzisław VI, 1223—1224 ar-
chidyakon zawichojski II, 49.
Zdzisław VII Włostowicz Lubo-
wła, 1224—1228, II, 57, 116.
Zdzisław VIII, 1228 koniuszy
krakowski, II, 66, 530.
Zdzisław IX z Opatowca, 1229,
II, 76.
Zdzisław X, 1230 wikaryusz
katedr. krak. II, 77.

- Zdzisław XI Lubowla, 1230 woj-
ski lubelski, 1239 kasztelan
małogojski, II, 83, 510,
522.
- Zdzisław komes 1238, I, 129.
- Zdzisław XII z Grodziny, 1233
sędzia wojewody sandomir-
skiego, 1243 stolnik krakow-
ski, II, 96, 114, 119, 523.
- Zdzisław XIII Kopytów czyli
Kopytowicz, 1243, II, 129.
- Zdzisław XIV, 1296 archidya-
kon lubelski, 1303 scholastyk
wiślicki, 1312 proboszcz u św.
Floryana, podkanclerzy kra-
kow. II, 243, 517.
- Zdzisław XV, patrz Zdzisław XIV.
- Zdzisław XVI (Zdziszko), 1329
pleban u św. Trójcy w Za-
wichoście, II, 309.
- Zdzisław, 1332 sołtys we Wzdole,
I, 182.
- Zdzisław XVII (Zdziś), 1333—
1334 kapelan biskupa krak.
II, 327.
- Zdzisław XVIII (Zdziszek) z My-
dłowa, 1339 b. u. 1349
burgrabia olsztyński, II, 357,
513 (uzupeł.).
- Zdzisław XIX (Zdziszek), 1341
żupnik z Krępy, II, 367.
- Zdzisław XX (Zdziszek), 1343
pleban ze Słupa, II, 369.
- Zdzisław XXI Janowicz z Po-
toka, 1343, I, 189, II, 370.
- Zdzisław, założyciel dworu Zdzie-
sławice, I, 81.
- Zdzisław, założyciel dworu Zy-
sławice, I, 62.
- Zdzisław, założyciel wsi Zysła-
wice, I, 65.
- Zdzisław, założyciel wsi Dzie-
sławice, I, 62.
- Zdzisławice wieś, I, 196, 197,
199, II, 407, 408, 416, 424.
ze Zdzisławic, patrz Barbara I.
Zdzisławowicz, patrz Jakub XXII,
Wit XI.
- Zdzisz (Zdzisław), założyciel
dworu Zdziszowice, I, 84.
- Zdziszek, patrz Zdzisław XVIII,
Zdzisław XIX, Zdzisław XX.
- Zdziszko, patrz Zdzisław XVI.
- Zdzyłowice wieś, II, 482.
- Żegocie, patrz Imbram XIV,
Marcin XXI, Otto VI, Otto
VIII, Zaklika, I.
- Żegocie Piesek, Starza, 1346,
II, 376.
- Żegocie Mikołaj, 1380, II, 497.
- Żegota VI Sułkowicz Starza,
1224, 1225—1235 b. u.
II, 54, 121.
- Żegota komes, 1229, I, 124.
- Żegota VII Starza, 1256 b. u.
1261 podkomorzy sandomir.
1268 stolnik kaliski, 1271
cześnik krakowski, 1276
łowczy kaliski, 1277 sędzia na-
dworny, 1278 sędzia sandomir.
1280 kasztelan lubelski, 1283
wojewoda krakowski, 1287
kasztelan krakowski, 1296—
1300 wojewoda krakowski,
I, 148, 150, 155, 156, 160,
II, 166, 167, 177, 502, 503,
507, 515, 519, 525, 236.
- Żegota VIII Starza, 1242, II,
127.
- Żegota VIII, b. Starza, 1281
chorąży sandomir. 1286—
1290 cześnik krakowski, II,
215, 521, 525.
- Żegota Starza, 1305 wojewoda
sandomirski, I, 165, 166.
- Żegota IX Wielogłowski Starza,

1312 b. u. 1327—1330
miecznik krakowski, II, 269,
521, 337.
Żegota X, patrz Żegota IX.
Żegota XI Złotonos Starza z Bień-
kowiec, 1333, 1357, b. u.
I, 183, II, 327, 337, 415.
Żegota XII Starza, II, 337, 376.
Żegota XIII z Biertułowiec
Starza, 1334, I, 184, II, 338.
Żegota XIV Szafraniec Starza,
1346 b. u. 1360 miecznik
krakow. II, 377, 521.
Żegota XV z Poręby Zakliczy-
nej Starza, 1355, I, 201,
II, 336, 416.
Żegota XVI Smyłowicz Starza,
1360 kanonik katedr. krak.
1364 scholastyk szkalmirski,
436, 334.
Żegota XVII Starza, II, 497.
Żegota, założyciel dworu Żego-
cin, I, 80.
Żegota, założyciel dworu Żego-
cina, I, 73.
Żegota, założyciel dworu Że-
gocina Poręba, I, 64.
Zegram I z Wiktorowic, II,
100, 132.
Zegram synowie, 1253, I, 141,
Zegramowicz, patrz Jan LIV.
Goćwin II.
Żelech I komes, 1288—1296
sędzia nadworny sądecki, II,
230, 520.
Żelech (Żelisław), założyciel
dworu Żelechów, I, 86.
Żelechów wieś parafialna, I, 232,
II, 113, 130, 432.
z Żelechowa, patrz Strachota III.
Żelechowski, patrz Andrzej
XXXVI Ciołek, Świętopelk
III, Mścigniew XIV.

Żelisław, założyciel dworu Że-
lisławice, I, 85.
Zembor, założyciel dworu Zem-
borzyce, I, 88.
Zembrzyce wieś, I, 183, II,
327.
z Zębocina, patrz Tomek X.
Żędochna, 1353 córka Pelki
kasztelana lubelskiego, II, 404,
316.
Ziemia święta, I, 152.
Ziemięta I, 1229, II, 75.
Ziemięta II, Grabina, † 1241,
II, 124.
Zimnodół wieś, I, 162, II, 219,
244.
Złotonos, patrz Żegota XI.
Żmigród wieś, I, 182, II, 274,
— Żmigród stary wieś pa-
rafialna, I, 227, — Żmigród
nowy wieś parafialna, I, 227.
ze Żmigroda, patrz Wojciech
XXIII.
Żmudzini, I, 157, 161.
Znamir, założyciel dworu Zna-
mirowice, I, 72, 79.
Żochów wieś, II, 494.
Żórawdo wieś parafialna, I, 226.
z Żórawic, patrz Dobiesław
XXIII, Parkosz IV.
Żórawicki, patrz Jan CXC.
z Żórawnik, patrz Wawrzyniec
XVIII.
Żórawski, patrz Mikołaj
CXXXIX.
z Żorawy, patrz Wojciech XLII.
Zrasowa wieś, II, 30, 83.
Żrebiec, patrz Tomasz XXXII
z Miedźwiedzia.
Zrostów wieś, II, 238.
Zrzece wieś, I, 208.
Żukowice wieś, I, 185, 196,
II, 348.

z Żukowic Szczu, 1337, II, 348.
Żukowie Skarszewscy, II, 348.
Zuleta I, 1206 b. u. 1212 kapelan nadworny biskupa krakow. II, 5.
Zwierzyniec klasztor Premonstrantek tamże, I, 100, 101, 141, 143, 146, 210, II, 159, 165, 178, 302, 421, 476, 479, — hortusferarum, I, 101.
Żyé wieś, I, 160, II, 167.
Zyfyd I, 1283 podkanclerzy krakowski, 1286—1292 kustosz u NPMaryi, II, 218, 517, 236.

Żygodowice wieś, I, 190, 200, II, 376.
Żyła, patrz Jan LXVI.
Żyra III, 1349 kasztelan sycyński, II, 386, 511 (uzup.).
Żyrawa wieś, I, 152, II, 195.
Żyrków wieś, I, 206, II, 460.
Żyrkowa wieś, II, 446.
Żyrkowice wieś, II, 177.
Żyrniki wieś, I, 186.
Żyro palatyn mazowiecki, I, 112, 138, II, 6, 7, 34.
Żyrona syn Olt, II, 42.
Żyrosław, założyciel dworu Żerosławice, I, 71.

Sprostowania i uzupełnienia.

Łaskawy czytelnik zdziwi się zapewne widząc taki długi szereg sprostowań i uzupełnień i będzie mi w myśli zarzucał lekkomyślność w starannem opracowaniu obranego przedmiotu, a może, co gorsza, straci ufność do dzieła i z niedowierzaniem będzie przyjmował przedstawione w dziele rezultaty moich naukowych badań. Muszę się wytłumaczyć.

Dzieło niniejsze oparte jest na kilkunastu tysiącach drobnych szczegółów, wydobytych z kilku tysięcy dokumentów polskich z epoki piastowskiej. Aby tych kilkanaście tysięcy szczegółów należycie z sobą pokombinować i podnosić do właściwych kilku tysięcy osób, trzeba mieć niezwykle bystrą pamięć.

Taką pamięć miałem ja za lat dawnych w pierwszych dwudziestu kilku latach mojego naukowego zawodu; ale w roku 1891 uległem silnemu atakowi rozstroju nerwowego, spowodowanego przepracowaniem umysłowem, a choroba ta przy ciągłej usilnej pracy naukowej, od której mimo rady lekarskiej, uwolnić się nie potrafiłem, nietylko nie ustąpiła w ciągu następnych lat dziesięciu, ale co gorsza, ponowiła się w roku zeszłym znowu wskutek przepracowania umysłowego, w charakterze znacznie ostrzejszym, jak poprzednio. Otóż ta neurastenia nietylko na ogólny stan mego zdrowia, ale i na pamięć moją, niegdy tak bystrą, wywarła wpływ szkodliwy i pamięć uległa znacznemu przytępieniu.

Temuto przytępieniu pamięci przypisać należy ten liczny szereg sprostowań i uzupełnień, i nie te uzupełnienia i sprostowania sprawiają mi przykrość, gdyż niemi spro-

stawane zostają popelnione usterki, ale boli mnie niezmiernie to przeświadczenie, że w książce może się znachodzić jeszcze dużo takich usterek, które mimo kilkakrotnego odczytywania wydrukowanego już dzieła uszły mojej uwadze.

W każdym razie proszę uprzejmie, iżby łaskawy czytelnik, zanim zacznie korzystać z dzieła niniejszego, przedewszystkiem uwidocznił poprzód w książce wszystkie te sprostowania i uzupełnienia, aby go myłki niesprostowane nie bałamuciły.

Str. 4, wiersz 11 od góry, po wyrazach: »dla klasztoru miechowskiego«, dodaj:

»występuje jako wojewoda sandomirski jeszcze w latach 1222 i 1225«;

Str. 7, wiersz 11 od dołu, zamiast »Wiadrus«, połącz »Wiadrus I«;

Str. 10, wiersz 9 od góry, dodaj:

»Po imieniu sądząc jest on członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów«;

Str. 14, wiersz 6 od góry, zamiast »Radwana II« czytaj »Radwana VI«;

Str. 14, wiersz 15 od góry, dodaj:

»Może on być jednak wszelako także wnukiem Janusza Wojsławowicza«;

Str. 15, wiersz 15 od dołu, zamiast »z tych rodów« czytaj: »z tych dwóch rodów«;

Str. 16, wiersz 17 od góry, dodaj:

»prawdopodobnie jest on członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów«;

Str. 19, wiersz 12 od góry, zamiast »Jan IX«, czytaj »Jan XI«;

Str. 22, wiersz 12 od dołu, dodaj:

»Nie jest bynajmniej wykluczoną możliwością, iż ten Wojsław XI jest identyczną osobą z Wojsławem X Lutosławowiczem«.

Str. 23, wiersz 8 od dołu, dodaj:

»Po imieniu sądząc jest on członkiem rodu Starzów małopolskich«.

Str. 24, wiersz 5 od góry, zamiast »Jan XII«, czytaj »Jan XIV«.

Str. 25, wiersz 15 od góry, dodaj:

»Jestto właściwie nie połupierścień ale odmiana ogniwa, jak się to z pieczęci Marka II, syna tegoż Marka I (str. 64) ponad wszelką wątpliwość okazuje. Jestto zatem tylko odmiana stannicy rodu Lubowli-tów-Ogniwów«.

Str. 25, wiersz 16 od dołu, zamiast »Wacławem III«, czytaj »Wacławem IV«.

Str. 25, wiersz 8 od dołu, zamiast »Chwalisław«, czytaj »Chwalisław III«.

Str. 26, wiersz 2 od góry, dodaj:

»Jest on zapewne identyczny z Jakubem VIII Raciborowiczem (N. 168, str. 38), który jako kasztelan sandomirski ginie w r. 1241 w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem«.

Str. 28, wiersz 5 od góry, dodaj:

»W takim razie jest on członkiem rodu Sulimów«.

Str. 28, wiersz 10 od dołu, dodaj:

»Jest członkiem rodu Sulimów«.

Str. 29, wiersz 7 i 10 od góry, dodaj:

»Jest zatem członkiem rodu Sulimów«.

Str. 30, wiersz 15 od dołu, po wyrazach »wojski krakowski«, dodaj:

»jest nim jeszcze i w r. 1228«.

Str. 33, wiersz 10 od góry, dodaj:

»Uwaga. Przypuszczenie, iżby Michał V Piotrkowicz był praojcem rodu Połukozów, ulega poważnej krytyce. Żyje bowiem mniej więcej współcześnie z naszym Michałem V Piotrkowiczem Jazd Cieszącie ojciec biskupa Pawła Przemankowskiego. Otóż biskup Paweł Przemankowski jest członkiem rodu Połukozów a ma ojca Jazda Cieszącica (1232), dziada Cieszatę II Warzyńcewicza (1224) i pradziada Wawrzyńca III, który żyje na samym początku XIII wieku, a niewątpliwie jeszcze w dwunastym pokoleniu się rodzi.

Ród Połukoziców jest gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów, nie wiemy wszelako kiedy się takowy jako gałąź boczna od pnia szczepowego Lubowlitów-Ogniwów oderwał. Tyle pewna, że skoro i Michał V Piotrkowicz i Jazd III Cieszącic należą obaj do rodu Połukoziców, przeto w każdym razie najpóźniej ich najbliższy wspólny przodek musiał już być Połukożą. Tymczasem tylko co do linii Pawła Przemankowskiego jesteśmy w stanie genealogię jej dociągnąć do dwunastego pokolenia wstecz, ale co do Michała V Piotrkowicza tego uczynić nie możemy. Nie znamy już nawet Piotrka, ojca naszego Michała V, ani dziada ani pradiada, nie wiemy przeto w jakim pokoleniu i w jakiej osobie łączą się te obie linie Połukoziców, mianowicie linia Pawła Przemankowskiego i naszego Michała V. W każdym razie ojciec naszego Michała V Piotrek należy jeszcze do XII pokolenia i był współczesnikiem Wawrzyńca III pradiada biskupa Pawła Przemankowskiego. Może ten Piotrek był bratem rodzonym tego Wawrzyńca III, a może tylko stryjecznym lub stryjeczno stryjecznym. Na każdy wypadek skoro linia Połukozów Pawła biskupa Przemankowskiego najwcześniej dopiero w XI pokoleniu, to jest około połowy XII wieku mogłaby się łączyć z linią Michała V Piotrkowicza pod wspólnym praojcem, przeto dopiero najwcześniej w tym czasie mogło nastąpić oderwanie linii bocznej rodu Połukozów od pnia szczepowego rodu Lubowlitów-Ogniwów, czyli że ojciec Wawrzyńca III, pradiada biskupa Przemankowskiego, oraz Piotrka, ojca Michała V Piotrkowicza (jeśli ciż Wawrzyniec III i Piotrek są rodzonymi braćmi), mógłby być uważany za tego członka rodu Lubowlitów-Ogniwów, który się od tegoż rodu szczepowego oderwał i osobną gałąź boczną rodu Połukozów założył, a który prawdopodobnie pospolicie Połukożą był zwany, co około połowy XII wieku nastąpić mogło.

Str. 34, wiersz 15 od góry, do N. 147 uwaga:

»Przypuszczenie, iżby Bieniek IV Polaninowicz należał do rodu Lubowlitów-Ogniwów, nie jest trafne; jest on bowiem wedle wszelkiego prawdopodobieństwa bratem rodzonym Mikołaja VII Polaninowicza (N. 129,

str. 27), który nie był wcale szlachcicem lecz tylko włodyką, więc i nasz Bieniek IV jako jego brat rodzony jest również tylko włodyką i do żadnego rodu szlacheckiego należeć nie może. Chyba gdyby nie był bratem Mikołaja VII Polaninowicza.

Str. 36, wiersz 15 od dołu, dodaj:

»Jako dziedzic dóbr Pelczyska, gniazda rodowego Pelki, niewątpliwego członka rodu Lubowlitów-Ogniwów, należy i on prawdopodobnie do tegoż rodu Lubowlitów.

Str. 37, wiersz 17 od góry, zamiast »Pakosławowi IV« czytaj »Pakosławowi VII«.

Str. 38, wiersz 11 od góry, dodaj:

»Ginie on w r. 1241 w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem, a jest identyczny z Jakubem VI (N. 125, str. 26).

Str. 39, wiersz 6 od dołu, czytaj »Bodepor II«.

Str. 41, wiersz 9 od góry, czytaj »Chwał IV«.

Str. 42, wiersz 3 od góry, czytaj »Piotr XXVI, b«.

Str. 43, wiersz 7 od góry, dodaj:

»Jest on członkiem rodu Odrowążów.

Str. 43, wiersz 8 od góry, czytaj: »Mikołaj IV, b, Raciborowicz.

Str. 43, wiersz 8 od dołu, po wyrazach 1228 i 1229, dodaj:

»przyczem w tymże roku 1232 jest kanclerzem sandomirskim (Kod. dyplom. małopol. II N. 404).

Str. 45, wiersze 7, 6 i 5 od dołu, uwaga:

»Przypuszczenie, jakoby Mikołaj ojciec Mściwa czyli Mściwoja III Mikołajowicza, ostatecznie kasztelan wiślickiego, był synem komesa Chocimira z Chrzanova, nie jest trafne. Był on synem Mikołaja III, b, palatyna krakowskiego, który był synem również Mikołaja III sławnego palatyna krakowskiego (czytaj o nim na str. 117).

Str. 51, wiersz 2 od dołu, zamiast »Prandoty III« czytaj »Prandoty II«.

- Str. 54, wiersz 7 od góry, dodaj:
»Po imieniu sądząc należy on do rodu Starzów małopolskich«.
- Str. 56, wiersz 10 od góry, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie członkiem rodu Lubowli-tów-Ognowów«.
- Str. 57, wiersz 11 od góry, dodaj:
»Jest zaś ojcem Jazda III Cieszącica, dziadem biskupa Pawła Przemankowskiego i członkiem rodu Połukozów«.
- Str. 58, wiersz 3 od góry, dodaj:
»Ten Klimunt VI kasztelan brzeski musiał wszelako umrzeć przed swym ojcem Klimuntem V, skoro tenże Klimunt V wszystkie swe majątności klasztorowi staniąteckiemu legował«.
- Str. 58, wiersz 9 od góry, czytaj: »Piotr XXVI, c, Kry-stynowicz«.
- Str. 59, wiersz 14 od dołu, czytaj: »Paweł VII, b«.
- Str. 60, wiersz 12 od dołu, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie członkiem rodu Lisów, gdyż na Mstyczowie siedzieli Lisy a i imię ojca jego Stefan na ten ród wskazuje«.
- Str. 61, wiersz 5 od góry, dodaj:
»Jest on identyczny z przywiedzionym wyżej (str. 17) Radwanem VI«.
- Str. 63, wiersz 6 od góry zamiast »Raciborowi«, czytaj »Raciborowi XII, b«.
- Str. 63, wiersz 8 od góry, czytaj »Radosław III«.
- Str. 63, wiersz 16 od góry, po wyrazach »i 1234«, dodaj »i 1235«.
- Str. 65, wiersz 8 od góry, dodaj:
»Właściwie pieczęć ta przedstawia herb Ogniwo, a raczej stannicę rodu Lubowlitów-Ognowów, co w ten sposób tłumaczyć należy. Ród Swiebodziców-Gryfów to potomkowie Jaksy. Jaksa jako księżę kopanicki, przybywszy do Polski, był cudzoziemcem. Aby uzyskać prawa indygeny czyli szlachcica polskiego, mu-

siał wedle ówczesnego zwyczaju być przez którykolwiek ród szlachecki polski do rodu i herbu adoptowany. Otóż znak stanniczny rodu Lubowlitów-Ogniwów na pieczęci Marka II Markowicza, niewątpliwego Swiebodzica a więc potomka Jaksy dowodzi, że Jaksza przez ród Lubowlitów-Ogniwów do rodu i herbu był adoptowany«.

Str. 67, wiersz 11 od góry, czytaj: »Piotr XXXII. b, Dzie-
trzykowicz«.

Str. 68, wiersz 4 od góry, zamiast »1240« czytaj »1230«.

Str. 68, wiersz 8 od góry, czytaj: »Bertold II«.

Str. 68, wiersz 8 od dołu, uwaga:

»Szodr« będzie zapewne przekręcone zamiast »Szczodr«. Że bowiem imię »Szczodr« niegdyś u nas było w użyciu, dowodzi nazwa wsi Szczodrkowice.

Str. 70, wiersz 6 od góry, czytaj: »Leniart XII«.

Str. 72, wiersz 12 od dołu, czytaj »Klimunt VIII«.

Str. 74, wiersz 12 od góry, dodaj:

»Może on wszelako być także członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów«.

Str. 76, wiersz 5 od dołu, dodaj:

»najprawdopodobniej jednak jest on identyczny z Raclawem (czyli Reclawem V), sędzią nadwornym krakowskim, występującym w r. 1234 (N. 612, str. 102).

Str. 78, wiersz 14, od góry, dodaj:

»Jest on w takim razie identyczny z Iwonem III (N. 963, str. 168).

Str. 78, wiersz 15 od dołu po roku »1238«, dodaj »a potem ponownie w roku«.

Str. 81, uwaga:

»Cały wywód o adoptacji Jaksy jakoby do rodu Mądrostków jest mylny. Godło stanniczne rodu Lubowlitów-Ogniwów, widoczne na pieczęci Marka II Markowicza wojewody krakowskiego (str. 64) niewątpliwego Swiebodzica a zatem potomka a prawdopodobnie prawnuka Jaksy dowodzi, że Jaksza nie do

rodu Mądrostków lecz do rodu Lubowlitów-Ogniwów był adoptowany«.

Str. 83, wiersz 14 od góry, dodaj:

»Należy on prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów«.

Str. 84, wiersz 8 od góry, dodaj:

»On zaś sam jest członkiem rodu Sulimów«.

Str. 84, wiersz 15 od góry, do Mścigniewa II uwaga:

»Ten Mścigniew II brat Jakuba, jest oczywiście identyczny z Mścigniewem III Marcinowiczem z Kurozwek, gdyż i brat Mścigniewa III zowie się Jakub, a jest Jakub XIV Marcinowicz (N. 518 str. 83).

Str. 84, wiersz 12 od dołu, zamiast »Lisów«, czytaj »Lubowlitów-Ogniwów«.

Str. 84, wiersz 8 od dołu, czytaj »Marcin XX«.

Str. 90, wiersz 3 od góry, dodaj:

»niewątpliwi członkowie rodu Odrowążów«.

Str. 91, wiersz 10 od góry, do N. 559 uwaga:

»przypuszczenie, jakoby nasz Jakub XVI kasztelan krakowski był identyczny z Jakubem VIII Raciborowiczem, który w roku 1241 zginął w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem, nie jest trafne. Jakub VIII Raciborowicz był kasztelanem sandomirskim a nie krakowskim.

Natomiast przypominamy, że w tym właśnie czasie żyje Jakub Bobola, znakomity wielmoża małopolski, fundator kościoła parafialnego Wszystkich Świętych w Krakowie, od którego pochodzi potężny ród małopolski Leliwitów. Otóż jakkolwiek taki znakomity wielmoża, osiadły nadto w pobliżu Krakowa, musiał się często zjawiać na dworze monarszym, przecież w żadnym z licznych społecznych dokumentów nie spotykamy Jakuba Boboli jako świadka. To niezwykle zjawisko tem się tylko trafnie da wytłumaczyć, jeśli przypuścimy, że pisarze dokumentów przytaczali Jakuba Bobolę jako świadka tylko pod imieniem »Jakub«, opuszczając przezwisko »Bobola«.

W jednym zatem ze społecznie żyjących Jakubów musimy się domyślać Jakuba Boboli.

Otóż Jakubów, należących do XIII pokolenia, do którego i Jakub Bobola należał, jest poczet następujący:

Jakub V wojewoda sandomirski, ten jest dość potężny, aby mógł uchodzić za Jakuba Bobolę, ale on występuje po raz ostatni w r. 1225, gdy tymczasem nasz Jakub Bobola dopiero po roku 1227 kościół parafialny Wszystkich Świętych funduje. Nadto Jakub V jest prawdopodobnie członkiem rodu Awdańców.

Jakub VI jest identyczny z Jakubem VIII Raciborowiczem kasztelanem sandomirskim, który ginie w r. 1241 w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem i jest inną osobą od naszego Jakuba Boboli.

Jakub VII jest kanonikiem katedralnym krakowskim, więc nie jest identyczny z naszym Jakubem Bobolą, który nie należał do stanu duchownego.

Jakub IX Mzurowicz, jest jakimś niepokąźnym szlachcicem, a nie żadnym wielmożą, jakim był niewątpliwie Jakub Bobola, nadto jako syn Mzury należał do rodu Lisów a nie do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Jakub X Dietrzykowicz jest również jakimś drobnym tylko szlachcicem a nie wielmożą.

Jakub XI Nieorzyc jest także tylko zwyczajnym szlachcicem a nie wielmożą.

Jakub XII jako wikaryusz kościoła kieleckiego nie może być identyczny z Jakubem Bobolą.

Jakub XIII dziedziec Dzierżkówka nie może być identyczny z Jakubem Bobolą, gdyż Dzierżkówek nie należał nigdy do rodu Lubowlitów-Ogniwów. Zresztą Jakub Bobola pisał się z Piasku a nie z Dzierżkówka.

Jakub XIV Marcinowicz jest też tylko zwykłym szlachcicem a nie wielmożą; zresztą pochodzi on prawdopodobnie z Kurozwęk a nie z Piasku.

Jakub XVI kasztelan krakowski, a jako taki niewątpliwie znaczny wielmoża. Do niego zaraz niżej powrócimy.

Jakub XVII cześnik, piastuje zbyt drobny urząd, iżby go na zasadzie tego urzędu w poczet znakomitszych wielmożów zaliczyć było można.

Taki jest poczet Jakubów, żyjących w XIII pokoleniu, a zatem współczesników Jakuba Boboli. Wi-

dzimy, iż jeden tylko Jakub XVI kasztelan krakowski jest dość znacznym wielmożą, iżby go za identyczną z Jakubem Bobolą osobę poczytać można.

Otóż jesteśmy zdania, że tento właśnie Jakub XVI kasztelan krakowski jest poszukiwanym przez nas Jakubem Bobolą.

Str. 92, wiersz 9 od góry, dodaj:

»Ten po imieniu swoim i swego ojca sądząc jest członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów«.

Str. 92, wiersz 13 od dołu, zamiast »1233« czytaj »1232«.

Str. 96, wiersz 13 od dołu, uwaga:

»Przypuszczenie, iżby Zdzisław XII był członkiem rodu Szreniawów, nie jest dość trafnem. Po imieniu »Zdzisław« sądząc będzie on prawdopodobnie synem Wita XI Zdzisławowicza, prawnukiem Jaksy, a jako taki członkiem rodu Swiebodziców. Z tem zgadzałyby się dobrze pretensye jego do prawa patronatu nad kościołem szczyrzyckim. Klasztor Cystersów w Szczyrzycu bowiem był fundacją Teodora II Janowicza z rodu Swiebodziców, tylko więc członkowie rodu Swiebodziców mogliby być patronami kościoła w Szczyrzycu«.

Str. 101, wiersz 12 od góry, dodaj:

»Ten po imieniu sądząc, należy do rodu Starzów małopolskich«.

Str. 101, po wierszu 21 z góry dodaj:

608, b. **Boguchwał VII Zdzisławowicz**, którego syn Jan XLVII Bogufałowicz występuje w r. 1244 (N. 784, str. 131). Będzie on może synem Zdzisława VIII, koniuszego krakowskiego (N. 358, str. 66) występującego w r. 1228, lub Zdzisława III prawdopodobnie syna Jaksy, a jako taki należy do rodu Swiebodziców.

608, c. **Teodor IV Męcina**, którego syn Grot VI Teodorowicz wspomniany jest w przywileju z r. 1260. Jest on członkiem rodu Rawiczów«.

Str. 105, wiersz 11 od góry, czytaj: »Mikołaj XX, b«.

Str. 105, wiersz 8 od dołu, czytaj: »Klimunt VIII, b«.

- Str. 106, wiersz 5 od góry, czytaj »Andrzeja VI, b, Markowicza«.
- Str. 109, wiersz 15 od góry, po wyrazach »bez żadnej godności«, dodaj:
»w r. 1244 jest cześnikiem krakowskim«.
- Str. 110, wiersz 6 od dołu, zamiast »Piotr I«, czytaj »Piotr L«.
- Str. 111, wiersz 7 od góry po wyrazach »i Janem« dodaj:
»XXXIX, b«.
- Str. 113, wiersz 8 od góry, czytaj: »Secema III, b, Sulisławowicz«.
- Str. 113, wiersz 14 od góry, zamiast »Sulisława VI«, czytaj »Sulisława VII«.
- Str. 113, wiersz 17 od góry, czytaj »Mikołaj XXV, b, Witowicz«.
- Str. 114, wiersze 2, 3 i 4 od góry, po wyrazie »synem«, czytaj:
»Zdzisława VII Włostowicza, a jako taki członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów«.
- Str. 116, wiersz 14 od góry, czytaj: »Należy do rodu Awdańców«.
- Str. 119, wiersz 17 od góry, czytaj: »Teodoryk IV«.
- Str. 120, wiersz 13 od góry, dodaj:
»Należy do rodu Swiebodziców-Gryfów«.
- Str. 123, wiersz 7 od góry, dodaj:
»należy również do rodu Lubowlitów-Ogniwów«.
- Str. 123, po wierszu 20 od góry, dodaj:
746, b. **Andrzej VI, b, Markowicz**, występuje w r. 1239, a należy do rodu Swiebodziców-Gryfów«.
- Str. 123, wiersz 4 od dołu, dodaj:
»Po imieniu sądząc należy on do rodu Lubowlitów-Ogniwów«.
- Str. 124, wiersz 12 od góry, dodaj:
»Może nim jest Przedwój III. występujący w roku 1224«.
- Str. 126, wiersz 8 od dołu, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie identyczny ze Stefanem XXIII (N. 719)«.

- Str. 127, wiersz 15 od góry, dodaj:
»Należy do rodu Starzów małopolskich«.
- Str. 127, wiersz 19 od góry, dodaj:
»prawdopodobniej atoli należy do rodu Lubowli-
tów-Ogniwów«.
- Str. 127, wiersz 10 od dołu, czytaj »**Tomasz X Medyka**«.
- Str. 128, wiersz 10 od góry, po wyrazach »i 1250« dodaj:
»i 1253«.
- Str. 129 do N. 777 uwaga:
»Przypuszczenie, jakoby Witek Bieniowicz był iden-
tyczny z komesem Wydźgą zrazu kasztelanem pło-
ckim, następnie kasztelanem sądeckim, nie jest tra-
fne. Komes Wydźga bowiem był synem Olta a więc
Oltowiczem, podczas gdy nasz Wit jest synem Bienia
czyli Bieniowiczem. Są to więc dwie różne osoby,
choć oba do tegoż samego rodu Lubowlitów-Ogni-
wów należą«.
- Str. 130, wiersz 4 od góry, dodaj:
»Gdyby Jastko było tylko złą pisownią zamiast
Jazdko czyli Jazdek, w takim razie nasz Mikołaj
byłby synem Jazda III i należał do rodu Połukozów«.
- Str. 131, wiersz 12 od góry, dodaj:
»a należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-
Ogniwów«.
- Str. 134, wiersz 1 od góry, zamiast »1246« czytaj »1245«.
- Str. 134, po wierszu 23 od góry, dodaj:
»810, b. **Abraham III** kasztelan wiślicki w la-
tach 1245 i 1246, należy do rodu Swiebodziców«.
- Str. 137, od N. 817, uwaga:
»Co do **Wojysława XVI** z Piechanina, brata Pawła
Przemankowskiego biskupa krakowskiego a członka
rodu Połukozów, zachodzą pewne wątpliwości, któ-
rych rozstrzygnąć nie jesteśmy w stanie. Żyje bo-
wiem mniej więcej równocześnie czterech **Wojysławów**,
mianowicie: **Wojśław XV** Wydźdzyc Lubowła, **Woj-
śław XVI** z Piechanina Połukoza, **Wojśław XVIII**
Broniszowicz Lubowła i **Wojśław XIX** również Lu-
bowła.

Do tych czterech Wojsławów odnoszą się następujące daty chronologiczne:

1256 Wojsław podsędek sandomirski,
1256 i 1258 Wojsław kasztelan małogojski,
1276, 1277, 1278 Wojsław skarbnik krakowski,
1278, 1279 i 1285 Wojsław podkomorzy krakowski.

Ale które z tych dat do którego z owych czterech Wojsławów się odnoszą, ocenić nie potrafiam.

Str. 138, wiersz 8 od góry, zamiast »Mikołaj XXX« czytaj »Mikołaj XXIX«.

Str. 138, wiersz 13 od góry, dodaj:

»Jest on identyczny z komesem Mścigniewem II Marcinowiczem z Kurozwek (N. 522, str. 84), bratem Jakuba XIV Marcinowicza (N. 518, str. 83) a członkiem rodu Lubowlitów-Ognowów«.

Str. 139, wiersz 1 od góry, zamiast »w latach 1262, 1264, 1268, 1270 i 1274«, czytaj »od roku 1264 do 1270«.

Str. 139, wiersz 15 od góry, wykreślić cały.

Str. 139, wiersz 10 od dołu, czytaj »Benedykt IV«.

Str. 140, wiersz 17 od dołu, czytaj »Sulisław XVIII, b«.

Str. 142, wiersz 17 i 18 od góry, czytaj »Wojciech XVI, b«.

Str. 144, wiersz 15 od góry, po wyrazach »księżnej krakowskiej«, dodaj »w r. 1255 cześnikiem krakowskim«.

Str. 145, wiersz 11 od dołu, czytaj »Więclaw XV«.

Str. 147, wiersz 8 od góry, czytaj: 871, a.
wiersz 10 od góry, czytaj: 871, b.

Str. 152, wiersz 3 od góry, czytaj: Janusz VIII, b, Nawojowicz«.

Str. 153 do N. 891, zobacz uwagę do N. 817 str. 137.

Str. 153 wiersz 1 od góry, czytaj: »Krystyn VI, b, Sala«.

Str. 153 po wierszu 9 od góry, dodaj:

891, b. **Zbysław I** podstoli sandomirski, świadczy na przywileju księcia Bolesława Leszkowicza z roku 1252 (Kod. dypl. kat. krak. I NN. 41 i 42).

Str. 154, wiersz 5 od dołu, opuść »rok 1282«.

- Str. 155, wiersz 6 od góry, dodaj:
»i należy do rodu Sulimów«.
- Str. 156, wiersz 8 od góry, czytaj »Domasław X, b«.
- Str. 159, wiersz 12 od góry, po roku »1279« dodaj »i 1280«.
- Str. 159, wiersz 16 od góry, dodaj:
»Ma syna Michała XIV, występującego w r. 1306«.
- Str. 160, wiersz 15 od dołu, czytaj »Boguta III«.
- Str. 161, wiersz 7 od góry, czytaj: »Piotr LXXI, b«.
- Str. 161, wiersz 11 od góry, po wyrazie »sąddeckim«, dodaj »w r. 1268 kasztelanem wiślickim«.
- Str. 161, wiersz 14 od góry zmień cały w ten sposób:
»1271, 1272, 1285, 1286 do 1289«.
- Str. 162, wiersz 6 od góry, czytaj »Piotr LXXI, c«.
- Str. 162, wiersz 14 od góry, po wyrazach »Jest on« dodaj:
»w r. 1268 łowczym kłobuckim«.
- Str. 162, wiersz 14 od dołu, zamiast »Boguchwał«, czytaj Bogusław«.
- Str. 163, wiersz 14 od góry, dodaj:
»Jest on identyczny z Dzierżykrajem V Juręcicem (N. 621, str. 103«).
- Str. 165, wiersz 8 od góry, czytaj »Bogusza V«.
- Str. 166, wiersz 13 od góry, czytaj:
»w roku 1258 podkomorzym krakowskim dworu księżnej«.
- Str. 166, wiersz 14 od góry, zamiast »podkomorzego«, czytaj »podkoniuszego«.
- Str. 166, wiersz 16 od góry, dodaj:
»prawdopodobnie jest on synem Wojciecha IX wojewody wiślickiego (1230).
- Str. 166, wiersz 18 od góry, wykreśl ustęp »występuje jeszcze w r. 1258 bez żadnego urzędu, zaś«.
- Str. 167, wiersz 5 od góry, zamiast »1284«, połóż:
»1283«.
- Str. 167, wiersz 9 od góry, dodaj:
»wreszcie w r. 1305 wojewodą sandomirskim«.

- Str. 168, wiersz 12 od dołu, dodaj:
»Jest on identyczny z Iwonem II Miłosławiczem
(N. 493, str. 78).
- Str. 169, wiersz 10 od dołu, dodaj:
»Imię wszelako ojca jego Pakosław wskazywałoby
raczej ród Awdańców; być więc może, że jest on
Awdańcem z Lubowlanki zrodzonym«.
- Str. 171. wiersz 5 od dołu, czytaj: »Piotr LXXV, b«.
- Str. 174, wiersz 15 od góry, czytaj »Jan LXIII«.
- Str. 174, wiersz 11 od dołu, czytaj:
»Michała VIII Michałowicza«.
- Str. 175, wiersz 12 od dołu, czytaj »Miroń II, b«.
- Str. 176, wiersze 3, 4, 5 i 6 wykreślić.
- Str. 177, wiersz 7 od góry, dodaj:
»zaś w r. 1260 jest podkoniuszym krakowskim«.
(Kod. dypl. małop. II, N. 458).
- Str. 177, wiersz 9 od dołu, dodaj:
»Jest nim zaś już w r. 1261«.
- Str. 177, wiersz 7 od dołu czytaj: »komes Mikołaj XXXVI, b«.
- Str. 178, wiersz 5 od góry, wykreśl ustęp: »w r. 1275
jest sandomirskim podkomorzym«.
- Str. 178, wiersze 10 i 11 od góry, wykreślić.
- Str. 178, wiersz 12 od góry, dodaj:
»Jest dziedzicem Chęcina«.
- Str. 179, wiersz 9 od góry, czytaj »Boguchwał VII, b«.
- Str. 179, wiersz 18 od góry, dodaj:
»Jest on, sądząc po imieniu, członkiem rodu Lu-
bowlitów-Ogniwów«.
- Str. 181, wiersz 11 od dołu, po wyrazach »nie wiemy«,
dodaj:
»być może, iż on jest w r. 1257 koniuszym san-
domirskim a w r. 1260 sandomirskim stolnikiem«.
- Str. 181, wiersz 10 od dołu, po roku »1272« dodaj:
»a ponownie w roku«.
- Str. 188, wiersz 4 od góry, dodaj:
»Należy on do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi
Ratulców«.

- Str. 188, wiersz 11 od góry, po wyrazie »Lukutowicz«
dodaj:
»w r. 1263 kasztelan brzeski, w r. 1268«.
- Str. 188, wiersz 14 od góry, czytaj »Jan LXVII«, a.
- Str. 189, wiersz 6 od dołu, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie identyczny z Mirosławem
XIV Mściwiczem (N. 942«).
- Str. 190, wiersz 11 od góry, zamiast »1278« czytaj »1279«.
- Str. 190, wiersz 16 od góry, czytaj »Jan LXVII, b«.
- Str. 192, wiersz 18 od góry, po wyrazach. »Jest on w r.«
dodaj: »1285 i«.
- Str. 194, wiersz 11 od góry, czytaj »Więclaw XVIII, b«.
- Str. 197, wiersz 16 od dołu, czytaj »Boguchwał VIII, b,
Młodszy«.
- Str. 198, wiersz 1 od góry, czytaj »Zbygniew III, b«.
- Str. 199, wiersz 19 od góry, po wyrazach »Jest on«, dodaj:
»w r. 1255 podkoniuszym krakowskim«.
- Str. 201, wiersz 14 od góry, po wyrazach »kasztelanem
brzeskim« dodaj:
»w r. 1286 kasztelanem bieckim«.
- Str. 202, wiersz 16 od góry, dodaj:
»Po imieniu sądząc należy on prawdopodobnie do
rodu Lubowlitów-Ogniwów«.
- Str. 207, wiersz 7 od góry, dodaj:
»Imię jego wskazywałoby ród Lubowlitów-Ogni-
wów, ale imię ojca ród Odrowążów. Jest on więc
prawdopodobnie członkiem rodu Odrowążów, urodzo-
nym z Lubowlanki«.
- Str. 208, wiersz 18 od góry, czytaj: »Andrzej XXIV, b«.
- Str. 208, wiersz 3 od dołu, dodaj:
»Jest on identyczny z Mikołajem XXXIX (N. 1073,
str. 188«.
- Str. 209, wiersze 15 i 16 od wyrazów »zaś w latach« wy-
kreślić, a natomiast dodać:
»zaś w r. 1284 kasztelanem radomskim albo ma-
logojskim«.

- Str. 210, wiersz 9 od dołu, zamiast »Strzesz XIII«, czytaj »Strzesz III«.
- Str. 214, wiersz 10 od góry, czytaj: »Więclaw XIX, b«.
- Str. 214, wiersz 9 od dołu, czytaj: »Mikołaj LI«.
- Str. 215, wiersz 12 od góry, czytaj »Żegota VIII, b«.
- Str. 218, wiersz 12 od góry, czytaj »Mikołaj LIII, b«.
- Str. 218, wiersz 11 od dołu, dodaj:
»w r. 1308 jest kasztelanem połanieckim (Kod. dypl. małop. I, N, 138).
- Str. 219, wiersz 7 od góry, czytaj: »Piotr XCI, b«.
- Str. 219, po wierszu 12 od góry, dodaj:
1242, b. **Sięgniew II, b**, skarbnik krakowski.
(Kop. dypl. małop. N. 1283).
1243, c. **Maciej IV, b**, kasztelan wiślicki.
- Str. 219, wiersz 8 od dołu, po wyrazach »kasztelanem czchowskim«, dodaj:
»w r. 1304 i znowu 1307 wojewodą krakowskim, zaś w latach 1309 i 1310 krakowskim kasztelanem«.
- Str. 220, wiersz 2 od dołu, dodaj:
»Należy on prawdopodobnie do rodu Starzów małopolskich«.
- Str. 222, wiersz 13 od góry, czytaj »Jan LXXVII, b«.
- Str. 222, wiersz 18 od góry, czytaj Baldwin II, b«.
- Str. 222, wiersz 14 od dołu, po wyrazach »kasztelan lubelski«, dodaj:
»występuje już i w r. 1284«.
- Str. 224, wiersz 12 od dołu, zamiast »1318« czytaj »1317«.
- Str. 226, wiersz 12 od dołu, dodaj:
»a piastuje go już i w r. 1282 (Kod. dypl. tyniecki).
- Str. 228, wiersz 12 od dołu, czytaj »Jan LXXVIII, b«.
- Str. 229, wiersz 14 od góry, dodaj:
»Po imieniu ich ojca Włóścieja czyli Włosta sądząc, należą oni do rodu Lubowlitów-Ogniówów«.
- Str. 231, wiersz 15 od góry, czytaj: »Bogusław XXIX b, «.
- Str. 233, wiersz 3 od góry, czytaj: »komes Jan LXXVIII, c«.

- Str. 233, wiersze od 10 do 15 wykreśl, gdyż ten Mścigniew V jest identyczny z Mścigniewem IV Pakosławowiczem (N. 968, str. 169).
- Str. 233, wiersz 14 od dołu, czytaj: »Jan LXXIX, b«.
- Str. 233, po wierszu 21 od góry, dodaj:
1316, b. **Krystyn IX, b.** z Goraja i Kraśnika, 1290 (kod. dypl. małop. II N. 615).
- Str. 235, wiersz 14 od dołu, po wyrazach »urząd ten«, dodaj »już w r. 1289 a«.
- Str. 236, wiersz 11 od góry, czytaj »Skarbimir XI«.
- Str. 237, wiersz 16 od góry, dodaj:
»Piastuje urząd ten już w roku 1291«.
- Str. 237, wiersz 15 od dołu, czytaj »Adam X, b«.
- Str. 238, wiersz 11 od dołu, czytaj »Więclaw XX, b«.
- Str. 239, wiersz 15 od góry, czytaj »Mikołaj LXIII, b«.
- Str. 239, wiersze 14 i 13 od dołu, czytaj »1348, a, 1348, b«.
- Str. 239, wiersz 6 od dołu, czytaj »1349, b«.
- Str. 240, wiersz 10 od dołu, zamiast »Prezmankowskiego« czytaj »Przemankowskiego«.
- Str. 241, wiersz 17 od góry, czytaj »Mateusz X«.
- Str. 241, wiersz 11 od dołu, czytaj »Zbysław II«.
- Str. 243, wiersz 20 od góry, po wyrazie »w latach« dodaj »1304«.
- Str. 244, wiersz 15 od góry, dodaj:
»Jest on identyczny ze Zdzisławem XIV (N. 1360, str. 243«).
- Str. 247, wiersz 2 od góry, czytaj: »Dobiesław XII, b«.
- Str. 247, wiersz 1 od dołu, dodaj:
»Czy on jest identyczny z Goworkiem V kasztelanem radomskim, występującym w r. 1333, który ma syna również Mikołaja kanonika krakowskiego, osądzić nie umiem. Należy do rodu Rawiczów«.
- Str. 248, wiersz 18 od góry, dodaj:
»Należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów«.

- Str. 248, wiersz 12 od dołu, czytaj »Nawój II, b«.
- Str. 249, wiersz 6 od dołu, dodaj:
»Należy po imieniu sądząc, do rodu Rawiczów«.
- Str. 250, wiersz 11—14 od góry, dodaj:
»Co do tego Wojsława czytaj uwagę powyż do str. 137 a N. 817«.
- Str. 253, wiersz 12 od góry, dodaj:
»Ci obaj kanonicy po imionach sądząc, należą do rodu Lubowlitów-Ogniów«.
- Str. 254, wiersz 2 od góry, czytaj: »Komes Nawój III Pękawka z Morawicy«.
- Str. 254 i 255 do N. 1442 uwaga:
»Przypuszczenie, jakoby stannica widoczna na pieczęci Bienia V Wojsławowicza z Łososiny, była fazą przechodową od stannicy Lubowlitów-Ogniów do herbu Strzemie, o tyle zdaje się być wątpliwem, że stannica widoczna na pieczęci Waclawa Swoszowskiego (str. 464) jest właśnie taką fazą przejściową, gdyż Swoszowscy są Ławszowici-Strzemieniowie«.
- Str. 257, wiersz 19 od dołu, czytaj »Stanisław XVI, b«.
- Str. 259, wiersz 2 od góry, po »1316« dodaj »i 1317«.
- Str. 259, wiersz 3 od góry, czytaj:
»Jest on synem prawdopodobnie Pełki XIV«.
- Str. 259, wiersz 17 od dołu, czytaj »Tomisław II«.
- Str. 259, wiersz 13 od dołu, po »1319«, dodaj »i 1320«.
- Str. 260, wiersz 2 z góry, dodaj:
»oraz syna Staszka podczaszego krakowskiego«.
- Str. 261, wiersz 10 od góry, dodaj:
»Należy on po imieniu sądząc, do rodu Lubowlitów-Ogniów«.
- Str. 262, wiersz 9 od góry, dodaj:
»Jest w r. 1324 lowczym krakowskim«.
- Str. 263, wiersz 13 od góry, po »1334« dodaj »do 1346«.
- Str. 264, wiersz 12 od góry, zamiast »podkomorzy« czytaj »podkoniuszy«.
- Str. 266, wiersz 12 od dołu, po wyrazach »w latach«, dodaj »1306 (?), 1311«.

- Str. 266, wiersz 10 od dołu, po »1334« dodaj »i 1338«.
- Str. 267, wiersz 5 od góry, po »1331« dodaj »i 1334«, wiersz 6 od góry, po »1333«, dodaj »i 1336«.
- Str. 267, wiersz 12 od dołu, czytaj »Brat Floryan XVI«.
- Str. 268, wiersz 16 od góry, po »1329«, dodaj »i 1330«.
- Str. 269, wiersz 8 od góry, dodaj:
»Zona jego zwała się Stanisława«.
- Str. 270, wiersz 18 od góry, czytaj »Marcin XXXV Unisławowicz«.
- Str. 272, wiersz 14 od góry, dodaj:
»Jest on identyczny z Mikołajem LXII Jaszczórką«
(N. 1324, str. 235).
- Str. 273, wiersz 14 od góry, dodaj:
»Należy on prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów«.
- Str. 274, wiersz 12 od dołu, po »w r.« dodaj »1319«.
- Str. 274, wiersz 4 od dołu, po wyrazie »jest« dodaj:
»w r. 1318 łowczym krakowskim«.
- Str. 275, wiersz 1 od góry, po »1330« dodaj »i 1331«.
»wiersz 2 od góry, po »1334« dodaj »do 1338«.
- Str. 276, wiersz 17 od góry, zamiast »1334 do 1350«, czytaj »1328 do 1356«.
wiersz 17 od góry, dodaj:
»w r. 1355 wreszcie jest dziekanem katedralnym krakowskim«.
- Str. 277, wiersz 14 od dołu, po wyrazie »w latach« dodaj:
»1321«.
- Str. 278, wiersz 11 od dołu, po »1318« dodaj »i ponownie«.
- Str. 279, po wierszu 3 od góry, dodaj:
1555, b. **Pakośław XII, b**, skarbnik krakowski,
1317 (Kod. dypl. małop. I, N. 154).
- Str. 281, wiersz 7 od dołu, dodaj:
»zaś w latach 1334 do 1345 jest kasztelanem sandomirskim«.
- Str. 284, wiersz 12 od góry, po »1333« dodaj »1334 i 1339«.
- Str. 286, wiersz 7 od góry, dodaj:
»Jest on członkiem rodu Porajów«.

- Str. 286, po wierszu 16 od góry, dodaj:
»1590, b. **Michał XV, b**, podsedek krakowski
(Lites, IV«) (?).
- Str. 287, wiersz 13 od dołu, czytaj »Paweł XXIII, b«.
- Str. 288, wiersz 7 od góry, po »1342«, dodaj »a ponownie
w roku«.
- Str. 290, wiersz 18 od góry, zamiast »i 1350« czytaj »1335
i 1340«.
wiersz 21 od góry, dodaj:
»wedle dochowanej pieczęci jego należy on do rodu
Okszcyców«.
- Str. 291, wiersz 16 od góry, dodaj:
»Jest on identyczny ze Zbigniewem VI czyli Zbysz-
kiem (N. 1541, str. 276).
- Str. 292, wiersz 7 od góry, po »1333« dodaj: »a następnie
ponownie w latach«.
- Str. 298, wiersz 5 od góry, dodaj:
«Jest identyczny z Grzegorzem XII z Pisar (N. 1572,
str. 282«).
- Str. 299, wiersz 2 od góry, dodaj:
»Dzieci tego Biernata: Przybysław, Mirosław i Do-
rota, występują w r. 1368 (Kod. dyplom. małop. III,
N. 813«).
- Str. 302 wiersz 17 od góry, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie identyczny z Świętosła-
wem XIV Trzebiezem, zwanym także Kobołką (N.
1518. str. 272).
- Str. 304, wiersz 14 od góry, dodaj: »i w r. 1333«.
- Str. 304, wiersz 8 od dołu, dodaj:
»Po imieniu sądząc jest on członkiem rodu Odro-
wążów«.
- Str. 305, wiersz 5 od góry, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie członkiem rodu Starzów
małopolskich«.
- Str. 305, wiersz 16 od góry, dodaj:
»Po imieniu ojca jego Goworka sądząc, należy on do
rodu Rawiczów«.
- Str. 305, N. 1697 wykreślić cały, gdyż jest już uwzglę-
dniony pod N. 1506, str. 269.

- Str. 307, wiersz 13 od góry, czytaj: »Mścigniew VII, b, Cieleń«.
- Str. 309, wiersz 12 od góry, czytaj »Goświn IV«.
- Str. 309, wiersz 11 od dołu po »1358« dodaj »i 1359«.
- Str. 310, wiersz 10 od dołu, dodaj:
»a w r. 1350 kasztelanem krakowskim«.
- Str. 311, wiersz 4 od góry, dodaj:
»Jest on zapewne identyczny z Nieustępem II kasztelanem bieckim (N. 1555, str. 279), ale mogą to być i dwie odrębne osoby«.
- Str. 311, wiersz 6 od góry, po wyrazie «jest», dodaj:
»w latach 1339, 1346 i 1349 chorążym krakowskim«.
- Str. 315, wiersz 2 od góry, po wyrazach »w r. 1333« dodaj »i w r. 1334«.
- Str. 318, wiersz 1 i 2 z góry, czytaj »Pakosław XII, c«.
- Str. 318, wiersz 12 od góry, po »1355«, dodaj »do 1361«.
- Str. 319 wiersz 1 od góry, czytaj »Stanisław XVIII, b, z Chrzastowa«.
- Str. 320, wiersz 1 od góry, czytaj »Mścigniew IX Cielej z Bożegodaru«.
- Str. 320, wiersz 6 od góry, czytaj »wreszcie w latach 1339, 1340 i«.
- Str. 320, wiersz 9 od góry, dodaj:
»Ma on synów Wojciecha XXXVIII i Jakuba LXXV (1362).
- Str. 320 wiersz 14 od góry, dodaj:
»Jest ona wspomniana już powyż pod N. 1542 str. 277«.
- Str. 321, wiersz 10 od góry, czytaj:
»**Jakub LI z Mokrska**, wojski krakowski«.
- Str. 321, wiersz 14 od dołu, dodaj:
»Sieciech jest w r. 1347 koniuszym krakowskim. (Rzyszcz. Mucz, III, N. 98).
- Str. 321, wiersz 9 od dołu, czytaj: »Stanisław XVIII, c«.

Str. 322, wiersz 12 od góry, czytaj: »Wisław VIII, b«.

Str. 322, wiersz 5 od dołu, dodaj:

»Jest on w latach 1337 do 1347 pisarzem nadwornym, a w r. 1349 pisarzem ziemskim generałem«.

Str. 323, wiersz 2 od góry, uwaga do N. 1806:

»Jest on już wspomniany wyżej jako Wojciech XXVI z Bochni, pod N. 1687, str. 304.

Str. 323, wiersz 11 od góry, po wyrazie »w latach«, dodaj:

»1333, 1335 i 1336«.

Str. 323, wiersz 10 od dołu, po »r. 1357«, dodaj »i 1359«.

Str. 324, wiersz 10 od góry, po »1355«, dodaj »1362 i 1366«.

Str. 324, wiersz 13 od dołu, czytaj: »Scibor VIII, b. Jaszczórka«.

wiersz 12 od dołu, po »1334«, dodaj »1336«.

Str. 325, wiersz 8 od góry, dodaj:

»Jest on w r. 1340 rządcą sądeckim królowej wdowy«.

Str. 325, N. 1827 czytaj: »Jadwiga I, b«.

Str. 325, wiersz 8 od dołu, po »1358« dodaj: »1359, 1360 i 1361«.

Str. 327, wiersz 15 od góry, dodaj:

»Czy on nie jest przypadkiem identyczny z podanym wyżej Goworkiem IV (N. 1392. str. 247), który miał również syna Mikołaja kanonika krakowskiego, osądzić nie umiem«.

Str. 329, wiersz 15 od góry, po wyrazie »występuje«, dodaj »wraz z ojcem«.

Str. 329, wiersz 13 od dołu, dodaj:

»On sam żyje również jeszcze w r. 1366, a jest prawdopodobnie identyczny z Mikołajem XCIII Bobolą (N. 1831).

Str. 333, wiersz 9 od góry, czytaj »Pakosław XII, c«.

Str. 334, wiersz 14 od góry, czytaj »Stanisław XIX, b«.
wiersz 17 od góry, czytaj »Stanisław XX, b«.

- Str. 336, wiersz 1 od dołu, dodaj:
Jest on identyczny z przywiedzionym wyżej Zawiszą II z Sieciechowie (N. 1646, str. 298«).
- Str. 338, do N. 1929 uwaga:
»Jest on identyczny z Piotrem CXVI Rycerzem, wspomnianym wyżej pod N. 1589, str. 286.
- Str. 338 do N. 1932 uwaga:
»Jest on identyczny z Piotrem CXII Nosalem, przytoczonym wyżej pod N. 1569, str. 281«.
- Str. 339, wiersz 9 od góry, czytaj: »Jan CXVII«.
wiersz 12 od góry, po »1344«, dodaj »1346«.
- Str. 340, wiersz 13 od dołu, czytaj »Mikołaj XCVI, b«.
- Str. 341, po wierszu 21 od góry, dodaj:
»W dokumencie króla Kazimirza Wielkiego z roku 1335 (Kod. dypl. małop, I, N. 199) jest wspomniany: 1951, b. **Falisław IX, b**, z Gledzanowa, podczaszasy sandomirski«.
- Str. 342, wiersz 6 od góry, zamiast »1431« czytaj »1341«.
- Str. 343, zamiast wiersza 2 i 3 od góry, czytaj:
»jest w latach 1351, 1356 do 1360 łowczym krakowskim, zaś w latach 1361 do 1381 podkomorzym krakowskim«.
- Str. 343, wiersz 10 od góry, czytaj »Mikołaj XCVIII Buziwojowicz«.
- Str. 343, wiersz 13 od góry, czytaj »Miroslaw XXI, b«.
- Str. 343, wiersz 17 od góry, czytaj »Jasiek czyli Jan CXXXV Jura«.
- Str. 344, wiersz 2 od góry, czytaj »Dobieslaw XXII Zawiszyc«.
wiersz 8 od góry, po »1353«, dodaj »i 1355«.
- Str. 346, po wierszu 7 od góry, dodaj:
»Na przywileju króla Kazimirza Wielkiego z roku 1336 (Kod. dypl. małop. I, N. 203) świadczy między innymi:
1966, b. **Izyk Kesznic** podczaszasy królowej. Może on jest identyczny z występującym w r. 1333 cześnikiem królowej Idzim VI, gdyby Izyk było tylko myłką pisarską zamiast Idzik (zdrobniale od Idzi).

W przywileju królowej wdowy Jadwigi Łokietkowej dla dóbr Gródek, Glinik i Przydonica z r. 1336 (Kod. dypl. małop. I N. 205) jest wspomniany:

1966, c. **Giedko IX** z Giedezyc, podkoniuszy krakowski.

Po imieniu sądząc, należy on prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Str. 346, wiersz 17 od góry, dodaj:

»Onto prawdopodobnie jest w latach 1319 i 1324 podstolim sandomirskim.

Str. 346, wiersz 20 od góry, czytaj »Henryk XXVII, b.

Str. 346, wiersz 24 od góry, zamiast »1346, zaś kanclerzem wiślickim, czytaj »1346 i 1347, zaś kasztelanem wiślickim.

Str. 347, wiersz 17 od góry, czytaj: »Humbert II.

Str. 347, wiersz 12 od dołu, czytaj: »Staszko czyli Stanisław XIX, c.

Str. 351, po wierszu 25 od góry, dodaj;

»1988, b. **Dzierżek VII Pakosławowicz** występuje w latach 1337 i 1346.

Str. 352, wiersz 3 od góry, czytaj: »Staszek czyli Stanisław XX, c.

Str. 353, wiersz 2 od góry, czytaj »Jarosław VII.

Str. 353, wiersz 8 od góry, czytaj »Andrzej XXXIX, b, Lis.

Str. 353, wiersz 13 od góry, dodaj:

»Jest on już w r. 1330 podstolim królowej, a w roku 1337 stolnikiem królowej.

Str. 353, wiersz 14 od dołu, czytaj:

»Klimunt XXI, b.

Str. 354, wiersz 13 od dołu, dodaj:

»1353, 1356, 1358, 1365 i 1366. Jest on stolnikiem krakowskim już w r. 1336, jest dziedzicem wsi Tłuczają, a pisze się ze Stogniewic.

Str. 354, wiersz 11 od dołu, po wyrazach »łowczy krakowski» dodaj:

»Jest nim już w r. 1337.

wiersz 7 od dołu, po wyrazach »kasztelanem wojnickim» dodaj:

»a w latach 1361 do 1366 wojewodą sandomirskim od 1366 do 1379 kasztelanem, a w r. 1375 także starostą krakowskim«.

Str. 355, wiersz 6 od góry, dodaj:

»Piastuje ten urząd już w r. 1336 (Kod dyplom. katedr. krakow. N. 159).

Str. 356, wiersz 12 od dołu, czytaj »Małgorzata I, b«.

Str. 357, do N. 2019, uwaga:

»Przypuszczenie, iżby Pelka XXIII Włodzimirowicz był następnie podkoniuszym sandomirskim, podkoniuszym krakowskim a wreszcie marszałkiem nadwornym, nie jest trafne; dzierżył bowiem tę godności Pelka XXVII Kościelec (N. 2287, str. 395).

Str. 357, wiersz 18 od góry, po wyrazach »podczaszy sandomirski«, dodaj:

»Jest w r. 1351 sandomirskim chorążym«.

Str. 357, wiersz 13 od dołu, dodaj »1348, 1349«

Str. 358, wiersz 3 od góry, czytaj »Stefan XXXVIII, b«.

Str. 358, do N. 2027, uwaga:

»Jest on identyczny z przytoczonym poprzednio Benedyktem VIII (N. 1627, str. 293).

Str. 361, do N. 2057, uwaga:

»Jest on identyczny z przywiedzionym wyżej Dzierżkiem VIII (N. 2006, str. 354).

Str. 361, wiersz 10 od dołu, czytaj »Klimunt XXIII, b«.

Str. 362, wiersz 4 od góry, czytaj: »Staszek czyli Stanisław XXI, b, Jelitko«.

wiersz 9 od góry, zamiast »1366, czytaj »1370«.

Str. 363, wiersz 3 od góry, czytaj: »Mszczug czyli Mściwniew XI, b«.

Str. 364, wiersz 11 od góry, po wyrazach »z r. 1340« dodaj:

»Jest podstolim krakowskim już w latach 1330 i 1333«.

Str. 364, do N. 2074, po wyrazach »z roku 1340« dodaj:

»Piastuje tę godność jeszcze w latach 1341 do 1348«.

W wierszu następnym po wyrazach »w latach«, dodaj: »1348, 1349 i 1350«.

- Str. 366, wiersz 15 od dołu, czytaj »Dzierżek VIII z Janikowic«.
- Str. 366, uwaga do N. 2093:
»Jest on identyczny ze Stefanem XXXVIII, b (N. 2025, str. 358).
- Str. 368, wiersz 12 od góry, czytaj »Andrzej XL, b«.
- Str. 369, wiersz 15 od dołu, wykreśl ustęp »jest w r. 1354 klucznikiem klasztoru«.
- Str. 372, wiersz 9 od dołu, dodaj:
»i aż do roku 1368«.
- Str. 373, wiersz 13 od dołu, czytaj:
»Mikołaj CXVIII Koźuchowski«.
- Str. 374, wiersz 13 od dołu, czytaj »Klimunt XXIV, b«.
- Str. 375, wiersz 11 od góry, dodaj:
«wreszcie w latach 1359—1363 proboszczem szkalmirskim«.
- Str. 376, wiersz 15 od dołu, dodaj:
»a występuje jeszcze i w r. 1355 (Kod. dypl. małop. I, N. 242).
- Str. 376, wiersz 7 od dołu, dodaj:
»a występuje jeszcze i w r. 1355 (Kod. dyplom. małop. I, N. 242).
- Str. 378, N. 2189, cały ustęp wykreślić, gdyż ten Dzierżek III Henrykowiec jest identyczny z przywiedzionym poprzednio Teodorykiem X Henrykowiec (N. 1982, str. 348«).
- Str. 378, wiersz 9 od dołu, wykreślić »i 1365«.
- Str. 379, wiersz 8 od góry, wykreślić »i 1364«.
- Str. 381, wiersz 7 od dołu, dodaj:
»Jest on w r. 1358 komornikiem krakowskim (Kod. dyplom. mogil. N. 66).
- Str. 383, wiersz 11 od góry, dodaj:
»Jest on w r. 1345 soltysem igolomskim a rządcą sądeckim«.
- Str. 384, wiersz 15 z góry, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie członkiem rodu Połukozów«.

- Str. 385, wiersz 8 od góry, zamiast »1363« czytaj »1366«. wiersz 9 od góry, dodaj:
»a w latach 1366 do 1376 kasztelanem wojnickim«.
- Str. 387, wiersz 10 od góry, po »1366« dodaj »i 1367«. wiersz 12 od góry, dodaj:
»W r. 1379 występują dwaj jego synowie: Nawój kanonik katedralny krakowski i brat jego przyrodni Jan z Tęczyna kasztelan wojnicki«.
- Str. 390, wiersz 7 od dołu, dodaj:
»Jest on identyczny z przywiedzionym poprzednio Jakubem XLVI Szyrzykiem (N. 1694, str. 305).
- Str. 391, ad N. 2273, czytaj: »Piotr CLXIV«.
- Str. 391, ad N. 2275, czytaj: »Machna V Piotrowiczówna«.
- Str. 393, wiersz 8 od góry, dodaj:
»a w latach 1372 i 1373 krakowskim starostą«.
- Str. 395, wiersz 6 od góry, czytaj: »Franczko czyli Franciszek VI«.
- Str. 399, wiersz 6 od góry, czytaj: »Hanka III«.
- Str. 400, do N. 2313 uwaga:
»Jest on identyczny z przywiedzionym wyżej Imbramem IX Okszycem (N. 1611, str. 290).
- Str. 401, wiersz 12 od dołu, czytaj:
»Mikołaj CXXXVII, b. Dalawski«.
- Str. 403, wiersz 13 od góry, czytaj: »Sieciej czyli Sieciech XV«.
- Str. 405, po wierszu 11 od dołu, dodaj:
»2354, b. Maciej XIV, b, podrzęczy wielicki, świadczy na przywileju z r. 1353«.
- Str. 407, wiersz 8 od góry, zamiast »Bolesławowicza«, czytaj »Mieszkowicza«.
- Str. 408, wiersz 5 od góry, czytaj: Felicya II«.
- Str. 414, wiersz 14 od góry, zamiast »syn nieznanego skądinąd Giedki VII« czytaj:
»syn Giedki IX podkoniuszego krakowskiego (N. 1966, c).

- Str. 417, N. 2426 czytaj: »Jarosławowi IX, b, z Czczikowie«.
- Str. 418, N. 2432, czytaj: »Maciej XV, b«.
- Str. 420 do N. 2447 uwaga:
»Jest on identyczny z przywiedzionym poprzednio Boryslawem VIII (N. 2370, str. 408).
- Str. 420, wiersz 11 od góry, dodaj: (»Kod. dyplom. małop. III, N. 960«).
- Str. 421, N. 2452, czytaj: »Piotr CLXXV«.
- Str. 436, N. 2553, czytaj: »Piotrek czyli Piotr CLXXVII, b«.
- Str. 440, wiersz 11 od góry, po wyrazach »w latach«, dodaj: »1361«.
- Str. 441, wiersz 11 od góry, dodaj:
»Jest on identyczny z Janem CXXX (N. 2007).
- Str. 443, wiersz 11 od góry, dodaj:
»Jest on w r. 1366 łowczym krakowskim«.
- Str. 445, do N. 2623 uwaga:
»Jest on identyczny z przywiedzionym poprzednio Świętosławem XXIV Górką (N. 2577, str. 440«).
- Str. 445, do N. 2625 uwaga:
»Jest on identyczny z Abrahamem VII z Goszyc (N. 1838, str. 328«).
- Str. 449, N. 2663, czytaj: »Lambert V, b, Szczepanowicz«.
- Str. 461 do N. 2763 uwaga:
»Wykreślić ten cały ustęp, gdyż ten Andrzej LXVIII jest identyczny z Andrzejem XLV (N. 2244, str. 387«).
- Str. 462, N. 2774 czytaj: »Krzesław XII z Chodowa«.
- Str. 465 do N. 2786 uwaga:
»Jest on identyczny z Piotrem CLXXXIV (N. 2753, str. 459«).
- Str. 471, wiersz 18 od góry, dodaj:
»Jest on prawdopodobnie członkiem rodu Połukozów«.
- Str. 474, N. 2844, czytaj »Ofka II«.

- Str. 477, do N. 2863 uwaga:
»Może ten Tomko IX Nosatko, podręczny żarnowiecki jest identyczny z Tomkiem V, również podręcznym żarnowieckim, występującym w r. 1361 (N. 2589, str. 441«).
- Str. 477, N. 2871 czytaj: »Mszczug czyli Mścigniew XV Żelichowski«.
- Str. 480, wiersz 5 od dołu, czytaj: »Więclaw XXXI«.
- Str. 492 do N. 2967 uwaga:
»Może ten Maciej XXV ze Strzelc jest identyczny z Maciejem XXII również ze Strzelc, występującym w r. 1364. (N. 2791, str. 465).
- Str. 499 zamiast »część III« czytaj »część IV«.
- Str. 502, po wierszu 10 od góry, dodaj:
25. b. **Jan CV Pilecki**, 1350.
- Str. 503, wiersz 9 od góry, zamiast »1284« czytaj: »1282«.
- Str. 503, wiersz 11 od dołu czytaj:
»Andrzej XLV Starza 1363 – 1367«.
- Str. 503, wiersz 2 od dołu, czytaj »Floryan II Wojciechowicz«
- Str. 504 po wierszu 2 od góry, dodaj:
8. b. **Zbygniew II Idzicz**, 1256.
- Str. 504 po wierszu 8 od góry dodaj:
14. b. **Żegota VII** (?) 1305.
- Str. 504 po wierszu 18 od góry, dodaj:
1. **Wojciech IX**, 1230.
- Str. 504, wiersz 2 od dołu czytaj:
6. **Jakub VIII Raciborowicz** 1239 † 1241.
- Str. 506, wiersz 19 od góry, czytaj: »Rafał V«.
- Str. 506, wiersz ostatni u dołu czytaj:
13. **Piotr CLXXV Szczekocki** Odrowąż 1368—1374.
- Str. 508, wiersz 15 od góry, czytaj: »Goworek V Rawa«.
- Str. 508, wiersz 4 od dołu, czytaj: »Andrzej L«.
- Str. 509, wiersz 11 od góry »13. Jan CLI, 1362« wykreślić.
wiersz 12 od góry, czytaj: »Andrzej LXI«.

- Str. 509, wiersz 13 od dołu, czytaj: »Paweł XXVII«.
- Str. 511, wiersz 5 od góry, czytaj »Mściszko albo Mścisław VI«.
- Str. 511 po wierszu 15 od góry, dodaj:
21, b. **kasztelan łukowski:**
1. **Racibor XIII, b. 1273.**
21, c. **kasztelan sycyński:**
1. **Żyra III, 1349.**
- Str. 511, wiersz 8 od dołu, czytaj »Grzegorz XXI«.
wiersz 7 od dołu, czytaj: »Mikołaj CXXXIII«.
- Str. 512, wiersz 8 od góry, czytaj: »Grzegorz XXVIII«.
- Str. 513, wiersz 5 od góry, czytaj: »Adam XX«.
- Str. 513, po wierszu 13 od góry, czytaj:
»15, b. **Tomek V** podrzęczy żarnowiecki, 1361«.
- Str. 513, po wierszu 5 od dołu, dodaj:
»2, b. **Zdzisław XVIII, 1349** burgrabia olsztyński«.
- Str. 514, wiersz 18 od góry, zamiast »1278« czytaj »1279«.
- Str. 516, wiersz 2 od góry, czytaj: »Świętosław XX«.
- Str. 516, po wierszu 18 od góry, dodaj:
2, b. **Wojciech XV, 1234** kanclerz księcia Bolesława Leszkowicza.
- Str. 517, wiersz 16 od dołu, czytaj: «Filip III».
wiersz 14 od dołu, czytaj: »Zdzisław XIV«.
- Str. 519, wiersz 1 i 21 od góry, czytaj »Andrzej XLVI Sulima Wawerowski«.
- Str. 519, po wierszu 4 od dołu, dodaj:
7, b. **Żegota VII, 1278.**
- Str. 523, wiersz 17 od góry, czytaj:
16. **Dzierżek XVII** albo **Dzierżsław** z Chrząstowic.
- Str. 525, wiersz 4 od góry, czytaj:
9. **Dzierżek XVII**, albo **Dzierżsław Chrząstowski.**
- Str. 525, wiersz 4 od dołu, czytaj »Bieniek VI Lubowła«.

- Str. 526, wiersz 11 od góry, czytaj: »Mścigniew IX Lubowla«.
- Str. 527, po wierszu 6 od dołu, dodaj:
9, b. **Włodzimierz X**, 1274.
9, c. **Wojciech XXI**, 1286.
- Str. 528, wiersz 6 od góry, czytaj:
19. **Jan CXXX Spicymirowicz** Leliwa z Tarnowa
1337—1343.
- Str. 528, wiersz 2 od dołu, czytaj: »Dobiesław VI Wisławowicz«.
- Str. 529, wiersz 3 od góry, czytaj:
9. **Wojśław XIX** Lubowla, 1276—1278.
- Str. 529, po wierszu 10 od góry, dodaj:
16. b. **Pakosław XII**, b, 1317.
- Str. 530, po wierszu 15 od góry, dodaj:
2, b. **Albert III**, 1254 podkoniuszy nadworny.
- Str. 531, wiersz 2 od góry, czytaj:
1. **Wojciech XVIII**, 1256.
1. b. **Albert III**, 1255, 1258.
- Str. 531, wiersz 4 od góry, czytaj: «Pelka XXVII Włodzimirowicz«.
- Str. 531, wiersz 6 od dołu, czytaj: »Floryan XVII«.
- Str. 532, wiersz 13 od góry, czytaj: Grzegorz XXVI«.

Wspomnieliśmy już poprzednio, że do niniejszego nawskróś heraldycznego dzieła rozporządzamy stosunkowo nadzwyczaj szczupłym materiałem heraldycznym, gdyż zaledwo pięćdziesięcioma pieczęciami herbowymi, które nam pozwalają tych pięćdziesięciu szlachty, którzy tych pieczęci używają, wraz z ich wylegitymowanymi potomkami z całą pewnością do odnośnych rodów i herbów zaliczyć.

Ale dzieło nasze wykazuje przeszło 3026 osób, z których gdyby nawet kilkaset, zwłaszcza z pomiędzy duchowieństwa, należało do plebejuszy, to zawsze pozostanie nam jeszcze dwa tysiące kilkaset osób, o których nie mamy żadnych dowodów, do jakich rodów i herbów należą.

Wobec takiego braku materiału heraldycznego całe niniejsze dzieło musiałoby być uważane jako zgoła chybione, gdyby nam w tym naszym kłopotcie jedna znamienita okoliczność nie przychodziła z pomocą.

Było mianowicie, jak już na innem miejscu wspomniałem, zakorzenionym u naszej szlachty w dobie piastowskiej zwyczajem, że pewne rody używały tylko pewnych sobie właściwych imion, których inne rody zwyczajnie nie używały. Najcharakterystyczniejszym w tej mierze zjawiskiem jest dynastia piastowska, u której imiona Bolesław, Władysław, Mieczysław, Kazimir i Przemysł są w pospolitem użyciu, podczas gdy żaden ród szlachecki polski w dobie piastowskiej tych imion nie używa.

Otóż jeśli potrafimy skonstatować, jakie imiona któremu rodowi są właściwe, to za wskazówką tych imion potrafimy bardzo okazałą liczbę niezdeterminowej co do rodowego i herbowego pochodzenia szlachty przydzielić do należnych im herbów i rodów.

Odnosi się to przedewszystkiem do imion rodzinnych polskich, gdyż imiona brane z powszechnego rzymskiego kalendarza, są też powszechnie przez szlachtę używane i rzadko tylko niektóre z nich pewnym rodom przyswojone zostają, jak np. imiona Marek i Klemens czyli Klimunt w rodzie Swiebodzców, Krystyn w rodzie Lubowlitów-Ogniów i t. p.

Ta wskazówka brana po imionach pewnym rodom właściwych, ma jednak swoje „ale“. Oto kobiety wnoszą imiona swoich rodów do rodów swoich mężów, w skutek czego np. syn zamiast dziedziczyć imię swego ojca, dziada lub pradziada, dziedziczy imię ojca, dziada lub pradziada swojej matki, powodując heraldyczne zamieszanie. Dzieje się to coraz częściej, tak że na schyłku epoki piastowskiej już tylko z wielką ostrożnością i zastrzeżeniami można korzystać z imion jako wskazówek do odnalezienia rodów i herbów. Za to im głębiej wstecz, tem ta wskazówka jest pewniejszą.

Skoro więc imiona, używane przez szlachtę naszą w dobie piastowskiej, są dla nas tak niesłychanie ważną wskazówką w naszych poszukiwaniach heraldycznych i genealogicznych, to rzecz prosta, iż musimy przede-wszystkiem rozpatrzeć się w tych imionach, aby zbadać, które z nich którym rodom szlacheckim są właściwe lub przynajmniej w których rodach są używane. I tak: ¹⁾

¹⁾ W niniejszym wykazie nie podajemy tych wszystkich imion, jakie w różnych rodach są wogóle używane, gdyż nie miałoby to żadnej wartości i ograniczamy się jedynie do tych tylko imion, które albo są pewnym rodom właściwe, albo które przy badaniach genealogicznych pożyteczne być mogą.

A b r a h a m. Abraham III kasztelan wiślicki (1246) jako syn Marka I a brat Marka II Markowicza, wojewodów krakowskich, należy do rodu Swiebodziców.

Ale w roku 1278 występuje Abraham Sułkowicz, należący do rodu Starzów małopolskich, z czego widać, że jakaś Swiebodzianka wniosła imię Abraham do rodu Starzów.

Innych kilku Abrahamów zdeterminować nie możemy.

A d a m. Adam IV zrazu cześnik (1244) ostatecznie kasztelan krakowski, należy jako syn Leniarta, do rodu Lubowlitów-Ogniów.

Adam III jest kustoszem klasztoru wąchockiego, któryto klasztor jest fundacją członków rodu Lubowlitów-Ogniów.

Adam XVIII Marcinowicz z Brzeźna (1333), Adam XXI ze Smisława, podsedek sandomirski (1347), jako ojciec Mieczysława, wreszcie Adam XXV ze Skroniowa (1355), są członkami rodu Lubowlitów-Ogniów.

Możemy zatem imię Adam uważać jako imię rodowi Lubowlitów-Ogniów przedewszystkiem właściwe.

W roku 1319 występuje Adam XV Piotrowicz z Kamienia, który należy do rodu Jastrzębców.

Innych licznych Adamów oznaczyć nie umiemy.

A n d r z e j. Andrzej I występujący około roku 1119 na przywileju tynieckim, prawdopodobnie ojciec albo stryj Jana i Klimunta fundatorów klasztoru Cystersów w Jędrzejowie, należy do rodu Lisów.

Andrzej VI Sułkowicz (1220) należy do rodu Starzów małopolskich. Andrzej VI, b, Markowicz (1227) i Andrzej X Klimuntowicz (1227) należą do rodu Swiebodziców; Andrzej XII Stefanowicz z Wierzbna (1228) należy do rodu Lisów; Andrzej XIX z Morawicy (1238), Andrzej XXXI z Balic (1304), Andrzej XXXIV (1325), Andrzej XLV (1349), Andrzej LI Grzegorzowicz z Morawicy (1355), Andrzej LII z Pisar (1356), Andrzej

LXXII, należą do rodu Starzów małopolskich; Andrzej XXVII Klimuntowicz (1287) i Andrzej z Zimnodolu brat Wierzbity (1299) należą do rodu Świebodziców; Andrzej XXXIX, b (1330), Andrzej XLVII z Mstyczowa (1353) i Andrzej LXX z Michowa (1366) należą do rodu Lisów, wreszcie Andrzej XXXVI Żelechowski (1328) należy do rodu Ciołków, Andrzej XLIV z Koprzywnicy (1346) do rodu Bogoryów, Andrzej XLVI Wawerowski (1356) do rodu Sulimów, Andrzej LXIX Świętosławowicz z Modlnicy (1364) i Andrzej Krystynowicz z Królewic (1370) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Widzimy stąd, że imię Andrzej jest przedewszystkiem rodom Lisów, Starzów i Świebodziców właściwe.

Baran I Putysławowicz z Pełczysk (1222) oraz Świętosław XXI Baran (1356) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Bartłomiej II (1222) i Bartłomiej IV Brylikowicz należą do rodu Świebodziców.

Bień i Bieniek (Benedykt). Bień V Wojsławowicz z Łosoniny (1304) i Bień III z Zabłocia (1270) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; u innych rodów imienia tego nie spotykamy.

Biernat (Bernard). Biernat jako ojciec Sulisława (1189) należy do rodu Starzów małopolskich; natomiast Biernat IX Mikołajowicz Gaboński (1325) i Biernat XIII z Włostowa należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Bobola. Jakub Bobola fundator kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Bodzęta. Bodzęta ojciec Świętosława a dziad Włodzimierza wojewody krakowskiego, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; zaś Bodzęta II ojciec Smyła, powinowaty Jana arcybiskupa gnieźnieńskiego należeć będzie prawdopodobnie do rodu Starzów małopolskich. Bodzęta VII biskup krakowski należy do rodu Porajów a Bodzęta VIII wielkorządca krakowski do rodu Szeligów.

Boguchwał albo Bogufał. Boguchwał VII Zdzisławowicz i Boguchwał VIII, b. Młodszy Mirosławowicz (1271) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Bogumił ojciec Piotra LXXI, b, wojewody krakowskiego należy do rodu Kopasinów.

Bogusław. Bogusław XII Ramułtowicz (1220), Bogusław XI bratanek biskupa Wincentego Kadłubka (1212) i Bogusław XXIX, b, Mirosławowicz (1289) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; imię przeto Bogusław jako rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe musi być uważane.

Bogusz. Bogusz VI Sieciechowicz (1313) należy do rodu Starzów małopolskich, zaś Bogusz VIII Gniewomirowicz (1329) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Boksa. Boksa VI z Kargowa (1252) należy do rodu Starzów małopolskich.

Bożej. To imię jest właściwe rodowi Rawiczów, który pochodzi od czeskich Werszowców; było zaś to imię już i u czeskich Werszowców w użyciu.

Bronisz. Bronisz VII Wojśławowicz kasztelan czechowski (1230) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Budziwój. Budziwój III Wyszowicz ze Świniarowa albo z Glewa (1214) należy do rodu Sulimów; występujący natomiast w r. 1317 Budziwój VII Wojśławowicz z Kozłowca należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Ceder (Teodor). Teodor II Janowicz kasztelan kruszwicki (1222) należy do rodu Świebodziców; Ceder zaś VII Świętosławowicz z Modlnicy (1364) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Chocimir. Chocimir VII z Chrzanowa sędzia nadworny (1217) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Chrzczon tyleż znaczy co Krzczon lub Krystyn.

Chwalibóg (Falibóg). Chwalibóg Dobrosławowicz (1258) należy do rodu Sulimów.

Chwalisław (Falisław). Falisław ze Zadowia,

ojciec Pełki XVI (1292) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Chwał. Chwał Jarostowicz (1225) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Ciesząta. Ciesząta II Wawrzyńcewicz, podłowczy krakowski (1224) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukozów.

Czestek. Czestek ojciec Zawiszy III Czestkowicza należy do rodu Starzów małopolskich.

Czewój. Czewój II występujący około roku 1143, należy do rodu Czewojów.

Dobiesław. Dobiesław III Prandocic z Dziebałtowa (1206), Dobiesław VI Wisławowicz z Prandocina (1231), Dobiesław IX Sądowicz, kasztelan zawichojski (1256), Dobiesław XX z Końskiego (1367), należą wszyscy do rodu Odrowążów; zaś Dobiesław XVII Zawisze z Chodowa (1336) do rodu Starzów małopolskich. Imię przeto Dobiesław jest rodowi Odrowążów właściwe, a przeniosła je w połowie XIV wieku jakaś Odrowążówna w ród Starzów małopolskich. Również około połowy XIV wieku występuje Dobiesław ojciec Zawiszy IX biskupa krakowskiego, należący do rodu Porajów. I do tego więc rodu jakaś Odrowążówna wniosła imię powyższe.

Dobrosław. Dobrosław IV Strzeszkowicz (1230) należy do rodu Sulimów; zaś Dobrosław VI ojciec Świętosława XIII prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów, jeśli to imię Świętosław nie zostało przez Lubowlankę do rodu Sulimów w tym wypadku wniesione.

Doman. Doman I Dzierżykrajowicz (1220) należy do rodu Rawiczów.

Domasław. Domasław IX Bodzętowicz (1212) należy jako stryj Barana I Putysławowicza z Pełczysk, do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Dymitr. Dymitr II Gorajski podskarbi królewski

i marszałek (1368), należy do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Korczaków.

Dzierżek. Dzierżek I brat Wita biskupa mazowieckiego (1207) należy do rodu Lubowlitów-Ogniów; zaś Dzierżek IV Mądrostka, chorąży krakowski (1339) oraz Dzierżka z Wielosi, żona Rafała Tarnowskiego (1252) do rodu Mądrostków.

Dzierżsław. Dzierżsław V Włostowicz (1246) należy do rodu Lubowlitów-Ogniów, Dzierżsław VIII ze Skrzywna do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Łabędziów, wreszcie Dzierżsław Pakosławowicz ze Stróżysk do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Połukozów. Jest więc imię Dzierżsław rodowi Lubowlitów-Ogniów właściwe.

Dzierżykraj. Dzierżykraj III Goworkowicz, kasztelan wojnicki (1224) należy do rodu Rawiczów, Dzierżykraj V Jurećic z Niegowici (1234) do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Połukozów, Dzierżykraj VI Michałowicz (1244) do rodu Lubowlitów-Ogniów.

Dziwisz (Dyonizy). Dziwisz III Jelitko należy do rodu Jelitów-Nagodziców, jak wogóle imię to w tym rodzie pospolicie przychodzi; Dziwisz zaś IV z Byszowa (1363) należy do rodu Lubowlitów-Ogniów.

Eustachy, patrz Hostasz.

Falibóg, patrz Chwalibóg.

Falisław, patrz Chwalisław.

Floryan. Floryan II Wojciechowicz (1224), należy do rodu Awdańców; Floryan XIX Mokrski, biskup krakowski (1367) do rodu Jelitów-Nagodziców, Floryan XX z Druszkowa (1363) do rodu Lubowlitów-Ogniów, wreszcie Floryan Pakosławowicz (1239) do rodu Awdańców.

Gaweł. Gaweł IV Wojsławowicz z Kaliny (1363) należy do rodu Lubowlitów-Ogniów.

Giedko. Giedko II biskup krakowski († 1185),

Giedko V Sasinowicz, biskup płocki (1210), Giedko VI Oltowicz, podkomorzy nadworny (1220), Giedko IX z Giedzyc (1336) należą wszyscy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, tak, że imię Giedko temu rodowi jest właściwe.

Gniewomir. Gniewomir II ze Strzegomia (1161) należy do rodu Strzegomiów, Gniewomir IV należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, wreszcie Gniewomir VI z Miedźwiedzia (1366) do rodu Starzów małopolskich.

Gołuch. Gołuch I Sułkowicz (1224) i Gołuch IV (1320) należą do rodu Starzów małopolskich.

Gosław. Gosław XIII kasztelan sieciechowski (1250), należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Goworek. Imię Goworek jest tylko w rodzie Rawiczów i to dość często używane; jestto więc imię rodowi Rawiczów właściwe.

Grot. Grot VI Teodorowicz (1260), Jan Grot biskup krakowski (1326) wreszcie Grot X z Jankowic (1349) należą do rodu Rawiczów, któremuto rodowi imię Grot jest właściwe.

Grzegorz. Grzegorz VII Fryderykowicz proboszcz szkalmirski (1234), należy do rodu Kołmaszów; zaś Grzegorz XII z Pisar i Sieciechowic (1319), Grzegorz XV i XVI z Morawicy (1339), Grzegorz XXIII z Balic (1352) i Grzegorz XXIV Zakliczyc (1355) należą do rodu Starzów małopolskich, tak, że imię Grzegorz jest temuż rodowi Starzów małopolskich właściwe.

Henryk. Henryk VIII (1228) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Henryk XIX Prus do rodu Momotów; Henryk Krystynowicz z Królewic (1370) i Henryk ojciec Świętosława do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Hostasz (Eustachy). Ostasz I (1210) należy do rodu Rawiczów zaś Eustachy III brat Gniewomira, do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Jaksa. Jaksa I książę Braniborzan, fundator kla-

sztoru Bożogrobców w Miechowie, jest założycielem rodu Swiebodziców-Gryfów.

Jakub. Jakub IX Mzurowicz (1222) należy do rodu Lisów, Jakub XIV Marcinowicz (1230), Jakub Bobola z Wielkich Piasków, Jakub XXII Zdzisławowicz (1236), Jakub XXVI Msciwowicz (1255) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów, Jakub XXV Pakosławowicz (1250) do rodu Awdańców, Jakub XXXIV Spicymirowicz podkoniuszy sandomiski (1278) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Leliwitów; Jakub XXXIX Mojkowicz do rodu Jelitów-Nagodziców; Jakub XLII Wojciechowicz (1316) do rodu Bogoryów; Jakub XLIII Wawrzyńciewicz z Krzczonowa (1325) do rodu Sulimów, Jakub XLVII Grotowicz, kasztelan żarnowski (1329) do rodu Rawiczów; Jakub LXII z Dębna (1352) do rodu Odrowążów, wreszcie Jakub LXXII Mścigniewowicz z Bożegodaru do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Korczaków.

Jakusz. Jakusz VII Cztań ze Strzelec należy do rodu Okszcyców; Jakusz Krzesławowicz z Końskiego (1367) do rodu Odrowążów; Jakusz VI z Niedźwiedzia (1363) do rodu Starzów małopolskich.

Janusz. Janusz I Wojsławowicz należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Janusz VII z Niałka (1237) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Czarnych Jeleni; Janusz VIII, b, Nawojowicz (1252) do rodu Starzów małopolskich, Janusz XIV z Młynów do rodu Odrowążów; Janusz XVI ze Stojanic czyli z Goraja do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Korczaków, wreszcie Janusz XVII Radwańciewicz do rodu Radwanów.

Jarosław. Jarosław V z Bogoryi arcybiskup gnieźnieński (1342) należy do rodu Bogoryów, zaś Jarosław VII z Opalany (1338) i Jarosław X Mścigniewowicz (1356) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Jarost. Jarost I ojciec Chwała V (1225) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

J a z d. Jazd III Cieszącic (1232) ojciec biskupa Pawła Przemankowskiego, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Idzi (Egidiusz). Idzi I był jednym z synów Piotrka Włosta, który atoli prawdopodobnie umarł przed ojcem, ten zatem należał wskutek tego do rodu Lubowlitów-Ogniwów; również Idzi V Adamowicz (1254) do tegoż rodu należy.

Jelitko jest imieniem używanem w rodzie Nagoziców-Jelitów.

Ilik (Wilk). Ilik I występujący w r. 1161, miał prawdopodobnie syna Wilka. Ten Wilk miał znowu syna Ilika ziemianina szląskiego, który znowu miał syna Wilka (1260), a ten prawdopodobnie syna Franciszka z Wilczyc (1287), który na pieczęci nosi herb Wilczekosy. U nas Ilik IV ze Sulisławic (1361) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, co o tyle na jedno wychodzi, gdy ród Wilczychkosów jest tylko gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Imbram (Emeram). Imbram Gniewomirowicz ze Strzegomia, wielmoża szląski (koniec XII w.), należy do rodu Strzegomiów; Imbram V Mścigniewowicz z Witowa (1266) oraz Imbram XVI Ilikowicz ze Sulisławic (1366) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; ten ostatni prawdopodobnie do bocznej gałęzi Wilczychkosów; Imbram VI Krystynowicz z Miedźwiedzia (1279), Imbram Zawiszyc kasztelan wojnicki (1375) należą do rodu Starzów małopolskich; wreszcie Imbram IX z Moczydła (1322) tudzież Imbram X z Witowa (1332) do rodu Okszyców.

Iwan. Iwan II Siciestawicz z Dłubni (1228), Iwan Szawłowicz oraz Iwan III Iwanowicz (1231) należą do rodu Odrowążów; zaś Iwan z Klecia (1373) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Korczaków.

Iwo. Iwo I Pawłowicz, biskup krakowski (1218) oraz Iwo II Miłosławowicz (1230) należą do rodu Odrowążów.

Klimunt (Klemens). Klimunt I z Brzeźnicy, współfundator klasztoru Cystersów w Jędrzejowie (1149) należy do rodu Lisów; Klimunt V Klimuntowicz podkoniuszy krakowski (1224), Klimunt VI Klimuntowicz (1231), Klimunt VII Sulisławowicz z Ruszczy (1231), Klimunt VIII Wierzbęcie, Klimunt IX Andrzejowicz (1234), Klimunt X Markowicz, kasztelan rzeczyński (1234), Klimunt XI Mikołajowicz (1237), Klimunt XIII Sulisławowicz (1287) i Klimunt XXV z Branic (1347) należą do rodu Swiebodziców-Gryfów; Klimunt VIII, b, Wincentowicz (1234), Klimunt XXVIII Giedezyc (1354), Klimunt Witkowicz (1354) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Klimunt XII Wawrzyńcowicz, miecznik sandomirski (1278) należy do rodu Sulimów; Klimunt XV Świętopętkowicz (1309) oraz Klimunt XXIV Mścigniewowicz, chorąży krakowski (1341) do rodu Lisów; Klimunt XXIII Zbygniewowicz (1335) do rodu Szreniawów; wreszcie Klimunt XXXI ze Żmigrodu (1358) do rodu Bogoryów. Imię Klimunt przeto jest przedewszystkiem właściwe rodowi Lisów, skąd się dostało do rodu Swiebodziców-Gryfów, w którym należy do bardzo pospolicich.

Krystyn albo Krzczon lub Krzcząta. Krystyn I syn Wszebora II (1161) i Krystyn II syn Piotra Wszeborowicza (koniec XII w.) należą obaj do rodu Lubowlitów-Ogniwów. Do tegoż rodu Lubowlitów-Ogniwów należą nadto: Krystyn III Młodocic (1228), Krystyn VII Piotrkowicz, Krystyn XII Gniewomirowicz (1316), Krystyn XIV Sokolec, Krystyn XXIII z Grabienic (1365) i Krystyn XXV z Mikłuszowic (1365); Krystyn VI Sułkowicz z Miedźwiedzia († 1241) należy do rodu Starzów małopolskich; Krystyn XIII Wawrzyńcowicz (1325) do rodu Sulimów; wreszcie Krystyn XV z Damujowic, Krzczon V i Krzczon VI Ocic ze Skrzywna (1354), do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Łabędziów.

Imię Krystyn jest właściwe i pospolicie używane w rodzie Lubowlitów-Ogniwów, stąd się do innych rodów dostało.

Krzesław. Krzesław V Sądowicz z Białaczowa lub Prandocina (1222), Krzesław VIII Szawłowicz (1228), Krzesław XIII Dobiesławowicz z Końskiego należą do rodu Odrowążów; Krzesław VI Krystynowicz (1224) do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Krzesław Dobiesławowicz (1364) do rodu Starzów; wreszcie Krzesław Dobiesławowicz brat Zawiszy IX biskupa krakowskiego, do rodu Porajów.

Imię Krzesław jest przeto rodowi Odrowążów właściwe, skąd się do innych rodów dostało.

Krzywosąd. Imię to przychodzi tylko w rodzie Starzów małopolskich.

Lasota. Lasota III Wojciechowicz (1233) należy do rodu Awdańców.

Leniart (Leonard). Imię Leniart jest przedewszystkiem rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe a w innych rodach niespotykane wcale.

Najstarszym znanym członkiem tego imienia jest Leniart XI, brat Włodzimirza, patron klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu (1193), fundacyi Piotrka Włosta, a więc potomek tegoż Piotrka Włosta.

W r. 1387 występuje Leniart Więclawowicz ze Swoszowic, który jest członkiem rodu Ławszowitów-Strzemieńczyków, bocznej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Lodgier. Lodgier ojciec Falisława czyli Chwalisława IV, występującego w r. 1228, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Lusław albo Lutosław albo Lutysław. Lutosław I występuje w r. 1154 zaś Lusław IV Gniewomirowicz w r. 1329, a obaj należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów. W r. 1212 występuje Wojusław X Lutosławowicz, którego ojciec Lutosław, należący jeszcze do

pokolenia dwunastego, należy również do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Lutogniew. Lutogniew I Piotrkowicz (1260), dobrodziej klasztoru wąchockiego, należy do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Magnus. Magnus ojciec Janusza V i Piotra XXXV, występujących w r. 1228, oraz występujący w tymże roku Magnus V Wałkunowicz należą do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Marek. Marek I wojewoda krakowski (1217), Marek II Markowicz wojewoda krakowski (1228), Marek IV Markowicz, kasztelan radomski (1233), Marek V Markowicz (1236), Marek VI Secemicz i Marek XV ze Skrzydłnej, skarbnik krakowski (1361) należą wszyscy do rodu Swiebodziców-Gryfów; Marek XI należy do rodu Radwanów.

Wynika stąd, że imię Marek jest zwłaszcza rodowi Swiebodziców-Gryfów właściwe.

Markusz. Markusz I z Szanistowa i Markusz Lutogniewowicz kasztelan biechowski (koniec XIII w.) należą do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Męcina. Męcina II ojciec Warsza II (1145) i Teodor IV Męcina należą do rodu Rawiczów; natomiast Męcina Dzierżławowicz ze Skrzywna (1389) należy do rodu Łabędziów.

Michał. Michał V Piotrkowicz (1220) należy do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Połukozów, Michał VIII Michałowicz cześnik sandomirski (1239), Michał XIV Pełczyce, skarbnik krakowski (1306), Michał XIX z Opalany (1333), Michał XXVIII Giedzycy (1354), Michał XXXIII ze Strożysk (1365) i Michał Broniszowicz kanonik katedr. krakow. (1375) należą do rodu Lubowlitów-Ognowów; Michał XI (1278) do rodu Radwanitów; wreszcie Michał XVI, brat Klimunta, kanonik katedr. krak. (1321) do rodu Swiebodziców-Gryfów.

Mieczsław. Mieczsław Adamowicz kanonik katedr. krak. (1368) należy do rodu Lubowlitów-Ognowów, Mieczsław IX Włodzimrowicz ze Smogorzewa (1354) do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Łabędziów.

Imię Mieczsław przeto jest rodowi Lubowlitów-Ognowów właściwe.

Mikołaj. Mikołaj III palatyn krakowski (1182), Mikołaj III, b, Mikołajowicz również palatyn krakowski (1209), Mikołaj XXI Mieczsławowicz (1231), Mikołaj XXIII Wojsławowicz (1234), Mikołaj XXIV Chocimrowicz (1233), Mikołaj XXV, b, Witowicz (1236), Mikołaj XXIX Mściwowicz (1248), Mikołaj XXXII Piotrowicz (1252), Mikołaj XXXV Janowicz (1260), Mikołaj XXXVI Sieciesławowicz z Chęcín (1261), Mikołaj LIII, b, Gniewomirowicz z Głanowa, kasztelan czechowski (1283), Mikołaj LVII Włoskiejowicz z Graboszowa (1287), Mikołaj LIX Pączek z Gabonia (1289), Mikołaj LXVII Wiernkowicz (1303), Mikołaj LXXIV Marcinowicz (1317), Mikołaj XCIII Boboła, podczaszy królowej (1333), Mikołaj CIII Lala, podkomorzy królowej (1339), Mikołaj Świętosławowicz ze Sławkowa (1339), Mikołaj CLIV Giedzyc z Bieganowa (1359), Mikołaj CLXVIII z Byszowa (1363), Mikołaj Wojakowicz z Druszkowa (1368), Mikołaj Andrzejowicz kanonik katedr. krakow. (1375), Mikołaj Więclawowicz ze Swoszowic (1387), Mikołaj Witkowicz (1354), wszyscy ci Mikołaje należą do rodu Lubowlitów-Ognowów; Mikołaj XVIII Domanowicz, Mikołaj LXI Warszawicz, kanonik katedr. krak. (1290), Mikołaj LXXXIII Goworkowicz, kanonik katedr. krak. (1327), Mikołaj CLII Goworkowicz, kanonik katedr. krak. (1358), należą do rodu Rawiczów; Mikołaj XX albo Mikuł (1231) do rodu Odrowążów; Mikołaj XXXVI, b, (1263) i Mikołaj LXIV z Bobina, sędzia sandomir. (1295) do rodu Lisów; Mikołaj XLV Kotymowicz (1277), Mikołaj LIV, fundator klasztoru koprzywnickiego (1185),

Mikołaj LXXIII z Bogoryi, łowczy krakowski (1318), należą do rodu Bogoryów; Mikołaj LXIII Wawrzyńcewicz (1293) i Mikołaj XCVIII Budziwojowicz należą do rodu Sulimów; Mikołaj LXXV Krzywosądowicz (1319) i Mikołaj CXX Zawiszyc z Młynów, kanonik wiślicki (1345) należą do rodu Starzów; Mikołaj LXXX Henrykowicz Prus (1323) do rodu Momotów; Mikołaj LXXXVI (1339) i Mikołaj CXXVI (1347) Wierzynkowie należą do rodu Łagodziców; Mikołaj CXXXVII, sędzia ziemski krakowski (1352) i Mikołaj CLVI Henrykowicz należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukozów; Mikołaj XXVIII Goduła sędzia nadworny (1246), do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Godułów; wreszcie Mikołaj XC Pepek ze Strzelec należy do rodu Okszcyców.

Imię Mikołaj przeto jest przedewszystkiem rodowi Lubowlitów-Ogniwów i jego gałęziom bocznym właściwe.

Miłosław. Miłosław III Pawłowicz z Końskiego (1212) należy do rodu Odrowążów.

Mirogniew. Mirogniew I Michałowicz (1260) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Miroń. Miroń I Wojciechowicz (1224) należy do rodu Awdańców; Miroń II Dzierżykrajowicz (1233) i Miroń II, b, Dzierżykrajowicz (1261) należą do rodu Rawiczów.

Mironeż. Mironeż Piotrowicz (1239) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Mirosław. Mirosław XIV Mściwowicz (1255), Mirosław XVI Wojnowicz (1270), Mirosław XVII Trzebicz (1293) i Mirosław XXII Krzczonowicz (1341) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; zaś Mirosław XX Mikołajowicz Gaboński (1325) i Mirosław Biernatowicz (1368) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Skowinów.

Imię Mirosław przeto jest rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe.

Mojek. Mojek II ojciec Stanisława i Tomisława (1315) należy do rodu Nagodźców-Jelitów.

Mścigniew, Mściw, Mściwój, Mszczug lub Mszczuj. Mścigniew III Marcinowicz z Kurozwek (1246) i Mścigniew IX Cielej z Bożegodaru, podczaszy krakowski (1331) należą do rodu Lubowlitów-Ognowów; Mścigniew VIII z Mikułowic (1328) do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Piękostków; Mścigniew XIII Ottonowicz ze Skrzywna (1354) do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Łabędziów; Mścigniew VI Warcisławowicz Cielej z Chrzelowa (1309) i Mścigniew XI Mścigniewowicz (1336) do rodu Lisów; wreszcie Mścigniew brat Wicława ze Swoszowic do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Ławszowitów-Strzemięczyków.

Mściwój albo Mściw lub Mstuj III Mikołajowicz, kasztelan sandomirski (1222) i Mściwój albo Mstuj IV Mirosławowicz z Gniazda i z Gabonia należą do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Imię przeto Mściw czyli Mścigniew jest przede wszystkim rodowi Lubowlitów-Ognowów właściwe.

Nankier. Nankier I biskup krakowski (1320) należy do rodu Okszcyców; Nankier II Stogniewicz namiast (1327) należy do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Nasan. Nasan I Smyłowicz kantor sandomirski (1317) należy do rodu Starzów małopolskich.

Nawój. Imię Nawój jest tylko rodowi Starzów małopolskich właściwe. I tak: Nawój III Pękawka z Morawicy (1304), Nawój VI z Tułkowic (1342), Nawój Sułkowicz z Niedźwiedzia (1306) i t. d. należą do rodu Starzów małopolskich.

Niemsta. Niemsta III Krzywosądowicz z Beszyc (1284) należy do rodu Starzów małopolskich.

Nieustap. Nieustap I kasztelan sandomirski (1272) należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Olt. Olt Żyrowicz (1198) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; toż Olt II z Brzezia (1366).

Ostasz, patrz Hostasz.

Otto: Otto V Piotrkowicz (1260) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, zaś Otto XI Rzeczony ze Skrzynna do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Łabędziów. Natomiast Otto VI Żegocic podkoniuszy krakowski (1260), Otto VIII Żegocic (1292) i Otto IX z Tułkowic (1320) do rodu Starzów małopolskich należą; wreszcie Otto XIII z Pilezy (1356) należy do rodu Leliwitów.

Pakosła w. Pakosław V Lasocie Stary, kasztelan krakowski (1222) i Pakosław VII Młodszy Wojciechowiec, kasztelan wiślicki (1224) należą do rodu Awdańców; Pakosław XI z Mstyczowa podkomorzy krakowski (1296) do rodu Lisów; wreszcie Pakosław XII, c, ze Strożysk, Pakosław XIII z Nigowici, Pakosław XIV z Jurkowa i Pakosław XVI z Niewiarowa do rodu Połukozów. Jeszcze w XIII pokoleniu występuje Pakosław, ojciec Mścigniewa IV (1258), który należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Pasek (Paweł). Pasek III sędzia opolski (1322) należy do rodu Okszcyców; Pasek IX ze Zdrohca (1354) do rodu Zabawów; Pasek XIII Miedźwiedź z Bogumiłowic (1365) do rodu Połukozów, Pasek z Bogoryi (1316) do rodu Bogoryów.

Paweł. Paweł I czyli Szaweł Prandocic z Końskiego (1145) należy do rodu Odrowążów; toż Paweł X Sądowicz (1231) do tegoż rodu należy. Paweł XIII Przemankowski, biskup krakowski (1266) oraz Paweł XVIII Wojsławowicz Przemankowski (1295) należą do rodu Połukoziców; Paweł XIV z Samborzca, Paweł XXI cześnik sandomirski (1307), Paweł XXIII z Bogoryi (1316), Paweł XXVII Wojciechowiec z Bogoryi, sędzia ziemski sandomirski (1335) należą do rodu Bogoryów; wreszcie Paweł XVI Trzebicz, sędzia nadworny sądecki (1289) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Pełka. Pełka IX biskup krakowski (1186), Pełka XVI Falisławowicz (1292), Pełka XVIII Marcinowicz z Brzeźna (1317) i Pełka XXXVI Pełczyc z Galowa (1365) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Pełka XI Sulisławowicz (1236) i Pełka XXVIII Ząbr z Czyszowa do rodu Swiebodziców-Gryfów; Pełka XIV Michałowicz (1254) do rodu Połukoziców; Pełka XXIII Włodzimierz z Bostowa (1339) do rodu Łabędziów; wreszcie Pełka XXXIII z Czyszowa, wojski lubelski (1360) do rodu Janinów.

Piesek (Piotr). Piesek Żegocic (1346) należy do rodu Starzów małopolskich.

Pietrasz (Piotr). Pietrasz z Charbinowic, starosta halicki, należy do rodu Sulimów; Pietrasz Krystynowicz z Damujowic (1354) do rodu Łabędziów.

Piotr. Piotr XII (Wisław Kościelecki) biskup krakowski (1229) należy do rodu Zabawów; Piotr XX Baranowicz z Pełczysk (1222) do rodu Lubowlitów-Ogniwów; do tegoż rodu należy także Piotr XXVI, c, Krystynowicz; Piotr XLV Sądowicz (1231), Piotr XCIX Dobiesławowicz (1288) i Piotr CVIII ze Szczekocina (1307) należą do rodu Odrowążów; Piotr XLVI Lasocic (1232) i Piotr XLVIII Wojciechowicz (1234) do rodu Awdańców; Piotr XLVII Dzierżykrajowicz (1233) do rodu Rawiczów; Piotr LI Teodorowicz (1235) do rodu Swiebodziców-Gryfów; Piotr LXXI, b, Bogumiłowicz, kasztelan wojnicki (1255), do rodu Kopasinów; Piotr XCI z Bogoryi, wojewoda krakowski (1282), i Piotr CLXX Mikołajowicz (1354) do rodu Bogoryów; Piotr XCVI Mirosławowicz (1286) do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Piotr CVI Jelito z Mokrska, kasztelan małopolski (1306), do rodu Jelitów-Nagodziców; Piotr CXI Salomonowicz (1318) do rodu Łabędziów; Piotr CXII Nosal, chorąży krakowski (1319), do rodu Starzów małopolskich; Piotr CXIV z Charbinowic (1319) do rodu Skowinów; Piotr CXX Mikołajowicz Gaboński (1325)

do rodu Skowinów; Piotr CXXXVI Zbygniewowicz ze Szczyrzyca (1335) do rodu Szreniawów; Piotr CXLIV Falkowski, biskup krakowski (1347) do rodu Doliwów; Piotr CLXVIII Krystynowicz z Damujowic (1354) do rodu Łabędziów; Piotr Andrzejowicz (1375) do rodu Lisów; Piotr Więclawowicz ze Swoszowic do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Ławszowitów-Strzemieńczyków.

Najwcześniej jednak przychodzi imię Piotr w rodzie Lubowlitów-Ogniwów. Należą tu Piotrek Włost (1119), Piotr II Bodzętowicz (1153) i Piotr III Wszeborowicz Starszy (1176).

Polanin. Polanin ojciec Bieńka IV i Mikołaja VII Polaninowiczów, należał do rycerstwa włódczego a nie do szlachty.

Pomian czyli Pomnan. Wieś Pomianowa w pow. brzeskim, która widocznie jest gniazdem rodowem jakiegoś Pomiana, leży w żupie rodu Lubowlitów-Ogniwów; wobec czego imię Pomian jako temuż rodowi właściwe uznać należy.

Poznan. Poznan III Marcinowicz (1220) należy do rodu Sulimów; zaś Poznan IV Sułkowicz podczaszy sandomirski (1270) do rodu Starzów małopolskich.

Prandota. Prandota I Stary (1119), Prandota II Prandocic (1153) i Prandota V Sądowicz należą do rodu Odrowążów; natomiast Prandota VII Warszawicz (1295) do rodu Rawiczów. Wreszcie Prandota X z Mikułowic (1357) należy do rodu Piękostków.

Imię Prandota jest przeto rodowi Odrowążów właściwe.

Prokop. Prokop II czyli Prokosz Mikołajowicz z Rytwian (1354) należy do rodu Bogoryów.

Przeclaw. Przeclaw XI Strzeszkowicz z Jeżowa (1352) należy do rodu Sulimów; natomiast Przeclaw XVI Gruszka (1366) do rodu Starzów małopolskich.

Przedbor. Przedbor V z Brzezia (1358) i Przedbor

Zbygniewowicz z Brzezia (1395) należą do rodu Zadorów.

Przedwój. Przedwój III ojciec Michała IX Przedwojowicza (1224) należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Przybysław lub Przybek. Przybysław XVIII Biernatowicz (1230) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; zaś Przybysław XXVII czyli Przybko Mikołajowicz Gaboński (1325) i Przybysław Biernatowicz Gaboński (1368) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Skowinów; wreszcie Przybysław XX Wawrzyńciewicz (1243) do rodu Sulimów.

Putysław. Putysław ojciec Barana I Putysławowicza z Pełczysk (1222), należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Racibor. Racibor XII Wojciechowicz (1220) mógłby z bardzo lichu dochowanej pieczęci sądząc, należeć do rodu Lisów; natomiast Racibor XII, b, Bogusławowicz należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Racław. Racław ojciec Krystyna (1228) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Rafał. Rafał IV Warszowicz z Michowa (1350) należy do rodu Rawiczów; zaś Rafał V z Tarnowa, kasztelan wiślicki (1353) do rodu Leliwitów.

Ramułt. Ramułt ojciec Bogusława XII Ramułowicza (1220) należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Ratułd. Ratułd III Janowicz syn Żyły (1296) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Ratułdów.

Rynerz. Rynerz III i Rynerz IV z Rynerzowie albo z Woli duchackiej (1346) należą do rodu Rawiczów.

Sambor. Sambor V ojciec Boguchwała VI Samborowicza (1252) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Sasin. Sasin III ojciec Giedki V biskupa płoc-

kiego a prawdopodobnie brat Żyrona palatyna mazowieckiego, występujący w r. 1161, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; natomiast Sasin IV podkomorzy sandomirski (1253) do rodu Kopaszynów.

Sąd. Imię Sąd jest tylko rodowi Odrowążów właściwe; wyjątkowo należy Sąd X z Wielogłów (1364) do rodu Starzów małopolskich.

Sądek. Sądek III, ojciec Wojysława XX Sądkowicza (1277) oraz Sądek IV Wojysławowicz z Kaliny (1363) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Scibor jest imię rodowi Ostojów właściwe; oprócz tego Scibor IX z Łukawicy (1339) należy do rodu Boleszciców.

Secema. Secema III, b, Sulisławowicz (1234) należy do rodu Swiebodziców-Gryfów.

Sieciech. Imię to jest tylko rodowi Starzów małopolskich właściwe; w innych rodach nie jest używane wcale. Najstarszym wielmożą tego imienia jest Sieciech I palatyn Władysława Hermana.

Sieciesław. Sieciesław II Miłosławowicz (1231) należy do rodu Odrowążów; Sieciesław III z Mikułowic (1328) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Piękostków; wreszcie Sieciesław ojciec Mikuły czyli Mikołaja XXXVI Sieciesławicza (1261) należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Siemion. Imię to jest rodowi Nagodziców-Jelitów właściwe.

Sięgniew. Sięgniew III Nawojowicz, kanonik katedr. krak. (1322) i Sięgniew VII Nawojowicz, również kanonik katedr. krak. (1359), należą do rodu Starzów małopolskich. Sięgniew IV Koska z Płaszowa (1324) i Sięgniew V Grotowicz, podstoli sandomirski (1319) do rodu Rawiczów; wreszcie Sięgniew VI Włóściejowicz (1341) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Skarbimir. Imię to jest tylko rodowi Awdańców

właściwe. Najstarszym wielmożą tego imienia jest Skarbimir I palatyn dworu Bolesława Krzywoustego.

Słaz. Słaz I (1278) należy do rodu Radwanów.

Słabosz albo Sławosz. Słabosz VI (1210), uposażyciel klasztoru buskiego, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Sław albo Sława. Sław XI brat Sąda VII podkomorzego krakowskiego (1250) należy do Odrowążów.

Smył. Smył XIV Żegocie (1234) i Smył XV Nosal sędzieja sandomirski (1306), należą do rodu Starzów małopolskich. Również Smył XVI, ojciec Żegoty Smyłowicza kanonika katedr. krak. (1360) do tegoż rodu należy.

Spicymir albo Spytek. Spicymir V syn Jakuba Boboli należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Spicymir VI Jakubowicz z Dębna (1312) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Leliwitów; zaś Spytek albo Spicymir X Dzierżkowicz ze Szreniawy (1360) prawdopodobnie do rodu Mądrostków.

Stanisław albo Staszek. Stanisław XIII z Chrobrza (1285) należy do rodu Starzów małopolskich; Stanisław XVI Wojśławowicz (1304) i Stanisław XXXV ze Skroniowa do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Stanisław XXI, b, podkoniuszy krakowski (1340) do rodu Nagodzciców-Jelitów, toż Stanisław XXXI z Mokrska (1352) i Stanisław Jelitko z Witowa (1352); wreszcie Stanisław XLVII Weneta z Brzezia do rodu Zadorów.

Stefan. Stefan XVIII Andrzejowicz wojski krakowski (1230), Stefan z Wierzbna († 1241), Stefan Świętopętkowicz (1310) i Stefan Andrzejowicz (1375) należą do rodu Lisów; Stefan XIX Gosławowicz (1230), Stefan XX Wincentowicz (1234) i Stefan XXIV Mikołajowicz (1242) do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Stefan XXVI brat Sieciecha IX, do rodu Starzów małopolskich; Stefan XXIX Pękawka z Cholewic (1291) do rodu Ko-

ścieszów; Stefan XLVI Zaplecek z Brzezia (1354) do rodu Zadorów; wreszcie Stefan XLV Wężyk z Połajowic (1354) do rodu Wężyków.

Stogniew. Stogniew ojciec Nankiera II i Piotra CXXI Stogniewowiczów z Dębian (1327) należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Strasz. Strasz I Dobiesławowicz z Końskiego (1307) i Strasz IV z Modliszewic (1367) należą do rodu Odrowążów; Strasz III Wilkowicz (1366) do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Strzesz (Strzeżysław). Strzesz III Budziwojowicz (1220) należy do rodu Sulimów.

Sulisław, Sułek. Sulisław VI bratanek biskupa Wincentego Kadłubka (1212), Sulisław XVIII Świętosławowicz († 1241), Sulisław XXII Mścigniewowicz, koniuszy sandomirski (1257), Sulisław XXIV Krystynowicz z Miodar (1366) wreszcie Sulisław brat Włodzimirza VIII, należą do rodu Lubowlitów-Ognowów. Sulisław VII Bartłomiejowicz, kasztelan sandomirski (1217), Sulisław XV Janowicz, kanonik katedr. krak. (1230) i Sulisław XVII Sulisławowicz (1238) należą do rodu Swiebodziców-Gryfów; Sulisław XVIII, b, z Miedźwiedzia, kasztelan brzeski (1249) do rodu Starzów małopolskich, wreszcie Sulisław XXI Michałowicz, kasztelan zawichojski (1252) do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi Połukoziców.

Sułek V z Morawicy, podkoniuszy krakowski (1255) i Sułek ojciec Żegoty VI z Morawicy (1224) należy do rodu Lubowlitów-Ognowów; wreszcie Sułek Markowicz (1233) do rodu Swiebodziców-Gryfów.

Swiesław. Swiesław I Wojsławowicz ze Swieszkowic, notaryusz publiczny (1333) należy do rodu Lubowlitów-Ognowów; zaś Swiesław II Mikołajowicz z Bogoryi (1354) do rodu Bogoryów.

Świętopełk. Świętopełk II Łosoś (1236) i Świętopełk Klimuntowicz (1263) należą do rodu Swiebodzi-

ców-Gryfów; zaś Świętopełk IV, wojewoda krakowski (1291) do rodu Lisów.

Świętosław. Świętosław I ojciec Piotrka Włosta, Świętosław II Piotrkowicz, syn Piotrka Włosta, Świętosław III Leniartowicz i Świętosław IV Włodzimierzowicz, dalej Świętosław V Bodzęcic (1212), Świętosław VI Henrykowicz z Birkowa i Dołuszyc (1242), Świętosław VIII Włodzimierzowicz, kasztelan wojnicki (1284), Świętosław XI z Krzyżanowic (1285), kasztelan wiślicki, Świętosław XIV Kobołka Trzebicz (1313), Świętosław XIX Wojsławowicz (1349), Świętosław XXV z Krzyszowic (1361) wreszcie Świętosław Świętosławowicz z Zagorzan (1386) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Świętosław X Klimuntowicz, komornik księżnej (1270) należy do rodu Swiebodziców-Gryfów. Wobec czego imię Świętosław jako rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe uznać należy.

Sykst. Sykst I Wierzbiciec kasztelan rudzki (1268) należy do rodu Swiebodziców-Gryfów.

Szawel. Szawel III Dobiesławowicz (1231) należy do rodu Odrowążów.

Teodor. Teodor II Janowicz, kasztelan kruszewicki (1222), Teodor III, b, brat Klimunta wojewody krakowskiego (1243) i Teodor VII Świętosławowicz (1287), należą do rodu Swiebodziców-Gryfów; zaś Teodor IV Męcina do rodu Rawiczów.

Tomisław. Tomisław Wierzbiciec (1259) należy do rodu Swiebodziców-Gryfów, zaś Tomisław II z Mokrska, podczaszy krakowski (1307) i Tomisław z Witowa do rodu Nagodziców-Jelitów; wreszcie Tomisław VI Wojsławowicz z Bieganowa (1358) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Trojan. Trojan I Wojsławowicz (1145), Trojan II Trojanowicz (1177), Trojan XII Trojanowicz (1222) i Trojan XV z Byszowa (1363) należą wszyscy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, tak że imię Trojan musimy uznać jako właściwe rodowi Lubowlitów-Ogniwów.

Ubisław. Ubisław III z Cudzinowie, kanonik u św. Michała w Krakowie (1329), należy do rodu Kołmaszów.

Unisław. Unisław III z Brzeźna i Unisław IV z Brzeźna (1357) należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Wacław. Wacław ze Swoszowic (1387) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Ławszowitów-Strzemienieczyków.

Warcisław. Warcisław II, sędzieja sandomirski (1283) i Warcisław Andrzejowicz (1375) należą do rodu Lisów.

Warsz. Warsz II, miecznik sandomirski (1252) należy do rodu Rawiczów; zaś Warsz VI ze Skrzynna, pisarz nadworny (1363) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Łabędziów.

Wawrzyniec. Wawrzyniec III, ojciec Ciesząty, komornik biskupa krakowskiego (1212), należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukozów; zaś Wawrzyniec V Strzeszkowicz, podkomorzy krakowski (1253), do rodu Sulimów.

Wierzbięta. Wierzbięta I (1170), Wierzbięta II Klimuntowicz (1228), Wierzbięta III Klimuntowicz z Przegini (1276), Wierzbięta IV Wierzbięcie (1284) i Wierzbięta VI z Branie (1360) należą do rodu Swiebodziców-Gryfów.

Wierzchosław. Wierzchosław IV Wawrzyńciewicz, kanonik katedralny krakowski (1313), należy do rodu Sulimów; Wierzchosław Krystynowicz z Królewic (1370) do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Więcek, Więclaw. Więclaw I Wojnowicz z Dubia (1270) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Więclaw XXIII Adamowicz z Sudołu (1309) do rodu Lisów.

Wilkota. Wilkota Janowicz (1260) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Wincenty. Wincenty II, ojciec Mścigniewa i Ba-

drzyka, Wincenty III Kadłubek, biskup krakowski (1208) i Wincenty IV dziedzic Bochni, podstoli krakowski (1228), należą do rodu Lubowlitów-Ognowów; Wincenty VI Dziwiszowicz z Lubezy (1234) do rodu Nagodzciców-Jelitów; wreszcie Wincenty XVI z Koszyczyc (1361) do rodu Ostojów.

Wisław. Wisław III Prandocic z Prandocina (1177) należy do rodu Odrowążów; Wisław IV Kościelcki, biskup krakowski (1229) do rodu Zabawów; wreszcie Wisław VII Wojsławowicz (1317) do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Wit, Wydźga. Wit Zdzisławowicz z Jaksic (1230) należy do rodu Swiebodzciców-Gryfów; zaś Wit XV Wojsławowicz z Kozłowca (1317) i Wit XIX Włoskiejowicz (1343) do rodu Lubowlitów-Ognowów; wreszcie Wit XVIII z Jankowic, kasztelan pałaniccki (1348) do rodu Rawiczów. Wydźga zaś Oltowicz, brat Giedki kasztelana sądeckiego i sam kasztelan sądecki (1243) należy do rodu Lubowlitów-Ognowów; również Witek Bienowicz (1243) do tegoż rodu należy.

Włodek, patrz Włodzimierz.

Włodzimierz, Włodek. Imię to jest przede wszystkim rodowi Lubowlitów-Ognowów i jego gałęziom bocznym właściwe. I tak Włodzimierz VII, brat Leonarda (1177) i Włodzimierz VIII Świętosławowicz (1224) należą do rodu Lubowlitów-Ognowów; Włodzimierz XIII ze Smogorzewa (1354) i Włodzimierz XV ze Smogorzewa (1354) do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Łabędziów; a tylko Włodzimierz VII z Charbinowic (1365) należy do rodu Sulimów.

Włoscibor, Włoskiej, Włost. I te imiona są przede wszystkim rodowi Lubowlitów-Ognowów właściwe. I tak: Włoscibor VI ze Skroniowa (1355), Piotrek Włost (1119), Włost Krystynowicz z Królewic (1370) należą do rodu Lubowlitów-Ognowów; Włost brat Wojciecha IV należy do rodu Awdańców; wreszcie Włost

stryj Dzierżykraja VI Michałowicza (1244) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Wojak. Wojak z Druszkowa należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Wojciech. Wojciech IV ojciec Pakosława VII (1210), należy do rodu Awdańców; Wojciech X Stefanowicz z Mstyczowa (1224) należy do rodu Lisów; Wojciech XIII Witowicz (1228), Wojciech XXII Włoszczowicz z Graboszowa (1287), Wojciech XXX (1338) i XXXVI (1359) Krystynowicze z Turbii należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów; Wojciech XXIII ze Żmigrodu, wojewoda sandomirski (1306) do rodu Bogoryów; Wojciech XXIV Nosdrak, stolnik krakowski (1306), do rodu Rawiczów; Wojciech XXXV Koluszko z Morawicy (1356) do rodu Starzów małopolskich; wreszcie Wojciech XXXVIII Mścigniewowicz z Bożegodaru (1362) do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Korezaków.

Wojśław, Wojen, Wojek, Wojak. Imię Wojśław jest przedewszystkiem rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe. I tak Wojśław I stolnik Władysława Hermana a piast Bolesława Krzywoustego, Wojśław X Lutosławowicz (1212), Wojśław XII Bogusławowicz (1224), Wojśław XV Wydźdźyc, koniuszy sandomirski (1245), Wojśław XVIII Broniszowicz (1252) i t. d., należą wszyscy do rodu Lubowlitów-Ogniwów; tylko Wojśław XVI z Piechanina (1246) brat biskupa Pawła Przemankowskiego, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców i Wojśław XXXV ze Swoszowic (1364) należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Ławszowitów-Strzemieńczyków.

Wszebor. Imię Wszebor jest tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe.

Wydźga (Wit). Imię Wydźga jest również tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe.

Wysz i Wyszek. Wysz II Budziwojowicz (1220) należy do rodu Sulimów, Wysz III z Niegowici (1255)

do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Zaklika. To imię jest przedewszystkiem rodowi Starzów małopolskich właściwe; i tak Zaklika I Żegocie (1292), Zaklika II z Poręby Zakliczynej i Zaklika III (1363) należą do rodu Starzów małopolskich; tylko Zaklika IV Janowicz z Rudna (1364) należy do rodu Syrokomlów.

Zawisza. Imię Zawisza jest przedewszystkiem rodowi Starzów małopolskich właściwe. I tak: Zawisza II z Sieciechowic (1325), Zawisza III Czestkowicz (1329) i Zawisza VIII z Jodłownika (1361) należą do rodu Starzów małopolskich; ale Zawisza VII Gamrat (1352) należy do rodu Sulimów, zaś Zawisza IX Dobiesławowicz (1364) do rodu Porajów.

Zbygniew. Imię Zbygniew jest przedewszystkiem rodowi Szreniawów właściwe; ale Zbygniew V z Brzezia (1309) i Zbygniew XII z Brzezia (1350) należą do rodu Zadorów.

Zdzisław. Zdzisław VII Włostowicz należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, zaś Zdzisław ojciec Wita XI do rodu Swiebodziców-Gryfów.

Żegota. Imię Żegota jest zwłaszcza rodowi Starzów małopolskich właściwe.

Żyra. Imię Żyra przychodzi tylko w rodzie Lubowlitów-Ogniwów.

I.

Przedniejsze rody małopolskie w dobie piastowskiej.

§. 1. Ród Lubowlitów-Ogniwów.

Nie ulega wątpliwości, że ze wszystkich rodów szlacheckich polskich wieków średnich, ród Lubowlitów-Ogniwów, acz heraldykom i historykom naszym zgoła nieznanym, przecież najpotężniejszym był rodem szlacheckim polskim w dobie piastowskiej. Przewyższał on potęgą swą o wiele wszystkie inne nawet bardzo potężne rody szlacheckie polskie.

Możemy stwierdzić dowodami, że w ciągu XII i XIII wieku przeważna ilość najwyższych dostojenstw i urzędów w ręku członków rodu Lubowlitów-Ogniwów spoczywała.

Przyczyną tej potęgi było wczesne liczne rozrozdzenie członków tego rodu. Bo kiedy za panowania Krzywoustego rycerstwo uposażone zostało ziemią, a to uposażenie dokonywane zostało nie rodami całami, lecz pojedynczymi członkami rodów, to rzecz prosta, że im więcej członków który ród liczył, tem więcej dóbr ziemskich przypadło w udziale takiemu rodowi.

Jak zaś licznie rozrodzonym był ród Lubowlitów-Ogniwów już za czasów Bolesława Krzywoustego, dowód mamy w tem, że liczba dworów założonych przez członków rodu Lubowlitów-Ogniwów za czasów panowania Bolesława Krzywoustego dochodzi prawie dwustu; z czego wynika, że podówczas musiało żyć współcześnie przynajmniej kilkudziesięciu członków tego rodu.

Imiona, jakie w rodzie Lubowlitów-Ogniwów najpospoliciej są używane, a za których śladem będziemy wydobywać z licznej rzeszy szlachty polskiej doby piastowskiej, te osoby, które do rodu Lubowlitów-Ogniwów bądź na pewno, bądź przynajmniej z wielkiem prawdopodobieństwem należą, są: Sulisław, Świętosław, Wojsław, Włost, Trojan, Wszebor, Włodzimierz, Leniart, Krystyn, Żyra, Sasin, Giedko, Wit i Wydźga, Mściw i Mściwój, Piotrek, Mikołaj, Mirosław, Bień, Chocimir, Pełka, Spycimir, Mieczsław i t. p.

Na tej podstawie zestawiamy następujący szereg członków rodu Lubowlitów-Ogniwów z doby piastowskiej:

Giedko I¹⁾. Kiedy na początku IX wieku Polacy drewińscy, uciskani przez Sasów z Zachodu a przez duńskich Skandynawców z Północy, postanowili opuścić swoją ówczesną ojczyznę Drevinię, położoną po prawym brzegu Łaby, u uścia tejsze do morza i w tym celu wsiadłszy na swoje korabie, puścili się w podróż brzegiem morza północnego, aby sobie poszukać nowej ojczyzny, natrafiwszy na uście rzeki Odry do morza, wpłynęli natychmiast wzorem Normanów skandynawskich w koryto tejsze rzeki, a następnie w koryto rzeki Warty, i na obszarach późniejszej Wielkopolski wylądowali, tu sobie nową ojczyznę założyć zamierzając. Że zaś kraj nad Wartą położony, był już, acz rzadko, zaludniony przez plemię Lechitów wiślańskich, przeto, aby się w tej nowej ojczyźnie utrzymać, pobudowali sobie w niewiel-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 23.

kiej odległości trzy grody, w których się jako załoga osiedlili. Grodami temi były: Gniezno (a raczej pierwotnie Kniezno, stolica kniazia), Poznań i Giecz czyli pierwotnie Giedecz albo Gdecz.

Nazwiska tych grodów wskazują imiona ich założycieli a zarazem pierwszych grododzierzców. Więc Gniezno a raczej Kniezno wskazuje, że tu była stolica kniazia czyli księcia wojewody, Popiela Chwościszka; Poznań wskazuje jako swego założyciela i pierwszego grododzierzcę Poznana, do którego jeszcze później powrócimy, zaś Giecz czyli Gdecz Giedkę.

Otóż imię Giedko jest tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe i w tym tylko rodzie używane. Wobec czego w owym Giedce I, założycielu i pierwszym grododzierzcy grodu Giecza czyli Gdecza, znajdujemy najstarszego członka rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Spicymir I¹⁾. Kiedy młoda monarchia Popielidów, założona nad Wartą, a złożona tylko z jednej klasy społecznej, wojów czyli włodyków, osadzonych po grodach, gdyż całe plemię stało pod bronią, poczęła rozszerzać swoje granice, budowano zaraz wzdłuż tych nowych granic nowe grody rubieżowe, które w miarę stopniowego posuwania się granic dalej i budowania dalszych grodów, stawały się z grodów rubieżowych grodami śródkrajowemi. Jednym z najstarszych takich grodów rubieżowych rozrastającego się państwa Popielidów, który się wcześniej w gród śródkrajowy przedzierzgnął, był Spicymirz. Położony o kilka mil od Gniezna w kierunku północno-wschodnim ku Wiśle, oznaczał on niewątpliwie rubież drugiego z kolei zaboru Popielidów, tak że jeśli osiedlenie się drewińskich Polaków nad Wartą czyli założenie państwa Popielidów położymy na początek IX wieku, czyli na pierwsze pokolenie szlachty polskiej, to

1) Rycerstwo polskie tom II, str. 23.

założenie grodu Spicymirza mogło nastąpić już w drugim pokoleniu.

Nazwa Spicymirz wskazuje, że założycielem i pierwszym grodoziercą tego grodu był Spicymir. Otóż imię Spicymir jest zwłaszcza w rodzie Leliwitów używane, któryto ród jest linią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów i od tego swego szczepowego rodu imię Spicymir odziedziczył. Że zaś w chwili założenia grodu Spicymirza ród Leliwitów jeszcze nie istniał, przeto ów Spicymir założyciel grodu Spicymirza mógł być tylko członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów i należał do drugiego pokolenia szlachty polskiej. Że zaś Giedko I należał do pokolenia pierwszego, przeto nie jest bynajmniej wykluczoną możność, że Spicymir I, założyciel grodu Spicymirza, był synem Gedki I, założyciela Gdecza.

Z następnych czterech pokoleń nie mamy żadnego śladu członków rodu Lubowlitów-Ogniwów i zjawiają się takowe dopiero w siódmym pokoleniu, czyli za czasów Bolesława Chrobrego.

Występuje mianowicie w r. 1015 niejaki Stojgniew, poseł Bolesława Chrobrego do cesarza ¹⁾.

Stojgniew I ²⁾. Otóż co do tego Stojgniewa nie mamy zresztą najmniejszych innych wiadomości, z którychbyśmy wyciągać mogli wnioski, do jakiegoby rodu szlacheckiego polskiego należał i ograniczeni jesteśmy jedynie do wniosków, jakie się z samego imienia Stojgniew wyprowadzić dają.

Otóż z epoki piastowskiej znamy jeszcze następujących Stojgniewów albo Stogniewów. I tak:

Stojgniew II zapisany jest w albumie konfraternii klasztoru lubińskiego, w epoce pomiędzy rokiem 1134 a 1150; onto prawdopodobnie jest założycielem dworu Stojgniewice w powiecie miechowskim, par. Proszowice;

¹⁾ Monumenta Poloniae historica I, 296.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 200.

Stogniew III pieczętarz nadworny, występuje w r. 1259;

Stogniew IV, którego synowie Nankier II i Piotr CXXI Stogniewowicze występują w r. 1327, a który przeto jeszcze do piętnastego pokolenia należy; wreszcie

Stogniew V ze Sniekoz, występujący w r. 1362.

Co do tych wszystkich Stogniewów nie posiadamy żadnych zresztą szczegółów, któreby wskazać mogły, do jakiegoby ich rodu odnieść należało. Wyjątek stanowi jedynie tylko Stogniew IV, o którym mamy bliższą wiadomość.

I tak w r. 1327 odstępuje Spicymir wojewoda krakowski dział Nankiera i Piotra, synów tegoż Stogniewa IV, w Dębianach Leniartowi Dzierżysławowiczowi za połowę Tarnowa. Reszta Dębian należy do owego wojewody Spicymira. Fakt, że wojewoda Spicymir sprzedaje owe działy Stogniewowiczów w Dębianiach, a zatem rzecz cudzą, niepowołując się na żadne pełnomocnictwo, dowodzi, że wojewodzie Spicymirowi musiało służyć do tego prawo z tytułu pokrewieństwa, to jest że wojewoda Spicymir musiał być stryjem a w skutek tego i opiekunem owych Stogniewowiczów i w charakterze opiekuna i zastępcy prawnego owe działy w Dębianach swoich pupilów pozbył. Ponieważ zaś wojewoda Spicymir należy do rodu Leliwitów, który się dopiero niedawno jako gałąź boczną od rodu szczepowego Lubowlitów-Ognowów oderwał, przeto ci dwaj synowie Stogniewa IV Nankier i Piotr należą albo do rodu Leliwitów albo prawdopodobniej jeszcze do rodu Lubowlitów-Ognowów. Z tego pokazywałoby się że ów Stogniew IV był członkiem rodu Lubowlitów-Ognowów, że imię Stogniew jest w rodzie Lubowlitów-Ognowów używane, że zatem i naszego Stogniewa I, posła Bolesława Chrobrego do cesarza w r. 1015, do rodu Lubowlitów-Ognowów zaliczyć należy.

Wszebor ¹⁾. Na jednym denarze Bolesława Chro-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 200.

brego, pochodzącym z ostatnich lat jego panowania, znajduje się po stronie odwrotnej napis VSEBOR albo VSEBOR DVX. Inny denar Władysława Hermana z napisem SETECH wskazuje, że na monetach oprócz imienia księcia panującego, kładziono acz bardzo rzadko, także imiona palatynów, a to z tego powodu, że do urzędu palatyna należało także zawiadownictwo skarbem monarszym a więc i bicie monety, że zatem palatyn był za dobroć monety odpowiedzialnym.

Wobec tego ów Wszebor na denarku Bolesława Chrobrego musiał być palatynem tegoż króla, w ostatnich latach jego panowania. Dodany jednak na niektórych denarach wyraz DVX wskazywałby na naczelnego wojewodę „*princeps milicie*“; gdy atoli bicie monety z urzędem naczelnego wojewody w żadnym zgoła nie zostaje związku, przeto ów szczegół tak tłumaczyć należy, że ów Wszebor był nietylko palatynem dworu Bolesława Chrobrego, ale także i naczelnym wojewodą (*princeps milicie, dux*).

Otóż imię Wszebor jest tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe i w innych rodach nie pojawia się wcale; wobec czego naszego Wszebora I palatyna i naczelnego wojewodę Bolesława Chrobrego do rodu Lubowlitów-Ogniwów zaliczyć musimy. Należy on jeszcze do siódmego pokolenia.

Mieczsław I¹⁾. Jest on zrazu cześnikiem na dworze Mieszka II Bolesławowicza, następnie prawdopodobnie komesem prowincyi mazowieckiej, po śmierci Mieszka II uzurpatorem mazowieckim, ginie zapewne w r. 1047 podczas wyprawy Kazimirza Restauratora przeciw niemu przedsięwziętej, a należy do siódmego pokolenia szlachty polskiej.

Gdy imię Mieczsław jest tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe i w żadnym innym rodzie szlache-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 209.

kim w dobie piastowskiej używanem nie jest, przeto naszego Mieczysława I do tegoż rodu Lubowlitów-Ognowów zaliczyć winniśmy.

Sulisław I¹⁾. W roku 1071 przebywa Bolesław Śmiały w Miśnii, a przy jego boku znajduje się trzech rycerzy polskich: Przybysław, Sulisław i Wisław. Nie ulega wątpliwości, że ci trzej rycerze są członkami najdostojniejszych podówczas rodów szlacheckich polskich; że zaś do najdostojniejszych rodów należał także ród Lubowlitów-Ognowów, przeto pomiędzy owymi trzema rycerzami powinien się znaleźć także członek tegoż rodu.

Któryby jednak z tych trzech rycerzy należał do rodu Lubowlitów-Ognowów, na to pytanie mogą nam dać odpowiedź tylko imiona rycerzy. I tak Wisław jest imię rodowi Odrowążów przedewszystkiem właściwe. Rycerz Wisław przeto towarzyszący Bolesławowi Śmiałemu w Miśnii, to niewątpliwy członek rodu Odrowążów.

Wobec tego tylko albo Przybysław albo Sulisław mógłby być członkiem rodu Lubowlitów-Ognowów. Na nieszczęście oba imiona i Przybysław i Sulisław przychodzą w rodzie Lubowlitów-Ognowów, tylko że imię Sulisław przychodzi w tym rodzie i częściej i dawniej jak Przybysław, zaś imię Przybysław i później i rzadziej jak Sulisław.

Wobec tego zaliczamy owego Sulisława, towarzyszącego Bolesławowi Śmiałemu w r. 1071 w Miśnii, do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Prawdziówna²⁾. Wedle kroniki Boguchwała miał Władysław Herman niesłubną żonę z rodu Prawdziów, z którą spłodził syna Zbygniewa.

Ród Prawdziów jest gałęzią boczną linii mazowieckiej rodu Lubowlitów-Ognowów. Przemawiają za takim

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 210.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 217.

przypuszczeniem dwa fakta. Pierwszy, że lew w herbie Prawdziców dzierży ogniwo Lubowlitów-Ogniwów w swej łapie, któreto ogniwo późniejsi heraldycy mylnie jako prawdę (drewniany półmisek) przedstawiają; powtóre że najznakomitszy reprezentant rodu Prawdziców w wiekach średnich, Sasin Nieborowski kasztelan sochaczewski (1422), nosi imię Sasin, które jest przedewszystkiem rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe.

Z tego wynika, że ród Prawdziców jeszcze w ciągu XI wieku oderwał się od swego pnia głównego, rodu Lubowlitów-Ogniwów, że zatem ród Prawdziców jest najstarszą gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Wojśław I¹⁾ zrazu stolnik Władysława Hermana, następnie piast Bolesława Krzywoustego, występuje po raz ostatni jako świadek na przywileju legata Idziego dla klasztoru tyńskiego, pomiędzy r. 1119 a 1124. Miał on dwie żony: pierwszą była Kiełczówna i z tą miał dwóch synów: Janusza I i Trojana I Wojśławowiczów, o których niżej; drugą Dobiechnę Kilianównę, z którą nie miał żadnego potomstwa.

Imię Wojśław jest tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów i jego gałęziom bocznym właściwe; w innych rodach nie przychodzi ono wcale: wobec czego i my naszego Wojśława do rodu Lubowlitów-Ogniwów zaliczyć musimy.

Wojśław I mógłby być synem Sulisława I, a można go zaliczyć albo do dziewiątego albo do dziesiątego pokolenia, gdyż w obu pokoleniach występuje.

Świętosław I. Rocznik krakowski zowie ojca Piotrka Włosta Świętosławem²⁾. Dawniej powątpiewałem w autentyczność tej relacji, a to z powodu, że Piotrek Włost miał być przecież z pochodzenia Duńczykiem; ojciec przeto jego mógł tedy nosić tylko imię skandynawskie,

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 219.

²⁾ Monumenta Poloniae historica II, 833.

ale nigdy polskiego. Skoro się jednak pokazało, że duńskie pochodzenie Piotrka Włosta należy uważać jako wierutną bajkę, do czego niżej jeszcze powrócimy, to już nie stoi na przeszkodzie, aby ową wiadomość Rocznika krakowskiego, iż ojcem Piotrka Włosta był Świętosław, uznać za autentyczną, tem bardziej, gdy imię Świętosław jest rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe a i syn Piotrka Włosta zwał się Świętosławem.

O tym Świętosławie I atoli żadnej zresztą w źródłach nie spotykamy wzmianki. Skoro jednak syn jego Piotrek Włost należał do rodu Lubowlitów-Ogniwów, o czym niżej, to i on do tegoż rodu należeć musiał; a skoro Piotrek Włost zaliczony został do pokolenia dziesiątego, to jego jako ojca zaliczyć musimy do pokolenia dziewiątego. Będzie on w takim razie współczesnikiem Wojsława I; może być jego bratem stryjecznym a nawet rodzonym, i wraz z nim synem Sulisława I.

Oprócz syna Piotrka Włosta miał ten Świętosław prawdopodobnie jeszcze drugiego syna Bogusława I a może jeszcze i trzeciego, mianowicie Włosta II.

Przedwój I zapisany w album konfraternii klasztoru lubińskiego pomiędzy najstarszymi dobroczyńcami tego klasztoru.

Werszowce. W roku 1108 Świętopełk książę czeski wymordował najdostojniejszych członków rodu Werszowców, mianowicie Mutykę (Męcinę) z dwoma synami, dalej Unisława, Domasława i Bożeja z synem Borsakiem. Reszta Werszowców zdołała uciec do Polski, gdzie od Bolesława Krzywoustego życzliwie przyjęta, wzrosła w obszerne posiadłości grodów, miast i dóbr, i zarzucawszy stare nazwisko Werszowców, Rawiczami zwać się poczęła. Tak opowiada Długosz.

Nie podaje jednak, ilu było tych Werszowców, którzy się schronili do Polski i jakie były ich imiona. Nie trudno nam będzie tę lukę w wiadomościach Długo-

szowych uzupełnić. Kiedy mianowicie owi zbiegli Werszowcy przybyli do Polski, odbywało się właśnie pierwsze zakładanie dworów szlacheckich, którego charakterystyczną cechą było to, że te nowozałożone dwory brały swe nazwy od swych założycieli, jak np. od Prandoty Prandocin, od Mikory Mikorzyn, od Kromoły Kromołów, od Bodzety Bodzęcin i t. d.

Otóż gdy przybyli do nas owi zbiegli Werszowcy, to i oni wzorem reszty szlachty polskiej musieli sobie pozakładać swoje dwory a w nazwiskach tych dworów tkwić będą imiona zbiegłych Werszowców.

Wiadome nam są imiona właściwe rodowi Rawiczów, któryto ród założony został właśnie przez owych zbiegłych Werszowców, są to przedewszystkiem imiona: Warsz, Gowor i Goworek, Męcina, Bożej i Grot. Otóż poszukując na obszarach dawnej rzeczypospolitej polskiej dworów, któreby swe nazwy od powyższych imion brały, znajdujemy Warszów i Warszawę, Goworowo, Gowarczów, Gowarczynę i Goworków, dwie Męciny, dwa Bożejewa i Bożejewice wreszcie Grotkowice, dwa Grotkowy i jedno Grotkowo.

Wynikałoby stąd, że pięciu członków czeskiego rodu Werszowców, mianowicie Warsz, Gowor, Męcina, Bożej i Grot schroniło się do Polski i tu dało początek rodowi szlacheckiemu polskiemu Rawiczów.

Nie trzeba jednak zapominać, że kiedy owi pięciu Werszowców schronili się do Polski, to oni byli tylko szlachtą czeską a nie polską, że zatem w Polsce żadnych praw nie mieli, gdyż szlachta cudzoziemska jako taka, choćby nie wiem jak dostojna, żadnych praw w Polsce nie posiadała, a wszystkie prawa koncentrowały się jedynie w ręku szlachty rodzimej polskiej.

Szlachcic cudzoziemski, chcąc posiadać w Polsce prawa służące szlachcie polskiej, musiał się poprzód postarać o uzyskanie polskiego szlachectwa. To szlachectwo polskie można było zwyczajem w owych czasach prakty-

kowanym, uzyskać jedynie drogą adoptacji, to jest w ten sposób, iż którykolwiek z dawnych rodów szlacheckich polskich szlachcica owego cudzoziemskiego do swego rodu i herbu adoptował.

Otóż jeśli potomkowie zbiegłych do Polski Werszowców stanowią później ród szlachecki polski Rawiczów, to mamy w tem niechybny dowód, iż owi Werszowce zostali do któregoś ze starych rodów szlacheckich polskich adoptowani. Ale do którego?

W tej mierze powinien nam dać odpowiedź herb rodu Rawiczów, skoro adoptacya dokonywała się do rodu i herbu.

Ale herb Rawiczów przedstawia królowę na niedźwiedziu, jest więc herbem zachodnio-europejskim, jakie szlachta polska dopiero od początku XIV wieku przybierać poczęła. Przedtem używała szlachta polska miasto herbów, prastarych stannic runicznych. W roku więc 1108 kiedy owi pięciu Werszowców zbiegli do Polski, herb Rawicz (królowa na niedźwiedziu) nie był jeszcze znany, a ówczesna szlachta używała tylko stannic runicznych; więc i owi Werszowce skoro tylko przez jakiś ród szlachecki polski adoptowani zostali, musieli przyjąć stannicę runiczną tego rodu, który ich adoptował, jako swoją stannicę. Jeśli tę stannicę uda nam się odnaleźć, to potrafimy dojść, któryto dawny ród szlachecki polski adoptował czeskich Werszowców, zbiegłych do Polski, do swego rodu i herbu.

Otóż na szczęście dochowała nam się ta stannica runiczna, jakiej ród Rawiczów używał w Polsce przed tem, zanim przyjął herb Rawicz, na modłę zachodnio-europejską uformowany a przedstawiający pannę na niedźwiedziu.

Stannica ta widnieje na pieczęci Warsza kasztelana krakowskiego z r. 1278 i wygląda tak: a jestto tylko odmiana stannicy rodu Lubowli-

tów-Ognowów, która wyglądała tak:
z czego się okazuje, że ród Wer-
ców czeskich do rodu szlacheckiego
skiego Lubowlitów-Ognowów ado-
wany został.

i tak:
szow-
pol-
pto-

Należy przeto ród szlachecki polski Rawiczów uważać jako adoptowaną gałąź boczną rodu Lubowlitów-Ognowów.

**Mścigniew I, Mściwój I, Bodzęta I, Smył I, Woj-
sław II, Krzystoń I i Sulisław II (Sułek)** ¹⁾, ci wszyscy
zapisani w album konfraternii klasztoru lubińskiego, po-
między rokiem 1113 a 1125, po imionach sądząc, na-
leżą do rodu Lubowlitów-Ognowów.

Sulisław pod imieniem Sułek świadczy między
rokiem 1119 a 1124 na przywileju legata Idziego dla
klasztoru tynieckiego.

N. N. ojciec Wszebora II Starszego. W jedenastem
pokoleniu występuje Wszebor II, naczelny wojewoda
podczas wyprawy węgierskiej w r. 1138. On to zapewne
jest wspomniany w album konfraternii klasztoru lubiń-
skiego pod przekreśconem imieniem Swiebor pomiędzy la-
tami 1113 a 1125.

Ten Wszebor II, niewątpliwy członek rodu Lu-
bowlitów-Ognowów, musiał mieć ojca, którym nie był
ani Wojśław I ani Świętosław I, a który jednak był
im współczesny i musiał być conajmniej ich bratem stry-
jecznym, a mógł być nawet ich bratem rodzonym i sy-
nem Sulisława I, skoro źródła zowią Wszebora II kre-
wnym Piotrka Włosta.

Piotrek Włost Świętosławowicz ²⁾. Występuje on
poraz pierwszy jako świadek na przywileju legata Idziego
dla klasztoru tynieckiego, między r. 1119 a 1124; na-
stępnie występuje w latach 1139 i 1149 a umiera

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 226, 227.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 228.

w r. 1153. Bliższe szczegóły odnoszące się do jego życia, rodu i rodziny, skreśliłem w tomie II Rycerstwa polskiego wieków średnich (str. 228—244), dokąd łaskawego czytelnika odsyłam. Tu tylko powrócić muszę do rzekomo duńskiego pochodzenia Piotrka Włosta, gdyż ten szczegół wymaga wyjaśnienia i sprostowania.

Pochodzenie duńskie Piotrka Włosta polega na relacji kroniki tak zwanej Bogufałowej, która pod r. 1109 o jego przybyciu z Danii wspomina.

Ja z uwagi, że kronika Bogufałowa nie zbyt odległą była od czasów Piotrka Włosta, wierzyłem zrazu w duńskie onegoż pochodzenie, któremu jedynie słowiańskie imię ojca Piotrkowego „Świętosław“, mogło stać na przeszkodzie. Że zaś to imię ojca Piotrkowego, zamieszczone w Roczniku krakowskim, zostawało w sprzeczności z kroniką Kadłubka, która Piotrka zowie Włostowiczem (*Wlostides*), a zatem synem Włosta, więc uznając większą wiarygodność kroniki Kadłubka, puściłem wiadomość Rocznika krakowskiego o ojcu Piotrkowym rzekomo Świętosławie w wątpliwie. To wszystko było tak długo możebnem, dopóki uchodziło za pewne, że polskie imię Włost jest skróconą formą imienia Włodzimierz. Imię Włodzimierz bowiem odpowiada skandynawskiemu imieniu Waldemar; Włodzimierz przeto może być Duńczykiem. Skoro się jednak z autentycznych źródeł średniowiecznych okazało, że imię Włost w żadnym zgoła związku nie zostaje z imieniem Włodzimierz, ale jest w rzeczywistości tylko skróconą formą imienia Włosćibor, cała powyższa kombinacya o duńskim pochodzeniu Piotrka Włosta przysła jak bańka mydlana. Czy bowiem ojciec Piotrka zwał się Włosćiborem, czy Piotrek sam nosił takie polskie imię obok chrześcijańskiego, a ojciec jego zwał się Świętosławem, to żaden Duńczyk ani Włosćiborem ani Świętosławem zwać się nie mógł, bo to są nie skandynawskie, lecz czysto polskie imiona. Tak tedy upadła duńskość Piotrka Włosta z kretesem

i tak jego jako i jego ojca należy ze względu na imiona Włoscibor i Świętosław uważać za rodowitych Polaków. Nie ma też więcej najmniejszego powodu do powątpiewania w relację Rocznika krakowskiego, że ojciec Piotrka zwał się Świętosławem, skoro i syn Piotrka Świętosławem się zwał i imię to tak często w tym rodzie się powtarza.

Lecz gdy w każdej bajce tkwi kropla prawdy, przeto i w tej duńskości Piotrka musi tkwić kropla prawdy; niedarmo przecież różne rody, używające herbu Łabędź, a zatem potomkowie Piotrka Włosta, od prastarych czasów po dziś dzień przydomku Dunin używają.

Otóż jestem zdania, że ten przydomek Dunin dostał się naszemu Piotrkowi Włostowi Świętosławiczowi z tego powodu, ponieważ on w młodych swych latach dla wyćwiczenia się w rycerskiem rzemiośle odbywał podróż do Danii, i stąd Duninem albo Duńczykiem go przezwano. Mamy inny podobny przykład na Stanisławie z Brzezia, żyjącym około połowy XIV w. przodku rodziny Lanckorońskich, a z ojca, dziada i pradziada rodowitym Polaku, którego mimoto nawet w aktach urzędowych Wenetą zwano, widocznie dla tego, że kiedyś odbywał podróż do Wenecyi.

Uporawszy się z duńskością Piotrka Włosta, mamy jeszcze inną sprawę do rozwiązania, mianowicie, czy on, jak chcą heraldycy nasi, należy do rodu Łabędziów? Fakt że źródła nazywają Wszebora krewnym naszego Piotrka Włosta, dowodzi ponad wszelką wątpliwość, że nasz Piotrek Włost należał do tego samego co i Wszebor rodu, a zatem do rodu Lubowlitów-Ogniwów; fakt wszelako, że rodziny używające herbu Łabędź, używają zarazem przydomku Dunin, niemniej, że Dunin podkanclerzy koronny herbu Łabędź występuje już w roku 1414, że zatem przymianek Dunin w rodzie Łabędzi nie jest żadnem późniejszym zjawiskiem, lecz jeszcze z wieków średnich pochodzi, dowodzi, że ród Łabędziów

rzeczywiście od Piotrka Włosta Świętosławowicza się wywodzi.

Ród Łabędziów nosi w herbie Łabędzia, ale Łabędź jako herb nie jest dawniejszy nad początek XIV wieku, i Piotrek Włost żadną miarą łabędzia jako herbu używać jeszcze nie mógł. Natomiast nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż Piotrek Włost, mimo że należał do rodu Lubowlitów-Ogniwów przecież nie używał stannicy tegoż rodu, pierścienia przekrzyżowanego, lecz używał swojej własnej osobnej stannicy, wyobrażającej imię PETR9 w monogramie, której rysunek przechował Długosz, a która widnieje także na pieczęci Włodzimirza, wojewody krakowskiego, praprawnuka Piotrka Włosta.

Otóż jeśli nasz Piotrek miał osobną stannicę, to do tej stannicy musiało być także osobne zawołanie przywiązane; zawołanie Lubowla przywiązane do stannicy Lubowlitów-Ogniwów, nie mogło już być użyte do stannicy odmiennej Piotrka Włosta, gdyż dwie różne stannice nie mogły się jedną proklamacyą zwoływać, lecz musiały mieć dwie odmienne proklamacye. Skoro zaś potomkowie Piotrka Włosta używają proklamacyi Łabędź, to nie ulega wątpliwości, że to Piotrek Włost tę proklamacyę do stannicy swej przywiązał, a proklamacya ta później, gdy herby zachodnio-europejskie weszły u nas w modę a stare stannice runiczne porzucać zaczęto, dała powód do przyjęcia łabędzia jako herbu w miejsce monogramowej stannicy Piotrkowej. Prawdopodobnie więc Piotrka Włosta przezywano pospolicie Łabędziem.

Co się tyczy synów Piotrkowych, to tych było prawdopodobnie dwóch, mianowicie Świętosław czyli Konstanty, który ojca przeżył i wykończył po jego śmierci rozpoczęte przez niego budowle, oraz Idzi, który ojcu towarzyszył na wygnaniu, ale który prawdopodobnie umarł przed ojcem, skoro po śmierci ojca nie występuje wcale i nie bierze udziału wraz z bratem swym Święto-

stawem przy wykończeniu rozpoczętych przez Piotrka Włosta budowli.

Z tego wszystkiego wynikałoby, że Piotrek Włost był tym członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, który oderwawszy się od pnia głównego, dał początek osobnej gałęzi bocznej tegoż rodu, mianowicie rodowi Łabędziów, że zatem Piotrek Włost jest praojcem rodu Łabędziów.

Wszebor II ¹⁾. Wspomniany on jest najpierw w albumie konfraternii klasztoru lubińskiego między r. 1113 a 1125; w r. 1138 jest naczelnym wojewodą (*princeps milicie*) wyprawy Bolesława Krzywoustego na Węgry; obrońca młodszych synów Krzywoustego przeciw Władysławowi II, świadczy on na przywilejach Salomei i Bolesława Kędzierzawego dla klasztoru mogilnieńskiego, oraz na przywileju kardynała Humbalda z roku 1146 dla klasztoru trzemeszeńskiego, któremuto klasztorowi nadał kościół w Korczynie wraz z dwoma wsiami i innymi pożytkami, zaś klasztorowi wrocławskiemu na Piasku nadał wieś Oleśnicę.

W przywileju Bolesława Kędzierzawego dla klasztoru mogilnieńskiego zwany jest naczelnym wojewodą (*princeps milicie*), zaś w jednej zapisce krewnym komesa Piotrka Włosta.

W r. 1161 już on nie żyje, gdyż w tym roku występują już jego synowie Krystyn i Oto z Wierzbic ze Stefanem, prawdopodobnie stryjem swoim a bratem naszego Wszebora, albo też wujem.

Bogusław I Świętosławowicz ²⁾. We fragmencie notatki dotyczącej uposażenia klasztoru wrocławskiego N. P. Maryi na Piasku, a pochodzącym jeszcze z XII wieku, wspomniany jest Bogusław, jako brat komesa Piotrka Włosta. O Bogusławie tym milczą zresztą zu-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 245.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 287.

pełnie inne źródła historyczne. Jako brat Piotrka Włosta jest on oczywiście synem Świętosława I.

Jego synami są prawdopodobnie Włodzimierz i Leniart, występujący w dwunastym pokoleniu, a wnukami Świętosław Włodzimierzowicz i Świętosław Leniartowicz.

Marcin I Sułkowicz ¹⁾ świadczy wraz z ojcem swym Sułkiem czyli Sulisławem II na przywileju legata Idziego dla klasztoru tynieckiego, pomiędzy latami 1119 a 1124.

Zresztą o tym Marcynie Sułkowiczu milczą źródła dziejowe zupełnie; nie znamy więc ani jego dalszych losów, ani też potomstwa i czy wogóle jakie zostawił.

Stojgniew II, Sulisław III, Mikora I, Sławosz I, Wit I i Krzyston II ²⁾, zapisani są w albumie konfraternii klasztoru lubińskiego pomiędzy latami 1134 a 1150, a zatem należą do jedynastego pokolenia.

Stojgniewa II synowie Konrad i Mojek występują w r. 1177. Sulisława III syn Więclaw II Sulisławowicz występuje w r. 1189 na dworze Kazimirza Sprawiedliwego. Mikora I występuje jeszcze w latach 1145, 1149 i 1153. Jego synem będzie zapewne Mikora II występujący w r. 1175 jako benefaktor klasztoru lubiąskiego a później jako benefaktor klasztoru miechowskiego.

Sławosza I potomstwo nie jest znane; wnukiem zapewne jego będzie Sławosz albo Słabosz VI, benefaktor klasztoru buskiego, występujący w r. 1210.

Wit występuje jeszcze w r. 1161 na dworze Bolesława Kędzierzawego i Henryka sandomirskiego; a synem jego może być Wit II, zapisany w album konfraternii klasztoru lubińskiego pomiędzy rokiem 1170 a 1180.

Krzystonia II dalsze losy i potomstwo nie jest zgoła znane.

Janusz I Wojsławowicz ³⁾. Jest on synem Woj-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 249.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 250.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 256.

sława I, występuje w latach 1146 i 1161 a po raz ostatni w r. 1175.

Ze względu na Strzelno, które on nadał klasztorowi trzemeszeńskiemu, a gdzie później jego następcy ufundowali klasztor Premonstrantek, którego patronem jest później Krystyn palatyn mazowiecki, będzie on założycielem mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów, a zatem prawdopodobnie ojcem Żyry I palatyna mazowieckiego i Sasina I.

Trojan I Wojsławowicz ¹⁾, syn Wojsława I, występuje w r. 1145 i później. Syn jego, prawdopodobnie najstarszy, Piotr, wspomniany jest w dokumencie Gedki biskupa mazowieckiego, odnoszonym do r. 1206. Oprócz tego miał on jeszcze trzech młodszych synów, mianowicie Giedkę II biskupa krakowskiego, Wojsława IV i Trojana II.

Będzie on wedle wszelkiego prawdopodobieństwa praojcem małopolskiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Biernat I (Bernard) ²⁾ występuje w r. 1145.

Jego synem jest Sulisław Biernatowicz, występujący w roku 1189, w czem dowód, że nasz Biernat I w tym roku już nie żył.

Zdzisław I (Zdziesz) ³⁾ występuje w roku 1146 i później. Nekrolog klasztoru św. Wincentego nazywa go krewnym Piotrka Włosta. Zapisany on jest jeszcze w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy r. 1170 a 1180.

Swiebodzice. Około połowy XII wieku przybywa do Polski Jaksa książę braniborski na Kopaniku i tu się stale osiedla ⁴⁾.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 256.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 257.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 257.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 261.

Jego potomkowie dają początek rodowi szlacheckiemu polskiemu Swiebodziców-Gryfów.

Jaksa jakkolwiek był księciem panującym, to przecież w Polsce jako cudzoziemiec nie używał żadnych praw; aby zaś uzyskać prawa szlachcica polskiego, musiał być, jakto już poprzednio przy rodzie Werszowców wspomniałem, przez któryś z rodów szlacheckich polskich do rodu i herbu adoptowany. Że taka adoptacja Jakсы do jednego z rodów szlacheckich polskich nastąpiła rzeczywiście, dowód w tem, iż potomkowie jego, ród Swiebodziców Gryfów, są szlachtą polską.

Chodziłoby więc tylko o zbadanie, któryto ród szlachecki polski adoptował Jaknę do swego rodu i herbu. Poszukiwania w tym kierunku nie przedstawiają żadnych poważnych trudności. Wskutek adoptacji bowiem musiał Jaksa i jego potomkowie przyjąć herb a względnie znak staniczny adoptującego rodu. Otóż wystarczy odszukać i zbadać pieczęć któregośkolwiek członka rodu Swiebodziców-Gryfów z epoki przedherbowej, a wnet znajdziemy na niej znak stannicy adoptującego rodu.

Takich pieczęci mamy trzy: pieczęć Marka I wojewody krakowskiego (str. 25), pieczęć Marka II Markowicza również wojewody krakowskiego (str. 64), wreszcie pieczęć Klimunta VI Sulisławowicza także wojewody krakowskiego (str. 88). Pieczęcie Marka I i Klimunta VI przedstawiają znak zaniby połupierścień przecięty krzyżem, ale pieczęć Marka II Markowicza ten znak niezrozumiały, wyobraża bowiem pierścień przecięty krzyżem, a to jest stannica własna rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Wydo rodu nika stąd, że Jaksa został adoptowany szlacheckiego polskiego Lubowlitów-Ogniwów, co się poczęści tem tłumaczy, że on miał za żonę córkę Piotrka Włosta, właśnie najpotężniejszego

członka rodu Lubowlitów-Ognowów, był zatem z tym rodem już niejako spowinowacony.

Należy przeto ród Swiebodziców-Gryfów uważać jako adoptowaną gałąź boczną rodu Lubowlitów-Ognowów.

Krystyn albo **Krzystoń III** ¹⁾). Występuje on w latach 1149 i 1161. Fakt, iż on uposaża klasztor wrocławski św. Wincentego, fundacyę Piotrka Włosta, wskazuje, że on do tegoż samego co i Piotrek Włost rodu, to jest do rodu Lubowlitów-Ognowów należy.

Jego bratem jest:

Kanimir I ²⁾), o którym zresztą nic bliższego nie wiemy.

Teodor I ³⁾). Występuje on tylko raz, mianowicie w r. 1149 jako świadek przywileju Bolesława Kędzierzawego, wydanego dla klasztoru wrocławskiego św. Wincentego.

Imię Teodor jest tylko rodowi Swiebodziców-Gryfów właściwe, wobec czego po imieniu sądząc, moglibyśmy śmiało tego Teodora do rodu Swiebodziców-Gryfów zaliczyć; ale w r. 1149 nie istnieje jeszcze wcale ród Swiebodziców-Gryfów i istnieje dopiero Jaksa I, którego potomkowie z czasem ród Swiebodziców-Gryfów wytworzą. Zważywszy jednak, iż ród Swiebodziców-Gryfów był adoptowaną linią boczną rodu Lubowlitów-Ognowów i od tegoż rodu wziął swoją stannicę, przeto bliskiem jest przypuszczenie, że on i imiona dla swoich członków czerpał od rodu Lubowlitów-Ognowów, że przeto ów Teodor I do rodu Lubowlitów-Ognowów należy.

Bronisz I ⁴⁾). Występuje on raz tylko, mianowicie w r. 1149, nadając klasztorowi wrocławskiemu św. Wincentego wieś Górkę. Czy Bronisz brat Jarosta, zapisany

1) Rycerstwo polskie tom II, str. 265.

2) Rycerstwo polskie tom II, str. 265.

3) Rycerstwo polskie tom II, str. 266.

4) Rycerstwo polskie tom II, str. 266.

w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy rokiem 1170 a 1180, jest identyczną z naszym Broniszem I osobą, osądzić nie umiem.

Fakt, że nasz Bronisz uposaża klasztor wrocławski św. Wincentego, fundację Piotrka Włosta, jest wskazówką, że nasz Bronisz do tegoż samego, co i Piotrek Włost rodu, to jest do rodu Lubowlitów-Ogniwów należy. Popiera to przypuszczenie silnie fakt, że w roku 1230 występuje inny Bronisz, mianowicie Bronisz VII kasztelan czchowski, który jako syn Wojsława niewątpliwie do rodu Lubowlitów-Ogniwów należy.

Witosław I¹⁾. Występuje on tylko raz, mianowicie w r. 1149, nadając klasztoru wrocławskiemu św. Wincentego wieś Zasep.

To uposażenie fundacji Piotrka Włosta, oraz imię jego Witosław czyli Wit wskazuje, że on do rodu Lubowlitów-Ogniwów należy.

Wojsław III²⁾ zapisany jest wraz z ojcem i matką w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pod r. 1150. Zresztą o nim nic nie wiemy. Być może, iż on jest synem Wojsława II, występującym pomiędzy rokiem 1113 a 1125, a może nawet identyczną z tymże Wojsławem II osobą.

Żyrot albo **Żyra I**³⁾ zapisany jest w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pod r. 1150.

Mieczsław II⁴⁾ świadczy na przywileju Jana arcybiskupa gnieźnieńskiego z r. 1153, wydanym dla klasztoru Cystersów w Jędrzejowie.

Piotr II Bodzętowicz⁵⁾. Występuje on w latach 1153 i 1173, w którymto ostatnim roku zwany jest Starym. Ojcem jego będzie prawdopodobnie Bodzęta I, występujący pomiędzy r. 1113 a 1125.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 267.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 268.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 268.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 268.

⁵⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 270.

Potomstwo jego nie jest nam zgoła znane.

Lutysław I albo **Lusław** ¹⁾. Jest on tylko wspomniany w buli papieża Hadryana IV z r. 1154, iż nadał katedrze wrocławskiej wieś Rużowę.

Wszebor III ²⁾ Młodszy, komornik księcia Kazimirza Pogrobowca, występuje w latach 1161 i 1189; czyim on był synem nie jest wiadomo, prawdopodobnie był on synem Wszebora II, tyle pewna, że jego synem był Piotr III Wszeborowicz Stary, palatyn kujawski i kasztelan kruszwicki. Miał on wszelako jeszcze więcej synów, skoro w przywileju patriarchy jerozolimskiego dla klasztoru miechowskiego zanotowano, iż wdowa Wszeborowa nadała temuż klasztorowi za duszę jego i jego synów wieś Gołkowo. Jest on benefaktorem klasztoru wrocławskiego N. P. Maryi, a zatem krewnym Piotrka Włosta.

Włodzimierz I ³⁾ brat Leniarta I. Występuje on w roku 1177 na dworze Mieszka Starego; w buli papieża Celestyna III z roku 1193 zwany jest patronem klasztoru wrocławskiego św. Wincentego; jest on nadto benefaktorem tak tego klasztoru jakoteż klasztoru wrocławskiego N. P. Maryi, obu fundacyj Piotrka Włosta. Wynika stąd, iż on był bliskim krewnym tegoż Piotrka Włosta a prawdopodobnie jego bratankiem, synem Bogusława I a wnukiem Świętosława I; za czem zresztą przemawia także imię syna jego Świętosław.

Leniart XI ⁴⁾ brat powyższego Włodzimierza I. I on w buli papieża Celestyna III z r. 1193 zwany jest patronem klasztoru wrocławskiego św. Wincentego i on ma syna Świętosława, i on przeto będzie bratankiem Piotrka Włosta. Po raz ostatni występuje on w r. 1203.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 275.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 275.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 293.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 294.

Żyra II ¹⁾, palatyn mazowiecki. Występuje on w latach 1161, 1177 i 1187. W r. 1185 jest palatynem mazowieckim, a jeszcze za życia Bolesława Kędzierzawego był komesem Mazowsza i Kujaw, zaś po śmierci tegoż księcia został piastem jego nieletniego syna Leszka.

Skoro Żyro Dobromiłę żonę Wojsława I babką swą mieni, tedy był on wnukiem Wojsława I; że zaś z dwóch synów Wojsławowych Janusza i Trojana, Janusz jest praojcem linii mazowieckiej rodu Lublitów-Ogniwów, a Żyro jest właśnie członkiem tejże linii mazowieckiej, przeto Żyro jest synem Janusza I Wojsławowicza. Miał ten Żyra jeszcze brata rodzonego Sasina i syna Olta, o których niżej.

Sasin I ²⁾. Występuje on w r. 1161 na dworze Bolesława Kędzierzawego i Henryka sandomirskiego. Jego synem jest Giedko V biskup płocki; że zaś ten Giedko V jest spadkobiercą Żyrona palatyna mazowieckiego, przeto w tem dowód, że Żyro i Sasin byli braćmi rodzonymi. Ma on prócz Giedki V jeszcze trzech synów: Wita II biskupa płockiego, Pełkę IX biskupa krakowskiego i Mikołaja III palatyna krakowskiego.

Krystyn I Wszeborowicz ³⁾, jest synem Wszebora II Starszego i występuje tylko w r. 1161.

Oto I Wszeborowicz ⁴⁾, jest również synem Wszebora II Starszego, a bratem rodzonym codopiero wzmiankowanego Krystyna I i występuje również tylko w r. 1161.

Ilik albo **Wilk I** ⁵⁾ występuje w r. 1161 na dworze Bolesława Kędzierzawego i Henryka sandomirskiego.

Stefan I ⁶⁾. Jest on w roku 1161 wraz z synami Wszebora II Starszego: Krystynem i Ottonem na dwo-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 277.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 279.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 278.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 278.

⁵⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 279.

⁶⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 280.

rze Bolesława Kędzierzawego i Henryka sandomirskiego; występuje jeszcze w latach 1166 i 1177. Klasztorowi miechowskiemu nadał on wieś Goszczę. Występując niby opiekun Wszeborowiczów, wzbudzałby podejrzenie, iż jest ich stryjem czyli bratem Wszebora II, a zatem członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów. Imię jego Stefan atoli jest zgoła rodowi Lubowlitów-Ogniwów obce i wskazuje ród Lisów.

Być więc może, iż on nie stryjem lecz wujem był synów Wszebora II.

Świętosław I Piotrkowicz¹⁾. Jest on synem Piotrka Włosta i żony jego Maryi. Kronika wielkopolska tak zwana Boguchwałowa zowie go Konstantym. On po śmierci ojca wykończył rozpoczęte przez ojca budowę fundacyjne, co się przedewszystkiem odnosi do klasztoru wrocławskiego św. Wincentego.

Występuje on jeszcze w latach 1161, 1167 i 1173, a klasztorowi miechowskiemu nadał wieś Goszczę niższą.

Jego synem był prawdopodobnie Bodzęta II ojciec Świętosława a dziad Włodzimirza wojewody krakowskiego.

Świętosław II Włodzimirowicz²⁾. Jest on synem Włodzimirza I, prawdopodobnie brata Piotrka Włosta. Zresztą nic o nim bliższego nie wiemy.

Świętosław III Leniartowicz³⁾. Jest on synem Leniarta I, prawdopodobnie brata Piotrka Włosta. O nim również zresztą nic bliższego nie wiemy.

Włost III⁴⁾. Występuje ten Włost w r. 1145 nadając klasztorowi trzemeszeńskiemu wieś Włostowo, oczywiście swoje gniazdo rodowe, oraz w r. 1154 uposażając katedrę wrocławską kilku wsiami.

Nekrolog klasztoru wrocławskiego św. Wincentego podaje datę jego śmierci na dzień 2 marca i zowie go *heres huius loci*.

1) 2) 3) Rycerstwo polskie tom II, str. 280.

4) Rycerstwo polskie tom II, str. 283.

Takim dziedzicem klasztoru św. Wincentego był przedewszystkiem fundator onegoż Piotrek Włost. Otóż to nazwanie naszego Włosta dziedzicem klasztoru św. Wincentego, byłoby zupełnie usprawiedliwioną pokusą, aby naszego Włosta uznać za identyczną osobę z Piotrkiem Włostem. Przypuszczeniu takiemu stoi atoli na zawadzie fakt, że nasz Włost umarł 2 marca, podczas kiedy Piotrek Włost umarł notorycznie 16 kwietnia. Są to zatem dwie różne osoby.

Jeśli atoli nasz Włost nazwany jest dziedzicem klasztoru św. Wincentego, którego fundatorem był Piotrek Włost, to stąd wynika ta niechybna konsekwencya, że nasz Włost był nie tylko krewnym Piotrka Włosta, ale nadto tak bliskim krewnym, iż mógł po nim dziedziczyć, czyli że gdy Piotrek Włost miał potomstwo, nasz Włost musiał do tego potomstwa należeć.

Ale nasz Włost nie może być żadną miarą uważany za potomka Piotrka Włosta, gdyż jest mu współczesny; może być zatem tylko bratem rodzonym Piotrka Włosta a synem Świętosława I.

Jarost I i Bronisz II¹⁾ wraz z siostrą Żytosławą i matką Krystyną zapisani są w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy r. 1170 a 1180.

Wilk II, Bogusław II, Ciesząta I, Ramułt I, Witosław II, Wojsław IV, Wierzbięta I, Wit II, Zdzisław II, Bogusław III²⁾.

Wszyscy oni zapisani są w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy rokiem 1170 a 1180. Nie wiele też o nich wiemy. I tak:

Wilka II syn Piotrek V Wilkowicz występuje już w r. 1189 na dworze Kazimirza Pogrobowca; widocznie ojciec jego podówczas już nie żyje.

Ciesząta I będzie prawdopodobnie ojcem Wawrzyńca III a dziadem Ciesząty II Wawrzyńcewicza, którzy roz-

¹⁾ ²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 287.

poczynają gałąź boczną Połukoziców, oderwaną od rodu szczepowego Lubowlitów-Ogniwów.

Wierzbięta I i Zdzisław II będą prawdopodobnie synami Jaksy. Imię Wierzbięta jest bowiem tylko rodowi Swiebodziców-Gryfitów właściwe i żaden inny ród tego imienia nie używa. Tymczasem mimo, iż Swiebodzice-Gryfici są potomkami Jaksy, wobec czego Jaksa musiał mieć męskie potomstwo, przecież źródła nie podają nam zgola żadnej o synach Jaksy wiadomości.

Gdy więc imię Wierzbięta wskazuje niewątpliwie ród Swiebodziców-Gryfów, gdy nadto w chwili występowania naszego Wierzbięty mogli żyć dopiero synowie Jaksy, przeto musimy koniecznie tego Wierzbięte I uznać za syna Jaksy.

Co do Zdzisława II, to rzecz ma się następnie. W r. 1230 występuje Wit XI Zdzisławowicz, dziedzic dóbr Jaksice, który dobra te klasztorowi miechowskiemu nadaje. Jaksice są oczywiście gniazdem rodowym Jaksy; a jeśli je Wit XI posiada, to je po Jaksie odziedziczył. Ponieważ zaś sam nie jest synem Jaksy, lecz synem Zdzisława, przeto oczywiście odziedziczył dobra te przez głowę ojca swego Zdzisława, który w ten sposób byłby synem Jaksy. I to, że ten Wit XI Zdzisławowicz nadaje dziedziczne swoje Jaksice klasztorowi miechowskiemu, który był fundacją Jaksy, dowodzi, że nasz Wit Zdzisławowicz był członkiem rodu Jaksy, czyli należał do Swiebodziców-Gryfów. Otóż ten Zdzisław ojciec naszego Wita XI a Zdzisław II, to identyczne osoby.

Sulisław IV ¹⁾. Syn jego Więclaw II Sulisławowicz występuje w r. 1189 na dworze księcia Kazimirza Pogrobowca. On przeto sam należy do jedynastego jeszcze pokolenia.

Biernat II ²⁾. Syn jego Sulisław V Biernatowicz występuje w r. 1189 na dworze księcia Kazimirza Po-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 296.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 297.

grobowca; on przeto sam należy jeszcze do jedynastego pokolenia.

Wilk III ¹⁾. Syn jego Piotrek V Wilkowicz występuje również w r. 1189 na dworze księcia Kazimirza Pogrobowca.

Wit II ²⁾ biskup płocki, występuje w r. 1177 na dworze księcia Kazimirza Pogrobowca.

Jest on członkiem mazowieckiej linii rodu Lubowli-tów-Ogniwów, może być zatem synem albo Żyrona albo Sasina Januszowiczów. Co do Żyrona wiadomo, że miał syna Oltą. Ten Olt wszelako występuje tylko za życia ojca, lecz po śmierci Żyrona już się z nim nie spotykamy nigdy. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa zmarł ten Olt przed ojcem, skoro w dokumencie Wincentego Kadłubka biskupa krakowskiego z r. 1213 nie Olt, lecz Giedko biskup mazowiecki zwany jest spadkobiercą Żyrona. Z tego się okazuje ponad wszelką wątpliwość, że nietylko Olt zmarł przed swym ojcem Żyronem, ale nadto, że Żyro prócz Oltą żadnego innego syna nie miał.

Wobec tego Wit II mógł być tylko synem Sasina, brata Żyronowego, a bratem Gedki V biskupa płockiego.

Bogusław IV Nasławowicz ³⁾ świadczy na przywileju Mieszka Starego dla klasztoru mogilnieńskiego, noszącym niemożliwą datę roku 1103, a pochodzącym rzeczywiście z r. 1176.

Witosław III ⁴⁾ świadczy na przywileju Mieszka Starego z r. 1176.

Bodzęta IV ⁵⁾ świadczy na przywileju Mieszka Starego z r. 1177. Jest on prawdopodobnie synem Święto-

1) Rycerstwo polskie tom II, str. 296.

2) Rycerstwo polskie tom II, str. 298.

3) Rycerstwo polskie tom II, str. 292.

4) Rycerstwo polskie tom II, str. 292.

5) Rycerstwo polskie tom II, str. 293.

sława II Piotrkowicza a wnukiem Piotrka Włosta. Występuje jeszcze w r. 1212 wraz z trzema synami: Świętosławem V, Filipem I i Domasławem IX.

Konrad i Mojek Stojgniewicze ¹⁾ synowie Stojgniewa II zamieniają w r. 1177 z klasztorem lubiąskim wieś Stupię za wsie Boguniowo i Dobrogostowo. O ich potomstwie nie wiemy.

Jaksa II ²⁾ czyli Jaksoń, świadczy w r. 1178 na dworze Mieszka Starego. Z innych źródeł nie jest znany.

Giedko II ³⁾ biskup krakowski od r. 1166 do r. 1186. Jest on synem Trojana I Wojsławowicza a wnukiem Wojsława I i członkiem małopolskiej linii rodu Lubowitów-Ogniów. Ma on braci rodzonych: Wojsława IV i Trojana II.

Wojsław IV ⁴⁾ z Biechowa, brat rodzony Giedki biskupa krakowskiego a syn Trojana I Wojsławowicza. Zamienił on dwie wsie w ziemi wrocławskiej z biskupem wrocławskim za inne dwie wsie, które nadał klasztorowi miechowskiemu. Miał on trzech synów: Mikołę czyli Mikołaja XXIII, kanonika katedralnego krakowskiego (1233), Dobiesza III (1228), wreszcie Bronisza VII kasztelana czchowskiego (1230). Umiera w r. 1178.

Trojan II ⁵⁾ drugi brat rodzony Giedki biskupa krakowskiego a syn Trojana I Wojsławowicza. Umiera on w r. 1180, a ma syna Trojana XI (1210).

Olt I Żyrowicz ⁶⁾. Jest on synem Żyrona II palatyna mazowieckiego a wnukiem Janusza I Wojsławowicza, występuje zaś tylko za życia ojca swego i wraz z nim; po śmierci zaś ojca już go nie spotykamy wcale; widocznie zmarł jeszcze za życia ojca.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom III, str. 293.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 294.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 294.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 294.

⁵⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 295.

⁶⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 295.

Miał on dwóch synów: Giedkę VI podkomorzego nadwornego (1220) i -Wydżę podkoniuszego księcia Konrada mazowieckiego (1222).

Sulisław IV Biernatowicz, Więctaw II Sulisławowicz i Piotrek V Wilkowicz¹⁾ występują w r. 1189 na dworze księcia Kazimirza Pogrobowca.

Mikołaj III Sasinowicz²⁾, palatyn krakowski. Występuje on w latach 1187 i 1192; klasztorowi miechowskiemu nadaje dobra Jaksice i Rzeplice; po śmierci księcia Kazimirza Pogrobowca jest zagorzałym zwolennikiem małoletnich jego synów Leszka i Konrada przeciw uroszczeniom Mieszka Starego; ostatecznie wszelako przechodzi na stronę Mieszka Starego, a umiera w r. 1206. Jest on bratem rodzonym Pełki biskupa krakowskiego, a ma syna Mikołaja, który po nim bezpośrednio jest kilka lat również palatynem krakowskim.

Oznaczenie, czym synem mógł być Mikołaj III natrafia na nieprzewyciężone trudności. Tyle można przypuścić na pewno, że skoro jest członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów a jest najwyższym dostojnikiem małopolskim, tedy będzie członkiem małopolskiej linii Lubowlitów-Ogniwów. Za tem przemawia i to, że jego brat rodzony Pełka biskup krakowski, jest też najwyższym dostojnikiem duchownym małopolskim.

Imię jego syna Mikołaj i jego wnuka Mściw czyli Mściwniew, nie dostarczają najmniejszej wskazówki w tych poszukiwaniach.

W małopolskiej też czyli Trojanowej linii Lubowlitów-Ogniwów nie ma miejsca na naszego Mikołaja palatyna i jego brata biskupa Pełkę.

Niejakie światło na tę sprawę rzuca dokument Wincentego biskupa krakowskiego z r. 1213 dotyczący prebendy w Kijach. Mówi mianowicie w tym dokumencie

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 296.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 298.

biskup Wincenty, że prawo patronatu jednej prebendy w Kijach z palatyna Żyrona na jego spadkobiercę Giedkę biskupa mazowieckiego, a z biskupa Giedki na Pełkę biskupa krakowskiego przeszło. Giedko biskup mazowiecki był synem Sasina; jeśli przeto Pełka biskup krakowski dziedziczył po nim prebendę w Kijach, to musiał być jego najbliższym krewnym a więc przede wszystkim bratem rodzonym, gdyż gdyby był dalszym krewnym, toby bliższymi do dziedziczenia po nim byli synowie Olta Żyronowicza, jego bratankowie,

Jeśli zaś Pełka był bratem rodzonym Giedki biskupa mazowieckiego, tedy był synem Sasina I Januszowicza, a w takim razie i Mikołaj III palatyn krakowski, jako brat rodzony biskupa Pełki był też synem Sasina I Januszowicza.

Piotr VII Wszeborowicz Stary ¹⁾, syn Wszebora II Starszego, zrazu w r. 1151 palatyn Mieszka Starego, później w r. 1176 palatyn kujawski Bolesława Mieszko-wicza i grodzdzierzca kruszwicki. W drugim tomie Rycerstwa polskiego wyraziłem zdanie, że Piotr VII Wszeborowicz jest synem Wszebora III, skoro występuje dopiero po śmierci Wszebora III a w długie lata po śmierci Wszebora II, niemniej skoro jako synowie Wszebora II występują Krystyn i Otto. Otóż to przypuszczenie jest mylne: skoro bowiem nasz Piotr Wszeborowicz jest już w r. 1151 palatynem Mieszka Starego, tedy występuje o wiele wcześniej, jak Wszebor III, który dopiero w roku 1161 po raz pierwszy występuje, a zatem synem Wszebora III żadną miarą być nie może. Może być więc tylko w takim razie synem Wszebora II, który musiałby umrzeć przed r. 1151, skoro Piotr już w tym roku jako palatyn występuje.

Nic to nie ma do rzeczy, że w roku 1161 tylko Krystyn i Otto jako synowie Wszebora II występują,

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 301.

a naszego Piotra pomiędzy nimi nie ma. Piotr bowiem nie musiał być w roku 1161 na dworze Bolesława Kędzierzawego i Henryka sandomirskiego obecny, i owszem jako palatyn Mieszka Starego musiał być u jego boku; skoro więc Mieszek Stary nie podążył na owo poświęcenie kościoła w Łęczycy w r. 1161, to i nasz Piotr stawić się tam nie mógł.

Będzie on zatem starszym bratem Krystyna i Ottona Wszeborowiczów.

Umiera on przed r. 1195 a pozostawia syna Krystyna palatyna mazowieckiego. Był zaś benefaktorem klasztoru lubińskiego a fundatorem klasztoru Premonstrantek w Strzelnie.

Mikora II ¹⁾. Występuje on w r. 1175 jako uposażyciel klasztoru lubińskiego; później zaś nadaje klasztorowi miechowskiemu wieś Chełm nad Rabą z kościołem i dochodami, wieś Nieszkowice, sól w Bochni, Przewieczanach i Sidzinie, oraz karczmę Studenkę; klasztorowi lubińskiemu zaś, do którego na stare lata wstąpił, legował swe gniazdo rodzinne Mikorzyn.

Te dobra, jak Chełm, Nieszkowice i t. d., które nadał klasztorowi miechowskiemu, leżą wszystkie w żupie rodowej Lubowlitów-Ogniwów; w czem leży dowód, że nasz Mikora II do tegoż rodu należy. Jest on prawdopodobnie synem Mikory I; potomstwo wszelako jego nie jest znane.

Smył III Bodzętowicz ²⁾, syn Bodzęty II, jest powinowatym Jana arcybiskupa gnieźnieńskiego, któremu przed rokiem 1166 ustąpił dobra Ujazd z przyległemi wsiami, nadane następnie przez tegoż arcybiskupa klasztorowi Cystersów w Jędrzejowie.

Pełka IX Sasinowicz ³⁾ biskup krakowski, 1186

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 254.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 306.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 307, tom III N. 12.

† 1207. Był on bratem rodzonym Mikołaja III palatyna krakowskiego, musiał zatem tak jak tenże palatyn Mikołaj być synem Sasina I Januszowicza, tem bardziej, gdy dziedziczył po Giedce V biskupie płockim, który był również synem Sasina I Januszowicza.

Bień I (Benedykt)¹⁾. świadczy na podejrzanym dokumencie księcia Mieszka Starego z r. 1176. Zresztą o nim i jego potomstwie nic nie wiemy.

Bogusław V²⁾. Z synów jego dwaj snąć starsi: Świętosław i Przeclaw, występują w r. 1218, najmłodszy Wojsław XII w r. 1224. Może on jest jednak identyczny z Bogusławem IV Nasławowiczem, występującym w r. 1176.

Bronisz III³⁾. Synowie jego Marcin i Chwał występują na Kujawach w r. 1220.

Chocimir VII⁴⁾. Syn jego Mikołaj XXIV, ostatecznie kasztelan biecki, występuje w r. 1233. Jest on prawdopodobnie synem Świętosława III Leniartowicza.

Gosław I⁵⁾. Z synów jego starszy Włost występuje w r. 1218, młodszy Krzysz w r. 1230.

Janusz II⁶⁾. Syn jego Bogusza Januszowicz występuje w r. 1229 na dworze Bolesława Konradowicza, księcia mazowieckiego. Będzie on członkiem mazowieckiej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniów.

Jarost II⁷⁾. Syn jego Fał czyli Chwał występuje w r. 1225 na dworze księcia Leszka Kazimirowicza.

Wilk IV (Lupus)⁸⁾. Syn jego Jan występuje na

1) Rycerstwo polskie tom II, str. 312.

2) Rycerstwo polskie tom II, str. 312.

3) Rycerstwo polskie tom II, str. 313.

4) Rycerstwo polskie tom II, str. 314.

5) Rycerstwo polskie tom II, str. 318.

6) Rycerstwo polskie tom II, str. 320.

7) Rycerstwo polskie tom II, str. 320.

8) Rycerstwo polskie tom II, str. 322.

dworze księcia Konrada mazowieckiego w r. 1230, drugi Marcin Wilczek występuje w r. 1227.

Lutysław czyli **Lusław II**¹⁾. Syn jego Wojśław występuje w r. 1222 na dworze księcia Leszka Kazimirowicza.

Mieczsław III²⁾. Syn jego jeden Bogusza Mieczsławowicz występuje na dworze księcia Bolesława Konradowicza w r. 1229; zaś drugi syn Mikołaj w r. 1231 na dworze członków rodu Odrowążów. Będzie on członkiem mazowieckiej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Młodota I³⁾. Syn jego Krystyn występuje na dworze księżnej Grzymisławy w latach 1228 i 1230.

Piotrek X⁴⁾. Syn jego jeden Michał V Piotrkowicz występuje w r. 1220, drugi Tomasz z Wrocławia występuje na dworze księcia Leszka Kazimirowicza w roku 1224, trzeci Andrzej na dworze księcia Włodzisława Odonicza w r. 1233.

Pomian III⁵⁾. Syn jego Krystyn i żona Przybysława wspomnieni w przywileju księcia Konrada mazowieckiego z r. 1219. Będzie on członkiem mazowieckiej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Putysław albo **Pęclaw Bodzętowicz**⁶⁾. Syn jego jeden Baran, dziedzic Pełczysk występuje na dworze księcia Leszka Kazimirowicza w r. 1222, drugi Kryszan na dworze księżnej Grzymisławy w latach 1228 i 1230.

Fakt, że Baran Putysławowicz jest dziedzicem Pełczysk, gniazda rodowego Pełki, dowodzi, że on jest krewnym Pełki, że zatem do tej samej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów, co i tenże Pełka, biskup krakowski, należy.

1) Rycerstwo polskie tom II, str. 322.

2) Rycerstwo polskie tom II, str. 323.

3) Rycerstwo polskie tom II, str. 323.

4) Rycerstwo polskie tom II, str. 325, — tom III, N. 9.

5) Rycerstwo polskie tom II, str. 326.

6) Rycerstwo polskie tom II, str. 327.

Jako ojciec Barana Putysławowicza, którego stryjem był Domasław IX Bodzętowicz, jest on oczywiście bratem rodzonym tegoż Domasława IX a synem Bodzęty IV.

Racław I¹⁾. Syn jego Krystyn występuje na dworze księżnej Grzymisławy w latach 1228 i 1230.

Ramułt II²⁾. Syn jego Bogusław świadczy na wyroku wojewody Marka w r. 1220.

Sulisław VI³⁾. Z synów jego Jan najstarszy świadczy w r. 1220, Klimunt młodszy wraz z trzema jeszcze nienazwanymi braćmi występuje na dworze księżnej Grzymisławy w r. 1231.

Świętosław IV⁴⁾. Syn jego Więclaw, kapelan księcia Konrada mazowieckiego, występuje w r. 1221.

Szymon II⁵⁾. Syn jego Włost Szymonowicz występuje w roku 1221 na dworze księcia Konrada mazowieckiego.

Trojan III⁶⁾. Syn jego Piotr wspomniany w dokumencie biskupa Giedki z r. 1206.

Wincenty II⁷⁾. Synowie jego Mścigniew i Badrzyk występują w r. 1220.

Włost IV⁸⁾. Syn jego Zdzisław występuje na dworze Leszka Kazimirowicza w. 1224.

(XIII pokolenie).

Adam I, występuje na dworze księcia Leszka Kazimirowicza w r. 1206 (N. 5)⁹⁾.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 328.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 329.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 331.

⁴⁾ ⁵⁾ ⁶⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 332.

⁷⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 333.

⁸⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 334.

⁹⁾ Te numera w nawias ujęte, odnoszą się do tomu III Rycerstwa polskiego.

Giedko V biskup płocki, występuje już w latach 1206, 1210 i 1212, a umiera wedle Długosza w roku 1223. Jest on synem Sasina I, brata Żyrona III palatyna mazowieckiego (N. 13).

Janusz III archidyakon krakowski, występuje w latach 1206 i 1210 a umiera prawdopodobnie przed rokiem 1214.

Po imieniu sądząc, należałby on do mazowieckiej gałęzi Lubowlitów-Ognowów, co nie byłoby nadzwyczajnem, gdyż w tym czasie więcej członków tej mazowieckiej linii Lubowlitów-Ognowów przeniosło się do Małopolski przed tyranią Konrada mazowieckiego. Tak Giedko VI i Wydzga I Oltowicze zrazu podkomorzowie krakowscy, następnie kasztelanowie sudeccy, Pełka IX biskup i Mikołaj III palatyn krakowscy, byli członkami mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ognowów (N. 20).

Wincenty III, biskup krakowski 1208—1218 († 1223) jest jako patron prebendy w Kijach, fundacyi rodu Lubowlitów-Ognowów, niewątpliwie członkiem tegoż rodu, mimo że go Długosz mylnie do rodu Porajów odsyła. Miał on dwóch bratanków Bogusława XI i Sulisława VI występujących w r. 1212 (N. 31).

Trojan XI, 1210 kanonik a w r. 1238 kustosz katedralny krakowski.

W r. 1259—1266 występuje Trojan kantor katedralny krakowski. Czy ten Trojan kantor jest osobą identyczną z naszym Trojanem XI zachodzi wątpliwość w tem, że kantor jest godnością niższą od kustosza, że zatem byłoby dziwnem, iżby nasz Trojan bywszy 15 lat kustoszem, zdegradowany został na kantora.

Jest prawdopodobnie synem Trojana II Trojanowicza a może ojcem Trojana XII Trojanowicza (N. 41).

Mszczuj albo **Mściwoj II** występuje w r. 1210 na synodzie borzykowskim.

Będzie on prawdopodobnie synem Mikołaja III Sasiowicza palatyna krakowskiego (N. 43).

Mikołaj III, b, Mikołajowicz. Długosz pod r. 1209 wspomina, że Mikołaj wojewoda krakowski prowadził w tym roku wyprawę przeciw Rusinom. Że zaś Mikołaj III palatyn krakowski umiera notorycznie w r. 1206, przeto mamy tu do czynienia z innym Mikołajem palatynem. Identyeczność imienia i posiadanej godności nakazują przypuszczać, że nasz Mikołaj III, b, palatyn krakowski z r. 1209 jest synem Mikołaja III palatyna krakowskiego, zmarłego w r. 1206.

Jegoto bratem rodzonym będzie zapewne Mściwój II, występujący na synodzie borzykowskim, tem bardziej, gdy i syn naszego Mikołaja III, b, Mikołajewicza również Mściwojem albo Mścigniewem się nazywa.

Sławosz albo Słabosz VI. Jest on obecny na synodzie borzykowskim, na którym uposaża klasztor buski, nadając mu swoje gniazdo rodowe Sławoszków. W roku 1214 jest kanonikiem katedralnym krakowskim.

Fakt, że nasz Sławosz uposaża klasztor Premonstrantek w Busku, założony niegdy w Witowie przez Wita biskupa mazowieckiego, członka rodu Lubowlitów-Ogniwów, nakazuje przypuszczać, że i nasz Sławosz do tegoż rodu Lubowlitów-Ogniwów należy. (N. 45).

Świętosław V, Filip I i Domasław IX Bodzętowicze, synowie Bodzęty IV, występują w roku 1212 (N. 56—59).

Domasław zostaje następnie mnichem i występuje jako taki w latach 1222 i 1224. Jest on stryjem Barana Putysławowicza z Pełczysk, a zatem bratem rodzonym Putysława czyli Pęcława ojca Baranowego.

Bieniek II sędzia nadworny księcia Łęszka Kazimierzowicza, występuje w r. 1212 (N. 64).

Wit VI, 1212 kanonik a w latach 1234 do 1247 proboszcz katedralny krakowski (N. 78).

Bogusław X, 1212 kanonik katedralny krakowski a w latach 1238 i 1239 mistrz i kanclerz krakowski (N. 79).

Bogusław XI i Sulisław VI synowie po bracie Wincentego Kadłubka biskupa krakowskiego, występują w r. 1212.

Należą oni do mazowieckiej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów (N. 90 i 91).

Wawrzyniec III, 1212 komornik biskupa krakowskiego, jest ojcem Ciesząty II, podłowczego krakowskiego (1224), dziadem Jazda III Ciesząca (1232) a pradziadem Pawła XIII Przemankowskiego, biskupa krakowskiego, członków rodu Połukoziców. (N. 100). Jest on prawdopodobnie synem Ciesząty I.

Mirosław IX, 1212 rycerz nadworny biskupa krakowskiego, 1224 kasztelan połaniecki, 1229 i 1231 kasztelan małegojski (N. 108).

Wojisław X Lutostawowicz, 1212 rycerz nadworny biskupa krakowskiego, osiadły w pobliżu Pełczysk, jest patronem jednej z prebend kościoła w Kijach (N. 109). Należy on do mazowieckiej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Chwalisław III czyli **Falisław**, 1217 kasztelan oświęcimski, 1224 kasztelan sądecki (N. 124).

Chocimir VII, 1217 sędzieja nadworny małopolski. W r. 1228 sprzedaje on klasztorowi sulejowskiemu wieś Łęczno, którą niegdyś od księcia Leszka Kazimirowicza nadaną sobie otrzymał (N. 127).

Ma on dwóch synów: starszego Mikołaja XXIV, który jest zrazu kasztelanem bieckim (1243), następnie kasztelanem lubelskim, a wreszcie kasztelanem małegojskim, oraz młodszego Leniarta XIII, występującego w roku 1242.

Czyim miałyby być synem ten Chocimir VII, brak wszelkich wskazówek. Tylko imię syna jego Leniarta nasuwa przypuszczenie, iż on jest synem Świętosława III Leniartowicza, występującego w dwunastym pokoleniu, a będącego wnukiem Bogusława I Świętosławowicza, brata rodzzonego Piotrka Włosta.

Michał V Piotrkowicz. Występuje on w r. 1220 bez żadnej jeszcze godności, w r. 1239 jest cześnikiem sandomirskim a w latach 1243—1255 kasztelanem krakowskim i jest synem Piotrka X (N. 141).

Ma on trzech synów: Michała VIII cześnika sandomirskiego (1239) oraz Pełkę XIV i Sułka czyli Sulisława XXI, kasztelana zawichojskiego (1252).

Stannica jego, widna na jego, źle zresztą dochowanej pieczęci, wykazuje odmianę stannicy rodu Lubowlitów-Ognowów; z czego wynika, że nasz Michał należał do jakiejś gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ognowów.

Poszukując za śladem, w jakiejby gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ognowów imię Michał najwcześniej się pojawiało, znajdujemy ród Połukoziców, w którym Michał sędzia ziemski krakowski, herbu Połukozic, występuje już w r. 1398.

Do rodu przeto Połukoziców winniśmy naszego Michała V Piotrkowicza odesłać.

Lecz skoro jest on członkiem rodu Połukoziców a ród Połukoziców ma być gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ognowów, to zachodzi pytanie, kiedyto ta gałąź boczna Połukoziców oderwała się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ognowów.

Ja na str. 33 uznałem naszego Michała V Piotrkowicza jako praojca rodu Połukoziców, z czegooby wynikało, że to dopiero on oderwał się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ognowów i przyjął odrębną stannicę.

To moje zapatrywanie atoli okazuje się z gruntu fałszywym. Niewiele co później bowiem od naszego Michała V Piotrkowicza występuje Paweł XIII Jazdowicz, zrazu komornik biskupa krakowskiego (1245) a następnie biskup krakowski. Otóż ten biskup Paweł Przemankowski jest niewątpliwie członkiem rodu Połukoziców, a skoro nie jest synem naszego Michała V Piotrkowicza, tedy muszą mieć oba wspólnego przodka, który już musiał być Połukozicem.

Otóż to odszukanie wspólnego przodka, pod którymby się łączyła linia biskupa Pawła Przemankowskiego z linią naszego Michała Piotrkowicza, przedstawia nieprzewyciężone trudności. I tak:

Przodkowie biskupa Pawła Przemankowskiego znani nam są aż do XI pokolenia wstecz, mianowicie ojcem biskupa Pawła był Jazd III Cieszącie, ojcem Jazda był Ciesząta II Wawrzyńcewicz, ojcem Ciesząty był Wawrzyniec III, który jakkolwiek jeszcze i w roku 1212 (po raz ostatni) występuje, przecież jeszcze do XII pokolenia należy. Ojcem wreszcie Wawrzyńca III był prawdopodobnie Ciesząta I. Ojciec zaś naszego Michała Piotrek X należy również do XII pokolenia, tak że pradziad biskupa Pawła Przemankowskiego Wawrzyniec III i ojciec naszego Michała V Piotrek są sobie współczesnikami. Otóż gdyby oni między sobą byli braćmi rodzonymi, to już ich ojciec mógłby być tym członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, który oderwawszy się od pnia głównego, założył gałąź boczną Połukoziców. Tym wspólnym ojcem pradziada Pawła Przemankowskiego i ojca naszego Michała V nie mogły być kto inny, jak tylko Ciesząta I, występujący między rokiem 1170 a 1180. Jeśli jednak pradziad biskupa Pawła Przemankowskiego i ojciec naszego Michała X nie są braćmi rodzonymi lecz stryjecznymi lub stryjeczno-stryjecznymi, natenczas głębiej wstecz należałoby szukać praojca rodu Połukoziców. Mógłby być nim w takim razie ojciec lub dziad Ciesząty I z imienia nam nieznanymi, a należący do dziesiątego lub jedynastego pokolenia.

Może się nie omylimy, jeśli przypuścimy, że oderwanie się Piotrka Włosta od rodu Lubowlitów-Ogniwów i utworzenie osobnej gałęzi bocznej Łabędziów, było tym przykładem, za którym ojciec lub dziad Ciesząty I oderwał się również od tego rodu Lubowlitów-Ogniwów i założył osobną gałąź Połukoziców.

Do pierwszej zatem połowy XII wieku należy od-

nieść powstanie rodu Połukoziców jako gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Nie jest wszelako wykluczoną możliwością, że nasz Michał V Piotrkowicz wcale do rodu Połukoziców nie należy! Za takim przypuszczeniem przemawiałby nader silnie fakt, że nasz Michał V Piotrkowicz piastując najwyższą godność urzędową, bo godność kasztelana krakowskiego, musiał też należeć do bardzo potężnego rodu. Tymczasem ród Połukoziców jest aż do czasów biskupa Pawła Przemankowskiego bardzo mizerny i żaden z jego członków żadnego wyższego urzędu nie piastuje. Dopiero Wojśław XVI z Piechanina, brat rodzony biskupa Pawła Przemankowego, zapewne nie bez protekcji tegoż swego brata, zdołał się pierwszy z Połukoziców wygrabić na godność kasztelana i to bardzo podrzędnego, bo małegojskiego.

Jeśli jednak nasz Michał V Piotrkowicz ma własną odmienną stannicę, tedy musiał on być twórcą jakiejś linii bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów; ale jakiej, tego zbadać nie jesteśmy w stanie.

Bogusław XII Ramułtowicz, syn prawdopodobnie Ramułta I, występuje w r. 1224 jako podczaszy biskupa krakowskiego, w r. 1234 jest miecznikiem albo chorążym krakowskim, w r. 1242 podsędkiem nadwornym, wreszcie w roku 1258 kasztelanem sandomirskim lub w r. 1259 kasztelanem wojnickim. Syn jego Wojśław XII Bogusławowicz występuje w r. 1224 (N. 143).

Giedko VI, podkomorzy księcia w r. 1220, jest w latach 1249 do 1255 kasztelanem sądeckim. Jeszcze w r. 1256 występuje on na dworze Siemowita księcia mazowieckiego i czerskiego, lecz nie piastuje żadnej godności (N. 145).

Jest on synem Olta I Żyrowicza i należy do mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Bezpośrednie potomstwo jego nie jest nam znane; prawdopodobnie Giedko VII z Bieganowa, występujący

w XVI pokoleniu, będzie jego wnukiem lub prawnukiem. Ma brata rodzonego Wydźgę.

Baran I Putysławowicz, dziedzic Pełczysk, syn Putysława I czyli Peława Bodzętowicza, wspomniany jest już w r. 1192. W r. 1222 prowadzi z Iwonem biskupem krakowskim spór o dobra Pełczyska.

Miał on za żonę córkę Jana z Chrobrza, syna Piotra, stryja Domasława i zięcia Włościbora. Należy prawdopodobnie do mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ognowów (N. 163).

Piotr XX Baranowicz, syn codopiero wzmiankowanego Barana I Putysławowicza, o którym nie zresztą nie wiemy, krom że część wsi Pełczyska Iwonowi biskupowi krakowskiemu darował (N. 164).

Wincenty IV dziedzic Bochni. Występuje w r. 1222, 1228, 1235 i 1242. Ma brata Świętosława oraz synów Stefana XX i Klimunta VIII, b, występujących w roku 1234 (N. 191).

Trojan XII Trojanowicz. Jest on prawdopodobnie synem Trojana II Trojanowicza, członkiem małopolskiej linii rodu Lubowlitów-Ognowów (N. 204).

Jest on prawdopodobnie identyczny z tym Trojanem, który w latach 1259, 1263, 1264 i 1266 występuje jako kantor katedralny krakowski.

Bogusław XIII z Koniuszy występuje w r. 1222 (N. 206).

Chwał IV czyli Chwałisław albo Falisław występuje w roku 1222 jako podkomorzy nadworny biskupa krakowskiego (N. 218).

Jureta I występuje w r. 1222, lecz nie piastuje żadnego urzędu. Jego syn Dzieżykraj V występuje w r. 1234, zaś Wysz III kanonik krakowski w roku 1255 (N. 233).

Wydźga I, podkoniuszy księcia Konrada mazowieckiego w r. 1222, w r. 1234 podkomorzy krakowski, w latach 1241 i 1242 kasztelan plocki, jest w r. 1243

kasztelanem sądeckim, którejto kasztelanii bratu swemu rodzonemu Giedce VI ustępuje (N. 242).

Występuje on jeszcze w r. 1255 na dworze Bolesława Leszkowicza, lecz nie piastuje żadnej godności. Jest on synem Olta I Zyrowicza.

Mściwój III (Mstuj, Mściw albo Mścigniew) **Mikołajowicz**. Jest on synem Mikołaja III, b, Mikołajowicza wojewody krakowskiego a wnukiem Mikołaja III Staroego, palatyna księcia Kazimirza Pogrobowca (N. 246).

Jest on w latach 1222 i 1224 kasztelanem sandomirskim, w latach 1228 i 1229 kasztelanem wiślickim, w r. 1231 wojewodą wiślickim, w r. 1232 wojewodą sandomirskim, w latach 1234 i 1235 kasztelanem oświęcimskim, w r. 1239 wojewodą łączycykim, w latach 1241, 1242 i 1243 wojewodą krakowskim, w r. 1247 znowu wojewodą łączycykim, w latach 1248, 1249 i 1250 znowu kasztelanem wiślickim, wreszcie w r. 1254 nie piastuje żadnej godności.

Jest on członkiem mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów, a ma trzech synów: Mikołaja XXIX, ostatecznie wojewodę krakowskiego, Jakuba XXVI, ostatecznie kasztelana lubelskiego i Mirosława XIV, ostatecznie kasztelana sandomirskiego.

Krzysztof VI Krystynowicz; jest on najstarszym synem Krystyna Piotrkowicza palatyna mazowieckiego, ma młodszych braci Wszeborę i Piotrka i jest w roku 1232 palatynem kujawskim na dworze Konrada mazowieckiego (N. 251).

Przedwój III występuje na wiecu suchedniowskim w r. 1224 z tytułem komesa (N. 254).

Dzierżław III Janowicz występuje w r. 1224 na wiecu suchedniowskim z tytułem komesa, jest w r. 1224 kasztelanem wiślickim a w r. 1235 występuje bez żadnego urzędu. Jego syn Fałek występuje w r. 1255 (N. 255).

Wojciech IX jest w latach 1224, 1228 i 1229

kasztelanem lubelskim; zaś w r. 1230 jest palatynem dworu księżnej Grzymisławy, o której nie wiadomo, jaką dzielnicę podówczas posiadała, gdyż już i z krakowskiej i sandomirskiej ziemi wyzuta została. Mogła to zaś być dzielnica albo wiślicka albo żarnowska albo radomska (N. 274).

Zważywszy, iż w roku zaraz następnym 1231 spotykamy Mściwa III wojewodą wiślickim, przypuszczenie jest bliskie, że to wiślicka była dzielnica, na której Konrad Grzymisławę, po wyzuciu jej z dzielnicy krakowskiej i sandomirskiej osadził, ze zatem nasz Wojciech IX był w roku 1230 palatynem wiślickim księżnej Grzymisławy.

Czym był synem nasz Wojciech IX, odgadnąć niepodobna dla braku wszelkich wskazówek, natomiast prawdopodobnem jest, że jegoto synem jest Piotr LXXIII Wojciechowicz (Albertowicz), w roku 1258 podkomorzy krakowski a w r. 1280 wojewoda krakowski.

Pełka X kantor gnieźnieński i kanonik katedralny krakowski (1224), proboszcz wiślicki (1239) (N. 278).

Fał czyli **Chwał IV, b**, sędzia nadworny krakowski (1224) ma brata Jana, rycerza nadwornego biskupa krakowskiego (N. 281).

Zdzisław VII Włostowicz, występuje w latach 1224 i 1228, nie piastuje wszelako żadnej godności. Ojcem jego będzie zapewne Włost Gosławowicz występujący w r. 1218 na dworze księcia Konrada mazowieckiego; syn zaś Jakub XXII Zdzisławowicz występuje w roku 1236 (N. 285).

Ciesząta II Wawrzyńcewicz, syn Wawrzyńca III, komornika biskupa krakowskiego (1212) a ojciec Jazda III, zaś dziad Pawła Przemankowskiego biskupa krakowskiego, jest w r. 1224 podłowczym krakowskim a występuje jeszcze i w latach 1237 i 1238, wszelako bez żadnego urzędu (N. 287).

Jest członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Idzi III Pryszcz oraz **Idzi IV Idzic**, syn Idziego III, występują w r. 1224 (NN. 290 i 291).

Piotr XXVI, c, Krystynowicz, syn Krystyna palatyna mazowieckiego, występuje w latach 1224 i 1232, lecz nie piastuje żadnego urzędu, a należy do mazowieckiej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów (N. 294).

Mirosław XI Danielowicz, kapelan biskupa krakowskiego (1224), jest w latach 1234—1236 kanonikiem katedralnym krakowskim i mistrzem (N. 305).

Bogusław XV, podczaszy biskupa krakowskiego (1224) (N. 311).

Przybysław XVI, podkoniuszy biskupa krakowskiego (1224) (N. 312).

Wojen z Borzykowej, występuje w r. 1224 a ma syna Piotra (1230) (N. 315).

Wojśław XII Bogusławowicz, występuje w r. 1224 jako rycerz nadworny Jakuba Raciborowicza, jest zaś synem Bogusława V a względnie Bogusława IV Nasławowicza (N. 328).

Wszebor IV Krystynowicz, syn Krystyna palatyna mazowieckiego, występuje na dworze księcia Leszka Kazimirowicza w latach 1224 i 1225 jako łowczy nadworny. Jest on benefaktorem klasztoru wąchockiego i należy do mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów (N. 338).

Włodzimierz VIII Świętosławowicz. Jest on synem Świętosława V Bodzętowicza (1212) a pozaprawnikiem Piotrka Włosta, po którym też stanicę jego dziedziczy (N. 340).

W latach 1224 i 1230 występuje bez żadnego urzędu, w latach 1232 i 1234 jest kasztelanem oświęcimskim a od r. 1238 wojewodą krakowskim, i jako taki ginie w r. 1241 w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem.

Jest on członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Łabędziów.

Chwał V Jarostowicz, występuje w r. 1225 bez urzędu (N. 341).

Bogusław XVII występuje w latach 1228 i 1230 jako komornik Wojciecha zrazu kasztelana lubelskiego następnie palatyna wiślickiego (N. 373).

Falisław czyli **Chwalisław IV Lodgerowicz** (N. 378) i **Przybysław XVII Przybysławowicz** występują w r. 1228 bez urzędu (N. 381).

Krystyn III Młodocic (N. 382),

Krzyszczan II Putysławowicz z Krzyżanowic (N. 385),

Ramułt III Serafinowicz, (N. 388),

Eustachy II Serafinowicz, (N. 389) oraz

Krystyn IV Raclawowicz (N. 394), występują w latach 1228 i 1230 bez żadnego urzędu.

Leniart II Filipowicz (N. 412),

Jan XXVIII Filipowicz (N. 413),

Gosław IX Łysek i **Wit IX** bracia i **Henryk VIII** brat Gosława IX i Wita IX (NN. 419, 420 i 421), dziedzic brzegu Raby pod Bochnią, występują w r. 1228.

Trojan XIII występuje również w r. 1228 ale bez urzędu (N. 435).

Sulisław XIV kanonik sandomirski, dziedzic działu w Dzierżkówku, występuje w latach 1229 i 1233 (N. 448).

Wojśław XIII występuje w r. 1230 bez żadnego urzędu (N. 494).

Przybysław XVIII Biernatowicz występuje w r. 1230—1236 bez urzędu, jest w latach 1237 i 1238 a potem ponownie w r. 1248 wojskim krakowskim wreszcie w latach 1254 i 1255 krakowskim podstolim (N. 495).

Zdzisław XI, wojski lubelski (1230), jest w r. 1239 kasztelanem małogojskim (N. 513).

Bronisz VII Wojśławowicz z Biechowa, kasztelan

eczowski (1230, 1234), jest w latach 1242—1246 kasztelanem brzeskim, zaś w latach 1256—1262 kasztelanem bieckim (N. 517).

Syn jego **Wojśław** występuje w r. 1252.

Jakub XIV Marcinowicz (N. 518) i

Mścigniew II Marcinowicz z Kurozwęk (N. 522) bracia, występują w r. 1230. Mścigniew sprzedaje w r. 1246 klasztorowi jędrzejowskiemu część wsi Przyłęku.

Synowie Mścigniewa Sulisław XXII i Imbram V występują w r. 1266.

Wojśław XIV ksiądz przy kościele N. P. Maryi w Krakowie (1230) jest w r. 1236 wikaryuszem katedralnym krakowskim (N. 543);

Jakub XVI Bobola kasztelan krakowski (1231), fundator kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie, ma on syna Spicymira V, a jest praojcem rodu Leliwitów, który się jako gałąź boczna od rodu szczepowego Lubowlitów-Ogniwów oderwał (N. 559).

Mikołaj XXI Mieczsławicz, syn Mieczysława III, występuje w r. 1231 wszelako bez żadnego urzędu (N. 561).

Jazd III, występuje w latach 1232 i 1236 bez żadnego urzędu, zaś w r. 1234 jako cześnik krakowski (N. 570).

Jest on synem Ciesząty II Wawrzyńcewicza a ojcem Pawła XIII Przemankowskiego biskupa krakowskiego († 1292) oraz Wojśława XVI z Picchanina (1246), członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Mikuł czyli **Mikołaj XXIII Wojśławowicz** występuje w r. 1233 bez godności, w latach 1234—1236 jest kustoszem, w latach 1249—1263 scholastykiem, w r. 1264 proboszczem katedralnym krakowskim, wreszcie w r. 1266 krakowskim archidyakonem (N. 585).

Mikołaj XXIV Chocimirowicz syn Chocimira VII, występuje w r. 1233 bez urzędu, jest w r. 1243 ka-

sztelanem bieckim, w r. 1255 kasztelanem lubelskim, w latach 1259—1263 kasztelanem małegojskim, w r. 1263 kasztelanem brzeskim a w r. 1268 ponownie kasztelanem bieckim (N. 590).

Synem jego jest prawdopodobnie Jan LXVII, b, współdziedzic jednego brzegu Raby pod Bochnią, który w r. 1270 sprzedał Markowi patronowi klasztoru staniąteckiego, oraz Henryk ojciec Świętosławów.

Bieniek VI podczaszy, występuje w r. 1233 (N. 594).

(XIV pokolenie).

Dzierżykraj V Juręćic, syn Juręty I (1222), współdziedzic wsi Niegowici, jest prawdopodobnie w r. 1262 i 1266 a następnie powtórnie w latach 1271—1274 proboszczem katedralnym krakowskim (N. 621).

W r. 1262 otrzymuje on wraz z bratem swoim Wyszem III od księcia Bolesława Leszkowicza las położony pomiędzy Bochnią, Szczyrzycem a Libichową, zaś około r. 1255 zakłada wraz z tymże bratem swoim Wyszem III klasztor reguły św. Augustyna *de poenitentia beatorum martyrum*.

Miał on snać córkę Bogusławę, która wyszła za podkomorzego Mirona II Dzierżykrajowicza i która po nim i bracie jego Wyszu III odziedziczyła dobra Niegowić, podczas gdy reszta dóbr Wysza III, mianowicie Swiniarsko i Muszynę, odziedziczył Paweł Przemankowski biskup krakowski. To dziedziczenie dóbr po Wyszu III przez Pawła biskupa krakowskiego, notorycznego Połukozica wskazuje, że i nasz Dzierżykraj V Juręćic do rodu Połukoziców należy.

Leniart XIII Chocimirowicz, syn Chocimira VII, występuje w latach 1234 i 1242, lecz nie piastuje żadnego urzędu, ma brata Mikołaja XXIV kasztelana bieckiego (1242), oraz Adama IV, o którym niżej (N. 622).

Należy do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Łabędziów.

Bogusław XXI Bogusławowicz, zapewne syn Bogusława XIX chorążego krakowskiego, występuje w latach 1234 i 1247, w którymto ostatnim roku wygrywa od klasztoru miechowskiego wieś Krzesławice (N. 636).

Adam IV Leniartowicz, syn Leniarta XIII Choci-mirowicza, występuje w latach 1234—1244 bez żadnego urzędu; w r. 1244 jest cześnikiem krakowskim, w r. 1245 cześnikiem sandomirskim, w r. 1246 ponownie cześnikiem krakowskim, w r. 1252 i 1253 kasztelanem wiślickim, w r. 1253 wojewodą sandomirskim a w latach 1255 do 1264 kasztelanem krakowskim (N. 659).

Jakub XXII Zdzisławowicz, prawdopodobnie syn Zdzisława VII Włostowicza, występuje w r. 1236 bez żadnego urzędu (N. 698).

Janusz VII z Niałka, występuje w r. 1237, lecz nie piastuje żadnego urzędu. Należy on do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Jeleniów Niałków (N. 708).

Włodzimierz XI Kopytów, występuje w r. 1238 bez żadnej godności (N. 718).

Pełka XII dziekan katedralny krakowski w latach 1238—1253 (N. 725).

Lewosz I i **Krzyszek X Krzyszkowicze** sprzedają w r. 1238 dziedziczne swe Krzyszkowice Teodorowi wojewodzie krakowskiemu (N. 730).

Michał VIII Michałowicz syn Michała V Piotrkowicza, kasztelana krakowskiego, a brat Pełki XIV (1254), jest w r. 1239 cześnikiem sandomirskim a w latach 1258—1260 podstolim krakowskim (N. 737).

Jegoto synem będzie zapewne Mirogniew I Michałowicz (1260).

Należy on do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Piotr LIV, brat stryjeczny Pełki arcybiskupa gnieźnieńskiego, otrzymuje od tegoż arcybiskupa wieś Kwiline w zamian za wieś Kępino (N. 741). Miał syna Mironeża (1239).

Mironeż Piotrowicz syn codopiero wzmiankowanego Piotra LIV, występuje w r. 1239 bez żadnego urzędu (N. 742).

Janusz VIII wojewoda krakowski. Wedle Długosza miał ten Janusz w r. 1239 jako wojewoda krakowski odbywać poselstwo do króla węgierskiego w dziewosłęby po Kingę. W sprzeczności z tem zostawałaby ta okoliczność, że Włodzimierz VIII Świętosławowicz już w r. 1238 jako wojewoda krakowski występuje, a dopiero w r. 1241 w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem ginie, wobec czego nie byłoby w r. 1239 miejsca na wojewodę Janusza. Ale nie trzeba zapominać, że w tym czasie jest trzech pretendentów do stolca krakowskiego, mianowicie Bolesław Leszkowicz, Henryk Brodaty i Konrad mazowiecki, a każdy mógł mieć swego osobnego wojewodę krakowskiego. Otóż Janusz mógł być wojewodą krakowskim Bolesława Leszkowicza.

Michał IX Przedwojowicz, syn zapewne Przedwoja III (1224), ginie w bitwie z Tatarami pod Turskiem (1241). Był dziedzicem działu w Przemęczanach (N. 748).

Sulisław XVIII Świętosławowicz, brat Włodzimierza VIII, niegdy wojewody krakowskiego a syn Świętosława V, prowadzi pułk krakowski i wielkopolski w r. 1241 przeciw Tatarom pod Lignicę i tam ginie (N. 751).

Świętosław VI Henrykowicz, syn prawdopodobnie Henryka VII Dietrzykowicza a brat Wincentego IV dziedzica Bochni, pozbył on Andrzejowi biskupowi płockiemu dwie wsie Birków i Dołuszyce, zaś inne dwie wsie Wiśnicz i Chronów nadał klasztorowi staniąteckiemu; brzeg wreszcie rzeki Raby sprzedał wraz z drugim współwłaścicielem, Janem Mikołajowiczem komesowi Markowi prokuratorowi klasztoru staniąteckiego (N. 752).

Bień czyli **Benedykt III**, w r. 1242 podstoli nadworny Konrada mazowieckiego, w r. 1250 podkoniuszy (N. 759).

Witek Bieniowicz, porwany został zdradą przez Konrada mazowieckiego w r. 1243 na wiecu w Szkalmirzu i uwięziony (N. 777).

Zbygniew II Idzicz, występuje w r. 1244 bez żadnego urzędu, a w r. 1256 jest wojewodą sandomirskim (N. 805).

Może on być synem albo Idziego III Pryszcza a bratem Idziego IV Idzica (1224) albo synem tegoż Idziego IV.

Paweł XIII Jazdowicz z Przemankowa, komornik biskupa krakowskiego (1245), kanonik katedralny krakowski (1250), submagister katedralny (1253), kanclerz nadworny (1263, 1264), archidyakon sandomirski (1266), biskup krakowski (1266 † 1292).

Jest on synem Jazda III Cieszącica, a należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców (N. 809).

Wojstaw XV Wydźdźyc koniuszy sandomirski (1245) kasztelan małegojski (1256, 1258).

Jest on synem Wydźgi I Oltowicza z Czorsztyna, kasztelana sądeckiego a ma synów Bienia V z Łososiny (1304), Staszka i Jana (N. 812).

Mikołaj XXVIII Goduła, sędzia nadworny krakowski (1246—1258). Ma syna Wojciecha kapelana nadwornego biskupa krakowskiego (1253), sam zaś należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Godułów (N. 815).

Wojstaw XVI z Piechanina, występuje w r. 1246 bez urzędu, w r. 1246 jest podsędkiem sandomirskim, w r. 1256 i 1258 kasztelanem małegojskim, a w r. 1269 występuje znowu bez żadnego urzędu.

Jest on bratem rodzonym Pawła Przemankowskiego biskupa krakowskiego, ma syna Pawła XVIII, dziedzica

Przemankowa, występującego już w roku 1295 a należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców (N. 817).

Mikołaj XXIX Mściwowicz, syn Mściwa czyli Mściwoja III Mikołajowicza, jest w latach 1249—1252 cześnikiem krakowskim, zaś w latach 1255—1260 po raz pierwszy, zaś w latach 1262—1272 po raz wtóry wojewodą krakowskim (N. 821).

W r. 1270 zamienia z Bieniem Wojsławowiczem wieś swą Dziewin na wieś Zabłocie, zaś w r. 1271 bierze udział w łupieskiej wyprawie na Śląsk Bolesława Leszkowicza i Konrada mazowieckiego. Potomstwo jego nie jest znane.

Tules, Getlep i Bogusza V synowie Chwała i Suliśława, niegdy współwłaściciele dóbr Oględówek (NN. 840—842), oraz

Włost XIII stryj onychże, występują w r. 1250 (N. 843).

Gosław XIII kasztelan sieciechowski (1250). Jego syn Mszczuj Gosławowicz występuje na dworze księcia mazowieckiego i krakowskiego w r. 1241 (N. 855).

Świętosław VII opat sieciechowski, występuje w r. 1252 (N. 874).

Wojsław XVIII Broniszowicz prawdopodobnie syn Bronisza VII Wojsławowicza, występuje w r. 1252 (N. 891).

Pomnan czyli **Pomian X** zrazu proboszcz staniątecki, następnie opat płocki, współwłaściciel dóbr Zborów i Uszew (N. 917).

Pełka XIV Michałowicz, syn Michała V Piotrkowicza, jest w r. 1253 podkomorzym nadwornym, w r. 1272 stolnikiem krakowskim, w r. 1275 cześnikiem sandomirskim a w latach 1279 i 1280 kasztelanem sandomirskim.

Należy on do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców (N. 928).

Bogusław XXV w r. 1254 stolnik sandomirski,

w latach 1256 i 1258 kasztelan sandomirski a w r. 1259 kasztelan wojnicki (N. 929).

Sulek czyli **Sulisław XXI Michałowicz**, syn Michała V Piotrkowicza, a brat Pełki XIV, jest w latach 1252—1256 kasztelanem zawichojskim (N. 931).

Należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukożiców.

Jakub XXVI Mściwowicz syn Mściwoja III Mikołajowicza jest w latach 1256—1259 kasztelanem wojnickim w r. 1270 kasztelanem wiślickim a w r. 1271 kasztelanem lubelskim (N. 941).

Mirosław XIV Mściwowicz również syn Mściwa III Mikołajowicza, występuje w r. 1255 bez urzędu, jest w latach 1268—1270 cześnikiem krakowskim, w latach 1271—1274 sędzią nadwornym małopolskim a w r. 1275 kasztelanem sandomirskim (N. 942).

Jego synowie Piotr i Mściw dziedzice Gniazda, występują w r. 1286, zaś Bogusław w r. 1289.

Wysz VII Juręć dziedzic Niegowici, kanonik katedralny krakowski (1255), w r. 1271 kantor katedralny a następnie scholastyk katedralny krakowski, umiera przed r. 1288 (N. 944).

Świętosław VIII Włodzimirowicz występuje w r. 1256 bez żadnego urzędu, zaś w latach 1284—1286 jest kasztelanem wojnickim. Długosz twierdzi, że ten Świętosław Włodzimirowicz poległ w r. 1273 w bitwie pod Bogucinem. Albo to podanie Długusza nie jest prawdziwym, albo Świętosław kasztelan wojnicki w latach 1284—1286 nie jest Włodzimirowiczem, lecz innym jakimś nieznanym nam zresztą Świętosławem (N. 954).

Mścigniew IV Pakosławowicz zastawia w r. 1258 a następnie sprzedaje klasztorowi wąchockiemu wieś Pękosławice, jest w r. 1285 komornikiem księżnej, w r. 1290 kasztelanem radomskim i posiada wieś Narok z monarszego nadania (N. 968).

Jakiego Pakosława onby mógł być synem, trudno

oznaczyć, gdyż z XIII pokolenia, w którym żył ojciec naszego Mścigniewa, znamy tylko Pakosławów Awdańców. Wobec czego nie byłaby wykluczoną możność, że i nasz Mścigniew nie do rodu Lubowlitów-Ogniwów a do rodu Awdańców należy i że imię Mścigniew odziedziczył przez matkę, która mogła być Lubowlanką z domu. Tylko blizki stosunek naszego Mścigniewa z klasztorem wąchockim, który był fundacją rodu Lubowlitów-Ogniwów, zniewała do przypuszczenia, że i nasz Mścigniew do tegoż rodu należał.

Otto V Piotrkowicz oraz

Krystyn VII Piotrkowicz synowie Piotrka czyli Piotra XXVI Krystynowicza, nadają za czasów księcia Leszka Kazimirowicza klasztorowi wąchockiemu wieś Wierzbicę (NN. 981 i 982).

Lutogniew I Piotrkowicz prawdopodobnie brat powyższych Ottona V i Krystyna VII, nadaje klasztorowi wąchockiemu wieś Chronów (N. 983).

Wszebor V Krystynowicz, prawdopodobnie stryj poprzednich Ottona, Krystyna i Lutogniewa Piotrkowiczów a brat ich ojca Piotra XXVI Krystynowicza (N. 984).

Krym I nadał klasztorowi wąchockiemu część wsi Chronowa (N. 985).

Markusz I z Szanistowa (?) nadał klasztorowi wąchockiemu wieś Wawrzyszew (N. 986).

Mirogniew I Michałowicz syn Michała VIII Michałowicza, nadał wieś Orań klasztorowi wąchockiemu (N. 996).

Hensyr I sprzedał wraz z braćmi swymi dział swój w Dołuszycach klasztorowi wąchockiemu. Miał syna Mateusza IX z Dubia (N. 997).

Sulisław XXII Mścigniewowicz, (N. 1048) oraz

Imbram V Mścigniewowicz synowie Mścigniewa II Marcinowicza z Kurozwąk, występują w r. 1266 bez żadnych urzędów (N. 1049).

Sulisław jest prawdopodobnie w r. 1257 koniuszym sandomirskim a w r. 1260 sandomirskim stolnikiem.

Imbram natomiast jest w latach 1270—1272 i ponownie w r. 1278 wojskim krakowskim a w latach 1286—1288 łowczym krakowskim i jest dziedzicem Witowa. To dziedziczenie Witowa, który jest oczywiście gniazdem rodowem Wita, dowodzi, że nasi Mścigniewowicze są potomkami jakiegoś Wita.

Mateusz IX Hensyrowicz, którego synowie Hensyr II i Piotr LXXXIV Matuszewicze są dziedzicami Dubia w r. 1270 (N. 1058).

Wojen III, którego synowie Więcek I, Więclaw XVIII, Mirosław XVI, Mateusz VIII, Gołek I i Bartek I są w r. 1270 właścicielami zrzebiów w Dubiu (N. 1059).

Spycymir V, syn Jakuba XVI Boboli kasztelana krakowskiego (1231), ma syna Jakuba kasztelana wiślickiego (1295) a należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Leliwitów (N. 1066).

Trojan XIV. Syn jego Jan LXXI jest w r. 1276 proboszczem w Górach (N. 1062).

Włościej. Synowie jego Mikołaj LVII i Wojciech XXII z Graboszowa występują w r. 1287 (N. 1069).

Jan LXVI Żyła. Syn jego Ratułd III Janowicz występuje w r. 1296 (N. 1072).

Należy on do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Ratułdów.

(XV pokolenie).

Mirosław XV łowczy kłobucki czyli krakowski (1268), ma syna Boguchwałę VIII, b, (1271—1289) (N. 1083).

Jan LXVII, b, Mikołajowicz, współdziedzic jednego brzegu rzeki Raby, któryto brzeg on wraz z drugim

współdziedzicem Świętosławem Henrykowiczem sprzedał komesowi Markowi dziedzicowi klasztoru staniąteckiego.

Jest on prawdopodobnie synem Mikołaja XXIX Mściwowicza (1248) a ma brata Henryka, ojca codopiero wzmiankowanego Świętosława (N. 1088).

Nieustap I, zrazu kasztelan sandomirski (1271) jest w latach 1272—1278 wojewodą krakowskim (N. 1110).

Boguchwał VIII, b, Młodszy Mirosławowicz, syn prawdopodobnie Mirosława XIV, występuje w r. 1271 z tytułem komes ale bez żadnego zresztą urzędu (N. 1114).

Włodzimierz X łowczy krakowski (N. 1135),

Krzczon czyli **Krystyn IV** (N. 1136),

Pomian XI proboszcz tyniecki, (N. 1138) wreszcie

Leniart XV pisarz opata tynieckiego (N. 1144), występują w r. 1274.

Adam VI jest podsędkiem nadwornym krakowskim w latach 1276 i 1278. Może on jest synem Adama IV (1244—1264) (N. 1157).

Wojśław XIX skarbnik krakowski (1276—1278) a podkomorzy krakowski w latach 1279—1285 (N. 1158).

Bieniek VII, podskarbi krakowski (1276) (N. 1159).

Jan LXXI Trojanowicz, syn nieznanego skądinąd Trojana XIV, jest w r. 1276 proboszczem w Górach (N. 1162).

Jakub XXXIV Spicymirowicz, syn Spicymira V Jakubowicza, jest w roku 1291 łowczym sandomirskim a w r. 1295 kasztelanem wiślickim. Jest on ojcem Spicymira z Wielkich Piasków czyli Tarnowskiego, ostatecznie kasztelana krakowskiego a członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Leliwitów (N. 1190).

Adam IX, prawdopodobnie kasztelan sandomirski w r. 1282 (N. 1229).

Krystyn IX kasztelan sieciechowski, występuje w r. 1283 (N. 1233).

Świętosław XI kasztelan wiślicki w latach 1285—1287, jest dziedzicem wsi Krzyżanowice nad Rabą położonej a stronnikiem Leszka Czarnego przeciw Konradowi mazowieckiemu (N. 1265).

Mszczug koniuszy i **Mścigniew** podkomorzy siewradzcy występują w r. 1286 (str. 225).

Piotr XCVI i **Mściwój IV Mirosławowicze** współdziedzice dóbr Gniazda na Spiżu i Jaczowa. Są oni synami Mirosława XIV, a występują w r. 1286 (NN. 1278 i 1279).

Mściwój IV jest nadto właścicielem wsi Gaboń, którąto wieś w r. 1293 komesowi Mikołajowi Pączkowi sprzedaje. Zaś Piotr XCVI jest w latach 1292—1296 pisarzem nadwornym księżnej Kunegundy i Gryfiny na dworze sądeckim.

Mikołaj LVII i **Wojciech XXII Włościejowicze** z Graboszowa, występują w r. 1287 (N. 1290 i 1291).

Bogusław XXIX, b, Mirosławowicz, syn Mirosława XIV, a brat Piotra XCVI i Mściwoja IV, występuje w r. 1289 (N. 1303).

Krystyn IX, b, z Goraja i Kraśnika stolnik sandomirski. W kodeksie dyplom. małopolskim, tomie II pod N. 615 ogłoszony jest dokument Władysława Łokietka z r. 1290 w przedmiocie ustanowienia cła w Kraśniku na rzecz Krystyna z Goraja i Kraśnika, stolnika nadwornego. Dokument ten atoli jest wielce podejrzany.

Paweł XVI Trzebicz, sędzia nadworny sądecki w latach 1293—1315, jest w r. 1313 sołtysem podolińskim, a ma brata rodzonego Świętosława XIV Kobołkę (1313) (N. 1304).

Mikołaj LIX Pączek jest w r. 1296 dworzaninem ks. Gryfiny a w r. 1293 nabywa wieś Gaboń od komesa Mstuja.

W r. 1333 występuje pozostała po nim wdowa Małgorzata wraz synami Przybysławem XXVII, Miro-

sławem XX, Biernatem IX i Piotrem CXX Gabońskimi (N. 1302).

Należy on do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Skowinów.

Pełka XVI Falisławowicz ze Zadowia, zamordował bratanicę Żegoty kasztelana krakowskiego. Wspomniany w r. 1292 (N. 1333).

Adam X, b, ze Zasłonia, występuje w r. 1293 i 1299, atoli bez urzędu (N. 1335).

Paweł czyli **Pasek XVIII Wojśławowicz Przemankowski**, dziedzic Przemankowa, syn Wojśława XVI z Piechanina a bratanek biskupa Pawła XIII Przemankowskiego. Wujem jego jest Prandota VII Warszawicz. W roku 1303 sprzedaje on dobra swoje Trąbki i Darczyce Janowi biskupowi krakowskiemu (N. 1352).

Należy do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Mirosław XVIII Gruszka występuje w r. 1295 (N. 1357).

Ratułd III Janowicz, syn Jana LXVI Żyły, rości sobie prawo patronatu do kościoła w Szczyrzycu (1296) a należy do rodu Lubowlitów-Ognowów, gałęzi bocznej Ratułdów (N. 1359).

Dzierżław VI. Syn jego Leniart XIX, występujący w r. 1327, jest właścicielem połowy Tarnowa (N. 1384).

Dobrosław VI. Syn jego Świętosław Dobrosławowicz występuje w r. 1313 (N. 1386).

Eustachy III albo **Hostasz.** Ma brata Gniewomira i syna Piotra dziedzica Lusławic (1329) (N. 1387).

Gniewomir IV brat codopiero przywiedzionego Eustachego III, współdziedzic Lusławic, ma synów Krystyna (1316) i Boguszę (1329) (N. 1390).

Marcin XXXII z Brzeźna ma synów Adama i Pełkę występujących w r. 1333 (N. 1397).

Miroń III, ma syna Gotarda (1332) (N. 1398).

Petka XVII, ma syna Michała skarbnika krakowskiego (1306) (N. 1403).

Unisław III; syn jego Marcin z Brzeźna występuje w r. 1312 (N. 1410).

Wojśław XXIII Kozłowicz, ma synów Wisława, Budziwoja, Witka i Józefa (1317) (N. 1416).

Włóścibor IV kanonik sandomirski (N. 1434), oraz **Krystyn X** kanonik katedralny krakowski, występują w r. 1303 (N. 1435).

Bień V Wojśławowicz z Łososiny, syn Wojśława XV (albo XXI) Wydźdźyca, a wnuk Wydźgi I kasztelana sądeckiego.

Ma on braci Staszka i Jana występujących wraz z nim w roku 1304 (N. 1442).

Stannica jego wyglądała tak:

Michał XIV Pełczyc, syn bnie Pełki XIV Michałowicza, jest 1306 i 1307 skarbnikiem krakowskim, w latach 1316 i 1317 kasztelanem radomskim, a członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców (N. 1463).

prawdopodobnie w latach 1306 i 1307

Świętosław XII Kopyto, występuje w r. 1307 bez urzędu (N. 1470).

Krystyn XI, występuje jako podczaszny sandomirski w r. 1307 (N. 1474).

Spytek czyli **Spicymir VI** z Dębna, syn Jakuba XXXIV Spycymirowicza, w r. 1316 łowczy krakowski, w latach 1317 i 1318 kasztelan sądecki, w latach 1319 i 1320 kasztelan wiślicki, w latach 1320—1330 wojewoda krakowski, wreszcie w latach 1331—1350 kasztelan krakowski, dziedzic Tarnowa, pisze się także z Piasku (*de Arena*) a ma żonę Stanisławę (N. 1505).

Należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Leliwitów.

Marcin XXXV Unisławowicz, syn Unisława III, dziedzic Brzeźna i Chomranic, jest w r. 1317 sędzią

klasztoru Klarysek starszadeckich, zaś w latach 1317—1323 używa tytułu komesa. Ma on za żonę Katarzynę, córkę komesa Marka, oraz synów Mikołaja LXXIV (1317) i Pełkę XVIII (N. 1508).

Świętosław XIV Trzebicz Kobołka, brat rodzony Pawła XVI Trzebicza, jest w r. 1323 prokuratorem klasztoru Klarysek starszadeckich a w r. 1330 podwójcem sądeckim (N. 1518).

Adam XIV z Książa, jest w latach 1314—1320 sędzią ziemskim krakowskim, a w latach 1325—1331 kasztelanem wiślickim. (N. 1523).

Syn jego Krystyn XIX występuje w r. 1343.

Mikołaj LXXVI i Pełka XVIII Marcinowicze, synowie Marcina XXXII z Brzeźna (NN. 1544 i 1545).

Wisław VII, Budziwój VII, Wit XV i Józef I Wojśławowicze, synowie Wojśława XXIII Kozłowicza, występują w r. 1317 (N. 1549—1552).

Przybysław (Przybek) XXVII, Mirosław XX, Biernat IX i Piotr CXXI Mikołajowicze synowie Mikołaja LIX Pączka, dziedzice dóbr Gaboń, należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Skowinów.

Dzieci Biernata: Przybysław, Mirosław i Dorota, występują w r. 1368 (NN. 1650—1653).

Nankier II i Piotr CXXI Stogniewowicze, synowie Stogniewa IV, właściciela działu w Dębianach, występują w roku 1327 (NN. 1683, 1684).

Leniart XIX, syn Dzierżysława IV kasztelana połanieckiego, właściciel połowy Tarnowa i Skrzyszowa (N. 1685).

Fakt, że Nankier II i Piotr CXXI Stogniewowicze, oraz Leniart XIX Dzierżysławowicz są współwłaścicielami tych samych dóbr, które i do Spycymira VI Tarnowskiego należą, nakazują przypuszczać, iż oni do tegoż samego, co i Spycymir VI rodu, to jest do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Leliwitów należą.

Sieciesław III, Mścigniew VIII, Piotr CXXIII i Włodzimierz IX z Mikułowic, występują w r. 1329.

Należą oni do rodu Lubowlitów-Ogniwów (NN. 1713, 1714, 1735, 1736).

Jan CV Pilecki, w latach 1343—1347 kasztelan radomski, a w r. 1350 kasztelan krakowski, należy do rodu Leliwitów (N. 1729).

Piotr CXXIV Hostaszowicz syn Eustachego III czyli Hostasza, oraz brat jego

Gniewomir IV Hostaszowicz dziedzice dóbr Lusławic, wreszcie **Lusław IV** i **Bogusza VIII Gniewomiowicze**, synowie wzmiankowanego codopiero Gniewomira IV, również współdziedzice dóbr Lusławic (NN. 1746—1748).

Janusz X, podkoniuszy krakowski (1330), jest w roku 1331 podczaszym sandomirskim a w latach 1333 i 1334 sędzią ziemskim sandomirskim (N. 1751).

Pełka XIX Swęk cześnik sandomirski (1330) (N. 1764).

Pełka XX cześnik krakowski (1328—1331), w latach 1333—1339 jest kasztelanem sieciechowskim, w latach 1340—1350 kasztelanem sądeckim, wreszcie w latach 1351—1361 chorążym krakowskim (N. 1775).

Ma on żonę Małgorzatę i córkę Cudkę, żonę Niemiry z Gołczy.

Mścigniew IX Cielej z Bożegodar podczaszy krakowski (1331), jest w r. 1333 podstolim sandomirskim, w r. 1334 wielkorządcą radomskim, w latach 1334 do 1338 kasztelanem radomskim, wreszcie w latach 1339—1341 wojewodą krakowskim (N. 1784).

Należą on do rodu Lubowlitów-Ogniwów, a ma synów Wojciecha XXXVIII i Jakuba LXXII (1362).

Idzi VI, cześnik królowej (1333), jest w latach 1333—1340 cześnikiem krakowskim (N. 1808).

Spytko czyli **Spicymir VII** podstoli krakowski (1333), należy, po imieniu sądząc, do rodu Lubowlitów-Ogniwów (N. 1815).

Adam XVIII i **Pełka XXII Marcinowicze**, synowie Marcina XXII z Brzeźna, występują w roku 1333 (NN. 1819 i 1820).

Mikołaj XCIII Bobola podczaszy królowej (1333), jest w r. 1338 cześnikiem królowej Jadwigi. Jest on prawdopodobnie prawnukiem Jakuba XVI Boboli (N. 1831).

Otto XI Rzeczony ze Skrzynna, którego synowie Mszczug czyli Mścigniew XIII i Krzcąta czyli Krzczon VI występują w r. 1354, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Łabędziów (N. 1885).

Pakośław XII, c, ze Stróżysk, którego synowie Dzierżek czyli Dzierżsław kanonik krakowski i Jan występują w r. 1354 (N. 1886),

Pakośław XIII z Niegowici, którego syn Jan występuje w r. 1361 (N. 1887) wreszcie

Pakośław XIV z Jurkowa, którego syn Jan występuje w r. 1362 (N. 1888);

wszyscy ci trzej Pakośławowie należą do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Wilk V z Krzyszowic. Syn jego Strasz występuje w r. 1366 (N. 1910).

Włodzimierz XII z Bostowa. Wdowa po nim pozostała Rzechna i syn Pełka występują w r. 1339 (N. 1912).

Włodzimierz XIII ze Smogorzewa, którego synowie Mieczsław i Włodzimierz występują w r. 1354, należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Łabędziów (N. 1913).

Włost XVI z Gręboszowa. Synowie jego Sięgniew i Jakub występują w r. 1343 (N. 1914).

Wojśław XXIV ze Swieszkowic. Synowie jego Maciej i Swiesław występują w latach 1339 i 1356 (N. 1915).

Wojśław XXV z Bieganowa. Syn jego Tomisław występuje w r. 1359 (N. 1916).

Wojśław XXVI. Syn jego Świętosław występuje w roku 1349 (N. 1917).

Jasiek czyli **Jan CXX Jura** podstoli sandomirski (1336), jest w latach 1338—1346 podkomorzym krakowskim, w latach 1347—1355 wojewodą sandomirskim,

wreszcie w latach 1356—1363 kasztelanem krakowskim. Żoną jego była Elżbieta (N. 1961).

Jasiek Jura należy do rodu Leliwitów, lecz do której gałęzi, to odpowiedź na to pytanie przedstawia poważne trudności.

Tyle pewna, że nie należał do linii Spicymira VI Tarnowskiego, ale i to pewna, że jako Leliwita miał wspólnego z tymże Spicymirem Tarnowskim przodka. Otóż wyszukanie tego przodka przedstawia znaczne trudności; nie natrafilśmy bowiem dotąd w źródłach dyplomatycznych na żadnego takiego Leliwite, któregobyśmy za ojca lub dziada naszego Jaśka Jury uznać mogli. Ale w zbiorach hr. Tarnowskich w Dzikowie znajduje się oryginalny tłok pieczęci wyobrażający herb Leliwę i napis otokowy: † S GEORGI ¹⁾. Pieczęć ta pochodzi niewątpliwie albo z końca XIII albo z samego początku XIV wieku, w czym mamy dowód, iż w tym czasie istniał jakiś Leliwita imieniem Jerzy, o którym źródła nasze żadnej wiadomości nie podają. To milczenie źródeł tem się tłumaczy, że z końca XIII i początku XIV wieku, z czasów zawieruchy po śmierci Leszka Czarnego mamy niesłychanie szczupłe zapasy dyplomatów, wskutek czego też i wiadomości nasze o współczesnej tym wypadkom szlachcie są niesłychanie szczupłe.

Otóż ten Jerzy Leliwita mógłby być albo bratem Spicymira V a synem Jakuba Boboli, albo co prawdopodobniejsza synem Spicymira V Jakubowicza a bratem Jakuba XXXIV Spicymirowicza. Dodany naszemu Jaśkowi przymianek Jura (tyle co Jerzy) dowodzi, że on do linii tegoż Jerzego należy.

Henryk XXVII, b, podkomorzy sandomirski w latach 1337—1347, a kasztelan wiślicki w latach 1347—1352,

¹⁾ Piekosiński: Pieczęcie polskie wieków średnich, część I, Kraków 1899, N. 246.

ma żonę Świętoszkę, która jako wdowa wraz z synem Mikołajem w r. 1359 występuje (N. 1969).

Należy on jako dziedzic Gorzyc do rodu Lubowli-tów Ogniwów, gałęzi bocznej Połukoziców.

Świętosław XVI, opat klasztoru Premonstrantów w Brzesku, występuje w r. 1337 (N. 1986).

Świętosław XVII żupnik królewski w latach 1337 i 1338, jest w latach 1355 i 1358 podskarbisem nadwor-nym (N. 1988).

Janusz XI i **Jarosław VII** z Opalany, synowie pra-wdopodobnie Michała XIX z Opalany, występują w r. 1338 (NN. 1996 i 1997).

Jan CXXX czyli **Jaśko Spicymirowicz** z Tarnowa, Książa albo Mielsztyna, łowczy krakowski w latach 1337—1343; zaś w latach 1345—1361 jest kasztelanem woj-nickim, w latach 1361—1366 wojewodą sandomirskim, a w latach 1366 do 1379 kasztelanem krakowskim, przyczem w r. 1375 jest także krakowskim starostą.

Jest on synem Spicymira VI Tarnowskiego, a jako taki należy do rodu Leliwitów (N. 2007).

Mikołaj CIII Lala, jest w latach 1339 i 1354 pod-komorzym królowej (N. 2010).

Pelka XXIII Włodzimirowicz syn Włodzimirza XII z Bostowa, występuje w r. 1339 (N. 2019).

Maciej XI Wojsławowicz ze Swieszkowic, syn Wojsława XXIV ze Swieszkowic, jest w r. 1339 nota-ryuszem publicznym, a w r. 1355 i 1356 notaryuszem nadwornym a zarazem kanonikiem katedralnym krako-wskim, z którąto godnością występuje jeszcze i w roku 1357 (N. 2041).

Idzi VII ze Stępcic występuje w r. 1339 (N. 2052).

Pelka XXIV jest kasztelanem sądeckim w latach 1340—1350 (N. 2071).

Mirosław XXII Krzczonowicz syn Krzczona V czyli Krystyna, występuje w r. 1341 bez urzędu, zaś

w r. 1362 jest komornikiem sądu ziemskiego sandomirskiego (N. 2092).

Pelka XXV pleban ze Zbyszyc, występuje w roku 1343 (N. 2112).

Mirosław XXIV w r. 1343 zakonnik klasztoru wąchockiego, jest w r. 1354 podprzeorzym tegoż klasztoru (N. 2116).

Wszebor VI z Kargowa (?) występuje w r. 1343 (N. 2126).

Krystyn XIX Adamowicz, syn Adama XIV z Książa, występuje w r. 1343 (N. 2133).

Jakub LVI i **Wit XIX Włóściejowicze**, synowie Włóścieja czyli Włosta XVI z Gremboszowa, występują w r. 1343 (NN. 2139, 2140).

Wojśław XXVIII jest rządcą biskupa krakowskiego w latach 1344 i 1347 (N. 2143).

Leniart XXI z Banowic występuje w roku 1347 (N. 2205).

Adam XXI ze Smisława, jest w r. 1347 podsędkiem ziemskim sandomirskim, a ma syna Mieczysława zrazu kanonika szkalmirskiego a następnie katedralnego krakowskiego (1368) (N. 2207).

Wydzga II z Tęgoborzy, występuje w roku 1348, jest w r. 1352 podręcznym sądeckim, zaś w latach 1354—1358 sądeckim starostą (N. 2224).

Mirosław XXV z Brnocie występuje w roku 1348 (N. 2225).

Pakosław XVI z Niewiarowa występuje również w r. 1348, a jest członkiem rodu Połukożiców (N. 2226).

Żyra III kasztelan sycyński, występuje w r. 1349 (N. 2241).

Świętosław XIX Wojśławowicz rządcza klasztoru miechowskiego w Uniejowie (1349) (N. 2257).

Świętosław XX, opat łysogórski, występuje w roku 1351 (N. 2305).

Mikołaj CXXXVII, w latach 1352—1363 sędzia

ziemski krakowski, należy do rodu Połukoziców (N. 2311).

Jan CLX Pakosławowicz z Rzeszowa, występuje w latach 1352 do 1373, lecz nie piastuje żadnego urzędu. Jest właścicielem dóbr Jurków, Rzeszów i Brnik, ma trzech synów: Jana Feliksa 2-imion, Jana proboszcza u św. Michała na zamku w Krakowie i trzeciego, którego imię się nie dochowało, a należy do rodu Połukoziców (N. 2312).

Pietrasz czyli **Piotr CLXVIII Krystynowicz** z Damujowic, syn Krystyna XV, dziedzic Damujowic, występuje w roku 1354 a ma braci stryjecznych Mieczsława IX i Włodzimirza XV Włodzimierowiczów (N. 2355).

Mieczsław IX i Włodzimierz XV Włodzimierowicze, synowie Włodzimirza XIII ze Smogorzewa, dziedzice Smogorzewa, występują w r. 1354 (NN. 2356 i 2357).

Mszczug czyli **Mścigniew XIII i Krzcząta** czyli **Krzczonek VI**, synowie Ottona XI Rzeczonego ze Skrzynna, występują w roku 1354 a są dziedzicami Skrzynna (NN. 2358, 2359).

Powyżsi Pietrasz Krystynowicz, Mieczsław i Włodzimierz Włodzimierowicze, oraz Mszczug i Krzcząta należą do rodu Łabędziów.

Klimunt XXVIII Giedczyc, syn Giedki IX z Giedczyc, podkoniuszego krakowskiego, występuje w roku 1354 (N. 2366).

Michał XXVIII Giedczyc, brat codopiero wzmiankowanego Klimunta XXVII, występuje również w roku 1354 (N. 2405).

Rafał V z Tarnowa jest w latach 1354 i 1355 kasztelanem wiślickim, zaś w latach 1356 do 1367 podkomorzym sandomirskim, ma żonę Dzierżkę z Wielowsi, a należy do rodu Leliwitów.

Stanisław XXXV, Adam XXV, Mścigniew XIV i Włóscibor VI bracia, współdziedzice Skroniowa, występują w r. 1355 (NN. 2410—2413).

Jarosław X Mścigniewowicz, syn Mścigniewa X z Pałecznicy, występuje w r. 1356 (N. 2444).

Janusz XVI ze Stojanie czyli z Goraja, dziedzic Kraśnika, sędzieja chełmski, występuje w roku 1356, co prawda w bardzo podejrzanym a nawet wprost sfalszowanym przywileju.

Otto XIII z Pileczy, dziedzic dóbr Siedlec i Klimuntów, występuje w r. 1356 i 1363 bez urzędu, zaś w latach 1360 i 1361 jest starostą generałem ruskim.

Jest on prawdopodobnie synem Jana CV Pileckiego, a członkiem rodu Leliwitów (N. 2451).

Unisław IV z Brzeźna, występuje w roku 1357 (N. 2472).

Jakub LXIV Bobolicząta, syn prawdopodobnie Mikołaja XCIII Boboli, występuje w roku 1357 (N. 2473).

Biernat XII i **Pełka XXX** dziedzice Korzeniowa, występują w r. 1358. (NN. 2504, 2505).

Tomisław VI Wojsławowicz z Bieganowa, występuje w latach 1358 i 1363 bez urzędu (N. 2510).

Mikołaj CLIV Giedzyc z Bieganowa, syn prawdopodobnie Giedki IX z Giedzyc, występuje w r. 1359 (N. 2533).

Mikołaj CLIV Henrykowicz, syn Henryka XXVII, b, dziedzic dóbr Gorzyce, występuje w r. 1359 (N. 2545).

Pełka XXXIII z Czyszowa, w latach 1360—1362 wojski lubelski, w r. 1363 wojski sandomirski, w latach 1364—1270 kasztelan zawichojski, wreszcie w latach 1373—1385 sędzieja ziemski sandomirski. Należy on do rodu Lubowlitów-Ogniwów, gałęzi bocznej Janinów (N. 2573).

Świętosław XXVI z Dąbrówki i **Ilik IV** ze Sulisławic, rządcza nadworny króla jegomości, występują w r. 1361 (N. 2623).

Ilik IV ma syna Imbrama (1366) (N. 2624).

Jan LXXXV Pakosławowicz z Niegowici występuje w r. 1361 (N. 2629).

Jan CLXXXVII Pakosławowicz z Jurkowa, występuje w latach 1362 i 1366, a należy do rodu Połukoziców (N. 2641).

Wojstaw XXXII podskarbi krakowski w latach 1361 i 1362 (N. 2644).

Wojstaw XXXIII z Niedrzwicy, występuje w r. 1362 (N. 2695).

Wojciech XXXIII i **Jakub LXXII Mścigniewowicze** z Bożegodar, występują w roku 1362, a są prawdopodobnie synami Mścigniewa IX Cieleja z Bożegodar, (NN. 2710 i 2711).

Świętosław XXVIII, **Trojan XV**, **Dziwisz IV**, **Wojstaw XXXIV** i **Mikołaj CLXVIII**, dziedzice Byszowa, występują w r. 1363 (NN. 2724—2729).

Gaweł IV, **Sądek IV** i **Jasiek XIII Wojstawowicze** z Kaliny, występują w r. 1363 (NN. 2742—2744).

Tomek czyli **Tomisław IX Wojstawowicz** z Bieganic albo z Bieganowic, występuje w latach 1362—1367, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2755).

Wojstaw XXXV ze Swoszowic występuje w r. 1364 (N. 2778).

Wojstaw XXXVI z Suchoraby i Krzyszowic występuje w r. 1364 (N. 2788).

Pełka XXV z Włostowa występuje również w roku 1364. (N. 2792).

Świętosław XXX komornik krakowski w latach 1364—1369 (N. 2793).

Czader czyli **Ceder VII** i **Andrzej LXIX Świętosławowicze** z Modlnicy, występują w roku 1364. Andrzej ma syna Mikołaja, kanonika katedralnego krakowskiego (NN. 2798 i 2799).

Włost czyli **Włościbor VIII** z Potoka, występuje w r. 1364 (N. 2801).

Krczon czyli **Krystyn XXV**, z Mikłuszowic, chorąży sandomirski w latach 1365 i 1366, jest chorążym krakowskim w r. 1367 (N. 2818).

Ma synów Stanisława, Andrzeja, Wydżgę i Jana. **Świętosław XXXI** opat klasztoru Benedyktynów w Sieciechowie, występuje w r. 1365 (N. 2833).

Leniart XXII z Gawłowa występuje w roku 1365 (N. 2842).

Olt II z Brzezia, występuje w r. 1366 (N. 2850).

Wojśław XXXVII z Mikułowic występuje w r. 1366 a należy prawdopodobnie do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Piękostków (N. 2885).

Imbram XVI Ilikowicz ze Sulisławic, syn Ilika IV występuje w r. 1366 (N. 2915).

Dymitr II z Łady czyli z Goraja czyli z Bożegodaru, podskarbi królewski w latach 1368 oraz 1387—1398, a od r. 1390 także marszałek królestwa polskiego.

Ma on dwóch braci: Andrzeja z Kuchar (1373) oraz Iwana dziedzica dóbr Klecie (N. 2918).

W r. 1377 otrzymuje on od króla Ludwika zamek Goraj czyli Ładę z przyległemi wsiami i Kraśnik.

Ustalenie genealogii naszego Dymitra, który należy do rodu Lubowlitów-Ogniów, gałęzi bocznej Korezaków, natrafia na nieprzewyciężone trudności. Na pozór zdawałaby się rzecz bardzo łatwa. W roku bowiem 1290 występuje Krystyn z Goraja i Kraśnika rzekomo stolnik sandomirski; w roku 1356 Janusz ze Stojanie sędzia chełmski, dziedzic Goraja i Kraśnika. Otóż ten Janusz Stojański czyli Gorajski mógłby być wnukiem powyższego Krystyna Gorajskiego a ojcem naszego Dymitra II Gorajskiego. Ale cóż, kiedy tak przywilej Władysława Łokietka z roku 1290 dla Krystyna Gorajskiego, jako i przywilej Kazimirza Wielkiego z r. 1356 dla Janusza Stojańskiego czyli Gorajskiego wydany, są prostymi falsyfikatami. Możliwoby wprawdzie przypuszczać, że chociaż przywileje same są falsyfikatami, treść ich może być autentyczną, gdyż to się często zdarzało, że dla faktu, ustnie tylko odbytego, albo co do którego dokument wystawiony zaginał, podrabiano przywilej, wobec czego

mimo nieautentyczności przywileji Władysława Łokietka z r. 1290 i Kazimirza Wielkiego z r. 1356, Krystyn Gorajski i Janusz Stojański czyli Gorajski mogliby być osobami autentycznymi.

Takiemu przypuszczeniu stoi atoli stanowczo na przeszkodzie fakt, że skoro dopiero nasz Dymitr wraz z bratem swym Iwanem w r. 1377 otrzymał od króla Ludwika nadany sobie Goraj i Kraśnik, tedy aż do owego czasu tak Goraj jak i Kraśnik były dobrami monarszemi, nie mogły być własnością ani rzekomego Krystyna Gorajskiego, stolnika sandomirskiego, ani Janusza Stojańskiego czyli Gorajskiego sędziego chełmskiego, wobec czego ciż Krystyn Gorajski i Janusz Stojański są osobami, które wcale nie istniały i których istnienie tylko dla celów genealogicznych później sfingowaniem zostało.

Także i Stojanice, które już w r. 1356 miały być własnością Janusza Stojańskiego czyli Gorajskiego, otrzymał nasz Dymitr legowane sobie dopiero w r. 1387 od Michała Piotrowicza z Kniehinic.

Istnieje zatem jako osoba zgola autentyczna tylko Dymitr II Gorajski, którego przodków nie znamy.

Niejakie światło w tej mierze rzuca przywilej króla Władysława Jagiełły z r. 1389, mocą którego król naszemu Dymitrowi podskarbiemu zatwierdza przywilej króla Kazimirza Wielkiego z r. 1353, wydany w przedmiocie nadania dóbr Klecie i wielu innych Chodkowi, Piotrowi i Ostaszkowi Rusinom. Jeśli tak, tedy Dymitr nasz musiał te wszystkie dobra posiadać, musiał je przeto po owych Rusinach Chodku, Piotrze i Ostaszku odziedziczyć, czyli, że jeden z tych trzech Rusinów mógł być ojcem naszego Dymitra, a dwaj drudzy stryjami. Że rzeczywiście nasz Dymitr wraz z bratem swoim Iwonem owe dobra odziedziczył, dowodzi przywilej króla Władysława Jagiełły z r. 1387, zatwierdzający podział dóbr dziedzicznych pomiędzy naszym Dymitrem a bratem jego Iwonem Gorajskimi, dokonany. Otóż na mocy tego po-

działu owe dobra Klecie i inne, nadane przez Kazimirza Wielkiego Chodkowi, Piotrowi i Ostaszkowi Rusinom, przypadły w podziale Iwonowi Gorajskiemu.

Jest z tych trzech braci Rusinów jeden, mianowicie Piotr w r. 1360 wojewodą żydaczowskim i jest właścicielem siedmiu z tych wsi, przez króla Kazimirza Wielkiego nadanych. Otóż ten Piotr wojewoda żydaczowski zowie się w przywileju króla Kazimirza Wielkiego z roku 1360 Iwanowiczem, co znaczy synem Iwana; Iwan przeto był ojcem owych Chodka, Piotra i Ostaszka Rusinów a zarazem najstarszym znanym protoplastą Korczaków Gorajskich. Ten Iwan, ojciec naszych trzech Rusinów a dziad Dymitra II Gorajskiego, był wedle wszelkiego prawdopodobieństwa Polakiem, jednym z tych pierwszych emigrantów małopolskich, którzy po zaborze Rusi czerwonej przez Kazimirza Wielkiego, na Ruś się przesiedlili. W źródłach polskich atoli śladu tego Iwana nie spotykamy. Ten Iwan zwał się oczywiście Szczebrzeszyńskim, gdyż Szczebrzeszyn był jego głównym majątkiem, po przodkach odziedziczonym.

Zastanawiając się nad tem pytaniem, który z synów tego Iwana Szczebrzeszyńskiego mógłby być ojcem Dymitra i Iwona Gorajskich, przychodzimy do następujących rezultatów. Z trzech synów Iwana Szczebrzeszyńskiego, Chodko będzie niewątpliwie tym Chotkiem Bybelskim, któremu król Kazimirz Wielki w r. 1361 dziedziczne jego dobra Bybel z przyległemi wsiami zatwierdził. Otóż ten Bybel, który był miastem, a do którego jeszcze 19 wsi należało, był zbyt dużym majątkiem, iżby go Chodko chciał porzucić dla 5 wsi w powiecie bieckim, jakieby mu z działu darowizny klucza kleckiego przez króla Kazimirza Wielkiego z r. 1353 dokonanej, w udziale przypadły. Należy więc przypuścić, że on odstąpił swe prawa do $\frac{1}{3}$ klucza kleckiego pozostałym swym dwom braciom Piotrowi i Ostaszkowi Iwanowiczom lub jednemu z nich, sam zaś na Rusi na swoim Byble pozostał.

Drugi brat Piotr Iwanowicz jest w r. 1361 wojewodą żydaczowskim, i jemu to w dziale między braćmi przypadło Klecie z 6 przyległemi wsiami; ponieważ zaś w r. 1377 nasz Dymitr i Iwan Gorajscy występują jako dziedzice Klecia i z Klecia się piszą, tedy nie ulega najmniejszej wątpliwości, że nasz Dymitr II podskarbi wraz z bratem swym Iwanem są synami tegoto właśnie Piotra Iwanowicza, wojewody żydaczowskiego, po którym klucz klecki odziedziczyli.

Nasz Dymitr II w r. 1400 już nie żyje, a zdaje się, iż brat jego Iwan wyprzedził go w zgonie.

Po Dymitrze pozostała wdowa Beata i trzy córki: Katarzyna, Anna i Elżbieta; po Iwonie zaś czterej synowie: Procz, Aleksander, Mikołaj i Andrzej, którzy się Stojańskimi piszą.

W latach 1400, 1401 i 1405 czynią ci potomkowie Dymitra i Iwana Gorajskich dział majątkowy. Wedle działu z r. 1400, który narazie tylko do lat czterech miał obowiązywać, klucze szczebrzeszyński i stojanicki przypadły braciom Iwanowiczom Stojańskim w udziale, zaś Beacie Dymitrowej i jej dzieciom Goraj. Natomiast w r. 1405 zmieniono powyższy dział w ten sposób, że Beacie Dymitrowej i jej córkom przypadły w dziale Biała, Kraśnik i Turobin z przyległemi wsiami, zaś braciom Iwanowiczom Stojańskim Goraj, Łada, Szczebrzeszyn i Stojanice.

Wszystkie powyższe dobra pozostały w spadku po Dymitrze Gorajskim. Rzecz godna zastanowienia, że w tych działach nie ma najmniejszej wzmianki o kluczu kleckim, a przecież w r. 1377 obaj bracia Dymitr i Iwan dziedzicami Klecia się mianują; widocznie jeszcze za życia swego ci bracia dokonali jakiegoś podziału, na mocy którego klucz klecki przypadł Iwanowi Piotrowiczowi i wskutek tego w spuściźnie po Dymitrze już się wcale nie znalazł.

I klucz Bożydar nie jest wspomniany w spuściźnie

po naszym Dymitrze. Widocznie były to dobra posagowe jego żony Beaty i po jej śmierci przeszły na jej córki. Jedna bowiem z jej córek Katarzyna Dobiesławowa Oleśnicka pisze się z Bożegodaru.

Z córek po Dymitrze pozostałych, interesuje nas najbardziej Katarzyna, która wyszła za Dobiesława Oleśnickiego, wojewodę sandomirskiego. Otóż ci Oleśnicy Dobiesław i Katarzyna, która się z Bożegodaru pisze, ufundowali kościół w Siennie i upamiętnili to tablicą erekcyjną, na której zamieszczone są między innymi herby Dembno (Dobiesława Oleśnickiego) i Korczak (Katarzyny z Bożegodaru). Ten Korczak nie wygląda jednak tak, jak go pospolicie heraldycy podają, mianowicie trzy poprzeczne wręby ścięte, coraz krótsze ku dołowi, lecz przedstawia trzy poprzeczne bierzwiona równej długości, które się ze skrajem tarczy spływają, formując w ten sposób figurę heraldyczną a nie herb. Jestto jedyny autentyczny dowód, jak wyglądał herb Korczak u Dymitra Gorajskiego.

Na pieczęci bowiem Dymitra Gorajskiego przedstawiony jest hełm, a nad nim Ogniwo w klejnocie; dowód w tem oczywisty, że ród Korczaków jest gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Z tego, cośmy powyż przedstawili wynika, że Iwana Szczebrzeszyńskiego, który przypada na szesnaste pokolenie, mianowicie na czasy króla Władysława Łokietka, należy uważać za praojca rodu Korczaków.

Krystyn XXVII z Miodar, którego synowie Andrzej, Sulek, Włost, Henryk i Wierzchosław występują w roku 1370 (N. 2961).

Leniart XXIII z Pleszowa, którego córka Hanka jest za Imbramem Zawiszycem, kasztelanem wojnickim (1375) (N. 2964).

Świętosław XXXIII ze Stobnicy, którego syn Maciej kleryk występuje w r. 1389. (N. 3011).

Świętosław XXXIV z Zagorzan, którego syn Świętosław występuje w r. 1386 (N. 3012).

Wszebor VII z Marszowic (N. 3023) ¹⁾.

Przy końcu domieszczam kilkanaście tablic genealogicznych, które bądź rodu szczepowego Lubowlitów-Ogniwów, bądź jego gałęzi bocznych dotyczą.

Tablice te nie roszczą sobie pretensyi do zbytnej ścisłości. Przyczyna tego leży nietylko w braku dostatecznego materiału dowodowego, w obec czego bardzo często uciekać się wypadało do prawdopodobieństwa, jeśli tablice genealogiczne wogóle jakie miały być dołączone; ale był jeszcze inny bardziej doniosły powód. Oto przyjaciel mój profesor Dr Tadeusz Wojciechowski od lat obeszło 30 pracuje nad podobnymi tablicami genealogicznymi i ma już bardzo piękny materiał zebrany; że zaś jest fachowym historykiem, podczas gdy ja jestem tylko przygodnym fuszerem w rzeczach historycznych, przeto nie ulega wątpliwości, że on takie tablice genealogiczne bez porównania lepiej ułożyć potrafi, niż ja.

Wobec tego nie miałem najmniejszego powodu wysilać się na moje tablice genealogiczne, wiedząc że one już niezadługo wybornymi tablicami profesora Wojciechowskiego zastąpione zostaną.

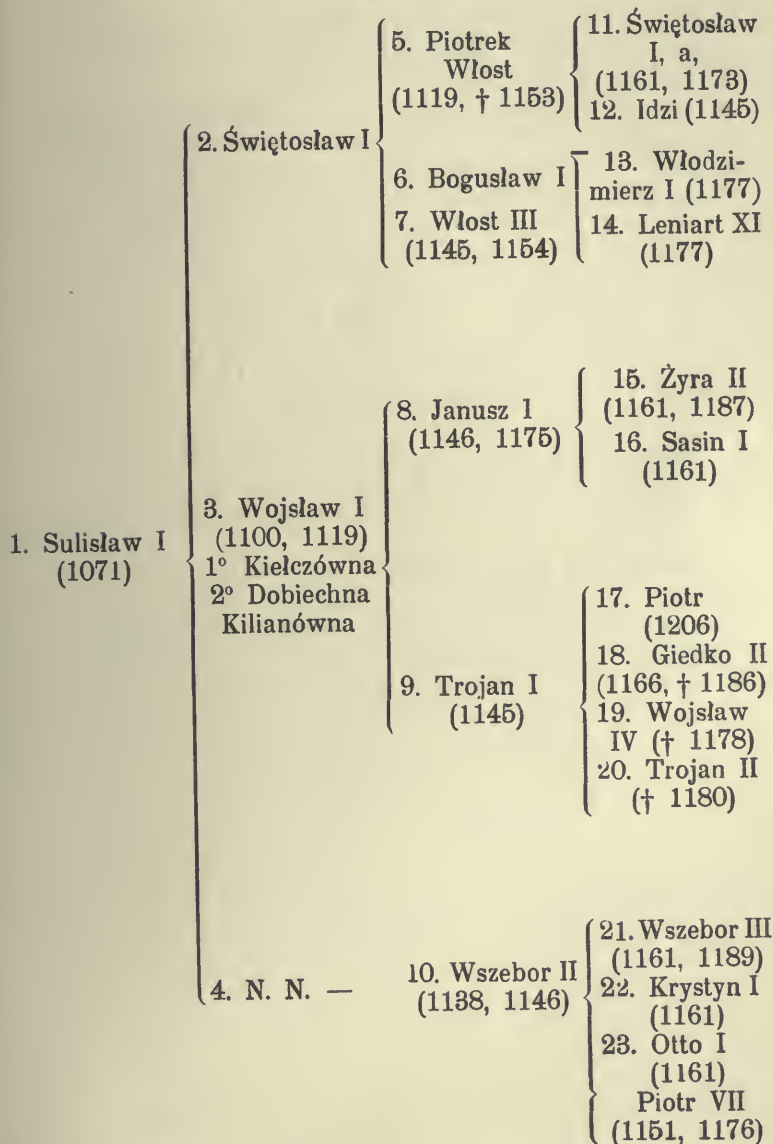
Muszę jeszcze w końcu nadmienić, że dokładne dzieje rodu Lubowlitów-Ogniwów i wyczerpujące tablice genealogiczne tegoż rodu będą dopiero wtedy możebne, skoro rycerstwo polskie doby piastowskiej także z innych dzielnic opracowane zostanie. Ród bowiem Lubowlitów-Ogniwów, jakkolwiek głównie w Małopolsce był osiedlony, przecież i w innych wszystkich dzielnicach miał

¹⁾ Nie są to wszyscy członkowie rodu Lubowlitów-Ogniwów lub gałęzi bocznych tegoż rodu, jacy się w naszym dziele przytoczeni znajdują, lecz tylko ci, którzy dla badań genealogicznych ważniejszymi się mi być zdawali.

swoich reprezentantów, mianowicie i na Szląsku, i w Wielkopolsce i na Mazowszu; a że członkowie tego rodu dość często z jednej dzielnicy przesiedlali się do innej, więc aby mieć dokładny obraz całości, o ile to naturalnie jest możebnem, trzeba zbadać w tym kierunku wszystkie dzielnice.

N. 1. Tablica genealogiczna najstarszych członków rodu
Lubowlitów-Dogniwów.

Wyjaśnienie poprzedzającej tablicy.

1. Sulisław I — Rycerstwo polskie tom II, str. 210.
 2. Świętosław I — Tamże II, str. 230.
 3. Wojsław I — Tamże II, str. 219.
 5. Piotrek Włost Świętosławowicz — Tamże II, str. 228.
 6. Bogusław I Świętosławowicz — Tamże II, str. 297.
 7. Włost III Świętosławowicz. — Tamże II, str. 283.
 8. Janusz I Wojsławowicz. — Tamże II, str. 256.
 9. Trojan I Wojsławowicz. — Tamże II, str. 256.
 10. Wszebor II. — Tamże II, str. 245.
 11. Świętosław I, a, Piotrkowicz. — Tamże II, str. 280.
 12. Idzi Piotrkowicz. — Tamże II, str. 242.
 13. Włodzimierz I Bogusławowicz. — Tamże II, str. 293.
 14. Leniart XI Bogusławowicz. — Tamże II, str. 294.
 15. Żyra II Januszowicz, palatyn mazowiecki. — Tamże II, str. 277.
 16. Sasin I Januszowicz. — Tamże II, str. 279.
 17. Piotr Trojanowicz. — Tamże II, str. 295.
 18. Giedko II Trojanowicz, biskup krakowski. — Tamże II, str. 294.
 19. Wojsław IV Trojanowicz. — Tamże II, str. 294.
 20. Trojan II Trojanowicz. — Tamże II, str. 295.
 21. Wszebor III Wszeborowicz. — Tamże II, str. 275.
 22. Krystyn I Wszeborowicz. — Tamże II, str. 278.
 23. Otto I Wszeborowicz. — Tamże II, str. 278.
-

N. 2. Tablica genealogiczna najstarszych członków rodu Łabędziów.

24. Bodzęta IV Świętosławo- wicz (1177, 1212)	}	25. Świętosław V (1212)	}	28. Włodzi- mirz VIII (1224, † 1241)	— 31. Świętosław VIII (1256, 1286)
		26. Filip I (1212)		29. Sulisław XVIII († 1241)	
		27. Domasław IX (1212, 1224)		30. Zdzisław (1242)	
		Putysław albo Pęcław		Baran z Peł- czyk (1222)	Piotr XX (1222)
				Krzyszczan II (1228, 1230)	

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

24. Bodzęta IV Świętosławowicz, syn Świętosława II, a, a wnuk Piotrka Włosta Świętosławowicza. — Rycerstwo polskie II, str. 293, Rycerstwo tom III, str. 17.
25. Świętosław V Bodzętowicz. — Rycerstwo tom III, str. 17.
26. Filip I Bodzętowicz. — Tamże tom III, str. 17.
27. Domasław IX Bodzętowicz. — Tamże tom III, str. 17.
28. Włodzimierz VIII Świętosławowicz, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 61.
29. Sulisław XVIII Świętosławowicz. — Tamże tom III, str. 124.
30. Zdzisław, kasztelan spicymirski. — Tamże, tom III, str. 62.
31. Świętosław VIII Włodzimierowicz, kasztelan wojnicki. — Tamże, tom III, str. 166.

N. 3. Tablica genealogiczna gałęzi mazowieckiej rodu Lubowitów-Ogniwów.

		34. Krzesław VI(1224, 1232)	
		35. Wszebor IV (1224, 1225)	
32. Piotr VII Wszeborowicz (1151, 1176)	— 33. Krystyn II (1205 † 1217)		37. Otto V.
		36. Piotr XXVI c, (1224, 1232)	38. Krystyn VII
			39. Lutogniew I

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

32. Piotr VII Wszeborowicz, syn Wszebora II. — Rycerstwo polskie tom II, str. 301.
34. Krzesław VI Krystynowicz. — Rycerstwo polskie, III str. 48.
35. Wszebor IV Krystynowicz, łowczy małopolski — Tamże III, str. 61.
26. Piotr XXVI c, Krystynowicz. — Tamże III, str. 58.
37. Otto V Piotrowicz. — Tamże III, str. 172.
38. Krystyn VII Piotrowicz. — Tamże III, str. 172.
39. Lutogniew I Piotrowicz. — Tamże III, str. 173.

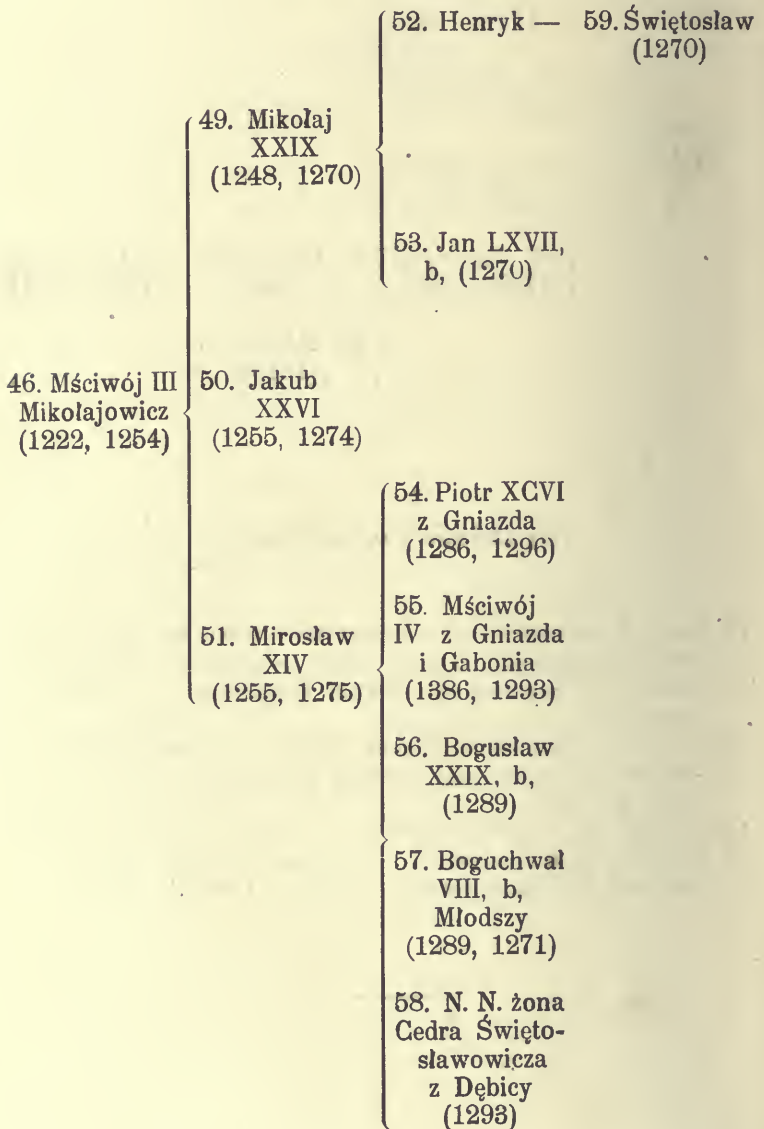
N. 4. Tablica genealogiczna Mikołaja III palatyna krakowskiego.

16. Sasin I (1161)	{	40. Wit II (1170, 1191)		
		41. Pełka IX (1186 † 1207)		
		42. Giedko V. (1220, 1212)		
		43. Mikołaj III (1182 † 1206)	44. Mikołaj III, — b, (1209)	46. Mściwój III (1222, 1254)
			45. Mściwój II (1210)	

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

16. Sasin I Januszowicz. — Rycerstwo polskie tom II, str. 279.
40. Wit II Sasinowicz, biskup płocki. — Tamże II, str. 298.
41. Pełka IX Sasinowicz, biskup krakowski. — Tamże II, str. 307.
42. Giedko V Sasinowicz, biskup płocki. — Tamże III, str. 6.
43. Mikołaj III Sasinowicz, palatyn krakowski. — Tamże tom III, str. 298.
44. Mikołaj III, b, Mikołajowicz. — Tamże tom III, str. 117.
45. Mściwój II Mikołajowicz. — Tamże tom III, str. 15.
46. Mściwój III Mikołajowicz. — Tamże tom III, str. 44.
-

N. 5. Tablica genealogiczna Mściwoja III Mikołajowicza,
wojewody wiślickiego.

Wyjaśnienie poprzedzającej tablicy.

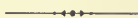
46. Mściwój III Mikołajowicz, wojewoda wiślicki. — Rycerstwo polskie tom III, str. 44.
 49. Mikołaj XXIX Mściwowicz, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 138,
 50. Jakub XXVI Mściwowicz, kasztelan lubelski. — Tamże tom III, str. 162.
 51. Mirosław XIV Mściwowicz, kasztelan sandomirski. — Tamże tom III, str. 162, 189.
 52. Henryk Mikołajowicz, współdziedzic brzegu rzeki Raby. — Tamże tom III, str. 190, 191.
 53. Jan LXVII, b, Mikołajowicz, współdziedzic brzegu rzeki Raby. — Tamże tom III, str. 190.
 54. Piotr XCVI Mirosławowicz, współdziedzic dóbr Gniazdo na Spiżu. — Tamże tom III, str. 225.
 55. Mściwój IV Mirosławowicz, współdziedzic Gniazda, dziedzic Gabonia. — Tamże tom III, str. 226.
 56. Bogusław XXIX, b, Mirosławowicz, kasztelan sandomirski. — Tamże tom III, str. 162.
 57. Boguchwał VIII, b, Mirosławowicz. — Tamże tom III, str. 197.
 58. N. N. córka Mirosława XIV, wydana za Cedra. — Tamże tom III, str. 226.
 59. Świętosław Henrykowicz, współdziedzic brzegu rzeki Raby. — Tamże tom III, str. 190, 191.
-

**N. 6. Tablica genealogiczna gałęzi mazowiecko-małopolskiej rodu
Lubowlitów-Ogniwów.**

15. Żyra II— 60. Olt I (1161, 1187)	}	61. Giedko VI (1220, 1256)	}	64. Bień V z Łososiny (1304)
		62. Wydźga I— 63. Wojsław (1221, 1255) XV (1245, 1258)	}	65. Staszek (1304)
				66. Jan (1304)

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

15. Żyra II Januszowicz, palatyn mazowiecki. — Rycerstwo polskie tom II, str. 277.
 60. Olt Żyrowicz. — Tamże, tom II, str. 295.
 61. Giedko VI Oltowicz, kasztelan sądecki. — Tamże tom III, str. 33.
 62. Wydźga I Oltowicz, kasztelan sądecki. — Tamże tom III, str. 42.
 63. Wojsław XV Wydźdzyc, kasztelan małogojski. — Tamże tom III, str. 135.
 64. Bień V Wojsławowicz z Łososiny. — Tamże tom III, str. 254.
 65, 66. Staszek i Jan Wojsławowicze. — Tamże tom III, str. 254.

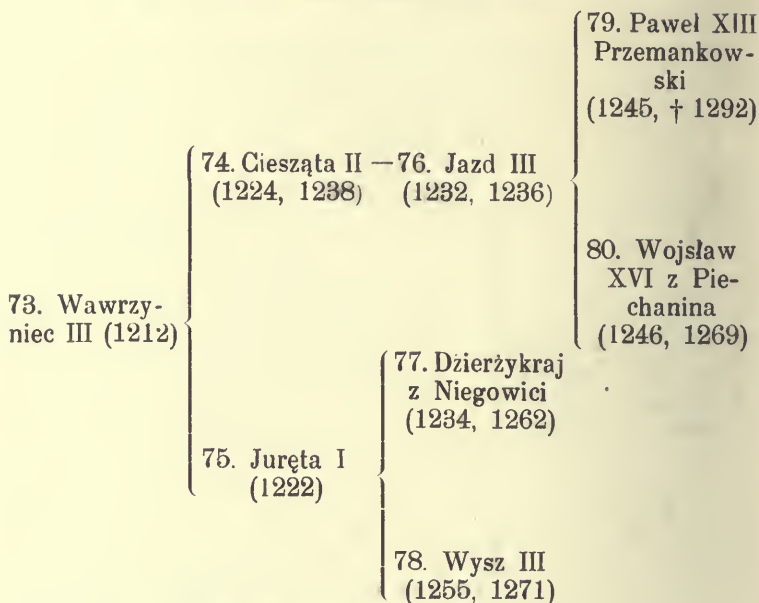
N. 7. Tablica genealogiczna Adama IV Leniartowicza, kasztelana
krakowskiego.

		69. Mikołaj XXIV (1233, 1268)		
67. Święto- sław III Leniarto- wicz	68. Cho- cimir VII (1217, 1228)			
		70. Leniart XIII (1234, 1242)	— 71. Adam IV (1234, 1264)	— 72. Idzi V (1254)

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

67. Świętosław III Leniartowicz, syn Leniarta I. — Rycerstwo polskie tom II, str. 280.
68. Chocimir VII Świętosławowicz, sędzia nadworny. — Rycerstwo polskie tom III, str. 26.
69. Mikołaj XXIV Chocimirowicz, kasztelan biecki. — Tamże tom III, str. 97.
70. Leniart XIII Chocimirowicz. — Tamże tom III, str. 103.
71. Adam IV Leniartowicz, kasztelan krakowski. — Tamże tom III, str. 109.
72. Idzi V Adamowicz. — Tamże tom III, str. 157.

N. 8. Tablica genealogiczna rodu Połukoziców.

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

73. Wawrzyniec III (zapewne Ciesząćc), komornik biskupa krakowskiego. — Rycerstwo polskie tom III, str. 21.
74. Cieszała II Wawrzyńcewicz, podłowczy krakowski. — Tamże tom III, str. 57.
75. Juręta I. — Tamże tom III, str. 41.
76. Jazd III Ciesząćc, cześniak krakowski. — Tamże tom III str. 92.
77. Dzierżykraj V Juręćc z Niegowici. — Tamże tom III, str. 103, 163.
78. Wysz III Juręćc z Niegowici, scholastyk krakowski. — Tamże tom III str. 163.
79. Paweł XIII Przemankowski, biskup krakowski. — Tamże tom III, str. 134.
80. Wojśław XVI z Piechanina, kasztelan małogojski. — Tamże tom III, str. 137.

N. 9. Tablica genealogiczna Michała V Piotrkowicza, kasztelana krakowskiego.

17. Piotr czyli Piotrek X (1206)	}	81. Michał V (1220 † 1255)	}	84. Michał VIII—87. Mirogniew I (1231, 1260)
				85. Pelka XIV—88. Michał XIV (1254, 1280) (1306, 1317)
			}	86. Sulisław XXI — 89. Poznan IV (1254, 1256) (1268, 1272)
		82. Tomasz z Wrocławia (1224)		
		83. Andrzej (1233)		

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

17. Piotr Trojanowicz czyli Piotrek X. — Rycerstwo polskie tom II, str. 295, 325.
 81. Michał V Piotrkowicz, kasztelan krakowski. — Rycerstwo polskie tom III, str. 31.
 82. Tomasz Piotrkowicz z Wrocławia. — Tamże tom II, str. 325.
 83. Andrzej Piotrkowicz. — Tamże tom II, str. 325.
 84. Michał VIII Michałowicz, podstoli krakowski. — Tamże tom III, str. 121.
 85. Pelka XIV Michałowicz, kasztelan sandomirski. — Tamże tom III, str. 159.
 86. Sulek czyli Sulisław XXI Michałowicz, kasztelan zawichowski. — Tamże tom III, str. 160.
 87. Mirogniew I Michałowicz. — Tamże tom III, str. 122, 174.
 88. Michał XIV Pelczyc, kasztelan radomski. — Tamże tom III, str. 258.
 89. Poznan IV Sułkowicz, podczaszcy sandomirski. — Tamże tom III, str. 188.

N. 10. Tablica genealogiczna rodu Skowinów.

	}	91. Przybysław XXVII Gaboński (1325)	
		92. Mirosław XX Gaboński (1325)	
90. Mikołaj LIX Pączek z Gabonia (1289, 1296) Małgorzata	}	93. Biernat IX Gaboński (1325)	95. Przybysław (1368)
			96. Mirosław (1368)
			97. Dorota (1368)
		94. Piotr CXX Gaboński (1325)	

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

90. Mikołaj LIX Pączek z Gabonia. — Rycerstwo polskie tom III, str. 231.

Co do tego Mikołaja, który jest niewątpliwie członkiem rodu Skowinów, jakto dowodzi pieczęć użyta przez jego synów, winienem pewne wyjaśnienie.

Na str. 231 zaliczyłem tego Mikołaja do rodu Lubowlitów-Ognowców, a gdy go obecnie zaliczam do rodu Skowinów, mógłby kto myśleć, iż zaliczenie Mikołaja do rodu Lubowlitów-Ognowców było błędem, który obecnie poprawiam. Tak jednak nie jest; tylko że ja naszego Mikołaja Gabońskiego uważam za tego członka rodu Lubowlitów-Ognowców, który przemienił swe odziedziczone godło Lubowlitów-Ognowców na godło, którego później używali Skowinowie i tym sposobem dał początek rodowi Skowinów, jako gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ognowców.

Że zaś nasz Mikołaj Pączek należy do rodu Lubowlitów-Ognowców, na to mamy następujący dowód.

W r. 1293 nabywa nasz Mikołaj Pączek od komieśa

Mściwoja IV Mirosławowicza dobra Gaboń. Otóż w kontrakcie odnośnym to przedewszystkiem zastanawia, że w nim nie ma wyraźnego zezwolenia krewnych owego Mściwoja IV na tę sprzedaż. Wedle bowiem prawa zwyczajowego polskiego dobra dziedziczne tylko za zezwoleniem krewnych sprzedającego mogły być pozbyte, a takich krewnych Mściwój IV miał. Ale takie zezwolenie krewnych było tylko w takim razie potrzebne, jeśli nabywcą był człowiek obcy, do rodu nienależący; jeśli zaś nabywcą był krewny, do rodu należący, to takie zezwolenie krewnych nie było potrzebne.

Otóż jeśli przy sprzedaży Gabonia przez Mściwoja IV naszemu Mikołajowi Pączkowi obeszło się bez zezwolenia krewnych, to w tem dowód, że nasz Mikołaj Pączek do tegoż samego rodu co i Mściwój IV, a zatem do rodu Lubowlitów-Ogniwów należał.

91, 92, 93 i 94. Przybysław XXVII, Mirosław XX, Biernat IX i Piotr CXX Mikołajowicze Gabońscy. — Rycerstwo polskie tom III, str. 298.

95, 96 i 97. Przybysław, Mirosław i Dorota Biernatowiczowie Gabońscy. — Kod. dyplom. małop. III N. 813. — Rycerstwo tom III N. 1652 (uzupełnienie).

N. 11. Tablica genealogiczna rodu Korczaków.

98. Iwan Szczebrzeszyński	}	99. Chodko Bybelski (1353, 1361)	}	102. Dymitr II z Klecia Gorajski (1368, † 1400) Beata	}	105. Katarzyna (1400, 1405)
						106. Anna (1400, 1405)
						107. Elżbieta (1400, 1405)
		100. Piotr z Klecia (1353, 1361)	}	103. Andrzej z Kuchar (1373)	}	108. Procz (1400, 1405)
				109. Aleksander (1400, 1405)		
		104. Iwan z Klecia Gorajski (1377, 1387)		110. Mikołaj (1400, 1405)		
		101. Ostaszek z Klecia (1353)				111. Andrzej (1400, 1405)

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

98. Iwan Szczebrzeszyński. — Rycerstwo polskie tom III, str. 628.
 99. Chodko Bybelski. — Tamże tom III, str. 628.
 100. Piotr z Klecia. — Tamże tom III, str. 628.
 101. Ostaszek z Klecia. — Tamże tom III, str. 628.
 102. Dymitr II z Klecia Gorajski, marszałek królestwa polskiego. — Tamże III, str. 482 N. 2918.
 103. Andrzej z Kuchar. — Tamże III, str. 482.
 104. Iwan z Klecia Gorajski. — Tamże III, str. 482.
 105—111. Helcel: Starodawne prawa polskiego pomniki, tom II, NN. 657, 733, 1093.

N. 12. Tablica genealogiczna rodu Leliwitów.

98. Jakub XVI Bobola (1231)	}	99. N. N.—101. N. N.—102. Mikołaj XCIII Bobola (1333, 1338)	—	103. Jakub LXIV Bo- bolicząta (1357)
		104. Jerzy	—	105. Spicymir VII (1333)
				106. Jan CXXV Jura (1356, 1363)
		100. Spi- cymir V		
		107. Jakub XXXIV (1295)	—	108. Spicymir VI z Tarnowa (1331, 1350)
				109. Jan CXXX z Tarnowa (1366, 1379)

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

98. Jakub XVI Bobola, kasztelan krakowski. — Rycerstwo polskie tom III, str. 91 N. 559.
100. Spicymir V. — Tamże tom III, str. 183 N. 1066.
102. Mikołaj XCIII Bobola, cześnik królowej. — Tamże tom III, str. 326 N. 1831.
103. Jakub LIV Bobolicząta. — Tamże tom III, str. 424 N. 2473.
105. Spicymir VII albo Śpytko, podstoli krakowski. — Tamże tom III, str. 324 N. 1815.
106. Jan CXXV Jura, kasztelan krakowski. — Tamże tom III, str. 343 N. 1961.
107. Jakub XXXIV Spicymirowicz, kasztelan wiślicki. — Tamże tom III, str. 211 N. 1100.
108. Spicymir VI Jakubowicz Tarnowski, kasztelan krakowski. — Tamże tom III, str. 268 N. 1505.
109. Jan CXXX Spicymirowicz z Tarnowa, wojewoda sandomirski. — Tamże tom III, str. 454 N. 2007.

A teraz rzućmy jeszcze pogląd ogólny na dzieje rodu Lubowlitów-Ogniwów i jego bocznych gałęzi.

Najdawniejsza stannica rodu Lubowlitów-Ogniwów, widoczna u Krystyna Piotrkowiczka, palatyna ma-zowieckiego, wyglądała tak: Wynika stąd, że ród Lubowlitów-Ogniwów nie był rodem szczepo-wym, lecz tylko linią młodszą jakiegoś innego rodu szczepowego.

Ale jakiego rodu szczepowego, to kwestya ta przed-stawia poważne trudności. Dwie bowiem seniorackie stan-nice dadzą się wytworzyć do stannicy młodszej rodu Lubo-wlitów-Ogni- wów, mianowicie stannica rodu szczepowego Okuniów, oraz stannica rodu szczepowego Starzów. Otóż ród Starzów należy nie-wątpliwie do najpotężniej-szych rodów szlacheckich pol-piastowskiej, mógłby zatem zupełnie słusznie uchodzić za ten ród szczepowy, od którego ród Lubowlitów-Ogniwów jako linia młodsza pochodzi, tem bardziej, gdy posia-dłości rodu Lubowlitów-Ogniwów w Małopolsce graniczą z posiadłościami rodu Starzów małopolskich. Jeden tylko fakt stałby takiemu przypuszczeniu na przeszkod-zie, mianowicie, że ani imiona właściwe rodowi Lubo-wlitów-Ogniwów, jak Wojsław, Świętosław, Włodzimierz, Leniart, Wszebor, Krystyn i t. p. nie pojawiają się wcale w rodzie Starzów małopolskich, jak również imiona właściwe rodowi Starzów małopolskich, jak Sieciech, Że-gota, Nawój, Zawisza i t. p. nie pojawiają się również w rodzie Lubowlitów-Ogniwów, chociaż wspólność rodowa, gdyby istniała, tegoby wymagała.

Cò się tyczy rodu szczepowego Okuniów, to o tym rodzie nie mamy najmniejszej wiadomości, ani jakie imiona w tym rodzie były właściwe, ani gdzie leżały posiadłości tego rodu, gdyż w Małopolsce nie natrafiłszy nigdzie na notorycznych rodu tego członków. Zdaje się, iż ród ten, zanim zdołał nabrać jakiegokolwiek w Małopolsce

znaczenia, przesiedlił się około połowy XIV wieku na Ruś i tam się rozwijał.

Wobec tego sądzimy, że trafniej uczynimy, jeśli ród Lubowlitów-Ogniwów uznamy jako linię młodszą rodu szczepowego Starzów, niż rodu Okuniów.

Imiona Giedki, założyciela wielkopolskiego grodu Giecza czyli Gdecza i Spicymira założyciela kujawskiego grodu Spicymirza, należące do pierwszych dwóch pokoleń rycerstwa polskiego wieków średnich, czyli do czasu panowania Popielidów, wskazują, że ród Lubowlitów-Ogniwów istniał już w pierwszej chwili założenia państwa Popielidów nad Wartą. Odtąd też, o ile nam starczą źródła historyczne, członkowie tego rodu i bocznych onegoż gałęzi przez całą dobę piastowską najprzedniejsze piastują godności i urzędy, a to tak świeckie jak i duchowne; spotykamy ich zarówno na katedrach biskupich, jak i na krzesłach wojewodzińskich i kasztelańskich.

Okolo połowy XI wieku oddziela się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ogniwów gałąź boczna Prawdziców. Boguchwał mianowicie opowiada, że matka Zbygniewa, niesłubnego syna Władysława Hermána, była z rodu Prawdziców. Jeśli tak, to już co najmniej jej ojciec musiał być członkiem rodu Prawdziców, a ten przypadałby na ósme pokolenie, czyli mniej więcej na połowę XI wieku.

W r. 1108 ród czeski Werszowców, prześladowany w swej ojczyźnie, szuka w Polsce schronienia i tu się osiedla. Członkowie rodu Werszowców, którzy się w Polsce osiedlili, a których imiona są: Gowor, Warsz, Bożej, Grot i Męcina, zostali przez ród Lubowlitów-Ogniwów do herbu i rodu adoptowani i wytworzyli ród szlachecki polski Rawiczów.

Ród przeto Werszowów-Rawiczów jest najstarszą adoptowaną gałęzią bocznią rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Ich stannica wygląda tak:

Okolo połowy XII wieku Piotrek Włost (WłosciBOR) Swiętosławowicz oddziela się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ogniwów i daje początek gałęzi bocznej rodu Łabędziów. Stannica tej bocznej gałęzi wygląda tak:

W tym samym mniej więcej czasie inny członek rodu Lubowlitów-Ogniwów, prawdopodobnie Ciesza I, oddziela się od głównego pnia rodu Lubowlitów-Ogniwów i daje początek gałęzi bocznej rodu Połukoziców.

W tymże czasie przybywa do Polski Jaksa książę na Kopaniku w ziemi braniborskiej i tu się osiedla. Zostaje on przez ród Lubowlitów-Ogniwów do herbu i rodu adoptowany i staje się prajcem rodu szlacheckiego polskiego Swiebodziców-Gryfitów, którego stannica wyglądała

Ród Swiebodziców-Gryfitów jest zatem drugą z kolei adoptowaną gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Na schyłku XII wieku przesiedliła się z Mazowsza do Małopolski z Mikołajem III Sasinowiczem jedna gałąź mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów. Stannica tej gałęzi wygląda tak: a jest ona widoczna na pieczęci Mściwoja III Mikołajowicza, wnuka pomienionego Mikołaja III Sasinowicza, wojewody wiślickiego z roku 1231, oraz na pieczęci Mikołaja XXIX Mściwovicza, syna codopiero wzmiankowanego Mściwoja III, wojewody krakowskiego z roku 1257.

W pierwszej połowie XIII wieku występuje na widowni dzielnicy małopolskiej Jakub zwany Bobolą, fundator kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie, prawdopodobnie kasztelan krakowski (1231), który jako stan-

nicy używał wedle Długosza ogniwa wąskiego a długiego,

może takiego: lub takiego: lub nawet

takiego: a którego prawnukowie używają herbu Leliana. Fakt, że stannica Boboli była odmien- ną od stannicy małopolskiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów, która wyglądała tak: dowodzi, że Bobola odłączył się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ogniwów i utworzył osobną stannicę, a co za tem idzie i osobną gałąź boczną, którą stanowi ród Leliwitów.

Zamieszania po śmierci Leszka Kazimirowicza idą wyłącznie na odpowiedzialność rodu Lubowlitów-Ogniwów. Ród ten był tak podówczas potężny, iż za kimby się oświadczył, ten w bardzo krótkim czasie zyskałby stannowczą przewagę nad swoim przeciwnikiem. Ale ród Lubowlitów-Ogniwów wachał się: jedni opowiedzieli się za Bolesławem Leszkowiczem, inni za Henrykiem Brodatym, inni wreszcie za Konradem mazowieckim, a tak walka ze zmiennem powodzeniem przeciągała się w nieskończoność, niedając przez lat kilkanaście przyjść dzielnicy małopolskiej do spokoju.

W tym mniej więcej czasie Michał V Piotrkowicz, kasztelan krakowski, odłączył się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ogniwów, przyjął odmienną stannicę, dając w ten sposób początek gałęzi bocznej, o której nie wiemy do jakiegoby się rodu szlacheckiego polskiego odnosiła. Ja przypuszczałem zrazu ród Połukoziców, ale to przypuszczenie nie zdaje się być trafnem. Stannica naszego Michała Piotrkowicza wygląda tak:

Około połowy XIII wieku występuje Mi-kołaj XXVIII Goduła, sędzia nadworny. Po jego przymianku Goduła sądzić można, iż on

jest praojcem rodu Godułów, gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów.

W r. 1296 występuje Ratułd III Janowicz, syn Jana Żyły, który się widocznie od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ogniwów odłączył, przyjął osobną stannicę i dał tym sposobem początek gałęzi bocznej Ratułdów. Herb Ratułd wygląda tak: stannica przeto rodu Ratułdów wyglądała pierwotnie oczywiście tak: i była tylko odmianą stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów.

W r. 1304 występuje Bień V Wojsławowicz z Łososiny ze stannicą taką: On sam jest synem Wojsława XV Wydźdźca, wnukiem Wydźgi I Oltowicza, prawnukiem Olta I Żyrowicza a pozaprawnukiem Żyrona II Januszowicza palatyna mazowieckiego, członkiem mazowiecko-małopolskiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów; stannica zaś jego przedstawia się jako odmiana stannicy tegoż rodu.

Ten Bień V Wojsławowicz Łososiński był zatem praojcem jakiejś bocznej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów, której narazie oznaczyć nie jesteśmy w stanie. Łososińscy używają wprawdzie herbu Turzyna, ale herb Turzyna nie zostaje w żadnym genetycznym związku ze stannicą naszego Bienia V Wojsławowicza, ani ród Turzynów nie zostaje w żadnym pokrewieństwie z rodem Lubowlitów-Ogniwów.

Być może, że stannica naszego Bienia V Wojsławowicza nosiła proklamacyę Bienia, jakiej używał Wigand z Gabonia w r. 1432 ¹⁾, tem bardziej gdy i Gaboń i Łososina leżą w żupie rodowej Lubowlitów-Ogniwów, Gabońscy przeto i Łososińscy musieli być pomiędzy sobą krewnymi i od wspólnego pnia rodu Lubowlitów-Ogniwów pochodzić.

Na schyłku XIII wieku przenosi się znaczna ilość

¹⁾ Helcel: Starodawne prawa polskiego pomniki, tom II. N. 2454.

członków rodu Lubowlitów-Ogniów do ziemi sądeckiej i tam na dworze księżnych wdów Kunegundy i Gryfiny oraz królowej wdowy Jadwigi Łokietkowej sprawuje urzędy i godności nadworne.

Na samym schyłku XIII wieku, między latami 1289 a 1296, występuje komes Mikołaj LIX Pączek, który w r. 1293 od komesa Mstuja (snać krewnego swego) nabywa wieś Gaboń, a którego synowie Przybysław XXVII, Mirosław XX, Biernat IX i Piotr CXX Mikołajowicze Gabońscy używają w r. 1325 pieczęci z herbem Skowina. Fakt, iż ci czterej bracia dotyczący dokument zamiast czterema, jedną tylko opatrują pieczęcią, wskazuje dowodnie, iż to była ich wspólna pieczęć, a zatem pieczęć ich ojca, czyli że Mikołaja LIX Pączka Gabońskiego należy uważać za praojca gałęzi bocznej Skowinów.

Pierwotna stannica winów wyglądała tak:

rodu Sko-
lub może
tak:

Na czasy panowania króla Władysława Łokietka przypada Iwan Szczebrzeszyński, dziad podskarbiego Dymitra II Gorajskiego, członka rodu Korczaków. Dymitr Gorajski, jak opowiada Długosz, używał pierwotnie w herbie wyźła w korezyku, do czego mu król Ludwik dodał bierzwiona węgierskie. Pieczęć zaś Dymitra II wyobraża tylko hełm a nad nim ogniwo w klejnocie, z czego wynika, że Dymitr II używał dawniej w tarczy herbowej wyźła w korezyku, a w klejnocie ogniwa.

Wyźel w korezyku jest herbem na modłę zachodnio-europejską uformowanym, jakie w Polsce dopiero od początku XIV wieku pospolicie używanymi się stają, czyli że Dymitr II mógł ów herb: wyźła w korezyku, odziedziczyć co najwyżej po swoim dziadku, to jest po owym właśnie Iwanie Szczebrzeszyńskim; dawniejsi natomiast przodkowie naszego Dymitra II czyli przodkowie Iwana Szczebrzeszyńskiego musieli zwyczajem w owych czasach

powszechnym, używać w miejsce herbu stannicy runicznej. Jak ta stannica runiczna wyglądała, dowodzi klejnot na pieczęci Dymitra II Gorajskiego, to jest ogniwo, czyli że ród Korczaków od rodu Lubowlitów-Ogniwów początek swój bierze. Chodziłoby jeszcze tylko o uprawdopodobnienie, jakie powody i którego członka rodu Lubowlitów-Ogniwów mogły skłonić do zarzucenia stannicy rodowej a przybrania sobie nowego herbu na modłę zachodnio europejską uformowanego.

Ponieważ, jak wspomniałem już wyżej, herby zachodnio-europejskie dopiero od początku XIV wieku w pospolite u nas wchodziły użycie, przeto najwcześniej dopiero Iwan Szczebrzeszyński mógł uformować sobie ów herb wyjął w korczyku, i oderwać się od pnia głównego rodu Lubowlitów-Ogniwów, dając początek gałęzi bocznej Korczaków.

Powody, jakie Iwana Szczebrzeszyńskiego mogły skłonić do uformowania sobie nowego herbu, czyli, co jedno znaczy, nowego znaku chorągiewnego, leżą jak na dłoni. Dopóki mianowicie Iwan Szczebrzeszyński był członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, i nie miał swojej osobnej stannicy czyli chorągwi, to podczas wyprawy wojennej musiał podążać tam, gdzie się formowała chorągiew rodowa Lubowlitów-Ogniwów, prawdopodobnie do ziemi sądeckiej, aby pod wspólną bracką chorągwią zdążać na plac zborny zapowiedzianej wyprawy. A że jego dwór Szczebrzeszyn leżał w ziemi chełmskiej, na najdalszym Wschodzie monarchii piastowskiej, przeto taka wędrówka ze Szczebrzeszyna do ziemi sądeckiej, a dopiero ztamąd na plac zborny zapowiedzianej wyprawy, była niezmiernie uciążliwą. Temu dało się łatwo zapobiedz, jeśli Iwan Szczebrzeszyński uformował dla siebie osobną stannicę chorągiewną; w takim bowiem razie szedł on pod własną chorągwią z swoimi ludźmi wprost na plac zborny zapowiedzianej wyprawy, nie troszcząc się już wcale o chorągiew rodową Lubowlitów-Ogniwów.

Jestem przeto zdania, że Iwan Szczebrzeszyński jest tym właśnie członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, który pierwszy oderwał się od pnia głównego tego rodu, przyjął herb Korczak w dawnej formie (wyżeł w korczyku) i dał początek gałęzi bocznej Korczaków.

Jak długo Iwan Szczebrzeszyński był członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów i pod wspólną rodową stawał chorągwią, tak długo proklamacya jego herbu brzmiała Lubowla. Ale w chwili kiedy dla siebie utworzył osobną stannicę chorągiewną, musiał dla tej stannicy obmyślić także nową proklamacyę, gdyż dwie różne chorągwie za jedną i tąż samą proklamacyą zwoływać się nie mogły. Skoro zaś herb potomków Iwana Szczebrzeszyńskiego nosi proklamacyę Korczak, tedy oczywiście tę proklamacyę Iwan Szczebrzeszyński nadał swej nowo utworzonej stannicy chorągiewnej. Że zaś w dobie piastowskiej proklamacye formowano po imionach lub przezwiskach chorążych czyli dowódców pułkowych, przeto Korczak było widocznie przezwiskiem, jakie pospolicie nadawano Iwanowi Szczebrzeszyńskiemu.

W latach 1360 do 1385 żyje Pełka XXXIII z Czyszowa, zrazu wojski lubelski, ostatecznie sędzia ziemski sandomirski, który na pieczęci nosi herb Janinę. Jestto najwcześniejsze pojawienie się herbu Janina, jakiego nam źródła dostarczają. Gdy ród Janinów, jest linią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów, a w r. 1425 występuje nawet Stanisław Gabański (zatem dziedzic Gabania) herbu Janina, przeto na połowę XIV wieku musimy położyć istnienie rodu Janinów, jako gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów.

W r. 1387 występuje szowski, którego stannica na na pieczęci, wygląda tak: dziedzice Swoszowie w dnich należą do rodu tów-Strzemieni, zaś Ławszowici Strzemieniowie są ga-

Wacław Swoszowski przedstawił Ponieważ w wiekach średnich należą do rodu Ławszowici Strzemieniowie są ga-

łęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów, przeto na koniec XV w. należy skonstatować istnienie rodu Ławszowitów-Strzemieni jako gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów.

W roku 1421 występuje Stanisław Slidzien Sulimowski, noszący na pieczęci stannicę wyglądającą tak: Ponieważ jestto stannica Lubowlitów-Ogniwów, przeto skonstatować należy, że już w początkach XV wieku istniał ród Slidzieni czyli Slizieni, jako gałąź boczna rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Oprócz tego występują w Małopolsce w wiekach średnich jeszcze inne rody, które się jako gałęzie boczne rodu Lubowlitów-Ogniwów przedstawiają, lecz których w dobie piastowskiej żadnego śladu nie dostrzeżliśmy.

I tak przedewszystkiem ród Ossoryów, osiadły w południowej części województwa krakowskiego, na podgórzu karpackiem, którego stannica, wyglądająca tak: jest tylko uherbioną formą stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów. Posiadłości członków rodu Ossoryów znajdują się, w wiekach średnich przedewszystkiem, w żupach rodowych Lubowlitów-Ogniwów, a co najciekawsze, że jeden członek rodu Ossoryów, Zyra z Drozikowej, występujący w r. 1395, używa jeszcze tradycyjnie prastarego imienia „Żyro“, właściwego tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów.

Z rodem Ossoryów zdaje się zostawać w najściślejszym Związku ród Gierałtów-Osmorogów. I ich posiadłości leżą w żupach rodowych Lubowlitów-Ogniwów, i u nich jeszcze w XV wieku pojawiają się imiona, jak Wojen czyli Wojsław, Lutko czyli Lusław, Wroch i Wrocław, rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe, a co nadewszystko, że ich stannica jest widocznie odmianą stannicy Ossoryów.

Herb Gierałt czyli Osmoróg wygląda (krzyż na ośm rógów rozdarty i jabłka w rozdarciach krzyża)

ale w starszej formie wygląda tak:
cznie sprychy kołowe w liczbie
trzy lub cztery jabłka jabłka po-
wątpliwie z dzwon kołowych, tak,
stannica rodu Osmorogów-Gieraltów wyglądała pierwotnie
prawdopodobnie tak:
o ośmiu sprychach
nach, a w tym kształ-
mianą¹⁾ stannicy rodu

są to wido-
ośmiu, a owe
wstały nie-
że uherbiona

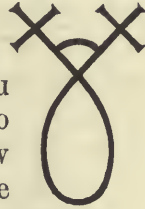
czyli koło wozowe
a czterech tylko dzwo-
cie była ona tylko od-
Ossoryów.

Ród przeto Gieraltów-Osmorogów jest również ga-
łęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Herb Wilczekosy
stki są tylko odmianami
Lubowlitów-Ogniwów,
rody Wilczychkosów
należy uważać jako
rodu Lubowlitów-Ogniwów.

i herb Pięko-
stannicy rodu
w o b e c czego
i Piękostków
gałęzie boczne

Wreszcie wśród żup rodowych Lubowlitów-Ogniwów,
we wsiach takich jak Druszków, Porąbka, Wojakowa,
Połomia i Kąty, należących niewątpliwie do członków
rodu Lubowlitów-Ogniwów, występują w XV wieku
resztki wygasającego już rodu Jeleniów-Opolitów. I ten
ród Jeleniów-Opolitów czyli Czarnych Jeleniów jest wi-
docznie również bocznią gałęzią rodu Lubowlitów-Ogni-
wów; w epoce piastowskiej wszelako nie spotykamy się
z nim jeszcze wcale, chyba gdyby występującego w r. 1237
Janusza VII z Niałka ¹⁾ można zaliczyć do tegoż rodu, gdyż
niektórzy Jeleniowie używają proklamacyi Jeleń-Niałko.

Na tem byłby koniec gałęzi bocznych małopolskiej
linii rodu Lubowlitów-Ogniwów. Ale ród Lubowlitów-
Ogniwów nie w Małopolsce tylko był osiedlony, miał
on swoich członków i posiadłości we wszystkich dziel-
nicach dawnej Polski piastowskiej. Dopóki wszelako ry-
cerstwo polskie wieków średnich także z innych dzielnic

¹⁾ Rycerstwo polskie tom III, N. 708, str. 115.

nie zostanie tak zbadane, jak się to w niniejszem dziele co do rycerstwa małopolskiego odbywa, tak długo o tych gałęziach bocznych rodu Lubowlitów-Ogniwów, jakie istniały w innych dzielnicach polski piastowskiej, okrom Małopolski, nic pewniejszego powiedzieć nie będziemy w stanie. Tu więc tylko jeszcze w najogólniejszych zaledwie rysach dotkniemy także innych dzielnic.

I tak nie może ulegać najmniejszej wątpliwości, że skoro tak Piotrek Włost, jako też jego ojciec i dziad przedewszystkiem na Szląsku i we Wrocławiu byli uposażeni i tamże stale zamieszkiwali, pomiędzy szlachtą szląską wieków średnich muszą się znajdować jakieś gałęzie boczne rodu Piotrkowego, tem bardziej, gdy u szlachty szląskiej wieków średnich imiona właściwe rodowi Lubowlitów-Ogniwów, nie rzadko się pojawiają.

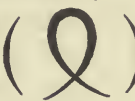
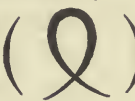

Jakieto jednak gałęzie boczne rodu Lubowlitów-Ogniwów potworzyły się w dzielnicy szląskiej, o tem nie mamy żadnej wiadomości.

Co do Wielkopolski, to pod r. 1310 spotykamy Dobrogosta wojewodę poznańskiego, który na pieczęci używa herbu Jeleń.

Otóż przypominam, że na Podgórzu karpackiem istnieje ród Opolitów-Jeleniów czyli Czarnych Jeleniów, który się jako gałąź boczna rodu Lubowlitów-Ogniwów przedstawia. Gdy w Polsce wieków średnich nie było w zwyczaju, by dwa rody, sobie obce, jednego i tegożsamego herbu używały, ale herb pozostaje zawsze własnością jednego tylko rodu i tylko członkowie tegożsamego rodu tego herbu wspólnego używają, przeto nie ulega wątpliwości, że pomiędzy owym Dobrogostem wojewodą poznańskim (1310) a rodem Opolitów-Jeleńi osiadłym na Podgórzu karpackiem zachodzą związki pokrewieństwa, to jest, że nasz wojewoda Dobrogost należy do jakiejś gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Prof. Małecki w dziele swem „Studia heraldyczne“ (tom II str. 160—163) wykazuje, że ten Dobrogost jest

członkiem rodu Nałęczów. Herb Nałęcz w swej prastarej formie wygląda tak: Ja przypuszczając, że herb Nałęcz odwiecznych sięga czasów, dopatrywałem się w nim runy skandynawskiej, gdyż istnieje rzeczywiście jedna runa skandynawska takiegoż samego kształtu.

Skoro się jednak pokazało, że herb Nałęcz pojawia się po raz pierwszy dopiero w r. 1343, kiedy u nas nie miano już żadnego wyobrażenia ani wiadomości o runach skandynawskich, tedy oczywiście mój wywód herbu Nałęcz od runy skandynawskiej () nie jest trafny, a gdy on nie przedstawia () żadnego przedmiotu znanego z życia codziennego, tedy to musi być jakaś stara stannica. Jaka to mogłaby być stannica, nie trudno odgadnąć. Jeśli bowiem wojewoda Dobrogost, (przodek Nałęczów), należy do rodu Jeleniów, a ród Jeleniów, jest gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów, tedy to nie może być inna stannica, jak tylko odmiana stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów. Otóż gdy porównamy te dwie stannice z sobą, stannicę rodu Lubowlitów-Ogniwów: i herb Nałęcz: przyjdziemy do przekonania, iż herb Nałęcz jest tylko odmianą stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Tym sposobem ród Nałęczów byłby przedstawicielem wielkopolskiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Co się tyczy dzielnicy mazowieckiej, to w niej po Małopolsce znaleźć się powinno najwięcej gałęzi bocznych rodu Lubowlitów-Ogniwów.

A najprzód Krystyn II, syn Piotra VII Wszeborowicza a wnuk Wszebora II, palatyn Konrada mazowieckiego a niewątpliwy członek rodu Lubowlitów-Ogniwów, musiał dać początek jakiejś mazowieckiej gałęzi bocznej tegoż rodu.

Otóż Kromer i Paprocki przypisują naszemu Krystynowi Piotrowiczowi palatynowi mazowieckiemu herb

Gozdowę. Jestto oczywiście bajka. Herb Gozdowa (lilia podwójna) jest już herbem na modłę zachodnio-europejską uformowanym, jakieto herby nie są u nas w powszechnem użyciu wcześniej, nad początek XIV wieku. Palatyn Krystyn przeto nie mógł jeszcze używać herbu Gozdowa i nie używał go, jeno musiał używać jakiejś stannicy runicznej. Jakoż ta stannica widnieje na jego pieczęci i wygląda tak: a to jest stannica rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Ale gdy w każdej bajce tkwi ziarnko prawdy, przeto i w owej bajce o Krystynie herbu Gozdowa musi tkwić ziarnko prawdy. To ziarnko prawdy w tem oczywiście polegać tylko może, iż za czasów Kromera i Paprockiego u człoków rodu Gozdowów przechowywała się tradycya, iż oni od palatyna Krystyna pochodzą. Otóż ta tradycya może być zupełnie prawdziwą, mogło się bowiem i u potomków Krystyna stać, co się stało u wielu najznakomitszych rodów szlacheckich polskich w dobie piastowskiej, iż zarzuciwszy stare stannice runiczne, przyjęli sobie herby na modłę zachodnio europejską uformowane. Potomkowie Krystyna mogli więc zarzucić z biegiem czasu starą stannicę Krystynową, a przyjąć natomiast lilię gozdową za herb. Wobec tego niema powodów, dla których nie mielibyśmy rodu Gozdowów uznać za gałąź boczną mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Za prawdziwością tego przypuszczenia przemawia jeszcze inny fakt. Na Podhalu tatrzańskim leży wieś Poronin, oczywiście gniazdo rodowe Poroni. Poronia zaś jest praojcem rodu Poroniów, noszących w herbie Lilię z dwoma małemi różyczkami po bokach. Otóż gdy wieś Poronin leży w żupie rodowej Lubowlitów-Ogniwów, tedy ten Poronia był tym członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, który oderwawszy się od pnia głównego, dał początek rodowi Poroniów, jako gałęzi bocznej rodu

Lubowlitów-Ogniwów. Spotykamy się tu więc znowu z lilią u bocznej gałęzi rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Ród Jasińczyków, na Mazowszu niemal wyłącznie osiedlony, przedstawia się również jako gałąź boczna mazowieckiej linii rodu Lubowlitów-Ogniwów. Klucz bowiem Jasińczyka nie jest niczem innym, jak tylko uherbioną odmianą stannicy palatyna Konrada Piotrowicza. Ta odmiana stannicy wyglądała tak: a stąd drogą uherbienia wyrobił się klucz.

Wreszcie i ród Brodzciców, na Ma-
swój początek biorący i tamże przede-
kiem osiedlony, jest również gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów. Herb Brodzcic wygląda tak: a to przecież jest tylko odmiana stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Jeszcze mamy inny dowód, że ród Brodzciców jest gałęzią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów. Pa-
procki przytacza jako fundatorów kościoła w Płońsku, rzekomo w r. 1106, Wszebora, Świętosława i Krystyna dziedziców z Bród, członków rodu Brodzciców. Data roku 1106 jest oczywiście mylną, ale imiona Wszebor, Świętosław i Krystyn to jakby dobrane imiona właściwe tylko rodowi Lubowlitów-Ogniwów.

Dodać wreszcie winieniem Saława przedstawia się tylko jako odmiana stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów, że przeto i ród Saławów należy uważać jako gałąź boczną tegoż rodu; jak wogóle pomiędzy średniowiecznymi herbami szlachty ruskiej, wiele jest takich, które tylko za odmianę stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów uważać należy.

Dwadzieścia zatem rodów herbowych polskich wieków średnich bierze swój początek od rodu Lubowlitów-Ogniwów, a między tymi rodami nie brak i bardzo potężnych, jak Leliwici, Nałęcz, Połukozice. Można zaś mieć pewną nadzieję, że ta liczba rodów herbowych,

wywodzących swój początek od rodu Lubowlitów-Ogniwów, znacznie się powiększy, skoro rycerstwo wielkopolskie, mazowieckie, kujawsko-sieradzko-łeczyckie i śląskie wieków średnich w ten sposób opracowanem zostanie, jakto się stało właśnie w tomie niniejszym co do rycerstwa małopolskiego.

A iluto wysokich dostojników ród ten wydał z swego łona?! Samych biskupów mniej więcej spólcześnie zasiadających na swych katedrach, liczy ród Lubowlitów-Ogniwów conajmniej pięciu, mianowicie trzech biskupów krakowskich: Giedkę II, Pełkę IX i Wincentego Kadłubka, zaś mazowieckich Wita II i Giedkę V; wojewodów krakowskich aż ośmiu: Mikołaja III, Mikołaja III, b, Mikołajowicza, Włodzimirza VIII Świętosławowicza, Mściwoja III Mikołajowicza, Mikołaja XXIX Mściwowiecza, Nieustępa I, Spicymira VI Jakubowicza i Mścigniewa IX z Bożegodaru, dwóch palatynów mazowieckich; Żyrona II i Krystyna II Piotrowicza, a iluż dopiero kasztelanów i innych pomniejszych dostojników.

I o takimto potężnym rodzie szlacheckim polskim wieków średnich, ani nasi historycy ani heraldycy aż do najnowszych czasów nie zgoła nie wiedzieli, a członków tego rodu do różnych innych rodów szlacheckich polskich, najczęściej do rodu Swiebodziców i Janinów odsyłali, nie bacząc na to, że ród Swiebodziców-Gryfów zaczyna się u nas dopiero z Jaksą a zatem dopiero w połowie XII wieku i starszych nad tę epokę członków mieć nie może.

Było zwyczajem w Polsce w dobie piastowskiej, że co najprzedniejsze rody szlacheckie zakładały klasztory, uposażały takowe hojnie i sprowadzały do nich zakonników, zazwyczaj z Zagranicy.

Główną pobudką do przedsięwzięcia takich fundacyj był niewątpliwie zelotyzm religijny; nie da się jednak

zaprzeczyć, że i względy materialne grały w tej mierze dość ważną rolę.

Nie było mianowicie w owych czasach żadnych instytucyj kredytowych, w którychby rycerz przyciśnięty potrzebą, mógł na zastaw swoich majątności ziemskich zaciągnąć pożyczkę. Żydowskie bankierstwo zaczyna się zjawiać dopiero u schyłku doby piastowskiej.

Gdzież się więc miał udać rycerz po pożyczkę, gdy go potrzeba gwałtowna przycisnęła?! A taka potrzeba z dwóch mogła płynąć źródeł. Albo ogłoszoną została wyprawa powszechna przeciw nieprzyjacielowi i wypadło kupić tegiego konia wojennego, znacznie drogiego, któryby bez szwanku zdołał unieść ciężar rycerza w pełnej zbroji i odbyć z nim całą wyprawę, a nadto zastąpić zardzewiałą starą zbroję zbroją nową, co wszystko co najmniej nakładu kilkunastu grzywien w gotówce wymagało; albo rycerz wydawał córkę zamąż i trzeba było za nią wypłacić posag i sprawić jaką taką wyprawę. Otóż na takie znaczne wydatki nie było u rycerza polskiego w dobie piastowskiej zazwyczaj nigdy potrzebnej gotowizny.

Owczesne majątki ziemskie rycerstwa polskiego byłyto niemal wyłącznie majątki leśne, w których prowadzono gospodarstwo pasterskie, ale w których uprawnej roli albo nie było wcale, albo było zaledwie kilkanaście a w nader rzadkich wypadkach kilkadziesiąt morgów. Rycerz zatem taki, choćby miał nawet i kilkanaście majątków, to posiadał jedynie znaczną ilość bydła na sprzedaż, na które jednak kupca nie było, gdyż w kraju każdy sąsiad, każdy rycerz miał takie bydło na sprzedaż, którego jedynym konsumentem były rzadkie i słabo zaludnione miasteczka; za granicę zaś to bydło dla braku wszelkich dróg do takiego transportu dogodnych, wyprowadzane być nie mogło. Ziarno zaś z roli lichu uprawianej (radłem, nie pługiem) zaledwo na domową potrzebę starczyło.

Nie miał więc właściwie rycerz z dóbr swych, choćby licznych, żadnego dochodu w gotowych pienią-

dzach, chyba że jedna lub druga wieś była na prawie niemieckiem założona, co jednak u rycerstwa polskiego w dobie piastowskiej rzadkim jeszcze było wyjątkiem, gdyż na to potrzeba było uzyskać monarszy przywilej. Tylko ze sprzedaży wosku od dzikich pszczoł, oraz ze sprzedaży łupieży szlchetnych zwierząt, jak kuny, łasice i gronostaje, mógł szlachcic uciulać kilkadziesiąt groszy lub kilka grzywien corocznie, które wszelako za ledwo na obuwie wystarczyły. Większej natomiast zapotrzebowanej sumy nawet pożyczyc nie było u kogo.

Jedyną instytucją prywatną, która rozporządzała zazwyczaj jakimś większym zapasem gotowizny, były klasztory, zwłaszcza też cysterskie, najpospolitsze u nas w dobie piastowskiej. Cystersi bowiem już z mocy reguły swej trudnili się uprawą roli, u nich więc najwcześniej powstały folwarki dworskie zasobne i dobrze zagospodarowane, one też najwcześniej uzyskały od książąt prawo zakładania wsi na prawie niemieckiem; a wieś na prawie niemieckiem, to najzasobniejsze źródło dochodów w gotowych pieniądzech. Kmiecie bowiem na prawie niemieckiem zasadzeni, obowiązani byli płacić czynsz z posiadanych przez siebie łąnów tylko w gotówce i to najczęściej w monecie lepszej, mianowicie w szerokich groszach praskich.

Jeśli więc gdzie można się było zawsze spotkać z większym zapasem oszczędzonej gotówki, to przede wszystkim w klasztorach, tam można było zaciągnąć pożyczkę czy to na oblig ręczny czy na zastaw jakiejś majątności ziemskiej. Rzecz prosta, że klasztory świadczyły usługi swym oszczędzonym groszem przede wszystkim swoim patronom, a więc fundatorom i potomkom tychże fundatorów. Kto więc założył i uposażył klasztor, to tak jakby założył bank dla siebie, z którego w ciężkiej chwili mógł czerpać potrzebne fundusze. Uposażenie takiego klasztoru nie wymagało nawet wielkich ofiar. Kilka lub kilkanaście wsi, danych klasztorowi na uposażenie, nie były dla rycerza żadną ciężką ofiarą. Były

to bowiem jak wspomniałem, wyłącznie majątki leśne, nieprzynoszące rycerzowi prawie żadnego dochodu w gotówce i dopiero pod umiejętnym zarządem klasztorów i na mocy monarszych przywileji dotyczących nadania prawa niemieckiego, stawały się źródłem poważnych dochodów.

Nierzadko się też zdarzało, że taki patron klasztoru osiadał na stare lata w klasztorze tym na dewocyi, gdzie był życzliwą otaczany opieką. Wreszcie patronowie klasztoru mieli na wypadek śmierci zastrzeżony grób w kościele klasztornym pod posadzką.

Wszystko to były prerogatywy zachęcające możne rodziny do fundowania i uposażania klasztorów.

A skoro ród Lubowlitów-Ogniwów okazuje się być najpotężniejszym rodem szlacheckim polskim, tedy i on musiał ufundować i uposażyć niejedną klasztor. Otóż spróbujmy odszukać, któreto klasztory małopolskie zawdzięczają swe założenie i uposażenie członkom rodu Lubowlitów-Ogniwów?!

Klasztor Cystersów w Wąchocku. Wedle Długosza założył Giedko biskup krakowski klasztor Cystersów w Wąchocku w r. 1179. Gdy biskup Giedko należy do rodu Lubowlitów-Ogniwów, przeto klasztor Cystersów w Wąchocku należałoby uważać jako fundację tego rodu. Stwierdza to ponad wszelką wątpliwość przywilej Bolesława Leszkowicza z r. 1260, obejmujący reasumpeyę fundacyi i uposażenia tegoż klasztoru ¹⁾. Z tego bowiem przywileju okazuje się, że uposażycielami klasztoru wąchockiego byli rzeczywiście przedewszystkiem członkowie rodu Lubowlitów-Ogniwów, mianowicie: Mikołaj III Stary palatyn krakowski, Otto i Krystyn Piotrkowicze, Lutogniew Piotrkowicz, Wszebor Krystynowicz i Humbert kanonik sandomirski, sami notoryczni Lubowlici.

Klasztor Premonstrantek w Busku. Zdaniem Długosza ²⁾ Wit biskup płocki wraz z bratem swoim Dzierż-

¹⁾ Kodeks dyplom. katedry krakowskiej św. Wacława, tom I, N. 61.

²⁾ Długosz: Liber beneficiorum, tom III.

sławem czyli Dzierżkiem z Buska, wojewodą sandomirskim, założyli w r. 1179 klasztor Panien Premonstranek w Witowie. Ten klasztor przeniósł następnie ów Dzierżek brat biskupa Wita do Buska i uposażył go hojnie.

Otóż Wit biskup płocki jest członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów; klasztor przeto Panien Premonstranek w Busku uważać należy jako fundację tegoż rodu.

Klasztor Premonstrantów w Hebdowie czyli **Brzesku**. Przywilej fundacyjny klasztoru Hebdowskiego nie dochował nam się wcale. Długosz też nie zna fundatorów tegoż klasztoru, i tylko z niedość stylistycznie jasnej opowieści jego to zdaje się wynikać, że jacyś rycerze małopolscy z tegożsamego rodu, któremu klasztor Premonstrantów na Zwierzyńcu, w Dłubni czyli Imbramowicach, we Wrocławiu u św. Wincentego i w Strzelnie swe fundacye zawdzięczają, założyli także klasztor Premonstrantów w Hebdowie czyli Brzesku.

Otóż fundatorami wszystkich powyższych klasztorów Premonstrantów, krom jedynie zwierzynieckiego, byli członkowie rodu Lubowlitów-Ogniwów, z czegoby wynikało, że i klasztor hebdowski jest fundacją członków tegoż rodu. Sprawdzenie tego szczegółu trafia na poważne przeszkody.

Z dokumentów z XV wieku dowiadujemy się, że założycielami klasztoru hebdowskiego byli bracia Strzeżysław i Wrocław, oraz że się to stało za czasów Bolesława Kędzierzawego. Otóż o tych dwóch braciach Strzeżysławie i Wrocławie nie zgoła bliższego nie wiemy, z czegobyśmy mogli wysnuwać wnioski, do jakiegoby rodu należeli, i pozostają nam jedynie te wnioski, jakie z imion ich wyciągnąć się dają. W tej mierze rzecz ma się następująco.

Imię Strzesz czyli Strzeżysław jest tylko rodowi Sulimów właściwe; ale ród Sulimów jest w dobie piastowskiej jeszcze zbyt ubogi i bez znaczenia, iżby go

o tak poważną fundacyę posadzić można. Zresztą gdyby klasztor hebdowski był fundacyą rodu Sulimów, tedy musiałby leżeć w żupie rodowej Sulimów, gdzie leżały posiadłości rodu Sulimów. Tymczasem nigdzie w sąsiedztwie Hebdowa nie spotykamy posiadłości członków rodu Sulimów, z czego wynika, że tam żadna żupa rodu tego nie istniała.

Co do imienia Wrocisław czyli Wrocław, to takowe u szlachty małopolskiej w dobie piastowskiej jest bardzo rzadkiem zjawiskiem: prócz naszego Wrocławia, współfundatora klasztoru hebdowskiego, spotykamy jeszcze tylko trzech Wrocławów, samych takich, o których rodzie nic się dowiedzieć nie można. Ale z końcem XIV i na początku XV wieku przychodzi imię Wrocław i Wroch u Wojsławskich herbu Osmoróg-Gierałt. Że zaś Gierałtowie są linią boczną rodu Lubowlitów-Ogniwów i prawdopodobnie dopiero w XIV wieku od pnia głównego się oddzielili, przeto imię Wrocław byłoby przez nich po swym rodzie macierzystym Lubowlitów-Ogniwów odziedziczone, czyli, że imię Wrocław byłoby rodowi Lubowlitów-Ogniwów właściwe, wskutek czego i naszego Wrocławia współfundatora klasztoru hebdowskiego, należałoby zaliczyć do rodu Lubowlitów-Ogniwów, a klasztor hebdowski uznać za fundacyę tegoż rodu.

Rozpatrując się bliżej w rozsiedleniu się szlachty polskiej w pobliżu klasztoru hebdowskiego, aby zbadać czy przypadkiem inny jeszcze potężny ród szlachecki w pobliżu klasztoru hebdowskiego osiedlony, nie mógłby być o fundacyę tegoż klasztoru posadzony, przychodzimy do przekonania, że klasztor hebdowski leży na samej granicy żupy rodowej Lubowlitów-Ogniwów i snadnie z tejże żupy rodowej swoje uposażenie mógł otrzymać; natomiast nigdzie w pobliżu klasztoru hebdowskiego nie spotykamy się z żadnym potężniejszym rodem szlacheckim polskim, któremoby fundacyę klasztoru hebdowskiego przypisać można.

Wobec tego musimy uznać klasztor Premonstrantów w Hebdowie jako fundację rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Klasztor reguły św. Augustyna de poenitentia beatorum Martyrum w Trzcianie czyli Libichowej.

Okolo r. 1255 zakładają Wysz III kanonik krakowski, oraz brat jego Dzierżykraj VII członkowie rodu Połukoziców klasztor zakonników reguły św. Augustyna *de poenitentia beatorum martyrum* w Trzcianie czyli Libichowej. Gdy ród Połukoziców jest tylko gałęzią boczna rodu Lubowlitów-Ogniwów, przeto i tę fundację klasztoru w Trzcianie czyli Libichowej jako fundację rodu Lubowlitów-Ogniwów uznać należy.

§. 2. Ród Werszowców-Rawiczów.

Kiedy w r. 1108 Werszowce czescy uciekając przed okrucieństwem księcia Świętopelka, który kilku z nich zamordowawszy wszystkich wymordować zamierzał, schronili się do Polski, trafili właśnie na chwilę, kiedy przedniejsze rycerstwo polskie poczęło sobie zakładać dwory. Nie będziemy się tu zaciekać w badania nad tem zjawiskiem i wystarczy skonstatować, że tak było w rzeczywistości.

Charakterystycznym znamieniem tego zakładania dworów przez celniejsze rycerstwo polskie w wieku XII było to, że te dwory brały swe nazwy po imionach swych założycieli, więc dwór Prandoty zwano Prandocinem, dwór Wojysława Wojysławiem lub Wojysławicami, dwór Mikory Mikorzynem, dwór Dziwisza Dziwirzewem, dwór Kromoły Kromołowem, dwór Korany Koranowem i t. p.

Czescy Werszowce schroniwszy się do Polski, zostali naturalnie jako dzielne rycerstwo przez Krzywoustego hojnie dobrami ziemskimi uposażeni, któreto dobra, jako niemal wyłącznie leśne, acz liczne, małą przecięż

tylko narazie reprezentowały wartość i dopiero w przyszłości wskutek kultury mogły stanowić podstawę znaczniejszej fortuny.

Rzecz prosta, że ci Werszowcy czescy, tak obdarowani posiadłościami ziemskimi, poczęli sobie w tych nadanych dobrach zakładać wzorem reszty szlachty polskiej swoje własne dwory, któreto dwory od imion swych założycieli nazwy swe otrzymały i te nazwy po dziś dzień dzierżą.

Ilu było tych czeskich Werszowców, którzy się do Polski schronili, i jakie były ich imiona, tego nam Długosz, z którego historyi powyższą wiadomość czerpiemy, nie podaje wcale. Jeśli jednak każdy z tych zbiegłych Werszowców założył sobie tu dwór i ten dwór po jego imieniu nosi podziśdzień swą nazwę, to wystarczy odszukać te dwory, a z nich dowiemy się i liczby i imion owych zbiegłych Werszowców.

Tu jednak zaczyna się trudność nie mała! Skąd bowiem poznać, któreto dwory założone są właśnie przez owych czeskich Werszowców?

Wspomniałem już wielokrotnie, że w Polsce piastowskiej było u szlachty zwyczajem, że pewne rody używały tylko pewnych imion, któreto imiona tradycyjnie przez szereg pokoleń w rodzie się przechowywały. Wiadomo nam, że z potomków czeskich Werszowców wytworzył się ród szlachecki polski Rawiczów; należy przeto zbadać, jakichto imion używał ród polski Rawiczów w dobie piastowskiej, gdyż przypuszczenie jest bliskie, że Rawicze polscy idąc za zwyczajem ziemskim, używali imion odziedziczonych po swych przodkach, Werszowcach zbiegłych do Polski.

Otóż w rodzie Rawiczów są w pospolitem użyciu, temu tylko rodowi właściwe imiona: Gowor i Goworek albo Goworycz, Warsz, Grot, Męcina i Bożej.

Badając stare dwory szlachty polskiej przychodzimy do przekonania, że po wszystkich powyższych imionach

pozostały dwory: jest mianowicie i Goworowo i Goworków i Gowarczów, Warszów i Warszawa, Grotów, Grotowa i Grotowice, Męcina i Bożejewo.

Wynikałoby stąd, że conajmniej pięciu czeskich Werszowców schroniło się do Polski, mianowicie Gowor, Warsz, Grot, Męcina i Bożej, przyczem dodać winniśmy, że te imiona i u Werszowców w Czechach były w użyciu.

Od tych przeto pięciu czeskich Werszowców pochodzi ród polskich Rawiczów, ich przeto potomstwo i rozrodzenie będziemy poniżej śledzić. Przyczem winniśmy przypomnieć, że ci czescy Werszowcy aby jako cudzoziemcy mogli uzyskać prawa służące szlachcie polskiej, musieli zostać przez który ród szlachecki polski do herbu i rodu adoptowani, niemniej że takowi rzeczywiście adoptowani zostali do rodu Lubowlitów-Ogniwów, jako wykazuje ich stanse, która jest tylko od- mianą stannicy rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Członkowie rodu Rawiczów, jakich nam się udało wysledzić pośród rycerstwa polskiego doby piastowskiej są;

Męcina II¹⁾. Występuje on w latach 1145, 1146 i 1161; zaś w roku 1189 występuje już syn jego Warsz, snąc stary Męcina już nie żył.

Jest on oczywiście synem jednego z tych pięciu czeskich Werszowców, którzy się w Polsce w r. 1108 osiedlili; ale którego? to ta kwestya rozstrzygnąć się nie da. Imię jego Męcina byłoby dostateczną pokusą do przypuszczenia, że on jest synem również Męciny; ale i imię syna Warsz mogłoby uzasadnić przypuszczenie, że stary Męcina był synem Warsza, i że wnuk imię dziadka sobie przybrał.

Gowor²⁾. W albumie konfraterni klasztoru lubińskiego, w zapisce pochodzącej rzekomo z lat między

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 255.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 287.

1170 a 1180, przytoczoną jest żona Gowora (*Gouoris uxor*).

Jeśli to była żona Gowora a nie wdowa po Goworze, to ten Gowor jeszcze podówczas żył, a w takim razie mógł on być już tylko chyba wnukiem jednego z owych pięciu Werszowców w Polsce osiadłych.

Warsz II ¹⁾ syn Męciny II, występuje w r. 1189 w Opatowie na dworze Kazimirza Pogrobowca.

Bożej II. On sam nie pojawia się w naszych źródłach dziejowych, ale syn jego Bożej III Bożejowicz świadczy w latach 1218 i 1224 na przywilejach Konrada mazowieckiego, z czego wynika że on sam żył jeszcze w XII pokoleniu, czyli na schyłku XII wieku.

Grot IV. I on nie występuje nigdy w naszych źródłach dziejowych; ale w r. 1224 występuje syn jego Grot Grotowicz (Philippi: Preussisches Urkundebuch N. 50), z czego wynika, że nasz Grot IV żył jeszcze w XII pokoleniu czyli u schyłku XII wieku.

Goworycz czyli **Goworek II**, syn wzmiankowanego wyżej Gowora, występuje w r. 1210 na synodzie borzykowskim, a w r. 1212 jako kasztelan krakowski. W latach 1231 i 1223 występuje pozostała po nim wdowa Miłosława oraz syn Dzierżykraj. (Rycerstwo polskie tom III, N. 42).

Otrzymał on kiedyś od Leszka Kazimirowicza w darze dobra Mogilany pod Krakowem.

Ostasz I Goworkowicz, syn wzmiankowanego co-dopiero Goworka II, jest w latach 1217—1222 kasztelanem wiślickim, zaś w latach 1223—1225 kasztelanem krakowskim. (Tamże N. 44).

Grot V Grotowicz, syn wzmiankowanego powyż Grotka IV, występuje w r. 1224 jako współopiekun Wszebora i Piotrka, synów Krystyna Piotrkowicza. (Tamże N. 249).

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 297.

Jest wszelkie prawdopodobieństwo, iż on był wujem owych Krystynowiczów, więc albo on miał siostrę palatyna Krystyna Piotrkowicza czyli Lubowlankę za żonę, albo Krystyn Piotrkowicz miał jego siostrę czyli Rawiczównę za żonę.

Dzierżykraj III Goworkowicz, syn Goworycza czyli Goworka II a brat Ostasza I Goworkowicza, jest w roku 1224 kasztelanem wojnickim, w r. 1228 i 1229 kasztelanem sądeckim, w r. 1231 kasztelanem lubelskim a wreszcie kasztelanem połanieckim.

Syn jego jeden Miron występuje w r. 1233, drugi Piotr w r. 1233 i 1250. (Tamże N. 250).

Piotr XLVII Dzierżykrajowicz, syn codopiero wzmiankowanego Dzierżykraj III Goworkowicza, występuje w r. 1233 na dworze Bolesława Konradowicza, jest w r. 1239 podkomorzym sandomirskim, w r. 1254 komornikiem krakowskim, w r. 1256 komornikiem pokojowym księżnej Kunegundy a w r. 1258 podkomorzym tejsze księżnej (N. 580).

Syn jego Marcin występuje w r. 1253.

Miron II Dzierżykrajowicz, drugi syn wzmiankowanego wyżej Dzierżykraj III Goworkowicza a brat Piotra XLVII Dzierżykrajowicza, występuje w latach 1233, 1261 i 1288, lecz nie piastuje żadnego urzędu.

Miał on za żonę Bogusławę bratanicę Wysza scholastyka krakowskiego, dziedzica Niegowici a prawdopodobnie córkę Dzierżykraj VII, z którą wszelako nie miał żadnego potomstwa (N. 592).

Goworycz III występuje w r. 1242 jako komornik Konrada księcia krakowskiego i łęczyckiego; niewiadomo wszelako, czy był on komornikiem krakowskim czy łęczyckim (N. 758).

Warsz II, w r. 1252 miecznik sandomirski, jest w latach 1256—1258 stolnikiem sandomirskim, w latach 1259—1262 kasztelanem lubelskim, w latach 1268

i 1269 wojewodą sandomirskim, wreszcie w latach 1270 do 1280 kasztelanem krakowskim.

Pozostawił on dwóch synów: Prandotę VII kasztelana krakowskiego i Mikołaja LXI kanonika katedralnego krakowskiego; sam zaś może być synem albo Piotra XLVII Dzierżykrajowicza albo Goworycza III.

Teodor IV Męcina. Nie występuje sam nigdy w naszych źródłach, i mamy o nim wiadomość tylko przez jego syna Grota VI, występującego w r. 1260. Nasz Teodor przeto należy jeszcze do XIII pokolenia i może być współczesnikiem synów Goworkowych. (Rycerstwo polskie tom III, str. 174).

Grot VI Teodorowicz, syn codopiero wzmiankowanego Teodora IV Męciny, wspomniany jest w dokumencie z r. 1260 (N. 989).

Miron II Dzierżykrajowicz, syn Dzierżykraj III Goworkowicza, występuje w latach 1261 i 1288, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1001).

Bożek konwers klasztoru zwierzynieckiego, występuje w r. 1263 (N. 1035).

Rynerz II występuje w roku 1268, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1082).

Grot VII jest w latach 1283 i 1284 podkomorzym sandomirskim a w roku 1308 kasztelanem połanieckim (N. 1234).

Mikołaj LXI Warszowicz, syn Warsza II, jest 1291 i 1302 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 1317).

Prandota VII Warszowicz drugi syn Warsza II, występuje już w r. 1295, atoli bez urzędu, jest w latach 1300 do 1312 kasztelanem sandomirskim, zaś w r. 1315 kasztelanem krakowskim. Miał on prawdopodobnie siostrę biskupa Pawła Przemankowskiego, Połukozicównę za żonę (N. 1351).

Goworek IV, nie występuje on sam nigdy w naszych źródłach, ale w r. 1327 występuje syn jego Mikołaj LXXXIII kanonik katedralny krakowski (N. 1392),

z czego wynika, że nasz Goworek IV jeszcze do XV pokolenia należał.

Wojciech XXIV Nosdrak występuje już w r. 1306, a w latach 1308 i 1314 jest stolnikiem krakowskim (N. 1454).

W r. 1325 występuje syn jego komes Bożej IV, jako syn Nosdraka niegdy stolnika krakowskiego, z czego by wynikało, że w tym roku nasz Nosdrak już nie żył.

Grot VIII, jest w roku 1321 plebanem witowickim, w r. 1324 kustoszem szkalmirskim, wreszcie w r. 1333 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 1595).

Bożej IV Wojciechowicz, syn Wojciecha XXIV Nosdraka, stolnika krakowskiego, występuje w r. 1325 a w roku 1340 jest prawdopodobnie przeorem klasztoru XX. Dominikanów w Krakowie (N. 1640 i 2069).

Goworek V brat rodzony Jana Grota biskupa krakowskiego, występuje wprawdzie dopiero w r. 1333 jako kasztelan radomski; gdy wszelako już w r. 1327 występuje syn jego Mikołaj LXXXIII kanonik katedralny krakowski, przeto go przed rokiem 1327 położyć należy.

W roku 1334 on już nie żyje (N. 1834).

Mikołaj LXXXIII Goworkowicz, syn codopiero wzmiankowanego Goworka V kasztelana radomskiego, jest w roku 1327 kanonikiem katedralnym krakowskim, a w r. 1334 nadto kanonikiem sandomirskim. W tymże roku 1334 otrzymuje od klasztoru wąchockiego za zasługi ojca swego wieś Polany na dożywocie (NN. 1696 i 1834).

Jan Grot czyli **Grotowicz**, syn Grota VII ostatecznie kasztelana połanieckiego, mianowany biskupem krakowskim 1 października 1326, umiera 5 sierpnia 1347.

Ma on braci Goworka V kasztelana radomskiego, Siegniewa V oraz Jakuba XLVII, ostatecznie sędziego ziemskiego sandomirskiego.

Na jegoto pieczęci tronowej zjawia się po raz pierwszy herb Rawicz, wyobrażający królową na niedźwiedziu (N. 1701).

Sięgniew IV Koska z Płaszowa, leguje w r. 1329 klasztorowi XX. Dominikanów w Krakowie 60 grzywien i daje im w zastaw łąkę w Płaszowie (N. 1728).

Jakub XLVII Grotowicz, syn Grota VII kasztelana połanieckiego a brat Jana Grota biskupa krakowskiego, jest w latach 1329 do 1350 kasztelanem żarnowskim, zaś w latach 1352 i 1353 sędzią ziemskim sandomirskim. I na jego pieczęci widnieje już herb Rawicz. (N. 1749).

Grot IX. Nie występuje on sam nigdy w naszych źródłach, ale w r. 1363 występuje syn jego Jan doktor dekretów i kanonik katedralny krakowski. Nasz Grot przeto do szesnastego jeszcze pokolenia należy (N. 1859).

Rynerz III z Rynerzowic nie występuje również nigdy w naszych źródłach; ale w latach 1346 i 1364 występuje syn jego również Rynerz IV z Woli duchaćkiej a w r. 1354 siostra jego przyrodnia Helka (N. 1895).

Warsz IV z Michowa. Syn jego Rafał IV występuje w roku 1353; on przeto sam jeszcze do szesnastego należy pokolenia (N. 1908).

Sięgniew V Grotowicz, syn Grota VII kasztelana połanieckiego a brat Jana Grota biskupa krakowskiego, wspomniany jest w roku 1337 jako już nieżyjący, należy przeto jeszcze do szesnastego pokolenia (N. 1968).

Wit XVIII z Jankowic jest w latach 1348 do 1358 kasztelanem połanieckim (N. 2023).

Goworek VI z Jankowic występuje w roku 1339, wszelako nie piastuje żadnego urzędu (N. 2044).

Warsz V jest kasztelanem wojnickim w latach 1341 i 1343 (N. 2079).

Rynerz IV z Rynerzowic, syn Rynerza III sprzedaje w r. 1346 dziedziczne swe Rynerzowice niegdy przy Luborzycy położone, Piotrowi kantorowi krakowskiemu, sam zaś w r. 1364 pisze się z Woli duchaćkiej (N. 2186).

Goworek VII z Rzędowic i Kościelnik występuje w latach 1347 i 1369, zaś w r. 1374 jest kasztelanem zawichojskim.

W r. 1369 zapisuje on Elżbiecie żonie syna swego Jana 600 grzywien posagu na Rzędowicach i Kościelnikach (N. 2201).

Grot X z Jankowic występuje w roku 1349, jest w latach 1354 i 1355 podczaszym krakowskim, w latach 1358 do 1363 kasztelanem zawichojskim, wreszcie w latach 1363 do 1374 kasztelanem lubelskim.

Jest on synem Jakuba XLVII Grotowicza, sędziego ziemskiego sandomirskiego a ma żonę Hankę córkę Dzierżyczka VIII Mądrostki z Wielowoi, oraz syna Jana, kanonika katedralnego krakowskiego, występującego w roku 1381 (N. 2246 i 2947).

Rafał IV Warszawicz z Michowa, syn Warsza IV z Michowa, występuje w r. 1353, a prawdopodobnie jest w latach 1354 i 1355 kasztelanem wiślickim (N. 2351).

Mikołaj CLII Goworkowicz, jest w latach 1359 i 1370 kustoszem katedralnym krakowskim (N. 2517).

Jan CXCIV Grotowicz, doktor, jest w latach 1363 i 1368 kanonikiem, zaś w latach 1372 i 1373 kantorem katedralnym krakowskim (N. 2736).

§ 3. Ród Swiebodziców-Gryfów.

Około połowy XII wieku Jaksa książę kopanicki w ziemi braniborskiej przybył do Polski i tu się osiedlił.

Jako cudzoziemiec pragnąc uzyskać prawa szlachecka polskiego, musiał zostać przez który z rodów szlacheckich polskich do rodu i herbu adoptowany. Pieczęć Marka II Markowicza wojewody krakowskiego, niewątpliwego członka rodu Swiebodziców-Gryfów, a zatem potomka Jaksy dowodzi, że ta adoptacya nastąpiła do herbu i rodu Lubowlitów-Ogniwów.

Jaksa I występuje w Polsce już w r. 1149, a następnie w latach 1153, 1166 i 1173. W roku 1162

odbył on pielgrzymkę do Jerozolimy, skąd ze sobą przyprowadził jednego kanonika Grobu Chrystusa Pana i założył dla tego zakonu klasztor w Miechowie.

Oprócz klasztoru miechowskiego fundował Jaksa jeszcze kościół św. Michała we Wrocławiu.

Jaksa umarł dnia 1 kwietnia 1176 ¹⁾).

Miał on za żonę córkę Piotrka Włosta, który gdy był członkiem rodu Lubowlitów-Ogniwów, przeto tem się tłumaczy, dlaczego i Jaksa do rodu Lubowlitów-Ogniwów adoptowany został.

Jakkolwiek źródła nie zostawiły nam najmniejszego śladu o żadnym synie Jaksy, to przecież nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż Jaksa musiał mieć przynajmniej jednego syna, jeśli nie więcej, skoro po nim pozostał ród Swiebodziców-Gryfów, który od niego początek swój bierze.

W poszukiwaniu za możebnymi synami Jaksy i jego dalszem potomstwem służyć nam będą przedewszystkiem imiona w rodzie Swiebodziców-Gryfów przedewszystkiem używane, jakoto: Jaksa, Klimunt, Wierzbięta i Teodor albo Ceder.

Wierzbięta I ²⁾) zapisany jest w album konfraterni klasztoru lubińskiego, a zapiska ta miała powstać pomiędzy r. 1170 a 1180. Imię Wierzbięta używane jest tylko w rodzie Swiebodziców-Gryfów, wobec czego musimy i naszego Wierzbięte I do tegoż rodu zaliczyć. Gdy atoli pomiędzy rokiem 1170 a 1180 istnieje aż do r. 1167 tylko jeden jedyny członek rodu Swiebodziców-Gryfów, mianowicie Jaksy, praojciec tego rodu, zaś od roku 1176 czyli od jego śmierci jego synowie, przeto Wierzbięta I jeśli był członkiem rodu Swiebodziców-Gryfów, tedy musiał być koniecznie synem Jaksy i nieinaczej.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 261.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 287.

Jaksoń (Jaksa II) ¹⁾ występuje w r. 1177 na dworze Mieszka Starego przy wydaniu przywileju dla klasztoru lubińskiego. I ten Jaksoń czyli Jaksa należy po imieniu do rodu Swiebodzciców-Gryfów, może być zatem tylko synem Jaksy I.

Zdaje się, że jegoto syn Piotr oraz wnuki Bogumił i Młodej wzmiankowani są w przywileju Henryka Brodatego z z. 1203 dla klasztoru trzebnickiego.

To występowanie naszego Jaksonia i jego potomków na przywilejach szląskich wskazywałoby, że nasz Jaksoń jest praojcem szląskiej gałęzi rodu Swiebodzciców-Gryfów.

Klimunt IV (Klemens) ²⁾. Ten Klimunt IV nie występuje nigdy sam w naszych źródłach dziejowych, ale jeden z synów jego Wierzbęta Klimuntowicz występuje na dworze Włodzisława Odonicza w r. 1213, zaś drugi syn Klimunt Klimuntowicz występuje w roku 1229 na dworze Henryka Brodatego a w roku 1231 na dworze Grzymisławy; wobec czego nasz Klimunt IV należy jeszcze do XII pokolenia i może być tylko synem Jaksy I.

Zdzisław III ³⁾ jest zapisany w album konfraterni klasztoru lubińskiego w zapisce która miała powstać pomiędzy rokiem 1170 a 1180.

W r. 1230 występuje syn jego Wit XI Zdzisławowicz jako dziedzic dóbr Jaksice. Gdy Jaksice są gniazdem rodowem Jaksy, przeto Wit jako dziedzic Jaksic jest oczywiście spadkobiercą Jaksy przez głowę swego ojca Zdzisława, a zatem wnukiem Jaksy, a ojciec jego Zdzisław III jest Jaksy synem.

Bartłomiej II. Nie występuje on sam nigdy w naszych pomnikach dziejowych; ale w r. 1217 występuje syn jego Sulisław VII kasztelan sandomirski. On przeto należy do XII pokolenia i musiał być synem Jaksy I.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 294.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 321.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 288.

Marek I, jest wojewodą krakowskim w latach 1217 do 1224, a w r. 1225 już nie żyje.

Pozostawił on trzech synów: Marka II również wojewodę krakowskiego, Abrahama III kasztelana wiślickiego i Klimunta kasztelana oświęcimskiego.

Jest on wedle wszelkiego prawdopodobieństwa synem Wierzbięty I Jaksica a wnukiem Jaksy I (Rycerstwo polskie tom III, N. 121).

Stannica jego wyglądała tak:

Jan Wierzbęćc, syn Wierzbięty I a brat
rodzony codopiero przywiezionego Marka I, nie
występuje sam w źródłach naszych, tylko w roku
1222 występuje syn jego Teodor II Janowicz, kasztelan
kruszwicki.

Sulisław VII, syn Bartłomieja II, jest w roku 1217 kasztelanem sandomirskim.

Jego synami są Klimunt VII wojewoda krakowski, Pełka, Secema i Tomek (N. 123).

Janek czyli **Jan XVII Klimuntowicz**, syn Klimunta IV Jaksica, występuje w r. 1222, jest w r. 1238 kasztelanem cieszyńskim a w r. 1242 kasztelenem rudzkim. Ma syna Sulisława kantora plockiego, a braci Andrzeja biskupa mazowieckiego, Klimunta kasztelana krakowskiego i Wierzbięte proboszcza staniąteckiego (N. 214).

Teodor II Janowicz, syn Jana Wierzbięcica a brat Marka I wojewody krakowskiego, jest w latach 1222 i 1223 kasztelanem kruszwickim, zaś w latach 1231 do 1238 wojewodą krakowskim.

Zakłada on około roku 1234 klasztor Cystersów w Ludzimirzu następnie do Szczyrzyca przeniesiony i uposaża takowy tak w Ludzimirzu, jako i w Szczyrzycu.

Ma on syna Piotra, występującego w roku 1236, który albo zmarł przed ojcem albo bezpotomnie, gdyż w r. 1254 nie syn jego Piotr, lecz bratankowie (?) Klemens i Marek zowią się dziedzicami i patronami klasztoru szczyrzyckiego (N. 248).

Klimunt V Klimuntowicz syn Klimunta IV Jaksica a brat Jana XVII i Wierzbięty Klimuntowiczów, występuje w r. 1224 jako podkoniuszy krakowski, w roku 1228 jest palatynem opolskim zaś w r. 1230 jest kasztelanem krakowskim i zakłada oraz uposaża klasztor Pannien Benedyktynek w Staniątkach.

Ma on córkę Wyżeneę, która zostaje zakonnicą w Staniątkach, oraz prawdopodobnie syna Klimunta VI, kasztelanana brzeskiego w r. 1238, który atoli musiał umrzeć bezpotomnie przed ojcem, skoro cały majątek po naszym Klimuncie dostał się Pannom Benedyktynkom staniąteckim (N. 289).

Marek II Markowicz, syn Marka I Wierzbięca a brat Abrahama III i Klimunta, jest w r. 1227 kasztelanem wiślickim, w latach 1228—1230 wojewodą krakowskim, zaś na schyłku roku 1230 kasztelanem na dworze księżnej Grzymisławy, lecz niewiadomo jakiego grodu, może sandomirskim lub wiślickim.

Stannica jego wyglądała tak:
a jestto właściwie stannica rodu
Ogniwów, którego rodu ród Swie-
Gryfów był gałęzią adoptowaną.

(N. 348),
Lubowlitów-
bodziców-

Miał on widocznie dwie żony, gdyż w roku 1239 występują synowie jego Klimunt i Andrzej (oczywiście z pierwszej żony), zaś w 1254 Klimunt i Marek bracia przyrodni. Marek przeto był synem z drugiej żony.

W r. 1239 występuje pozostała po nim wdowa W.

Andrzej X Klimuntowicz mistrz, w latach 1227—1229 proboszcz kościoła św. Michała w Krakowie, jest w latach 1234—1236 scholastykiem katedralnym krakowskim a w r. 1238 biskupem płockim.

Jest on synem Klimunta IV Jaksica a bratem Jana XVII, Wierzbięty i Klimunta V Klimuntowiczów (N. 351).

Abraham III Markowicz, syn Marka I wojewody krakowskiego a brat Marka II również wojewody kra-

kowskiego i Klimunta Markowiczów, występuje w r. 1228, a w latach 1246 i 1254 jest kasztelanem wiślickim.

Syn jego Jan występuje w r. 1229 (N. 354)

Wierzbęta II Klimuntowicz, syn Klimunta IV, a brat rodzony Jana XVII, Klimunta V i Andrzeja X Klimuntowiczów; występuje on już w r. 1213 uposażając klasztor ołobocki, w r. 1235 jest Benedyktynem, a w latach 1238 i 1242 proboszczem klasztoru staniąteckiego. Występuje on jeszcze w r. 1245 (N. 429).

W r. 1257 występują synowie jego, z imienia niewymienieni.

W r. 1259 występuje jeden z jego synów Tomisław; drugim synem był prawdopodobnie Klimunt VIII, którego synowie Andrzej i Wierzbęta występują w roku 1280 (N. 429).

Sulisław XV Janowicz, syn Jana XVII Klimuntowicza, jest w latach 1230 do 1253 kanonikiem katedralnym krakowskim a w latach 1246 i 1253 nadto kantorem płockim (N. 479).

Wit XI Zdzisławowicz, syn Zdzisława III Jaksica, nadaje w r. 1230 dobra swe dziedziczne Jaksice klasztorowi miechowskiemu. Ma on trzech synów: Wojciecha XIII (1228), Mikołaja XXV, b, (1236) i Piotra LXVI (1251) (N. 499).

Wojciech XIII Witowicz, syn codopiero wzmiankowanego Wita XI Zdzisławowicza, występuje w r. 1228, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 395).

Klimunt VI Klimuntowicz, syn Klimunta V Klimuntowicza kasztelana krakowskiego, występuje w latach 1231—1237 bez żadnego urzędu, w r. 1238 jest kasztelanem brzeskim, a w r. 1241 ginie jako kasztelan krakowski w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem (N. 546).

Klimunt VII Sulisławowicz z Ruszczy i Branie, syn Sulisława VII Bartłomiejowicza, występuje w latach 1231—1236 bez żadnego urzędu, jest w r. 1238 kasztelanem krakowskim, zaś w latach 1241 do 1255 krakowskim

wojewodą. On to głównie przyczynił się do wypędzenia Konrada mazowieckiego z Małopolski i zwrócenia Bolesławowi Leszkowiczowi małopolskiej dzielnicy.

Synem jego jest Wierzbęta III dziedzic Przegini (1276).

Stannica jego wyglądała tak: (N. 547).

Teodor III występuje w roku 1232 jako komornik krakowski. Jest on prasynem Teodora II Janowicza; nie wdopodobnie jest też wykluczoną możliwością, że to on, a nie Teodor II Janowicz był w latach 1234 do 1230 wojewodą krakowskim (N. 579).

Marek IV Markowicz, syn Marka II Markowicza wojewody krakowskiego, jest w latach 1233—1237 kasztelanem radomskim, zaś w latach 1254, 1260 i 1270 występuje bez żadnego urzędu.

Syn jego Marek V, występuje w r. 1259 jako podczaszy krakowski (N. 581 i 1089).

Zdzisław XII, występuje w r. 1233 jako sędzia wojewody sandomirskiego zaś w r. 1243 jest stolnikiem krakowskim (N. 583).

Syn jego Jakub występuje w r. 1236.

Czymby on sam był synem, źródła nie podają żadnej wskazówki, tylko fakt, że się upomina o prawo patronatu kościoła w Szczyrzycu, ten Szczyrzyc zaś sprzedany został przez Sulisława XV Janowicza przed r. 1244 Teodorowi II wojewodzie krakowskiemu, wskazywałby, że i nasz Zdzisław XII jest Janowiczem, to jest synem Jana XVII Klimuntowicza a bratem Sulisława XV Janowicza.

Syzema czyli Secema III Sulisławowicz, syn Sulisława VII Bartłomiejowicza, występuje w latach 1234 i 1236, lecz nie piastuje żadnego urzędu, syn zaś jego Marek VI Secemicz występuje w r. 1243 (N. 619).

Klimunt IX Andrzejowicz, syn Andrzeja VI, b, Markowicza a wnuk Marka II Markowicza, wojewody kra-

kowskiego, występuje w r. 1234, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 634).

Klimunt X Markowicz, syn Marka I, a brat przyrodni Marka II wojewodów krakowskich, jest w r. 1234 kasztelanem rzeczyńskim, w latach 1238 i 1239 kasztelanem oświęcimskim, a w r. 1262 komornikiem księżnej (N. 635).

Ma on syna Świętopelka II Łososia, występującego w r. 1236.

Piotr LI Teodorowicz, syn Teodora II Janowicza, występuje w latach 1235 i 1236, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 667).

Marek V Markowicz, syn Marka IV Markowicza, występuje w latach 1236 do 1254 bez żadnego urzędu, w latach 1259 i 1260 jest podczaszym krakowskim, w latach 1270 i 1273 kasztelanem połanieckim a w roku 1284 kasztelanem sandomirskim. W r. 1316 występuje córka jego Katarzyna, żona Marcina Unisławowicza z Brzeźna (N. 687 i 1247).

Pełka XI Sulisławowicz, syn Sulisława VII Bartłomiejowicza, występuje w r. 1236, zaś w r. 1263 jest kasztelanem czechowskim (N. 688).

Mikołaj XXV, b, Witowicz, syn Wita XI z Jaksic, występuje w r. 1236, lecz nie piastuje żadnego urzędu.

Ma zaś dwóch synów: Klimunta XI (1238) i Stefana XXIII Koźleca (1238).

Tomek czyli **Tomasz IX Sulisławowicz** brat rodzony pomienionego Pełki XI a syn również Sulisława VII Bartłomiejowicza, występuje w roku 1236, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 690).

Świętopelk II Łosóś, syn Klimunta X Markowicza, występuje w latach 1236—1263, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 695).

Janek czyli **Jan XLIV**, syn Abrahama III Markowicza, występuje już w r. 1229, jest prawdopodobnie w roku 1238 komornikiem Klimunta XI Mikołajowi-

cza, a w latach 1245—1257 kasztelanem czchowskim (NN. 445 i 707).

Sufek czyli **Sulisław XVII Sulisławowicz**, syn Sulisława VII Bartłomiejowicza a brat Klimunta VII Sulisławowicza, występuje już w roku 1238 i następnych, jednak bez urzędu, zaś w r. 1255 jest podkoniuszym krakowskim (N. 728).

Klimunt XI Mikołajowicz, syn Mikołaja XXV, b, Witowicza, występuje w latach 1238 i 1242 bez urzędu, w roku 1250 jest łowczym krakowskim. Ma brata Stefana (N. 716).

Stefan XXIII Koźlec, brat codopiero wzmiankowanego Klimunta XI, a syn Mikołaja XXV, b, Witowicza, występuje w latach 1238 i 1242 bez żadnej godności (NN. 719 i 761).

Andrzej VI, b, Markowicz, syn Marka II Markowicza wojewody krakowskiego, występuje w roku 1239 lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 746, b, uzup.).

Wyżenega Klimuntowiczówna, córka Klimunta V Klimuntowicza zrazu Benedyktynka w Staniątkach (1242), jest w latach 1260, 1272 i 1282 ksienią tegoż klasztoru (N. 753).

Janek czyli **Jan XLVI** z Niegardowa, występuje w r. 1243 bez żadnego urzędu (N. 774).

Marek VI Secemicz, syn Secemy III Sulisławowicza, występuje w latach 1243 do 1263, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 775).

Brylik I. Ten Brylik nie występuje nigdy sam w naszych pomnikach historycznych, ale w roku 1254 występują jego dwaj synowie Bartłomiej IV i Sulisław XX Brylikowicze (N. 605).

On sam należy jeszcze do trzynastego pokolenia.

Bartłomiej IV i **Sulisław XX Brylikowicze**, synowie codopiero wzmiankowanego Brylika I, występują w r. 1254. Sulisław jest w r. 1255 podkoniuszym krakowskim a w latach 1260 i 1262 stolnikiem sando-

mirskim, a ma syna Klimunta XIII, występującego w roku 1287.

Źródła nie podają nam żadnej wskazówki, jakie miejsce należy się tym Brylikowiczom w genealogii rodu Swiebodziców-Gryfów, tylko imiona ich Sulisław i Bartłomiej wskazują, że oni należą do linii Sulisława VII Bartłomiejowicza, tak że Brylik ich ojciec może być uważany za syna tegoż Sulisława (NN. 925 i 926).

Teodor V jest w r. 1263 proboszczem klasztoru zwierzynieckiego. Związek jego z genealogią rodu Swiebodziców-Gryfów nie jest nam znany.

Świętosław X Klimuntowicz, jest w r. 1270 komornikiem nadwornym księżnej krakowskiej a w r. 1274 woźnym. Syn jego Ceder występuje w r. 1287.

Któregoby on Klimunta był synem, nie dają nam źródła żadnej wskazówki; tylko imię syna jego Cedra zdaje się wskazywać, że on należy do linii Cedra czyli Teodora II Janowicza. W takim razie mógłby on być synem Klimunta X Markowicza, brata stryjecznego Cedra czyli Teodora II Janowicza a bratem rodzonym Świętopelka II Łososia (N. 1108).

Wierzbięta III Klimuntowicz, syn Klimunta VII Sulisławowicza, występuje w latach 1276—1289 bez żadnej godności, a jest dziedzicem Przeginii i ma synów Syksta I i Wierzbięte IV, występujących w r. 1284 i 1299.

Sykst I Wierzbiętic, syn codopiero przywiedzionego Wierzbięty III, występuje w r. 1284 bez żadnej godności. Czy to on jest w latach 1268—1276 kasztelanem rudzkim a w r. 1269 łowczym kaliskim, nie umiem ocenić (N. 1243).

Wierzbięta IV Wierzbiętic brat powyższego Syksta I a syn Wierzbięty III Klimuntowicza, jest w roku 1299 kasztelanem czchowskim, w latach 1304 i 1307 wojewodą krakowskim, wreszcie w latach 1309 i 1310 krakowskim kasztelanem (N. 1244).

Klimunt XIII Sulisławowicz, syn Sulisława XVII Sulisławowicza, występuje w r. 1287 bez urzędu, zaś w latach 1290 i 1292 jest kasztelanem wojnickim (N. 1282).

Ceder czyli **Teodor VII Świętosławowicz**, syn Świętosława X Klimuntowicza, otrzymuje w roku 1287 od księcia Leszka Czarnego dobra Latoszyn. Miał za żonę siostrę komesa Mszczuja z Gabonia, za którą w posagu wziął dobra Dębicę. (N. 1283).

Andrzej XXVII Klimuntowicz, syn Klimunta VII Sulisławowicza, występuje w latach 1287 i 1293, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1288).

Klimunt XIV jest w latach 1306 do 1309 kanonikiem katedralnym krakowskim. Czyim on jest synem, niewiadomo (N. 1452).

Klimunt XVIII jest w latach 1321 do 1334 kanonikiem katedralnym krakowskim, zaś od r. 1322 jest nadto scholastykiem gnieźnieńskim. Ma brata Michała XVI (N. 1593).

Michał XVI brat codopiero wzmiankowanego Klimunta XVIII, jest w latach 1321 do 1328 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 1592).

Czader czyli **Ceder IV**, jest kanonikiem sandomirskim w r. 1324 (N. 1626).

Czader czyli **Ceder V** jest Benedyktynem w Tyńcu w latach 1329 do 1349 (N. 1724).

Klimunt XIX nie występuje sam w naszych źródłach, ale w r. 1349 występuje syn jego Stanko czyli Stanisław XXIX (N. 1869).

Klimunt XXV z Branic występuje w r. 1347, zaś w r. 1353 jest komornikiem krakowskim (N. 2206).

Pełka XXVIII Ząbr z Czyszowa, jest w latach 1351 do 1361 chorążym krakowskim, zaś w latach 1362 do 1371 sędzią ziemskim sandomirskim (N. 2307).

Wierzbęta V z Małoszowa występuje w latach 1355—1366, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2416).

Wierzbęta VI z Branic występuje w r. 1360 ale bez żadnego urzędu.

Marek XIV z Wilkowa, oraz

Czader czyli **Ceder VI** bracia, współwłaściciele działów w Gruszowie, występują w roku 1361 (NN. 2599 i 2600).

Marek XV ze Skrzydlnej, jest w r. 1361 skarbnikiem krakowskim, zaś w r. 1366 krakowskim łowczym (N. 2601).

Abraham VII z Goszyc występuje w roku 1361, lecz nie piastuje żadnego urzędu (NN. 2625 i 1838).

Marek XVI Abrahamowicz, syn codopiero wzmiankowanego Abrahama VII z Goszyc, występuje również w r. 1361, lecz bez urzędu (N. 2626).

Klimunt XXXVII, jest w latach 1363 i 1382 kasztelanem radomskim (N. 2776).

Marek XIX, którego syn. Marek Markowicz, kanonik katedralny krakowski, występuje w roku 1389 (N. 2970).

Jako fundacye rodu Swiebodziców-Gryfów występują następujące klasztory:

Klasztor Stróżów Grobu Chrystusowego w Miechowie.

W r. 1162 Jaksa I odbył pielgrzymkę do Jerozolimy, skąd przyprowadził z sobą do Polski jednego kanonika zakonu Stróżów Grobu Chrystusowego i wraz z nim założył i uposażył klasztor Bożogrobców w Miechowie.

Klasztor Cystersów w Szczyrzycu.

W r. 1234 Ceder czyli Teodor II Janowicz, wojewoda krakowski, zakłada klasztor Cystersów w Ludzimirzu, w nowotarskiej dolinie, który następnie w kilka lat potem do Szczyrzyca przeniesiony zostaje.

Klasztor Benedyctynek w Staniątkach.

W r. 1230 Klimunt V Klimuntowicz, podówczas kasztelan krakowski, założył i uposażył klasztor Panien Benedyctynek w Staniątkach, a to przy współudziale braci swoich: Andrzeja X, późniejszego biskupa mazowieckiego i Janka czyli Jana XVII, późniejszego kasztelana cieszyńskiego.

Tak więc klasztory Bożogrobców w Miechowie, Cystersów w Szczyrzycu i Benedyctynek w Staniątkach są fundacyami rodu Świebodziców-Gryfitów.

Nr. 13. Tablica genealogiczna pierwszych 4 pokoleń rodu Swiehodziców-Gryfów.

1. Jaksa I (1149 + 1176)	2. Wierzbęta I (1170 — 1180)	}	7. Marek I (1217 + 1225)	}	16. Marek II (1227, 1233)	
			8. Jan —		17. Abraham III (1228, 1254)	
	3. Jaksoń (1177)	}	9. Piotr (1203)	}	18. Klimunt X (1234, 1262)	
					10. Wierzbęta II (1213, 1245)	19. Teodor II (1222, 1238)
	4. Klimunt IV	}	11. Jan (Janek) XVII (1222, 1242)	}	20. Bogumił (1203)	
					12. Klimunt V (1228, 1230)	21. Młodej (1203)
					13. Andrzej X (1227, 1238)	22. Tomisław (1259)
					14. Wit XI z Jaksic (1230)	23. Klimunt VIII
	5. Zdzisław III (1170—1180)	}	15. Sulisław VII (1217)	}	24. Zdzisław XII (1233, 1243)	
					25. Sulisław XV (1230, 1253)	
6. Bartłomiej II	}	15. Sulisław VII (1217)	}	26. Wyżenega (1242, 1282)		
				27. Klimunt VI (1231 + 1241)		
				28. Wojciech XIII (1228)		
				29. Mikołaj XXV, b, (1236)		
				30. Piotr LXVI (1251)		
				31. Sulisław XVII (1238, 1255)		
}	}	15. Sulisław VII (1217)	}	32. Klimunt VII (1231, 1255)		
				33. Pełka XI (1236, 1263)		
				34. Secema III, b, (1234, 1236)		
				35. Tomasz IX (1236)		
					36. Brylik	

Wyjaśnienie poprzedniej tablicy.

1. Jaksa I książę kopanicki w ziemi braniborskiej. — Rycerstwo polskie tom II, str. 261.
2. Wierzbęta I Jaksicz. — Tamże tom II, str. 287, N. 533.
3. Jaksoń Jaksicz. — Tamże tom II, str. 294, N. 594.
4. Klimunt IV Jaksicz. — Tamże tom II, str. 350, N. 1057.
5. Zdzisław III Jaksicz. — Tamże tom II, str. 380, N. 536.
6. Bartłomiej II Jaksicz. — Tamże tom III, str. 25.
7. Marek I Wierzbętic wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 24, Nr. 121.
8. Jan Wierzbętic. — Tamże tom III, str. 47.
9. Piotr Jaksoniowicz. — Tamże tom II, str. 319, N. 694.
10. Wierzbęta II Klimuntowicz. proboszcz klasztoru staniąteckiego. — Tamże tom III, str. 71, N. 429.
11. Jan (Janek) XVII Klimuntowicz, kasztelan rudzki. — Tamże tom III, str. 40, N. 214.
12. Klimunt V Klimuntowicz, kasztelan krakowski. — Tamże tom III, str. 57, N. 289.
13. Andrzej X Klimuntowicz, biskup plocki. — Tamże tom III, str. 65, N. 351.
14. Wit XI Zdzisławowicz z Jaksic. — Tamże tom III, str. 79, N. 499.
15. Sulisław VII Bartłomiejowicz, kasztelan sandomirski. — Tamże tom III, str. 25, N. 123.
16. Marek II Markowicz, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 63, N. 348.
17. Abraham III Markowicz, kasztelan wiślicki. — Tamże tom III, str. 66, N. 354.
18. Klimunt X Markowicz, komornik księżnej krakowskiej. — Tamże tom III, str. 106, N. 635.
19. Teodor II Janowicz, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 46, N. 248.
20. Bogumił Piotrowicz. — Tamże tom II, str. 319, N. 694.
21. Młodej Piotrowicz. — Tamże tom II, str. 39, N. 694.
22. Tomisław Wierzbętic. — Tamże tom III, str. 72.
23. Klimunt VIII Wierzbętic. — Tamże tom III, str. 72.
24. Zdzisław XII Jankowicz, stolnik krakowski. — Tamże tom III, str. 96, N. 583.
25. Sulisław XV Jankowicz, kanonik katedralny krakowski, kantor plocki. — Tamże tom III, str. 77, N. 479.

26. Wyżenega Klimuntówna ksieni staniątecka. — Tamże tom III, str. 125, N. 753.
27. Klimunt VI Klimuntowicz, kasztelan brzeski. — Tamże tom III, str. 87, N. 546.
28. Wojciech XIII Witowicz. — Tamże tom III, str. 69, N. 395.
29. Mikołaj XXV, b, Witowicz. — Tamże tom III, str. 113, N. 691.
30. Piotr LXVI Witowicz, komornik krakowski. — Tamże tom III, str. 148, N. 873.
31. Sulisław XVII Sulisławowicz, podkoniuszy krakowski. — Tamże tom III, str. 120, N. 728.
32. Klimunt VII Sulisławowicz, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 87, Nr. 547.
33. Pełka XI Sulisławowicz, kasztelan czchowski. — Tamże tom III, str. 113, N. 688.
34. Secema III, b, Sulisławowicz. — Tamże tom III, str. 113, N. 689.
35. Tomek czyli Tomasz IX Sulisławowicz. — Tamże tom III, str. 113, N. 690.

**N. 14. Tablica genealogiczna Marka I Wierzbęćca
wojewody krakowskiego.**

7. Marek I Wierzbęćca (1217 † 1225)	}	16. Marek II (1227, 1233)	17. Abraham (1228, 1254).	18. Klimunt X (1234, 1262)	—	36. Klimunt (1239)	—	37. Andrzej VI b, (1239)	—	42. Klimunt IX (1234)		
						38. Marek IV (1233, 1260)		—		43. Marek V (1259, 1284)		
						39. Jan XLIV (1229, 1257)				—		
						40. Świętopelk II Łosoś (1236, 1263)					—	
						41. Świętosław X (1270, 1274)						—

Wyjaśnienie powyższej tablicy.

7. Marek I Wierzbęćca, wojewoda krakowski. — Rycerstwo polskie tom III, str. 24, N. 121.
16. Marek II Markowicz, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 63, N. 348.
17. Abraham III Markowicz, kasztelan wiślicki. — Tamże tom III, str. 66, N. 354.
18. Klimunt X Markowicz, komornik księżnej krakowskiej. — Tamże tom III, str. 106, N. 635.
36. Klimunt Markowicz. — Tamże tom III, str. 64.
37. Andrzej VI, b, Markowicz. — Tamże tom III, str. 123 (uzupełnienia).
38. Marek IV Markowicz, kasztelan radomski. — Tamże tom III, str. 95, N. 581.
39. Jan XLIV Abrahamowicz, kasztelan czchowski. — Tamże tom III, str. 115, N. 707.
40. Świętopelk II Łosoś Klimuntowicz. — Tamże tom III, str. 113, N. 695.
41. Świętosław X Klimuntowicz, woźny. — Tamże tom III, str. 195, N. 1108.
42. Klimunt IX Andrzejowicz. — Tamże tom III, str. 106, N. 634.
43. Marek V Markowicz, kasztelan sandomirski. — Tamże tom III, str. 106, N. 687.
44. Ceder czyli Teodor VII Świętosławowicz. — Tamże tom III, str. 228, N. 1283.

N. 15. Tablica genealogiczna Sulisława VII Bartłomiejowicza kasztelana sandomirskiego.

15. Sulisław VII Bartłomiejowicz (1217)	{	31. Sulisław XVII (1238, 1255)	—	45. Klimunt XIII (1287, 1292)		
		32. Klimunt VII (1231, 1255)	{	46. Wierzbęta III z Przegini (1276, 1293)	{	51. Sykst I (1284)
		33. Pełka XI (1236, 1263)	47. Andrzej XXVII (1287, 1293)	52. Wierzbęta IV (1299, 1310)		
		34. Secema III, b, (1234, 1236)	—	48. Marek VI (1243, 1263)		
		35. Tomasz IX (Tomek, 1236)	{	49. Bartłomiej IV (1254)		
		36. Brylik	{	50. Sulisław XX (1254, 1262)		

Objaśnienie powyższej tablicy.

15. Sulisław VII Bartłomiejowicz, kasztelan sandomirski. — Rycerstwo polskie tom III, str. 25, N. 123.
 31. Sulisław XII Sulisławowicz, podkoniuszy krakowski. — Tamże tom III, str. 120, N. 728.
 32. Klimunt VII Sulisławowicz z Ruszczy, wojewoda krakowski. — Tamże tom III, str. 87, N. 547.
 33. Pełka XI Sulisławowicz, kasztelan czchowski. — Tamże tom III, str. 113, N. 688.
 34. Secema III, b, Sulisławowicz. — Tamże tom III, str. 689.

35. Tomasz IX (Tomek) Sulisławowicz. — Tamże tom III, str. 113, N. 690.
 45. Klimunt XIII Sulisławowicz, kasztelan wojnicki. — Tamże tom III, str. 227, N. 1282.
 46. Wierzbęta III Klimuntowicz z Przegini. — Tamże tom III, str. 205, N. 1161.
 47. Andrzej XXVII Klimuntowicz. — Tamże tom III, str. 229, N. 1288.
 48. Marek VI Secemicz. — Tamże tom III, str. 129, N. 775.
 49. Bartłomiej IV Brylikowicz. — Tamże tom III, str. 157, N. 925.
 50. Sulisław XX Brylikowicz, stolnik sandomirski. — Tamże tom III, str. 157, N. 926.
 51. Sykst I Wierzbętic, łowczy kaliski. — Tamże tom III, str. 219, N. 1243.
 52. Wierzbęta IV Wierzbętic, kasztelan krakowski. — Tamże tom III, str. 219, N. 1244.
-

N. 16. Tablica genealogiczna Zdzisława III Jaksica.

5. Zdzisław III Jasic (1170—1180)	— 14. Wit XI z Jasic (1230)	{	28. Wojciech XIII (1228)	{	53. Stefan XXIII Kozłec (1238, 1242)
			29. Mikołaj XXV, b, (1236)		54. Klimunt XI (1238, 1250)
			30. Piotr LXVI (1251)		

Objaśnienie powyższej tablicy.

5. Zdzisław III Jasic. — Rycerstwo polskie tom II, str. 380, N. 536.
 14. Wit XI Zdzisławowicz z Jasic. — Tamże tom III, str. 79, N. 499.
 28. Wojciech XIII Witowicz. — Tamże tom III, str. 69, N. 395.
 29. Mikołaj XXV, b, Witowicz. — Tamże tom III, str. 113, N. 691.
 30. Piotr LXVI Witowicz, komornik krakowski. — Tamże tom III, str. 148, N. 873.
 53. Stefan XXIII Kozłec Mikołajowicz. — Tamże tom III, str. 116, N. 719.
 54. Klimunt XI Mikołajowicz, łowczy krakowski. — Tamże tom III, str. 116, N. 716.

§. 4. Ród Starzów małopolskich.

Imiona właściwe temu rodowi są: Sieciech, Żegota, Zawisza, Nawój, Krzywosąd, Smył, Grzegórz, Zaklika, Niemsta i t. p.

Sieciech I¹⁾, założyciel i pierwszy grodzierzca małopolskiego grodu Sieciechowa, jest między latami 1086 a 1091 naczelnym wojewodą, następnie palatynem dworu Władysława Hermana.

Stannica jego wyglądała tak:

Sieciech II²⁾. Nie występuje sam w naszych źródłach, ale syn II Sieciechowicz występuje w roku sam przeto należy do jedynastego i jest prawdopodobnie wnukiem Sieciecha I.

on nigdy jego Smył 1189. On pokolenia

Smył II Sieciechowicz³⁾, syn codopiero wzmiankowanego Sieciecha II, występuje w r. 1189 na dworze księcia Kazimirza Pogrobowca.

Krzywosąd I⁴⁾, prawdopodobnie brat Sieciecha II, wspomniany jest w wyroku księcia Kazimirza Pogrobowca z r. 1187.

Sieciech VIII jest w r. 1212 wojskim biskupa krakowskiego, lecz czyim byłby synem, niewiadomo (Rycerstwo polskie tom III, str. 21 N. 105).

Zawisza I jest w r. 1214 kanonikiem katedralnym krakowskim. (Tamże str. 23. N. 116).

Smył XIII jest w r. 1217 kasztelanem wojnickim (N. 126).

Andrzej VI Sułkowicz z Morawicy występuje w roku

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 211, N. 333.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 296, N. 603.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 296, N. 604.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 298, N. 619.

1220, 1235 i 1238, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 138).

Sieciech IX, występuje w latach 1224 i 1232, lecz nie piastuje żadnego urzędu; ma zaś brata Stefana (N. 261).

Żegota VI Sułkowicz, brat Andrzeja XIX z Morawicy, występuje w latach 1224, 1228, 1229 i 1235 bez żadnego urzędu.

Ma syna Smyła XIV (N. 262).

Sieciech X i Gołuch I Sułkowicze, prawdopodobnie bracia Andrzeja VI i Żegoty VI, występują w r. 1224 bez urzędu (NN. 282 i 283).

Otto III występuje w r. 1232 jako sędzia nadworny sandomirski, zaś w r. 1234 jest podstolim krakowskim (N. 572).

Nawoj II; syn tego Nawoja Janusz VIII występuje w r. 1254 (N. 604).

Smył XIV Żegocic, syn Żegoty VI Sułkowicza, jest w latach 1242 i 1243 łowczym krakowskim, w roku 1250 koniuszym, w r. 1255 cześnikiem, w roku 1263 stolnikiem krakowskim, a w latach 1271 i 1274 kasztelanem brzeskim (N. 617).

Marcin XXI Żegocic, brat codopiero wzmiankowanego Smyła XIV a syn Żegoty VI Sułkowicza, występuje w r. 1234; w latach 1263 i 1266 jest koniuszym krakowskim a w roku 1268 kasztelanem zawichojskim (N. 618).

Andrzej XIX z Morawicy brat Żegoty VI Sułkowicza z Morawicy, występuje w latach 1238 i 1253 bez urzędu, zaś w r. 1250 jest rycerzem nadwornym wojewody krakowskiego (N. 735).

Krystyn VI Sułkowicz z Miedźwiedzia, zapewne brat Żegoty VI i Andrzeja XIX, ginie w roku 1241 w bitwie z Tatarami pod Chmielikiem (N. 749).

Żegota VIII, wspomniany przez Długosza pod r. 1242,

iż z Toporeczykami trzymał stronę Konrada mazowieckiego (N. 764).

Sulek czyli **Sulisław XVIII, b**, z Miedźwiedzia jest w latach 1249 do 1253 kasztelanem brzeskim, w r. 1255 kasztelanem wiślickim, w latach 1260 do 1264 wojewodą krakowskim a w latach 1268 do 1288 krakowskim kasztelanem.

Syn jego Abraham z Kębłowa wspomniany w roku 1278.

Stannica jego wyglądała tak: (N. 830).

Janusz VIII, b, Nawojowicz, syn nieznanego skądinąd Nawoja II, występuje w latach 1252 i 1254 bez żadnego urzędu, w latach 1256 i 1258 jest komornikiem nadwornym księżnej krakowskiej, w latach 1262 i 1264 kasztelanem radomskim, w r. 1268 kasztelanem lubelskim, w latach 1272 do 1278 wojewodą sandomirskim a w latach 1284 i 1285 kasztelanem krakowskim (N. 883).

Boksa VI, dziedzic części dóbr Kargów, jest w latach 1270 i 1275 kasztelanem małegojskim a w latach 1282 do 1288 wojewodą sandomirskim.

Ma brata Sieciecha XI (N. 884).

Żegota VII, występuje w roku 1256 bez urzędu, w latach 1261 do 1264 jest podkomorzym sandomirskim, w r. 1268 stolnikiem kaliskim, w r. 1271 cześnikiem krakowskim, w r. 1276 łowczym kaliskim, w r. 1277 sędzią nadwornym, w roku 1278 sędzią sandomirskim, w latach 1280 1281 kasztelanem lubelskim, w r. 1283 wojewodą krakowskim, w latach 1287 do 1292 kasztelanem krakowskim a w latach 1296 i 1300 wojewodą krakowskim (N. 956).

Stefan XXVI, brat Sieciecha IX, występuje w roku 1258 bez urzędu (N. 966).

Otto IV jest w roku 1260 podkoniuszym krakowskim, zaś w latach 1280 i 1282 cześnikiem krakowskim.

Otto VI Żegocic, syn Zegoty VII, jest w r. 1260 podkoniuszym krakowskim, w latach 1262 do 1278 podkomorzym sandomirskim, zaś w latach 1284 i 1285 a następnie znowu w latach 1291 do 1300 sandomirskim wojewodą (N. 1007).

Gołuch II jest w latach 1263 do 1279 podkomorzym księżnej, majem albo danym (N. 1043).

Krzywosąd IV, którego syn Niemsta III Krzywosądowicz występuje w r. 1284 (N. 1067).

Sieciech XI, brat Boksy VI, współdziedzic Kargowa, występuje w r. 1270 bez urzędu a w r. 1285 i 1287 jest podkomorzym sandomirskim (N. 1090).

Gołuch III ze Siewierza występuje w r. 1270 bez żadnego urzędu (N. 1106).

Sułek V z Morawicy, jest w roku 1255 podkoniuszym krakowskim, w roku 1275 komornikiem księżnej krakowskiej, w latach 1277 do 1279 cześnikiem krakowskim, w r. 1284 kasztelanem wiślickim, a w roku 1279 pisze się komesem z Miedźwiedzia. Jest on synem Krystyna VI Sułkowicza z Miedźwiedzia, ma brata Imbrama i syna Nawoja występującego w r. 1306 (N. 1123).

Abraham IV Sułkowicz z Kębłowa, syn Sułka czyli Sulisława XVIII, b, występuje w roku 1278, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1182).

Imbram VI Krystynowicz syn komesa Krystyna VI Sułkowicza z Miedźwiedzia, a brat Sułka czyli Sulisława XVIII, b, występuje w r. 1279, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1195).

Zegota VIII, b, jest w roku 1281 chorążym sandomirskim, zaś w latach 1286 do 1290 cześnikiem krakowskim (N. 1217).

Niemsta III Krzywosądowicz, właściciel działu w Byszczach (N. 1246).

Stanisław XIII z Chrobrza, otrzymuje w r. 1285 od księcia Leszka Czarnego wieś Kębłów, w nagrodę wierności (N. 1264).

Krzywosąd V, którego syn Mikołaj LXXV występuje w r. 1319 (1298).

Otto VII występuje w r. 1291 jako kanonik kielecki (N. 1321).

Oto VIII Żegocic, syn Żegoty VII, występuje w r. 1292 lecz bez urzędu (N. 1331).

Zaklika I Żegocic, brat powyższego Ottona VIII a syn również Żegoty VII, występuje w r. 1292, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1332).

Czestek I, którego syn Zawisza III Czestkowicz występuje w r. 1329 (N. 1383).

Nawój II, b, którego jeden syn Siegniew kanonik krakowski, występuje w r. 1322; zaś drugi Jan w roku 1329 (N. 1400).

Sieciech XII, którego synowie Augustyn II i Bogusz VI występują w r. 1313 (N. 1406).

Andrzej XXXI z Balic występuje w latach 1304 i 1306, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1440).

Nawój III Pękawka z Morawicy, występuje w latach 1306 i 1307 bez urzędu, w latach 1308 do 1316 jest podkomorzym sandomirskim, w latach 1317 do 1320 jest wojewodą sandomirskim, wreszcie w latach 1320 do 1330 kasztelanem krakowskim.

Na jegoto pieczęci pojawia się najwcześniej u Starzów małopolskich herb Topór (N. 1441).

Aleksander VIII z Sieciechowic, jest kasztelanem wiślickim w latach 1306 i 1307, a w r. 1310 kasztelanem sądeckim (N. 1449).

Smył XV Nosal jest w latach 1306 do 1311 sędzią sandomirskim a w roku 1329 występuje bez urzędu (N. 1450).

Piotr CVIII ze Szczekocina występuje w r. 1307 bez urzędu. (N. 1468).

Sieciech XIII jest w r. 1310 skarbnikiem krakowskim (N. 1487).

Żegota IX Wielogłowski, prawdopodobnie syn Ottona VI Żegocica, występuje w roku 1312 bez urzędu, zaś w latach 1327 i 1330 jest miecznikiem krakowskim. Jest on członkiem rodu Starzów małopolskich, gałęzi Starychkonni czyli Zaprzańców (N. 1506).

Augustyn II i Bogusz VI Sieciechowicze, współwłaściciele sołtystwa w Mokrej Dąbrowie, występują w roku 1313 (NN. 1513 i 1514).

Andrzej XXXIII jest w r. 1317 kasztelanem wojnickim, zaś w r. 1318 i ponownie w latach 1329 do 1334 stolnikiem krakowskim (N. 1554).

Piotr CXII Nosal jest w latach 1319 do 1329 chorążym krakowskim, zaś w latach 1334 do 1345 kasztelanem sandomirskim (N. 1569).

Mikołaj LXXV Krzywosądowicz syn komesa Krzywosąda V, jest prawdopodobnie w r. 1320 skarbnikiem nadwornym (N. 1571).

Grzegorz XII z Pisar, występuje w r. 1319 bez żadnego urzędu, w roku 1325 pisze się z Sieciechowic a w r. 1331 jest chorążym krakowskim (N. 1572).

Gołuch IV jest w r. 1320 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 1577).

Otto IX z Tułkowie występuje w r. 1320, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1578).

Sięgniew III Nawojowicz, syn Nawoja III Pękawki z Morawicy, jest w r. 1322 kanonikiem katedralnym krakowskim, od r. 1333 podkanclerzym, a w w latach 1334 do 1346 proboszczem u św. Michała w Krakowie (N. 1599).

Zawisza II z Sieciechowic, występuje w r. 1325 bez urzędu, jest w r. 1331 podkoniuszym, a w latach 1338 do 1341 chorążym sandomirskim. Ma syna Dobiesława (1336) (N. 1646).

Andrzej XXXIV jest w latach 1325 do 1346 łowczym krakowskim (N. 1649).

Nasan I Smyłowicz jest w roku 1327 kantorem sandomirskim i kanonikiem katedralnym krakowskim, w latach 1328 do 1343 proboszczem wiślickim a występuje jeszcze i w r. 1349 (N. 1692).

Jan CVI Nawojowicz, syn prawdopodobnie Nawoja III Pękawki z Morawicy a brat Sięgniewa III, występuje w roku 1329, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1730).

Otto X jest w roku 1329 kantorem sandomirskim, w r. 1330 nadto kanonikiem katedralnym krakowskim i piastuje obie te godności jeszcze i w r. 1336, w którym jak niemniej i w r. 1339 jest kanclerzem wielkopolskim a w latach 1352 do 1355 proboszczem szkal-mirskim (N. 1743).

Zawisza III Czestkowicz, występuje w roku 1329, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1745).

Krzywosąd VI jest w latach 1332 do 1337 podkomorzym krakowskim. Syn jego Jan CXXXI podczaszy sandomirski występuje w r. 1339 (N. 1789).

Żegota XI Złotonos z Bienkowiec, występuje w latach 1333 do 1357, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1832).

Grzegorz XV z Morawicy, którego syn Andrzej występuje w r. 1356 (N. 1860).

Nawój V, którego syn Sięgniew jest w r. 1351 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 1884).

Smył XVI. Syn jego Żegota jest w r. 1360 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 1896).

Zaklika II z Poręby Zakliczynej. Synowie jego Grzegorz i Żegota występują między latami 1350 a 1358 (N. 1919).

Zawisza IV z Młynów. Syn jego Mikołaj kanonik wiślicki występuje w r. 1345 (N. 1920).

Żegota XII. Z synów jego jeden Piesek występuje w r. 1346, drugi Imbram burgrabia czchowski w roku 1356 (N. 1924).

Żegota XIII z Biertułtowic, występuje w r. 1334, nie piastuje wszelako żadnego urzędu (N. 1931).

Jan CXXXI Krzywosądowicz, syn Krzywosąda VI, jest w r. 1339 podczaszym sandomirskim, zaś w roku 1351 sandomirskim chorążym (N. 2021).

Nawój VI z Tułkowic, występuje w r. 1342, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2102).

Mikołaj CXX Zawiszyc z Młynów, syn Zawiszy IV, jest w latach 1345 i 1346 kanonikiem wiślickim, od r. 1347 do 1364 jest kanonikiem katedralnym krakowskim, w latach 1352 do 1359 proboszczem wiślickim a w latach 1359 do 1363 proboszczem szkalmirskim (N. 2164).

Piesek Żegocic, syn Żegoty XII występuje w roku 1346 i 1355, wszelako bez urzędu (N. 2174).

Żegota XIV Szafraniec występuje w r. 1346 bez urzędu, a w roku 1360 jest miecznikiem krakowskim (2177).

Otto XII jest w latach 1349 do 1364 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 2334).

Andrzej XLV jest w latach 1349 do 1363 podkomorzym krakowskim, zaś w latach 1363 do 1366 wojewodą krakowskim.

Ma on dwóch synów: Nawoja kanonika katedralnego krakowskiego i Jana z Tęczyna kasztelana wojnickiego, występujących w roku 1379 (N. 2244).

Smył XVIII występuje w r. 1350 jako kapelan z Wieliczki (N. 2265).

Jacek i **Sieciej** czyli **Sieciech XV** z Przybysławic, bracia rodzeni, występują w r. 1352. Jacek jest prawdopodobnie w roku 1358 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 2334).

Andrzej LI Grzegorzowicz z Morawicy, syn Grzegorza XV z Morawicy, występuje w latach 1355 do 1357, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2415).

Żegota XV i **Grzegorz XXIV Zakliczyce** z Poręby

Zakliczynej, występują w czasie pomiędzy rokiem 1350 a 1358, lecz nie piastują żadnego urzędu. Są oni synami Zakliki II z Poręby Zakliczynej (NN. 2418 i 2419).

Andrzej LII z Pisar, występuje w r. 1356 atoli bez żadnej godności (N. 2422).

Imbram XIV Żegocic, jest w roku 1356 burgrabią czchowskim (N. 2453).

Grzegorz XXV z Czarnego potoku, występuje w latach 1357 i 1358 jako rządcza klasztoru Panien Kларыsek starosądeckich (N. 2483).

Jasiek XII Płaza z Rudna, występuje w r. 1358 bez urzędu (N. 2513).

Jan CLXX Andrzejowicz, syn Andrzeja XLV, występuje w r. 1358 bez urzędu (N. 2513).

Sięgniew VII Nawojowicz występuje w roku 1359 jako kanonik katedralny krakowski, a jest prawdopodobnie synem Nawoja V (N. 2529).

Żegota XVI Smyłowicz, syn Smyła XVI, jest w latach 1360 do 1375 kanonikiem katedralnym krakowskim, a od r. 1364 scholastykiem szkalmirskim (N. 2551).

Tomko IV z Łuczyc, występuje w latach 1361 i 1362 bez żadnego urzędu (N. 2578).

Zawisza VIII z Jodłownika, występuje w r. 1361 bez urzędu (N. 2602).

Zaklika III, występuje w r. 1363 jako sędzia z Grambienic (N. 2745).

Sąd X z Wielogłów, występuje w latach 1364 i 1367 bez żadnego urzędu (N. 2777).

Jan CCV Płaza, brat przyrodni Jaśka Owcy z Morawicy,

Zawisza X, **Jan CCVI Nekanda** z Grzegorzowic,
Jaśko czyli **Jan CCVII Owca** z Morawicy,

Janusz XX z Morawicy,

Gniewomir VI z Miedźwiedzia,

Tomasz XXXII Żrebiec z Miedźwiedzia, wreszcie

Przeclaw XVI Gruszka, występują w r. 1366, lecz nie piastują żadnego urzędu (NN. 2889—2896).

Andrzej LXXII. Syn jego Nawój kanonik katedralny krakowski występuje w r. 1381 (N. 2920).

Żegota XVII, którego syn Mikołaj Żegocie występuje w r. 1380 (N. 3026).

Ród Starzów małopolskich jedną tylko fundacją klasztorną poszczycić się może, jest nią:

Klasztor Benedyktynów w Sieciechowie, założony przez Sieciecha palatyna dworu Władysława Hermana a zatem na schyłku jeszcze XI wieku, a uposażony nie tylko przez Starzów małopolskich ale i przez Henryka księcia sandomirskiego, przez Jakę i przez Piotra Piotrkowicza Lubowlię.

§. 5. Ród Odrowążów.

Imiona właściwe temu rodowi są: Prandota, Wisław, Sąd, Dobiesław, Iwo, Krzesław, Miłosław, Strasz.

Sądek¹⁾ założyciel i pierwszy grodzodzięca małopolskiego grodu Sądcza czyli Sącza.

Ponieważ ta część Małopolski, po prawym brzegu Wisły położona, stanowiąca Podgórze karpackie, dopiero przez Bolesława Chrobrego zajęta została, przeto dopiero za tegoż monarchy mógł powstać gród Sącz. Sądek nasz przeto należy do czasów Bolesława Chrobrego czyli do siódmego pokolenia.

Wisław²⁾ uzurpator wiślicki, należy do czwartego pokolenia a przypada na czasy Leszka Siemowitowicza.

Wisław II³⁾, prawdopodobnie ojciec Prandoty, jest na dworze Bolesława Śmiałego w Miśni, w r. 1071.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 181, N. 272.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 182, N. 279, b.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 210, N. 332.

Sąd II. Zapisany on jest w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego między latami 1113 a 1125; będzie on przeto prawdopodobnie synem Wisława II, a bratem Prandoty I.

Prandota I Stary ¹⁾ prawdopodobnie syn Wisława II a brat Sąda I, występuje około lat 1119 a 1124. Ma on trzech synów: Prandotę II na Prandocinie, Szawła czyli Pawła z Końskiego i Dobiesława z Białaczowa.

Prandota II Młodszy ²⁾, syn Prandoty I, występuje w r. 1153. Ma on synów Wisława III z Prandocina, oraz Dobiesława II.

Dobiesław I Prandocic ³⁾, syn Prandoty I Starego, dziedzic Białaczowa.

Szawel czyli **Pawel** z Końskiego ⁴⁾, drugi syn Prandoty I Starego, występuje w latach 1145, 1146 i 1189 a ma synów: Iwona biskupa krakowskiego, Miłosława, oraz Iwana kasztelana kaliskiego.

Wisław III Prandocic ⁵⁾, syn Prandoty II Młodszeo, zapisany w album konfraterni klasztoru lubińskiego wraz z żoną i dziećmi, występuje już w r. 1177 a w r. 1222 zakłada klasztor Cystersów w Prandocinie. Ma on syna Dobiesława dziedzica Dziebałtowa.

Iwan ⁶⁾ syn Szawła czyli Pawła z Końskiego a wnuk Prandoty I Starego. Ma on dwóch synów: Bogusław występuje na dworze Władysława Odonicza w r. 1209, zaś drugi Iwo jest scholarem krakowskim w r. 1230. Miał on zdaje się jeszcze więcej synów.

Sąd IV ⁷⁾, syn Dobiesława I Prandocica z Białą-

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 244, N. 378.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 269, N. 444.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 279, N. 482.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 283, N. 489.

⁵⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 292, N. 584. — Tamże tom III, str. 35, N. 158.

⁶⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 320, N. 701.

⁷⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 329, N. 753. — Tamże tom III, str. 5, N. 7.

czowa, występuje w latach 1206 i 1209, a ma czterech synów: Krzesława V, Piotra XLV, Pawła X i Prandotę V, biskupa krakowskiego.

Dobiesław III, syn Wisława III Prandocica, jest dziedzicem Prandocina i Dziebałtowa, występuje w latach 1206, 1222, 1231 i 1236, lecz nie piastuje żadnego urzędu, zaś w r. 1243 jest skarbnikiem krakowskim, a ma synów Piotra XXXIII, Szawła III i Sąda V (Rycerstwo polskie tom III str. 4, N. 6 i str. 89, N. 550).

Dobiesław IV, występuje w r. 1206 bez żadnego urzędu. Czyim byłby synem, niewiadomo (Tamże N. 10).

Iwo I, syn Pawła z Końskiego, zrazu kanclerz księcia Leszka Kazimirowicza, zostaje w r. 1218 po ustąpieniu Wincentego Kadłubka biskupem krakowskim, a umiera dnia 21 lipca 1229 na wygnaniu.

Onto dokonywa uposażenia klasztoru Cystersów, założonego przez Wisława III Prandocica w Prandocinie i prznosi takowy do Mogiły (N. 14).

Miłosław III, prawdopodobnie syn Pawła z Końskiego a brat biskupa Iwona, występuje w latach 1212 i 1220, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 60).

Krzesław V Sądowicz, syn Sąda IV Dobiesławowicza a brat biskupa Prandoty, jest w r. 1222 rycerzem kasztelana krakowskiego, w latach 1224 i 1225 stolnikiem nadwornym krakowskim, w latach 1227 i 1228 stolnikiem sandomirskim, w roku 1228 jest cześnikiem, zaś aż do r. 1236 występuje bez urzędu a pisze się z Białaczowa (N. 243).

Sąd V Dobiesławowicz, syn Dobiesława III Wisławowicza, występuje od r. 1224 bez żadnego urzędu, w latach 1233 i 1236 jest kasztelanem wojnickim, w r. 1242 wojewodą czerskim, w latach 1243 i 1244 kasztelanem wiślickim, w latach 1245—1252 wojewodą sandomirskim, wreszcie w latach 1253 i 1254 kasztelanem krakowskim. W r. 1243 występuje przemijająco

jako palatyn żarnowski. Jest on dziedzicem Prandocina (N. 256).

Prandota V Sądowicz, syn Sąda IV Dobiesławowicza, jest w r. 1228 proboszczem w Tarczku, w roku 1238 archidyakonem krakowskim, w r. 1239 proboszczem kieleckim, w roku 1242 zostaje biskupem krakowskim a d. 20 września 1266 umiera (N. 352).

Krzysztof VII Sądowicz, brat Prandoty biskupa krakowskiego a syn Sąda IV Dobiesławowicza, występuje w roku 1228, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 353).

Iwo II Miłosławowicz, syn Miłosława III Szawłowicza, występuje w r. 1230 bez żadnego urzędu, w roku 1258 jest kapelanem nadwornym a w latach 1259 do 1264 dziekanem katedralnym krakowskim (NN. 493 i 963).

Szawel III Dobiesławowicz, syn Dobiesława III Prandocina, występuje w latach 1231 i 1244, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 549).

Piotr XLV Sądowicz, syn Sąda IV Dobiesławowicza, jest w r. 1243 kasztelanem wojnickim (N. 551).

Paweł X Sądowicz, również syn Sąda IV Dobiesławowicza, występuje w latach 1231 i 1236 bez żadnego urzędu (N. 552).

Mateusz VI syn Miłosława III albo Iwana Szawłowiczów, występuje w r. 1231 a jest w r. 1239 kantorem katedralnym krakowskim (N. 553).

Sciecieszko II również syn Miłosława III albo Iwana Szawłowiczów, występuje w roku 1231, lecz nie piastuje żadnego urzędu, a ma syna Mikołaja czyli Mikołaja XXXVI (1261) (N. 554).

Sąd VI taksamo syn Miłosława III albo Iwana Szawłowiczów, występuje w r. 1231, a jest w latach 1252 i 1253 kantorem katedralnym krakowskim (N. 555).

Mikołaj albo **Mikołaj XX**, syn Miłosława III albo

Iwana Szawłowiczów, występuje w roku 1231 bez żadnego urzędu (N. 556).

Iwan III także syn Miłosława III albo Iwana Szawłowiczów, występuje również w r. 1231 bez urzędu a w r. 1236 jest kanonikiem gnieźnieńskim (N. 557).

Miłosław VI występuje w r. 1236, jest w r. 1244 dyakonem, w r. 1247 i 1248 kanonikiem katedralnym krakowskim a w r. 1248 nadto proboszczem szkalmirskim (N. 681). Czyim byłby on synem brak w źródłach wszelkiej wskazówki. Najprędzej jeszcze mógłby on być synem Szawła II Dobiesławowicza, brata Sąda IV, którego potomstwo znane nam nie jest.

Jan XLIII Mikołowicz, syn Mikoły czyli Mikołaja XX Miłosławowicza, występuje w r. 1237, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 706).

Sąd VII jest w latach 1248 do 1255 podkomorzym krakowskim, a ma brata Sławę (N. 822).

Sława czyli **Sław IX**, brat codopiero przywiezionego podkomorzego Sąda VII, występuje w latach 1250 i 1251 bez żadnego urzędu, w latach 1254 i 1255 jest cześnikiem krakowskim a w r. 1258 cześnikiem księżnej (N. 850).

Dobiesław VIII, jest w roku 1255 podkanclerzym nadwornym, w latach 1272 i 1273 podsędkiem nadwornym a w r. 1281 sędzią krakowskim (N. 648).

Dobiesław IX Sądowicz, prawdopodobnie syn Sąda V Dobiesławowicza, jest w r. 1256 kasztelanem zawichojskim a w r. 1271 kasztelanem wiślickim (N. 949).

Dobiesław X, występuje w r. 1258 jako kasztelan chrzanowski, chociaż o takiej kasztelanii milczą źródła nasze zupełnie (N. 961).

Mikoła czyli **Mikołaj XXXVI Sieciesławowicz**, syn Sieciesława II Miłosławowicza, występuje w r. 1261 bez żadnego urzędu (N. 1002).

Prandota VI występuje w r. 1263 jako kanonik katedralny krakowski (N. 1014).

Dobiesz czyli **Dobiesław XI** jest w latach 1272

i 1273 podsędkiem krakowskim, zaś w r. 1281 krakowskim sędzią (N. 1118).

Krzysztof VIII, jest w latach 1276 i 1278 łowczym sandomirskim, a jest dziedzicem dóbr Krzesławice (N. 1160).

Dobiesław XII jest w latach 1282 i 1285 skarbnikiem krakowskim (N. 1230).

Piotr XCIX Dobiesławowicz, syn Dobiesława IX Sądowicza, występuje w r. 1288 jako dziedzic Sprowy i Raszowa (N. 1300).

Dobiesław XII, b, którego syn Strasz z Końskiego, występuje w r. 1307 (1385).

Strasz I Dobiesławowicz z Końskiego, syn codo-piero przywiezionego Dobiesława XII, b, dziedzic dóbr Goleniowy i Hebdzie, występuje w r. 1307 bez żadnego urzędu.

Dobiesław XIV jest w r. 1311 koniuszym sandomirskim, w latach 1319 i 1325 kasztelanem małogoj-skim (N. 1490).

Szawel IV występuje w r. 1321 jako pleban tu-chowski (N. 1597).

Prandota VIII jest w latach 1327 do 1330 proboszczem u św. Floryana na Kleparzu i kanonikiem katedrałnym krakowskim, zaś w latach 1334 do 1346 jest proboszczem szkalmirskim a występuje jeszcze i w roku 1349 (N. 1691).

Sąd IX z Białaczowa, występuje w r. 1346, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2178).

Janusz XIV z Młynów, występuje w r. 1354 bez żadnego urzędu (N. 2360).

Krzysztof X występuje w roku 1358 bez urzędu (N. 2495).

Dobiesław XX z Końskiego, występuje już w roku 1361, jest w r. 1365 stolnikiem krakowskim zaś od r. 1368 do 1379 jest krakowskim wojewodą, wreszcie w r. 1381 krakowskim kasztelanem. Ma brata Janusza XIV z Młynów i syna Krzesława (1368).

Jan CCX z Końskiego, którego imiennie niewymienieni synowie powołani są w dokumencie z r. 1367 (N. 2956).

Krzysztof XIII z Końskiego, którego synowie Dobiesław (1367) i Jakusz. Ma on braci Jana z Końskiego i Strasza z Modliszewic (N. 2963).

Strasz IV z Modliszewic, wspomniany pod rokiem 1368 (N. 3009).

Fundacją rodu Odrowążów jest: **Klasztor Cystersów w Mogile**. Był ten klasztor założony i uposażony przez Wisława III Prandocica zrazu w Prandocinie, następnie przeniesiony został do Kacic; Iwo wreszcie biskup krakowski, krewny fundatora Wisława III, przeniósł go do Mogiły i hojnie uposażył.

§. 6. Ród Jelitów-Nagodów.

Imiona właściwe temu rodowi są: Dziwigor czyli Dziwisz, Siemion, Tomisław, Mojek a także i Floryan.

Dziwigor albo **Dziwisz I**¹⁾ świadczy na tynieckim przywileju legata Idziego pomiędzy r. 1119 a 1124. Klasztorowi wrocławskiemu św. Wincentego nadał przed r. 1149 wieś Wejowo. Ma syna Siemiana.

Siemian Dziwiszowicz, syn codopiero przywiedzionego Dziwisza, wspomniany jest w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego między latami 1170 a 1180.

Dziwisz II występuje w latach 1232 i 1237, lecz nie piastuje żadnego urzędu; syn zaś jego Wincenty z Lubezy występuje w r. 1234 (N. 574).

Wincenty VI Dziwiszowicz z Lubezy, syn przywiedzionego codopiero Dziwisza II, dziedzic działu w Skoruszkowicach, występuje w r. 1234, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 632).

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 247, N. 381, b.

Siemion IV de Glow jest w r. 1279 podczaszym krakowskim, a w roku 1290 krakowskim stolnikiem (N. 1197).

Mojek II. W r. 1315 występuje Jadwiga wdowa po synie Jakubie z dwoma wnukami: Stanisławem i Tomisławem (N. 1399).

Jakub XXXIX Mojkowicz, syn codopiero przywiezionego Mojka II. W roku 1315 występuje pozostała po nim wdowa Jadwiga z dwoma synami: Stanisławem i Tomisławem (N. 1394).

Piotr CVI Jelito z Mokrska albo z Pacanowa, jest w latach 1306 do 1310 kasztelanem małegojskim, w roku 1315 kasztelanem wiślickim, zaś w latach 1317 do 1328 kasztelanem sandomirskim (N. 1451).

Tomisław II z Mokrska, jest w r. 1307 podczaszym krakowskim, w latach 1310 do 1312 łowczym krakowskim, w latach 1315 i 1316 kasztelanem sądeckim, w latach 1317 do 1320 wojewodą krakowskim, wreszcie w latach 1320 do 1327 wojewodą sandomirskim. Miał za żonę Elżbietę, córkę Świętosława z Brzezia, ziemianina kujawskiego (N. 1466).

Na jego pieczęci poraz pierwszy pojawia się herb Jelita.

Stanisław XIX i Tomisław III Jakubowicze, synowie Jakuba XXXIX Mojkowicza, występują w r. 1315 bez żadnych urzędów (N. 1530).

Tomisław IV albo Tomek, jest w r. 1330 cześnikiem nadwornym biskupa krakowskiego, w latach 1333 do 1357 kanonikiem katedralnym krakowskim, a w latach 1346 do 1356 podkanclerzym nadwornym (N. 1760).

Staszek czyli **Stanisław XXI, b, Jelitko** jest w latach 1340 i 1341 podkoniuszym krakowskim, w latach 1343 do 1352 podczaszym krakowskim a w r. 1346 nadto starostą kaliskim, w r. 1353 kasztelanem żarnowskim, wreszcie w latach 1354 do 1370 kasztelanem małegojskim. Jest on synem Tomisława II z Mokrska albo z Witowa (N. 2061).

Floryan XIX Mokrski jest w r. 1350 kanonikiem katedralnym krakowskim i w tymże jeszcze roku zostaje proboszczem katedralnym a w roku 1367 zostaje biskupem krakowskim. Umiera 6 lutego 1380 (N. 2268).

Stanisław XXXI z Mokrska występuje w r. 1352, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2320).

Możnaby do tego rodu Jelitów-Nagodziców zaliczyć wszystkich Floryanów, których jest przeszło dwudziestu, skoro imię Floryan, jak wskazuje Floryan Mokrski biskup krakowski, jest w tym rodzie używane. Gdy jednak imię Floryan pojawia się najprzód w rodzie Awdańców (Floryan II Wojciechowicz 1229—1244), jest więc w rodzie Jelitów-Nagodziców wniesione przez kobiety, a niewiedząc kiedy się to stało, przeto zachodzi wątpliwość, czy owi liczni Floryanowie należą do rodu Jelitów-Nagodziców czy też do Awdańców.

§. 7. Ród Sulimów.

Imiona właściwe temu rodowi są: Poznan, Budziwój, Strzesz i Wysz, Wyszek lub Wyszęta.

Poznan I¹⁾. Do najstarszych grodów, jakie drewni Polanie zaraz po osiedleniu się swoim nad Wartą, na początku IX wieku założyli, należy niewątpliwie Poznań. Nazwa tego grodu wskazuje, że jego założycielem i pierwszym grodoziercą był rycerz Poznan.

Że zaś imię Poznan pojawia się najwcześniej w rodzie Sulimów, przeto i my tego Poznana, założyciela wielkopolskiego grodu Poznania, do rodu Sulimów zaliczamy.

Poznan II²⁾. Syn jego Marcin IV Poznanowicz występuje w r. 1189.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 23, N. 22.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 295, N. 601.

Marcin IV Poznanowicz ¹⁾, syn codopiero wzmiankowanego Poznana II, występuje w r. 1189 na dworze Kazimirza Pogrobowca.

Wyszęta i Wyszek ²⁾ świadkują w roku 1189 na dworze księcia Kazimirza Pogrobowca. Jeden z nich może być ojcem Budziwoja III z Glewa albo Swiniarowa.

Budziwój III z Glewa albo ze Swiniarowa, występuje w latach 1214 i 1220 bez żadnego urzędu; jest w roku 1221 wojskim biskupa krakowskiego, w latach 1224 i 1228 komornikiem Pakosława wojewody sandomirskiego a w r. 1228 sędzią krakowskim, ma synów Strzesza III i Wysza II, sam zaś jest prawdopodobnie synem Wyszęty lub Wyszka, występujących w r. 1189 (Tamże tom III, N. 114).

Stannica jego wyglądała tak: **N**

Marcin IX syn prawdopodobnie Wyszka czyli Wysza I a brat starszy Budziwoja III, współwłaściciel dóbr Glewa. Ma on syna Poznana (N. 131).

Poznan III Marcinowicz, syn codopiero przywiezionego Marcina IX, występuje w r. 1224 jako podstoli krakowski a w roku 1238 bez żadnej godności (N. 132).

Strzesz III Budziwojowicz, syn Budziwoja III Wyszowicza, jest w latach 1223 do 1225 cześnikiem krakowskim, w latach 1228 i 1229 cześnikiem sandomirskim, a występuje jeszcze i w latach 1230 i 1234 lecz nie piastuje już żadnego urzędu (N. 133).

Ma on dwóch synów: Wawrzyńca V (1253) i Dobrosława IV (1230).

Wysz II Budziwojowicz, brat rodzony wzmiankowanego codopiero Strzesza III a syn Budziwoja III Wyszowicza, występuje w latach 1220 i 1235 bez żadnego urzędu (N. 134).

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 295, N. 602.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 308, N. 629 i 630.

Dobrosław IV Strzeszkowicz, syn Strzeszka III Budzijowicza a wnuk Budziwoja III Wyszowicza jest w r. 1236 koniuszym, lecz niewiadomo czy nadwornym czy też biskupa krakowskiego, a w r. 1239 sędzią wojewody krakowskiego, a ma syna Faliboga IV, występującego w r. 1258 (N. 519).

Wawrzyniec V Strzeszkowicz, drugi syn Strzeszka Budzijowicza a wnuk Budziwoja III Wyszowicza, jest w r. 1253 podkomorzym krakowskim, w latach 1258 do 1260 jest podstolim sandomirskim, w latach 1261 do 1268 jest powtórnie podkomorzym krakowskim, w latach 1269 do 1271 łowczym krakowskim w Kłobucku, w latach 1273 do 1276 stolnikiem sandomirskim, w latach 1278 i 1279 komornikiem to krakowskim, to księżnej krakowskiej, wreszcie w latach 1286 do 1290 sędzią krakowskim. Syn jego Klimunt XII Wawrzyńciewicz występuje w r. 1278; aby i występujący w roku 1243 Przybysław XX Wawrzyńciewicz był jego synem, zachodzi wątpliwość, trudno bowiem przypuścić, iżby syn występował wcześniej od ojca (N. 893).

Falibóg IV Dobrosławowicz, syn Dobrosława IV Strzeszkowicza, dziedzic wsi Kaim, występuje w r. 1253 wraz z bratem swym Michałem Minorytą, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 965).

Strzeszław czyli **Strzesz XIV**, prawdopodobnie syn Wawrzyńca V Strzeszkowicza, jest w r. 1272 komornikiem księżnej a w roku 1284 kasztelanem połanieckim (N. 1120).

Klimunt XII Wawrzyńciewicz, syn Wawrzyńca V Strzeszkowicza, jest w r. 1278 miecznikiem sandomirskim, i w tymże roku nabywa wieś Harbinowice na własność a w r. 1291 otrzymuje od księcia Władysława Łokietka wieś Zasów (N. 1189).

Mikołaj LXII Wawrzyńciewicz, syn Wawrzyńca V Strzeszkowicza, występuje w r. 1293 lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1343).

Wierchosław IV Wawrzyńcewicz, syn Wawrzyńca V Strzeszkowicza, jest w r. 1313 kanonikiem katedralnym krakowskim a kustoszem u św. Michała, w r. 1322 oficyałem krakowskim, w r. 1315 dziekanem kieleckim, wreszcie w latach 1326 i 1327 archidyakonem radomskim (N. 1510).

Piotr CXIV z Charbinowic, występuje w r. 1319 bez żadnej godności. Gdy owe Harbinowice nabył w roku 1278 Klimunt XII Wawrzyńcewicz, przeto nasz Piotr będzie prawdopodobnie synem tegoż Klimunta XII (N. 1575).

Jan XLIII Wawrzyńcewicz z Krzczonowa, syn Wawrzyńca V Strzeszkowicza, występuje w r. 1325 lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1634).

Franciszek III kustosz kościoła św. Michała w Krakowie, umiera w r. 1333 (N. 1635). Na jego to pieczęci sygnetowej pojawia się poraz pierwszy herb Sulima.

Krystyn XIII Wawrzyńcewicz, zapewne najmłodszy syn Wawrzyńca V Strzeszkowicza, występuje w r. 1345, lecz nie piastuje żadnej godności (N. 1639).

Strzesz XVI występuje już w r. 1325 i 1346 lecz bez urzędu, a w latach 1333 do 1339 jest rządcą sądeckim królowej polskiej (N. 1654).

Strzeszek XVII jest w r. 1326 opatem łysegórskim (N. 1663).

Strzeszek XVIII z Radnawy występuje w r. 1329 bez żadnego urzędu (N. 1738).

Strzesz XIX Zadybski czyli z Zadybia, występuje w r. 1333, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1830).

Budziwój IX występuje wraz z synami Mikołajem XCVIII i Janem CXXIV w r. 1336 (NN. 1957—1959).

Strzesz XXI ze Strzeszowic, jest w latach 1341 i 1342 podsędkiem ziemskim sandomirskim (N. 2090).

Strzesz XXII występuje w r. 1346, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2170).

Poznan V jest w latach 1348 do 1352 koniuszym krakowskim (N. 2216).

Andrzej XLVI Wawerowski jest w latach 1358 do 1384 podsędkiem ziemskim krakowskim, w roku 1361 nadto sędzią nadwornym a w r. 1356 burgrabią zamku krakowskiego (N. 2281).

Zawisza VII Gamrat występuje w r. 1352, lecz nie piastuje żadnego urzędu. Używa on pieczęci Franciszka III kustosza, widocznie był on jego bratankiem (N. 2314).

§. 8. Ród Awdańców.

Imiona właściwe temu rodowi są: Skarbimir, Pakosław, Lasota i Miroń.

Michał Stary Skarbek z Góry ¹⁾ występuje w r. 1107 a dnia 28 października 1113 umiera.

Długosz mieni go fundatorem klasztoru Benedyktynów w Lubinie; gdy jednak album konfraterni tegoż klasztoru kładzie naszego Michała dopiero na dziewiątym miejscu a na pierwszym miejscu Skarbimira, to nie ulega wątpliwości, iż nie nasz Michał, lecz Skarbimir był założycielem klasztoru Benedyktynów w Lubinie.

Skarbimir I ²⁾. Jest on już w r. 1107 palatynem dworu Bolesława Krzywoustego a zarazem naczelnym wojewodą. W tym ostatnim charakterze występuje on jeszcze podczas wyprawy na Pomorze w r. 1108 czy też 1109 i podczas wyprawy przeciw Czechom w roku 1110. W r. 1117 zbuntował się przeciw Bolesławowi Krzywoustemu i został oślepiony. Będzie on prawdopodobnie bratem przywiedzionego wyżej Michała Skarbka z Góry.

Skarbimir II ³⁾ zapisany jest w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy pierwszymi uposażycielami

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 222, N. 340.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 223, N. 315.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 225, N. 346.

tegoż klasztoru na trzeciem miejscu, mianowicie po Skarbmirze a przed Michałem Starym, z czegooby wynikało, że był ich współczesnikiem, mógł być zatem albo bratem rodzonym albo stryjecznym. Gdy trudniej przypuścić, iżby było dwóch braci rodzonych Skarbmirów, wolimy naszego Skarbmira II uważać za brata stryjecznego Skarbmira I.

Świadcuje on jeszcze na przywileju legata Idziego dla klasztoru tynieckiego pomiędzy r. 1119 a 1124.

Jaszczolt ¹⁾). Zapisany on jest w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy pierwszymi uposażycielami na drugim zaraz miejscu; gdy zaś jest położony pomiędzy Skarbmirem I a Skarbmirem II, tedy nie ulega wątpliwości, że był ich krewnym, że zatem do rodu Awdańców należy.

Przedwój, Herynek i Kaderyk ²⁾) zapisani są w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy pierwszymi uposażycielami, jest więc wszelkie prawdopodobieństwo, że i oni są krewnymi Michała Starego i Skarbmirów i do rodu Awdańców należą, lecz zupełnie pewnem to nie jest.

Pakosław I ³⁾) zapisany jest w albumie konfraterni klasztoru lubińskiego pomiędzy najstarszymi dobrodziejami tegoż klasztoru.

Pakosław II ⁴⁾) występuje w latach 1145, 1149 i 1153. Należy do dobroczynców klasztoru wrocławskiego św. Wincentego.

Pakosław III Lasocic ⁵⁾), którego datę śmierci nekrolog klasztoru lubińskiego pod d. 5 lipca 1170 podaje. Gdy ten Pakosław Lasocic innym naszym źródłem historycznym nie jest znany, nie możemy ocenić, czy on nie

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 225, N. 345.

²⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 226, NN. 347, 348 i 349.

³⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 226, N. 350.

⁴⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 258, N. 416.

⁵⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 288, N. 557.

jest przypadkiem osobą identyczną z przywiedzionym codopiero Pakosławem II.

Lasota III. Syn jego Pakosław V Lasocie występuje w r. 1222.

Skarbimir III¹⁾. Syn jego również Skarbimir, występuje w r. 1224.

Wojciech IV²⁾ występuje w r. 1210 na synodzie borzykowskim jako palatyn, zapewne krakowski, a występuje już i w r. 1206. Jest on ojcem Pakosława VII, Lasoty III i Piotra XLVIII (Rycer. polskie tom III, N. 2).

Jest on zapewne tym samym Wojciechem, który wedle buli papieża Celestyna III z r. 1193 nadał klasztorowi wrocławskiemu św. Wincentego wieś Widawę.

Pakosław IV występuje jako palatyn krakowski już przed rokiem 1210 a jest nim znowu i w roku 1212. Był on prawdopodobnie bratem przywiedzionego codopiero Wojciecha IV, rodzonym lub stryjecznym, a może synem Skarbimira III (Tamże tom III, N. 3).

Pakosław V Lasocie Stary, syn nieznanego zresztą skądinąd Lasoty I, jest w latach 1222 i 1223 kasztelanem krakowskim, w latach 1223 do 1229 wojewodą sandomirskim, a w r. 1227 równocześnie nawet wojewodą krakowskim. Około r. 1231 odbywa pielgrzymkę do Ziemi świętej; w r. 1234 jest chwilowo kasztelanem krakowskim u Henryka Brodatego, w r. 1237 kasztelanem żarnowskim u Bolesława Konradowicza, w r. 1239 wojewodą wiślickim u Bolesława Leszkowicza, wreszcie w r. 1243 kasztelanem sandomirskim (N. 167).

Ma on siostrę wydaną za Olbrackiego a stannica jego wygląda tak:

Pakosław VI występuje w r. 1223 jako sędzia nadworny księcia Le-wicza (N. 247).

M

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 330, N. 757.

²⁾ Rycerstwo polskie tom III, str. 2, N. 2.

Floryan II Wojciechowicz, brat Pakosława VII Wojciechowicza a syn Wojciecha IV, wspomniany już w przywileju suchedniowskim z r. 1224, jest w r. 1229 kasztelanem sieciechowskim a w r. 1244 wojewodą sandomirskim (N. 259).

Pakosław VII Młodszy Wojciechowicz, brat przywiedzionego codopiero Floryana II a syn Wojciecha IV, jest w r. 1224 kasztelanem wiślickim, w latach 1230 do 1243 wojewodą sandomirskim, a w r. 1231 wojewodą i kasztelanem sandomirskim zarazem (N. 273).

Miron I Wojciechowicz, brat poprzednich Floryana II i Pakosława VII a syn Wojciecha IV, występuje w roku 1224 lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 286).

Skarbimir VII Skarbimirowicz, syn Skarbimira III, jest w roku 1224 komornikiem księżnej Grzymisławy a w r. 1228 łowczym łączyckim (N. 295).

Pakosław VIII występuje w roku 1229 jako kustosz kielecki (N. 454).

Pękosław czyli **Pakosław IX Starszy**, jest w latach 1231 do 1245 kasztelanem wiślickim (N. 558).

Włost XII, stryj Lasoty III Wojciechowicza, a zatem brat Wojciecha IV, występuje w latach 1236 i 1237 lecz bez godności, ma zaś syna Dzierżysława V, występującego w roku 1246 (N. 715).

Lasota III Wojciechowicz, syn Wojciecha IV, występuje już w roku 1233, jest w r. 1249 kantorem wiślickim, w latach 1250 do 1257 proboszczem szkalmirskim, wreszcie w latach 1258 do 1264 proboszczem sandomirskim, ma stryja Włosta, a braci Pakosława VII (1224), oraz Dzierżykraj VI i Skarbimira VIII, występujących w latach 1250 i 1264 (N. 582).

Piotr XLVIII Wojciechowicz, syn Wojciecha IV, występuje w latach 1234 i 1239, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 623).

Dzierżykraj VI, brat Lasoty III Wojciechowicza (lecz czy rodzony, czy stryjeczny; nie wiadomo), wystę-

puje już w r. 1244, jest w r. 1250 kantorem wiślickim a w latach 1271 do 1274 proboszczem katedralnym krakowskim (N. 808).

Dzierżsław V Włostowicz, syn Włosta XII, występuje w latach 1236, 1237 i 1246 bez żadnego urzędu (N. 816).

Awdaniec I, występuje jako kapelan nadworny księcia krakowskiego w r. 1250 (N. 852).

Jakub XXV Pakosławowicz, syn prawdopodobnie Pakosława VI, jest w latach 1259 do 1263 sędzią krakowskim (N. 857).

Skarbimir VIII, występuje już w r. 1264, w roku 1268 jest podkomorzym sandomirskim, zaś w latach 1271 i 1273 podkomorzym krakowskim. Jest on bratem Lasoty III Wojciechowicza. (N. 1047).

Lasota IV jest w r. 1271 proboszczem szkalmirskim (N. 1109).

Lasota V występuje w latach 1271 i 1272 jako kasztelan sądecki (N. 1113).

Skarbimir IX jest w latach 1272 do 1277 kasztelanem wojnickim (N. 1121).

Skarbimir X zwany koniuszym, występuje w roku 1273 (N. 1124).

Skarbimir XI jest w r. 1292 podkomorzym sandomirskim (1329).

Pakosław XV z Pakosławic występuje w r. 1343, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2125).

§. 9. Ród Lisów-Mzurów.

Andrzej I świadczy na przywileju tynieckim legata Idziego między r. 1119 a 1124, a występuje jeszcze w latach 1149 i 1155¹⁾.

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 227, N. 375.

Jest on założycielem dworu Jędrzejów, gdzie później klasztor Cystersów założony został.

Jan zrazu biskup wrocławski następnie arcybiskup gnieźnieński († 1166) oraz

Klimunt I, brat codopiero przywiedzionego arcybiskupa Jana, prawdopodobnie synowie Andrzeja I, zakładają w r. 1149 klasztor Cystersów w Brzeźnicy (Jędrzejów)¹⁾.

Stefan I stolnik występuje w latach 1161 do 1177.

Racibor XII Wojciechowicz, występuje w latach 1227 i 1230, lecz nie piastuje żadnej godności.

Nie jest bynajmniej rzeczą pewną, że nasz Racibor do rodu Lisów należy. Pieczęć jego, jaka się dochowała, znajduje się w bardzo opłakanym stanie i widać na niej dolną połowę krzyża; górna część atoli jest zupełnie zniszczona. Trudno przypuścić, iżby to był tylko krzyż pojedynczy, gdyż w heraldyce polskiej średniowiecznej nie ma śladu istnienia takiego herbu, któryby tylko sam krzyż pojedynczy przedstawiał; najbliższe przypuszczenie jest, że ten krzyż był zakończony ostrzem strzały, czyli że to była strzała raz przekrzyżowana: a tak wygląda właśnie herb Lis w najstarszym swoim kształcie. Wobec czego owego Racibora acz bardzo nieśmiało, do rodu Lisów zaliczam. (N. 135).

Jakub IX Mzurowicz, występuje w r. 1222, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 195).

Wojciech X Stefanowicz z Mstyczowa, występuje w r. 1224 lecz bez żadnej godności. Jest on prawdopodobnie synem Stefana XI Mrozowicza występującego w r. 1222, a można nawet przypuścić, że przymianek Mrozowicz jest prostą myłką zamiast Mzurowicz; ród Lisów bowiem używa także i drugiej proklamacyi „Mzura“ (N. 321).

Radosław XIII Raciborowicz, syn Racibora XII

¹⁾ Rycerstwo polskie tom II, str. 259, NN. 420 i 421.

Wojciechowicza, występuje w latach 1227 i 1230, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 344).

Andrzej XIII Stefanowicz, jest w r. 1228 kasztelanem bytomskim a ma syna Stefana XVIII ostatecznie wojewodę krakowskiego (N. 430).

Stefan XVIII Andrzejowicz, syn codopiero przywiezionego Andrzeja, jest w r. 1230 wojskim krakowskim, w r. 1232 kasztelanem bolesławieckim, w r. 1233 podkoniuszym Konrada mazowieckiego, w r. 1241 koniuszym krakowskim, w latach 1243 i 1244 kasztelanem czechowskim, w latach 1245—1252 kasztelanem sandomirskim, wreszcie w roku 1253 wojewodą krakowskim (N. 500).

Syn jego Mikołaj występuje w r. 1263; zaś stanica jego widoczna na pieczęci, wygląda tak:

Warcisław I, dziedzic Sułkowic, występuje w r. 1259 bez urzędu, a jest w latach 1263 i 1269 cześnikiem nadwornym księżnej krakowskiej (N. 973).

Mikołaj XXXVI, b, czyli **Mikuł Stefanowicz**, syn Stefana XVIII Andrzejowicza, występuje w r. 1269 jako podstoli sandomirski, w r. 1275 jest sandomirskim podkomorzym, w r. 1276 podczaszym nadwornym krakowskim, w latach 1282 do 1288 kasztelanem sandomirskim, wreszcie w r. 1290 wojewodą krakowskim. Jest on dziedzicem Chęcina a w r. 1275 otrzymuje od księcia Bolesława Leszkowicza wieś Łągiewniki (N. 1009).

Warcisław II, jest w roku 1283 sędzią sandomirskim, w r. 1290 sędzią krakowskim a w latach 1293 do 1297 kasztelanem krakowskim (N. 1231).

Świętopełk IV jest w roku 1291 wojewodą krakowskim, w latach 1310 i 1312 wojewodą łęczyckim (N. 1322).

Mikołaj LXIV Lis, jest w r. 1295 i 1296 sędzią sandomirskim, a w latach 1306 do 1312 wojewodą krakowskim (N. 1356).

Pakośław XI z Mstyczowa, jest w r. 1296 podkomorzym krakowskim, w latach 1304 do 1312 sędzią krakowskim, w roku 1315 kasztelanem sandomirskim, wreszcie w latach 1317 do 1319 kasztelanem krakowskim. Umarł 17 września 1319 (N. 1361).

Więclaw XXIII Adamowicz, syn nieznanego zresztą Adama XII, właściciel działu w Sudole, występuje w roku 1309, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1481).

Mściwój albo **Mścigniew VI Warcisławowicz Cielej** z Chrzelowa, występuje w r. 1309, jest w latach 1316 do 1319 sędzią ziemskim sandomirskim, w latach 1322 do 1330 sędzią ziemskim krakowskim, wreszcie w latach 1331 do 1346 wojewodą sandomirskim. Stannica jego wyglądała tak: (N.1482).

Miał żonę Jachnę.

Klimunt XV Świętopełkowicz występuje w latach 1309 do 1312 bez urzędu (N. 1485).

Stefan XXXIV Rozwora piastuje w r. 1322 godność zwaną „Pstresto“ (N. 1609).

Mścigniew VII, b, Cieleń z Fury, występuje w roku 1328, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1712).

Świętopełk V, jest w r. 1336 kustoszem kieleckim (N. 1953).

Klimunt XXIV Mścigniewowicz, syn Mścigniewa VI Warcisławowicza z Chrzelowa, jest w r. 1341 chorążym krakowskim, w latach 1348 do 1363 podstolim sandomirskim, wreszcie w latach 1363 do 1366 kasztelanem radomskim (N. 1954).

Mszczug czyli **Mścigniew XI Mścigniewowicz** brat Klimunta XXIV a syn Mścigniewa VI Warcisławowicza z Chrzelowa, występuje już w r. 1336, jest w latach 1351 do 1363 łowczym krakowskim, zaś w latach 1361 do 1381 podkomorzym krakowskim a w r. 1364 nadto starostą bydgoskim (N. 1956).

Andrzej XXXIX, b, Lis, jest w r. 1330 podstolim

królowej, w r. 1337 stolnikiem królowej, w latach 1338 i 1339 podczaszym i podstolim królowej wdowy Jadwigi Łokietkowej, zaś w latach 1340 do 1346 kasztelanem wiślickim (N. 1998).

Warcisław III z Otwinowa, występuje w r. 1352, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2319).

Andrzej XLVII z Mstyczowa, prawdopodobnie wnuk Pakosława XI, występuje w roku 1353 bez urzędu (N. 2348).

Idzi VIII z Otwinowa, może syn Warcisława III, występuje w r. 1359, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2524).

Andrzej LXX z Michowa występuje w r. 1366 lecz bez urzędu. Ma synów: Piotra, Stefana i Warcisława, występujących w r. 1375 (N. 2877).

Świętopełk VI Gotardowski, którego syn Mszczug Świętopełkowicz, kanonik katedralny krakowski, występuje w latach 1375 i 1379 (N. 2897).

Mikołaj CLXXXI z Chrzelowa. Syn jego Niemira jest w roku 1383 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 2978).

Do fundacyi rodu Lisów-Mzurów należy:

Klasztor Cystersów w Jędrzejowie założony około połowy XII wieku przez Jana arcybiskupa gnieźnieńskiego i brata jego Klimunta we wsi Brzeźnicy.

§. 10. Ród Bogoryów.

Mikołaj XLV Kotymowicz, dziedzic wsi Szewce, wzmiankowany pod r. 1277 (N. 1171).

Paweł XLV ze Samborzca, benefaktor klasztoru Cystersów w Koprzywnicy, wzmiankowany również pod r. 1277 (N. 1173).

Mikołaj LIV założyciel klasztoru Cystersów w Koprzywnicy, co wedle Długosza nastąpić miało w r. 1185 (N. 1245).

Wojciech XXIII ze Żmigroda albo z Bogoryi, jest w latach 1306 do 1312 wojewodą sandomirskim. Ma synów: Jakuba, Mikołaja, Paska i Jarosława (N. 1448).

Jakub XLII Wojciechowicz z Bogoryi, syn przywiedzionego codopiero Wojciecha XXIII, występuje już w r. 1316, jest w r. 1319 podkomorzym krakowskim, w r. 1319 i 1320 podkomorzym sandomirskim a w latach 1329 i 1331 kasztelanem żarnowskim (N. 1533).

Mikołaj LXXIII z Bogoryi, syn Wojciecha XXIII ze Żmigroda, występuje w roku 1316, jest w r. 1318 łowczym krakowskim, w latach 1318 do 1331 podkomorzym krakowskim, wreszcie w latach 1331 do 1338 wojewodą krakowskim. — Stannica jego wyglądała tak: (N. 1534).

Pasek czyli **Pa-weł XXIII** z Bogoryi, występuje w latach 1316 do 1328 lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1535).

Jarosław V z Bogoryi, występuje już w r. 1316, jest w roku 1322 kanonikiem katedralnym krakowskim, w latach 1326 do 1334 archidyakonem krakowskim a w roku 1342 zostaje arcybiskupem gnieźnieńskim (N. 1536).

Pasek czyli **Paweł XXVII** z Bogoryi, jest w latach 1335 do 1347 sędzią ziemskim sandomirskim, zaś w latach 1359 do 1365 kasztelanem bieckim (1984).

Andrzej XLIV z Koprzywnicy występuje w r. 1346, wszelako bez żadnego urzędu (N. 2176).

Swiesław II, Piotr CLXX i Prokop II Mikołajowicze, synowie Mikołaja LXXIII z Bogoryi, występują w r. 1354; Piotr występuje jeszcze i w r. 1362, Prokop jeszcze i w roku 1366 a pisze się z Rytwian (NN. 2389—2391).

Klimunt XXXI ze Zmigroda, występuje w r. 1358, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2500).

Do fundacyj rodu Bogoryów należy:

Klasztor Cystersów w Koprzywnicy, założony i uposażony w r. 1185 przez komesa Mikołaja a nadto uposażony także przez komesa Pawła ze Samborzcza.

§. 11. Ród Szreniawów-Drużynów.

Wojciech XVI z Borowny, występuje w r. 1238, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 720).

Zbigniew III, b, z Gdowa, występuje w r. 1272 bez urzędu, zaś w latach 1276 i 1278 jest sędzią krakowskim (N. 1116).

Zbigniew IV. Syn jego Marcin Zbigniewowicz ze Szczyrzyca występuje w roku 1306 (N. 1418).

Marcin XXXIV Zbigniewowicz ze Szczyrzyca, syn codopiero przywiedzionego Zbigniewa IV, występuje w r. 1306, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1453).

Zbigniew VI czyli **Zbyszek**, jest w latach 1316 do 1320 podkanclerzym a nadto kanonikiem katedralnym krakowskim, w latach 1322—1326 jest kanclerzem sieradzkim, w r. 1322 archidyakonem zawichojskim, w latach 1323 do 1348 proboszczem katedralnym krakowskim, wreszcie w latach 1328 do 1356 kanclerzem krakowskim. Jest on stryjem synów Zbigniewa IV ze Szczyrzyca (N. 1541).

Zbigniew IX ze Szczyrzyca, którego synowie Jaśko Lesicki, Piotr, Marcin, Jerzy i Klimunt, właściciele Dębna, występują w r. 1335. Ma on braci Zbigniewa VI proboszcza i kanclerza krakowskiego i Idziego VI cześnika krakowskiego (N. 1922).

Idzi VI, brat codopiero przywiedzionego Zbigniewa

IX, jest w r. 1333 cześnikiem królowej, a w r. 1336 do 1340 cześnikiem krakowskim (N. 1808).

Ješko czyli **Jaško VIII Lesicki**, **Piotr CXXXVI**, **Marcin XLII**, **Jerzy II** i **Klimunt XXIII Zbygniewowicze**, synowie Zbygniewa IX ze Szczyrzyca, występują w roku 1335 (NN. 1944—1948).

Ješko czyli **Jan CXC VII Kmita** z Wiśniczy, jest w r. 1367 starostą sieradzkim, w r. 1368 starostą ruskim, w r. 1375 znowu starostą sieradzkim, w latach 1375 i 1376 starostą krakowskim. Herb jego widnieje na jego pieczęci (N. 2804).

Zbygniew XIX z Łapanowa, którego synowie Zbygniew biskup laodycejski i Mikołaj kanonik katedralny krakowski, dziedzic dóbr Lubecka wola, występują w roku 1395 (N. 3025).

Fundacją klasztorną ród Szreniawów-Drużynów nie może się wykazać żadną.

§. 12. Ród Okszów.

Nankier I, jest w latach 1308 i 1315 archidyakodem sandomirskim, w latach 1318 i 1319 kanclerzem sieradzkim, w r. 1320 dziekanem katedralnym krakowskim, wreszcie w latach 1320 do 1326 biskupem krakowskim. Na jego pieczęci biskupiej widnieje już herb Oksza (N. 1478).

Pasek III, brat Nankiera biskupa krakowskiego, jest w r. 1322 sędzią opolskim (N. 1600).

Imbram IX z Moczydła, występuje w r. 1322, jest w r. 1327 podczaszym krakowskim, w latach 1331 do 1340 krakowskim komornikiem, wreszcie w latach 1342 do 1361 wojewodą krakowskim. Na pieczęci jego widnieje herb Oksza (N. 1611 i 2313).

Imbram X z Witowa,
Mikołaj XC Pepek ze Strzelc,
Jakub LI z Morska wojski krakowski,
Jakub LII Jakubowicz, i

Sieciej czyli **Sieciech XIV** z Morska, współdziedzice Wielkich Strzelc, występują w 1332 (NN. 1790—1794).

Jakusz I Cztan ze Strzelec. Jako synowie jego występują: Jakusz w latach 1377 i 1385, Mikołaj w roku 1377, Piotr w r. 1377, zaś Janusz, Przeclaw i Domerat w r. 1385 (N. 2953).

Maciej XXV ze Strzelc, którego syn Mikołaj Wątróbka występuje w r. 1391 (N. 2967).

§. 13. Ród Mądrostków.

Dzierżykraj VIII z Wielowśi, w r. 1302, lecz nie piastuje żadnego Stannica jego wyglądała tak:

występuje
urzędu.

Dzierzek III Celma z Janiny, już w roku 1311 a jest w latach 1338 podsędkiem ziemskim sandomirskim (N. 1492).

występuje
1315 do

Dzierzek IV Mądrostka, jest w latach 1339 do 1349 chorążym krakowskim, zaś w latach 1351 do 1356 podsędkiem ziemskim sandomirskim. Herb jego widnieje na jego pieczęci (N. 1733).

Dzierzek VI Stągniewski występuje w r. 1331, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 1783).

Jan CXXVI czyli **Ješko Mądrostka**, jest w latach 1336 do 1344 sędzią ziemskim krakowskim a w roku 1335 sędzią nadwornym (N. 1966).

Dzierzek XII ze Stogniewic jest w latach 1339 do 1366 stolnikiem krakowskim (N. 2057).

Dzierżek XIII z Janikowie występuje w r. 1341 lecz bez żadnego urzędu (N. 2091).

Dzierżka z Wielowśi, żona Rafała podkomorzego sandomirskiego, oraz

Hanka III, żona Grota X Jakubowicza z Jankowie kasztelana lubelskiego, córki Dzierżykraj VIII z Wielowśi, występują w r. 1352 czyniąc dział dóbr dziedzicznych (NN. 2309 i 2310).

§. 14. Ród Porajów.

Bodzęta VII, jest w latach 1320 do 1334 dziekanem katedralnym krakowskim, a od r. 1348 biskupem krakowskim. Umiera 12 grudnia 1366. Na pieczęci jego biskupiej widnieje herb Poraj (N. 1588).

Wojciech XXV Poraj, jest w r. 1325 stolnikiem królowej (N. 1641).

Zawisza V, chorąży sandomirski. Syn jego Dobiesław występuje w r. 1336 (N. 1921).

Dobiesław XVII Zawiszyc z Chodowa, syn codopiero przywiedzionego Zawiszy V, występuje już w roku 1336, jest w latach 1345 do 1349 podstolim krakowskim, w r. 1350 krakowskim podkomorzym, w latach 1351 do 1355 podkomorzym sandomirskim, w latach 1359 do 1366 kasztelanem wiślickim a w latach 1368 do 1379 wojewodą krakowskim. Ma synów Krzesława VII (1363) i Zawiszę IX (N. 1962).

Krzesław VII z Chodowa syn wzmiankowanego codopiero Dobiesława XVII Zawiszyc, występuje w roku 1363 wszelako bez urzędu (N. 2774)

Zawisza IX Dobiesławowicz, syn Dobiesława XVII Zawiszyc, jest w r. 1364 kanonikiem katedralnym krakowskim, w r. 1370 archidyakonem krakowskim, w latach 1371 do 1373 podkanclerzym, w latach 1374 do 1379

kanclerzem, wreszcie w r. 1380 biskupem krakowskim a umiera 12 stycznia 1382 (N. 2803).

Poraj X, którego syn **Mikołaj** jest w r. 1389 kanonikiem katedralnym krakowskim (N. 2999).

§. 15. Ród Zadorów.

Zbygniew V z Brzezia występuje w r. 1309, wszelako bez żadnego urzędu (N. 1480).

Wyzenega III i **Stanisława II** z Brzezia, siostry, występują w r. 1341 (NN. 2075, 2076).

Zbygniew XII z Brzezia występuje w latach 1350 do 1363, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2266).

Stefan XLVI Zaplecek z Brzezia, występuje w latach 1356 i 1358 bez urzędu (N. 2368).

Przedbor V z Brzezia, występuje w latach 1358 do 1363, nie piastuje atoli żadnego urzędu (N. 2503).

Stanisław XLVII Weneta, dziedzic części dóbr Brzezia, którego syn **Jan** z Brzezia występuje w r. 1385 (N. 3007).

Zbygniew XVIII, którego syn **Przedbor** z Brzezia nabywa w r. 1395 dział w Brzeziu od **Jana Stanisławowicza** z Brzezia (N. 3024).

§. 16. Ród Ostojów.

Scibor VIII i **Strachota II Mikołajowicze**, dziedzice Sciborzyc, występują w r. 1252 (N. 882, 883).

Marcin XXXIII z Woli, **Dobiesław XIII** z Chełmu, **Sędzimir II** z Chełmu, **Imbram VIII** z Chełmu, występują w r. 1304 (NN. 1436—1439).

§. 17. Ród Radwanów.

Michał XI, Uniazd I i Słaz I, właściciele wsi Trzebol i innych nad rzeką Skawą, na granicy księstwa oświęcimskiego położonych, występują w roku 1278 (N. 1186—1188).

Marek XI Radwanita wspomniany jest pod r. 1346 (N. 2171).

Janusz XVII Radwańcewicz, właściciel Trzebola, występuje w r. 1356, lecz nie piastuje żadnego urzędu. (N. 2462).

§. 18. Ród Jastrzębców-Kamionów.

Piotr CIV, którego syn Adam z Kamienia występuje w r. 1319 (N. 1404).

Adam XV Piotrowicz z Kamienia, syn codopiero przywiezionego Piotra CIV, występuje w r. 1319, lecz nie piastuje żadnego urzędu. Na pieczęci jego widnieje herb Jastrzębiec (N. 1574).

Piotr CLXXIII Janowicz, Świętosław XXII Janowicz i Piotr CLXXIV Mikołajowicz, wszyscy z Kamienia występują w r. 1356 bez urzędów (NN. 2434—2436).

§. 19. Ród Boleściców.

Scibor IX z Łukawicy, ziemianin sądecki, występuje w r. 1339 bez urzędu. Herb jego widnieje na jego pieczęci (N. 2009).

§. 20. Ród Kopaszynów.

Bogumiłza czyli **Bogumił IX** występuje już w r. 1230, zaś w r. 1234 jest łowczym krakowskim. Syn jego Piotr jest w r. 1286 wojewodą krakowskim, drugi Paweł występuje w roku 1239 (N. 535).

Paweł XII Bogumiłowicz, syn codopiero przywiezionego Bogumiła IX, występuje w r. 1239, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 745).

Sasin IV, jest w latach 1253 do 1258 podkomorzym sandomirskim, w r. 1275 kasztelanem wiślickim, w r. 1277 kasztelanem sandomirskim, wreszcie w latach 1278 i 1279 palatynem krakowskim (N. 894).

Stannica jego wyglądała tak:

Piotr LXXI, b, Bogumiłowicz, syn Bogumiła IX, jest w latach 1255 i 1256 kasztelanem wojnickim, w r. 1258 kasztelanem lubelskim, w r. 1262 kasztelanem sądeckim, w r. 1268 kasztelanem wiślickim, w r. 1270 kasztelanem sandomirskim, wreszcie w latach 1270 do 1289 wojewodą krakowskim (N. 938).

Stannica jego wyglądała tak:

§. 21. Ród Strzegomiów.

Imbram IV Gniewomirowicz, syn Gniewomira II ze Strzegomia, założyciel klasztoru Premonstrantek w Dłubni, następnie Imbramowicami zwanej (N. 432).

Stannica jego wyglądała tak:

Gniewomir III, prawdopodobnie syn codopiero przywiezionego Imbrama mirowicza, występuje już w roku 1238 bez urzędu; w r. 1250 jest chorążym sandomir-

skim, w r. 1258 stolnikiem krakowskim. Ma brata Bogrę i syna Mikołaja (N. 717).

Mikołaj LIII, b, z Głanowa, syn codopiero przywiezionego Gniewomira III, jest w r. 1283 kasztelanem czchowskim, zaś w latach 1286 do 1296 kasztelanem sandomirskim (N. 1232).

§. 22. Ród Syrokomłów.

Jan CXLVII z Syrokomli, jest w latach 1346 do 1356 podsędkiem ziemskim krakowskim, zaś w latach 1358 do 1361 krakowskim sędzią ziemskim. Ma syna Zaklikę z Rudna, występującego w r. 1364, zaś na pieczęci jego widnieje herb Syrokomla (N. 2191).

Zaklika IV Janowicz, syn codopiero przywiezionego Jana CXLVII z Syrokomli, występuje w r. 1364, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2789).

§. 23. Ród Kołmaszów.

Grzegorz VII, jest w r. 1234 proboszczem szkalmirskim, w r. 1238 archidyakonem krakowskim, w r. 1244 scholastykiem katedralnym krakowskim a w latach 1249 do 1252 krakowskim katedralnym proboszczem.

Ma ojca Fryderyka, a jego stannica wyglądała tak:

Ubisław III z Cudzinowic, występuje w roku 1329 jako kanonik kościoła św. Michała w Krakowie (N. 1734).

§. 24. Ród Łagodów.

Mikołaj LXXXVI Wierzynek, mieszczanin krakowski, występuje już w r. 1329, jest zaś w latach 1342 do

1359 stolnikiem sandomirskim. Herb jego widoczny jest na jego pieczęci (N. 1727).

Mikołaj CXXVI Wierzynek Młodszy, mieszczanin krakowski, występuje w latach 1347 i 1348, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2204).

§. 25. Ród Zabawów.

Wisław IV Kościelecki, w latach 1206 do 1229 dziekan katedralny krakowski, zaś od roku 1229 do 1242 biskup krakowski (N. 19).

Pasek IX ze Zdrohca, występuje w r. 1354 lecz bez żadnego urzędu. Stannica jego wyglądała tak:

(N. 2372).

§. 26. Ród Doliwów.

Piotr CXLIV Falkowski, jest w r. 1340 proboszczem kościoła św. Floryana na Kleparzu, zostaje w r. 1347 biskupem krakowskim a umiera 6 czerwca 1348 roku. Herb Doliwa widoczny jest na jego pieczęci biskupiej (N. 2072).

§. 27. Ród Kościeszów.

Stefan XXIX Pękawka albo **Pukawka**, właściciel wsi Cholewice, występuje już w r. 1291 ale bez urzędu, w r. 1299 jest prokuratorem sądeckim księżnej Gryfiny, przed r. 1316 prokuratorem Klarysek starosądeckich,

wreszcie w r. 1317¹ starostą wielko-
i kujawskim (N. 1319).

Stannica jego wyglądała tak:

polskim

§. 28. Ród Szeligów.

Bodzęta VIII jest w latach 1357 do 1382 wielko-
rządcą krakowskim, w r. 1358 jest kantorem wiślickim,
w r. 1359 wiślickim scholastykiem, w r. 1365 kanoni-
kiem katedralnym krakowskim, a w r. 1375 proboszczem
kościola św. Floryana na Kleparzu w Krakowie. Herb
Szeliga widnieje na jego pieczęci (N. 2470).

§. 29. Ród Ciołków.

Andrzej XXXVI Ciołek Żelechowski, podkomorzy
i tenutaryusz sandomirski, występuje w roku 1328
(N. 1715).

§. 30. Ród Wężyków.

Mikołaj CLXIV Wężyk z Dęby występuje w roku
1361, lecz nie piastuje żadnego urzędu (N. 2620).

§. 31. Ród Momotów.

Mikołaj LXXX Henrykowicz Prus, jest w r. 1323
sołtysem prandocińskim. Na pieczęci jego widnieje herb
Momot (N. 1622).

II.

Żupy rodowe

czyli

rozsiedlenie się szlachty małopolskiej
w dobie piastowskiej.

Było pierwotnie moim zamiarem, jakto nawet zapowiedziałem, dołączyć do niniejszego zeszytu dodatkowego atlas wykazujący rozsiedlenie się szlachty małopolskiej w dobie piastowskiej. W szczególności miał się wedle mego życzenia atlas ten składać z mapek szesnastu, iżby każdy powiat małopolski miał swoją osobną mapę. Na tych mapach miało być graficznie (za pomocą herbów) przedstawione najstarsze rozsiedlenie się szlachty małopolskiej.

Do tego zaś atlasu miała być dołączona geografia historyczna średniowieczna dóbr rycerstwa małopolskiego, wykazująca, w czyich rękach, mianowicie w rękach członków jakich rodów znajdują się poszczególne majątki.

Okazało się atoli, że wyrysowanie takiego atlasu oraz zestawienie wyvodu geograficznego, kosztowałoby niezmiernie wiele trudów oraz pociągnęłoby conajmniej koszt tysiąca koron.

Pracy nie leniłbym się z pewnością, jak tego od lat czterdziestu ciągle daję dowody, ale na wydatek tysiąca koron na litografowanie map nie stać mnie żadną miarą.

Gdy i rozsprzedaż dzieła niniejszego idzie bardzo oporem, wobec czego i to jedyne źródło, z którego mógłbym być czerpać fundusze na wydanie atlasu nie dopisuje, musiałem zaniechać na razie myśli dołączenia takiego atlasu do zeszytu niniejszego, wobec czego i szczegó-

łowa geografia historyczna, która miała głównie wyjaśniać atlas, odpadła.

Niniejszem więc tylko w najogólniejszych rysach przedstawię, jak wyglądało rozsiadlenie się tych rodów szlacheckich małopolskich w dobie piastowskiej, które w poprzedniej części wyliczyłem.

Ostrzedz wszakże winienem, iż w tym obrazie geograficznym pomijam zupełnie tak królewszczyzny, jak i dobra kościelne, krom klasztornych, gdyż tak jedne, jak drugie w niczem się zgoda nie przyczyniają do wyświeatlenia rozsiadlenia się szlachty małopolskiej w dobie piastowskiej. Tylko posiadłości klasztorów fundacyi szlacheckiej bardzo jasne rzucają światło na rozsiadlenie się szlachty polskiej w dobie piastowskiej, te więc na szczególną uwagę zasługują.

1. Żupy rodowe Lubowlitów-Ogniwów.

Można śmiało twierdzić, że cała południowa część województwa krakowskiego, po prawym brzegu Wisły położona aż po Karpaty i granicę węgierską, obejmująca powiaty szczyrzycki, czchowski, biecki i sądecki wraz z północnym Spiżem, to jakby jedna wielka prowincya rodowa Lubowlitów-Ogniwów. Czoło tej żupy, to Lubowla na północnym Spiżu, skąd też ród ten wzięł swą proklamacyę.

Trzy tylko obce żupy rodowe, niby oazy, widnieją wśród tej prowincyi rodu Lubowlitów-Ogniwów: mianowicie dwie żupy rodu Świebodziców-Gryfów, jedna obejmująca posag klasztoru Cystersów niegdy w Ludzimirzu założonego, następnie do Szczyrzyca przeniesionego, druga obejmująca posag klasztoru Panien Benedyktynek w Staniątkach, wreszcie trzecia żupa rodu Szreniawów-Drużynów.

Co się tyczy rodu Szreniawów-Drużynów, to takowy jest gałęzią boczną zupełnie innego rodu szcze-

powego i z rodem Lubowlitów-Ogniwów w żadnem nie zostaje pokrewieństwie.

Inaczej ma się rzecz z rodem Swiebodziców-Gryfów. Wiadomo, że ród Swiebodziców-Gryfów od Jaksa swój początek bierze. A gdy Jaksa dopiero około połowy XII wieku przybył do Polski, dając początek rodowi Swiebodziców-Gryfów, przeto rzecz jasna, że ród Swiebodziców-Gryfów nie mógł brać żadnego udziału przy pierwotnem uposażeniu ziemią rycerstwa polskiego na początku XII wieku. Żupy przeto rodowe Swiebodziców-Gryfów nie są spóczesne żupom innych starych rodów szlacheckich polskich, lecz są znacznie późniejsze.

Otóż chodziłoby o to, czy i żupy rodowe Swiebodziców-Gryfów mają taką samą genezę, jak żupy innych rodów szlacheckich polskich, to jest nadanie monarsze, czy też inną jaką genezę.

Otóż nie mamy najmniejszego śladu, iżby Jaksa po przybyciu do Polski został przez książąt polskich dobrami ziemskimi uposażony. Gdy te dobra ziemskie w znacznej części przeszły na uposażenie klasztorów miechowskiego, szczyrzyckiego, staniąteckiego oraz sieciechowskiego, przeto w przywilejach uposażenia tych klasztorów byłaby się niewątpliwie znalazła wzmianka, że te dobra z monarszego pochodzą nadania, gdyby tak rzeczywiście było.

Skoro takiej wzmianki nie ma, to trzeba przypuścić, że Jaksa te majątki za własne nabył pieniądze. Jest wszelkie prawdopodobieństwo, że Jaksa swoje księstwo kopanicie, leżące w ziemi brandenburskiej, pozbył margrabiom brandenburskim i za te pieniądze nabył majątki w Polsce. Chodziłoby o to, od jakiego rodów Jaksa skupował te majątki?! Położenie geograficzne tych majątki nie pozostawia żadnej wątpliwości w tej mierze. Oto wszystkie posiadłości tak Jaksy jako i jego potomków, członków rodu Swiebodziców-Gryfów, leżą w granicach żup rodowych Lubowlitów-Ogniwów, z czego

wynika, że Jaksa od rodu Lubowlitów-Ognowów majątności swoje nabywał. Za takim przypuszczeniem przemawia nadto jeszcze i ten fakt silnie, że Jaksa był jako cudzoziemiec adoptowany do rodu Lubowlitów-Ognowów, cóż więc prostszego, że pomiędzy Lubowlitami-Ognowami pragnął żyć i wśród nich się też zakupił. Jeśli przeto posiadłości Swiebodziców-Gryfów są nabyte od członków rodu Lubowlitów-Ognowów, przeto takowe stanowią pierwotnie żupy rodowe Lubowlitów-Ognowów, a w takim razie już cała część południowa województwa krakowskiego, po prawym brzegu Wisły położona, będzie się składać z samych żup rodowych Lubowlitów-Ognowów, z jedynym wyjątkiem oazy; stanowiącej żupę rodową Szreniawów-Drużynów.

W tej też krainie rodu Lubowlitów-Ognowów, na Podgórzu karpackiem położonej, najwięcej znajduje się żup rodowych gałęzi bocznych pomienionego rodu, mianowicie żupy rodowe Ossoryów, Ratułtów, Osmorogów-Gieraltów, Janinów, Skowinów, Bieniów, Ławszowitów-Strzemieni i Czarnych Jeleni. Wszystkie te żupy leżą już na samem Podhalu karpackiem, z wyjątkiem rodu Ławszowitów-Strzemieńczyków, którzy oprócz żupy podhalskiej mają jeszcze drugą żupę rodową koncentrującą się w parafii kościoła św. Jakuba na Kazimirzu, a zatem pod samym Krakowem.

Jest też wszelkie prawdopodobieństwo, że i ród Zadorów nie jest niczem innym, jak tylko linią boczną rodu Lubowlitów-Ognowów. Ród Zadorów mianowicie jest w dobie piastowskiej zbyt drobny i zbyt mało ma posiadłości ziemskich, iżby mógł uchodzić jako ród szczepowy; jest on zatem tylko gałęzią boczną jakiegoś większego rodu szczepowego, ale jakiego?

Otóż jeśli ród Zadorów jest tylko gałęzią boczną jakiegoś innego rodu szczepowego, to ze względu, że posiadłości rodu Zadorów leżą w żupie rodowej Lubowlitów-Ognowów, tedy ród Zadorów może być gałęzią bo-

czną jedynie tylko tegoż rodu; a gdy gniazdem rodowem Zadorów jest Brzezie w pobliżu klasztoru staniąteckiego, przeto oprócz żupy jednej Ławszowitów-Strzemieni jeszcze i żupa rodowa Zadorów na północną część powiatu szczyrzyckiego przypadnie.

W powiecie też szczyrzyckim wzdłuż brzegu rzeki Raby od Gdowa poczynając aż do Wisły ciągną się nieprzerwanie posiadłości rodu Lubowlitów-Ogniwów, przeważnie zaś gałęzi bocznej Połukoziców, jak zwłaszcza Niegowić i Niewiarów, Giedczyce (dziś Gierczyce), Bochnia, Krzyżanowice, Bienkowice i Wydźdźyce (dziś Wyszyce).

Te posiadłości Lubowlitów-Ogniwów przerzucają się na lewy brzeg Wisły i biegną południową częścią powiatu proszowskiego i wiślickiego, jak Hebdów i Brzesko, Witów, Przemyków, Stróżyska, Jurków, Pełczyska, Chotel i Piasek Wielki, gdzie znowu znajdują się przedewszystkiem żupy rodowe Połukoziców i Leliwitów, gałęzi bocznych rodu Lubowlitów-Ogniwów.

W południowej części powiatu radomskiego Wąchock wraz z uposażeniem klasztoru Cystersów tamże, to znowu żupa rodowa Lubowlitów-Ogniwów.

W północnej wreszcie części powiatu radomskiego Skrzynno, Borkowice, Smogorzów i Damujowice wskazują żupę rodową Łabędziów, gałęzi bocznej rodu Lubowlitów-Ogniwów.

2. Żupy rodowe Rawiczów.

Ród Rawiczów jest przedewszystkiem na Mazowszu osiedlonym, jak wskazują grody Warszawa i Rawa, niewątpliwie członkom rodu Rawiczów założenie swoje zawdzięczające. Wskutek tego niewiele żup rodowych Rawiczów spotykamy w Małopolsce, naturalnie szukać ich należy przedewszystkiem w północnej części województwa sandomirskiego, na pograniczu Mazowsza. Więc przedewszystkiem w powiecie opoczyńskim parafia Gowarczów,

gniądo rodowe Goworycza czyli Goworka, w powiecie radomskim parafia Wysoka, wreszcie w powiecie sandomirskim parafia Chrobrzany, to byłyby małopolskie żupy rodu Werszowców-Rawiczów. Znajdują się oprócz tego w dobie piastowskiej jeszcze inne posiadłości w ręku członków rodu Rawiczów, po różnych miejscach porzucane, jak np. w pobliżu Krakowa Kościelniki, Płaszów i Wola duchacka, lecz te posiadłości zbyt mały przedstawiają obszar, by je jako żupę rodową uważać można.

Fundacyi klasztornej ród Werszowców-Rawiczów nie dokonał żadnej.

3. Żupy rodowe Świebodziców-Gryfów.

Wspomniałem już poprzednio, że ród Świebodziców-Gryfów dopiero Jaksie księciu kopanickiemu w ziemi braniborskiej, przybyłemu do Polski około połowy XII wieku, zawdzięcza swe powstanie, wobec czego ród ten nie należy do rodów prastarych polskich, nie mógł brać udziału w uposażeniu ziemi rycerstwa polskiego, dokonaniem na początku XII wieku, a więc nie może mieć także żadnych prastarych żup rodowych. Jestem też zdania, że te żupy rodowe, w jakich posiadaniu się bądźto Jaksy bądź jego potomkowie w XII i XIII wieku znajdują, są majątkami głównie przez Jaksę od członków rodu Lubowlitów-Ognowów, którego to rodu Świebodzice-Gryfowie byli gałęzią adoptowaną, nabyte.

Chociaż jednak żupy rodowe Świebodziców-Gryfitów nie są wobec tego żupami prastaremi, to jednak gdy one mimoto pochodzą z epoki piastowskiej i wskazują pierwotne rodu tego w Polsce osiedlenie, zając się takowemi należy.

Otóż takich żup rodowych Świebodziców-Gryfitów znachodzimy w Małopolsce cztery. Pierwszą jest Michów w powiecie księskim, siedziba klasztoru Bożogrobców, wraz z pierwotnem uposażeniem tegoż klasztoru

przez Jakę; drugą jest Ludzimierz w powiecie czchowskim, pierwotna siedziba klasztoru Cystersów, przeniesionego następnie do Szczyrzyca, wraz z uposażeniem tychże klasztorów w Ludzimierzu i Szczyrzycu; trzecią żupę stanowią Staniątki czyli poprawniej Stadniątki w powiecie szczyrzyckim, siedziba Panien Benektynek, wraz z uposażeniem tegoż klasztoru; czwartą wreszcie żupę stanowią wsie po prawym brzegu Wisły w województwie lubelskiem położone, które przez Jakę nadane zostały klasztorowi Benedyktynów w Sieciechowie.

Nie ulega jednak wątpliwości, że w powiecie sądeckim na Podgórzu karpackiem musiała istnieć jeszcze jedna żupa rodowa Swiebodziców-Gryfów, do której należały parafie: Bobowa, skąd Swiebodzice-Bobowsey, Rożnów, skąd Swiebodzice-Rożnowie, Krużłowa skąd Swiebodzice-Pieniążkowie się piszą i t. p.

Jeszcze po prawym brzegu rzeki Wisłoki: Dembica i Latoszyn gniazda rodowe Swiebodziców- Dembickich i Latoszyńskich, znajdują się w epoce piastowskiej w posiadaniu rodu Swiebodziców-Gryfów. Majątki te jednak nie stanowią prastarej żupy rodowej Swiebodziców, gdyż takowe dopiero w ciągu wieku XIII dostały się w posiadanie członków rodu Swiebodziców-Gryfów.

4. Żupy rodowe Starzów małopolskich.

Najznakomitsza żupa rodowa Starzów małopolskich jest ta, która leży tuż pod Krakowem, mianowicie po stronie zachodniej, rozpoczyna się parafią Morawica, a obejmuje nadto parafie Rudawę, Krzeszowice z zamkiem Tenczynem, Płazę, Nowagórę, Porębę żegociną, Płoki, Pieskową skałę z zamkiem Oćcem (dziś Ojcowem zwanym), Sułoszowę, Sieciechowice i Niedźwiedź. Czy to była pierwotnie jedna tylko żupa rodowa tak wielka, czy ich było więcej obok siebie w sąsiedztwie, trudno na pewno oznaczyć. Fakt, że pomiędzy temi majątno-

ściami jedna tylko, mianowicie Sieciechowice, wskazuje swą nazwą, że była dworem Sieciecha, którego imię zdradza niewątpliwego członka rodu Starzów małopolskich, zdawałoby się nasuwać przypuszczenie, iż to była jedna tylko żupa rodowa, mianowicie nadana Sieciechowi.

W kasztelanii wojnickiej, nad Dunajcem wsie Zbylutowska góra i Sieciechowice wskazują drugą żupę rodową Starzów małopolskich. Zbylutowska góra bowiem, to dwór Zbyłuta, a Zbyłut to niewątpliwie Starza.

W powiecie sądeckim parafie Wielogłowy i Nawojowa, to trzecia żupa rodowa Starzów małopolskich. Wielogłowy to gniazdo rodowe Starychkoni Wielogłowskich, a Nawojowa, to dwór Nawoja, niewątpliwego Starzy.

Wreszcie w północnym cyplu powiatu sandomirskiego Sieciechów, siedziba klasztoru Benedyktynów, wraz z pierwotnym uposażeniem tego klasztoru przez Sieciecha, to czwarta i ostatnia żupa rodowa Starzów małopolskich.

5. Żupy rodowe Odrowążów.

Z pośród żup rodowych Odrowążów wysuwa się na czoło parafia Prandocin, w powiecie proszowskim położona, pierwotna siedziba klasztoru Cystersów, następnie do Mogiły przeniesionego, wraz z uposażeniem tego klasztoru.

Zdawałoby się, że i Mogiła stanowiła osobną żupę rodową Odrowążów. Tak jednak nie jest. W pobliżu Mogiły tylko jeszcze Krzesławice należały do członków rodu Odrowążów. Zresztą nigdzie w sąsiedztwie Mogiły nie spotykamy żadnych posiadłości tegoż rodu, wobec czego Mogiła nie może uchodzić za żupę rodową.

Natomiast w powiecie radomskim, w dawnej kasztelanii żarnowskiej, parafie Białaczów, Końskie, Odrowąż i Bedlno to główna żupa rodu Odrowążów.

6. Żupy rodowe Lisów-Mżurów.

Główną żupą rodową Lisów-Mżurów jest Jędrzejów, w powiecie księskim położony, siedziba klasztoru Cystersów, fundacyi tegoż rodu, wraz uposażeniem tegoż klasztoru.

W XIV wieku Mstyczów i Krzelów w tymże powiecie są siedzibami najznacniejszych członków tegoż rodu.

Toby zatem były żupy rodowe Lisów-Mżurów.

7. Żupy rodowe Bogoryów.

Najcelniejsza żupa rodowa Bogoryów obejmuje parafie Koprzywnica, Samborzec i Skotniki z Bogoryą. Koprzywnica jest siedzibą klasztoru Cystersów, fundacyi rodu Bogoryów.

Drugą żupę stanowią parafie Jasło i Frysztak w powiecie pilźnieńskim, należące niegdyś również do uposażenia klasztoru koprzywnickiego.

8. Żupy rodowe Sulimów.

Zachodzi wielka trudność w odszukaniu żup rodowych Sulimów. W okolicy bowiem Głęwa, z którego najstarszy znany członek rodu Sulimów, komes Budziwój III pochodził, nie znajdujemy żadnych Sulimów w dobie piastowskiej osiadłych, nie było zatem żupa rodowa.

Ten komes Budziwój III pisał się także ze Swiniarowa. Swiniarów leży w powiecie bocheńskim, parafii Mikluszowice, ale i tu nie spotykamy żadnych Sulimów osiedlonych, nie było zatem żupa rodowa.

Chybaby przeto już tylko był taką żupą rodową Garbów w województwie lubelskim, z którego Zawisza Czarny się pisze.

Gdyby się jednak pokazało, że występujący na schyłku XIV wieku Zawisza Czerwony, należy tak jak Zawisza Czarny również do rodu Sulimów, w takim razie posiadłości jego Januszowa, Kwieciszowa, Hilbrantowa, Wolfowa i Boguszowa, w powiecie sądeckim po-

łożone, które tenże w r. 1394 szpitalowi ubogich w Sączu sprzedał, mogłyby uchodzić za żupę rodu Sulimów.

Fundacyi klasztornej ród Sulimów nie dokonał żadnej.

9. Żupy rodowe Szreniawów-Drużynów.

Są uczeni, którzy mniemają, że herb Szreniawa przedstawia rzekę Szreniawę i stąd zawołanie swoje bierze; inni uczeni wykryli nawet w późniejszych czasach posiadłości Szreniawitów nad rzeką Szreniawą, co miałyby być dowodem, że proklamacya Szreniawa rzeczywiście od rzeki Szreniawy początek swój bierze. Ta rzeka Szreniawa zaś byłbyto lewy dopływ Wisły, który pod Koszyczkami i Witowem do Wisły wpada.

Otóż pomijając kwestyę, czy rzeczywiście w późniejszych czasach posiadłości jakie Szreniawitów leżą nad rzeką Szreniawą, gdyż dla naszych badań jest decydującą epoka piastowska a nie czasy późniejsze, skonstatować mogę, że w dobie piastowskiej żadnych posiadłości członków rodu Szreniawów nad tą rzeką Szreniawą nie spotykamy. Ta Szreniawa bowiem płynie przez żupę rodową Lubowlitów-Ogniów, jak dowodzą z prawego jej brzegu Hebdów i Włostowice, z lewego Witów i Przemyków; w górnym zaś swym biegu płynie granicą żupy rodowej Starzów małopolskich, jak Sieciechowice i Niedźwiedz. Nad tą rzeką Szreniawą przeto nie leżała nigdy żadna żupa rodu Szreniawów-Drużynów, a więc nie od niej ród ten zawołanie swe bierze.

Jedyną żupą rodową Szreniawów-Drużynów, jaką w Małopolsce w dobie piastowskiej odszukać nam się udało, byłaby ta, która leżała w dzisiejszym powiecie sądowym wiśnickim, mianowicie Zbydniów, gniazdo rodowe Zbygniewa, niewątpliwego Szreniawity i Kurów, gniazdo rodowe Szreniawitów Kurowskich, skąd się ci Szreniawici z jednej strony do Stadnik (Stadniccy),

z drugiej strony do Lubomirza (Lubomirscy) a z trzeciej strony do Wiśnicza (Kmitowie) rozgałęzili.

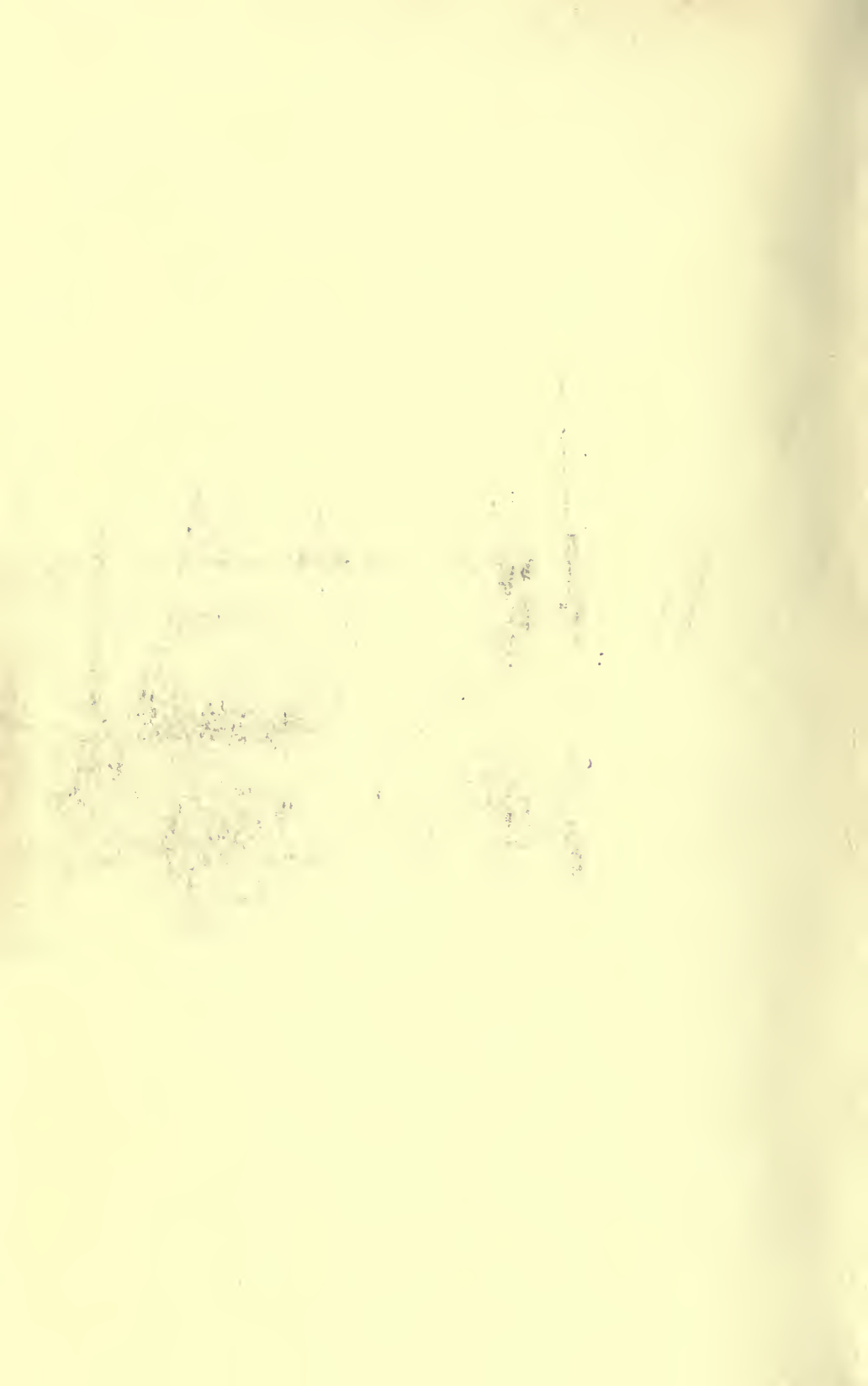
Drużynowie są stanowczo tylko gałęzią boczną Szreniawitów; dowód w tem, że nie mają osobnej swej żupy rodowej, ale żupę rodową wspólną z Szreniawitami.

Jeśli proklamacya Szreniawa nie jest osobową i nie pochodzi od imienia osobowego Szreń, jak ja twierdzę, ale od rzeki Szreniawy, jak chcą inni, to ta rzeka Szreniawa mogła być tylko jakąś rzeczka, płynącą przez żupę rodową Szreniawów-Drużynów w powiecie wiśni-ckim, która następnie nazwę swą zmieniła.

Taki jest poczet ważniejszych żup rodowych, jakie nam się udało odnaleźć z doby piastowskiej. Żupy innych rodów dadzą się odnaleźć już tylko przy badaniu doby jagiellońskiej, do czego ja się prawdopodobnie już nie zabiorę.

Indeks, który tu następuje, odnosi się tylko do tomu głównego; do niniejszego zeszytu dodatkowego nie było potrzeby robienia indeksu, skoro w nim żadnych nowych materyałów nie ogłaszamy i przerabiamy tylko materyały zawarte w tomie głównym.

CR
2066
P6
t.3
cz.2

Piekosiński, Franciszek
Ksawery
Rycerstwo polskie wieków
średnich

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
